<366181420900l0

<366181420900l0

Bayer. Staatsbibliothek

Digitized by Google

Acad. Berol.

Auct. Gr. Vet. 281. p. 776.

Digitized by Google

HESYCHII LEXICON

EX CODICE MS.

BIBLIOTHECAE D. MARCI RESTITVTVM

ET

AB OMNIBVS MVSVRI CORRECTIONIBVS

REPVRGATVM

SIVE

SVPPLEMENTA

AD EDITIONEM HESYCHII ALBERTINAM.

AVCTORE

N. SCHOW.

LIPSIAE,

IN OFFICINA WEIDMANNIA.

MDCCXCII.

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Digitized by Google

STEPHANO BORGIA

EMINENTISSIMO S. R. E. CARDINALI

PRESBYTERO.

VIRTVTIBVS CLARO. INGENII ET DOCTRINAE MONVMENTIS CONSPICVO. VETERVM MONVMENTORVM CONSERVATORI EORVMQVE PERITISSIMO IVDICI. SCIENTIARVM PROMOTORI. LITERATORVM HOMINVM PATRONO OPTIMO.

OB RARA HVMANITATIS IN SE SPECIMINA

PRIMOS ITINERIS SVI FRVCTVS

AVCTOR

PIE OBFERT

Digitized by Google

Digitized by Google

LECTORI.

Ex iis, quae anno ſuperiori in *Epiſtola critica* ad optimum meum praeceptorem *Heyne* Roma ſcripſeram, cum praefationis loco haberi poſſint, alia hic repetam, alia curatius exponam; agitur ergo *de codice, unde haec ſupplementa prodiere, et de inſtituti ratione.*

Codex Heſychii Marcianus a tachygrapho quodam circa initium ſaeculi decimi quinti ſolita ſcriptura exaratus eſt, nec prima fronte quidquam particulare habere videtur. Etſi ob hoc ſolum vel maxime memorabilis eſſet, quod unicus ſit et ſolus, ex quo Aldina effluxit; ſi enim primarum editionum archetypa ubique cognoſceremus, facilius vitiorum origines indagaremus, mendasque felicius, quam vulgo fit, corrigeremus. Inſunt tamen et aliae dotes, quae magnam eidem celebritatem conciliant, quaeque non in Heſychium modo, ſed et in alios Lexicographos illuſtrandos reſtituendosque vim forte habebunt.

Heſychii Lexicon, cum omnium doctiſſimum ſit omniumque vitioſiſſimum, doctiſſimum etiam et acutiſſimum interpretem exigit; hinc ſumma per omne aevum ingenia et praeſtantiſſimi in his literis viri ſeſe in hoc gloſſographo illuſtrando exercitarunt, ſeque hoc tentamine ad majora praeparaſſe videntur. Si ergo ſingulas Heſychii partes vel ſingula loca conſideres, nullus fere ex tota antiquitate ad nos pervenit liber, qui majori unquam ſagacitate, ſtudio et eruditione emendatus fuit, praeſertim dum adverſariorum ope ſpatioſus criticis aperiebatur campus, in quo ambitioſae eruditionis famae proſpicerent; ſin totum, id eſt, rationem, conſilium et inſtitutum, nullus forte exiſtit liber, qui minori critica et dexteritate tra-

Digitized by Google

ſtatus fuit, et in quo plura poſteris detegenda et illuſtranda reſtant.

Omnes inde ab initio commentatores ordo literarum ſaepius contra morem antiquorum Gloſſariorum interruptus turbabat, unde multorum opinio, quod hodiernum Heſychii Lexicon antiquioris epitome eſſet, et ab imperito ſequioris aevi epitomatore in compendium redactum. Quidam ſeriem alphabeticam ubique reſtituendam putabant, alii eam minus rigide obſervabant vel prorſus negligebant: poſterior opinio apud recentiores Heſychii commentatores praevaluiſſe videtur, qui in Heſychium, quaecunque ex adverſariis ſeſe obferant, nulla ordinis ratione habita injiciunt, vitioſaque pro arbitrio mutant. Solus Bentley, qui per ſalebroſas literarum Graecarum vias facem ubique praetulit, in Heſychio quoque emendando (Salmaſii praeſertim et Iſ. Voſſii veſtigiis inſiſtens) veram nobis viam aperuit; aliumque ſane Heſychii textum hodie haberemus, ſi ſubſidia Albertina in manibus ſummi hujus critici fuiſſent. Bentley nempe non modo ſeriem ab ipſo Heſychio adcurate obſervatam fuiſſe contendebat, verum et gloſſas biblicas, quae ordini hodie repugnant, ex archetypi margine a ſcriba negligenter in textum injectas exiſtimabat: haec opinio tam ſimplex et vera, ſimulque acuta et profunda, quae ad majora ducere poterat, a ſequioribus criticis parum plaudebatur, a quibusdam neglecta, ab aliis parum intellecta.

Ulterius equidem procedens, ſtatuo, quod non ſolae gloſſae biblicae, verum et omnia, quae ad priſtinam ſeriem hodie revocari nequeunt, ex margine ſint; nam codex Marcianus (ut jam ipſi ex his *Supplementis* colligere poſſumus) ex antiquo archetypo, in quo Heſychii Lexicon hodierno multo

multo brevius fuit, et ſeries literarum (ut in aliis antiquis Gloſſariis) diligentiſſime ſervata, deſcriptus eſt. Antiquum archetypum dixi ob rationes, quas longo antiquiorum membranarum uſu addidici, ſingulasque in notis paſſim commemoravi: pertinent huc inprimis accentuum vitioſitas, negligentia in duplicandis literis, frequens augmentorum (inprimis perfecti participii paſſivi) omiſſio, ν paragogicum ante conſonam, ſcriptura συνσ pro συσσ, errores ex compendiis, quae antiquioribus libris ſcriptis peculiaria ſunt; literarum permutatio, quarum mutua ſimilitudo in membranis ſaeculo decimo vel undecimo recentioribus cogitari nequit; vitia denique, quae ex ſola quadratarum commutatione indiſtinctaque vetuſtiorum membranarum ſcriptura deduci poſſunt, et id genus alia. Hoc igitur ſolum adfirmo, quod codicis Marciani archetypum antiquum fuerit; quamnam vero aetatem habuerit, aut quomodo ſcriptum, uncialibusne an curſivis, definire nequeo.

Probe tenendum eſt, Heſychium in hoc archetypo antiquo hodierno longe breviorem fuiſſe, ſervata ubique ſerie alphabetica. Undene ergo (quaerat hic forte aliquis) ea, quae hodie ſeriem truncant? Reſpondeo, quod in margine adjuncta fuerint. Hac in re enim Heſychii Lexicon cum aliis Gloſſariis, libris compilationum et antiquis claſſicorum interpretibus eandem habuiſſe ſortem videtur, in quibus nempe bona cum malis, viliora cum gravioribus et vetuſtiora cum recentioribus permixta, varioque tempore et diverſis manibus in margine adjuncta, ab indocta et mercenaria librariorum grege confuſim et imperite in textum inferebantur. Sed revertamur ad Heſychium et conſideremus paulo adtentius, quaenam fuerint iſta archetypi additamenta in margine, et

ex quibus potiſſimum conſtiterint. Videbimus mox, conſtitiſſe haec partim in integris articulis aliunde exſcriptis, in exemplis gloſſas Heſychii illuſtrantibus, in vocabulis interpretatione deſtitutis, quae a Lexicographo omiſſa credebant, quaeque proprio quodam nomine *paralipomena* ſive *praetermiſſa* Heſychii in notis nuncupavi, porro in lemmatibus et auctorum nominibus; partim etiam in compendiorum explicationibus, emendationibus et variis lectionibus, quae ſaepius a librario per καὶ vel ἢ contextui adnectebantur; ipſas quoque varias lectiones cum praenotato γρ. (i. e. γράφεται, quod in γὰρ aliquoties librarii inſcitia mutatum animadverti) textui inſertas offendimus.

In his additamentis a librario ingeſtis ordo alphabeticus interdum ſervabatur, ſaepius vero negligebatur, cujus negligentiae cauſa varia fuiſſe videtur; primum enim multa ſine dubio adnotata erant, nulla ſeriei ratione habita; deinde etiam ſcriba codicis Marciani ex communi illa librariorum claſſe eſt, quibus mercede conductis litterarumque et linguae ignaris hoc ſolum curae erat, ut celeriter opus peragerent, hinc plurima absque ſtudio et diligentia in textum injecta, commixta, transpoſita et perturbata, in quibus hodie digerendis ſumma critico opus eſt ſagacitate et acumine; ultima denique confuſionis cauſa fuit, quod additamenta marginalia non ad ſua quaeque loca notata fuerint, quam plurima vero in ſuprema et infima pagina adſcripta, in quibus ex ſerie ordinandis et cum textu uniendis ſolertia, acumine et otio opus erat, quae omnia, ut nuper memoravi, in librariis raro reperiuntur. Haud raro animadverti, quod ea, quae ex margine ſuſpicor, ceteris vitioſiora ſint; nec ratio me latet, nam additamenta mar-

marginalia varia ſcriptura variisque manibus, ut in aliis codicibus factum videmus, exarata erant, ſcriptura etiam manibus trita, commaculata et evanida, aut difficilioribus compendiis, inſolitisque literarum formis et ſiglis obſcurata. Aliud denique vitiorum genus, quod ingenio et acumini critico ſaepius nutrimenta obfert, in hoc conſiſtit, ut ſcriba codicis Marciani correctiones aut varias lectiones vocibus in archetypo ſuperſcriptas iisdem aut infarciat, aut una ſerie adnectat. Haec omnia obſervans et perſpiciens, quae ex margine intruſa videbam, detexi, confuſa digeſſi, novamque in Heſychio reſtituendo viam duce codice Marciano ingredi non dubitavi; largam tamen aliis, qui iisdem delectantur ſtudiis, reliqui ſegetem.

Non ſolum ea, quae hodie ordinem alphabeticum in Heſychio interrumpunt, ex margine adfirmo, verum et multa ex iis, quae in ſerie ſunt; nam in nonnullis locis, ubi hoc ſine multo temporis dispendio fieri potuit, ſeries a librario obſervabatur. Hinc gloſſas biblicas ad unam omnes minime ab Heſychio profectas eſſe exiſtimo, ſed a Chriſtianis ex Cyrillo aliisque Gloſſographis ſacris, cum quibus ſemper conformes eſſe videntur, deſcriptas et in margine adjectas; quae poſtea in quamplurimis locis male et contra ordinem inſerebantur, in paucioribus ordini convenienter. Quam vellem, ut futuri editores *Pollucis* et *Etymologi* has obſervationes ex Heſychii codice Marciano hauſtas in uſum ſuum converterent, eosque feliciori quodam ſucceſſu in his Lexicis illuſtrandis reſtituendisque progreſſuros eſſe auguror. Quando de antiquo Lexicographo agitur vel Compilatore, ars critica non auctorem reſpicere debet, ſed rem ſolam: bonane ſit an mala, multumne valeat an nihili, fontes, ex quibus hauſta fuerit,

ipſaque rei indoles definiant. Clarum igitur eſt, me hac adſertione auctoritati Heſychii nihil detraxiſſe; quae enim in margine ſtabant, non magis quam quae ab ipſo Heſychio ſunt, ex variis fontibus cum limpidis tum turbidis derivanda ſunt. In ejusmodi ergo ſcriptoribus res per ſe bona, ſive in textu fuerit ſive foris, ejusdem ſemper valoris erit; nugas vero et quisquilias, ubicunque fuerint, ſagax et prudens criticus agnoſcet et reſpuet.

Reſtat adhuc in codice Marciano res admodum memorabilis, mira nempe locorum Homericorum depravatio, quam ab antiquiſſima codicis, quo Heſychius uſus eſt, ſcriptura deduco, ipſaque jam in archetypo codicis Marciani corrupta fuiſſe arbitror; plurima vero horum locorum vitia partim a continua veterum membranarum ſcriptura partim a quadratarum forma repeti poſſunt. Monendum denique, quod primae gloſſarum literae non ab ipſo codicis Marciani ſcriba, ſed ab alio depictae ſint; hinc errores ex literis initialibus mendoſe praefixis nati, quorum exempla in notis offendimus.

Codex Marcianus ubi et a quo ſcriptus fuerit undeque venerit, neſcio. Alicubi equidem notavi μ̄ ante ψ inſeri, ut λήμψεα pro λήψεα et πέμψεα pro πέψεα, potuiſſet vero haec ſcriptura ex archetypo petita eſſe, adeoque ad codicem Marcianum non pertinere; notum alioquin eſt, quod haec ſcriptura codicibus in Aegypto et praeſertim Alexandriae exaratis a viris harum rerum peritis tribuatur. Prima ergo codicis Marciani patria, quam hodie cognoſcimus, fuit Mantua, ubi in bibliotheca cujusdam *Bardellone* ſervabatur; poſſeſſor vero codicem Venetias miſit, ut ab Aldo typis imprimeretur. Aldus igitur, cum codicem lectu difficilem videret et ſcripturae compendiis refertum, timens ſcilicet, ne

haec

haec typothetam nimium remorarentur, ad Muſurum, qui Paduae literas Graecas docebat, codicem transmiſit hoc ſolum ab ipſo petens, ut obſcuriora compendia in margine explicaret. Muſurus deinde, codicem vitiis plenum animadvertens, non compendia modo interpretatus eſt, verum et delevit, eraſit, reſtituit, transpoſuit novaque inſeruit eo modo, quo in unaquaque fere horum *Supplementorum* pagina factum videmus. Hinc Aldus impreſſum codicem cura Muſuri πατρὸς ἀρείονα in praefatione publice profitetur, quod, cum apud viros doctos ſuſpicionem movere deberet, textum codicis a Muſuro correctum fuiſſe et mutatum, eosdem in codicem Marcianum adtentiores non feciſſe, magnopere miror.

Antequam vero hiſtoriam codicis perſequamur, rationem criticam, qua Muſurus codicem correxit, ne ipſi nimium tribuamus nec detrahamus aliquid, intueamur paulo acutius, quatenusve laudandus vel culpandus ſit, probe definiamus, duce enim veritate ſaepius in eadem pagina ipſum et laudavi et vituperavi. Si in Homericis gloſſis reſtituendis adquieviſſet, ceteraque intacta reliquiſſet, juſte eum hodie in ſuprema criticorum recentiorum claſſe collocaremus, arte critica, ingenio, ſagacitate et eruditione hominis, qui longe ſupra aevi ſui conditionem excelluit, merito obſtupefacti; omnes enim antea ita depravatas, ut hodie difficulter agnoſcerentur, ſagaciter et dextre reſtituit, paucioribus exceptis, in quibus memoriae culpa (quae in homine omnibus commodioribus ſubſidiis, quibus noſtrae aetatis critici adfluunt, privato facile excuſari poteſt) alucinatus eſt. At ulterius proceſſit emendandi cupiditas, et loca mutavit, in quibus, etſi inferiori arte et minori dexteritate uſus ſit, ſummam interdum eruditionem prodidit. Hinc plures ſorte mecum dubitabunt, an et multi noſtri aevi criti-

critici literasque humaniores publice profeſſi cum omnibus auctorum Graecorum indicibus et ſubſidiis criticis, quibus abundant, ſi codex Heſychii, qualis ab Aldo Muſuro traditus fuit, in ipſorum manus veniſſet, quod eruditionem adtinet, dimidium ejus, quod Muſurus perfecerit, praeſtaturi eſſent. Attamen nemini ob hoc deſidiae vel ignorantiae culpam tribui vellem, qui enim noſtra aetate humaniores literas colunt, variarum rerum cognitione pluriumque ſcientiarum, quibus ingenia perpolire et exornare debent, ſtudio indigent, nec ita per totam vitam exemplaribus Graecis vacare poſſunt, ut ea tandem memoriter teneant; quod aliter in Graeco nativo eſt, qui a pueris ad ſummam usque ſenectutem nil niſi Graecum legit aut novit. Quod ſi ergo critici noſtri Muſuro forte ob doctrinam cedere debuiſſent, conſilio tamen et ratione critica eodem longe ſuperiores forent.

Summa igitur Muſuro ineſt doctrina, memoria et ſagacitas, quibus ſolis felicem locorum Homericorum reſtitutionem adtribuo. Parum acuminis et ſubtilitatis criticae apud eum deprehendi, ut ſaepius in notis declaravi. Ars critica regulis definita a Muſuro nec exſpectari nec poſtulari debet, ſuo enim tempore ars in incunabulis jacuit, nec primae quidem ejusdem lineae adhuc ductae erant, pluraque ſaecula et ſummorum cujusvis aetatis hominum induſtriam conſummatio artis requirebat: quare et philoſophum, qui modum, quo artes et ſcientiae perficiuntur, indagare cupit, difficilesque viarum anfractus, per quos a prima infantia ad virilem usque maturitatem progrediuntur, curioſe perquirit, ſtudium Muſuri correctionum cum ſtudio commentatorum Heſychii in editione Albertina haud parum oblectabit. Diligentia in minutiis, quae critices veluti anima eſt et prima linea, ſine qua omnis critica nec eſt nec ſubſiſtere poteſt, Muſurus omnino caret, quod

quod ipſi vix condonandum exiſtimo; negligentia enim effecit, ut loca, in quibus per tantum temporis ſpatium viri docti Heſychium mutilum et corruptum crediderunt, deque iis emendandis ſpem abjecerunt, ea demum in his *Supplementis* priſtinae integritati reſtituta videamus. Vitium, quod Muſurus cum plerisque fere aetatis noſtrae criticis commune habet, in eo conſiſtit, ut nimium a prima ſcriptura, nulla neceſſitate cogente, recedat, ſaepiusque mutet et corrigat, ubi textus nulla mutatione indiget, ut in notis frequenter monui. Juvenes igitur, qui ad ſtudia critica animum adplicant, admoneo, ut ab hoc vitio ſummopere caveant; absque utilitate enim et cum temporis dispendio auctores claſſici interpolantur nec reſtituuntur, eritque forte per longum tempus poſteritas in hoc ſolummodo occupata, ut ab omni hac immunditie veterum libros repurgent, ipſisque priſtinam puritatem reſtituant; ſemper vero in antiquis ſcriptoribus reſtituendis a vero aberrabimus, niſi *quomodo ſcribere debuerint* ab eo *quomodo vere ſcripſerint* probe et acute diſtinguamus. Ut autem monito vim addam, cauſas vitii non modo in Muſuro ſed et in coaevis noſtris exponam, ſuntque ſequentes: ſtudium auctoris, quem reſtituere et illuſtrare cupimus, nec diligens nec profundum; artis interpretandi imperitia; praeconcepta opinio, quod nullae mendae nullique errores in antiquis ſcriptoribus adeſſe debeant, cum tamen aeque ac nos fragiles ſint et erroribus obnoxii; membranarum palaeographiae inſcitia; prava eruditionis ambitio veritati antepoſita; juvenilis denique ingenii et eruditionis jactantia, nec ſapiens doctrinae uſus: cauſa vero, quae in Muſurum inprimis quadrat, haec videtur, quod, dum verſus finem properabat, otio animique tranquillitate forte caruerit; ipſius enim oculi (ut ſaepius monſtravi) planiora et objacentia ſaltant, remotiora

quae-

quaerentes, quod hominem turbatum, anxium et feſtinantem arguit. In Muſuro denique, qui a pueris libros ſcriptos evolverat, magnam membranarum ſcripturae imperitiam, quam in nonnullis locis manifeſtavi, nonnemo forte mecum mirabitur: ſed haec leviora ſunt, nec impediunt, quo minus juſtas laudes ipſi tribuamus, ipſumque, ut magnum ſui temporis hominem, ob doctrinam et ingenium admiremur; inter nebulas enim, quas Heſychio obfudit, multa et clara lumina nobis ſcintillant.

Codex itaque a Muſuro emendatus typothetae dabatur, qui hodiernis peritior videtur, nam multa compendia, eaque ſatis difficilia, ipſe explicuit; errores, quos commiſit, ſedulo in notis indicavi. Probabile eſt, quod codex, finita impreſſione, Venetiis remanſerit, et ab Aldi haeredibus in domum Jo. Bapt. Recanati (nobilis Veneti) tranſierit, ubi tandem poſt longum annorum ſpatium d'Orville Venetiis commoratus eum examinavit, ejusque ſpecimen aliquod ad Batavum Heſychii editorem transmiſit. Cl. Villoiſono, qui d'Orvilli ſpecimen ſumma incuria factum fuiſſe in *Anecdotis* obſervat, plane adſentior; nam primo nulla littera in toto Heſychio minoris momenti eſt, quam Ξ, niſi forte dicas, quod exiguus gloſſarum numerus ipſum ad hunc delectum permoverit; deinde multa, quae in notis Albertinis ex hoc ſpecimine enotantur, aperte falſa ſunt, ut ex *Supplementis* manifeſtum erit; denique (quod interpreti Heſychiano quam maximi momenti eſſet) ne minimam quidem notitiam de Muſuri interpolationibus editor Batavus ex hoc ſpecimine nactus videtur: qua d'Orvilli incuria effectum videtur, ut codex Heſychii Venetus usque ad Villoiſoni tempora a criticis neglectus fuerit et parvi pretii habitus. In hoc temporis intervallo codex ex domo Recanati in bibliothecam d. Marci migravit, ubi ab eruditiſſimo Villoiſono (cui in his lite-

ris aetas noſtra tantum debet, cujusque ſtrenuam adſiduitatem nihil, quod in bibliotheca Marciana memorabile ſit, effugiſſe videtur) disquirebatur; notitias ergo literarias, quae de ipſo codice habentur, in *Anecdotis* erudite expoſuit, ſpecimenque addidit, quod cujusvis critici ſtudia et curas excitare debuit.

Ante tres annos, cum Roma Venetias adirem, negotiis tam longis et taedioſis oneratus eram, ut de Heſychio parum cogitarem. Primum igitur membranis verſionis ſeptuaginta interpretum Marcianis conferendis et dijudicandis totum me tradebam, jamque maximam horum laborum partem abſolveram, cum animadverterem, ſtudiorum mutationem ſalutis cauſa mihi neceſſariam fore; ut ergo aridioribus et limitatis ſtudiis biblicis absque taedio vacarem, altiora ſtudia cum iisdem conjungere conſtituebam, codicemque Heſychii Marcianum, in quem doctiſſimi Morelli colloquiis avidior factus eram, evolvere incipiebam. Primum meum conſilium erat praecipuas Muſuri interpolationes enotare, cum ad ſingulas deſcribendas tempus mihi defuturum crederem; mox vero animadvertebam, delectum (praeſertim in Heſychio) difficilem eſſe, multa enim eaque graviora, quoniam primo adſpectu parvi momenti eſſe videbantur, praetermiſeram. Cum igitur mecum reputarem, tempus, quod eligendo et dijudicando conſumebatur, ſingulis enotandis ſufficere, ſimulque ad textum Heſychii rite conſtituendum maxime neceſſarium eſſe, ut vel minimam primigenii textus mutationem cognoſceremus, conſilium mutabam, omnesque et ſingulas, quales hic exhibentur, Muſuri correctiones diligenter notabam. Hujus laboris, quantumvis moleſti, jam non me poenitet; multas enim regulas criticas, quas longo et adſiduo librorum ſcriptorum ſtudio mente infixas tenebam, hic in uſum vertendi materies mihi

daba-

dabatur, continuoque critici acuminis exercitio ad alia ſtudia me praeparabam; praetereaque, cum clare nondum praevideam, quomodo ſchedis meis biblicis, quae ad textum verſionis ſeptuaginta interpretum reſtituendum haud exigui momenti ſunt, critici Oxonienſes uſuri ſint, hoc mihi ſaltem gratum erit, ſi tempus, quo Venetiis morabar, non inutiliter perierit. Romam deinde per Ferraram et Bononiam (in quarum bibliothecis etiam membranas ſeptuaginta interpretum conferebam) revertens in itinere, variisque ſtudiis occupatus, memoriae gratique animi cauſa *Epiſtolam criticam* ad *Heyne* virum ill. (cui, quo ulterius in his literis progrediar, magis magisque me obſtrictum ſentio) conſcripſi, eamque deinde Romae imprimendam curavi: enarratur in hac epiſtola conſilium meum de ſupplementis ad editionem Heſychii Albertinam edendis, additurque ſimul Muſuri interpolationum ſpecimen. Quod ſi hodie ex hoc inſtituto minus forte exſpectetur, multo mihi hoc gratius eſt et acceptius, quam ſi nimium ſperaretur. Monendum mihi denique eſt, quod non modo Lipſienſis ſed et Goettingenſis nuper memoratae epiſtolae cenſor locum quendam, ubi forte mentem meam minus perſpicue declaravi, prave intellexerit; nam non ad ſolas literas A et K, ut jam videmus, cura mea ſe extendit, ſed ad totum Heſychium, nullaque litera a Muſuro mutata eſt, quae hic non indicata eſſet, nec accentuum quidem mutationem praetermiſi, probe gnarus, quod ejusmodi inſtitutum absque ſumma etiam in minutiſſimis rebus diligentia parum utilitatis haberet. Reſtat jam ut de horum *Supplementorum inſtituto* agam.

Inſtitutum idem eſt, cujus in *Epiſtola ad H.* ſpecimen dedi, niſi quod hic forte plus praeſtiterim, quam ibi promiſeram; primum enim notarum conſilium fuit ſcripturam codicis et mutationes a Muſuro factas illuſtrandi, primam ſcripturam a Muſuro dele-

Alexa-488-Konjugat. Dazu 1 mg Alexa-488-Succinimidylester (Molecular Probes, Eugene, Oregon, USA) in 100 µl DMSO lösen und 1 ml Antikörperlösung (2 mg/ml) in 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, zugeben und 1 h bei Raumtemperatur rühren. Das Konjugat wird durch Gelfiltration über Sephadex G-25 (Pharmacia, Freiburg) mit 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, gereinigt. Die Proteinfraktion wird durch Messung der Absorption bei 280 nm bestimmt. Der Farbstoffgehalt wird durch Messung der Absorption bei 494 nm bestimmt. Das Konjugat wird mit 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, auf eine Konzentration von 1 mg/ml eingestellt und mit 0,1 % Natriumazid versetzt. Lagerung bei 4 °C.

Alexa-546-Konjugat. Dazu 1 mg Alexa-546-Succinimidylester (Molecular Probes, Eugene, Oregon, USA) in 100 µl DMSO lösen und 1 ml Antikörperlösung (2 mg/ml) in 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, zugeben und 1 h bei Raumtemperatur rühren. Das Konjugat wird durch Gelfiltration über Sephadex G-25 (Pharmacia, Freiburg) mit 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, gereinigt. Die Proteinfraktion wird durch Messung der Absorption bei 280 nm bestimmt. Der Farbstoffgehalt wird durch Messung der Absorption bei 556 nm bestimmt. Das Konjugat wird mit 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, auf eine Konzentration von 1 mg/ml eingestellt und mit 0,1 % Natriumazid versetzt. Lagerung bei 4 °C.

Alexa-633-Konjugat. Dazu 1 mg Alexa-633-Succinimidylester (Molecular Probes, Eugene, Oregon, USA) in 100 µl DMSO lösen und 1 ml Antikörperlösung (2 mg/ml) in 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, zugeben und 1 h bei Raumtemperatur rühren. Das Konjugat wird durch Gelfiltration über Sephadex G-25 (Pharmacia, Freiburg) mit 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, gereinigt. Die Proteinfraktion wird durch Messung der Absorption bei 280 nm bestimmt. Der Farbstoffgehalt wird durch Messung der Absorption bei 632 nm bestimmt. Das Konjugat wird mit 0,1 M Natriumhydrogencarbonat-Puffer, pH 8,3, auf eine Konzentration von 1 mg/ml eingestellt und mit 0,1 % Natriumazid versetzt. Lagerung bei 4 °C.

in *Epiſt. ad H.* memini, quaeque a recentioribus ad gloſſas dubias et obſcuras adpicta videntur: haec vero, cum critico parum proſint nec lumen adferant, neglexi. Tertia quadam manu nonnulla in margine adjuncta ſunt, quae vel a Muſuro deleta ſunt, vel a typotheta textui inſerta: omnia haec ſuis quaeque locis notavi. Compendia codicis, quorum cognitio critico neceſſaria eſt, in tironum gratiam ſervavi; plerisque enim, qui humanioribus ſtudiis vacant, occaſio deeſt libros ſcriptos evolvendi, quorum ſcripturam niſi criticus ob oculos et in mente habuerit, nunquam firmis greſſibus incedet; proinde etiam librorum ſcriptorum intuitus critico idem eſt, qui antiquario intuitus monumentorum, ſine quo multa ſaepius acute videbit, deque iis erudite et ingenioſe diſſeret, at veritatem non adſequetur. Eodem denique conſilio vitiorum origines explicavi, nec dubito, quin juvenes, qui ad ſtudia critica ſe adcingunt, aliquam exinde utilitatem percipiant; minutiarum vero, ſine quibus in re critica nihil praeclari nihilque veri peragitur, neminem taedeat; atria ſunt (ut ita dicam) tetra et horrida, per quae initiandi ad ſanctiora myſteriorum adyta penetrare debent.

In re critica ſola rei veritas me ducit, nec ulla criticorum auctoritas me commovet; ſi vera via incedant, ſequor; ſin minus, diſcedo, mihique viam facio. Primam ſcripturam nunquam muto, niſi ubi neceſſitas urgeat; ſi mutem, eandem (quantum fieri poteſt) preſſe ſequor. Vitioſa potius intacta relinquo, quam immaturo conſilio aut falſo emendare, raroque emendo, niſi ubi parum dubii relinquitur, me primam ſcripturam reſtituiſſe: hinc hariolationes et conjecturas, quae ingenii vel eruditionis cauſa in chartas conjici ſolent, omnes parvi facio; ſolam enim veritatem cum utilitate unitam criticus ubique ſpectare debet.

In

In Muſuri criticam ſeverior fui ea mente, ut ex ipſius virtutibus et vitiis regulae critices ſaniores dilucidarentur adcuratiusque definirentur: quo ſtudio plus me profeciſſe profiteor, quam commentationibus criticorum hodiernis, in quarum nonnullis ſuperfluae librorum citationes, vana eruditionis prodigalitas ingeniique luſus lectori acuto taedium adferunt, mentemque et ſtudia ſuffocant. In primis literis parcior in notando fui, quam in ceteris, varios enim Muſuri errores in *Epiſt. ad H.* adtigeram; quae vix repetenda duxi, cum talia ſint, ut peritus quisque absque hac epiſtola aut eadem mox inveniat, aut meliora forte ſubſtituat. Timebam quoque, ne opus nimium excreſceret, praeſertim cum in ſequentibus multa haberem monenda, ſtadiumque longum eſſet; primum ergo lentis paſſibus decurri, ne verſus metam anhelitum et vires perderem. Primae denique literae majori mentis niſu et ſtudio a viris doctis elucubratae ſunt, quam reliquae, unde critico rarior nova detegendi opportunitas: in his vero quid eruditio cum acumine critico unita valeat, unusquisque forte mirabitur, quaeque antea pro meris conjecturis habebantur in vera et genuina transformata eſſe, ſumma cum voluptate inveniet. In ſolo A loca dubia et mendoſa, quorum ſcripturam, etſi a Muſuro non mutata ſit, eruditiores forte cognoſcere optarent, ex codice ſaepius enotavi, quod, cum nimis longum eſſet, et a nonnullis forte ſupervacuum videretur, in reliquis literis praetermiſi, paucioribus locis exceptis, quae majoris momenti ſunt et in notis ſingulatim memorantur.

Varias Heſychii gloſſas ex Cyrilli, Stephani et Theodori, aliorumque Gloſſariis biblicis, iatricis quoque et botanicis Gloſſis Mss. reſtitui et illuſtravi. Omnia haec in uno ſolo codice, quem cel. Cajetanus Marini (archii Vaticani praefectus) poſſidet, continentur; ipſe codex, ut jam in nota quadam indica-

dicavi, membranaceus est, manu eleganti exaratus et saeculi decimi, at mendosissimus; ideoque glossae (nisi ubi errores ambigui fuerint) quales a me emendatae sunt, repraesentantur, ne tempus et charta inutiliter perderentur. Cyrillum Marinum Bremensi, qui a Bielio laudatur, interdum pleniorem, interdum quoque inferiorem deprehendi: diversitas forte exinde oritur, quod codicum archetypa (ut in Hesychio factum vidimus) diversis additamentis in margine adaucta fuerint et interpolata. Cyrillum Marinum nunquam cito, nisi ubi a Bielio Bremensis aut non citatur, aut minus plene et mendose.

Post novas has circa Hesychium curas nova ejusdem editio multis forte necessaria videbitur, nec deerunt, qui ejusmodi incepto pares se sentient. Nuper vero magna cum voluptate percepi, quod eruditissimus *Beck* (celeber literarum G. in universitate Lipsiensi professor) ad novam Hesychii editionem animum et curas jam diu adplicuerit, novis subsidiis criticis, quae multis inde ab annis congesserit, instructus: de qua utique egregia quaevis sperari debent. Existimo tamen, integrum Photii Lexicon, quod inter omnia veterum Lexica (si ex fragmentis judicare liceat) maximum Hesychio lumen adferet, omnino exspectandum esse, vellemque, ut conterranei mei, a quibus jam diu speratur, hunc literarum Graecarum thesaurum quam primum in lucem proferant, nec tenebris eum occultari diutius patiantur. In his, quae p. 705. 9. leguntur: *sic et Antiphanis* Κιθαρῳδὸς *primum ex hoc loco in lucem prodire videtur*. memoria nimis fidebam; Antiphanis Κιθαρῳδὸς ex Deipnosophista innotuit.

Dum, Lector erudite, laboribus meis frueris, memor esto, quod absque insigni humanitate *Morelli*, bibliothecae d. Marci custodis, codex Hesychii Venetus nocte sepultus diu adhuc jacuisset. Vale.

Ἡσύχιος

Ἡσύχιος

γραμματικὸς Ἀλεξανδρεύς.

Εὐλογίῳ τῷ ἑταίρῳ χαίρειν.

M S.	M U S.
T. 1. p. 1. l. 5. Ἀππίων.	Ἀπίων. [1]
p. 2. l. 9. καὶ παρὰ τοις ἰ.	καὶ ταὶς π. τ. ἰ.
— l. 11. ὥστε παρέλιπεν.	ὥστε ἡμᾶς εἰδέναι, π.
— l. 25. Επαινῶ μὲν ἐγ.	Ε. μὲν οὖν ἐγ.
— l. ult. αὐτῶν παραδραμεῖν.	αὐτῶν μὴ π.
p. 3. l. 11. πλεονέκτημα δ' αὐτὸς.	πλεονέκτημα, ταῦτα δ' α.
— l. ult. ταῖς παροιμίαις.	ταῖς τε π.
p. 4. l. 12. ἀναμείλικτον φ.	ἀναμίλητον φ. [2]
p. 5. l. 11. εὕρης ἔικελος.	εὕροις ἄν ε. [3]
— l. 12. ὁμοίως εἶναι — ἀνθρώπω ὁμοίως.	ὅμοιος, ὡς ε. — ἀνθρώπῳ ὅμοιος.
Α.	
col. 1. l. 2. ἃ πάντα συναγείρας.	ἃ παντα ξυναγειρας.
c. 3. l. 4. γελωτα δηλοῖ. ἃ. φ.	γ. δηλοῖ. Α. τὸ φ.
c. 4. l. 3. ἄναυδρον. ἃ ἃ σχετλ.	ἄναυδρον. Ἃ ἃ σχ.
c. 5. l. 7. Ἀαδεῖν· ὀλεῖν.	Α. ὀχλεῖν.
c. 6. l. 1. Ἄαδαν· ἐλ.	Ἄαδεν· ἐλ. [4]

c. 6.

1) Ubique.
2) Lectio Aldina a typotheta eſt.
3) In Aldina ſphalma typothetae.
4) Cfr. VV. DD.

c. 6. l. 1. Ἀάθης· ἤμ. ἐβλ. Ἀάθεκτον· α.
Ἀάθης· ἤ. ἐβλ. Ἀάθικτον· α.

— l. 6. Ἀάλιον· ἄτεκτον. [5])
Ἀάλιον· ἄτακτον.

— l. 8. Ἀαμὴς· χρ.
Ἀάνης· χρ.

c. 7. l. 6. Ἀασάμην· ἐβ. π. ἐπές. [6])
Α. ἐβ. περιέπεσον.

Ἀάσατο· ἐβλάβην.
Α. ἐβλάβη.

[Ἀάθης· ἐβλάβης.]

Ἀασήφρονι· βλαψήφρονι, φρ. αἰαῖ γὰρ τὸ βλ.
Ἀεσίφρονι· βλαψίφρονι, φρ. αἰέσαι γὰρ τὸ βλ.

Ἀάσαψο· ἔβλαψας.
Α. ἔβλαψαν.

c. 9. l. 2. Ἀβακίμων· αλ.
Ἀβακήμων· αλ.

Ἀβακῆσαι· ἀγν. ἁμαρτάντων.
Αβ. ἀγν. ἁμαρτεῖν.

c. 10. l. 3. Ἄβαι· περὶ τὴν Φωτιδάταπον, οὗ μ. Ἀπόλλωνος ὁσαβαίου.
Ἄβαι· περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, οὗ μ. Ἀπόλλωνος. Σαβαίου. [7])

c. 11. l. 5. Ἄβακι, ἀγελαίσωνες. [8])
Αβ. ἀγ.

— l. ult. Ἀβάκω ἄγκινοι. Σ.
Ἀβακοάγκινοι. Σ. [9])

c. 12. l. 6. Ἄβαντα. π. πλ. Π. ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος.
Ἄβαντα. π. πλ. Π. ε. ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

[Ἄβαντες, οἱ Εὐβοεῖς καὶ κολοσσοὶ νεκροί.]

Ἄβατος.
Ἄβατος.

c. 13. l. 4. Ἀβαρβαρέη. ἐνόματα νυμφ . ., [10]) πολλα rel.
Α. ὄνομα νύμφης, π. rel.

c. 13.

5) Sic prima manu.
6) Sic.
7) Cfr. VV. DD.' In ὁσαβαίου duae priores litterae ex fine praecedentis vocis repetitae sunt.
8) In Aldina vitium typothetae.
9) Vid. Epist. crit. ad Heynium.
10) Scripturae compendium erasit.

c. 13. l. 10. Ἄβαρκνα κόμα τὲ M. [11]) — Ἄβαρκνα· κόμα. οὕτω M.

c. 14. l. 4. Ἀβασάκτως· δ. [12]) — A. δ.

— l. 9. Ἄβαστυν· οἰκιν. [13]) — A. οἰκιν.

— l. 15. Ἄβδης. μ. παρ' Ἱππόνακτι. ἀβδίου μ (sic) ἐξ δοῦλος ἐ. — Ἄβδης. μ. π. Ἱππώνακτι. Ἀβδίου. ἐμοῦ δ. [14])

c. 16. l. 6. Ἀβηρεῦσι· διδοῦσιν. Ἄβης· ἀ. ἀ. ἀσύνετος. Ἀβήσσῃ, ἐπινοεῖ, ἀνόητος. [15]) Ἀβί. — Ἀβηρεῦσιν· ἄδουσιν. Ἀ. ἀ. ἀ. ἀσύνετος, ἀνόητος. Ἀβήσσει· ἐπινοεῖ. Ἀβί.

— l. 10. Ἄβια· οὐ β. ἢ β. οὐκ ἔχονται. οὐ βίαιοι. — Ἄβια· οὐ β. ἢ β. οὐκ ἔχ. Ἄβιοι· οὐ βιαιοι.

c. 17. l. 10. Ἄβιος· πλ. ὡς ϑ (sic) Ἀντιφῶν ἐν ἀλή — A. πλ. ὡς A. ἐν ἀληϑία.

— l. ult. Ἀβίωτον· κ. ἀεὶ δῆ. [16]) — A. κ. ἀηδῆ.

c. 18. l. 1. Ἀβλαβύνιον· σ. — ἐκ βίβλων καϑ. — A. σ. — ἐκ βίβλων πρὸς καϑ.

— l. 4. Ἄβλαξ· λαμπρῶς [17]) K. — A. λαμπρὸς, ὡς K.

— l. 7. Ἄβλαντος· ἀνυπ. Ἀβλέματοι· ἀμ. — Ἄβλαυτος· ἀ. Ἀβλέματι· ἀμ.

11) Vid. Epiſt. crit. ad H.
12) Sic ms. ut in Aldina.
13) Ut in Aldina.
14) ἐμοῦ a typoth. eſt. Vid. Ep. crit.
15) ἀνόητος ex marg. male inſertum erat, quod Muſurus loco ſuo repoſuit.
16) Sic prima manu.
17) Prima manu.

c. 19. l. 6. Ἄβλητος· ἄτρ. ἐκ βόλου.	A. ἄτρ. ἐκ βέλους.
— l. 11. Ἀβ|λίσμαστον· ἄψ. [18])	A. ἄψ.
— l. 12. Ἀβλόπες· ἀβλ. Κρῆτες.	Ἀβλόπες· ἀβλ. K.
ἀλογεῖ, σπ. M.	Ἀβλόει· σπ. M.
c. 20. l. 1. Ἀβλοὴ, σπενδε. M.	Ἀβλόει· σπ. M.
— Ἀβολήτορες· μ. ἀνηλαχότες.	Ἀ. μ. ἀνηλλαχότες.
c. 21. l. 2. Ἄβολον· ὄνομα στοιχείου. [19])	A. ὀ. στ.
— l. 4. Ἄβοτοι· αἱ μὴ κατανεμημέναι β.	A. αἱ μὴ κατανενεμημέναι β. [20])
— l. 13. Ἄβουτον· τὴν οὐλίαν. A.	A. τὴν δουλείαν. A.
Ἀθραδούλη· π.	Ἀβραδούλη· π.
c. 22. l. 2. Ἁβραβαίνων· τρ.	Ἁβρὰ βαίνων· τρ. [1])
— l. 9. Ἀβρανίδας· κροκροτους. Λ.	A. κροκρωτους. Λ.
— l. 12. Ἀβρίζεσθαι· ἀβράβεσθαι, κ.	A. ἀβρύνεσθαι, κ.
— l. ult. Ἄβρικτον· δύσκοφον ὑ.	A. δύσκωφον ὑ.
c. 23. l. 5. Ἀβροδίαιτος· τρ. τὸν βίον.	A. τρ. τὸν β. [2])
c. 24. l. 8. Ἀβροτάζωμεν· ἁμάρτωμεν.	A. ἁμάρτωμεν. ἀμφ. ὅπερ rel. [3])
Ἀμφωδήσωμεν. ὅπερ rel.	

c. 25.

18) Ut in Aldina.
19) Ut in Ald.
20) Reduplicationem omissam ubique fere inserit.
1) Cf. VV. DD.
2) Articulum typotheta omisit.
3) Separata univit. Ἀμφωδήσωμεν, ὅπερ rel. alieno loco ex margine inserta sunt.

c.25.l.3. Ἀβροτῆ· ἀβροτηθεία.	A. ἀβροτησία.
c.26.l.4. Ἀβρωμούντασχοι· οἱ συν βρ. — καὶ Αὐήχοι.	A. οἱ σ. βρ. — καὶ Αὐάχοι.
— l.14. Ἀβύρβηλον· πολυ- τ (sic) μα	A. πολύ. μάταιον.
c.28.l.8. Ἀγαθίς· δεσμεῖ ῥάματος rel.	A. δέσμη ῥάμματος rel.
— l.11. Ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ των ἱππ. ἐξ. — Σπαρτιάταις.. γαλμα Ἑκάτης. rel.	A. — Σπαρτιάταις. Ἄγαλμα Ἑκ. rel. [4])
c.29.l.5. Ἀγάλακτος· ὑομόθολος.	Ἀ. ἡ ὁμόθηλος.
Ἀγαλήτορα· π. Τυρηνοί.	Ἀγαλλήτορα· π. Τυῤῥηνοί.
c.30.l.6. Ἀγαλλόμενος· ἀγαλιῶν.	A. ἀγαλλιῶν.
— l.13. Ἀγαθὸν ὂν, τὴν λ.	Ἀγαθὸν ὂν, τὴν λ. [5])
c.31.l.3. Ἀγελαῖος· ἰδ. [6])	Ἀγελαῖος· ἰδ.
Ἀγαί· ἠ. στρώματα. τρ.	A. ἠ. τρώματα. τρ.
— l.16. Ἀγάλλεται· τ. γαβριᾷ.	A. τ. γαυριᾷ.
c.32.l.2. Ἀγαμεμνόνη. θ.	A. θιδραξατο. [7])
— l.9. Ἀγάμητος· ἀγ. ἀβυξ. [8])	A. αγ. α.
Ἀγαμίου ζ. π. Σπ. [9])	A. ζ. π. Σπ.

4) Litteras duas erasit, ac unita separavit. Vid. Ep. crit.
5) Signum typothetam effugit.
6) Prima manu, quam Musurus delevit.
7) Signum in Ald. omissum est.
8) Ut in Ald.
9) In Ald. περὶ pro παρὰ typothetae errore.

c. 33. l. 2. Ἀγάνημαι· αἰσχύ-
λω.
— l. 5. Ἀγανοῖσιν· πραεῖς.
— l. 6. Ἀγανοῖς. ἰόντες τ. δ. β.
— l. 8. Ἀγάννιφον· λ. χιο-
νιζόμενος.
(sic)
Ἄγαν· εὐφροσύνη. πρ.
Ἀγανέφρων· λ. φ.
— l. 12. Ἀγανόπιδος, π. ε.
πραείαι, κ. βλ. [11])
c. 34. l. 15. Ἀγάῤῥοον· σφ. —
ἄγαν ῥοώδης.
c. 35. l. 1. Ἀγάσσαι· φθ.
— l. 4. Ἀγαθὸς, σ. κ.
Ἀγασσὶς· ὁ φθ. σφαῖ-
ραν.
— l. 8. Ἀγασόπερπαι.
— l. 13. Ἀγάσατο· ἐφθ.
— l. ult. Ἀγάσαι· θαυμά-
ζειν. ἀγάλλου.
c. 36. l. 2. Ἀγάσηθε· φθ.
— l. 5. Ἀγάστροφον οὔταστε
δόρυ.
Ἀγάσει· ἄγαν τύπτει.
ἀγάσται, ἃ ἄν τις
ἀγ. — Αἰσχύλος
ζ,
Φρα
— l. 10. Ἀγάτεσμαι· β.

Α. ἀσχάλλω. [10])
Ἀγανοί· π.
Αἰγανέησιν ἰέντες· τ. δ. β.
Α. λ. χιονιζόμενον.

Ἀγανοφροσύνη· πρ.
Ἀγανόφρων· λ. φ.
Ἀγανώπιδος, π. ε. πραείας κ. βλ.
Α. σφ. — ἄγαν ῥοώδη.

Ἀγάσθαι· φθ.
Ἀγαθᾶ· σ. κ.
Α. ὁ φθ. σφαῖραν.

Ἀγασότερπαι. [12])
Ἀγάσσατο· ἐφθ.
Α. θαυμάζειν.
Ἀγάλλου. [13])
Ἀγάσηθε· φθ.
Α. οὔταστε δουρί.
Α. ἄγαν τύπτει.
Ἀγασταὶ, ἃ ἄν τις ἀγ. — Αἰσχύλος Φρυ-
ξὶ [14])

c. 36.

10) Quod typothetam effugit.
11) Scriptum erat πραέα, καλῶς βλ. Cf. VV. DD.
12) Quod typothetam latuit.
13) Unita separavit. Ἀγάλλου ex margine est.
14) Unita sejunxit. Nullum est dubium, quin Φρυξὶ legendum sit. Cf. VV. DD.

c. 36. l. 17. Ἀταύλιος· μήν. Ἀγαύλιος· μ.
c. 37. l. 5. Ἀαγαῤῥεύεται· ἐγγ. ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κ. Ἀγαῤῥεύεται· ἐγγ. ὑ. α. κ. [15])
— l. 9. Ἄγγαρος· ἐργ. — γραμματηφόρους. A. ἐργ. — γραμματοφόρους.
— l. 11. Ἄγγεα· ἀγγία. [16]) A. ἀγγεῖα.
c. 38. l. 5. Ἀγγελείη, ἄγειν λειαν. Ἀγελείη· ἄγουσα λ.
— l. 9. Ἄγειν· ἀπάγειν, κ. Ἄγειν, τὸ ὑ. τὸ πίνειν. [18]) A. ἀπάγειν, κ. [17])
A. τὸ ὑ. τὸ πίνειν.
c. 39. l. 1. Ἀγγελῆς, δ. — πᾶν δι' ἔνεισος Φύλον. [19]) Ἀγγελή· δ. — Παυδιονίδος Φυλῆς.
Ἀγγείλω. ἀργείω. A. Ἀργείων.
— l. 5. Ἀγγελέσκων· ἤγγελον. Ἀγγέλλεσκον· ἤγγελλον.
— l. 8. Ἀγγίτας· ο. π. π. Παγγαῖον. A. ο. π. παρὰ Π.
— l. 10. Ἀγγλιθεὺς, ἐξ ὧν ἡ κ. [20]) A. ἐξ ὧν ἡ κ.
— l. ult. Ἀγδιστις· ἡ αὐτῇ τῇ μ. A. ἡ αὐτὴ τῇ μ.
c. 40. l. 1. Ἄγδυς. ἄγγος K. [1]) A. α. K.
— l. 8. Ἀγεινεν· ἀγειν ἐν ν. Ἀγινεῖν· ἀ. ἐν ν.
Ἀγείπτεται· ὁρᾶ. Ἀγόπτεται· ὁ.
Ἀγεινεός· ἦγον. Ἀγίνεον· ἦγον.
c. 42. l. 3. Ἀγελιδόν· ἠθ. ἰδίως ἀγέλης. A. ἠθ. ἰδίως ἀγέλη.

15) ἀγγαυρευτῶν, quod Ald. ceteraeque edd. habent, typothetae tribuendum eſt.
16) Prima manu.
17) ἐπάγειν typothetae eſt.
18) Sic duplici accentuatione.
19) Sic ſcribae imperitia.
20) Ut in Ald.
1) In Ald. Ἄγδους errore typoth.

c. 42. l. 5. Ἀγελείη. λαφυραγώγου, καὶ ἡγουμένη τοῦ π.
Α. λαφυραγωγοῦ καὶ ἡγουμένης τοῦ π.

— l. 8. Αγ΄.λης· δῆμος A. [2])
Ἀγελή· δ. Α.

— l. 10. Ἀγέμεν· ἄγετε, ἀγαγεῖν, ὡς τό· "Αιας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγει δύο καὶ δέκα ναῦς."
Α. ἄγ. αγ. ὡς τό· "Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας."

"Αγε μήν.
"Αγε μήν.

c. 43. l. 1. Ἀγέν· κ. — καὶ ἦγον.
Ἀγέν· κ. — καὶ ἦγον. [3])

Ἀγέννητα.
Ἀγέννητα.

— l. 13. "Αγερ. εν· συνηθρ. [4])
"Αγερθεν· σ.

— l. 16. Ἀγερούατο· ἠμ.
Ἀγερώσατο· ἠμ.

c. 44. l. 7. Ἀγερσικυβῆλις. Κρατῖνος ἀνδραπέτησιν ἐπιλάμπονος τὸν ἀ.
Α. Κρατῖνος ἀνδραπέτησιν ἐπὶ λάμπωνος τὸν ἀ. [5])

c. 45. l. 3. Ἀγενεῖ· ἀ.
Ἀγενῶς· ἀ.
Ἀγεννεῖ· ἀ.
Ἀγεννῶς· ἀ.

— l. 5. "Αγες, λαὸς ὁ πλουτῶν.
Ἀγεσίλαος. ὁ Πλούτων.

— l. 17. "Αγη· θ. — ὡς τό· Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσιν rel.
"Αγη· θ. — ὡς τό· Ν. δέ μ. ἐν χείρεσσιν rel.

c. 46. l. 3. Ἀγηλ΄.οιο· λαφ. [6])
Ἀγηλείοιο· λ.

Ἀγηλωμεναι· χ.
Ἀγηλόμεναι· χ.

— l. 12. Ἀγηνορία· ανδρία. — ὡς τό· Ἀγηνορίη δέμιαι ἐκτὰ ἐν τέγεα.
Α. α. — ὡς τό· Ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα ἐν Τέγεῖ.

c. 47.

2) Litteram erasit.
3) Omissis: Αἴας δ' ἐκ Σ. rel. quae huc a VV. DD. transferuntur. Exemplum e margine esse suspicor.
4) Litteram erasit.
5) Cf. VV. DD.
6) Locus erasus.

c. 47. l. 5. Ἀγήτης· ὁ ἱερ. [7]) | A. ὁ ἱερ.

— l. 7. Ἀγητής· ὁ ἱερ. — ἐν δὲ τοῖς Καρνέοις — Ἀγητορία. ὡς ἀγήμεθα ἔχει εἰσορόαντος. [8])

A. ὁ ἱερ. — ἐν δὲ τοῖς Καρνείοις — Ἀγητορία.
Ἄγη· θάμβος. ὡς· Ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα.

— l. 14. Ἀγήτωρ· ὁ τ. Α. θυϊκλῶν.

A. ὁ τ. Α. θυηλῶν.

c. 48. l. 13. Ἀγίοχα· ἤ. Ἀγιοχότων· κ.

Ἀγήοχα· ἤ. Ἀγηοχότων· κ.

— l. 17. Ἀγιστέων· εὐσ. [9]) Ἀγιχῶ, ἠχῶ ἀγίων. στίφος, [ἢ στύφος] ἢ συστ.

A. ε. Ἀγηχῶ· ἠχὼ ἀγίων. ἢ στίφος. ἢ συστ.

— l. ult. Ἀγκάς· ἀγκ. Ἀγκάζοιντο· ταῖς ἀγκ. περιελάμβανεν.

A. ἀγκ. ἢ ἀγκάλαις. ἀγκάζοντο· ταῖς ἀγκ. περιελάμβανον. [10])

c. 49. l. 3. Ἀγκαλέει· ἀναγκαλεῖται.

A. α.

— l. 5. Ἀγκαλέω· ἀναγκαλῶ.

A. α.

Ἀγκαλεισδαγωγοί· ἀγκαλείδας ἄγ.

Ἀγκαλιδαγωγοί· ἀγκαλίδας ἄγ.

— l. 8. Ἀγκαλίδεσιν· ἀγκ.

Ἀγκαλίδεσσιν· ἀγκ.

— l. 11. Ἀγκαλίδας ἕλκειν· α.

A. ἕλκ. α.

— l. 17. Ἀγκεράτεσιν· ε.

Ἀγκεράτεσσιν· ε.

c. 50. l. 6. Ἀγκλίνας· ἀνακλίνας, ἀνοίξας. Ἀγκλίνας. ὡς τό· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθεν.

A. α. ἀνοίξας. ὡς τό· Ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σ. σχέθον.

7) Ut Aldina.
8) Locus Homericus olim ex margine archetypi loco alieno insertus fuit.
9) Aldina lectio a typotheta est.
10) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.

c. 50. l. 10. Ἀγκόλαι· ἀγκόνες. ἀγκοῖναι. — Α. ἀγκόνες. ἀ.

— l. 12. Ἀγκόνος· τ. — Ἀγκῶνος· τ.

— l. ult. Ἄγκος· νῆσον π. [11]) — Α. νῆσον π.

c. 51. l. 2. Ἀγκοτύλη· παιδεία τις ε. — Α. παιδία τις ε.

— l. 4. Ἀγκρινόμεναι· ἀποφηνόμεναι. — Α. ἀποφηνάμεναι.

— l. 11. Ἀγκύλεαι· ἰμ. ἐν κριπίσιν. — Ἀγκύλαι· ἰμ. ἐν κρηπῖσιν.

— l. 12. Ἀγκύλη· ἀκ. — ἀγκόνος καὶ π. — κοτάβους — κοτάβους π. — εἰ δὲ καὶ ἐγκυλισταὶ ἀκονισταὶ εἴρ. — Α. ἀκ. — ἀγκῶνος [12]) καὶ π. — κ. — κ. π. — οἱ δὲ καὶ ἀγκυλισταὶ ἀκοντισταὶ εἴρ.

— l. ult. Ἀγκυλομήτεω· σκ. βουλευομένω. — Α. σκ. βουλευομένου.

c. 52. l. 8. Ἀγκύλη χείρ· ἀπηγκυλομένη — ἀποκοταβισμόν. — Α. χ. ἀπηγκυλωμένη — ἀ.

— l. 11. Ἀγκύλως. — ἀγκώνος. — Α. — ἀγκῶνος. [13])

— l. 16. Ἄγκυραι. — Σ. Φαίδραι. — Α. — Σ. Φαίδρᾳ. [14])

c. 53. l. 4. Ἀγκυρόβολα. — ἐν ταῖς λιμένεσιν — καὶ ἐνλιμένι ὡς αἰσχυήν. — Α. — ἐν τοῖς λ. — καὶ ἐ. ὡ. α.

— l. 9. Ἀγκών. — καμπή. — Α. — καμπή.

c. 53.

11) Lectionem prima manu superscriptam delevit.
12) Correctionem Musuri typotheta neglexit.
13) Lectionem superscriptam delevit.
14) Typotheta Musuro immorigerus fuit.

c. 53. l. 9. — παραγκῶνος καὶ ἡ τείχεως ὑψ. [15]) — παρ' ἀγκῶνος καὶ τείχεος ὑψ.

c. 54. l. 7. Ἀγλαίφη· α. Ἀγλαΐηφι· α.

— l. 12. Ἀγλάσμασι· κλάσμασιν. γλαεόπης· ὁ Ἀσκλ. [16]) Α. κλάσμασιν. ἀγλαόπης· ὁ Α.

— l. 18. Ἀγλαοφώτης· β. [17]) Α. β.

Ἀγλαυκόν· α. Ἀγλαυκον· α.

Ἀγλαυρίδες· μύραι π Ἀθηναίοις. [18]) Α. μ. π. Α.

— l. ult. Ἀγλαυρος· θ. — π δὲ Α. [19]) Α. θ. — π δὲ Α.

c. 55. l. 6. Ἀγλευκής· ἀϊδής. Ἀ. ἀηδής.

— l. 9. Ἀγλείδια· σκ. Ἀγλίδια· σκ.

Ἀγλείτις· οἰκέτης. Ἀγλεῖτις· οἰκέτις.

— l. ult. Ἀγμίεις· παραθραῦσ. [20]) Ἀγμιεῖς· παραθραύσεις.

c. 56. l. 10. Ἀγναμπτον· ἰμ. γνεῖ· λ. [1]) Α. ἰμ. ἀγνεῖ· λ.

— l. 13. Ἀγνείοτε· ν. στρ. Ἀγνείετε· ν. στρ.

— l. 20. Ἀγνῆσαι· ἀποθ. Ἀγνίσαι· α.

c. 57. l. 2. Ἀγνίθες· λῖαι. Α. λείαι.

c. 57.

15) καὶ ἡ natum eſt ex βῆ Il. Π. v. 702. quod Muſurus male delevit.

16) Litteram initialem a ſcriba omiſſam Muſurus quidem praenotavit, at notae ſeparationis (=) oblitus eſt; ex quo typothetae error.

17) Typotheta erravit.

18) Scripturam codicis hic minus perſpicuam typotheta male legebat.

19) In Ald. περὶ typothetae errore.

20) Locus eraſus; lectio vero prima manu ſuperſcripta intacta eſt.

1) Litteram init. praefixit, at non ſeparavit; quod typothetam ſaepius in errorem induxit.

c. 57. l. 6. Ἀγνόδιμος· ἀγν. Ἀγνόδικος· ἀ.

— l. 9. Ἀγνοεῖν· τὸ δ. — μὴ τίθους ἰδών. Α. τὸ δ. — μὴ τίθους ἰδών.

— l. ult. Ἀγνοπολεῖθαι· τ. ὑ. ἡ. θέεθαι. Α. τ. ὑ. ἡ. θέρεθαι.

c. 58. l. 16. Ἀγνῶς· τῆς Αἰολ. Ἀγνώς· τ. Α.

c. 59. l. 1. Ἄγνυτον· κτεάσσουσιν. κ. Α. κτεάσσουσιν. κ.

Ἀγνώμενα· θρ. Ἀγνόμενα· θρ.

— l. 7. Ἀγνώσσει· δυσχεραίρει. Α. δ.

c. 61. l. 10. Ἀγοραὶ Κερκόπων· τ. Ἀγοραὶ Κερκώπων· τ.

c. 62. l. 9. Ἀγορᾶς· ἐκκλ. Α. ἐκκλ.

Ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὕτως ἐλέγετο ὄντος — Φιλοχώρος ἐν τρίτῳ. Ἀγοραῖος· Ἑρμῆς. οὕτως ἐλ. ὄντος — Φιλόχορος ἐν τ. [2])

c. 63. l. 1. Ἀγοραστυτιεῖς· ἀ. Α. ἀ.

— l. 12. Ἀγορή· ἐκκλ. — καὶ ὁ λόγος· Ἀγορὴ δ' ἐταμείνω — μέγα δ. Α. ἐκκλ. — καὶ ὁ λ. Ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω· — μέγαν δ. [3])

— l. 14. Ἄγορὴ δέ· εἰς τ. Ἀγορήνδε· εἰς τ.

c. 64. l. 8. Ἄγος· κλαῦσμα. Α. κλ.

— l. 11. Ἀγοστούς· ὀλέκρεναι. Α. ὠλέκρανα.

— l. 15. Αὐγούστω· μ. Ἀγουστῷ· μ.

— l. 18. Ἄγραι· χ. — Δημήτρας. Α. χ. — Δ.

— l. 21. Ἀγρακόμας· ὄρνη τ. Ἀγρακόμα· πόρνη τ.

c. 65.

2) In Ald. signum omissum est.
3) Ex adjuncto exemplo novum constituit articulum.

c. 65. l. 4. Ἀγραυλῶ τὰ ἐνθείρω τ. — Ἄγραυλα· τ. ε. τ.

— l. 13. Ἀγραθέν· σ. — Ἀγράθεν· σ.

— l. 16. Ἀγρειμάς· ἄγε δή. — Ἄγρειμας· ἀ. δ.

— l. 20. Ἄγρεμον· τὸν κ. — Αἰσχύλος δὲ Μυρμή (sic) δ — Α. τ. κ. — Α. δὲ Μυρμηδόσιν.

c. 66. l. 4. Ἀγρεύματα· σκ. Εὐριπίδης Ἀνδρόμε.. [4] — Α. σκ. Εὐρ. Ἀνδρομάχῃ.

Ἄγρεται. π. Κ. — Ἀγρέται. π. Κ.

— l. 19. Ἀγρ..θαι· συνεπεσθαι. [5] — Ἀγρῆθαι· σ.

c. 67. l. 6. Ἀγριάμπη..., [6] ἡ Βριον.., [7] Βοτ. — Ἀγριάμπη· ἡ βρυονία. β.

— l. 9. Ἀγρίανες· τ. — χώρας ..αιόνων. [8] — Ἀγριᾶνες· τ. — χ. Παιονων.

Ἀγριαν. αῖ.., ἀκ. [9] — Ἀγριανιαῖον· ἀκ. ε'

— l. 14. Ἀγρίδιον· κ. — π Αἰτ. [10] — Α. κ. — π Α. ε'

— l. 19. Ἄγρινοι· ἀγρ. — παιδερέται. — Α. ἀγρ. — π.

c. 68. l. 4. Ἄγριοι λιμένες· τ. ἐν ἐρμῶνι. — Α. λ. τ. ἐν Ἑρμωνι.

— l. 6. Ἄγριον· γ. ἐπὶ θηρίου σὺν, ἄγριον ἄργ. — Α. γ. ἐπὶ θηρίου· Σὺν ἄγριον, ἀργ. c. 68.

4) Compendium fini vocis annexum ως denotat.
5) Litterae deletae videntur esse ει.
6) Compendium litt. λος delevit.
7) Locus erasus.
8) Litteram erasit.
9) In medio vocis litteram delevit; compendium quoque fini affixum parum perspicuum est, potius enim litteras ης aut ως quam ον indicare videtur.
10) In Ald. περὶ typothetae errore, et ipsa compendii, quo et παρὰ scribitur, ambiguitate.

c. 68. l. 6. — αἰγμητόν. κατ' ἰδίαν δὲ ο. κ. — πατρὸς δὲ Θ.
— αἰχμητόν. κατ' ἰδίαν δὲ ο. κ. — πατρὸς δὲ Θ.

— l. 15. Ἀγριοψορία· ν. καὶ ἀγριολιχῆναι.
Ἀγριοψωρία· ν. καὶ ἀγριολειχῆναι.

— l. ult. Ἀγρίφη· ὑποχηάμης σκαφή.
A. ὑποδοχή. ἄμη. σκάφη.

c. 69. l. 1. Ἄγριφος· γ. — Ὀλυμπίσιν.
A. γ. — Ὀλυμπιάσιν. Ἀγρέθειρα· β. [11])

— l. 3. . γρόθειρα· β.

— l. 7. Ἀγρολετείρη· τὸν ἀ.
Ἀγρολέτειρα· τ. ἀ. [12])

— l. 9. Ἀγροιῶται· ἀγρ. — οἱ ἀντιδιέστελλον πρὸς τοὺς E.
A. ἀγρ. — οἱ ἀντιδιεστέλλοντο πρὸς τ. E.

— l. 11. Ἀγροιτία· ἀγρ.
Ἀγροιτιᾷ· ἀγρ.

c. 70. l. 3. Ἀγρόστη· β. — λο ἐκαλεῖτο.
Ἀγρώστη· β. — λόχος ἐ. [13])

— l. 10. Ἀγρόυαι· ἀγρ.
Ἀγροῦαι· ἀγρ. [14])

— l. 13. Ἀγρὸπηγή· π. [15])
Αγροπηγή· π.

c. 71. l. 4. Ἀγρώσεει· Θ.
Ἀγρώσσει· Θ.

Ἀγρωεύοντες· ἀγρ.
Ἀγρώσσοντες· ἀ.

— l. 8. Ἀγρωστήναι· N.
Ἀγρωστῖναι· N.

— l. 11. Ἄγρωστι· ε.
Ἄγρωστις· ε.

Ἄγρας· ἄμφοδα.
Ἄγρας· θήραν.

Ἀγυιάς· ξύμας, θήρας.
Ἀγυιάς· ἄμφοδα, ξύμας.

c. 71.

11) Signum ſeparationis a Muſuro omiſſum typothetae impoſuit.

12) Primam lectionem delevit.

13) Typothetae incuria figma fin. excidit, unde in Aldina λοχο, quod VV. DD. exercuit.

14) Supranotatam lectionem rejecit, et accentum mutavit. Cf. VV. DD.

15) Sic duplici accentu. Excidit procul dubio lit. υ, et ſcriptum fuit olim Ἀγροῦ πηγή. quemadmodum VV. DD. divinarunt.

c. 71. l. 11. Ἀγύι· ἀϑροίσματι. — Ἀγύρει· ἀϑρ.

Ἀγνία· ἀμφ. — γειτονεῖα. — Ἀγυιά· ἀμφ. — γειτονεία.

Ἀγυῖαι· ἄμφοδες, ῥ. — οἱ δὲ στενῶ περ. — Ἀγυιαί· ἄμφοδοι, ῥ. — οἱ δὲ στενωπούς.

c. 72. l. 12. Ἀγύος· ἀγύοικος. — Ἀγύιος· ἀγ.

— l. ult. Ἀγυρμός· ἐκκλ. — Α. ἐκκλ. — ἀγειρόμενον.

c. 73. l. 5. Ἀγύρτης· οχλ. — συμφερτώδες. — Α. οχλ. — σ.

— l. 10. Ἀγχαλέη· τ. — παρὰ Ἱππώνακτι. — Α. τ. — παρὰ Ἱππώναντι.

Ἄγχαζε· ἀ. καὶ ἀγχάν δὲ καὶ ἄγχα.. τὸ α. — Α. ἀ καὶ ἀγχάϑε καὶ ἄγχασαι τὸ α. [16])

— l. 15. Ἄγχε· πν. — πλησιάζεται. — Α. πν. — πλησιάζε.

c. 74. l. 1. Ἀγχηρήνης· ἐγγύς. — Ἀγχιρήνης· ἐ. [17])

— l. 5. Ἀγχιβαϑεῖν· ε. — Ἀγχιβατεῖν· ε.

— l. 10. Ἀγχιβαδῶς· α. — Ἀγχιβαδής· α. [18])

— l. 12. Ἀγχιαλιδάρ· π. — Α. π. [19])

Ἀγχιάλ., ἡ Ἀττ. — Ἀγχιάλη· ἡ Ἀ. [20])

— l. 17. Ἀγχίθερμον· γείτων. — Α. γεῖτον.

Ἀγχί· ε. — Ἀγχὶ δὲ, τὸ δ. — Α. ε. — Ἀγχισβατεῖν δὲ, [1]) τὸ διαφέρεσθαι. Ἀγχιλάς· ά. [2])

c. 75.

16) Pro ſcriptura eraſa ſubſtituit primum ἄγχαστε, deinde ἄγχασαι.
17) Cf. VV. DD.
18) Primam ſcripturam delevit.
19) In Ald. error typothetae.
20) Exitum vocis delevit; ſi quid video, fuit ης.
1) Iam ſuperflua erit ad vocem VV. DD. nota.
2) Signi ſeparationis, ut ſaepius, oblitus eſt.

c. 75. l. 1. Ἀγχίμαστρον· ἀμφιεσμένα. — Α. ἀμφιεσμένον.

Ἀγχιμαχηταί· οἱ συστάδες μ. — Α. οἱ συστάδην μ.

— l. 8. Ἀγχίνους· σ. νιφα — Α. σ. νηφάλιος.

— l. 10. Ἀγχίπους· ε. — Εὐριπίδης ὑφιγε... τῇ ἐν Τ. — Α. ε. — Ε. Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Τ.

c. 76. l. 1. Ἀγχιστίδ.., ὀμν. — Ἀγχιστίνδην· ὀμν. [3]

— l. 7. Ἀγχιστῆναι· ἐγγὺς στ. — Ἄγχι στῆναι· ἐ. [4]

Ἀγχιστῆναι· σύνεγγυς ἀλλ' ἢ συνεχὲς. — Ἀγχιστῖναι· σ. ἀλλ. ἢ συνεχεῖς.

— l. 13. Ἀγχοαί· πηγαὶ ἐπὶ Μυ — Α. π. ἐπὶ Μυσίαν.

c. 77. l. 9. Ἀγχούς· ῥίζα, ἢ Φ. γύναια. — Ἄγχουσα· ῥ. ἢ. Φ. τὰ γύναια.

— l. 11. Ἀγχουσίζεται· ἐντρ. — οἱονεὶ Φ. καρ... ἀγχοὺ δέ. — Α. ε. — οἱονεὶ φουκάρω. [5] Ἀγχοῦ δέ.

c. 78. l. 8. Ἄγω· κ. — ἐπὶ ἀψύχων· Ἄγω δ' αἰθόνα σ. ἀντὶ τοῦ φέρειν. — Α. κ. — ἐ. ἀψ. Ἄγω δ' αἴθωνα σ. ἀντὶ τοῦ φέρω.

Ἀγωγεύς· ὁ ἰμάς. — Α. ἰμάς.

— l. 11. Ἀγώγημον· ὠΦ. — Ἀγώγιμον· ὠΦ.

c. 79. l. 3. Ἀγώγημα· Φ. — Ἀγώγιμα· Φ.

Ἀγωγήμων· ὁ. — Ἀγωγίμων· ὁ.

— l. 12. Ἀγώνη· υἱὸς κύαμος. — Α. υοσκύαμος.

c. 80. l. 10. Ἀγωνοθέτης· α. — Ἀθλοθέτης μονα. — Α. α. — Ἀθλοθέτης ὁ μ.

c. 81.

3) Compendium vocis deletum est.
4) Vocis divisionem typotheta neglexit.
5) Litteram in medio et compendium in fine delevit.

c. 81. l. 1. Τὸ Α μετὰ τοῦ Δ. [Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος κατὰ τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον.]	
Ἀδά· ἡδ.	
c. 82. l. 5. Ἀδαῖα· εἰς κ. — τὸν ἀειδῆ ἀδ.	Α. εἰς κ. — τὸν ἀηδῆ ἀδ.
c. 83. l. 7. Ἀδακτ., κν.	Ἀδακτῶ· κν. [6])
c. 84. l. 10. Ἀδαμάντιον· ἀτριτάνευτον.	Α. ἀτρητάνευτον.
— l. ult. Ἀδαμία· τὸ ἀδ. φονεύειν.	Αδαμιᾶν· τὸ ἀδ. φ.
c. 85. l. 3. Ἀδαμναῖς· ἀκολασταίναις.	Ἀ. ἀκ.
— l. 6. Ἀδαρκῆ· β.	Ἀδάρκη· β.
— l. 10. .δαξῆσαι· κνῆσαι.	Ἀδαξῆσαι· κν. [7])
— l. 13. Ἀδαπάνως· λειτῶς.	Α. λιτῶς.
— l. ult. Ἄδασμος· οὐδένα δεσμὸν ἐκτελ. — Αἰσχύλος ἡδονήν.	Α. ο. δ. ἐκτ. — Αἰσχ. Ἡδωνοῖς.
c. 86. l. 4. Ἀδαυρα., α.	Ἀδαύρα· α. [8])
Ἀδαχαυκνᾶς· κνη κεφ.	Ἀδαυχακνᾶ· κνήθει κεφ.
— l. 9. Ἀδδαντήν· κινν.	Ἀδδάντην· κ.
— l. 16. Ἄδε· ἤ.	Ἀ. η.
Ἄδε δ' Ἕκτορ.. μῦθον.	Ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος.
c. 87. l. 3. Ἀδεῖ., ἀργία.	Ἄδεια· ἀ.
— l. 5. Ἀδειδῶ· ὦ δηλοῖ.	Ἆ δειλοί· ὦ δειλοῖ.
— l. 7. Ἀδήλητον· ὑ.	Ἀδείλητον· ὑ.
— l. 9. Ἆ δειλεέ· ἀθλ.	Ἆ δειλαιέ· ἀ.
Ἆ δει· ὦ δ.	Ἆ δειλοί· ὦ δ.

c. 87.

6) Exitum vocis delevit.
7) Littera init. omissa.
8) Compendium in fine delevit.

c. 87. l. 9. Ἄ δειλώ· ὦ δ. ὦ δείμιοι. — A. δ. ὦ δ. ὦ δείλαιοι.

— l. 16. Ἀδεινάων· ἀϑρ. Ἀδεινόν· λ. γοηρὸν, ο. Ἀδεινὸν κῆρ· π. — Ἀδινάων· ἀϑρ. Ἀδινόν· λ. γ. ο. Ἀδινὸν κῆρ· π.

c. 88. l. 4 Ἀδέκαστον· ἀδ. ὁ δὲ κειδὰς μὴ λ. — A. ἀδ. ὁ δεκάδας μὴ λ.

— l. 14. Ἀδελφιζίας· κ. — A. κ.

— l. ult. Ἄδενδρον· γ. — ἤγουν ξυασκέλυφος. — A. γ. — ἤγουν ξοιᾶς κέλυφος.

c. 89. l. 2. Ἀδένες· σ. — ξάχην καὶ βοβῶνες. — A. σ. — ξάχιν, καὶ βουβῶνες.

— l. 13. Ἀδευκέϊ· α. οἱονεί. Ἀδοκεῖ· ἀπροσδ. Ἡλ. δέ φησιν ἀνεικστῳ. οἱ δέ. Ἀδευτής· αὐτ. — A. α. οἱονεὶ ἀδοκεῖ, ἀπρ. Ἡλ. δέ φησιν ἀνεικέστῳ. οἱ δὲ ἀδευκὴς, αὐτ. [9])

— l. ult. Ἀδευτόν· χ. ἢ οὐκ ἄν τις ἐ. — A. χ. ἢ οὐ οὐκ ἄν τις ἐ.

c. 90. l. 2. Ἀδεψιτόν· ἀμ. — Ἀδέψητον· ἀμ.

— l. 6. Ἄδην· διαποῤῥεῖ. — A. διαποῤῥεῖεν.

— l. ult. . δημονῶ· ἀκηδιῶ, ἀγωνιῶ. — Ἀδημονῶ· ἀκηδιῶ, ἀγωνιῶ. [10])

c. 91. l. 4. Ἀδεινείᾳ· ἀπ. — Ἀδεινείη· ἀπ.

— l. 13. Ἀδηξῆσαι. . νῆσαι. Ἀδήρητον· ἀμ. — Ἀδηξῆσαι· κνῆσαι. [11]) Ἀδήριτον· ἀμ.

c. 92. l. 3. Ἀδήσειε· ἀδημονίσειε. — A. ἀδημονήσειε.

Ἀδησίδες· ἴ. — ἐνἄργειαδητῶναῶ. [12]) — A. ἴ. — ἐν Ἄργει ἀδητῷ ναῷ.

c. 92.

9) Ita ſejuncta univit.
10) Litteram init. praefixit, et primam manum delevit.
11) Litteram ante νῆσαι expunxit.
12) Sic una ſerie.

c. 92. l. 11. Ἀδηφάγοι. τ. — κώλων διάκρ. — ὑπὸ Εὐκρίτου μ. — λίχνους, Ἀδ. — δρομεῖς δέ τινες ἐννέβαλ α ἀδηφάγοι ἐλ.

A. τ. — κ. διάκρ. — ὑπὲρ Εὐκρ. μ. — λύχνους, Ἀδ. — δρ. δέ τινες ἐννεβάλλα ἀδηφ. ἐλ.

c. 93. l. 5. διάλλακτος· ἀΦ.

Ἀδιάλλακτος· ἀΦ.

— l. 7. Ἄδιαν· ὁδ.

Ἄδειαν· ὁδ. [13])

c. 94. l. 1. Ἀδιάῤῥεωτον· ἄ-σιμον.

A. ἄσημον.

— l. 4. διαστάτως· χ.

Ἀδιαστάτως· χ.

— l. 7. διατάκτω· ἐν μ.

Ἀδιατάκτω· ἐν μ.

c. 95. l. 3. Ἄδικος· Ἀφροδί-της ἐν Λ.

A. Ἀφροδίτη ἐν Λ.

— l. 5. Ἀδιναί· τὰ τῷ εἴκῳ μὴ μ.

A. τὰ τῷ ο. μ. μ.

— l. 10. Ἀδίνοιο· γόοιο, τ.

Ἀδινοῖο γόοιο· τ.

c. 96. l. 3. Ἀδιόπτον· ἀ. — νεοὺς Φ.

A. ἀ. — νεοὺς Φ.

— l. 10. Ἀδμη· ἀΦανίζει.

Ἀδμηλοῖ· ἀΦ.

c. 97. l. 2. Ἀδμήτόν· [14]) λό-γον σκ.

Ἀδμήτου λόγον. σκ.

— l. 3. Ἀδμήτου κόρη. — Βένδην.

A. κ. — B.

— l. 4. Ἀδμήτου μέλος· τὸ εἰς Ἀ.

A. μ. τὸ εἰς A.

— l. 10. Ἀδόκητον· αἰΦνή-διον.

A. αἰΦνίδιον.

— l. 18. Ἄδοξα· π. καὶ οὐκ ἄν τις ἐδ. Σ. Ἀκρισιν.

A. π. καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδ. Σ. Ἀκρισίῳ.

— l. ult. Ἀδόξαστον· ἀ. Σ.

A. ἀ. Σ. Εὐρυσάκει.

Εὑρησας

13) Cf. VV. DD.
14) Sic duplici accentu.

c. 98. l. 7. Ἀδοσύνη· ἡ.	Ἀδοσύνη· ἡ.[15])
— l. 10. Ἀδουσίη· ἀ.	Ἀδουσίη· ἀ.[16])
— l. 13. Ἀδούλευτος· οἰκ. ἑνὶ δεδουπὼς, καὶ μὴ παλίμπρακτος.	A. ο. ἑνὶ δεδουλευκὼς, καὶ μὴ παλίμπρατος.
— l. 17. Ἄδραι., ἄπρ.	Ἄδραιον· ἄπρ.[17])
c. 99. l. 2. Ἀδραμών· ὁ E. — καὶ Ἀδραμήτιον.	A. ὁ E. — καὶ Ἀδραμύτιον.
— l. 8. Ἀδραστί· πρ. ἱ. Νέμεσις.	Ἄδραστος· πρ. ἱ. Νέμεσιν.
— l. 10. Ἀδράστου ἱδρ. δρούς· τ.	Ἀδράστου ἱδρ. δρῦς· τ.[18])
Ἀδράφαζους· λ.	A. λ.[19])
c. 100. l. 1. Ἀδριστίνη· τ.	Ἀδρηστίνη· τ.
— l. 3. Ἀδριανοί· Κεντοὶ, οἱ π. τὴν αὐδρίαν π.	A. Κελτοὶ, οἱ π. τὴν Ἄδριαν π.
— l. 13. Ἄδροια· π.	Ἄδρυα· π.
c. 101. l. 8. Ἀδύνατοι· οἱ ε. κ. τριῶν π Ἀττ.	A. οἱ ε. κ. τριῶν π Ἀ.[20])
c. 102. l. 9. Ἀδώνιον· τὸ π. — ἐπιβαστήριον — π Λ.	A. τὸ π. — ἐπιβατήριον — π Λ.
c. 103. l. 3. Ἀδώνιδοι· κῆποι ἐν τ. A. — καὶ παντοδαπῆ — βαράθρων καὶ θρ. — κατακλισθῆναι.	Ἀδώνιδος κῆποι ἐν τ. A. — καὶ παντοδαπὴν — μαράθρων καὶ θρ. — κατακλινθῆναι.

c. 103.

15) Primam manum delevit.
16) In Ald. signum abest.
17) Litteram in fine delevit.
18) Typotheta erravit.
19) Compendium litterarum αζ typothetae fraudi fuit. Cf. VV. DD. quorum conjecturam ipsa vocis accentuatio confirmat.
20) μνῶν ergo, quod VV. DD. textui inseruerunt, abest.

c. 103. l. 14. Ἀδώστιτος· κ. καὶ ἀμίστιτος. — Α. κ. καὶ ἀμίθωτος.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ε. — Τὸ Α μ. τ. Ε.

Ἀε. ἐπὶ τ. — Ἀε. ε. τ.

c. 104. l. 4. Ἀεί. ἀντὶ τ. ε. — Φρ. Κοννώη. καὶ — δεῦρο εἰς ἀεὶ τιν' εἰς βίον. — Α. α. τ. ε. — Φρ. Κοννώη. — καὶ — δεῦρ' εἰς ἀεὶ τιν' εἰς β. [1]

— l. 7. Ἀεθλον· ἔπαθλον. — Ἀεθλον· ἔ. [2]

— l. 11. Ἀεθλοφόρους· ἀγωνιστάς. — Α. ἀγωνιστάς.

— l. 13. Ἀει· ἀκούει. — Ἀεί· ἀ.

c. 105. l. 1. Ἀειδεδάρα, ἦδε δι' ὠδ. — Ἀείδε δ' ἄρα· ἦδε δὲ, ὠδ.

Ἀειδέες· ἀφ. — Ἀειδές· ἀφ.

— l. 4. Ἀδινήτοις· ἀ. — Α. ἀ.

— l. 8. Ἀείδων· αὐδῶν. — Α. ἄδων.

— l. 14. Ἀειζῶν· φ. — Ἀείζωον· φ.

c. 106. l. 2. Ἀεικελίους· ταλεπώρους. — Α. ταλαιπώρους.

Ἀεικές· ἀπρεπὲς ἀκούεις. — Α. ἀπρ. ἀκούειν.

— l. 10. Ἀεικέστερα· ἀπεικότα. — Α. ἀπεοικότα.

— l. 15. Ἀειλαπεδίας. ἀνήδια, ἀ. λη γὰρ ἡ του ἡλ. α. — Ἀειλα πεδίας. ἀνήλια. εἴλη γὰρ ἡ τ. ἡλ. α. [3]

c. 107. l. 2. Ἀημέ. ναι· πν. — Ἀείμεναι· πν. [4]

— l. 10. Ἀείοις· ἀκούοις. — Α. ἀ. [5]

1) Κοννώη ortum eſt ex Κόννωι, jota dativi, ut in antiquioribus mss. fieri ſolet, voci affixo. Cf. VV. DD.
2) Lectionem textus delevit.
3) Littera deleta fueritne ε an η dubius ſum.
4) Litteram deletam non video. Cf. VV. DD.
5) In Ald. error typothetae.

c. 107. l. 13. Ἀείρεεν· ἐγεῖραι. Ἀείραιεν· ἐγείραιεν.

— l. 16. Ἀείρας· ἀγείρας. Ἀ. ἐγείρας.

— l. 18. Ἄειρε· φ. πρόφερε. Α. φ. πρόσφερε.

c. 108. l. 7. Ἀειρόν· ἄξξητον. παραίτητον. Α. ἀ. ἀπαραίτητον.

— l. 11. Ἀείρω· ἄνω .θῶ. Α. ἄνω ὠθῶ. [6])

— l. 21. Ἀαεκαζομένη· μὴ β. Ἀεκαζομένη· μὴ β.

— l. ult. Ἀ.κήλια· ἀκ. — πάθοι. [Ἀέκητι· ἀβουλία. παρὰ γνώμην.] Βέλτιον δ' ἄν τις ἀποδ. — καὶ εἰρήνης. Ἀεκηλία· ἀκ. — πάθοι. Βέλτιον δ' ἄν τις ἀποδ. — καὶ εἰρήνης.

Ἀέκητι· ἀβουλία. παρὰ γνώμην.

Ἀεκονταίκεθαι· μὴ θ. Ἀεκονταίκεθαι· μὴ θ. [7])

c. 109. l. 11. Ἀειφροῦρος· ἀεὶ διαμένων. ἀειλαίλης. Α. ἀεὶ δ. ἀειθαλής. [8])

Ἀειφύγια· τὸ ε. Ἀειφυγία· τὸ ε.

Ἀείχρηστος· ο. Α. ο.

[Ἀέλλης· κάσσαι ἄκουσα.]

Ἀεκασσεῖ· στ. Α. στ. [9])

c. 110. l. 3. Ἄελθρος· ν. Ἄελλα· σ. — ἀπὸ ἀεινοσεῖ πνεῖν. Ἄ. νοσώδης. Ἄελλα. σ. — ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νοσερόν τι πν. [10])

— l. 7. Ἀελλάδων ἵππων. — Σ. ἠδυπόδι τ. Α. ἵππ. — Σ. Οἰδίποδι Τ.

— l. 9. Ἀελλόπος. Ἰ. — ποδίνεμος. Α. Ἰ. — ποδήνεμος.

c. 110.

6) Litteram delevit.

7) Ex hoc loco lucidum erit, quam male interdum a scribis additamenta marginalia textui inserta fuerint.

8) Ultima vox incuria typothetae in Ald. omissa est.

9) Vocem κάσσα Musurus antea notaverat: κάσσα.

10) Sejuncta univit et male emendavit. Cf. Epist. crit. ad Heynium in V.

c. 110. l. 12. Ἀελλῆσι· πετωμένοις. — A. πετομένοις.

c. 111. l. 1. Ἄελπτον· ἀ. — ἀιφνήδιον. — A. ἀ. — ἀιφνίδιον.

— l. 7. Ἀελλῶν· στρ. — ποικίλων. — A. στρ. — ποικίλλων.

— l. ult. Ἀένδητος, ἔπνει. — Ἀένδητος. ἔ.

c. 112. l. 7. Ἀέοισι· κομίταις. — A. κομήταις.

c. 113. l. 6. Ἀερίαι· ὁμ. — Θᾶσσόν τε τὴν ν. — A. ὁμ. — Θάσον τε τὴν ν.

c. 114. l. 1. Ἀέρον· ἀπεδερκάτουν. — A. ἀ.

— l. 3. Ἀεροδεστέραι· ἀΦ. — Ἀερωδέστεραι· ἀΦ.

— l. 7. Ἀέροπες· ἐ. — Τρύζηνα. — A. ε. — Τροίζηνα.

c. 115. l. 4. Ἀέσσαι· α. — A. α. [11])

— l. 8. Ἀεσσιφροσύνισιν· α. — Ἀεσσιφροσυνῃσιν· ω.

c. 116. l. 2. Ἀετός· τ. — γείσσοις. — A. τ. — γείσσοις.

— l. 8. Ἀέχοντο· ω. — A. ω.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ. — Τὸ Α-μ. τ. Ζ.

Ἄζα· α. — A. α.

— l. 14. Ἀζαλέασι· ξηραίς. — A. ξ.

— l. 19. Ἀζαπᾶ· πτησάνη. — Ἀζάπα· πτισάνη.

c. 117. l. 3. Ἀζαχ.., οἱ μ. — παρὰ τὸ ζαλέον. — Ἀζαχές· οἱ μ. — παρὰ τὸ ἀζαλέον. [12])

— l. 15. Ἀζειῶται· ε. — ΣοΦ. σὺν δείπνῳ. — A. ε. — ΣοΦ. Συνδειπνῳ.

c. 118. l. 5. Ἄζετο· ε. — καταζήνασκε δαίμων — Ἀλλὰ γὰρ οὐ θεὸν μ. — A. ε. — καταζήνασκε δὲ δ. — Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ θ. μ.

11) In Ald. vitium typothetae. Cf. VV. DD.
12) Litterae deletae procul dubio fuerunt εις.

c. 118. l. 9. Ἀζεχής· οἱ μ. — χαλεπότητις.
A. οἱ μ. — χαλεπός.

Ἀζ. δα., Ἀζ.
Ἀζειδαο· Ἀζ. [13])

Ἄζη· ξ. — εὐρως.
A. ξ. — εὖρος. [14])

— l. 14. Ἄζιμοι· προαί.
Ἄζημοι· πνοαί.

Ἀζηνία· δ. Ἱπποθεῶντιδὲ φ.
A. δ. Ἱπποθοωντίδος φ.

c. 119. l. 1. Ἀζῆρις· τοῦ αἴρμ. ξύλον μετὰ ἀζήσια ἡ Δ.
Ἀ. τοῦ αἴρμ. ξ. μετα Ἀζησία· ἡ Δ. [15])

— l. 5. Ἀζηλές· δ. — ἰσχυρόν.
Ἀζηχές· δ. — ἰσχ.

[Ἄζημοι· πνοαί.]

Ἀζήωρα· τ.
Ἀζήωρα· τ.

— l. 9. Ἀζοίμην· ἀγ. — Εὐρ. Δικτύου.
A. ἀγ. — Εὐρ. Δίκτυϊ.

c. 120. l. 7. Ἄζωτος· ἐ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Η.
A. ε. Τὸ Α μ. τ. Η.

Ἄη· ἔπνει, ἔφησα.
A. ε. ἔφυσα.

— l. 18. Ἀηδόνα· γλ. — Εὐρ. Ἰδύποδι. — λοτίνας.
A. γλ. — Εὐρ. Οἰδίποδι. — λωτίνας.

— l. ult. Ἀηδονίς· τ. ἔνθα ἡδοναὶ ἐργ.
A. τ. ἔνθα ἦδον καὶ ἐργ.

c. 121. l. 5. Ἀήδων· ἡ Ἀθ. π. Παμφυλλίοις.
A. ἡ A. π. Παμφυλίοις.

Ἀήητον· συσπ.
A. σ. [16])

— l. 9. Ἀήθεσκαν· ἀσ.
Ἀήθεσκον· ἀσ.

c. 122. l. 8. Ἀήτη· πνοή. θυμή
A. π. ἀναθυμίασις.

13) Litteras deletas non agnoſco.
14) Cf. VV. DD.
15) Unita ſejunxit.
16) Vitio typothetae Ἀήκτον, η enim et κ ob formae ſimilitudinem facile in hoc ms. permutantur.

c. 122. l. 13. Ἄητοι· ἀκ. — τροφήν.	A. ἀκ. — τροφήν. Ἄητον· π.[17])
.ητον· π.	
Ἀήτους· μ. Αἰσχ. Ἀθάμαντας.	Ἀήτους· μ. Αἰσχ. Ἀθάμαντι.[18])
Τὸ Α μετὰ τοῦ Θ.	Τὸ Α μ. τ. Θ.
Ἄθαλδον· ε.	Ἀ. ε.
c. 123. l. 3. Ἀθλάττωτος· ἄπειρος θαλάττιος πλοῦς.	Ἀθαλάττωτος· α. θαλαττίου πλοῦ.
— l. 5. Ἄθαμβες. Φρύνιχι, Ἀλκίστιδι — γυοδόνιστον τείρει.	A. Φρ. Ἀλκ. — γυιοδόνιστον τήρει.
c. 124. l. 7. Ἀθάριοι· αἱ μὴ διαπεπαρθευμέναι.	A. αἱ μὴ δ.
c. 125. l. 5. Ἀθέλγητι· θηλάζητι ἢ θλίβητι.	A. θ. ἢ θλ.
— l. 7. Ἀθελημον· ἄκοσμον. κ. (ου α)	A. ἄκοσμον. κ.[19])
Ἀθέλβεται· δικθεῖται.	A. δ.
— l. 11. Ἀθεμίλιος· ἀ.	A. ἀ.
c. 126. l. 5. Ἀθερής· ὁ σιδηρος. Ἀτηρής· ὅταν θ. — ἢ ἀσταχύων.	Ἀθερής· ὁ σίδηρος ἀτηρὴς, ὅταν θ. — ἢ ἐπὶ ἀσταχύων.
— l. 11. Ἀθέσφατον· πολὺ παρακολούθητον — φατήσειεν.	A. πολὺ δυσπαρακ. — φατίσειεν.
— l. 16. Ἀθετῶς· ἀ. — Αἰσχ. Προμηθεῖ δεσμῶτι.	A. ἀ. — Αἰσχ. Π. δεσμώτῃ.
Ἄθεστος Ἐρινύς· σκ.	A. Ἐριννῦς· σκ.
c. 127. l. 1. Ἀθήλως· ἀ. ἀγάλακτος. ἀ.	A. ἀ. ὁ γάλακτος ἄγ.

17) Signum separationis omisit; hinc error typothetae.
18) Forte: Ἀθάμαντι Σ. Vid. Ep. crit. ad H.
19) Primam manum delevit.

c. 127. l. 4. Ἀθηνᾶ· ε. α. Μεγακλεῖ — Λ. ε. α. Μεγακλείδη.

— l. 10. Ἀθήρ· ε. — Αἰσχ. Νηρεῖ. — Λ. ε. — Αἰσχ. Ν.

c. 128. l. 6. Ἀθηρήλοινον· τὸ λ. — μέρη. Ἀθηρόλοον· τ. — Ἀθηρηλοιγόν· τὸ λ. — μέρη. Ἀθηρόλοον· τ. [20])

— l. 7. Ἀθηρόβρωτον ὄργ. — ἢ τὴν ἀ. θηρὰν — Σοφ. Ὀδ. ἀκανθοπλήγει. — Λ. ὄργ. — ἢ τὴν ἀ. θηρὰν — Σ. Οδ. ἀκ.

— l. ult. Ἀθηγῆ· α. [Ἀθήτευτοι· οἱ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν εἰρηνται.] — Ἀθιγῆ· α.

Ἄθικτον· ἀψ. — Λ. ἀψ.

c. 129. l. 3. Ἀθίκτορας. ἀνεπάφας π. — οἷον εὐρ. — Λ. ἀνεπάφους π. — οἷον εὐρ.

— l. 8. Ἀθλέβεται· διηθῆται. — Ἀθλεύεται· δ. [1])

— l. 10. Ἀθλεύων· κ. — μόχλον ἀ. — Λ. κ. — μοχλὸν ἀ.

c. 130. l. 8. .θμονεύς· φ. Ἀθόλοτον· κ. — Ἀθμονεύς· φ. Ἀθόλωτον· κ.

c. 131. l. 18. Ἄθροιζε· ἀναάγ. γε. — Λ. ἀνάαγε. [2])

— l. 20. Ἀθρόοι· ο. π. ἀκέρεοι. — Λ. ο. π. ἀκέραιοι.

c. 132. l. 3. Ἀθρόως· αἰφνηδίως. — Λ. αἰφνιδίως.

c. 132.

20) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.
1) Lectionem textus delevit.
2) Littera deleta fuit procul dubio ω.

M S.	M U S.
c. 132. l. 13. Ἀθυρόγλωσσος· βλ. — ἀθυρόστομος.	Α. βλ. — ἀθ. [3]
— l. 15. Ἀθυρόντας· π. Ἀθυρῶν· π.	Ἀθύροντας· π. Ἀθύρων· π.
— l. 19. ζώως· αἰζ.	Ἀθώως· αἰζ. [4]
c. 133. l. 4. Ἀθώπευστον· ἀκολάκευστον.	Ἀ. αἰκ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ι.	Τὸ Α μ. τ. Ι.
Αἴ. ψ. — ἔφελον.	Αἴ. ψ. — ὤφελον.
— l. 9. Αἴαμ, αἰκόντιον. Ἀθ.	Αἰακόντιον. Ἀθ.
— l. 11. Αἶα· γῆ. — Παφλαγωνίαι.	Α. γ. — Παφλαγονίαι.
— l. 17. Αἰακίδαι· τ.	Α. τ.
Αἴκυξ· κύλιξ.	Αἰακίξ· κ.
Αἰαίη· ἡ ν. — παρὰ τὸ αἷον αἱ τ. θε. φθ. — παρὰ ταῖς ἄλλαις.	Α. ἡ ν. — παρὰ τὸ αἱ αἱ τ. θε. φθ. — παρὰ ταῖς αἰλίαις.
c. 134. l. 10. Αἰαλιάσας. ο.	Αἰαλλὶ ἄσας· ο.
— l. 12. Αἰαναλιτρός· α.	Αἰὲν ἀλιτρός· α.
— l. 17. . ιᾶται· καθῆναι.	Αἰᾶται· κ.
— l. ult. Αἰαυλαίαι· τὸ καταικάλυμμα.	Α. τὸ καταικάλυμμα.
c. 135. l. 2. Αἴαψ· ματαίως ματαίως.	Α. μ. μ.
— l. 4. Αἰμετός· ἀετὸς πηγαῖος.	Α. α. π.
— l. 6. Αἶβον· κατάνες.	Α. κάταντες.
c. 136. l. 9. Αἰγαίοις. θαλασσῶν π ἀγνίζουσιν.	Α. θ. περιαγνίζουσιν.

c. 137.

3) Typotheta erravit.
4) ϑ cum σ et ζ ob soni similitudinem saepius commutatur.

c. 137. l. 1. Αἰγαιῶν ἐπιτεταμένων ε.	Αἰγαίων. ἐπιτεταμένως ε.
— l. 4. Αἴγαν. ὑποδηματογέν.	A. ὑποδημάτων γένος.
— l. 8. Αἰγενέοι. α.	A. α.
— l. 13. Αἰγείρου θέα. α. — τοὶ ἱκρίᾳ ε.	A. θ. α. — τοὶ ἱκρίᾳ ε.
— l. 18. Αἴγεον. ἀλωτὸν π. Αἰγειροτόμοι. Αἰθαγενεῖς τινες Ἀθ.	Αἰγαῖον. πλωτὸν π. [5]) Αἰγειροτόμοι. ἰθαγενεῖς τ. A. [6])
c. 138. l. 2. Αἰγείς. Φ.	Αἰγηίς. Φ.
— l. 5. Αἰγιαλεῖς· οἱ μ. — ἐν Σικυῦννι.	A. οἱ μ. — ἐν Σικυῶνι.
— l. 9. Αἰγιαλίδες· ὑμήες.	A. ὑμένες.
— l. 11. Αἰγίβοτος. α. βοσκειν τρ.	Αἰγίβοτον· α. βόσκειν καὶ τρ.
— l. 13. Αἴγιδα θωσανόεσσαν. τ. ὅπλ. — κροσσῶδες.	A. θυσσανόεσσαν. τ. ὅπλ. — κροσσῶδες.
— l. 18. Αἰγίζειν· δ. — ἐν ἡδονῇ καὶ τὰς νευρίδας ο.	A. δ. — ἐν Ἡδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας ο. [7])
c. 139. l. 1. Αἰγίκεραν. τηλῆς.	† Αἰγίκεραν. τηλῆς. [8])
— l. 7. Αἰγιλῶς· α.	Αἰγιαλῶς· α. [9])
c. 140. l. 5. Αἰγίς· ὅπλον ἐξ αἰγοῦ.	A. ὁ. ἐξ αἰγός.
— l. 9. Αἴγιον· πόλις.	A. πόλις τῆς Ἀχαΐας.

c. 140.

5) Prima ſcriptura fuit: Αἰγεῖον· ἄπλωτον π. ut VV. DD. divinarunt.

6) Sejuncta univit.

7) Hoc ultimum typotheta non obſervavit.

8) Αἰγίκερας in editis a typotheta eſt.

9) Vera eſt Salmaſii conjectura. Cf. VV. DD.

c. 140. l. 9. Αἰγίσκον· αἶγα ἐκτομέαν [τῆς Ἀχαΐας.]	A. α. ἐκτ. [10])
— l. 12. Αἴγλας· ἀμφιλέας, καὶ ψέλια τὰ π. τ. ὕνιν.	A. ἀμφιδέας, καὶ ψέλλια τὰ π. τ. ὕννιν. [11])
c. 141. l. 4. Αἰγλησσέσι· λ.	Αἰγλήεσσι· λ.
— l. 7. Αἴγλης Χάριτες. π. — Χάριτας.	A. χ. π. — Χάριτας Αἴγλης καὶ Ἡλ. ε.
Αἴγλης καὶ Ἡλίου, ε.	
— l. 9. Αἴγλη, τὴν ἐπ.	Αἰγλητήν· ἐπ.
Αἰγόφαγος· χήρα ἐν Σπ.	Αἰγοφάγος· χ. ἐν Σπ. [12])
— l. 11. Αἰγυλίς· αὐγός.	A. λυγός.
— l. 13. Αἰγύπτιον· ε.	Αἰγυπιόν· ε.
Αἰγυπτιοῦσιν. α. γένος. γ.	Αἰγυπιοῖσιν. α. γένος, ἢ γ.
Αἰγύπτης. σύντης. ὁ καλοβότης.	A. σίντης. ἀσκαλαβώτης.
c. 142. l. 1. Αἰγυπτία ἐν πολλῇ, ὄρωπος, καὶ τ.	Αἰγυπτία ἐμπολή· ὠροπὸς, καὶ τ.
— l. 4. Αἰγυπτιασμένος κ.	Αἰγυπτιασμένη κ.
— l. 9. Αἴγυπτος· ὄνομα ἐθν.	A. ὄν. ε.
c. 143. l. 1. Αἰγῶντε, αἰγ. αἴγυππον ὄμμα.	Αἰγῶν τέ. αἰγ. αἴγ. ο. [13])
— l. 4. Ἀΐδαον· ᾅδου.	Ἀΐδαο· ᾅ.
Ἀϊδιτῷ· ᾅδῃ, ἀπὸ τῆς εὐθείας.	Ἄϊδι. τῷ ᾅδῃ ἀπὸ τῆς Ἄις εὐθ.

c. 143.

10) τῆς Ἀχαΐας ex margine est, et alieno loco insertum.

11) Observandum est, in codice Hesychii Marciano litteras consonas in medio vocis pro more antiquioris aevi mss. raro duplicari.

12) χ in χήρα pro Ἥρα ex pronunciatione spiritus asperi.

13) Αἴγυπτον ὄμμα typothetae est.

c. 143. l. 4. Ἀΐδος κυνέη. [τῆς ὁπλῆς] ἀθανάτου τι ν. — ὅταν ἕλωσιν — οἱ ἀθεώρητοι γ. α.

Α. κυνέη. ἀθανάτου τι ν. — ὅταν θέλωσιν — οἱ θεοὶ ἀθεώρητοι γ. α.

— l. 17. Ἄϊδειν πρὸς μυρρίνην. ἔθος ἐν τ. σ. — πρὸς αὐτὴν αἴδην.

Α. π. μυρρ. ἔθος ἐν τ. σ. — πρὸς αὐτὴν αἴδειν.

— l. 19. Ἀΐδειν. ἐπὶ τ. ἀλ. — κοκκύζειν — μωκώμενοι.

Α. ε. τ. ἀλ. — κοκκύζειν — μωκώμενοι.

c. 144. l. 2. Ἄϊδειν Τελαμῶνος. ἦν τι σκ.

Ἄϊδειν Αἴαν παῖ Τελ. ἦν τι σκ. [14])

— l. 4. Αἰδεισέχων. ἴσον τὸ μάτην λ.

Αἴδεις ἔχων. ἴσον τῷ μ. λ.

Αἰδέσαθαι. τὸ ε. ὄντα [καὶ] φόνῳ — πεφυγαδευμένῳ — ὡς εἰληφότος.

Α. τὸ ε. ὄντα φόνῳ — πεφυγαδευμένον — ὡς εἰληφότα.

— l. 13. Αἰδέσσηται· αἰδεσθήσηται.

Α. αἰδ.

— l. 15. Ἀϊδήλως· ἀφανιστικῶς.

Α. ἀφανιστικῶς.

— l. 18. Ἀϊδήφρων· αἰσχύντερος.

Α. αἰσχυντηλός.

— l. ult. Ἄϊδνον· μέλαν. — τὸν ὠκεανὸν π. ἄϊδνον.

Ἀϊδνόν· μ. — τὸν ὠκ. π. αἰδνόν. [15])

c. 145. l. 4. Αἰδοίει, νικ. Αἰδοῖ ἄκων. νικ. τῇ αἰδῶ.

Αἰδοίῃ νικ. Αἰδοῖ εἴκων. νικ. τῇ αἰδοῖ.

— l. 8. Ἄϊδος. εἰς ᾅδου.

Α. εἰς ᾅ.

c. 145.

14) Cf. VV. DD.

15) Compendium vocis ὠκεανὸν typothetam effugit, unde Ald. lectio.

c. 145. l. 8. Αἰδοῖος· δίκαιος. τίμιος.
Αἶδος, κύνεον νέφος τὶ σκό ...[16])
Αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδ.

Αἶδος κυνέη. νέφος τὶ σκότους.
Αἰδοῖος· δίκαιος. τίμιος. αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδ.[17])

c. 146. l. 3. Αἰδὼς, βωμός. ΑΘ.

Αἰδοῦς βωμός. ΑΘ.

— l. 7. Ἀίδρῃ· ἀπ.
Ἀϊδροί· α. ἰὼν τευκρ
Ἀϊδροφῶντι· ἀνδρῶν ἀναιρετικῶν.

Ἀϊδρείῃ· ἀπ.
Α. α. Ἰῶν Τεύκρῳ.[18])
Α. αἰδρείων ἀναιρετικῷ.[19])

— l. ult. Ἀίδρυτον. κ. Κρατῖνος, ἐριφίοις οἰκοῦσι φ.
Ἀίδρυτον κακόν. ἄλλοις κ.

Α. κ. Κρατῖνος, ἐριφίοις ἔϊκασι φ.
Α. κ. ἄλλοις κ.[20])

c. 147. l. 13. Ἀϊδώτατον· τειχίονα.

Α. ταχίονα.

c. 148. l. 4. Αἰεί· ἀεὶ, δ. — Αἰήτοι φίλον ἐστὶν ε. — μάλα καὶ β.

Α. ἀεὶ, δ. — Αἰεί τοι φ. ε. ε. — μάλα κεν β.

— l. ult. Ἄϊσες· ἐπ. ἐκοιμήθη.

Ἄϊες· ἐπ. ἐκοιμήθης.

c. 149. l. 1. Αἰενέων ἐρχ. — ὡς δοκῶν αὐτὰς κ.

Αἰεὶ νέον ἐρχ. — ὡς δοκεῖν α. κ.

— l. 8. Αἰέσκοντο· κυλίζοντο.

Α. ηὐλίζ.

c. 149.

16) Compendium ſcripturae delevit. Cf. VV. DD.

17) Talis confuſio in textu ms. ut plurimum ex male inſertis oritur. Muſurus voces ſagaciter ordinavit.

18) In Ald. error typothetae. Lectio ſuperſcripta delecta eſt.

19) VV. DD. verum divinarunt.

20) Haec, ut in Aldina, a praecedentibus divulſa ſunt.

c. 149. l. 10. Αἰέν· δ. ἐπαιθάνεσθαι.
[Αἶεν δέ. ἤκουεν δέ.]
Αἰετόν· κάνθαρος μ. — τὰ γὰρ ὦτα τοῦ α.
— l. 13. Αἰετὸς αἴθων. ὁ ἔνθερος καὶ π. — γέσσω κ.
— l. 16. Αἰέω· τῷ ἑαυτῷ.
Αἰεξέρετοι· αἱ ἐ.
c. 150. l. ult. Αἰήσυλον· ἄνεμον [οὐ] κ.
c. 151. l. 2. Αἴθ' ὄφιλες. εἴθ' ὤφειλες.
— l. 5. Αἰθάλαι· σπ.
c. 152. l. 2. Αἰθέρος· α. ἢ ὑπὸ τὸν αἰέρα ὄντος.
— l. 4. Αἰθέρα· ἐμπ. ἐπὶ τοῦ α.
— l. 8. Αἰθερονόμων· τ. — ἐχόντων.
[Αἴθη. νύμοι. καὶ ἔτι ἐμοί.]
Αἰθήρ· ὁ ὑπὲρ τ.
Αἰθής· π. Κῳ. Κλεοβουλῖνες.
— l. 14. Αἴθινες. καπνὸς ὁ δῳ.
— l. 16. Αἰθιοπία· ἡ σαμοθράκη.
— l. ult. Αἰθιοπεῖς παῖδα. τὸν Δ.

A. δ. ἐ.
Αἰετὸν κ. μ. — τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ α.
A. α. ὁ ἐνθ. καὶ π. — γείσσῳ.
Αἰεωὑτῷ· ἑαυτῷ.
Αἱ ἐξαίρετοι· αἱ ἐ.
A. ἄνεμον κ.
A. ὄφελες· ε. ὤφειλες.
Αἰθάλη· σπ.
Λ. α. ἢ ὑπὲρ τ. α. ο. [1])
A. ἐμπ. ἀπὸ τ. α.
Αἰθ. τ. — ἐχ.
Λ. ὁ ὑ. τ.
Αἴθης· π. Κῳ. Κλεοβουλίναις.
A. κ. ὁ δῳ.
A. ἡ Σαμοθράκη.
Αἰθιοπαῖδα. τὸν Δ. [2])

c. 153.

1) In Ald. ὄντας errore typothetae.
2) Primum emendaverat: Αἰθιοπούς παῖδα. quod mox delevit.

c. 153. l. 3. Αἰθιοπὶς· Φιλομάδης π. — Α. Φλομωΐδης π.

Αἴθρια. Κρ. Ἡλιάσιν. ὑπερμορίους. — Α. Κρ. Ἰλιάσιν· Ὑπερβορείους αἴθρια τιμ. — τινα πάτριον ἀγ. — ὑπὸ στέγην.

Αἰθίοψ. ὁ Λ. μέλαν ἢ τὸ κερ. — Αἴθοψ. ὁ Λ. μέλας ἢ διὰ τὸ κερ.

— l. ult. Αἴθοκας. Φυλακταίνας. — Α. Φλυκταίνας.

c. 154. l. 2. Αἴθονα. μ. Αἰθουμένου· κ. — Αἴθωνα. μ. Αἰθομένου· κ.

— l. 12. Αἰθούσης. τ. — ἥλιον αἰθούσαις. λ. — Α. τ. — ἥλιον. Αἰθούσαις. λ.

c. 155. l. 3. Αἴθρη. α. — Πιθέως θ. — Α. α. — Πιτθέως θ.

Αἰθρηγενεῖς· ε. ποιοῦνται. — Αἰθρηγενεῖς· ε. ποιοῦντες.

— l. 18. Αἰθύσσειν· ἀναστίειν. Σ. — Α. ἀναστείειν. Σ.

c. 156. l. 5. Αἰκάλει· σ. — Αἰκάλλει· σ.

— l. 7. .ἰκάλος· κ. Αἰκέον. ἐάν πως. Αἰκὲ, ἐάν. τ. — Αἰκάλος· κ. [3]) Αἴκεν πως· ε. π. Αἴκε· ἐάν. τ.

— l. 13. Αἰκεπιθῆναι. ἐὰν πιθεὶς. .ἰκεποθὲ, ἐάν π. — Αἴκε πίθηαι· ἐὰν πεισθῆς. Αἴκε ποθί· ἐάν π.

— l. 20. Αἰκισμῶν· μαστίγων, πλ. — Α. μ. πλ. [4])

c. 157. l. 9. Αἴκως· α. — Ἀϊκῶς· α.

c. 158.

3) Littera initiali omissa.
4) Αἰκισσῶν in editis vitium typothetae est.

c. 166. l. 3. Αἰολίη. ἡ τοῦ A. — A. ἡ τοῦ A.
— l. 5. Αἰῶλις. κιθαρωδικῶς ν. — A. κιθαρωδικὸς ν.
— l. 9. Αἰολικὸν ϑ. — παρὰ Θεοκρίτῳ. — A. ϑ. — παρὰ Θεοκρίτῳ.
— l. 11. Αἰολοθώριξ. π. — Αἰολοθώρηξ. π.
— l. 13. Αἰόλος· π. — ἀπὸ αἰολεῖν. — A. π. — ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν.
c. 167. l. 5. Ἀϊόνες· αἰϑ. — Ἀϊόντες· αἰϑ.
Αἰωνήτωρ. ἐξέπευον τ. — Αἰωνήτωρ. ἐξέπεσον τ. [12])
— l. 8. Αἰουλγός. δ. — A. δ. [13])
— l. 10. Αἰπία. πόλις ἐν A. — Αἴπεια. π. ἐν A.
Αἰπινόν· ὑψ. — Αἰπεινόν. ὑψ.
Αἰπιά· ὑψ. — Αἰπεινά· ὑψ.
Ἴπερ. ὥσπερ. — Αἴπερ. ω.
[Αἰπινόν. πόλις Πελοποννήσου.] [14])
Αἰπόλιος. αἰγονόμια. — Αἰπόλιον. αἰγονόμιον.
— l. ult. Αἰπόλος. αἰγ. — Αἰπόλιαι δὲ, αἱ τ. — A. α. — Αἰπόλια δὲ, αἱ τ.
c. 168. l. 5. Αἰπύ. το ὑψ. — ἡ πόλις. — A. τὸ ὑψ. — ἢ π.
— l. 6. Αἰπύν. ὑψηλόν. μέγαν ὄλεθρον καὶ χ. — Αἰπὺν ὄλεθρον. ὑψηλὸν, καὶ μέγαν, καὶ χ.
— l. 11. Αἰπύτιον. ὑψ. — Ἀρκάδου παίδων, ἥρος βασ. — A. ὑψ. — Ἀρκάδος παίδων, ὃς ἦν β. [15])
— l. 13. Αἰπυτάπην. ὑψ. — Αἰπυτάτην. ὑψ.
— l. ult. Αἰρὰ, αἰράσται αἵ τ. — Αἰρὰ, αἰρ. αἵ τ.

c. 169.

12) VV. DD. conjecturam ſcriptura codicis confirmat.
13) In editis Αἰουλγὸς incuria typothetae.
14) Lectio ſuperſcripta a Muſuro eſt.
15) ἥρος β. corruptum eſt ex ἥρως ἢ β. vel ἥρως καὶ β.

c. 169. l. 8. Αἴρεῖς, δοξάζεις ἡγῇ. Εὐρ. Φιλοκτήτῳ. — Αἴρειν νοεῖς. δοξάζειν ἡγῇ. Εὐρ. Φιλοκτήτῃ.

— l. 15. Αἱρετὶς. ἀγαπουσα. ἀγ. — Α. ἀγ. ἀγ.

c. 170. l. 11. Αἱρησάμην. ἐκλεξ. — Α. ἐξελεξ.

— l. 14. Αἶρος. ἐπὶ κ. — Ἄϊρος. ἐπὶ κ.

— l. 16. Αἰρόπιον. σκ. — κόσκινον. — Α. σκ. — κόσκινον.

c. 171. l. 2. Αἱρομένη. ἐπαρμένη. — Α. ἐπαιρομένη.

— l. 5. Αἰρυτώνη. ἀκ. — Ἀτρυτώνη. ἀκ. [16])

— l. 7. Αἶσα. μ. — ληίδος. Αἶσα καὶ ἡ πεπρ. — ἐνεῖκες. — Α. μ. — ληίδος αἶσαν. Αἶσα καὶ ἡ π. — ἐνείκεσας. [17])

c. 172. l. 3. Αἴσαι. βούλει. Αἰθάνεθαι. κατανοεῖ. — Α. βούλει. αἰθάνεθαι κατανοεῖς.

— l. 5. Αἰθα. ἐξέπνει. — Ἄηθα. ἐξέπνεις. [18])

c. 173. l. 2. Αἴσιον. ὁμοίως. Αἴσιμον. δεξιόν. μ. — Α. ὁμ. Αἴσιμον. δ. [19])

— l. 7. Αἰσιμίδου. οἰκ. — Αἰσιμίδαι. ο.

Αἰσίως. κ. δ. Εὐρ. τί. — Α. κ. δ. Εὐρ. Τιμέναι.

Αἰσλαρίζαις. ἀπρ. — Αἴσυλα ῥέζεις. ἀπρ.

— l. 12. Ἀΐσοι. θεοὶ, ὑπὸ Τυρινῶν. — Α. θ. ὑπὸ Τυῤῥηνῶν.

— l. 16. Ἀΐσονται. διασιονται. κ. — Α. διασείονται. κ.

[Αἴστια. ἄριστος.] [20])

16) Textum delevit. Vulgata lectio typothetae tribuenda est.

17) ἐνείκεσαν in Ald. typothetae est.

18) VV. DD. conjectura firmatur.

19) Separata conjunxit. Cf. VV. DD.

20) Antea emendaverat: Ἑστίασις. ἄριστον.

c. 173. l. 16. Αἰστήτωρ. χ. Α. χ.
c. 174. l. 5. Ἀϊστοθείς. ἀΦ. Ἀϊστωθείς. ἀΦ.
— l. 8. Ἀϊστώσας. δ. — Κόρον ἱστώσας π. Α. δ. — Κ. ἀϊστώσας π.
— l. 10. Ἀϊθωθέντα. ἀΦ. Αἰσυϊητῆρι. τῷ ν. Ἀϊστωθέντα. ἀΦ. Αἰσυμνητῆρι. τ. ν. [1])
— l. 15. Αἴσυμν., βασ. — Εὐρ. Μηδία. Αἰσυμνᾶ. β. — Εὐρ. Μηδείᾳ. [2])
c. 175. l. 4. Αἰσύφιος. δειλός. Αἰσύφηλος. δ.
— l. 10. Αἶσχρος. αἰσχρ. — μῖσος. Α. α. — μῦσος.
— l. 16. Αἰσχυνεταίειν. κατ' αἰσχύνην. Α. καταισχύνειν. [3])
— l. ult. Αἰσχυνεῖ. α. λ. Αἶσχος. περιτίθησις. Αἰσχύνει. α. λ. αἶσχος περιτίθησιν.
c. 176. l. 1. Ασχυντελός. α. Αἰσώπου γελοῖον. οὕτως ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις κοινοῖς ἔστιν ὅτε τῶν Αἰσ. ἐχρ. μύθων. Αἰσχυντηλός. α. Αἰσώπου γελοῖα. οὕτως ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἔστιν ὅτε τοῖς Αἰσ. ἐχρ. μύθοις.
— l. 6. Αἴταν. ἕτερον. Αἶτας. ἑ Ἀΐταν. ἑταῖρον. Ἀΐτας. ἑταῖρος.
— l. 9. Αἶται. Θ. Δ. ἢ τοῖς δ. Α. Θ. Δ. αἱ τ. δ.
— l. ult. Αἴτιον, κατ' ἀρχὴν π. Αἴτια. τὰ κατ' ἀρχὴν π.
c. 177. l. 5. Αἰτναί. κ. Αἰτνέπωλος, ἡ Σ. — Σ. ἠδύποδι ἐ. κ. Αἰτναῖον, κ. Αἰτναία πώλος, ἡ Σ. — Σ. Οἰδιποδι ἐ. Κ.
— l. 11. Αἰτωλίον. τὸν Αἰτωλόνδε τῷ γ. Αἰτώλιον. τὸν Αἰτωλὸν τῷ γ.

c. 177.

1) Homerica lectio Il. Ω. 347. firmatur. Cf. VV. DD.
2) Litteram in fine deletam non agnosco.
3) Lectionem superscr. praetulit, Vulgatum κατ' αἰσχ. typothetae tribuendum est.

c. 177. l. 16. Αἴφρουρος. αἰθάλη Σοφοκλῆς. Αἰχθαλόησσαν. τὴν ἀπρόσμικτον.

A. αἰθάλη. Σοφοκλῆς αἰμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσμικτον. [4])

— l. 20. Αἰκμάζει. π.

Αἰχμάζει. π.

c. 178. l. 2. Αἰχμαλωτίζονται. εἰς δοῦλον ἀ.

A. εἰς δουλείαν ἀ.

— l. 10. Αἰχμάσουσι. καταστοχάζουσιν. Αἴχματα. ἐχ. καλύματα.

Αἰχμάσσουσι. κ. ὡς τό· Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι. Ἔχματα. ἐχ. καλύμματα. [5])

— l. 14. Αἰχμή. ἐ. — ἢ πόλεμος. Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι.

A. ἐ. — ἢ πόλεμος. λόγχη, δόρυ.

Αἰχμητής. μ.

Αἰχμητής. μ.

— l. 17. Αἴχμιππος. π. [Αἰχμήτην. λόγχη, δόρυ.]

A. π.

Αἰχμόδετος. α. Σοφ. Αἰχμαλώτησιν.

Αἰχμόδετος. α. Σ. Αἰχμαλωτίσιν.

c. 179. l. 1. Αἶψα, καὶ ὀτραλαίσσας. τ. Αἶψαμεν. εὐθ.

Αἶψα, καὶ ὀτραλέως. τ. Αἶψα κεν. ε.

— l. 5. Αἱ ψελλίζουσαι. αἱ ἀσήμως λ.

Αἱ ψ. αἱ ἀσήμως λ.

— l. 11. Αἰψηρά. τ. — Ἴρις ταχεῖ.

A. τ. — Ἴρις ταχεῖα.

— l. 15. Αἰολιγγί. σκ.

Αἰολιγγῆ. σκ.

c. 180. l. 1. Αἰών. ὁ β. — αἰῶνος λίεος ἄλεο. Τινὲς

A. ὁ β. — αἰῶνος νέος ὤλεο. Τινὲς δὲ τῶν

4) VV. DD. vitium loci acute viderunt, verumque divinarunt.

5) ὡς τό· Αἰχμ. rel. ex seq. v. Αἰχμὴ huc retracta sunt. Cf. VV. DD.

δὲ τὸν νεώτερον τὸν νοτιαῖον ἀπέδωκαν — καὶ ὁ ἐν π. τ. σ. μέλος. Εὐρ. δὲ Φιλοκτίτη.

νεωτέρων τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπέδ. — καὶ ὁ ἐν π. τ. σ. μυελός. Εὐρ. δὲ Φιλοκτήτῃ. [6])

c. 180. l. 11. Αἰώρα. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυτεμνήστρας καὶ Αἰγ...., οἱ δὲ, ἐπὶ Ἠριήνῃ Ἀλ.

Α. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου· οἱ δὲ, ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλ.

— l. 16. Αἰωρήσας. ε. Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ. Ἄκα. τὸ ο.

Α. ε. Τὸ Α μ. τ. Κ. Α. τὸ ο.

c. 181. l. 3. Ἀκαδημίαι. λ. — ὁ Κεραμεικῶς.

Α. λ. — ὁ Κεραμεικός.

— l. 17. Ἀκέρεος. ἄκ.

Ἀκέραιος. ἄκ.

c. 182. l. 6. Ἀκακίαγος. ὁμῶς δ.

Ἀκακίαγος. ὁ. δ.

— l. 9. Ἀκακοίμεθα. λυπούμεθα.

Ἀκαχοίμεθα. λυποίμεθα. [7])

— l. 11. Ἀκαλαυρόπις. κ.

Ἀκαλαυρόπις. ἡ κ.

— l. 17. Ἀκαλαρείταο. α.

Ἀκαλαῤῥείταο. α.

c. 183. l. 4. Ἀκάμαντον. ἀ. — Ἀντίνορος — ὠνομάσθη δὲ ἐπὶ Ἀκ.

Ἀ. ἀ. — Ἀντήνορος — ὠ. δὲ ἀπὸ Ἀκ.

— l. 12. Ἀκαμπισόδρομοι. οἱ ε. — οἷς ἀποδέδεικτο.

Α. οἱ ε. — οἷς ἀπεδέδεικτο.

— l. 14. Ἀκαμπίας. ὁ εὐθὴς δ.

Α. ὁ εὐθὺς δ.

Ἀκανός. ἀκάνθαρος ε. — σφονδύων καὶ τοῦ ἴχθ. Εὐρ. Τρ. Ἀκανία, ξ.

Α. κανθάρου ε, — σφονδύλων. τοῦ ἴχθ. Εὐρ. Τρ. Ἀκανία. ξ. [8])

c. 184.

6) λίεος pro νέος ex forma uncialium deduci debet. ὅλεο, quod Aldina exhibet, typothetae eſt.

7) Scripturam codicis divinavit Iſ. Voſſ.

8) Sejuncta univit, et in margine ms. ad v. Ἀκανία ſignum ÷ appoſuit.

c. 184. l. 9. Ἀκανθαε. λ. ἢ μελάμφυλλον. — Ἀκανθαε. Α. λ. ἢ μελάμφυλλος.

Ἀκανθόν. ἄγναπτον. — Ἀκανθον. ἄγναμπτον.

— l. ult. Ἀκαμπίλευτος. α. — Ἀκαπήλευτος. α.

c. 185. l. 3. Ἀκαρῆ. βε. — Ἀκαρεῖ. βε.[9]

Ἀκαρές. τῶ π. — Α. τὸ π.

— l. 7. Ἀκαρής. α. — ὃ οὐδὲ κ. ραι.., οἷοτε ἀκαριαία, ξιπή. — Α. α. — ὃ οὐδὲ κεῖραι. οἷόν τε ἀκ. ρ.

c. 186. l. 3. Ἀκατάληπτον. ἀ. — Ἀκατάληκτον. α.

— l. 7. .κατάσειστον. β. — Ἀκατάσειστον. β.

— l. 9. Ἀκατεύμναστον. α. — Ἀκατεύναστον. α.[10]

— l. 12. Ἀντιον. τὸ ἐν ἀκ. — διοπτεύων. — Α. τὸ ἐν ἀκ. — διοπτεύων.

— l. 16. Ἀκαχέατοι. λελυπημένοι. — Ἀκαχέατο. λελ. εἶεν.[11]

Ἀκαχεδᾶται. λυπεῖται. — Ἀκαχέδαται. λυποῦνται.

Ἀκαχείζεο. ἐν ἀχῇ γ. — Α. ἐν ἄχει γ.

— l. ult. Ἀκαχίμενον, ἔγχ. — Ἀκαχμένον ἔγχ.

c. 187. l. 1. Ἀκαχῦναι. α. — Ἀκαχήμεναι. α.

Ἀκαχοῖτο. λ. — Ἀκάχοιτο. λ.

Ἀκεανές. ἰχθ. — Ἀκεάνες. ἰ.

— l. 7. Ἀκέσεσθαι. θεραπεύειν. — Ἀκέσασθαι. θεραπεῦσαι.

Ἀκελεά. ε. — Ἀκελεά. ε.

Ἀκέλευθα. α. καὶ ἐν θυτικῇ. — Α. α. καὶ ἐν θ.[12]

— l. 11. Ἀκέλευμνον. οὐ βεβηκώς, α. — Α. οὐ βεβηβὸς, α.[13]

9) Ἀκαρᾶ typothetae est.
10) In Ald. Ἀκατεύχναστον errore typothetae.
11) Lectionem superscr. delevit, et εἶεν in fine adjunxit.
12) In Ald. ἐνθυτικῇ typothetae errore.
13) βεβηβὸς pro βεβηκὸς scribendi vitium est.

c. 158. l. 3. Αἶμα· γ. σπ. Ταύτης τοι γ. — κατὰ μὲν τῆς γενεῆς — ὀτειλῆς.

Α. γ. σπ. Τ. τοι γ. — κατὰ μὲν τὴν γενεὴν — ὠτειλῆς. [5])

c. 159. l. 5. Αἱμαπαν πτ.

Αἷμα πᾶν πτ.

— l. 10. Αἱμασιαί. ὡς Φρ. — θριγκῶδες. ἀπτύων ἀβασία.

Α. ὡς Φρ. — θριγκώδεις. ἀπὸ τοῦ οἷον ἀβ.

— l. 12. Αἱματώσασαι Ἄρηας. αἱμ. κ. — ὅθεν καὶ ἀσάμεθα, ἐν ᾗ τ. α. μηνύθοντε ἐνεορεῖ. Σοφ. ἀμήλῳ.

Αἵματος ἆσαι Ἄρηα. αἱμ. κ. — ὅθεν καὶ ασ. ἐν ᾗ τ. α. μινύθοντε ἐνεορεῖ. Σοφ. Εὐμήλῳ.

c. 160. l. 4. Αἱματώεντα· αἱματωμένα.

Αἱματόεντα· ἡματ.

Αἱματώπους· α.

Αἱματῶπις· α.

— l. 10. Αἱμῆραι· α.

Α. α.

— l. 13. Αἱμοίδρυμοι. Αἰσχ. αἰτιναίαις.

Α. Αἰσχ. Αἰτναίαις.

c. 161. l. 2. Αἵμονά τε κρίοντα· τ.

Αἵμονά τε κρείοντα· τ.

Αἱμοποί· α.

Αἱμωποί· α.

c. 162. l. 1. Αἰνειάω· τοῦ αἰωνίου.

Αἰνείαο· τοῦ Αἰνείου.

— l. 6. Αἰνετανίκιον, τὸν τὰ ἐπ.

Αἰνετὰ νεικείοντα. τὰ ἐπ. [6])

— l. 8. Αἰνεῖν. δεινεῖν.

Αἰνήν· δεινήν.

— l. 11. Αἰνήσαιμεν· κ.

Αἰνήσαιεν· κ.

— l. 15. Αἰνίζομαι· θ. ε. ὁ δὲ Κομανὸς δ. κ.

Λ. θ. ε. ὁ δὲ Κομ. δ. κ.

Αἰνίζηται· ὑποφή

Αἰνίζηθ' ὑποφήτην. [7])

5) In Ald. Ταύτας errore typothetae, qui compendium litt. ης pro ας habuit. Cf. VV. DD.

6) Locus VV. DD. merito ſuſpectus.

7) Muſurus cum VV. DD. haec pro loco Comani habuiſſe videtur.

c. 162. l. 15. Αἰνίττεται· αἰσίμως λ. ἀποτίνεται.
A. ἀσήμως λ. ἀποτείνεται. 8)

c. 163. l. 5. Αἰνόν. σημεῖον. Αἰνότατε Κρ. καὶ δεινόν. Τρώων δοιωθήσεται — οἴοντε αἰνὸν ο. ἐλθεμέναι μέχρι τήμφον αἴνου.
A. σημεῖον δεινόν. Αἰνότατε Κρ. καὶ Τρώων δ' οἰώθη — οἴομαι αἰνὸν ο. ἐλθέμεν καὶ μέχρι τ. αἰνοῦ. 9)

c. 164. l. 1. Λινομόροντα. αἴνου. ἐπ. ὕμνους.
Αἰνομόρον τέ. Αἴνου· ἐπ. ὕμνου.

— l. 5. Αἰνύτω· ἀφαιρείτω ἐμ.
Αἴνυτο· ἀφῃρεῖτο. ἐμ.

Αἰνῶ. π. — ΣοΦ. Ἀλμαίωνι.
Α. π. — ΣοΦ. Ἀλκμαίωνι.

— l. 13. Αἶξ, αἴγα, ἢ τὴν μάχαιραν παρ. ἐπὶ τῶν μελῶν τοῖς ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστ. — ἀναασκαλαύσασα ἀνέφηνεν — ὅθεν παροιμία.
Αἶξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιραν. παρ. ἐπὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοῖς π. ἀπὸ ἱστ. — ἀνασκαλήσασα ἀνέφηνεν — ὅθεν ἡ π. 10)

c. 165. l. 4. Αἰξονεύσεσθαι. κ.
Αἰξωνεύεσθαι. κ.

— l. 8. Ἀϊόε. τοῖς εὐρ.
Ἀϊόε. τ. εὐρ. 11)

— l. 12. Αἰολεύς. ὁ καικίας α.
Α. ὁ καικίας α.

— l. 15. Αἰολλεῖ· π.
Αἰόλλει· π.

c. 166. l. 1. Αἰόλη νύξ. — ΣοΦ. Τραχηνίαις.
Α. ν. — ΣοΦ. Τραχινίαις.

8) In Ald. vitium typoth.
9) Cf. VV. DD. Miror, quod barbaram vocem τήμφον intactam reliquerit, nam τήμερον, quod in editis habetur, typothetae est.
10) μάχαιρα festinando reliquit, totumque locum foede mutilavit; in v. ἀνέφηνεν lectionem superscr. delevit.
11) In Ald. signum abest.

c. 166. l. 3. Αἰολίη. ἡ τοῦ Α. Α. ἡ τοῦ Α.
— l. 5. Αἰῶλις. κιθαρωδικῶς ν. Α. κιθαρωδικὸς ν.
— l. 9. Αἰολικὸν θ. — παρὰ Θεόκρητι. Α. θ. — παρὰ Θεοκρίτῳ.
— l. 11. Αἰολοθώριξ. π. Αἰολοθώρηξ. π.
— l. 13. Αἰόλος· π. — ἀπὸ αἰολεῖν. Α. π. — ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν.
c. 167. l. 5. Ἀιόνες· αἰθ. Ἀιόντες· αἰθ.
Αἰωνήτωρ. ἐξέπευον τ. Αἰωνήτωρ. ἐξέπεσον τ. [12])
— l. 8. Αἰουλγός. δ. Α. δ. [13])
— l. 10. Αἰπία. πόλις ἐν Α. Αἴπεια. π. ἐν Α.
Αἰπινόν· ὑψ. Αἰπεινόν. ὑψ.
Αἰπιά· ὑψ. Αἰπεινά· ὑψ.
. ἴπερ. ὥσπερ. Αἴπερ. ω.
[Αἰπινόν. πόλις Πελοποννήσου.] [14])
Αἰπόλιος. αἰγονόμια. Αἰπόλιον. αἰγονόμιον.
— l. ult. Αἰπόλος. αἰγ. — Αἰπόλιαι δὲ, αἱ τ. Α. α. — Αἰπόλια δὲ, αἱ τ.
c. 168. l. 5. Αἰπύ. το ὑψ. — ἡ πόλις. Α. τὸ ὑψ. — ἢ π.
— l. 6. Αἰπύν. ὑψηλόν. μέγαν ὄλεθρον καὶ χ. Αἰπὺν ὄλεθρον. ὑψηλὸν, καὶ μέγαν, καὶ χ.
— l. 11. Αἰπύτιον. ὑψ. — Ἀρκάδου παίδων, ἥρος βασ. Α. ὑψ. — Ἀρκάδος παίδων, ὃς ἦν β. [15])
— l. 13. Αἰπυτάπην. ὑψ. Αἰπυτάτην. ὑψ.
— l. ult. Αἰρὰ, αἰρασταὶ αἱ τ. Αἰρὰ, αἰρ. αἱ τ.

c. 169.

12) VV. DD. conjecturam ſcriptura codicis confirmat.
13) In editis Αἰουλγὸς incuria typothetae.
14) Lectio ſuperſcripta a Muſuro eſt.
15) ἥρος β. corruptum eſt ex ἥρως ἢ β. vel ἥρως καὶ β.

c. 169. l. 8. Αἴρεῖς, δοξάζεις ἠγῇ. Εὐρ. Φιλοκτήτῳ. — l. 15. Αἱρετὶς. ἀγαπούσα. ἀγ.

Αἴρειν νοεῖς. δοξάζειν ἡγῇ. Εὐρ. Φιλοκτήτῃ. Α. ἀγ. ἀγ.

c. 170. l. 11. Αἱρησάμην. ἐκλεξ.

Α. ἐξελεξ.

— l. 14. Αἶρος. ἐπὶ κ.

Ἄϊρος. ἐπὶ κ.

— l. 16. Αἰρόπιον. σκ. — κόσκηνον.

Α. σκ. — κόσκινον.

c. 171. l. 2. Αἱρομένη. ἐπαρμένη.

Α. ἐπαιρομένη.

— l. 5. Αἰρυτώνη. ἀκ.

Ἀτρυτώνη. ἀκ. [16])

— l. 7. Αἶσα. μ. — λητίδος. Αἶσα καὶ ἡ πεπρ. — ἐνεῖκες.

Α. μ. — λητίδος αἶσαν. Αἶσα καὶ ἡ π. — ἐνείκεσας. [17])

c. 172. l. 3. Αἴσαι. Βούλει. Αἰθάνεθαι. κατανοεῖ.

Α. Βούλει. αἰθάνεθαι κατανοεῖς.

— l. 5. Αἰθα. ἐξέπνει.

Ἄηθα. ἐξέπνεις. [18])

c. 173. l. 2. Αἴσιον. ὁμοίως. Αἴσιμον. δεξιόν. μ.

Α. ὁμ. Αἴσιμον. δ. [19])

— l. 7. Αἰσιμίδου. οἰκ.

Αἰσιμίδαι. ο.

Αἰσίως. κ. δ. Εὐρ. τί. Αἰσλαρίζαις. ἀπρ.

Α. κ. δ. Εὐρ. Τιμένῳ. Αἴσυλα ῥέζεις. ἀπρ.

— l. 12. Αἰσοί. θεοὶ, ὑπὸ Τυρινῶν.

Α. θ. ὑπὸ Τυρρηνῶν.

— l. 16. Αἴσονται. διασιόνται. κ.

Α. διασείονται. κ.

[Αἰστιας. ἄριστος.] [20])

16) Textum delevit. Vulgata lectio typothetae tribuenda est.

17) ἐνείκεσαν in Ald. typothetae est.

18) VV. DD. conjectura firmatur.

19) Separata conjunxit. Cf. VV. DD.

20) Antea emendaverat: Ἑστίασις. ἄριστον.

c. 173. l. 16. Αἰστήτωρ. χ. — A. χ.

c. 174. l. 5. Ἀϊστοθείς. ἀΦ. — Ἀϊστωθείς. ἀΦ.

— l. 8. Ἀϊστώσας. δ. — Κόρον ἱστώσας π. — A. δ. — K. ἀϊστώσας π.

— l. 10. Ἀϊθωθέντα. ἀΦ. Αἰσυιητῆρι. τῷ ν. — Ἀϊστωθέντα. ἀΦ. Αἰσυμνητῆρι. τ. ν. [1])

— l. 15. Αἴσυμν., Βασ. — Εὐρ. Μηδία. — Αἰσυμνᾶ. β. — Εὐρ. Μηδεία. [2])

c. 175. l. 4. Αἰσύφιος. δειλός. — Αἰσύφηλος. δ.

— l. 10. Αἶσχρος. αἰσχρ. — μῖσος. — A. α. — μῦσος.

— l. 16. Αἰσχυνεταίειν. κατ' αἰσχύνην. — A. καταισχύνειν. [3])

— l. ult. Αἰσχυνεῖ. α. λ. Αἶσχος. περιτίθησις. — Αἰσχύνει. α. λ. αἶσχος περιτίθησιν.

c. 176. l. 1. Ασχυντελός. α. Αἰσώπου γελοῖον. οὕτως ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις κοινοῖς ἔστιν ὅτε τῶν Αἰσ. ἐχρ. μύθων. — Αἰσχυντηλός. α. Αἰσώπου γελοῖα. οὕτως ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἔστιν ὅτε τοῖς Αἰσ. ἐχρ. μύθοις.

— l. 6. Αἴταν. ἕτερον. Αἴτας. ἑ — Ἀΐταν. ἑταῖρον. Ἀΐτας. ἑταῖρος.

— l. 9. Αἴταμ. Θ. Δ. ἢ τοῖς δ. — A. Θ. Δ. αἱ τ. δ.

— l. ult. Αἴτιον. κατ' ἀρχὴν π. — Αἴτια. τὰ κατ' ἀρχὴν π.

c. 177. l. 5. Αἰτναί. κ. — Αἰτναῖον, κ.

Αἰτνέπωλος. ἡ Σ. — Σ. ἡδύποδι ἐ. κ. — Αἰτναία πῶλος. ἡ Σ. — Σ. Οἰδιποδι ἐ. K.

— l. 11. Αἰτωλίον. τὸν Αἰτωλόνδε τῷ γ. — Αἰτώλιον. τὸν Αἰτωλὸν τῷ γ.

c. 177.

1) Homerica lectio Il. Ω. 347. firmatur. Cf. VV. DD.
2) Litteram in fine deletam non agnosco.
3) Lectionem superscr. praetulit. Vulgatum κατ' αἰσχ. typothetae tribuendum est.

c. 177. l. 16. Αἴφρουρος. αἰθάλη Σοφοκλῆς. Αἰχθαλόησσαν. τὴν ἀπρόσμικτον.

A. αἰθάλη. Σοφοκλῆς ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσμικτον.[4])

— l. 20. Αἰκμάζει. π.

Αἰχμάζει. π.

c. 178. l. 2. Αἰχμαλωτίζονται. εἰς δοῦλον ἀ.

A. εἰς δουλείαν ἀ.

— l. 10. Αἰχμάσσουσι. καταστοχάζουσιν. Αἴχματα. ἐχ. καλύματα.

Αἰχμάσσουσι. κ. ὡς τό· Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι. Ἔχματα. ἐχ. καλύμματα.[5])

— l. 14. Αἰχμή. ἐ. — ἢ πόλεμος. Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι.

A. ἐ. — ἢ πόλεμος. λόγχη, δόρυ.

Αἰχμητής. μ.

Αἰχμητής. μ.

— l. 17. Αἴχμιππος. π. [Αἰχμήτην. λόγχη, δόρυ.]

A. π.

Αἰχμόδετος. α. Σοφ. Αἰχμαλώτησιν.

Αἰχμόδετος. α. Σ. Αἰχμαλωτίσιν.

c. 179. l. 1. Αἶψα, καὶ ὀτραλαίσσαν. τ. Αἴψαμεν. εὐθ.

Αἶψα, καὶ ὀτραλέως. τ. Αἶψα κεν. ε.

— l. 5. Αἱ ψελλίζουσαι. αἱ αἰσίμως λ.

Αἱ ψ. αἱ αἰσήμως λ.

— l. 11. Αἰψηρά. τ. — Ἴρι ταχεῖ.

A. τ. — Ἴρι ταχεῖα.

— l. 15. Αἰολιγγί. σκ.

Αἰολιγγῆ. σκ.

c. 180. l. 1. Αἰών. ὁ β. — αἰῶνος λίεος ἄλεο. Τινὲς

A. ὁ β. — αἰῶνος νέος ἄλεο. Τινὲς δὲ τῶν δὲ

4) VV. DD. vitium loci acute viderunt, verumque divinarunt.

5) ὡς τό· Αἰχμ. rel. ex seq. v. Αἰχμὴ huc retracta sunt. Cf. VV. DD.

δὲ τὸν νεώτερον τὸν νοτιαῖον ἀπέδωκαν — καὶ ὁ ἐν π. τ. σ. μέλος. Εὐρ. δὲ Φιλοκτίτη.

νεωτέρων τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπέδ. — καὶ ὁ ἐν π. τ. σ. μυελός. Εὐρ. δὲ Φιλοκτήτῃ. [6])

c. 180. l. 11. Αἰώρα. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυτεμνήστρας καὶ Αἰγ...., οἱ δὲ, ἐπὶ Ἠριήνῃ Ἀλ.

Α. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου· οἱ δὲ, ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλ.

— l. 16. Αἰωρήσας. ε. Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ.

Α. ε. Τὸ Α μ. τ. Κ.

Ἄκα. τὸ ο.

Α. τὸ ο.

c. 181, l. 3. Ἀκαδημία. λ. — ὁ Κεραμεικῶς.

Α. λ. — ὁ Κεραμεικός.

— l. 17. Ἀκέρεος. ἄκ.

Ἀκέραιος. ἄκ.

c. 182. l. 6. Ἀκακίαγος. ὁμῶς δ.

Ἀκακίαγος. ὁ. δ.

— l. 9. Ἀκακοίμεθα. λυπούμεθα.

Ἀκαχοίμεθα. λυποίμεθα. [7])

— l. 11. Ἀκαλαυρόπις. κ.

Ἀκαλαυρόπις. ἡ κ.

— l. 17. Ἀκαλαρείταο. α.

Ἀκαλαῤῥείταο. α.

c. 183. l. 4. Ἀκάμαντον. ἀ. — Ἀντίνορος — ὠνομάσθη δὲ ἐπὶ Ἀκ.

Ἀ. ἀ. — Ἀντήνορος — ὠ. δὲ ἀπὸ Ἀκ.

— l. 12. Ἀκαμπισόδρομοι. οἱ ε. — οἷς ἀποδέδεικτο.

Α. οἱ ε. — οἷς ἀπεδέδεικτο.

— l. 14. Ἀκαμπίας. ὁ εὐθὺς δ.

Α. ὁ εὐθὺς δ.

Ἀκανός. ἀκάνθαρος ε. — σφονδύων καὶ τοῦ ἴχθ. Εὐρ. Τρ. Ἀκανία. ξ.

Α. κανθάρου ε. — σφονδύλων. τοῦ ἴχθ. Εὐρ. Τρ. Ἀκανία. ξ. [8])

c. 184.

6) λίεος pro νέος ex forma uncialium deduci debet. ὅλεο, quod Aldina exhibet, typothetae eſt.

7) Scripturam codicis divinavit Iſ. Voſſ.

8) Sejuncta univit, et in margine ms. ad v. Ἀκανία ſignum + appoſuit.

c. 184. l. 9. Ἄκανθαι. λ. ἢ μελάμφυλλον.
Ἀκανθόν. ἄγναπτον.
— l. ult. Ἀκαμπίλευτος. α.

c. 185. l. 3. Ἀκαρῆ. βρ.
Ἀκαρές. τῶ π.
— l. 7. Ἀκαρής. α. — ὃ οὐδὲ κ. ραι.., οἷοτε ἀκαριαία, ῥιπή.
c. 186. l. 3. Ἀκατάληπτον. ἀ.
— l. 7. .κατάσειστον. β.
— l. 9. Ἀκατεύμναστον. α.
— l. 12. Ἄντιον. τὸ ἐν ἀκ. — διοπτεύων.
— l. 16. Ἀκαχέατοι. λελυπημένοι.
Ἀκαχεδᾶται. λυπεῖται.
Ἀκαχείζεο. ἐν ἀχῇ γ.
— l. ult. Ἀκαχίμενον, ἔγχ.
c. 187. l. 1. Ἀκαχῦναι. α.
Ἀκαχοῖτο. λ.
Ἀκεανές. ἰχθ.
— l. 7. Ἀκέσεσθαι. θεραπεύειν.
Ἀκελεά. ε.
Ἀκέλευθα. α. καὶ ἐν θυτικῇ.
— l. 11. Ἀκέλευμνον. οὐ βεβηκώς, α.

Ἀ. λ. ἢ μελάμφυλλος.
Ἄκανθον. ἄγναμπτον.
Ἀκαπήλευτος. α.

Ἀκαρεῖ. βρ.[9])
Ἀ. τὸ π.
Ἀ. α. — ὃ οὐδὲ χεῖραι. οἷόν τε ἀκ. ῥ.
Ἀκατάληκτον. α.
Ἀκατάσειστον. β.
Ἀκατεύναστον. α.[10])
Ἀ. τὸ ἐν ἀκ. — διοπτεύων.
Ἀκαχέατο. λελ. εἶεν.[11])
Ἀκαχέδαται. λυποῦνται.
Ἀ. ἐν ἄχει γ.
Ἀκαχμένον ἔγχ.
Ἀκαχήμεναι. α.
Ἀκάχοιτο. λ.
Ἀκεάνες. ἰ.
Ἀκέσαθαι. θεραπεῦσαι.
Ἀκελεά. ε.
Ἀ. α. καὶ ἐν θ.[12])
Ἀ. οὐ βεβηβὸς, α.[13])

9) Ἀκαρᾶ typothetae est.
10) In Ald. Ἀκατεύχναστον errore typothetae.
11) Lectionem superscr. delevit, et εἶεν in fine adjunxit.
12) In Ald. ἐνθυτικῇ typothetae errore.
13) βεβηβὸς pro βεβηκὸς scribendi vitium est.

c. 187. l. 18. Ἀκειωμένον. ϱ. Ἀκειώμενον. ϱ.
c. 188. l. 7. Ἀκερχές. ἀπεν.- θές. Λ. ἀπενθές. [14])
— l. 22. Ἀκεσταιοιοχοι. Σ. Ἀκεσταὶ οἱ ὄχοι. Σ. [15])
Ἀκέστρια, ἢ πήτρια. Λ. ἠπήτρια.
Ἀκεστήριον, ἢ πητήριον. Λ. ἠπητήριον.
c. 189. l. 1. Ἀκεστρόν. Φάρμακον. Σ. Λ. Φ. Σ. [16])
Ἀκεσταὶ, Φρενεθλῶν. μ. Λ. Φρένες ἐθλῶν. μ.
— l. 6. Ἀκέοντο. θερ. Λ. ἐθερ.
— l. 11. Ἀκέων, ήσ. — ἀκεωνήν. Λ. ήσ. — ἀκέων ἦν.
— l. 13. Ἀκέταϱ. ἐπίατοι, ἀκατ. Λ. ε. ἀκ.
— l. 16. Ἀκήδεα. ἀταλεπώρητα. Λ. ἀταλαιπ.
Ἀκηδεδᾶταϱ. λ. κατέχεταϱ. Ἀκηδέδαταϱ. λ. κατέχονταϱ.
— l. 19. Ἀκηδὴς αἰσχ. Ἀκηδία. αἰσχ.
— l. ult. Ἀκήδεσεν. ἀφϱ. Λ. ἠφϱ.
c. 190. l. 3. Ἀκηδία. ἀλυποῦσα. Λ. ἀλυπία.
Ἀκηκές. μέγα. Ἀκηδές. μ.
Ἀκήδιστοι. κηδίας μ. Ἀκήδεστοι. κηδείας μ.
Ἀκήδιτον. ἀθέλεκτον. σ. Λ. ἄθελκτον. σ.
— l. 8. Ἀκήληστος. ἀπ. Ἀκήλητος. ἀπ.
— l. 14. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπήν. α. Λ. ἐγ. σιωπῇ. α.
c. 191. l. 13. Ἀκίβδιλον. κ. — ἐπὶ νομίσματος. Ἀκίβδηλον. κ. — ἐπὶ νομίσματος.
c. 192. l. 3. Ἀκίδωτον. β. χω... σιδήρου. Λ. β. χωρὶς σ.

c. 192.

14) In medio vocis nexus litterarum est, quem solvere nequeo.
15) Verum divinarunt VV. DD. quos confer.
16) In Ald. v. Φάρμακον negligentia typothetae omissa est.

c. 192. l. 5. Ἀκιδρωναίζω. ἀμβλυοπῶ.
Ἀκικύς. α. — ἢ τῆς κικῦνος.
— l. 13. Ἀκίμενοι. ἰώμενοι.
— l. ult. Ἀκηρῆ. α. οὐκ ἐπιτεταγμένα.

Α. ἀμβλυωπῶ.
Ἄκικυς, α. — ἢ τῆς κίκυος.
Α. ἰωμ. [17])
Α. α. οὐκ ἐπιτεταμένα.

es

c. 193. l. 9. Ἀκίδις. τὰ σ.
— l. 11. Ἄκκαθεν. ἄναλθεν.
— l. 13. Ἀκκαλακανσίς. ἀκάνθυλλι. [18])
— l. 18. Ἄκκελα. ἄδοξα.
c. 194. l. 1. . . ληρεῖ. οὐ μ.
— l. 4. Ἀκλυδόνιστον. ἀτάραχον, ἀκλ.
— l. 11. Ἄκλεπτοι. οὐ π. — Σοφ. Φαίδραις.
Ἀκληείδας. ἀζ.
Ἄκληται. τὰ οὔπω κλεϊζόμενα.

Ἀκίδες. τὰ σ.
Α. ἀνέκαθεν.
Ἀκαλακανσίς. ἀκανθυλλίς.
Α. α. [19])
Ἀκληρεῖ. οὐ μ. [20])
Ἀκλυδώνιστος. ἀτάραχος. ἀκλ.
Α. οὐ π. — Σοφ. Φαίδρα.
Ἀκληείδας. ἀζ. [1])
Α. τὰ οὔπω κλ.

c. 195. l. 6. Ἀκμοθέτοις. τ. — ἄκμωνες.
— l. 14. Ἀκάαπτον. ἀκ. Ἄγναφον. ἰμ.
— l. 16. Ἀκνηστίς. τὸ μ.
— l. 20. Ἀκινίησιν. αἱ ἀγκ.
Ἄκοιτις. ἡ ὁμοκοίτης. γ.

Ἀκμοθέτους. τ. — ἄκμονες.
Ἀκναπτον. ἀκ. ἄγναφον ἰμ. [2])
Ἀκνηστις. τὸ μ.
Ἀκοίνησιν. αἱ α.
Α. ἡ ὁμόκοιτις. γ.

c. 195.

17) In Ald. vitium typoth.
18) Sic legendum voluerunt VV. DD.
19) In Ald. Ἄκκελει typothetae errore.
20) Duae priores litterae a Muſuro deletae ſunt.
1) In Ald. errores typothetae. VV. DD. conjectura firmatur. Suſpicabitur forſan aliquis legendum eſſe: Σοφ. Φαίδρᾳ Σ. neſcio tamen, an de tali fabula ſatyrica aliquid aliunde conſtet.
2) Disjuncta univit.

c. 195 l. 20. [Ἀκαλλαρίταο. πράως ῥέοντος ἀκμ...] [3])	
Ἀκόλακοι. οἱ ο.	Α. οἱ ο.
c. 196. l. 3. Ἀκόλαστον. — ὑβριστικός.	Ἀ. — ὑβριστικόν.
— l. 9. Ἀκομιαστεῖ. ἀμελία.	Α. ἀμελειᾷ. [4])
— l. 11. Ἄκων. α. Σοφ. Ἡδύποδι Τ.	Α. α. Σ. Οἰδίποδι Τ.
— l. 15. Ἄκονδος. α.	Ἄκανδος. α. [5])
— l. 17. Ἀκονήτως. α.	Ἀκονίτως. α.
— l. 21. Ἀκοντιάς. β. — τῶν τῆς δάκης ὄφ.	Α. β. — τῆς δάκης τῶν ὄφ.
c. 197. l. 2. Ἀκόντιον. δ. — ῥάχην.	Α. δ. — ῥάχιν.
— l. 11. Ἀκόρευος. ἀπ. — ἄῤῥωστος.	Ἀκόρευτος. ἀπ. — ἀσάρωτος.
— l. 19. Ἀκόρ.ητος, α.	Ἀκόρητος. α. [6])
c. 198. l. 3. Ἀκοστήσας. κρ. — ἀπὸ τοῦ ἄκους λ. — θεῖ πεδίοιο — τὸν δὲ ἅδην πλ.	Α. κρ. — ἀπὸ τοῦ ἄκος λ. — θείει π. — τινὲς δὲ ἄδην πλ.
— l. 15. Ἀκουάζεσθον. τ. ἀξιοῦσθαι.	Α. τ. ἀξιοῦσθε.
c. 199. l. 1. Ἀκουσίως. ὁ μὴ θ. παρὰ πρ.	Ἀκούσιος. ὁ μὴ θ. καὶ Ἀκουσίως. παρὰ πρ.
— l. 8. Ἄκουρον. μὴ γ. — ἐόντα ἀργυρότοξον Ἀπόλλωνα μίαν οἴεσθαι δαληπόντα τῶν ἅπους ἡ λέξις.	Α. μὴ γ. — ἐόντα ἔτ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄρσενα παῖδα λιπόντα. σημαίνει τὸ ἄπαις ἡ λέξις. [7]) c. 199.

3) Antea emendavit: Ἀκαλαῤῥείταο. Compendium ultimae vocis evanuit.
4) In Ald. error typoth.
5) Vera est DD. VV. conjectura.
6) Litteram delevit.
7) Vero propius accedit Valckenaer. Cf. VV. DD. et Ep. crit. ad H.

c. 199. l. 15. Ἄκρα. ἀκρ. πολις. α. — Ἀκραάντον. ἀτελειώτατον. — Ἀκραγῆς. ἀπαχθῆς. — Ἄκοψον. α. — l. 20. Ἀκραῆ. α. προεόντα — οὔτε ἐλλιπόντως.

A. ἀκρόπολις. α.[8] — Ἀτελειότατον. — Ἀκραγής. ἀπεχθής.[9] — A. α. — A. α. προϊόντα — οὔτε ἐλλειπόντος.

c. 200. l. 1. Ἀκραγές. δ. — Ἄκραμ. κρόταλα. ἀκραίας, ἄκροις. ἀκραινίαις. — Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης. — Ἀκραιφνές. κ. — l. 12. Ἄκραγον. ἀδιαρίπιστον. — Ἀκραινῶς. ἐγκρατές. — l. 15. Ἀκρασίας. ἀνομαλίας.

A. δ.[10] — Ἄκραμ. κρέκαλα. — Ἀκραίας. ἄκρης. — Ἀκραινίαμ. αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης. — Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ. — Ἀκραιφνές. κ. — A. ἀδιαρρίπιστον. — Ἀκραινές. ἀκρατές. — A. ἀνωμαλίας.

c. 201. l. 3. Ἀκρηλόγχη. κ. — l. 11. Ἄκρης πόλιος. διαλελυμένος, ὅ ἐστι διηρημένος.

Ἄκρη. λόγχη. κ.[11] — A. π. διαλελυμένως, ὅ ἐστι διηρημένως.

c. 202. l. 1. Ἀκρίζων. α. — Ευρ. Σινεῖ. — l. 4. Ἀκρία. ἡ Ἀθ. — ἀφ' ἧς καὶ ἀκρίσιος ὡ.

A. α. — Ευρ. Οἰνεῖ.[12] — A. ἡ Αθ. — ἀφ' ἧς καὶ Ἀκρίσιος ὡ.

c. 202.

8) Litteram et lectionem supraſcr. delevit.
9) Erravit typotheta; verum divinarunt VV. DD.
10) In Ald. vitium typoth.
11) Correctionem Muſuri typotheta non obſervavit.
12) Bene emendavit, nam Σ in Σινεῖ ex Εὐριπίδης repetitum eſt, et Οἰνεῖ in ἰνεῖ pronunciandi vitio facile tranſiit.

c. 202. l. 8. Ἀκρίαι. τὰ α.	Ἄκριες. τὰ α.
Ἄκριας. α. ἀκρωρίας.	A. α. ἀκρωρείας.
— l. 11. Ἀκριβές. α. Εὐρ. Φιλοκτίτη.	A. α. Εὐρ. Φιλοκτήτῃ.
— l. ult. Ἄκριον. ποῖον.	A. ποῖον.
c. 203. l. 5. Ἀκρίστιος. ὁ ἐπάνω τ. ἱ. καθεζομένη.	A. ἡ ἐ. τ. ἱ. καθεζομένη.
— l. 9. Ἀκριταγών. π.	Ἀκριτάγωνον. π.
— l. 12. Ἀκριτομύθους. πολυλόγους. — ἔχων τῶν λόγων.	Ἀκριτόμυθος. πολυλόγος. — ἔχων τοὺς λόγους.
— l. 17. Ἀκριτόμυθε. π. — κριτήριον τῶν φρ.	A. π. — κριτήριον γὰρ τῶν φρ.
c. 204. l. 1. Ἀκριτόφωνοι. βαρόφωνοι.	A. βαρβαρόφωνοι.
— l. 7. Ἀκροβολίδες. ἀκράτου ὀβ.	Ἀκροβολίδος. ἀκράτου ὀβ. [13])
— l. 10. .κροβολίζεσθαι. τ. — συμβουλιῶν.	Ἀκροβολίζεσθαι. τ. — συμβουλιῶν. [14])
— l. 14. Ἀκροδρύϊα. α.	Ἀκρόδρυα. α.
— l. 18. Ἀκροζύγια. τ. β. ζυγοῦ ἤγουν τὰ μέσα ζ.	A. τ. β. ζ. ἤγουν τὰ μ. ζ.
c. 205. l. 1. Ἀκροθηνιάζειν. α.	Ἀκροθινιάζειν. α.
— l. 4. Ἀκροθεγῶς. λ.	Ἀκροθιγῶς. λ.
Ἀκροθήνιον. ἀ. — ἢ σκυλάφυρα ἀπαρχ	Ἀκροθίνιον. ἀ — ἢ σκύλα, λαφύρων ἀπαρχαί.
Ἀκροθινίων. α.	Ἀκροθίνιον. α.

c. 205.

13) Vera est VV. DD. conjectura. Musurus sequenti ἀκράτου deceptus veram codicis lectionem inepte vitiavit.

14) Sic puncto supra posito vocem notavit.

c. 205. l. 9. Ἀκροθώρακες. μέθυσοι. — Ἀκροθόρακες. μ. [15])

Ἀκρόκν. φα, π. — Ἀκρόκνεφα. π. [16])

— l. 13. Ἀκροκελεμνίων. ὁ τὰ α. — Ἀκροκελαινιόων. ὁ τὰ α.

c. 206. l. 2. Ἀκρομύλη. ἤγουνεισμ. — A. ἡ γουνὶς, μ.

— l. 6. Ἀκροπόλοισιν. ἀκρίαις, τ. — ἐρήμην. — A. α. τ. — ἐρήμοις. [17])

— l. 8. Ἀκροπόρους. τοὺς ὀβελίσκου ἐπ. — π. ρεσθαι. — A. τοὺς ὀβελίσκους, ἐπ. — πείρεσθαι. [18])

— l. 11. Ἀκρόσφυρα. γ. ὑποδυμάτων. — A. γ. ὑποδημάτων.

— l. 13. Ἀκροτεριάζει. τ. — Ἀκροτηριάζει. τ.

c. 207. l. 5. Ἄκροτον. ἀδιαρίπιστον. — A. ἀδιαῤῥίπιστον.

— l. 12. Ἀκρουχεῖ. α. — Ἄκρον δὲ ὄρους τῆς A. — καθαρὰς τὰς Προιτίδας. — A. α. — Ἄκρον δὲ ὄρος τ. A. — καθάρας τὰς Προιτίδας. [19])

c. 208. l. 2. Ἀκροχάλιξ. ἀκροθώραξ, ἡμιμεθεῖς. X. — A. ἀκροθόραξ, ἡμιμέθυσος. X.

— l. 6. Ἄκρου. ἄκραν. — A. ἄκρας.

Ἀκροχάρδονας. ο. — Ἀκροχορδόνες. ο.

c. 208.

15) Vera est VV. DD. conjectura. Vitiosum μέτυσοι typothetae tribuendum est.

16) Litteram delevit.

17) In editis ἀκρίας typothetae errore, qui ex compendio vocis male intellecto oritur; peritis enim notum est, compendia litterarum ας, αις et οις aliquam inter se similitudinem habere, et facile commutari posse. Verum igitur divinarunt VV. DD.

18) Littera deleta fuit procul dubio jota.

19) Vulgatum Ἄκροι δὲ ὁ. typothetae est.

c. 208. l. 11. Ἀκρωμεῖται. οἱ μείζονες.
Ἀκρώμια. αἱ κατακλίδες.
.κρώνια. ἀθροίσματα. π.
Ἀκρώνυα. ἀθρ.

Ἀκρωμίται. οἱ μ. [20])
Ἀ. αἱ κατακλεῖδες.
Ἀκρώνια. α. [1])
Ἀκρώνια. α.

c. 209. l. 1. Ἀκρωρείαις. τ. — ἤτοι ἐξοχαί, κορυφαί — τὸ τελευταῖον τοῦ ἄκρους μεγάλως, ο.
— l. 6. Ἀκρωσσεῖ. α.
— l. 11. Ἀκρωτηρίοις. ταὶ α.
Ἀκρωτέριον. ὑψηλὸν τόπον, [ἐκεῖνοί τε γὰρ εἰς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἐστιῶνται, αὐτῶ τε τοὺς ἐπ' εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου.] [2])
Ἀκρωτήρια. ταὶ ε.
— l. 16. Ἀκτάς. αἰγιαλοῖς. π.

Ἀ. τ. — ἤτοι ἐξοχαῖς, κορυφαῖς — τὸ τελευταῖον τοῦ ὄρους.
Ἄκρως. μεγ. ο.
Ἀκρώσσει. α.
Ἀ. ταὶ α.
Ἀκρωτήριον. ὑψ. τόπον.
Ἀ. ταὶ ε.
Ἀ. αἰγ. π.

c. 211. l. 1. Ἀκτεροί. α. — περὶ τῶν Ἀθῶ χ.

Ἀ. α. — περὶ τῶν Ἀ. χ.

c. 211.

20) In editis μείζοντες errore typoth.

1) Omiſſo a Muſuro ſolito ſeparationis ſigno, gloſſam cum praecedenti typotheta junxit.

2) Delevit, at infra, ut mox videbimus, ſub v. Ἀκτή. inſeruit.

c. 211. l. 9. Ἀκτή. ὁ αἰγ. — τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφίτου κ. — τοῖς πλοιζομένοις λαβοῦσα, ἀκτὴ ἐπὶ προύχουσιν ἐν τῷ ἐξέχ.

A. ὁ αἰγ. — τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφήτου κ. — τοῖς πλ. λαβοῦσα, ἐκεῖνοί τε γὰρ εἰς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἑστιῶνται, αὐτῷ τε τοὺς ἐπ' εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου.
Ἀκτῇ ἐπὶ προύχούσῃ. ἐν τῷ ἐξέχ.

c. 212. l. 5. Ἀκτ. μων. π.
— l. 9. Ἀκτήτις λίθος. α.
— l. 12. Ἀκτορίονες. Ἄκτορες παῖδε.
— l. 18. Ἀκτωρούς. γ. ἢ Φύλακας. Ἄκυλον. ἀδ.

Ἀκτήμων. π. [3])
Ἀκτίτης λ. α. [4])
Ἀκτορίονε. Ἄκτορος π. [5])
A. γ. ἢ Φ.
Ἄκυλον. ἀδ.

c. 213. l. 6. Ἀκυλλόν. τὸ α.
Ἀκῦ, ὁ τῆς πρ.
— l. 10. Ἀκύμωνα. ἀτ.
Ἀκύμονος. π. ἢ πολυκύμωνος.
— l. 17. Ἀκυρόν. παλ.
Ἄκυροι. ἄπειροι. μ. — κύρος.

Ἄκυλον. τὸ α.
Ἄκυλον. ὁ τ. π. [6])
Ἀκύμονα. α.
A. π. ἢ πολυκύμονος.
Ἄκυρον. π.
Ἄκυρον. ἄπειρον. μ. — κῦρος.

c. 215.

3) Litteram delevit.
4) In Ald. Ἀκτίης incuria typothetae.
5) Lectionem supraſcriptam delevit. Cf. VV. DD.
6) Exitum vocis ſupraſcriptum delevit.

c. 215. l. 1. Ἀκώριαν. ἀ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Λ. — Α. α. Τὸ Α μ. τ. Λ.

Ἄλλα. ϑ. — Α. ϑ.

— l. 6. Ἀλαβή. λ. σπ. καρκῖνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων μ. — Α. λ. σπ. καρκίνος. ὑπὸ δὲ Κ. μ. [7])

c. 216. l. 4. Ἀλαδένυσταν. ἡμ. — Ἀλαδένυσταν. ἡμ.

c. 217. l. 2. Ἀλαθέας. ὥρας λ. — Ἀλαθέας. Ὥρας. λ.

— l. 4. Ἄλαν. δ. — Ἀλάν. δ.

Ἀλαιθρα. ἄλ. — Α. ἄλ. [8])

— l. 11. Ἀλακῶσαν. συναίγεταν. — Α. συναίγεσθαν.

— l. 15. Ἀλαλακτῆμε. κ. — Ἀλαλύκτημαν. κ. [9])

— l. 21. Ἀλάληται. ξύλαι π. κ. γομφόδι. — Α. ξ. π. κ. γομφόδη.

— l. ult. Ἀλαλίαν. π. — Σοφ. ἐπὶ παιεναίοις. — Α. π. — Σοφ. ἐπὶ Παιεναίροις.

c. 218. l. 2. Ἀλάλκη. ἀπαλεξί. β. — Α. ἀπαλεξήση. β.

— l. 5. Ἀλαλήκτημαν. τ. — Ἀλαλύκτημαν. τ.

— l. 7. Ἀλαλύθαν. φ. λύειν. — Α. φ. ἀλύειν.

[Ἀλαλκοὶ, ἀπαλεξή, βοηθή.] [10])

Ἀλαμπές. τ. — Α. τ.

— l. 11. Ἀλαμπάν. τὸν ἥλιον, ὅτι ἀναλάμπειν. — Ἀλλάμπαν. τ. η. ὅτι ἀναλάμπει. [11])

c. 218.

7) ὑπὸ δὲ incuria typothetae omissa sunt. Cf. VV. DD.
8) Lectionem suprascr. delevit.
9) Codicis lectionem divinavit Is. Voss.
10) Glossa ex l. 2. repetita est, et a Musuro rejecta.
11) Scripturam codicis divinavit Is. Voss.

c. 218. l. 14. Ἀλαοσκοπείη. τ. Ἀλαοσκοπή. τ. [12])
— l. 17. Ἀλαπάξονται. π. Ἀλαπάζονται. π.
— l. 21. Ἄλαρα. τ. — ἢ κάρυα Π. Α. τ. — ἢ κάρυα Π.
— l. ult. Ἀλασάρνη. μώων δ. Α. Κώων δ.
c. 219. l. 4. Ἀλαστενεῖ. δ. Ἀλαστάινει. δ.
— l. 13. Ἀλαστόρων. α. — ἀνεχομένων. Α. α. — ἐνεχομένων.
— l. 24. Ἀλαώτυν. τύφλωσιν, οὐ βλ. Ἀλαωτύν. τύφλωσιν οὐ βλ.
c. 220. l. 6. . λγείη. αἰῤῥ. Ἀλγείη. α.
— l. 17. Ἀλγύνονται. καταποθοῦνται. Α. καταπονοῦνται.
— l. 20. Ἀλδέσκοντος. α. Ἀλδήσκοντος. α.
c. 221. l. 5. Ἀλεενοίμην. θ. Ἀλεαινοίμην. θ.
— l. 8. Ἀλείαι. π. ἢ ἄλειμμαι. Ἀλέγειν. Φροντίζει. Α. π. ἢ ἄλειμμαι. Ἀλέγει. Φρ.
— l. 14. Ἀλεγύνιται. κ. Ἀλεγύνεται. κ.
— l. 16. Ἀλεγίζω. π στρέφομαι. Α. περιστρέφομαι.
c. 222. l. 4. Ἀλεεινέω. ἐξέκλινεν. Ἀλέεινεν. ε.
Ἀλεινός. εὐλαβ. Ἀλεείνων. εὐλ.
— l. 7. Ἀλεηνός. καματινός. Α. καυματήρός.
Ἀλείαν. θ. Ἀλίαν. θ.
— l. 10. Ἀλέη. α. — ἔγκλισις καὶ θ. Α. α. — ἔγκλισις καὶ θ.
— l. 17. . λειπήριον. γρ. Ἀλειπήριον. γρ.
c. 223. l. 3. Ἀλείσιον. π. Ἰλιδος. Α. π. Ἠλιδος.
Ἀλεῖται. π. ἀλείτην. ἁμ. Ἀλεῖται. π. Ἀλείτην. ἁμ. [13])
Ἀλείτω. ἀληθήτω. Α. ἀληθέτω.

12) Vulgata lectio typothetae adscribenda est.
13) Bene sejunxit.

c. 223. l. 10. Ἀλειφα. στ. Ἀλειφαρ. στ. [14])
— l. 14. Ἀλέκτω. ἐ. Ἀλέκτο. ε.
— l. 17. Ἀλεκτρυόνες. κεινῶς οἱ π. Α. κοινῶς οἱ π.
c. 224. l. 5. Ἀλέξανδρος. ὄνομα Βόλου. Α. ο. Βώλου. [15])
— l. 8. Ἀλεξαμέναι. β. Ἀλεξέμεναι. β.
Ἀλέξησις. Βοήθησις καιαντ. [16]) Ἀ. Βοήθεια. καὶ ἀντ.
— l. 11. Ἀλεξίκακος. β. ἀποστρεπτικὸς κ. Α. β. ἀποτρεπτικὸς κ.
— l. 13. Ἀλεξισοῦσαν. Βοηθοῦσαν. Ἀλεξήσουσαν. Βοηθήσουσαν.
— l. 14. Ἀλεξιτήριον. ἀποσοβαστήριον. Ἀλεξητήριον. ἀποσοβητήριον.
Ἀλεξούμενος. β. ἀμυνούμενος. Α. β. α.
[Ἀλεξόμεναι. βοηθεῖν.]
Ἀλέταν. συστροφή. Φυγή. Ἀλέταν. συστροφήν. Φυγήν.
— l. 22. Ἀλεπαδνόν. α. Ἀλέπαδνον. α.
c. 225. l. 1. Ἀλέθαι πεὸς πύγλην τῶ ε. Α. πέος πύγλην. τὸ ε. [17])
— l. 3. Ἀλεσούριον. θ. — κογχύλου γ. Α. θ. — κογχυλίου γ.
— l. 6. Ἀλαιτρίαι. γ. — ἀπόπαν.. ἀλ. Α. γ. — πόπανα ἀλ. [18])

c. 225.

14) Ἀλεῖφαρ typothetae eſt.
15) Scripturam codicis VV. DD. Heſychio jam reſtituerunt.
16) Sic unitim pro βοήθησις καὶ ἀντ. Lectionem ſupraſcr. Muſurus praetulit.
17) Vitia loci ex compendiis ſcripturae nata VV. DD. jam correxerunt. Cf. Ep. crit. ad H.
18) In Ald. ἀπόπανα incuria typoth. Muſurus compendium ſcripturae delevit.

c. 225. l. 10. Ἀλετρίς. μυλοθρός.	Α. μυλωθρός.
— l. 12. Ἀλετῶν. οἱ τοῖς μ.	Ἀλετῶναι. οἱ τ. μ.[19])
— l. 20. Ἄλευρον. τ. κύ(πρ) ἀλεύ(ρ) καὶ ῥ.	Α. τ. Κύπριοι. ἄλευρα καὶ ῥ.
— l. ult. .λευροδοῦντες. π.	Ἀλευροδοῦντες. π.
c. 226. l. 3. Ἀλευρότησις. τηλεία, ε.	Ἀ. τηλία, ε.
— l. 5. Ἀλεύρειν. ἀφεστᾶναι.	Α. ἀφεστάναι.
— l. 7. .λευσεῖ. φ.	Ἀλευσεῖ. φ.
— l. 8. Ἄλευστα. α. ἀθεώρητα.	Α. α. ἀθ.
[Ἀλεσάφθονοι. ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο.]	
Ἀλευόμενοι. ἐγκλίνονται.	Α. ἐγκλίνοντες.
.λεφάτισον. ἄλειψον.	Ἀλεφάτισον. α.
[Ἀλεώρα. τὰ αὐτὰ τούτοις.]	
Ἀλεωρή. φ.	Ἀ. φ.
— l. 16. Ἀληγορούμενον. τ.	Ἀλληγορούμενον. τ.[20])
— l. 18. Ἀλῆεν. κ.	Ἀλῇεν. κ.
Ἀληθέα. α. καὶ τὰ ἐπιλανθανόμενα.	Α. α. καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθ.
c. 227. l. 1. .λήθη. ε.	Ἀλήθη. ε.
— l. 6. .ληθοεπῆ. α.	Ἀληθοεπῆ. α.
— l. 8. Ἀλήϊον. ο. — ἢ χ(ὼ) χ(ώ) οἱ δὲ ἐν Λ. — παιδίον ὀνομ.	Α. ο. — ἢ χωρὶς βοσκημάτων. οἱ δὲ ἐν Λ. — πεδίον ο.[1])

19) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.
20) Scripturam codicis divinavit Is. Voss.
1) Lectio codicis est χωρὶς χώρας.

c. 227. l. 16. Ἀλήμεναι. σ. πλανηθῆναι.
[Ἀλημεῖαι. πλαναῖσθαι.]
Ἀλημώτων. ἀφ.
Ἀλήλεμμένη. ἀλήνης μαιν.
— l. 19. Ἀλήπεδα. τ. — φύσεως.
c. 228. l. 15. Ἀλῆτις. ε. — κομικός.
Ἀλητεύσεσκον. ε.
c. 229. l. 3. Ἄλθετο. ὑ. π τὴν ἀλήθειαν.
— l. 8. Ἀλ., ἐν Π.
— l. 9. Ἀλία. ε. — ἢ εἰς οὓς ἀποτίθενται.
[Ἀλιαία. ἄλις.]
Ἀλιάδας. μ.
Ἀλιδίως. ἰ. μετρίως.
— l. ult. Ἀλίαι. κόρωνον. α.
c. 230. l. 2. Ἀλιαίαν. ε. Τ.
— l. 6. Ἀλιάκευτοι. ἄσιμοι. α.
Ἀλιάποδα. τὸν κεμφὸν, ἢ θ.
— l. 10. Ἀλίαστος. α.
— l. 13. Ἀλιβάπτοις. π. — ἀλ. μάς.
c. 231. l. 3. Ἀλίβαντες. οἱ ν. — μὴ ἔχειν.

Α. σ. πλ.
Α. ἀφ.
Α. ἀληνὴς μ. [2])
Α. τ. — φύσει.
Α. ε. — κωμικός.
Ἀλητεύεσκον. ε.
Α. ὑ. π τὴν ἀλθαίαν.
Ἀλική. ἐν Π. [3])
Α. ε. — ἢ εἰς οὓς ἀπ.
Ἀλιάδες. μ.
Α. ἰ. μ. ἄλις. [4])
Ἀλίαι κορῶναι. α.
Α. ε. Τ. [5])
Α. ἄσημοι. α.
Α. τὸν κέμφον; ἢ θ.
Α. α.
Ἀλίβαπτον. π. — Ἀλιμαίν. [6])
Α. οἱ ν. — μὴ ἔχειν, ἢ λιβάδα.

c. 231.

2) ἀλὴνις, quod in editis habetur, typothetae eſt.
3) Unam tantum litteram in fine delevit.
4) ἄλις a Muſuro adjunctum eſt, aut e gloſſa omiſſa huo translatum.
5) Adeſt in margine ⸭.
6) Litteram in medio vocis delevit.

c. 231. l. 3. Ἀλιβαστεῖ. ἀφ. — Α. ἀφ. [7]

— l. 8. Ἀλιγγύϊον. ὅμοιον. — Ἀλίγκιον. ο. [8]

— l. 13. Ἁλιεύς. ὁ ὁρμηευτής. — Ἁ. ὁ ὁρμιευτής.

c. 232. l. 1. Ἁλιζῶνες. ε. Παφλαγωνίας. — Ἁ. ε. Παφλαγονίας.

— l. 2. Ἁλίζονος. ἰΘ. — Ἁλίζωνος. ι.

— l. 5. Ἁλιεῦσι. Θ. ἢ ἰχθυρευταῖς. — Α. Θ. ἢ ἰχθευταῖς. [9]

Ἁλίη. κ. Μακεδόνες. — Α. κ. Μ.

[Ἁλήϊος. ἀνέλπιστος βοσκήματος.]

Ἁλίησι. Θ. — Ἁλίῃσι. Θ.

— l. 9. Ἁλικκάκαβα. ὁ τ. — Ἁ. ὁ τ.

c. 233. l. 1. Ἁλικύρκης. Φ. — ὄρους λιανθ. — Ἁλικύρκη. Φ. — ὄξους λειανθ.

— l. 4. Ἁλιμενωτῆ. λ. — Ἁλιμένωτα. λ. [10]

Ἁλισμοῖς καὶ Ἁ. β. δ. π. Θαλ. — Ἁ. καὶ Ἁ. β. δ. παρὰ Θαλ. [11]

Ἅλιμον. π. Θαλάσσης γινομένη. — Α. π. Θαλάσσῃ γινόμενον.

Ἁλιμυρεόντων. ε. — Ἁλιμυρηέντων. ε.

Ἅλιν. ἠλίθιον. μ. κελιόν. ε. — Ἅλιον. η. μ. κενόν. ε. [12]

— l. 12. Ἁλινδέθρας. κ. — Ἁλινδήθρας. κ.

— l. 18. Ἁλιννόν. α. — Ἁλινόν. α. [13]

c. 234. l. 4. Ἅλιον. Θ. — αὐτὸ τοῦ Ἁλήϊον. — Α. Θ. — ἀπὸ τοῦ Α.

7) ἢ λιβάδα a Muſuro eſt.
8) Cf. VV. DD. quorum unus lectionem codicis reſtituit.
9) Correctionem Muſuri typotheta neglexit.
10) Exitum vocis una cum lectione ſupraſcr. delevit.
11) Ald. lectio ἐπὶ Θαλ. typothetae tribuenda eſt.
12) Idem error qui ſupra in λίεος pro νέος. Correctio Muſuri typothetam fugit.
13) Et hic emendationem Muſuri typotheta parum curavit. Muſuro ſuffragantur VV. DD.

c. 234. l. 7. Ἀλιπαρῆ. ἀχμηρά.
A. ἀχμηράν.

— l. 17. Ἀλιῤῥώθους. κ. Ἄλις. ἱ. πλήρεστον αὐτ. ἔστι — Εὐρ. Ἀλκίστιδι.
Ἀλιῤῥόθους. κ.[14] A. ἱ. πλῆρες, ἢ αὐτ. ἔστι — Εὐρ. Ἀλκήστιδι.

c. 235. l. 8. Ἀλισγόνες. μ.
Ἀλίσγοντες. μ.

— l. 18. Ἀλισκόμεθα. κ. [Ἀλληλούϊα. αἰνεῖτε τὸν ἅγιον, ἤγουν τὸν κύριον.]
A. κ.

Ἀλισίμικτα. η.
A. η.

c. 236. l. 1. Ἀλισό. χρυσον. π.
Ἀλισόχρυσον. π.[15]

— l. 6. Ἀλιστρία. π. ἀμῶδες χ.
Ἀ. π. ἀμμῶδες χ.

— l. 9. Ἀλιτημένον. ἡμαρμένον.
A. ἡμαρτημένον.

— l. 21. Ἀλιτροσύνη. α. — Σοφ. Αἰχμαλώτησιν λ.
A. α. — Σοφ. Αἰχμαλώτισιν λ.

Ἀλιτραί. οἱ αδ.
Ἀλιτροί. οἱ αδ.[16]

c. 237. l. 9. Ἁλίων. α. ἁλιαίων.
Ἁ. α. ἁλιέων.

— l. 16. Ἄλκαρ. ἀλέξιμα. β.
A. ἀλέξημα. β.

— l. 18. Ἀλκή. δ. — αἰσχύνην Ἀγ.
A. δ. — Αἰσχύλος Ἀγ.[17]

c. 238. l. 3. Ἀλκῖδαι. θ. τ. παρὰ Λακεδαιμονίοις ..... θήνησιν, ἀπὸ Ἀλκέωνος τ.
Ἀλκεῖδαι. θ. τ. παρὰ Λακεδαιμονίοις. καὶ Ἀλκμαιωνίδαι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμέωνος τ.

c. 238.

14) Emendatio Musuri typothetam latuit.
15) Litteram in medio vocis delevit. In Ald. Ἀλισίχρυσον errore typothetae. Ad vocem in margine ✝.
16) Quod typotheta non animadvertit.
17) Error ex compendio male intellecto natus.

c. 238. l. 11. Ἀλκυόνιον. β. τὶς, ἀλλὰ καὶν. ἢ ε. Ἀλλὰ καὶ ὡς. α. κ. ὅμως, ἀλλά. ἡν. ἀμοιβήν. ἀλλὰ κ.

Ἀλλ. β. τὶς. Ἀλλά. καὶν. ἢ ε. Α. κ. ὡς. α. κ. ὅμως. Ἀλλαγήν. ἀμ. [18]) Ἀλλὰ κ.

— l. 21. Ἀλλαμπᾶν. τ.

Ἀλλάμπαν. τ.

— l. 23. Ἀλλανῆς. α. Ἀλλάναξ. ἐξώδιον κιθαρωτοῦ τ.

Ἀλλανής. α. Ἀλλ' ἄναξ. ἐξόδιον κιθαρωδοῦ τ.

c. 239. l. 10. Ἀλλεπάλληλα. συνεχεῖς.

Α. συνεχῆ.

c. 240. l. 7. Ἀλληλέγγυον. ἡ ἐξ α. — ἀλλήλοις ἀλλήλαις.

Α. ἡ ἐξ α. — ἀλλ. ἀλλ. [19])

Ἀλλήλοισιν. α.

Α. α.

[Ἀλληλούϊα. αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤγουν τὸν κύριον.]

Ἀλληλούχια. ἀλλ. διαδέχθαι.

Ἀλληλουχία. α. διαδεδέχθαι.

λ

Ἄλην. λ. Ἴτα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρκοῦντος προ-

π

πό ἐξ οὗ αὐλαντόπολις.

Α. λ. Ἰταλοί. καὶ ε. τ. Φαρκοῦντος προκοπτοῦ, ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης.

c. 241. l. 1. Ἀλλίκα. χλ. — χλαμυδος.

Ἀλλῆκα. χλ. — χλαμυδος ἀλληλοχείρου.

Ἀλληλοχείρους. ἀλλ' ἤει. α.

Ἀλλ' ἤει. α.

Ἀλλίξ. χ.

Ἀλλίξ. χ. [20])

— l. 8. Ἀλλοθρόους. ἀλλοφόνους.

Α. ἀλλοφώνους.

18) Litteram delevit, et ſeparavit.
19) Omiſſo ἢ, quod Albertina ed. ex Hackiana exhibet.
20) Cf. VV. DD.

c. 241. l. 10. Ἀλλοίωσις. α. — μεταsυσχηματίζεθαι. — Ἀλλοιοῦται. α. — μεταsυσχηματίζεται.

— l. 16. Ἄλλον μέν κε. α. — Ἄλλον μέν κεν. α.

— l. 20. Ἄλλο πρὸς ἄλλο. ε. Ἄλλο πρὸς ἄλλους. ε. — Ἀλλοπρόσαλλος. ε. Ἀλλοπροσάλλους. ε.

c. 242. l. 4. Ἄλλου δίαλλος. α. — Ἀλλυδις ἄλλος. α.

— l. 6. Ἀλλοφρονέοντα. π φρ. — Α. π φρ.[1])

— l. 10. Ἀλλήλων θυνομένων. ε. — Ἀλλήλων ἰθυν. ε.

— l. 12. Ἀλληλοῦχα. τ. — Ἀλλήλουχα. τ.

— l. 14. Ἀλλησίναρις. α. — Ἄλλη συναρίς. α.

c. 243. l. 12. Ἄλλοφον. μ. — ἐπανώστεα καλ. — Ἄλοφον. μ. — ἐπάνωθεν καλ.

— l. 14. Ἀλλοφάτοις. ὑπ' ἄλλοπεφ. — Α. ὑπ' ἄλλου πεφ.

— l. 16. Ἀλλοφέρβονες. α. Ἀλλυδίς. μεταλλαγή. Ἄλλη ἄλλου. ἐπ' ἄλλου ἀλλαχῆ. Ἀλλύει. α. — Ἀλλοφέρμονες. α. Ἄλλυδις ἄλλη. μεταλλαγὴ ἄλλου ἐπ' ἄλλο. ἀλλαχῆ. Ἀλλύει. α.[2])

c. 244. l. 2. Ἄλλως. μ. — φράζεθαι σαῶσαι μέν. ἔτ. δὲ βουλεύσαθαι σ. — Α. μ. — φράζεθε σαωσέμεν. ἔτ. δὲ βουλεύσαθε σ.

— l. 5. Ἅλμα. π. — ἐμβρίου — παρ' Ἱπποκράτη. — Α. π. — ἐμβρύου — παρ' Ἱπποκράτει.

Ἁλμάδες. κ. — καὶ ἐκ συνάπιος γ. — Α. κ. — καὶ αἱ ἐκ σινάπιος γ.

Ἁλματύραι. τ. — Ἁλματῆραι. τ.

c. 245.

1) Hesychio ergo cum VV. DD. παραφρονέοντα restituendum est.

2) Mala interpunctio ed. Aldinae typothetae tribuenda est.

M S.	M U S.
c. 245. l. 7. Ἀλογήσει. α. λόγον οὐκ ἔξει.	A. α. λόγον οὐχ ἕξει.
— l. 12. Ἀλογὶ, δίκην ἢν Φ.	Ἀλογίου δίκη. ἢν Φ. [3]
Ἀλογχεῖν. αἰλόγους μ.	A. Ἀλόγχους μ. [4]
.λογχόν. δ.	Ἄλογχον. δ.
Ἄλογα. α. Σ. Θυέ.	A. α. Σ. Θυέστῃ.
c. 246. l. 3. Ἀλλοία. ἔτ.	A. ε.
Ἀλλοία. Ἀττ. — λ´	Ἀλλοιᾷ. A. — λ´. [5]
Ἀλοῖεν. ληφθοῖεν.	A. ληφθεῖεν.
Ἀλλοίημεν. λ.	Ἀλοίημεν. λ.
Ἀλλοῖεν ἄν, λ.	Ἀλοῖεν ἄν. λ.
Ἄλοιμα. χρίσμα [τειχων.] Σοφ. A.	Ἀλοίματα. χρίσματα. Σ. A.
Ἀλοιταί. κ. αἱμ. ποιναί.	A. κ. αἱμ. πόρναι.
Ἀλοιτήεσσαν. κ. α. Φονέα. χρήσις.	A. κ. α. Φονέα ἡ χρῆσις.
Ἀλοιφή. π. — ἢ ἁμαρτωλόν.	Ἀ. π. — ἢ ἁμ. [6]
Ἄλοι, πηλοί. ἄλλοθεν ἐκ τ. θ.	Ἄλλη πη αἱλός. ἄλλ. ἐκ τ. θ. [7]
c. 247. l. 1. Ἀλοᾶ. τ.	Ἀλλοᾶ. τ.
Ἀλόκοτα. ψ.	Ἀλλόκοτα. ψ. [8]
— l. 7. Ἀλόπη. π. — ἐν Ἐλευσίνῃ.	A. π. — ἐν Ἐλευσῖνι.

c. 247.

3) Ex Etym. M. et Suida emendavit.

4) Cf. VV. DD.

5) λ´ valet λέγει et λέγεται, unde error typothetae.

6) Φονέα, χρήσις. ἢ ἁμαρτωλόν. omnia, ut in Ep. crit. ad H. suspicabar, ex margine sunt, et male inserta; Φονέα enim et ἢ ἁμαρτωλὸν ad Ἀλοιτήεσσαν pertinet, χρήσις vero, male scriptum pro χρίσις, ad Ἀλοιφή. Cf. VV. DD.

7) Antea lectionem codicis signo notaverat: Ἄλοι, πηλοί. ἄλλ..

8) In his locis scriptura codicis textui restituenda est.

c. 247. l. ult. Ἀλόσαχνή. ϑ.	Ἁλὸς ἄχνη. ϑ.
c. 248. l. 1. Ἀλοϑειοῖο. ε.	Ἁλὸς ϑείοιο. ε.
— l. 5. Ἀλοσχνόον. χοῦν τὸ λ.	Ἁλὸς χνόον. χνοῦν τὸ λ.
c. 249. l. 4. Ἄλοχος, δόρυ αὐσ.	Ἄλογχον, δόρυ. αὐσ.
— l. 9. Ἀλπαλαῖον. ἀγαπητόν.	Α. α.[9]
Ἄλσεα. τ. οἱ καϑεδροι.	Α. τ. οἱ καϑυγροι.
— l. 14. Ἄλσο. ὥρμ.	Ἄλτο. ὥρμ.
— l. 17. Ἀλσεινεύει. τ. — εὐϑηνείας ἐτ.	Ἀλσινεύει. τ. — εὐϑ. ἐτ.
— l. ult. Ἄλσαλος. αλ.	Ἅλς, ἁλός. αλ.
c. 250. l. 1. Ἅλτο. η. ἐπηδησεν.	Α. η. ἐπήδησεν. ἅλτο π.[10]
Ἄλτο. π.	
— l. 7. Ἀλυβῆ. π.	Ἀλύβη. π.
— l. 10. Ἀλυδμαίνειν. α. — ἀπὸ τὴν λ.	Α. α. — ἀπὸ τοῦ τὴν λ.
— l. 14. Ἀλύζα. αὐλ.	Ἄλυζον. αὐλ.
c. 251. l. 5. Ἀλυκτρόν. εὐδινόν.	Α. εὐδινόν.
— l. 16. Ἀλυσιτελές. α. ἀνοφελές.	Α. α. ἀνωφελές.
c. 252. l. 2. Ἀλυσόνες. αδ.	Ἀλύσσοντες. αδ.
— l. 5. Ἄλυστον, στρυβλίον.	Α. τρυβλίον.
— l. 9. Ἀλύτατα. π.	Ἀλυστᾶτα. π.
Ἀλυστινόν. δ.	Ἀλύστινον. δ.
— l. 12. Ἄλυτον. α. — Σοφ. Ἰνεῖ.	Α. α. — Σοφ. Ἰνοῖ.
— l. 13. Ἄλυχα. αδ.	Ἀλυχά. αδ.
Ἀλυχήν. αὐσήν. χ.	Α. ἄσην. χ.
Ἀλύω. αδ. αὐϑυμῶ. Φοίνικες.	Α. αδ. αὐϑυμῶ.
Ἄλφα. β. κεφαλή.	Ἄλφα. β. κεφ. Φοίνικες.

c. 253.

9) In Ald. Ἀλπαλαιῶν. errore typothetae.
10) Sejuncta univit; quod typotheta non obſervavit.

c. 253. l. 3. Ἀλφαιβοραί. αἱ π. — Ἀλφεσίβοιαι. αἱ π.

— l. 7. Ἀλφισταὶ ἄνθ. — Ἀλφησταὶ ἄνθ.

— l. 11. Ἀλφισταί. ἄμιπται. ε. — Α. ἀμείπται. [11])

— l. 14. Ἀλφινίσα. ἡ λ. Περ-ρέβοι. — Α. ἡ λ. Περῤῥαιβοί.

c. 254. l. 1. Ἀλφίτων. στοαὶ, ἐν ᾗ τὰ ἄλφ. ἐπωδεῖται. — Ἀλφίτων στοά. ἐν ᾗ τὰ ἄλφ. ἐπωλεῖτο.

— l. 4. Ἀλφιτοῦται. ἀπόστρωκτός ἐστιν, ὡς ἄλφ. — Ἄλφι. τοῦτο ἀπόστρωκτός ἐστιν, ὡς α. [12])

— l. 9. Ἀλφός. λεκήτις ἐν τ. σ. — Α. λευκήτις ἐν τ. σ. [13])

— l. 11. Ἀλφαίοις. μ. ζ. — Ἄλφαισις. μ. ζ.

— l. 15. Ἀλωαί. ε. — Ἀλῶα. ε.

c. 255. l. 12. Ἀλώνητες. τοὺς α. λ. — Ἀλώνητος. τ. α. λ.

— l. 19. Ἀλωπεκῇ. δ. — Ἀλωπεκή. δ.

c. 256. l. 3. Ἀλώπηξ. ὄρχ. — ἀλωπεκίαι μώμων ὡς Σοφ. — Α. ὄρχ. — ἀλωπεκίαι μώμων ὡς Σ.

— l. 7. Ἀλωπός. α. — Σοφ. Θυέστῃ Ἰναίχῳ. οἱ δὲ, ἀφανεῖς καὶ κατὰ τὴν πρόσωψιν. Ἀλωπαὶ, ἢ αλ. — Α. α. — Σοφ. Θυέστῃ καὶ Ἰναίχῳ. οἱ δὲ ἀφανὴς καὶ κ. τ. πρόσοψιν. Ἀλωπά. ἡ αλ.

— l. 18. Ἄλωστοι. ἄρραφοι. — Α. ἄῤῥαφοι.

c. 257. l. 2. Ἁλωσομένην. ἀπ. — Α. ἁπ.

Τὸ

11) Lectionem fupraſcr. d'Orvillius divinavit.

12) Lectio codicis bene ſe habet, nec a Muſuro, qui hic Suidam ob oculos habuit, mutari debuit.

13) Legendum eſt cum Heinſio: A. λευκότης ἐν τ. σ. duce ſcriptura codicis.

M S.	M U S.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Μ.	Τὸ Α μ. τ. Μ.
c. 257. l. 2. Ἄμ, ἅμα, ο.	Ἀμ. ἅμα. ο.
— l. 6. Ἀμάδρυα. κοκύμηλα. Σ.	Α. κοκκύμηλα. Σ.
— l. 12. Ἀμαθαίνει. α. ἔστι ἀμαθῆν θ.	Α. α. ἔστι δὲ ἀμαθῆν θ.
— l. 16. Ἄμαθος. ἡ μεσόγιλος α.	Α. ἡ μεσόγιλλος α.
— l. 18. Ἀμαδύναις. αΦ.	Ἀμαθύναις. αΦ.
c. 258. l. 1. Ἀμεμάκητον. ακ.	Ἀμαιμάκητον. ακ.
— l. 7. Ἄμαλα. τὴν ν. — Αἰσχ. Πρωτεῖ Σατύρι.	Α. τὴν ν. — Α. Πρ. Σατυρικῷ.
— l. 9. Ἀμαλδύμεν. ἀΦ.	Ἀμαλδύομεν. ἀΦ.
c. 259. l. 1. Ἀμαλόν. α. α. Εὐρ. Ἡρακλεῖ δ.	Λ. α. α. Εὐρ. Ἡρακλείδαις δ.
— l. 7. Ἄμαλλα. δ. δέσμει τ. ἀστ. — δράγματα ρ΄, ὡς Φ. Ἰ. Φιλίτας δὲ ἱστ. ἐκ σ΄. καὶ Ὅμ.	Α. δ. δέσμη τ. αστ. — δράγματα δύο, ὡς Φ. Ἰ. Φιλήτας δὲ ἱστ. ἐκ διακοσίων. καὶ Ὅμ.
c. 260. l. 1. Ἄμαλλος. π. Πολλορήνιοι.	Α. π. Π.
— l. 5. Ἀκάμηλος. α.	Α. α.
c. 261. l. 9. Ἀμαξαντία. δ. τῆς Ἱπποθοώτιδος Φ.	Ἀ. δ. τῆς Ἱπποθοωντίδος Φ.
— l. 13. Ἀμαζεύς. ζ.	Ἀμαξεύς. ζ.
Ἀμαξίποδες. τ. — ἄξωσι.	Α. τ. — ἄξοσι.
— l. 17. Ἀμαξιτόν. ὁδὸν δημόσιον. Ἀμάξαις, διαπ.	Λ. ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἀμάξαις διαπ. [14])

c. 262.

14) Sejuncta bene univit.

M S.	M U S.
c. 262. l. 13. Ἀμαρῆ. ἢ ἐν τ. κ. — ἢ οἷον ἄμαρ ὄν τις οὖσα.	Ἀμάρη. ἢ ἐν τ. κ. — ἢ οἷον ἀμαρόη τις οὖσα.
Ἀμαρίς. ὑδροῤῥὴς ὀχ.	A. ὑδροῤῥὴς ὀχ.
c. 263. l. 4. Ἀμαρτῇ. ἅμα καὶ ἐπακολουθεῖν, ὡς Ὀμ.	A. ἅμα καὶ ἐπακολούθως, ὡς Ὀμ. [15])
— l. 8. Ἀμαρτητήν. ο. — Εὐρ. Σκείρωνι.	A. ο. — Εὐρ. Σκείρωνι.
— l. 11. Ἀμαρτήδην. ὁμοῦ.	A. ὁμοῦ. [16])
— l. ult. Ἀμαρυγγές. ἀκτῆνες. λ. ὄφεις.	Ἀμαραρυγκαί. ἀκτῖνες. λ. ὄφεις. [17])
c. 264. l. 9. Ἀμαρύττα. τοὺς ὀΦϑ.	Ἀμαρύττα. τ. οΦϑ.
— l. 12. Ἀμασυκάδες. αἱ μὲν τοῖς σ.	A. αἱ σὺν τοῖς σ.
c. 265. l. 11. Ἄμβασιν. ἀναβασιν.	A. α. [18])
Ἀμάσεται. α. — σφάξαι. ΣοΦ. Τροίλῳ.	A. α. — σφάξει. ΣοΦ. Τρωίλῳ.
Ἀμβαίδην. ἐμβ.	Ἀμβολαίδην. ἐμβ. [19])
c. 266. l. 4. Ἄμβικα. χύτρας καδον.	A. χύτραν. κ. [20])
Ἀμβιτιῶν. ἐπ. παρεκβάλλει τ.	Ἀμβητιῶν. ἐπ. παρεκβάλλειν τ. [1])
Ἀμβακεῖν. ἀμ.	A. ἀμ.

c. 266.

15) Primum emendaverat: ἐπακολουθεῖ.
16) In Ald. vitium typothetae. Vera eſt VV. DD. conjectura.
17) VV. DD. conjectura firmatur.
18) Lectio Ald. a typotheta eſt, qui compendium vocis male intellexit.
19) Ἀμβαίδην male deſcriptum pro Ἀμβλίδην vel Ἀμβλήδην procul dubio ex margine eſt, ut etiam in Ep. crit. ad H. ſuſpicabar.
20) In Ald. χύτρα incuria typothetae.
1) Scripturam codicis Salmaſius divinavit.

c. 266. l. 11. Ἀμβλοθρίδιον. α. — Ἀμβλωθρίδιον. α.

— l. ult. Ἀμολύτερον. ο. — Ἀμβλύτερον. c. [2])

c. 267. l. 1. Ἀμβλύσκει. ε. — Σοφ. Ἀνδρομέδο. — Α. ε. — Σοφ. Ἀνδρομέδα.

— l. 5. Ἀμβλωθρίδια. τ. Ἀμόλωμα. ε. — Ἀμβλωθρίδια. τ. Ἄμβλωμα. ε.

— l. 8. Ἀμβλώσσει. ἀβλυωπεῖ. — Α. ἀμβλυωπεῖ.

— l. 11. Ἄμβος. ἡ ἐπ. πλάστη. — Α. ἡ ἐπ. πλάτη. [3])

— l. 17. Ἀμβροσίη. ϑ. — ὁ βρότος τὸν ἄνον Φ. — καὶ ἀφθάρτως σ. — Α. ϑ. — ὁ βρότος τὸν ἀνθρώπινον Φ. — καὶ ἄφθαρτος σ.

— l. ult. Ἀμβρότιγνον. ἄκοιρον. — Α. ἄκυρον.

c. 268. l. 9. Ἄμβροτες. καινεῖ ἀποτυγχάνει. — Α. κενῶς ἀποτυγχάνεις.

— l. 11. Ἀμβρύττει. ε. — Βρύνους κ. — Ἄμβρυττοι. ε. — Βρύνους κ.

— l. 13. Ἀμβώνιον. χῶ, τῆς ζ. Ἄμβωνες. αἱ π. — Λίσχ. Κερκύονι καὶ Σ. — Α. χωρίον τῆς Ζ. Α. αἱ π. — Λίσχ. Κερκύωνι καὶ Σ.

— l. 17. Ἀμέγαρτον. ἀφϑ. — ἢ μέγα — ὃν οὐκ ἄν τις Φϑονήσειεν. — Α. ἀφϑ. — ἢ μέγαν — ὃ οὐκ ἄν τις Φϑονήσειεν.

c. 269. l. 3. Ἀμείβοντα. ἀλάσσοντα. — Α. ἀλλάσσοντα.

— l. 5. Ἀμείβων. ἀλάσσων. — Α. ἀλλάσσων.

c. 270

2) Litterae transpositae sunt; β quoque cum μ unitum ol formae similitudinem a scriba facile omitti poterat; be ne igitur Ἀμβλυότερον ab Is. Voss. Hesychio restituitur

3) Correctio a typotheta neglecta est.

M S.	M U S.
c. 270. l. 5. Ἀμείρονες. στ.	Ἀμείροντες. στ.
— l. 10. Ἀμειψικής. μὴ μετ.	A. μὴ μετ.
Ἀμειψίρωμεν. ἀλλάσσειν. τ.	A. ἀλλάσσειν. τ.
— l. 14. Ἀμείψόμεθα. ἀνταποδώσωμεν.	A. ἀνταποδώσομεν.
c. 271. l. 5. Ἀμελητί. τ. μελέχωρίς.	Ἀμελλητί. τ. μελλήσεως χ.
— l. 14. Ἀμενήνωσεν. α. — καίρινα.	A. α. — καίρηνα.
Ἀμενηταί. υ.	Ἀμένηται. υ.
c. 272. l. 1. Ἀμαργομένη. δ.	A. δ. [4]
Ἀμεργὸν ἐς, ἡ εἰμ.	Ἀμεργὸν δέ. ἡ εἰμ. [5]
— l. 3. Ἄμερδεν. ἠμαύρουν. ἔβλ.	A. ἠμαύρου. ε. [6]
— l. 6. Ἀμερεινοῦ. α.	A. α.
Ἀμερεφές. τὰ ἀμφοτέροθεν.	A. τὸ ἀμφοτέρωθεν.
— l. 12. Ἀμέριον ἔργον. τὸ ἡμερήσιον.	A. ε. τὸ ἡμ.
— l. 17. Ἀμέρσαι. α. συλλῆσαι.	A. α. συλῆσαι.
Ἀμερσίφρων. βλαβερά.	A. βλαβερός.
— l. 20. Ἀμέρυτος. ἀναπ.	Ἀμέρτος. ἀναπ. [7]
c. 273. l. 1. Ἀμέσαι. α.	Ἀμέρσαι. α.
Ἀμέσω. ὠμοπλάταις.	A. ὠμοπλάτῃ.
Ἀμετάθετος. α. αν. ἀμεταποίητος. [ἀμετάθετος.]	A. α. αν. ἀμεταποίητος.

c. 273.

4) Vera eſt Voſſii emendatio. Litterae quoque αρ et ερ, unitim in mss. exaratae, facile a ſcribis commutantur.
5) In ms. duae lectiones juxta ſe poſitae ſunt, altera Ἀμεργὸν, altera Ἀμεργές. Cf. VV. DD.
6) In Ald. ἠμαυρόου errore typothetae.
7) Emendatio Muſuri typothetam latuit.

c. 282. l. 7. Ἀμόμηλις. ἀσπιοσάχρας.	A. ἄπιος. ἀχράς.
— l. 9. Ἀμοργῖτας, πλ.	Ἀμοργίτας. πλ.
— l. 15. Ἀμοργῖδα. ἐξεσβικυῖα τὸ γ.	Ἀμοργίδα. ἐξεσβηκυῖαν τὸ γ.
c. 283. l. 16. Ἄμπελος. ἡ μηχανή. καὶ ἄκρα Μύκαλις.	A. ἡ μ. καὶ ἄκρα Μυκάλης.
— l. 19. Ἀμπελίοι. ἀμπ.	Ἀμπελίαν. ἀμπ.
c. 284. l. 1. Ἀμπέπαλον. δ.	Ἀμπεπαλών. δ.
— l. 3. Ἀμπαιανῆσαι. α.	Ἀμπαιανῖσαι. α.
— l. 6. Ἄμπευσις. α.	Ἄμπνευσις. α.
— l. 11. Ἀμπεχανόν. σ.	Ἀμπέχανον. σ.
— l. 14. Ἀμπειλήδιον. πηλίον.	Ἀμπηλίδιον. πήλιον.
— l. 16. Ἀμπηρόν. π.	Ἄμπηρον. π.
— l. 20. Ἀμπισχεῖν. παραβαλεῖν.	A. περιβαλεῖν.
Ἀμπισχό. μενον. πβαλλ.	Ἀμπισχόμενον. περιβαλλ.[18])
— l. ult. Ἀμπίτιαρ. π.	Ἀμπίτιαρ. π.
c. 285. l. 9. Ἀμποίχοιτις. ἐν Σ.	Ἀμποίχοιτις. ἐν Σ.
— l. 14. Ἀμπρόν. τὸ τ.	Ἄμπρον. τὸ τ.
c. 286. l. 1. Ἄμπυκας. κρύφαλον. κο σμ γυναιξί κῶν.	A. κεκρύφαλον. κόσμον γυναικῶν.
— l. 11. Ἀμυγδάλη. τὸ δ.	Ἀμυγδαλῆ. τὸ δ.
Ἀμύγμασιν. σχίσμασιν.	Ἀμύγμασι. σχίσμασιν.[19])
Ἀμυβαδόν. ε.	Ἀμοιβαδόν. ε.
— l. ult. Ἄμυτρον, ἀμιδάναι κρ.	Ἀμυδάναι. κρ.

c. 287.

18) Litteram in medio vocis delevit.
19) In Ald. σχίμασιν errore typoth.

c. 287. l. 4.	Ἄμυδροι. τ. — ἄγαν ἔοντες. π τὸ μ.	A. τ. — ἄγαν ξέοντες. π τὸ μ. [20])
— l. 13.	Ἀμυκαλίδες. ε. — καὶ πόλις Ἀμύκαλαι.	Ἀ. ε. — καὶ π. A.
c. 288. l. 3.	Ἀμυναθῆν. α.	Ἀμυνάθειν. α.
— l. 5.	Ἀμῦναι. α. τιμωρία.	A. α. τιμωρῆσαι.
— l. 8.	Ἀμυνίας. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμύνειν.	A. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμ. [1])
— l. 10.	Ἄμυνεν. βοήθησεν.	A. ἐβοήθει.
	Ἀμυνίων. ἀμώμητος. [ἄμυνον.]	Ἀμύμων. ἀμώμητος. [2])
— l. 12.	Ἀμυνόμος. τ.	Ἀμυνόμενος. τ. [3])
— l. 15.	Ἀμυντήριον. ξ. — πληττόντων.	A. ξ. — πληττόντων ἀμῦνον.
— l. 20.	Ἀμυνεῖ. ἀνταποδόσει.	A. ἀνταποδώσει.
c. 289. l. 1.	Ἄμυξα. ἔξυς. ἐπάραξα.	A. ἔξυσα. ἐπ. [4])
— l. 6.	Ἀμοιρεῖν. μ.	Ἀμοιρεῖν. μ. [5])
	Ἀμύρημα. α.	Ἀμοίρημα. α.
— l. 10.	Ἀμυροιραῖν. ὁ.	Ἀμυροίραινος. ὁ.
— l. ult.	Ἀμὺς σὲ, ε.	Ἄμυσσε. ε.
c. 290. l. 1.	Ἀμύσσειν. ζέειν. σπ.	A. ξέειν. σπ.
— l. 5.	Ἀμυστὶς. τὴν ἀμυστὶν καὶ α.	A. τὴν ἄμυστιν καὶ α.

20) In Ald. περὶ infcitia typoth.
1) Iterum in Ald. περὶ pro παρά.
2) Vocem, quam hic delevit, gloſſae Ἀμυντήριον poſtea adjunxit.
3) Vitium ms. ex compendio vocis male intellecto oritur.
4) In Ald. vitium typoth. σ ante π facile perditur.
5) Lectionem ſupraſcr. delevit.

M S.	M U S.
c. 290. l. 7. Ἀμαχῆναι. κ. ἀγνῆσαι.	Α. κ. ἀγνίσαι.
— l. 9. .μύσχεσθαι. τ. Ἀμυσχρόν. κ.	Ἀμύσχεσθαι. τ. Α. κ. [6]
c. 291. l. 6. Ἀμφαδῶν. Φ. Ἀμφαεικής. κυκλωσειομένης.	Ἀμφαδόν. Φ. Ἀμφαεικοῦς. κύκλῳ σειομένης.
— l. 8. Ἀμφαής. πόκολ, πσελής. οἰκ.	Α. πρόσκολος. περισκελής. οἰκ.
Ἀμφακάριος ῥόας. Α. Ἀμφακλῆς. ἀξ.	Ἀμφ᾽ Ἀκίριος ῥοάς. Α. Ἀμφάκης. ἀξ.
Ἀμφάλα. π τ. Θ.	Ἀμφ᾽ ἄλα. π τ. Θ.
Ἀμφαλλάξαι. δ. — βαδίζοντες τὰς ἐφ᾽ ἑτέρας ὁδὸν χ.	Α. δ. — βαδίζοντας, ἐφ᾽ ἑτέρας ὁδοῦ χ.
Ἀμφάλητα. π τὰ ἄλευρα. ἀμφάναμαλ.	Ἀμφ᾽ ἄλητα. περὶ τ. α. [7] Ἀμφάνα. μαλ. [8]
Ἀμφαζονεῖν. τ. γ. πκλᾶθαι.	Α. τ. γ. π.
Φαρμένη. δ.	Ἀφαρμένη. δ.
Ἀμφαρής. πωρωμένη.	Α. περιορωμένη.
Ἀμφαριστερός. α. — οὐκ αἴσιος. — περιδεξιῶ.	Ἀμφαρίστερος. α. οὐκ αἴσιος. — περιδεξίῳ. [9]
Ἀμφὰς, ἀσπαζόμενος. πάνυ φιλοφρονούμενος.	Ἀμφαγαπαζόμενος. π Φ. [10]

c. 292

6) Vera eſt VV. DD. conjectura. In Ald. Ἀμυχρὸν viti typoth.
7) Ita divinarunt VV. DD. In Ald. vitium typoth.
8) Unita ſejunxit.
9) In Ald. *οὐ καίσιος* errore typoth.
10) Male correxit, reſtituendum potius eſſet Ἀμφαεπα ζόμενο

M S.	M U S.
c. 292. l. 1. Ἀμφασία. ἀλαγία. α.	A. ἀλαλία. α.
— l. 7. Ἀμφαδᾶς. ψ.	A. ψ.
— l. 12. Ἀμφεικάς. ή.	Ἀμφ᾽ εἰκάς. ή. [11])
— l. 15. Ἀφελλαίς. μ.	A. μ. [12])
— l. 17. Ἀμφελάχαινε. περιέσκαπτεν. περιέσχαλλε. π.	A. περιέσκαπτε. περιέσκαλλε. π.
Ἀφέμενον. τ.	Ἀμφέμενον. τ.
c. 293. l. 3. Ἀμφερέεθρα. π.	Ἀμφὶ ῥέεθρα. π. [13])
— l. 6. Ἀμφερκήπιθον. τ. — Ἀχαιὸς Π.	A. τ. — Ἀχαιὸς Π. [14])
— l. 8. Ἀμφερήσεται. π. [15])	Ἀμφαιρήσεται. π.
— l. 12. Ἀμφενώτας. ὁ κηρικὸς χ. ἀμφικὲς δὲ ἐξ ἑκ.	A. ὁ κρ. χ. ἄμφηκες δὲ ἐξ ἑκ.
Ἀμφίλυθεν. ε. — πέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὁρμοὺς ἀμφιορέας.	Ἀμφήλυθεν. ε. — περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὅρμους ἀμφιδέας. [16])
c. 294. l. 1. Ἀμφήν. αὐλήν.	A. α.
Ἀμφήρεας. ν. α. ὁρώμεναι.	A. ν. α. ὁρ.
— l. 5. Ἀμφιρεφέα. α. α. ὀροφωμένην.	Ἀμφηρεφέα. α. α. ὠροφωμένην.
Ἀμφήν. α. τραχηλον.	A. α. τραχήλος.

ξόανος, quod procul dubio prima Hesychii scriptura fuit.

11) If. Vossius scripturam codicis divinavit.

12) Voci, utpote vitiosae, lineam subduxit. A typotheta in Ald. Ἀμφελαΐς.

13) If. Vossius scripturam codicis restituit.

14) Nomini Ἀχαιὸς linea subducta est; media quoque syllaba obscurior est ob correctionem prima manu factam. In margine +.

15) Sic et legendum voluit If. Vossius.

16) Cf. VV. DD.

c. 294. l. 8.	Ἀμφήριστον. α. ἐξισ.	A. α. ἐξισ.
	Ἀμφίλογον. α.	A. α.
— l. 12.	Ἀμφὶ, περὶ χ.	Ἀμφὶς. περί. χ.
	Ἀμφιαλῶ. ὑπὸ θαλάσσῃ π.	Ἀμφιάλῳ. ὑπὸ θαλάσσης π.
c. 295. l. 3.	Ἀμφισχυῖα. π.	Ἀμφιαχυῖα. π.
— l. 6.	Ἀμφικάλευμαι. κ.	Ἀμφιβαλεῦμαι. κ.
c. 296. l. 2.	Ἀμφιβέλεσι. π.	Ἀμφὶ βέλεσσι. π.
	Ἀμφιβείην. π.	Ἀμφὶ βίην. π.
— l. 7.	Ἀμφίβλιστρον. δ.	Ἀμφίβληστρον. δ.
— l. 9.	Ἀμφιβώτης. π. υἱῶν T.	A. π. Ἰων T. [17])
	Ἀμφιγνόης. ἀμφισβητής.	Ἀμφιγνοεῖς. ἀμφισβητεῖς.
	Ἀμφιγυιοῖσι. τ.	Ἀμφιγυιήεσσι. τ.
	Ἀμφιγυέεις. α. — ἔχοντες.	Ἀμφιγυήεις. α. — ἔχων.
— l. 15.	Ἀμφιγενύς. α.	Ἀμφιγένυς. α.
	Ἀμφιγνό. ν, τὸ μ.	Ἀμφιγνοεῖν. τὸ μ. [18])
c. 297. l. 1.	Ἀμφιδασίαν. ε.	Ἀμφιδασεῖαν. ε.
— l. 3.	Ἀμφιδενῆες. περὶ τὰ π.	Ἀμφὶ δὲ νῆες. περὶ δὲ τὰ π.
— l. 7.	Ἀμφιδεαί. ψέλια. κ.	Ἀμφιδέες. ψέλια. κ. [19])
	Ἀμφιδεέ. π.	Ἀμφὶ δὲ ἕ. π. [20])
	Ἀμφιδέδεε. κ.	Ἀμφιδέδηε. κ.
	Ἀμφιδεμάτη. ή.	A. ή.
— l. 13.	Ἀμφιδέξια. ψέλια.	A. ψέλια.

c. 297.

17) Littera υ, quae nomini Ἰων adhaesit, est procul dubio varia lectio vocis praecedentis, hoc modo notata: περ-
υ
ιβοητος ιων. Qua opinione Bentleji conjectura firmatur.

18) Litteram delevit.

19) Codicis lectio vera est, quam Musurus indigne corrupit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. vitium typoth.

M S.	M U S.
c. 297. l. 13. Ἀμφιδήρητος. ἀμφισβητήσι.	Ἀμφιδήριτος. ἀμφισβητήσιμος.
— l. 18. Ἀμφιδεξίοις χερσί. ταῖς τῶν τόξων.	A. χ. ταῖς τῶν τοξοτῶν.
— l. 21. Ἀμφίδοξοι μῦθοι. οἱ διχογνωμονόμενοι.	A. μ. οἱ διχογνωμονούμενοι.
c. 298. l. 2. Ἀμφιδεάνες. ἰμ. — ἔχει	A. ἰμ. — ἔχον
Ἀμφιδρομία. ἡμ. — π τὴν ἑστίαν ἔΦ.	Ἀμφιδρόμια. ἡμ. — περὶ τ. ἑ. ἔΦ. [1]
— l. 7. Ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέ ἔπλ. δ. καὶ π τὰ Α. ὡδὶ ἔλεγες τ. — θεώμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνές.	A. Αἰσχ. Σεμέλῃ ἔπλ. δ. καινὸν περὶ τὰ Α. ὡς εἰ ἔλεγες τ. — θεόμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνοῖς.
— l. 12. Ἀμφιδρυτὶ, δ.	Ἀμφιδρυτὶ, δ.
— l. 17. Ἀμφίδυμοι. δ. — εἰς πλέον ἔχ.	A. δ. — εἴσπλουν ἔχ.
Ἀμφίδυμος. ε. — εἰσδύσιν ἔχ.	A. ε. — εἴσδυσιν ἔχ.
— l. 21. Ἀμφίδυσις. ε. — παρὰ Ἀναξανδρί	A. ε. — παρὰ Ἀναξανδρίδῃ.
Ἀμφιδέσφάγανον. ζ. τι πολὺ πρ κολόπενδρα καλ...	A. ζ. τι πολύπουν κολόπενδρα καλούμενον. [2]
c. 299. l. 1. Ἀμφιεγίνωσκεν, ἑτέρους πειρόμενος.	Ἀμφί ἑ γινώσκων, ἑτέρους πειρώμενος. [3]
Ἀμφιελισσός. α.	Ἀμφιέλισσος. α.
Ἀμφιελιώσας. ο.	Ἀμφιελίσσας. ο.

1) Scripsit primum παρὰ τ. ἑ. at mox delevit.
2) Voci κολόπενδρα linea subducta est, et compendium ultimae vocis deletum.
3) Cf. VV. DD. In Ald. vitium typoth.

c. 299. l. 1. Ἀμφιεκτ.., χ. Ἀμφιελόν. α.
Ἀμφίεκτος. χ. [4])
Ἀμφίελον. α.

— l. 9. Ἀμφιέποντες, περὶ ἔργον πονούμενοι. ....., ἀμφιέννυμι. ἐνδ.
Α. περὶ ἔργον π.
Ἀμφιέννυμι. ἐνδ. [5])

— l. 12. Ἀμφιεπαπτήνας. περι..... αὐτόν.
Ἀμφί ἑ παπτήνας. περιβλέψας ἑαυτόν. [6])

— l. 15. Ἀμφιζαν, ἐτέφρην. ἐκ.
Ἀμφίζανε τέφρην. ἐκ.

c. 300. l. 4. Ἀμφίθετος φίλη. ἐκ. — ἢ κύκλον ἔχουσα πυθμένα, ἄνευ ὠτῶν.
Ἀμφίθετος φιάλη. ἐκ. — ἢ κύκλον ἔχουσα, ἢ πυθμένα ἄνευ ὠτῶν. [7])

— l. 8. Ἀ. φιέσπον. π.
Ἀμφίεπον. π. [8])

— l. ult. Ἀμφικαλύψῃ. ἔσω πδέξηται.
Α. ἔσω παραδέξηται.

c. 301. l. 1. Ἀμφίκ, ὑστέρα. Ἀμφικές. ξ.
Ἀμφικας. ὑστέρας. [9])
Α. ξ.

— l. 5. Ἀμφίκλυστ, ἡ πρ.
Ἀμφίκλυστις. ἡ πρ. [10])

— l. 9. Ἀμφικέλαυνις. κατωμενων π.
Α. κατ᾽ ὤμων π. [11])

— l. 12. Ἀμφικέλεμνον. α. — ἀνφίξυλον.
Α. α. — ἀμφίξυλον.

— l. 16. Ἀμφικέας. π.
Ἀμφικεάσσας. π.

c. 302. l. 1. Ἀμφικελὲς, κλίνη ἐκ. ἔχ. ἀνωκλητί.
Ἀμφίκελος κλίνη, ἐκ. ἔχ. ἀνακλιντήριον.

c. 302.

4) Exitum vocis delevit, qui procul dubio fuit ις.
5) Gloſſa excidit, ut olim ſuſpicabatur Voſſius.
6) Lacuna in ms., quam Muſurus tali modo ſupplevit.
7) Malam ed. Aldinae interpunctionem correxit Ioſ. Scaliger. Cf. VV. DD.
8) Litteram delevit. Nullus dubito, quin gloſſa ſit ex margine.
9) Compendium vocis delevit.
10) Compendium litterarum ες deletum eſt, et ſcriptum fuit Ἀμφίκλυστες.
11) In Ald. ſphalma typoth.

c. 302. l. 3. Ἀμφικτύονες. π. — ἐπο.... λέαν πυλαγόροι καὶ ἱερομνή.
Α. π. — ἐπὶ Πυλέαν Πυλαγόροι καὶ Ἱερομνήμονες. [12])

— l. 6. Ἀμφικώμῳ. Φ. Ἀμφικύπελον. π.
Ἀμφικόμῳ. Φ. [13]) Ἀμφικύπελλον. π.

— l. 8. Ἀμφιλαφές. πολὺ δασυλὲς καὶ μέγα. π.
Ἀμφιλαφὴ, μέγα δασυλή.
Α. πολύ. δασυλές. καὶ μέγα. π.
Ἀμφιλαφῆ. μέγαν. δασυλῆ.

— l. 12. Ἀμφιλάφιαν. σ.
Ἀμφιλάφειαν. σ.

— l. ult. Ἀμφίλινα κε. Σοφ. Αἰχμαλώτησι· Πατὴρ δὲ χρυσδύς. Ἀμφίλινα κρούπαλα.
Α. κ. Σοφ. Αἰχμαλωτίσι· Πατὴρ δὲ χρύσε εἰσδὺς ἀμφίλινα κρούπαλα. [14])

c. 303. l. 3. Ἀμφιλιχὴ, π. Ἀμφιλυκὴ, ο. Ἀμφιλύκη, νὺξ ὁ ἡμ. Ἀμφιμάσεσθαι. π.
Ἀμφιλιχῆ. π. Ἀμφιλύκη. ο. Α. νὺξ ὁ ἡμ. [15]) Α. π.

— l. 10. Ἀμφιμάντορα. δυσμ.
Α. δ. [16])

— l. 14. Ἀμφιβάλλος. ε. — καιρὸν — καιρόν.
Ἀμφίμαλλος. ε. — καῖρον — καῖρον.

c. 304. l. 1. Ἀμφιμάσχαλος. χ. χειρίδωτος ἐλ.
Α. χ. χειριδωτὸς ἐλ.

— l. 7. Ἀμφιμήτορες. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρακλίδ.
Α. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρακλείδαις. [17])

c. 304.

12) Lacuna in ms., quae hoc modo a Muſuro ſuppletur. Cf. VV. DD.

13) Correctionem Muſuri typotheta neglexit.

14) Bene ergo a VV. DD. Ἀμφίλινα κρούπαλα junguntur. Sejuncta Muſurus univit.

15) Ita ms. νὺξ ab Ἀμφιλύκη ſejungit.

16) Lectionem ſupraſcriptam delevit.

17) Exitum vocis delevit; ſcriptum fuit procul dubio Ἡρακλίδες.

M S.	M U S.
c. 273. l. 1. Ἀμεταπτεπτί. δ.	Ἀμεταστρεπτί. δ. [8]
— l. 7. Ἀμετέναμ. α.	Ἀμετέναμ. α. [9]
Ἄμετρα. ἄκερα. α. μαχόεσα.	Ἄ. ἄκαιρα. α. μαχόεσα.
— l. 14. Ἀμεύσασθαμ. α. — περεώσασθαμ.	Α. α. — περαιώσασθαμ.
— l. 18. Ἀμή. σιδ.	Ἄμη. σιδ.
— l. ult. Ἀμῆγε. ἀμηγέτω.	Α. ἀμηγέπως.
c. 274. l. 6. Ἄμηλι. ακ.	Ἄμηλον. ακ.
— l. 8. Ἀμῆν. πλ.	Ἀμήν. πλ. [10]
— l. 10. Ἄμα, ἡμέραι ἀλκαιῶνι ἄμῆοι.	Ἄμ' ἡμέρα. Ἀλκαίῳ ἄμ' ἦοι. [11]
— l. 16. Ἀμητορίδας. κ. — κιθαριστάς.	Α. κ. — κιθαριστάς. [12]
Ἀμῆτες. πλ.	Ἄμητες. πλ.
c. 275. l. 7. Ἀμητός. τ. — τὰ θερισμένα.	Α. τ. — τὰ τεθερισμένα.
— l. 11. Ἄμια. ἰχθύες.	Α. ἰχθῦς.
c. 276. l. 4. Ἀμίθιος. μυλῶν.	Α. μύλων.
— l. 6. Ἀμικτίσας. α. χωρισάμενος.	Α. α. χωρισάμενος.
c. 277. l. 6. Ἀμιππί. δ.	Ἄμιπποι. δ. [13]
— l. 11. Ἀμιροχίτωνας. α.	Ἀμιτροχίτωνας. α.
c. 278. l. 2. Ἀμμαλλῆς. α.	Α. α.
— l. 7. Ἀμμάζαμ. ε. — ἀποπῆξαμ.	Ἀμμάξαμ. ε. — ἀποπνίξαμ.

c. 278.

8) Mufurus male mutilavit, nam ἀμεταποίητος five ἀμεταποίητον nova gloſſa eſt, et a praecedenti ſeparanda.
9) Signum typotheta omiſit.
10) Lectionem ſupraſcr. delevit.
11) Cf. VV. DD.
12) Vox κιθ. puncto a Muſuro notata eſt.
13) Vera eſt VV. DD. emendatio, nam in Ald. vitium typothetae.

c. 278. l. 13. Ἄμμε λάγην. ἐγχ. Ἀμμελάγην. ε.

Ἀμμές. η. Ἄμμες. η.

c. 279. l. 1. Ἀμμία. καὶ ἀπ. Ἀμμιάξαι. ἀπ.

— l. 3. μιλλᾶθαι. ε. Ἀμιλλᾶθαι. ε.

— l. 11. Ἄμμορον. δ. — καὶ ἐμμάμορον. Α. δ. — καὶ ἔμ' ἄμμορον.

— l. 15. Ἀμμούς. ὁ Ζεὺς τλ Ἀριστο Ἀμμοῦς. ὁ Ζ. Ἀριστοτέλει.

c. 280. l. 2. Ἄμμωνος. υἱὸς ἀπ. Ἄμμωνος υἱός. ἀπ.

— l. 9. Ἀμνημύονες. α. Ἀμνημύοντες. α.

— l. 11. Ἀμνησικακία. τ. — κακόν. Α. τ. — κακῶν.

Ἀμνηστεία. τὸ μὴ μνήσκεσθαι. Α. τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι.

Ἀμνησία. ἡ ἠλιθιῶα. Α. ἡ Ειλήθυια.

Ἀμνίον. τ. υ. τοῦ σώματος. Α. τ. υ. τοῦ αἵματος.

Ἀμνήστευτος γ. — Εὐρ. Φοίνι. Α. γ. — Εὐρ. Φοίνικι. [14])

— l. ult. Ἀμνόν. μᾶλλον ἢ τ. Α. μαλλόν. ἢ τ.

c. 281. l. 1. Ἀμνοιτοὺς, τρόπους πρ. Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους. πρ.

— l. 6. Ἀμώγω. ακ. Ἀμόγῳ. ακ.

— l. 11. Ἀμοιβαί. ἐναλλ. Ἀμοιβάδου. ε. [15])

— l. 13. Ἀμοιγέποι. εἴς τινα τόπον. ἢ κ. Α. εἴς τινα τόπον. ἢ κ. [16])

— l. 15. Ἀμοιροῖ. ἐστερῆται. Α. ἐστέρηται.

— l. 21. Ἀμολγὸν, νύκτα. Εὐρ. Ἀλημήνην, ζ. Ἀμολγὸν νύκτα. Εὐριπίδης ἀλημήνην, ζ. [17])

14) Littera ultimae syllabae v. Φοίνι. inscripta, atque a Musuro deleta, fuit procul dubio ξ.

15) Scribendum est: Ἀμοιβάδην.

16) Musurus locum, utpote vitiosum, punctis notavit.

17) Sejuncta univit.

M S.	M U S.
c. 282. l. 7. Ἀμόμηλις. ἀσπιασάχρας.	A. ἄπιος. ἀχρᾶς.
— l. 9. Ἀμοργῖτας, πλ.	Ἀμοργίτας. πλ.
— l. 15. Ἀμοργῖδα. ἐξεσβικυῖα τὸ γ.	Ἀμοργίδα. ἐξεσβηκυῖαν τὸ γ.
c. 283. l. 16. Ἄμπελος. ἡ μηχανή. καὶ ἄκρα Μύκαλις.	A. ἡ μ. καὶ ἄκρα Μυκάλης.
— l. 19. Ἀμπελίοι. ἀμπ.	Ἀμπελίαν. ἀμπ.
c. 284. l. 1. Ἀμπέπαλον. δ.	Ἀμπεπαλών. δ.
— l. 3. Ἀμπαιανῆσαι. α.	Ἀμπαιανῖσαι. α.
— l. 6. Ἄμπευσις. α.	Ἄμπνευσις. α.
— l. 11. Ἀμπεχανόν. σ.	Ἀμπέχανον. σ.
— l. 14. Ἀμπειλήδιον. πηλίον.	Ἀμπηλίδιον. πήλιον.
— l. 16. Ἀμπηρόν. π.	Ἄμπηρον. π.
— l. 20. Ἀμπισχεῖν. παραβαλεῖν.	A. περιβαλεῖν.
Ἀμπισχόμενον. πβαλλ.	Ἀμπισχόμενον. περιβαλλ.[18])
— l. ult. Ἀμπίτιαι. π.	Ἀμπίτιαι. π.
c. 285. l. 9. Ἀμποίχοιτις. ἐν Σ.	Ἀμποίχοιτις. ἐν Σ.
— l. 14. Ἀμπρόν. τὸ τ.	Ἄμπρον. τὸ τ.
c. 286. l. 1. Ἄμπυκας. κρύφαλον. κο σμ γυναιξί. κῶν	A. κεκρύφαλον. κόσμον γυναικῶν.
— l. 11. Ἀμυγδάλη. τὸ δ.	Ἀμυγδαλῆ. τὸ δ.
Ἀμύγμασιν. σχίσμασιν.	Ἀμύγμασι. σχίσμασιν.[19])
Ἀμυβαδόν. ε.	Ἀμοιβαδόν. ε.
— l. ult. Ἄμυτρον, ἀμιδάναι κρ.	Ἀμυδάναι. κρ.

c. 287.

18) Litteram in medio vocis delevit.
19) In Ald. σχίμασιν errore typoth.

c. 287. l. 4. Ἄμυδροι. τ. — ἄγαν ἔοντες. π τὸ μ.
— l. 13. Ἀμυκαλίδες. ε. — καὶ πόλις Ἀμύκαλαι.
c. 288. l. 3. Ἀμυναθεῖν. α.
— l. 5. Ἀμῦναι. α. τιμωρίαι.
— l. 8. Ἀμυνίας. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμύνειν.
— l. 10. Ἄμυνεν. βοήθησεν.
Ἀμυνίων. ἀμώμητος. [ἄμυνον.]
— l. 12. Ἀμυνόμος. τ.
— l. 15. Ἀμυντήριον. ξ. — πληττόντων.
— l. 20. Ἀμυνεῖ. ἀνταποδόσει.
c. 289. l. 1. Ἄμυξα. ἔξυς. ἐπάραξα.
— l. 6. Ἀμοιρεῖν. μ. Ἀμύρημα. α.
— l. 10. Ἀμυροιραῖν. ὁ.
— l. ult. Ἀμὺς σὲ, ε.
c. 290. l. 1. Ἀμύσσειν. ξέειν. σπ.
— l. 5. Ἀμυστὶς. τὴν ἀμυστὶν καὶ α.

A. τ. — ἄγαν ῥέοντες. π τὸ μ. [20])
Ἀ. ε. — καὶ π. Α.
Ἀμυνάθειν. α.
Α. α. τιμωρῆσαι.
Α. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμ. [1])
Α. ἐβοήθει.
Ἀμύμων. ἀμώμητος. [2])
Ἀμυνόμενος. τ. [3])
Α. ξ. — πληττόντων ἄμυνον.
Α. ἀνταποδώσει.
Α. ἔξυσα. ἐπ. [4])
Ἀμοιρεῖν. μ. [5])
Ἀμοίρημα. α.
Ἀμυροίραινος. ὁ.
Ἄμυσσε. ε.
Α. ξέειν. σπ.
Α. τὴν ἄμυστιν καὶ α.

20) In Ald. περὶ insciția typoth.
1) Iterum in Ald. περὶ pro παρά.
2) Vocem, quam hic delevit, glossae Ἀμυντήριον postea adjunxit.
3) Vitium ms. ex compendio vocis male intellecto oritur.
4) In Ald. vitium typoth. σ ante π facile perditur.
5) Lectionem suprascr. delevit.

c. 290. l. 7. Ἀμαχῆναι. κ. ἀ-γνῆσαι. — Α. κ. ἀγνίσαι.

— l. 9. .μύσχεσθαι. τ. Ἀμυσχρόν. κ. — Ἀμύσχεσθαι. τ. Α. κ. [6])

c. 291. l. 6. Ἀμφαδῶν. φ. Ἀμφαεικής. κυκλωσειομένης. — Ἀμφάδον. φ. Ἀμφαεικοῦς. κύκλῳ σειομένης.

— l. 8. Ἀμφαής. πόκολ, πσελής. οἰκ. — Α. πρόσκολος. περισκελής. οἰκ.

Ἀμφακάριος ῥόας. Α. Ἀμφακλῆς. ἀξ. — Ἀμφ᾽ Ἀκίριος ῥοάς. Α. Ἀμφάκης. ἀξ.

Ἀμφάλα. π τ. ϑ. — Ἀμφ᾽ ἄλα. π τ. ϑ.

Ἀμφαλλάξαι. δ. — βαδίζοντες ταὶς ἐφ᾽ ἑτέραις ὁδὸν χ. — Α. δ. — βαδίζοντας, ἐφ᾽ ἑτέραις ὁδοῦ χ.

Ἀμφάλητα. π ταὶ ἄλλευρα. ἀμφάναι μαλ. — Ἀμφ᾽ ἄλητα. περὶ τ. α. [7]) Ἀμφάνα. μαλ. [8])

Ἀμφαζονεῖν. τ. γ. πκλᾶϑαι. — Α. τ. γ. π.

Φαρμένη. δ. — Ἀφαρμένη. δ.

Ἀμφαρής. πωρωμένη. — Α. περιορωμένη.

Ἀμφαριστερός. α. — οὐκ αἴσιος. — περιδεξιῶ. — Ἀμφαρίστερος. α. οὐκ αἴσιος. — περιδεξίῳ. [9])

Ἀμφαὶς, ἀσπαζόμενος. πάνυ φιλοφρονούμενος. — Ἀμφαγαπαζόμενος. π. φ. [10])

c. 292.

6) Vera est VV. DD. conjectura. In Ald. Ἀμυχρὸν vitio typoth.

7) Ita divinarunt VV. DD. In Ald. vitium typoth.

8) Unita sejunxit.

9) In Ald. *οὐ καίσιος* errore typoth.

10) Male correxit, restituendum potius esset Ἀμφασπαζόμενος.

M S.	M U S.
c. 292. l. 1. Ἀμφασίαε. ἀλαγίαε. α.	A. ἀλαλίαε. α.
— l. 7. Ἀμφαδᾶς. ψ.	A. ψ.
— l. 12. Ἀμφεικάς. ή.	Ἀμφ᾽ εἰκάς. ή. [11]
— l. 15. Ἀφελλαίς. μ.	A. μ. [12]
— l. 17. Ἀμφελάχαινε. περιέσκαπτεν. περιέσχαλλε. π.	A. περιέσκαπτε. περιέσκαλλε. π.
Ἀφέμενον. τ.	Ἀμφέμενον. τ.
c. 293. l. 3. Ἀμφερέεθρα. π.	Ἀμφὶ ῥέεθρα. π. [13]
— l. 6. Ἀμφερκήπιθον. τ. — Ἀχαιὸς Π.	A. τ. — Ἀχαιὸς Π. [14]
— l. 8. Ἀμφερήσεται. π. [15]	Ἀμφαιρήσεται. π.
— l. 12. Ἀμφενώτας. ὁ κριτικὸς χ. ἀμφικὲς δὲ ἐξ ἑκ.	A. ὁ κρ. χ. ἄμφηκες δὲ ἐξ ἑκ.
Ἀμφίλυθεν. ε. — πέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὁρμοὺς ἀμφιορέας.	Ἀμφήλυθεν. ε. — περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὅρμους ἀμφιδέας. [16]
c. 294. l. 1. Ἀμφήν. αὐλήν.	A. α.
Ἀμφήρεις. ν. α. ὁρώμεναι.	A. ν. α. ὁρ.
— l. 5. Ἀμφιρεφέα. α. α. ὁροφωμένην.	Ἀμφηρεφέα. α. α. ὠροφωμένην.
Ἀμφήν. α. τραχηλον.	A. α. τραχήλος.

ζόμενος, quod procul dubio prima Hesychii scriptura fuit.

11) Is. Vossius scripturam codicis divinavit.

12) Voci, utpote vitiosae, lineam subduxit. A typotheta in Ald. Ἀμφελλαίς.

13) Is. Vossius scripturam codicis restituit.

14) Nomini Ἀχαιὸς linea subducta est; media quoque syllaba obscurior est ob correctionem prima manu factam. In margine ⊣.

15) Sic et legendum voluit Is. Vossius.

16) Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 294. l. 8. Ἀμφήριστον. α. ἐξισ.	A. α. ἐξισ.
Ἀμφίλογον. α.	A. α.
— l. 12. Ἀμφὶ, περὶ χ.	Ἀμφὶς. περί. χ.
Ἀμφιαλῶ. ὑπὸ θαλάσση π.	Ἀμφιάλῳ. ὑπὸ θαλάσσης π.
c. 295. l. 3. Ἀμφισχυῖα. π.	Ἀμφιαχυῖα. π.
— l. 6. Ἀμφικάλευμαι. κ.	Ἀμφιβαλεῦμαι. κ.
c. 296. l. 2. Ἀμφιβέλεσι. π.	Ἀμφὶ βέλεσσι. π.
Ἀμφιβείην. π.	Ἀμφὶ βίην. π.
— l. 7. Ἀμφίβλιστρον. δ.	Ἀμφίβληστρον. δ.
— l. 9. Ἀμφιβώτης. π. υἱῶν T.	A. π. Ἴων T. [17])
Ἀμφιγνόης. ἀμφισβητής.	Ἀμφιγνοεῖς. ἀμφισβητεῖς.
Ἀμφιγυιοῖσι. τ.	Ἀμφιγυιήεσσι. τ.
Ἀμφιγυέεις. α. — ἔχοντες.	Ἀμφιγυήεις. α. — ἔχων.
— l. 15. Ἀμφιγενύς. α.	Ἀμφιγένυς. α.
Ἀμφιγνό. ν, τὸ μ.	Ἀμφιγνοεῖν. τὸ μ. [18])
c. 297. l. 1. Ἀμφιδασίαν. ε.	Ἀμφιδασεῖαν. ε.
— l. 3. Ἀμφιδενῆες. περὶ τὰ π.	Ἀμφὶ δὲ νῆες. περὶ δὲ τὰ π.
— l. 7. Ἀμφιδεαί. ψέλια. κ.	Ἀμφιδέες. ψέλια. κ. [19])
Ἀμφιδεέ. π.	Ἀμφὶ δὲ ἕ. π. [20])
Ἀμφιδέδεε. κ.	Ἀμφιδέδηε. κ.
Ἀμφιδεμάτη. ῆ.	A. ῆ.
— l. 13. Ἀμφιδέξια. ψέλια.	A. ψέλια.

c. 297.

17) Littera ν, quae nomini Ἴων adhaesit, est procul dubio varia lectio vocis praecedentis, hoc modo notata: περιβοητος ν ιων. Qua opinione Bentleji conjectura firmatur.

18) Litteram delevit.

19) Codicis lectio vera est, quam Musurus indigne corrupit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. vitium typoth.

c. 297. l. 13. Ἀμφιδήεητος. ἀμφισβητήσι.
Ἀμφιδήειτος. ἀμφισβητήσιμος.

— l. 18. Ἀμφιδεξίοις χερσί. ταῖς τῶν τόξων.
Α. χ. ταῖς τῶν τοξοτῶν.

— l. 21. Ἀμφίδοξοι μῦθοι. οἱ διχογνωμονόμενοι.
Α. μ. οἱ διχογνωμονούμενοι.

c. 298. l. 2. Ἀμφιδεάνες. ἰμ. — ἔχει
Α. ἰμ. — ἔχον

Ἀμφιδεομίαι. ἠμ. — π τὴν ἑστίαν ἔΦ.
Ἀμφιδρόμια. ἠμ. — περὶ τ. ἑ. ἔΦ. [1])

— l. 7. Ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέ ἔπλ. δ. καὶ π τὰ Α. ὧδει ἔλεγες τ. — Θεώμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνές.
Α. Αἰσχ. Σεμέλῃ ἔπλ. δ. καινὸν περὶ τὰ Α. ὡς εἰ ἔλεγες τ. — Θεόμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνοῖς.

— l. 12. Ἀμφιδρυτὶ, δ.
Ἀμφιδρυτὶ, δ.

— l. 17. Ἀμφίδυμοι. δ. — εἰς πλέον ἔχ.
Α. δ. — εἴσπλουν ἔχ.

Ἀμφίδυμος. ε. — εἰσδύσιν ἔχ.
Α. ε. — εἴσδυσιν ἔχ.

— l. 21. Ἀμφίδυσις. ε. — παρὰ Ἀναξανδρί
Α. ε. — παρὰ Ἀναξανδρίδῃ.

Ἀμφιδέσφάγανον. ζ. τι πολὺ πρ κολόπενδρα καλ...
Α. ζ. τι πολύπουν κολόπενδρα καλούμενον. [2])

c. 299. l. 1. Ἀμφιεγίνωσκεν, ἑτέρους πειρόμενος.
Ἀμφί ἑ γινώσκων, ἑτέρους πειρώμενος. [3])

Ἀμφιελισσός. α.
Ἀμφιέλισσος. α.

Ἀμφιελιώσας. ο.
Ἀμφιελίσσας. ο.

1) Scripsit primum παρὰ τ. ἑ. at mox delevit.
2) Voci κολόπενδρα linea subducta est, et compendium ultimae vocis deletum.
3) Cf. VV. DD. In Ald. vitium typoth.

c. 299. l. 1. Ἀμφιεκτ.., χ. Ἀμφιελόν. α.
— l. 9. Ἀμφιέποντες, περὶ ἔργον πονούμενοι. ....., ἀμφιέννυμι. ἐνδ.
— l. 12. Ἀμφιεπαπτήνας. περι..... αὐτόν.
— l. 15. Ἄμφιζαν, ἐτέφρην. ἐκ.
c. 300. l. 4. Ἀμφίθετος φίλη. ἐκ. — ἢ κύκλον ἔχουσα πυθμένα, ἄνευ ὠτῶν.
— l. 8. Ἀ. φιέσπον. π.
— l. ult. Ἀμφικαλύψη. ἔσω πδέξηται.
c. 301. l. 1. Ἀμφῖκ, ὑστέρα. Ἀμφικές. ξ.
— l. 5. Ἀμφίκλυστ, ἡ πρ.
— l. 9. Ἀμφικέλαυνις. κατ-ώμενων π.
— l. 12. Ἀμφικέλεμνον. α. — ἀνφίξυλον.
— l. 16. Ἀμφικέας. π.
c. 302. l. 1. Ἀμφικελὸς, κλίνη ἐκ. ἔχ. ἀνωκλητί.

Ἀμφίεκτος. χ. [4]
Ἀμφίελον. α.
Α. περὶ ἔργον π.

Ἀμφιέννυμι. ἐνδ. [5]
Ἀμφί ἑ παπτήνας. περιβλέψας ἑαυτόν. [6]
Ἀμφίζανε τέφρην. ἐκ.

Ἀμφίθετος φιάλη. ἐκ. — ἢ κύκλον ἔχουσα, ἢ πυθμένα ἄνευ ὠτῶν. [7]
Ἀμφίεπον. π. [8]
Α. ἔσω παραδέξηται.

Ἄμφικας. ὑστέρας. [9]
Α. ξ.
Ἀμφίκλυστις. ἡ πρ. [10]
Α. κατ᾽ ὤμων π. [11]
Α. α. — ἀμφίξυλον.
Ἀμφικεάσσας. π.
Ἀμφίκελος κλίνη, ἐκ. ἔχ. ἀνακλιντήριον.

c. 302.

4) Exitum vocis delevit, qui procul dubio fuit ις.
5) Gloſſa excidit, ut olim ſuſpicabatur Voſſius.
6) Lacuna in ms., quam Muſurus tali modo ſupplevit.
7) Malam ed. Aldinae interpunctionem correxit Ioſ. Scaliger. Cf. VV. DD.
8) Litteram delevit. Nullus dubito, quin gloſſa ſit ex margine.
9) Compendium vocis delevit.
10) Compendium litterarum ες deletum eſt, et ſcriptum fuit Ἀμφίκλυστες.
11) In Ald. ſphalma typoth.

c. 302. l. 3. Ἀμφικτύονες. π. — ἐπο.... λέαν πυλαγόροι καὶ ἱερομνήμ.

Α. π. — ἐπὶ Πυλέαν Πυλαγόροι καὶ Ἱερομνήμονες. [12])

— l. 6. Ἀμφικώμῳ. Φ. Ἀμφικύπελον. π.

Ἀμφικόμῳ. Φ. [13]) Ἀμφικύπελλον. π.

— l. 8. Ἀμφιλαφές. πολὺ δαψιλὲς καὶ μέγα. π. Ἀμφιλαφὴ, μέγα δαψιλή.

Α. πολύ. δαψιλές. καὶ μέγα. π. Ἀμφιλαφῆ. μέγαν. δαψιλῆ.

— l. 12. Ἀμφιλάφιαν. σ.

Ἀμφιλάφειαν. σ.

— l. ult. Ἀμφίλινα κρ. ΣοΦ. Αἰχμαλώτησι· Πατὴρ δὲ χρυσοδύς. Ἀμφίλινα κρούπαλα.

Α. κ. ΣοΦ. Αἰχμαλωτίσι· Πατὴρ δὲ χρύσε εἰσδὺς ἀμφίλινα κρούπαλα. [14])

c. 303. l. 3. Ἀμφιλιχὴ, π. Ἀμφιλυκὴ, ο. Ἀμφιλύκη, νὺξ ὁ ἡμ. Ἀμφιμάσεσθαι. π.

Ἀμφιλιχῆ. π. Ἀμφιλύκη. ο. Α. νὺξ ὁ ἡμ. [15]) Α. π.

— l. 10. Ἀμφιμάντορα. δυσμ.

Α. δ. [16])

— l. 14. Ἀμφιβάλλος. ε. — καιρὸν — καιρέν.

Ἀμφίμαλλος. ε. — καῖρον — κᾶιρον.

c. 304. l. 1. Ἀμφιμάσχαλος. χ. χειρίδωτος ἐλ.

Α. χ. χειριδωτὸς ἐλ.

— l. 7. Ἀμφιμήτορες. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρακλίδ.

Α. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρακλείδαις. [17])

c. 304.

12) Lacuna in ms., quae hoc modo a Muſuro ſuppletur. Cf. VV. DD.

13) Correctionem Muſuri typotheta neglexit.

14) Bene ergo a VV. DD. Ἀμφίλινα κρούπαλα junguntur. Sejuncta Muſurus unnivit.

15) Ita ms. νὺξ ab Ἀμφιλύκη ſejungit.

16) Lectionem ſupraſcriptam delevit.

17) Exitum vocis delevit; ſcriptum fuit procul dubio Ἡρακλίδες.

c. 304. l. 10. Ἀμφιμήριον. τὸ σ. — μητέρα π.
Ἀμφιμήτριον. τὸ σ. — μήτραν π.

c. 305. l. 2. Ἀμφινῶ, τοὺς χιτῶνας ἢ φελώνας. Κρῆτες φελώνην λ.
Ἀμφινωτούς. χ. ἢ φελλώνας. Κ. φελλώνην λ. [18])

— l. 4. Ἀμφίνηκες. περιμάχητοι. ἐναντίους ε. λ. Σοφ. Τραχινίαις.
Ἀμφίνεικος. περιμάχητος. εν. ε. λ. Σοφ. Τρ. [19])

— l. 9. Ἀμφιονή. κ. Ἀμφιορκία. ο. — ἀλλήλους ὀμν.
Ἀμφιόνη. κ. Α. ο. — ἀλλήλοις ὀμν.

— l. 13. Ἀμφιπελέη. π.
Α. π.

— l. 16. Ἀμφιπηρούς. τ.
Ἀμφιπήρους. τ.

— l. ult. Ἀμφίπλη. ἐμπλεκόμια.
Ἀμφίπλεκτος. ἐμπλεκόμενος.

c. 306. l. 1. Ἀμφιπλήξ. ε. πλήσσους Σ.
Α. ε. πλήσσουσα Σ.

Ἀμφιπλήκτοις. ἀμφιθαλάσσοις, π. — θαλασσεύεται.
Ἀμφιπλήκτοις. ἰθμοῖς ἀμφιθ. π. — θαλασσεύονται. [20])

Ἀμφιπόκοι. [οἱ ἰθμοὶ] ταπ.
Ἀμφίποκοι. ταπ.

Ἀμφιπεριεστροφά. περιέστρεφα.
Ἀμφιπεριστρώφα. περιέστρεφε.

Ἀμφιπολεύει. ἐργάζεσθαι.
Α. ἐργάζεται.

Ἀμφίπολλοι. θ.
Ἀμφίπολοι. θ.

Ἀμφιπολεύοι. υ. φροντίζει. π.
Α. υ. φροντίζοι. π.

c. 306.

18) Variam lectionem expunxit.

19) Gloſſam miſere corrupit; ſi quid video, ſcriptum fuit olim: Ἀμφινεικεῖς. περιμάχητοι. Ἀμφινεικῆς. ἐναντίους ε. λ. Duae gloſſae, ut ſaepius in Heſychio fieri ſolet, ſcribarum negligentia in unam coalucrunt, quarum poſterior ex Soph. Trachin. v. 104. petita eſt. Cf. VV. DD.

20) ἰθμοῖς ex ſeq. gloſſa inſeruit. Poſterior emendatio typothetam fugit.

M S.	M U S.
c. 306. l. 1. Ἀμφίπρυμνον. π. μδ — Σοφ. Ἀνδρο καὶ — πελωπόμενα πλ.	Α. π. — Σοφ. Ἀνδρομέδα. καὶ — πεμπόμενα πλ.
— l. 14. Ἀμφιπυρίνην. π.	Ἀμφὶ πυρίνην. π.
Ἀμφίραε. περὶ διαυτόν.	Ἀμφί ῥά ἑ. περὶ δ' αὐτόν. [1]
Ἀμφιρέφεα. ἑκ. ἐστεγασμένα.	Ἀμφηρεφέα. ἑκ. ἐστεγασμένην.
c. 307. l. 1. Ἀμφιρίοστον. ἐξ α. ἐρετός.	Ἀμφήριστον. ἐξ α. ἐριστός. [2]
Ἀμφίριστον. ἐπίμαχον.	Ἀμφήριστον. ε.
Ἀμφιρόν. α.	Ἀμφιρον. α.
Ἀμφιρύτη. π. περιρεομένη τ. υ.	Α. π. περιῤῥεομένη τ. υ.
Ἀμφιρῶτις. π.	Α. π.
Ἀμφισαρωγοί. κ.	Ἀμφὶς ἀρωγοί. κ. [3]
Ἀμφισαριζήλω. α.	Ἀμφὶς ἀρίζηλος. α. [4]
Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσόπαχυ.	Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσόπηχυ. [5]
— l. 18. Ἀμφισεέργει. χ.	Ἀμφὶς ἐέργει. χ.
Ἀμφισέκαστον. π.	Ἀμφὶς ἕκαστον. π.
Ἀμφισεόντες. χ.	Ἀμφὶς ἐόντες. χ.
— l. 21. Ἀμφισέχοιεν. π.	Ἀμφὶς ἔχοιεν. π.
Ἀμφισιδών. Φ.	Ἀμφὶς ἰδών. Φ.
c. 308. l. 1. Ἀμφισήκωμοι. οἱ π.	Ἀμφισίκωμοι. οἱ π.
— l. 4. Ἀμφιστερῆ. καταρχὴ τῶν ϑ.	Α. καταρχὴν τ. ϑ.
— l. 9. Ἀμφιστρατόωντο. π.	Ἀμφεστρατόωντο. π.

c. 308.

1) In Ald. vitium typoth.
2) Primum emendavit Ἀμφιρίοστος.
3) In Ald. typotheta erravit.
4) Lectio codicis vera est; Musurus locum Homeri ignoravit. Cf. VV. DD.
5) In ipsa glossa litt. ν deleverat, at mox restituit.

c. 308. l. 12. Ἀμφισφαῖρα. ε. — γυναικίου.
Ἀμφισφαῖρα. Α. ε. — γυναικείου.

Ἀμφιτάπης. χ. — μαλούς.
Ἀμφιτάπης. Α. χ. — μαλλούς.

— l. 16. Ἀμφιτεοῦ. π.
Ἀμφιτάλαντον. α. ξέμψαι δ.
Ἀμφὶ τεοῦ. π.
Α. α. ξέψαι δ.

Ἀμφιτέρμοον. ἀποτερματισμένον.
Ἀμφιτέρμως. ἀποτερματισμένως.
Ἀμφίτερμον. ἀποτετερμ. [6])
Α. ἀποτετερμ.

Ἀμφιτρίβας. π.
Ἀμφιτρίτη. ϑ. ἀπὸ τοῦ φόβου π.
Ἀμφιτρίβαν. π.
Ἀμφιτρύτη. ϑ. ἀπὸ τοῦ φόβῳ π. [7])

c. 309. l. 3. Ἀμφιτοῖο. π.
— l. 14. Ἀμφιφόρίας. α.
Ἀμφιφοῶν. πλακοῦς ποῖ ἀρτέμι μετὰ δαίδων πρ.
Ἀμφὶ τεοῖο. π.
Ἀμφιφορῆας. α. [8])
Ἀμφιφόων. πλακοὺς ποιὸς Ἀρτέμιδι μετὰ δαίδων πρ. [9])

c. 310. l. 2. Ἀμφίχυτον. π. — ἔχων Φ.
Α. π. — ἔχειν Φ.

— l. 8. Ἄμφονον. π τὸν Φ.
Ἀμ᾽ φόνον. περὶ τ. Φ. [10])

— l. 12. Ἀμφοστεόφιν. π. τ. ὀστοῖς. ἀμφοτέρωσεν. ε.
Ἀμφ᾽ ὀστεόφιν. π. τ. ὀστοῖς. Ἀμφοτέρωσε. ε. [11])

— l. 15. Ἄμφουδις. π τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ Ἡσ.
Ἀμφοῦδις. παρὰ τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ Ἡσ. [12])

c. 310.

6) Primum correxit: Ἀμφιτέρμονα.
7) Gloſſam bene reſtituerunt VV. DD.
8) In Ald. Ἀμφιφορῆας errore typoth.
9) Cf. VV. DD. quorum conjectura ipſa codicis ſcriptura firmatur.
10) Correctionem Muſuri typotheta haud intellexit.
11) Unita ſejunxit.
12) Aldina lectio, cujus vitia VV. DD. acute viderunt, typo-

M S.	M U S.
c. 310. l. 15. Ἀμφούροισιν. ἐ π ο.	Ἀμφ᾽ οὔροισιν. περὶ ο.
— l. ult. Ἀμφραάσατο. ἐγ.	Ἀμφραάσσατο. ἐγ. [13])
c. 311. l. 5. Ἀμφόβολα. ἡ δ. Ἀμφομενηστήν. α. μὲν ἦρχον.	Ἄμφω μὲν ἦστην. α. μὲν ὑπῆρχον.
— l. 7. Ἀμφωδιέθην. α. ἐπιβάλλοντο.	Ἄμφω δ᾽ ἰέθην. α. ἐπεβάλλοντο.
Ἀμφώδων. ὄνομα, ἐπεὶ καὶ [κατὰ] τῶν — ἔχει μ.	Α. ὄνομα. καὶ ἐπὶ τῶν — ἐχόντων, μ. [14])
— l. 13. Ἀμφωμοσία. ο. — πρόμόσει.	Α. ο. — προομόσει. [15])
c. 312. l. 7. Ἀμφώτιξ ἡ ἀ Ἀμφώνυξ. γ.	Ἀμφώτιξ ἡ ἀ □ Α. γ. [16])
— l. 11. Ἀμφῶτις. σκεπαστηριον.	Α. σκ. [17])
Ἀμῶεν. ἀμώοιεν.	Ἀμῶεν. α.
— l. ult. Ἀμώς. π. — ἑρμηνεύεται ἑέωσις ἢ ἰ.	Α. π. — ἑρμ. στερέωσις ἢ ἰ.

c. 313.

typothetae adſcribenda eſt. Deſicit adhuc v. οὖδας, quae ita inſerenda eſſet: παρὰ τὸ [οὖδας τὸ] ἔδαφος. At potius legendum eſt: περὶ τὸ ἔδ. quod gloſſae interpretatio eſt.

13) In Ald. vitium typ. VV. DD. bene emendarunt.

14) In Ald. ἐόντων errore typoth.

15) Lectionem ſupraſcr. delevit.

16) Nihil deeſt, mala vero diviſio vocis ἀμφώνυξ ſcribae, cujus erat litteras initiales minio praenotare, impoſuit; verſus enim finitur Ἀμφώτιξ ἡ ἀ. et in ſequenti continuatur μφώνυξ, cui adeo ſcriba litterarum initialium A praefixit. Muſurus deinde, locum mutilum eſſe exiſtimans, lacunae ſignum in margine appinxit. Unitim ergo ita ſcribendum eſt: Ἀμφώτιξ ἢ ἀμφώνυξ γ. Quod et VV. DD. acute viderunt.

17) Neſcio, unde ὠτὸς in textum edd. irrepſerit, nam a ms. abeſt, nec a Muſuro adjunctum invenio.

c. 313. l. 4. Ἀμῶναs. τὰs ἀνέμωναs. — Ἀμώναs. τ. ἀνεμώναs.

— l. 10. Ἀμωσγέπωs. ὁ — τρόπου. — A. ὁ — τρόπου.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ν. — Τὸ Α μ. τ. Ν.

Ἀν. α. — συν. — A. α. — σύνδεσμοι. [18])

c. 314. l. 1. Ἀναβάδην. καὶ συνπόδα κ. — A. καὶ σὺν πόδα κ.

— l. ult. .μμὼν υἱοί. μ. — Ἀμμὼν υἱοί. μ.

c. 315. l. 13. Ἀναβόλιμοι. δίκαιοι δ. — A. δ. δ.

— l. 15. Ἀναβουνὸν, ἀναβούνιον, ἀνόρρουν. — Ἀνὰ βουνόν. ἀνὰ βουνίον. ἀν' ὄροs.

— l. 17. Ἀναβρόξειεν, ἢ ἀναροφ. — A. ἢ ἀναῤῥοφ.

Ἀναβροχθήσειεν. ἀναροφ. ἀναπίοει. ε. — A. ἀναῤῥοφ. ἀναπίοι. ε.

Ἀναβρόξειν. ἀναροφ. — A. ἀναῤῥοφ.

c. 316. l. 1. Ἀνάβροχεν. ἀναπόθεν. ῥοφῆθεν. — Ἀναβροχέν. ἀναποθέν. ῥοφηθέν.

.ναβῶδεs. β. — Ἀναβῶδεs. β.

— l. 4. Ἀναγαργάρῳ, ἄκρω γάργαρον, α. — Ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ. Γάργαρον, α.

— l. 9. Ἀναβλυσταναῖταμ. ἀναβλύσαμ. — Ἀναβλυστάνειν καὶ ἀναβλύσαμ.

Ἀναγάλλις. π. — Ἀναγαλλίs. π.

— l. 14. Ἀναγεστρὶς, μάζαs. Τ. — Ἀναγεστρίs. μάζα. Τ.

c. 317. l. 4. Ἀναγκαῖοι πολεμισταί. κ. α. — καὶ ὁ δόλιος ἀναγκαῖον, τ. — A. π. κ. α. — καὶ ὁ Δολίος. Ἀναγκαῖον. τ.

— l. 9. Ἀναγνό. σῃ. α. — Ἀναγνώσῃ. α. [19])

18) Cum Kuſtero ſcribendum eſt σύνδεσμος.

19) Litteram delevit. Ἀναγνούσῃ, quod Aldina exhibet, typothetae tribui debet.

c. 317. l. 11. Ἀναγνῶναι. ἀναπέσαι.
A. ἀναπεῖσαι.

— l. 13. Ἀναγογὼ πῶς, α.
Ἀναγωγῶ πως. α.

— l. 16. Ἀνάγουνον. α.
Ἀνὰ γουνόν. α.

— l. 18. Ἀναγρετόν. α.
Ἀνάγρετον. α.

c. 318. l. 2. Ἀναγυράσιος. δ. — Φύεται.
Ἀνάγυρον κινὴ παροιμ.
A. δ. — Φύεται ἀνάγυρος. καὶ παροιμ.[20])

— l. 4. Ἀναγετρία. ἡ τ.
Ἀναγέτρια. ἡ τ.

— l. 7. Ἀνάγχρεψις. ἀνάβυξις.
A. α.

— l. 10. Ἀναγωγή. ἡ τ. — καὶ ὁ τοῦ ναυσταάθμου ἐπὶ τὴν Ἰλιοδώρου.
A. ἡ τ. — καὶ ὁ ἐκ τοῦ ναυσταάθμου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡλιόδωρος.

Ἀναγωγός. ὑβρ. ὁ τῆς δεούσης α. τ.
Ἀνάγωγος. ὑβρ. ὁ μὴ τῆς δ. α. τ.

Ἀναγωγούς. ἐκλ.
Ἀναγώγους. ε.

— l. 17. Ἀναδε. α.
Ἀνὰ δέ. α.[1])

— l. ult. Ἀναδείγματα. ἡνίας πτραχήλοις. κ.
A. ἡ. περὶ τρ. κ.

c. 319. l. 4. Ἀναδέσμη. μήτρα. α.
A. μήτρα. α.

— l. 7. Ἀναδεβόας. ὁ λεὼς, α.
Ἀνὰ δ' ἐβόασ' ὁ λ. α.

— l. 13. Ἀναδέφλυε. α.
Ἀνὰ δ' ἔφλυε. α.

— l. 16. Ἀνάδικοι. οὕτως ἐλέγοντο δίκαια εἰς ἀκεραίαν ἐγκαθιστάμεναι, ἤτοι δ. — μαρτύρων ἄλλον τῶν ψ.
A. οὕτως ἐλέγοντο οἱ τὰ δ. ε. α. ἐγκαθιστάμενοι, ἤτοι δ. — μαρτύρων ἀλόντων ψ.

c. 320.

20) Sejuncta univit, peſſime vero correxit, nam prima Heſychii ſcriptura fuit: Ἀνάγυρον κινεῖν. παροιμ.
1) Bene ſcripſerunt VV. DD. Ἀνα δέ.

c. 320. l. 2.	Ἀναδινίω. π.	A. π.
	Ἀνίσχεο. α.	Ἀνα δ' ἴσχεο. α.
	Ἀναδηνήσας. α.	Ἀναδινήσας. α.
— l. 6.	Ἀναδεδοικάζειν. α.	Ἀναδοιδυκάζειν. α.
— l. 8.	Ἀναδραμεῖν. ἀναβῆναιαὐτός.	A. α.
— l. 10.	Ἀναδρομάς. α. βλ. Εὐρ. ἱκέτισιν ὑψοπύ	A. α. βλ. Εὐρ. Ἱκέτισιν Ὑψιπύλῃ.
	Ἀναδρύψει. ἀναξηράνει.	A. ἀναξηρανεῖ.
— l. 14.	Ἀναδύεσθαι. α. ἀποθεῖσθαι.	A. α. ἀπωθεῖσθαι.
c. 321. l. 3.	Αν. δωδώναιε, βασίλευεδωδώνητιμώμεναι.	Ἄνα Δωδωναῖε. βασιλεῦ ἐν Δωδώνῃ τιμώμενε. [2]
	Ἀναέδνων. α. χωρὶς ἔθνων. Ἔδνα — μέλλουσιν π.	Ἀναέδνον. α. χωρὶς ἔδνων. E. μελλούσαις π.
— l. ult.	Ἀναζυγοῦντες. α. κ. λέγει δὲ καὶ ζύγαστρι ἀναζυγοῦντες, ἀνάγοντες εἰς τὸ ἀναφωνεῖν.	A. α. κ. λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον.
		Ἀναζυγοῦντες. α. εἰς τὸ ἄνω φῶς. [3]
c. 322. l. 6.	Ἀναθέην, β.	Ἀναθέης. β.
— l. 10.	Ἀναγέσθαι. ο. ἐπὶ τῶν πεσῶν ἐλ. οἱ γὰρ πέζοντες κ. τ. ψήφους δώρῳ αὐτῶν.	Ἀναθέσθαι. ο. ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἐλ. οἱ γὰρ παίζοντες κ. τ. ψήφους δώρῳ αὐτῶν. [4]
c. 323. l. 4.	Ἀναθελήσει. α.	Ἀναθηλήσει. α.
— l. 7.	Ἀναθήστια. ἄρμενα.	Ἀνά θ' ἵστια. α.
— l. 10.	Ἀναθοροῦντες. ἀναπηδοῦντες.	A. α.

c. 323.

2) Sic voces in ms. nullo interstitio separatae. Litteram in prima voce delevit.
3) Unita separavit. Cf. VV. DD.
4) Initium articuli ex Suida restituit.

c. 323. l. 14. Ἀναθυήσασα. ἄνω ἀνασκιρτήσασα. — A. ἀνασκιρτήσασα.[5]

— l. ult. Ἀναιεστιὸν, μ. — Ἀναιέστιον. μ.

c. 324. l. 2. Ἀναιδείας Φάρος, πίωνσοΦ. Ἰνεέχω. π. τό· Χλαινἔτηδἐχιτῶναι. — Ἀναιδείας Φαρὸς, πιών· ΣοΦ. Ἰ. π. τό· Χλαινάν τ' ἠδὲ χιτῶνα τ.[6]

— l. 6. Ἀναίδεστον. ἄμυρον. α. — A. ἄμοιρον. α.

— l. 10. Ἀναιδής. σ. — Λάας α. — A. σ. — λᾶας α.[7]

— l. 12. Ἀναιθύσω. α. Σοφοκλῆς σινώμη. — A. α. ΣοΦ. Σίνωνι.

Ἀναιλείπως. α. — Ἀναίλιπος. α.

c. 325. l. 1. Ἀνοίξας, ἀνερμήσας. ἀνῆλθεν, α. — A. ἀνορμήσας. Ἀνῆλθεν. α.[8]

— l. 7. Ἀναίρεσις. ἡ τ. — καὶ ἤ τινος τὶ ἀΦ. — A. ἡ τ. — καὶ ἡ τινὸς τὶ ἀΦ.

— l. 11. Ἀναισίμουν. δ. — Ἀναισιμοῦν. δ.

— l. 15. Ἀνακεκαλυμένως. α. — Ἀνακεκαλυμμένως. α.

— l. 19. Ἀνακαμψερῶς. Φ. — Ἀνακαμψέρως. Φ.

c. 326. l. 11. Ἀνακλάσεις. περὶ ἐπιστροΦάς. — A. ἐπιστροΦάς.[9]

— l. 14. Ἀνακνίδεσι. τ. — Ἀνὰ κνίδεσσι. τ.

— l. 16. Ἀνάκλησις. τ. — A. τ.

Ἀνάκιον. τὸ Δ. — Ἀνάκειον. τὸ Δ.

— l. 19. Ἄνικμος. α. — Ἄνικμος. α.[10]

5) Lectionem ſupraſcriptam delevit.
6) Varia lectio a Muſuro deleta legi nequit.
7) In Ald. λαᾶς typothetae errore.
8) Gloſſam excidiſſe ſagaciter ſuſpicatus eſt Il. Voſſius.
9) Variam lectionem delevit.
10) Supraſcriptam lectionem delevit.

M S.	M U S.
c. 327. l. 7. Ἀνακρεάτ, ἰσχ.	Ἀνακρεάτης. ἰσχ. [11])
— l. 11. Ἀνακρουσία. παιδείας ε.	A. παιδιᾶς ε.
— l. 16. Ἀνακτητικόν. γλήχων ἄνακτος β.	A. γλήχων. Ἄνακτος. β.
c. 328. l. 1. Ἀνακτορίῃσι. τ. — ταῖς ἀπολείαις δειπνήσας ἀμύεσιν α.	A. τ. — ταῖς ἀπὸ ἀνακτορίας. Δειπνήσας ἀμύεσσιν α.
— l. 5. Ἀκτόριον. ἱ.	Ἀνακτόριον. ἱ.
— l. 7. Ἀνακτοτελευταί. οἱ τὰς τελευτὰς ε.	Ἀνακτοτελέται. οἱ τ. τελετὰς ε.
— l. 10. Ἀνακτόρη. δ.	Ἀνακτορίη. δ.
— l. 12. Ἀνακύκλη. ἀνόρθου.	Ἀνακύκλει. α.
— l. 14. Ἀνακυρτᾶσαι. α.	Ἀνακυρτάσαι. α.
Ἀνάκτορον. τ. — ὃ τὴν Μεγ.	A. τ. — ὃ καὶ Μεγ.
— l. 17. Ἀνακοδήνισον. α.	Ἀνακοδίνισον. α.
c. 329. l. 13. Ἀναλάκατα, οὐ π.	Ἀν' ἀλάκατα. οὐ π. [12])
Ἀναλαμβάνειν, ξένον δ.	Ἀναλαμβάνειν ξένον. δ.
— l. 17. Ἄναλδος. α. α. ἀνυγείαστον.	Ἄναλδον. α. α. ἀνυγίαστον.
c. 330. l. 4. Ἀναλθές. ἀνίασσον. α.	A. α. α. [13])
— l. 6. Ἀναλκατάλλα. ἄνοσονκάτω.	A. ἄνοθεν κάτω.
— l. 10. Ἄλλοίωτον. α. τὸ μὴ ἀλλοιώμενον.	A. α. τὸ μὴ ἠλλοιωμένον.
— l. 13. Ἀναλογίαν. κατὰ μέτριον ἢ κ.	A. κατὰ μέτρον ἢ κ.

c. 330.

11) Compendium in fine delevit. Hesychius eodem modo, quo Suidas, scripsit: Ἀνακράτος. ἰσχυρῶς. ἐν κ.

12) Verum divinarunt VV. DD. In Ald. error typoth.

13) ἀνίαστον in Ald. a typotheta.

c. 330. l. 17. Ἄναλτον. α. — περὶ τὴν ἅλσιν.
Α. α. — παρὰ τ. α.

— l. ult. Ἀναλῦσαι. τ. — ἀπαλλάξαι.
Α. τ. ἀπαλλ. [14])

c. 331. l. 3. Ἀναλφάβιτος. α. ἀνάλωμα. ἔξοδος. Ἀναλῶσαι, ἀφανίσαι ποιμένεσιν.
Ἀναλφάβητος. α. Ἀνάλωμα. ε. [15])
Α. ἀφανίσαι. Ποιμένεσιν.

— l. ult. Ἀναμέρος. ε.
Ἀνὰ μέρος. ε.

c. 332. l. 1. Ἀναμέσον. ε.
Ἀνὰ μέσον. ε.

— l. 4. Ἀναμίμλικτον. α.
Ἀναμίλικτον. α.

— l. 8. Ἀναμορμύρισκεν. ἀνέζη. α.
Ἀναμορμύρεσκεν. ἀνέζει. α.

— l. 10. Ἀναμελᾶναι. α.
Ἀναμελάναι. α.

— l. 12. Ἀνεφιλέκτως. ἀνενδυάστως.
Ἀναμφιλέκτως. ἀνενδοιάστως.

— l. 14. Ἄναν. ἄνησιν.
Α. α.

c. 333. l. 7. Ἀνάνιος. α. ἢ ὑπερύφανος.
Α. α. ἢ ὑπερήφανος.

— l. 9. Ἄναντα. α. ὑψηλόν. τινὲς — κεκωλυμέναι, π. — κατακόπτονται πῆσιν.
Α. α. ὑψηλά. τινὲς — κεκολλημέναι. π. — κ. πήσσειν.

Ἀνανομεῖν, α. ἀνανεμεῖν γὰρ τ. μ. Εὐρ. τημένω.
Ἀνανομήν. α. Ἀνανέμειν γὰρ τ. μ. Εὐρ. Τημένω.

— l. 17. Ἀναξένειν. ἀγαχινεῖν.
Ἀναξαίνειν. α.

— l. 20. Ἀναξίαν. β. Λίσχύλος λιανοίαις. [16])
Α. β. Αἰσχ. Λιτανίαις.

14) Vitiose ἀπαλάξαι in Ald.

15) Haec gloſſa in Ald. cum praecedenti unita eſt typothetae errore. VV. DD. bene ſepararunt.

16) Latet hic forſan lemma hucusque incognitum; nam Αἰσχ. Αἰτναίαις, quod Alberti in textu poſuit, vix ab Heſychio profectum eſſe autumo.

c. 334. l. 1. Ἀναξυρίδες. φιμινάλια, β. — Α. φημινάλια, β.

— l. 4. Ἀνὰ, οὐλάμων ἀνδρῶν. κ. — Ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν. κ.

— l. 6. Ἀναπαιστὰ, κ. — τῶν χοίρων αἵσματα. — Ἀνάπαιστα. κ. — τῶν χορῶν ἄσμ.

— l. 11. Ἀναπαταξαθαι. α. αἴσμα. — Α. α. ἄσμα.

— l. 13. Ἀναπᾶσαι. καταπᾶσαι. — Ἀναπᾶσσαι. καταπᾶσσαι. [17])

— l. 16. Ἀναπαυστόν. τὸ μὴ κώνιον. — Α. τὸ μηκώνιον. [18])

c. 335. l. 4. Ἀναπεμπάσαι. ἀναστρέψαι. α. — Α. ἀναστρέψαθαι. α.

Ἀναπεποιημένης. α. ἀπεφυραμένης. — Ἀναπεποιημένην. ἀ. ἀπεφυραμένην.

— l. 12. Ἀναπεφλασμένον. α. — ἀναφλᾶν γ. — Α. α. — Ἀναφᾶν γ. [19])

— l. 19. Ἀναπιμπλᾶσθαι. πλ. ἀναπητνᾶσθαι. — Ἀναπιμπλάσθαι. πλ. ἀναπιτνᾶσθαι.

Ἀνοῖξαι, ἢ α. — Α. ἢ α. [20])

c. 336. l. 1. Ἀνάπλασμα. ψεῦμα. — Α. ψ.

— l. 2. Ἀνάπλεως. μ. π. ἀναπλοῦν καὶ ἔχων εὐρυχ. — Α. μ. π. ἀνάπλουν ἔχων καὶ εὐρυχ.

— l. 4. Ἀναπνῶ. ἀνπνέω, κ. — Α. ἀναπνέω, κ.

Ἀναπόδες. ε. — Ἀνὰ πόδα. ε.

Ἀναποδεῖξειν. τ. — μετρεῖν. — Ἀναποδίζειν. τ. — μετρεῖν. [1])

c. 336.

17) Vera eſt DD. VV. emendatio.
18) Typothetam effugit Muſuri emendatio.
19) Veram lectionem VV. DD. reſtituerunt.
20) Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι, ἢ α. nova gloſſa eſt, et a praecedenti ſejungenda. Cf. VV. DD.
1) In Ald. μητρεῖν vitio typoth.

M S.	M U S.
c. 336. l. 13. Ἀναπαυστα. α.	Ἀναπυστα. α.
— l. 18. Ἀναπολεῖ. ἀναπτύσει.	A. ἀναπτύσσει.
— l. ult. Ἀναπομπαζόμενον. ἐν ἀπολύσει γ.	A. ἐν ἀναπολήσει γ. [2]
c. 337. l. 2. Ἀναπρίσαμ. α.	Ἀναπρῆσαμ. α.
— l. 4. Ἀναπρόθυρον, τετραμμένον εἰς τ. πρ. β.	Ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένον εἰς τ. πρ. β.
— l. 15. .ναπτύξαντες. α.	Ἀναπτύξαντες. α.
c. 338. l. 2. Ἄναρ. ὄναρ ἡ ἥκουσα.	A. ο. ἡ ἥκουσα.
Ἀνάπυνος. α.	Ἀνάποινος. α.
— l. 10. Ἀναρῆ. κύουσα.	Ἀναροῦσα. κ.
Ἀνάρημα. κ.	A. κ.
c. 339. l. 4. Ἄναρκτον. α. οὐδεὶς ἦρξαμ. Σ. Αἰθίοψι.	A. α. οὔ οὐδεὶς ἦρξε. Σ. A. [3]
— l. 8. Ἀναροιδοῖ, ἀναροφεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμῖνες. — καὶ ἀναροφήματα ποιοῦν ἦχον. καὶ Σοφοκλῆς ἐν ναυσὶ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναρίπτει.	Ἀναροιβδοῖ. ἀναῤῥοφεῖ. Αἰσχ. Σαλαμῖνι. [4] — καὶ ἀναροφ. ποιοῦντα ἦχον. καὶ Σοφ. ἐν ναυσὶ καὶ α. τ. ἀναῤῥίπτει.
— l. ult. Ἀναῤῥεύσεως. α.	Ἀναῤῥήσεως. α.
c. 340. l. 1. Ἀναῤῥύει. σφάζει. θύει.	A. σφ. θύει. [5]
— l. 10. Ἀναρυστῆρα. ε. — ἀνήματαμ.	A. ε. — ἀνιμᾶταμ.

2) In Ald. ἐν ἀναπολύσει a typoth.
3) In Ald. οὖν οὐδεὶς culpa typoth.
4) Lemma ab Hesychio scriptum fuit; Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. nam ες in fine v. Σαλαμῖνες ortum est ex αις. Cf. VV. DD.
5) Vocem θύει typotheta in Ald. omisit.

c. 340. l. 12. Ἀναρώγας, μεγάροιο τὰς τ. — ῥώγας.	Ἀναῤῥῶγας μεγάροιο, τὰς τ. — ῥῶγας.
Ἀναϲαβρῶϲαι, ε.	Ἀναϲαβρῶϲαι. ε.
Ἀναϲείοις. ἀναπαθεῖς.	A. ἀναπείθοις.
Ἀναϲειράζειν. ἀναρούειν π.	Ἀναϲειράζει. ἀνακρούειν π.
c. 341. l. 7. Ἀναϲεϲυρμένη, ἢ σ.	A. ἡ σ.
— l. 11. Ἀνάϲιμον. τ. — ἐϲτραμμένον.	A. τ. — ἐϲτραμμένον.
Ἀϲιμοῦν. τ.	Ἀναϲιμοῦν. τ.
— l. 14. Ἀναϲκαλεύοντες. ἀνακινῶντες. ἢ ε.	A. ἀνακινοῦντες. ἢ ε.
Ἀνακένιϲμα. α.	Ἀναϲκένιϲμα. α.
c. 342. l. 1. Ἀναϲκευάζει, μ.	Ἀναϲκευάζειν, μ.
— l. 3. Ἀναϲκήπτρῳ. α.	Ἀνὰ ϲκήπτρῳ. α.
Ἀναϲκινδυλεύϲεϑαι. α.	Ἀναϲκινδυλεύεϑαι. α.
— l. 6. Ἀναϲκολοπήϲει. ἀναϲτρωϲει.	A. ἀναϲταυρώϲει. [6]
Ἀναϲκολύψας. γ.	Ἀναϲκολλύψας. γ. [7]
— l. 9. Ἀναϲπᾷ. ε. ἐκριζοῖ. ἀναϲπάζουϲιν. α.	A. ε. ἐκριζοῖ. Ἀναϲπάζουϲιν. α.
— l. 12. Ἀνάπάϲω. ε.	Ἀναϲπάϲω. ε.
c. 343. l. 7. Ἀραϲταδόν. α.	Ἀναϲταδόν. α. [8]
Ἀναϲτατοῦντας. ἀνατρέπτοντας.	A. α.
— l. 10. Ἀναϲϲύτωτα. ἀναϲεϲειμένα.	A. ἀναϲεϲειϲμένα.
— l. 14. Ἀναϲτέλλω. κ. ἀναφράϲω.	A. κ. ἀναφράττω.

c. 343.

6) Vitioſum ἀναϲτρώϲει natum eſt ex compendio ſcribendi ἀναϲτρώϲει, id eſt ἀναϲταυρώϲει, quod ſcriba non intellexit.

7) VV. DD. lectionem codicis divinarunt.

8) Antequam emendaverit, lineam voci ſubjecit, et in margine notavit ⸸.

M S.	M U S.
c. 343. l. 17. Ἀναστήσειν. α. π. ἀναστῶσιν.	A. ἀ. π. ἀνάστωσιν.
— l. ult. Ἀναστίδωνος. ἀνατεταμένος.	+ Ἀναστίδωνος. α. [9]
c. 344. l. 2. Ἀνάστημα. δ. Ἀνάστρατον. κ.	Ἀνὰ στόμα. δ. Ἀνὰ στρατόν. κ.
— l. 9. Ἀναστῦψαι. ε. — Σοφ. μωμῶ.	Ἀναστύψαι. ε. — Σοφ. + Μώμω. [10]
— l. 12. Ἀναστρώφων. α.	Ἀναστρωφῶν. α.
— l. 16. Ἀνασυροίμεθα. τ. — ἀπὸ τῶν τὰς σωτῆνας ἀρόντων.	A. τ. — ἀπὸ τῶν τὰς + σωτήνας αἰρόντων. [11]
c. 345. l. 5. Ἀνατάξαθαι. εὐτρεπήσαθαι.	A. εὐτρεπίσαθαι.
Ἀνατεθυμιασμένος. ἀναπεπισμένος.	A. ἀναπεπεισμένος.
— l. 14. Ἀνατοιχάσαι. π τοῖχον π.	A. περὶ τ. π. [12]
c. 346. l. 5. Ἀνατομίαν. α.	A. α.
— l. 7. Ἀνατρέχειεν. μεταπλάσειεν.	A. μεταπλάσσειεν.
— l. 10. Ἀναύδακτον. ἀνεξίγητον. α.	A. ἀνεξήγητον. α.
— l. 13. Ἄναυρον. ὄνομα π.	Ἄναυρος. ο. π.
— l. 16. Ἄναυτα. ἠπειρωτικά. Τ.	A. ἠπ. Τ.

9) In editis ἀνατεταγμένος errore typoth.

10) Signum typotheta omisit.

11) Emendationem VV. DD. legentium σωλῆνας συρόντων, codicis scriptura probabilem reddit.

12) Nil impedit, quo minus cum Kuhnio παρὰ τοῖχον legatur; compendium enim περὶ et παρὰ denotat.

c. 347. l. 4. Ἀναφαλαντώματι. Φ. — Ἀναφαλλαντώματι. Φ.[13])

— l. 12. Ἀναφλᾶ, λάχανον Φ. — Ἀναφλᾷ λάχανον, Φ.

Ἀναφλᾷν, χειροτριβεῖν αἰδ. — Α. χ. τὸ αὐδ.

— l. ult. Ἀναφράξαντες. α. — Α. α.[14])

c. 348. l. 2. Ἀναφῦναι. α. — Ἀναφῆναι. α.[15])

— l. 4. Ἀναφώνημα. ἀνημένη β. — Α. ἀνειμένη β.

Ἀναχαιτίζειν. ἀναπίθειν. ἀναχαλινοῦν. — Ἀναχαιτίζει. ἀναπείθει. ἀναχαλινοῖ. ἀνακρούεται. α. — Σοφ. Ἑλένης ἀπαιτήσει.[16])

Ἀνακρούεται. α. — Σοφ. ἑλένης ἀπαιτή.

— l. 9. Ἀνα. χασάμενος. ἀναποδήσας. — Ἀναχασσάμενος. α.[17])

Ἀναχασαμένη. α. — Ἀναχατσαμένη. α.

— l. 12. Ἀναχεῖρα. ἐγγ. — Ἀναὶ χεῖρα. ε.

Ἀναχαιτίσαντι. ἀνορμήσαντι. ποστρέψαντι. α. χ. ἀναποδήσαντι. ἀναπίσαντι. — Α. ἀνορμήσαντι. ἀποστρέψαντι. α. χ. ἀναποδίσαντι. ἀναπείσαντι.

c. 349. l. 9. Ἄνδα. αὕτη. Κ. — Α. α. Κ.

— l. 13. Ἀνδ' ἀρέβαινεν. α. — Ἂν δ' ἄρ ἔβαινεν. α.

Ἀνδασβορέας. υ. Τ. — Ἄνδας βορέας. υ. Τ.

Ἀνδ' αὐτήν. κ. — Ἂν δ' αὐτήν. κ.

Ἀνδειράδες. πρ. — Α. πρ.

— l. 19. Ἄνδειρον. α. — Ἄνδηρον. α.

c. 349.

13) VV. DD. veram ſcripturam Heſychio reſtituerunt.

14) Bene emendarunt VV. DD. In Ald. Ἀναφοράξαντες culpa typoth.

15) Conjecturam VV. DD. codicis ſcriptura confirmat.

16) Separata univit. Ἑλένη ἀπαιτήσει, quod Ald. exhibet, typothetae tribui debet.

17) Litteram eraſit; ſi bene video, fuit ſigma.

M S.	M U S.
c. 349. l. 19. Ἄνδικε. ἀνάρριψον. δίκην γ.	A. ἀνάῤῥιψον. Δίκειν γ.
c. 350. l. 9. Ἀνδοκάνας. δ.	Ἄν δοκάνας. δ.
— l. 11. Ἀνδοκεύς. ἀνάδοχος.	A. ἀνάδοχος. [18]
— l. 13. Ἀνδοκιδου Ἑρμῆς. ε. — Ἑρμῆς. Ἀνάθημα, Φυλῆς. Ἄνδρα. τ. — καὶ τὴν καταικοινωνίαν τ. γ. ὑπολαμβάνει ἀνδραγαθίαν, κ.	A. E. ε. — Ἑρμῆς. ἀνάθημα Φυλῆς. Ἄνδρα. τ. — καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τ. γ. ὑπολαμβάνει. Ἀνδραγαθία. κ.
— l. 18. Ἀδραγρία. σκ.	Ἀδράγρια. σκ. [19]
— l. 20. Ἄνδρακας, κ.	Ἀνδρακάς. κ.
c. 351. l. 3. Ἀνδραπόδεσι. τ.	Ἀνδραπόδεσσι. τ.
— l. 10. Ἀνδραποδέστατοι. δ. Ἀνδρασγραφεῖν. τ.	Ἀνδραπωδέστατοι. δ. A. τ. [20]
c. 352. l. 2. Ἀνδρηᾶται. κ.	Ἀνδρειᾶται. κ.
— l. 4. Ἀνδρείκελον. α. — ἀνθρώπου ὁμ.	A. α. — ἀνθρώπῳ ὁμ.
— l. 7. Ἀνδρίκελον. χρ.	Ἀνδρείκελον. χρ.
— l. 10. Ἀνδριχέρηϊ. ἄνδριον ἐλ.	Ἀνδρὶ χέρηϊ. ἀνδρὶ ἐλ. [1]
— l. 14. Ἀνδρομις. υ.	Ἀνδροδμῆς. υ. [2]
— l. 18. Ἀνδρόκλειδαι. γ. Ἀθηνίησιν.	Ἀνδροκλεῖδαι. γ. Ἀθήνηισιν.
c. 353. l. 1. Ἀνδροκόβαλος. κ.	Ἀνδροκόβαλλος. κ. [3]
— l. 9. Ἀνδρομανης, ε.	Ἀνδρομανής. ε. [4]

c. 353.

18) Variam lectionem delevit.
19) Ἀνδράγρια typothetae debetur.
20) Emendaverat: Ἄνδρας γραφεῖν. at delevit.
1) In Ald. χέρκι errore typoth.
2) In Ald. Ἀνδροδῆμις. incuria typoth.
3) Emendatio VV. DD. codicis ſcriptura firmatur.
4) Lectionem ſupraſcr. delevit.

c. 353. l. 11. Ἀνδρομέοι, ἀνθρ. Ἀνδρομαίου, ἀνθρωπίου.
Ἀνδρομέοιο. α.[5])
A. α.

c. 355. l. 12. Ἀνδύεται. α. — ἀπὸ τῶν ἀθηνιδῶν ὑποζυγὸν, κ.
A. α. — ἀπὸ τῶν ἀφηνιαζόντων ὑπ. κ.

c. 356. l. 4. Ἀνέβρεχεν. η.
A. η.

Ἀνεγκαλύπτοις. μὴ κεκαλυμένοις.
A. μὴ κεκαλυμμένοις.

c. 357. l. 6. Ἀνέδην, Αἰσχύλος φεύγειν.
A. Αἰσχ. Φ.

Ἀνέδην, διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκεχ. κατὰ στέρησιν τοῦ ες, ὅ ἐστι ἰδρ. α. γ. ἐκ τοῦ ἐδάφου ἀνεστ.
Λ. διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκ. κ. στ. τοῦ ἔσαι, ὅ ἐστι ἰδρ. α. γ. ἐκ τοῦ ἐδάφους α.[6])

c. 358. l. 1. . . εθέμην. ὠμ.
Ἀνεθέμην. ὠμ.

— l. 11. Ἀνιμώμενος. α.
Ἀνιμώμενος. α.[7])

c. 359. l. 3. Ἀνεέργειν, σκῶμμα. Ἀνοίγειν, α.
Ἀνέεργεν στόμμ' ἀνοίγειν. α.[8])

— l. 8. Ἀνιεμένη. α. — κόλπον ἀνειεμένη.
A. α. — κόλπον ἀνιεμένη.

Ἀνειλειθυῖ. ἀνάτοκον πδ εὐρι ἰῶνι.
Ἀν' εἰλείθυιαν. ἀνὰ τόκον. Εὐριπίδης Ἰωνι.[9])

Ἀνειλύπω, ἀνέβαινεν.
Ἀνειλεῖτο. α.

— l. 11. Ἀνέχεσθαι, συντρ.
Ἀνέχεσθαι. σ.[10])

c. 359.

5) Lectio Ald. typothetae tribuenda est. Veram lectionem VV. DD. Hesychio restituerunt.

6) Fragmenti Aeschyli correctionem διὰ κῦμ' ἄλιον scriptura διὰ κυμάλιον confirmat. Cf. VV. DD.

7) Scripturam codicis divinavit Salmasius.

8) Sic disjuncta univit. Cf. VV. DD.

9) Glossa, quam imperitus scriba male divisit, fuit haec: Ἀνειλείθυιαν. ἄτοκον. Εὐρ. Ἰ. Cf. VV. DD.

10) Scriptum fuit procul dubio ab Hesychio Ἀνείλεσθαι. ut VV. DD. jam divinarunt; λ enim et χ facile inter se permutantur.

M S.	M U S.
c. 359. l. 13. Ἀνεῖσαι. ε. Ἀνειλύσπαθαι, ἀναρίχαθαι.	Α. ε. Ἀνειλυσπᾶθαι. ἀναρῤῥιχᾶθαι. [11]
c. 360. l. 7. Ἀνειρήκασιν. κεχρητηριάκασιν.	Α. κεχρηστηριάκασιν.
— l. 9. Ἀνεῖρφι. ἐβ.	Α. ἐβ.
c. 361. l. 6. Ἀνεκήκιδεν. α.	Ἀνεκήκιεν. α. [12]
— l. 10. Ἀνεκόρει. ε.	Ἀνεκόρει. ε.
Ἀνεκνάδαλλον. ἀνέκλωνεν. ε.	Α. ἀνέκλων. ε.
Ἀνεκλητ:, ε.	Ἀνεκλητεῖν. ε. [13]
Ἀνεκρούσατο. ε.	Ἀνεκρούσαντο. ε.
Ἀνέκτημαι. α. Σοφ. κρεοῦσιν.	Α. α. Σοφ. Κρεούσῃ.
— l. 19. Ἀνέκτως. π.	Ἀνεκτῶς. π.
Ἀνεκυμβαλίαζον. α. — π τῶν κυμβάλων.	Α. α. — παρὰ τ. κ.
— l. 24. Ἀνεκώκησεν. α.	Ἀνεκώκυσεν. α. [14]
c. 362. l. 2. Ἀνελλιποῦς. ὁ τ. π. μὴ ἀλόμενος, η.	Ἀνελλιπούς. ὁ τ. π. μὴ ἁλόμενος, η.
— l. 11. Ἀνεμεσίτον, α.	Ἀνεμέσητον. α.
— l. ult. Ἀνεμωρία. π.	Ἀνεμώρεια. π.
c. 363. l. 1. Ἀνεμοσκεπέων. τῶν πρὸς ἀνέμους σκέπην ε.	Α. τῶν πρὸς ἀνέμου σκέπην ε. [15]
— l. 3. Ἀνεμοτρεφές. τ. — τρεφόμενον, τ.	Ἀνεμοστρεφές. τ. — στρεφόμενον, τ.
— l. 7. Ἀνεμώτας, ὄνομα ἀφεκτὸς, ἱερὸς, τ.	Ἀνεμώτας. ὄνομα. Ἀφεκτός. ἱερός. τ. [16]

c. 364.

11) Hesychio restituatur Atticorum ἀναριχᾶσθαι.
12) Correctio Musuri typothetam latuit.
13) Litteram in fine delevit.
14) In Ald. mendum typoth.
15) In Ald. σκέπιν errore typoth.
16) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmare videtur.

M S.	M U S.
c. 364. l. 11. Ἀνεξιναάσκετο. ἐξιναάσκετο. α.	Ἀνεξηναάσκετο: ἐξηναάσκετο. α.
— l. 17. Ἀνεσταστίη. ϑ.	A. ϑ.
Ἀνεπάγγελτοι. οἷς οὐ παρηγγέλλη. ε.	A. οἷς οὐ π. ε.
c. 365. l. 3. Ἀνεπάφλαζον. ἀνεκόχλαζον.	A. α.
— l. 9. Ἀνεπικόρριτος. α.	Ἀνεπικόρρητος. α.
— l. ult. Ἀνεπίτμητοι, μισθώσεις, α.	Ἀνεπίτμητοι μ. α.
c. 366. l. 9. Ἀνεπ. λησα, α.	Ἀνεπείλησα, α. [17])
— l. 14. Ἀνεπτυξάτην. α. δυϊκώ.	A. α. δ.
c. 367. l. 3. Ἀνερμάτιστος, ναῦς κούφη σάβουρα.	Ἀνερμάτιστος ναῦς. κούφη σαβούρας.
— l. 9. Ἀνέρριψαν. ἀνεβ.	A. ἀνεβ.
Ἀνελαύνοντες. ε.	A. ε.
c. 368. l. 8. Ἀνέσαιμι. ἀπείσαιμι. κ.	A. ἀναπείσαιμι. κ.
c. 369. l. 1. Ἀνέσαντες. ἀναναθήσαντες. α.	A. ἀναναθίσαντες. α.
— l. 4. Ἀνέσει. σώσει. α. καὶ ε. ποιήσει εἰς τὴν οἰκ.	A. σ. α. καὶ ε. ποιήσει εἰς τ. οἰκ. [18])
— l. 9. Ἀνεσκολόπησαν. ἀνέστρωσαν.	A. ἀνεσταύρωσαν.
Ἀνεσκολοπίϑη. ἀνεστρώϑη.	A. ἀνεσταυρώϑη.
Ἀνεσπάκασιν. εὑρίκασιν. ε.	A. εὑρήκασιν. ε.
— l. 12. Ἀνέσπητο, α.	Ἀνέσποιτο. α.
Ἀνεστάλη. ε. μετεκτονήϑη.	A. ε. μετεκλονήϑη.
c. 370. l. 10. Ἀνεσχίϑεν. α.	Ἀνεσχέϑεν. α.

c. 370.

17) Littera a Muſuro deleta videtur eſſe ο. Cf. VV. DD.
18) In Ald. typotheta erravit.

c. 370. l. ult. Ἀνεσέτησι. π. ἢ φίβλαις. — A. π. ἢ φ. [19])

c. 371. l. 1. Ἀνέτρεχον ἐν συνθήκῃ. οὐκέτι ε. — A. ἐν σ. οὐκέτι ε.

— l. 8. Ἀνεύθυνον. ἀζ. α. ἄνευ πρυτανείων. δ. — πρυτάνει ἐκρίνοντο. — A. ἀζ. α. ἄνευ πρ. δ. — πρυτανεῖα ἐκρίνοντο.

— l. 13. Ἀνευρύνει. ἐξαπλεῖ. — A. ἐξαπλοῖ.

— l. ult. Ἀνεφίτου. α. — A. α.

c. 372. l. 1. Ἀνέφλυεν. α. — ἀνέβαλλεν. — A. α. — ἀνέβαλλεν.

Ἀνέφυ. α. — A. α. [20])

— l. 4. Ἀνέχαζεν. ἀνεπέδιζεν. α. — A. ἀνεπόδιζεν. α.

c. 373. l. 7. Ἀνέψυχθεν. ἀνεκτήσατο. — A. ἀνεκτήσαντο.

— l. 11. Ἄνευ. α. — Ἄνεω. α.

— l. 15. Ἀνητηρίαν. π. — Ἀνηβητηρίαν. π.

Ἄνηβος. ὁ μ. — ὀφέλουσαν ἡλ. — ἢ βόλου ο. — A. ὁ μ. — ὀφείλουσαν ἡλ. — ἢ βόλου ο. [1])

— l. ult. Ἀνήβραχεν. η. — Ἀνέβραχεν. η.

c. 374. l. 9. Ἀηκές. ἀῆκον. Σοφ. Αἰχμαλώτησιν. — Ἀνηκές. ἀνῆκον. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν.

— l. 14. Ἀνηκίδοτοι. α. — Αἰσχ. ψυχοστασίαι. — A. α. — Αἰσχ. ψυχοστασίαις. [2])

c. 375. l. 6. Ἀνήμισεν. χωρῶ. — Ἀνίημι. συνχωρῶ.

c. 375.

19) Vera eſt Salmaſii conjectura. In Ald. φίλαις culpa typothetae.

20) Gloſſas in editis unitas VV. DD. quoque ſejungendas voluerunt.

1) In Ald. βώλου culpa typoth.

2) Unanimi veteris aevi conſenſu in Heſychio reponendum eſt: Αἰσχ. Ψυχοστασίᾳ. Litterae α ex more veterum mss. jota dativi adhaeret.

c. 375. l. 11. Ἀνήν. ἄνησιν. ἢ δ. Α. α. ἢ δ.
c. 376. l. 11. Ἀνηρέθη. ἐξειλήφθη. Α. ἐξηλείφθη.
— l. 15. Ἀνήρης. α. Αἰσχύλος Σαλαμι. Α. α. Αἰσχ. Σαλαμῖνι. [3])
— l. ult. Ἀνηρήψαντο. α. Α. α.
c. 377. l. 3. Ἀνηρίναστος. ἐρίναι οὖ τῆς σ. — τελεσφορήσαντος κ. — καὶ τὸ μὲν ἐρινάζειν λ. Α. ἐρινεοῦ τῆς σ. — τελεσφορήσαθαι κ. — καὶ τὸ μὲν ἐρινάζειν λ.
— l. 11. Ἀνήροτον. μὴ ἀροτριώμενον. Α. μὴ ἠροτριωμένον.
— l. 18. Ἀναχαίας. χάσμη. Α. χάσμης.
c. 378. l. 1. Ἀνήωχμον. κ. Ἄνθα. Φ. Ἀν' ἰωχμόν. κ. Ἄνθεα. Φ.
Ἀνθεῖαι. ὧραι. ἀνθεία, π. Α. ὧραι. Ἄνθεια. π.
— l. 14. Ἀνθέμιον. τὸ ε. χρυσίον ἢ γὰρ μή τις ἐν λικοειδέσι ἐν τοῖς κ. Α. τὸ ε. χρυσίον, ἢ γραμμή τις ἐλικοειδὴς ἦν ἐν τοῖς κ.
— l. 16. Ἀνθέμης, ἡ υ. Ἀνθέμη. ἡ υ.
— l. 18. Ἀνθοφόρῳ. α. ἢ εὐώδη. α. Α. α. ἢ εὐώδει. α.
— l. 20. Ἀνθέμους. π. χ. ποταμους. Ἀνθεμοῦς. π. χ. ποταμός.
Ἀνθεμουσία. τ. — ἐξ ἀθυμοῦντος π. Α. τ. — ἐξ Ἀνθεμοῦντος π.
— l. ult. Ἀνθέξεται. α. ἢ λίει [ἀνθερεῶν.] Α. α. ἢ λύει.
c. 379. l. 5. Ἀνθέρικας. τ. — καὶ ἀσφοδέλου κ. κ. — στρόχυσι κ. Α. τ. — καὶ ὁ ἀσφοδελοῦ κ. κ. — στάχυσι κ.

c. 379.

3) Scribendum, ut ſupra: Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

M S.	M U S.
c. 379. l. 7. Ἀνθεσιμήλων, τὴν ἀκροδρυοῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων [τοῖς ἀκροδρίοις] πᾶς κ.	Ἄνθεσι μήλων. τοῖς ἀκροδρύοις. α. μ. τῶν μήλων. πᾶς κ. [4]
— l. 13. Ἄνθεται. ε.	Ἀνθέται. ε.
c. 380. l. 3. Ἀνθηλά. περιδέρμα.	Α. περίδερμα.
— l. 5. Ἀνθηλήπυρος, α. Ἀνθήλιον τῆς σελήνης.	Ἀνθηλεῖ, πυρός. α. [5] Ἀνθήλιον. τὴν σελήνην.
— l. 9. Ἀνθήμερον. σ. — ΣοΦ. Δανάᾳ.	Α. σ. — ΣοΦ. Δανάῃ.
— l. 12. Ἀνθήνας. ὁ πρόσφατος συντεθημένος τ. Ἄνθινος, οἶνος ἡδ.	Α. ὁ προσφάτως συντεθειμένος τ. Ἄνθινος οἶνος. ἡδ.
c. 381. l. 9. Ἀνθοσμίας, οἶνος εὐπ.	Ἀνθοσμίας οἶνος. εὐπ.
— l. 11. Ἀνθοῦσα. βλ. — μεταβάλλουσα. ἀνθότουδεδή. α.	Α. βλ. — μεταβάλλουσα. Ἀνθ' ὅτου δὲ δή. α. [6]
c. 382. l. 2. Ἀνθηδρών. ἡ τεμθρηδών.	Α. ἡ τερθρηδών.
— l. 7. Ἀνθρίσκιον. λ. — ἢ τὸ ἄννησον.	Α. λ. — ἢ τὸ α.
— l. 8. Ἀνθρώπω. ἡ γ. Ἀνθρωπείους, ἡμέρας τ. Ἀνθρωσκε. ἄνω θρωσκε, ὀρχοὺς σοφοκλῆς κώμω.	Ἀνθρωπώ. ἡ γ. Ἀνθρωπείους ἡμέρας. τ. Α. α. ὠρχοῦτο. ΣοΦ. Κώμῳ. [7]

c. 382.

4) Posterius τοῖς ἀκροδρίοις varia lectio est, textui e margine inserta.

5) Hesychio restituendum est: Ἀνθήλη. πυρός. Quae sequuntur: ἀνθεῖ. ἀνθήσει. separanda sunt.

6) Male unita sejunxit.

7) Repone: ὀρχοῦ. Sigma ex ΣοΦ. propter continuam vocum seriem adhaesit.

c. 390. l. 1. Ἀνούτατος. α. — Αἰσχ. Λυκούργ

Α. α. — Αἰσχ. Λυκούργω.

— l. 4. Ἀνότευκτον. α.
Ἀνούλεγοι. ἀνώλεθροι.

Ἀνότεγκτον. α.
Α. α.

— l. 7. Ἀνοχή, μακροθυμία. π, τ. — ἡ ἀνατολή. Ἀνοχ.ου, α.

Ἀνοχῆ. μακροθυμίᾳ. π. τ. — ἡ ἀνατολῇ. Ἀνοχέου. α. [18])

— l. 11. Ἀνοψοφίην, τ.

Ἀνοψοφιῆν. τ.

— l. 17. .νστήτην. α.

Ἀνστήτην. α.

— l. 20. Ἀνταγονὴς, τίς. α. Ἀνταγορίδας. γ. Ἀθηνήϊσιν.

Ἀνταγωνιστὴς. α. Α. γ. Ἀθήνῃσιν.

c. 391. l. 5. Ἀνταίαν. ε. — Σοφοκλῆς τισίω.

Α. ε. — Σοφ. Ἀκρισίῳ.

— l. 15. Ἀνταλλαγὴν, α.

Ἀνταλλαγῆναμ. α.

c. 392. l. 13. Ἀνταντὰν, ε.

Ἀντάνταν. ε.

c. 393. l. 1. Ἄνταρ. α. ὑπὸ Τυρινῶν. Ε.

Α. α. ὑπὸ Τυρρήνων. Ε.

— l. 7. Ἀντατισκόμενος. ε.

Ἄνταττιτυσκόμενος. ε.

— l. 11. Ἀντεῖν. ὁ ε.

Ἀντήν. ὁ ε.

— l. 14. Ἀντεκκομιεῖ. ἀντευξεῖ.

Α. ἀντεύξει.

Ἀντεκομίσει. α.

Ἀντεκκομίσει. α.

c. 394. l. 3. Ἀντεμμάσαθαμ. α. — Εὐρ. πολίασιν.

Α. α. — Εὐρ. Πολιάσιν.

— l. 10. Ἀντεπονησόμεθα. ἀντεπενέγκω.

Ἀντεκπονησόμεθα. ἀντεπενέγκωμεν. [19])

Ἀντεραστὴς. ὁ α. ἀντερήσεις. α.

Α. ὁ α.
Ἀντερήσεις. α.

— l. ult. Ἀντέσο. ἀντίσον. α.

Α. ἀντισοῦ. α.

c. 395. l. 1. Ἀντεταιῶς, α.

Ἀντεταιῶς, α. [20])

c. 395.

18) Duas litteras delevit; fuerunt, ni fallor: ευ.
19) VV. DD. conjectura codicis ſcriptura firmatur.
20) Male typotheta ſignum Muſuri in fine praecedentis articuli poſuit.

M S.	M U S.
c. 395. l. 3. Ἀντέχεται. α. — παραποιεῖται.	A. α. — περιποιεῖται.
— l. 13. Ἀντήρεις. α. — ἐπὶ τῶν ἑρεσσ.	A. α. — ἀπὸ τῶν ἑρεσσ.
c. 396. l. 8. Ἀντήδης. ἰκ. Ἀντῆ. δῶρον ἰκ.	Ἀντήδην. ἰκ. Ἀντῆον δῶρον. ἰκ.
— l. 11. Ἀντήσει. λιτανείαις. ἀντήσεσιν.	Ἀντήσεσι. λ. α. [1]
— l. 13. .ντι., πρ.	Ἀντί. πρ. [2]
c. 397. l. ult. Ἀντιβοΐϊον. ἐξεν.	Ἀντίβιον. ε.
c. 398. l. 3. Ἀντηβολῆσαι. μ.	Ἀντιβολῆσαι. μ.
— l. 6. Ἀντιγόνιος. βῶλος τὶς	A. βῶλός τις
— l. 9. Ἀντιγεάφεσθαι. α. — Ἀττικοὶ τὸ ἀντιποιεῖσθαι κλῆρον	A. α. — Ἀττ. τὸ ἀντ. κλήρου
— l. 12. Ἀντιγεαφή. τ. — τὸ ἀντιποιεῖσθαι. Ἀντία, πλέκειν α.	A. τ. — τῷ ἀντιποιεῖσθαι. Ἀντία πλέκειν. α.
— l. 16. Ἀντιδίκειν, ἐν δίκῃ ἀντιμένειν.	Ἀντιδικεῖν. ἐν δ. ἀντιβαίνειν.
c. 399. l. 2. Ἀντιζήλου, στρ. στρεαγγαλώδη ἐν κ.	Ἀντίζηλον. στρ. ἀστραγαλῶδες ἐν κ.
— l. 8. Ἀντιθόντων, υ.	Ἀντιθεόντων. υ.
— l. 11. Ἀντικαραών. τ. — κλεῖδα ἀντικασηγνήτου, ἴσ.	A. τ. — κληῖδα. [3] Ἀντικασιγνήτου. ἴσ.
— l. 16. Ἄντικυ. κ.	Ἀντικύ. κ.

1) V. *ἀντήσεσιν* vere eſt correctio gloſſae Ἀντήσει, quae, ut vir doctus in notis ſuſpicabatur, ex margine in textum irrepſit; hoc enim ſcriptura Ἀντήσει extra dubium ponitur.

2) Compendium ſcribendi in fine eſt, cujus vim definire nequeo, valere enim poteſt aut *ων* aut *ον*. Cf. VV. DD.

3) Vitioſe in editis Ἀντικαρά. incuria typothetae, qui compendium ſcribendi fini annexum praetermiſit. Sequentem gloſſam Muſurus bene ſejunxit.

c. 399. l. 16. Ἀντικρυς. φ. α. ἀντικρύς.	A. φ. α. ἄντικρυς.
Ἀντικύρικον. ὁ ἐλέβορος.	A. ὁ ἐλλέβ.
— l. ult. Ἀντιλαχεῖν. τὸ δίκη ἐπιδ.	A. τὸ δίκην ε.
c. 400. l. 5. .ντιλαζυθαι. α.	Ἀντιλάζυθαι. α.
— l. 8. Ἀντίκρυδ. ἀπόφημι φ.	Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι. φ
Ἀντιλαβαί. λ. — ἐξιμιστίχων	A. λ. — ἐξ ἡμιστίχων
— l. 14. Ἀντὶ, μῆνα κ.	Ἀντίμηνα. κ. [4]
— l. 17. Ἀντίνη. ἄντινι ἐνέγμεθα. ἐ.	Ἄντι διενέγμεθα. ε. [5]
Ἀντινυπολλῶν, ἴσος πολλή.	Ἀντί νυ πολλῶν. ἴσος πολλοῖς.
Ἀντίζωοι, α.	A. α.
c. 401. l. 9. Ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαρεξάγει. α.	A. α. α.
Ἀντίπερα. τῶ ἐν τ.	A. τὸ ἐν τ.
Ἀντιπεραλαχεῖν. α.	Ἀντιπεριλαχεῖν. α.
c. 402. l. 9. Ἀντιπροίσχεν. α.	Ἀντιπροίσχειν. α.
c. 403. l. 1. Ἀντίρινον. ἀντίριζον.	A. ἀντίῤῥιζον.

c. 403.

4) Correctionem Muſuri typotheta neglexit.

5) Typotheta correctionem Muſuri male capiebat, unde vitioſa lectio ed. Aldinae. Prima ſcriptura fuit: Ἀντινενέγμεθα. nam augmenta verborum in libris veteris aevi ſcriptis frequenter a librariis negliguntur, aut: Ἀντιηνέγμεθα. Supra hanc vitioſam lectionem ſcripta erat

αντι η

altera, hoc modo: Ἀντινινέγμεθα. Imperitus deinde ſcriba, lectionem ſupraſcriptam pro ipſa gloſſa accipiens, ne litterarum ordo rumperetur, ita deſcripſit: Ἀντίνη. ἄντινι ἐνέγμεθα. ignorans ſcilicet, quid ἀντινινέγμεθα ſibi vellet, vocem in duas diviſit. Vera Heſychii gloſſa, quae hic contra litterarum ſeriem inſerta fuiſſe videtur, fuit, quemadmodum criticorum ſagaciſſimus Bentlejus animo olim praeſagiebat: Ἀντιηνέγμεθα. ἠναντιώμεθα.

c. 403. l. 5. Ἀντίσειεν. ἀπαντίσειεν.
Ἀντίσεις, λιτανείαις.
— l. 8. Ἀντιστάτης. ὁ ἐνθέστης τῇ μάχῃ, καὶ σημαίνει ἐνθυτικῆ.
— l. 13. Ἀντιστοιχεῖ, κ.
c. 404. l. 1. Ἀντίσχαδος. τὸ μηδενὸς ἔξεστιν.
Ἀντι.. τα, ἀνέκτιστα. α.
— l. 7. Ἀντίτια. τ.
— l. 12. Ἀντιποιεμίκετα, ἴσος ἰκ.
Ἀντιτορεῖν, ἔσας. δ.
c. 405. l. 1. Ἀντίτομον. Φ. — ὅπερ ὁ ποιῶν οὐ β. ὑπό τινος ἀλεξιφαρμακου.
— l. 7. ΑντιΦθάρα. α.
c. 406. l. 2. Ἀντίχειρε, ἔνια τ. — ἐκτείνων πρ.
— l. 9. Ἀντίψυχοι. οὕτως καλοῦντες οἱ μέμνονες ο.
c. 407. l. 1. Ἀντόμαχ, παντὸ, ἰκ.

Ἀντήσειεν. ἀπαντήσειεν.
Ἀντήσεις. λιτανεῖαις.
A. ὁ ἐνθέτης ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ καὶ ἐνθυτικῆ.
Ἀντιστοιχεῖν. κ.
Ἀντίσχαδον. τὸ μ. ἄξιον. 6)
Ἄντιτα. α, α. 7)
Ἀντίτιμα. τ.
Ἀντί τοι ἔμ' ἱκέτασο. ἴσος ἰκ.
Ἀντιτορήσας. δ. 8)
A. φ. — ὅπερ ὁ π. οὐ β. ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον.
A. α.
Ἀντίχειρες, ἔνια τ. — ἐκτείνονται πρ.
A. οὕτως κ. οἱ Μέμνονες ο.
Ἄντομαχ, πάντα ἰκ. 9)

6) Correctio Musuri typothetam fugit. Permutatio vocum ἄξιον et ἔξεστιν, quae etiam in aliis scriptorum locis observatur, oritur ex forma siglorum, quibus in vetustioribus mss. ambae voces designantur.
7) Erasit duas litteras. Cf. VV. DD.
8) Scriptura ms. duas glossas juxta se positas exhibet, alteram Ἀντιτορεῖν, alteram Ἀντιτορήσας. Quod vero in fine repetitur ἀντιτορήσας correctionem falsae scripturae Ἀντιτορήσας esse arbitror. In Ald. Ἀτιτορήσας culpa typothetae.
9) Emendationem VV. DD. Ἄντομαχ, ὑπαντῶ. ἰκ. scriptura codicis confirmat.

c. 407. l. 2. Ἀντᾶμαι. υ. Ἀντόμεναι. υ.

— l. 7. Ἀντομῶσαι. παλέσαι. Α. παρακαλέσαι. [10])

— l. 9. Ἄντος. εὖρος. [οἱ δὲ] Εὐρ. Α. ε. Εὐρ. [11])

— l. 12. Ἀτρέσας. α. Α. α. [12])

— l. 14. Ἄντρον. σπ. — ἢ σκοτειναὶ σπήλ. Α. σπ. — ἢ σκοτεινὸν σπήλαιον. [13])

c. 408. l. 4. Ἀντυγωτός. α. — ὅτι αἱ α. κ. Α. α. — ὅθεν αἱ α. κ.

— l. 6. Ἀντυκάρτερα. α. Ἀντικάρτερα. α.

— l. ult. Ἀνῦξαν. α. Ἀνῆξαν. α.

c. 409. l. 2. Ἀνυλήεντα, κατὰ τὸν ὑλώδην. Ἀν' ὑλήεντα. κ. τ. ὑλώδη.

— l. 7. Ἀνύπνον. ἀγ. Ἀνύπιστον, ἀνυποχώρητον. Ἀνύπνηνον. α. Ἀνύπειστον. ἀνυποχώρητον.

— l. ult. Ἄνυσις. π. — εὐτελεστική. Α. π. — ἀποτελεστική. [14])

c. 410. l. 6. .φιθεῖ, α. ἀνώγει. π. Ἀφιθεῖ. α. Ἀνώγει. π. [15])

Ἄνωγεν. ἐκ. ἀνώγει. πρ. Α. ἐκ. ἀνώγει. πρ. [16])

— l. 14. Ἀνωκολία. π. Ἄνω κοιλία. π.

— l. 19. .νωλόφυκτον, α. Ἀνωλόφυκτον. α.

10) Fuerunt olim duae lectiones, una Ἀντομῶσαι. παρακαλέσαι, altera Ἀντομῶ σε. παρακαλῶ σε. Musurus solito more lectionem suprascriptam delevit.

11) In codice archetypo fuit procul dubio lacuna, cujus οἱ δὲ reliquiae sunt.

12) Ἀντρέσας in Ald. quod typothetae debetur.

13) Scriptura codicis fuit: σκοτεινὰ σπήλαια.

14) Primum emendavit: ἐκτελεστική.

15) Litteram initialem praefixit, et unita separavit.

16) In editis ἀνώγει. πρ. ut nova glossa separatur.

c. 410. l. 19. Ἀνωμαλαδάσσεν. α. — Ἀνώμαλα δάσσεν. α.

Ἀνωμαλία, ... — A. [17])

Ἀνωμαλοκρῶς. α. — Ἀνωμαλοκρώς. α.

c. 411. l. 6. Ἀνώπιστον. ἀόρατον. α. — A. ἀόραστον. α.

— l. 11. Ἀνωρέας. οὐκ ἀπολυμ. — A. οὐκ ἀπολλυμ.

— l. ult. Ἀνώχθει, παρακελεύω. — Ἄνωχθι. παρακέλευε.

Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ξ. — Τὸ Λ μ. τ. Ξ.

c. 412. l. 3. Ἄξαι. κλάσαι, πρ. — A. κλ. π. [18])

— l. 5. Ἀξέμελαι. ε. — A. ε.

— l. 8. Ἄξεσθαι. α. ἀφαίξασθαι. π. — A. α. ἀφίξεσθαι. π.

Ἀξέστους, τραχείας. Σοφοκλῆς σιών. — A. τρ. Σοφ. Σίνωνι. [19])

— l. 11. Ἀξιοπηγητώτατον, α. — Ἀξιοπηγητότατον. α. [20])

— l. ult. Ἀξιεπεθύμητον, ἀπερ. — A. ἐπερ.

c. 413. l. 2. Ἀξιοῖς. β. προαιρεῖ. — A. β. προαιρῇ.

— l. 15. Ἄξονα. ξ. — τροχούς φέρον. — A. ξ. — τρ. φ. [1])

c. 414. l. 3. Ἀξύλω, ὕλῃ π. — ἀξυλεύσατο. — Ἀξύλῳ ὕλῃ. π. — ἐξυλεύσατό.

17) In ms. duarum aut trium vocum ſpatium relictum eſt.
18) Heſychio ergo, quod ſuum eſt, redde; nam vulgatum κολάσαι mendum typothetae eſt.
19) Emendari quoque potuiſſet: Σοφοκλῆς Ἴωνι. et aequa eſt utriusque lectionis probabilitas critica; de lemmate ergo in poſterum incerti erimus.
20) Correctio Muſuri typothetae ignota eſt.
1) In Ald. vitium typoth.

c. 382. l. 12. Ἀνθυπομνῆθαι. τ.	Ἀνθυπόμνυθαι. τ.
c. 383. l. 1. Ἀνυφεστῶτα. α.	Α. α.
Ἀνθοπολιὸς, λ.	Ἄνθει πολιός. λ. [8]
Ἀνθώπλισαν. ὤπλησαν.	Α. ὤπλισαν.
Ἀνθωπλησμένοι. α.	Ἀνθωπλισμένοι. α.
Ἀνίαζον, α.	Ἀνιάζειν. α.
— l. 17. Ἀνιάκειν, οζ.	Α. οζ.
c. 384. l. 11. Ἀνίθω. α.	Ἀν' ἴσον. α. [9]
— l. 17. Ἀνίησιν. ἐᾷ — ἐνδιδεῖ.	Α. ε. — ἐνδιδοῖ.
c. 385. l. 2. Ἄνικμος. ξ. ἰκμάμα, ὁ ε.	Α. ξ. ἰκμάδα, ὁ ε.
Ἀνίλεθαι. σ.	Ἀμίλεθαι. σ. [10]
— l. 6. Ἄνιος. ἀνατεπεὶς.	Ἀνιεὶς. ἀνατιθεὶς.
— l. 8. Ἀνιμένας. ε.	Ἀνειμένας. ε. [11]
Ἀνίξειαν. ὁρμ.	Ἀναίξειαν. ο.
— l. 17. Ἀνίργου. χ.	Ἀνιγροῦ. χ. [12]
— l. 18. Ἀνίσει. α.	Ἀνοίσει. α. [13]
— l. ult. Ἀνισῶσαι. τὸ ἴσον π.	Α. τὸ ἴσους π.
c. 386. l. 5. Ἀνίωγμον. κ.	Ἀν' ἰωγμόν. κ.
— l. 7. Ἀννεῖται. ἀνατέλει. α.	Ἀνεῖται. ἀνατέλλει. α. [14]
Ἀννησοειδές. κ.	Ἀννησοειδές. κ. [15]
— l. 10. Ἀννωδεῶς. τρ. ἀβαρῶς.	Α. τρ. ἀβρῶς.

c. 386.

8) Codicis ſcriptura Iſ. Voſſii conjecturam confirmat.
9) Vera eſt Valkenaerii emendatio, ab Heſychio enim ſcriptum fuit: Ἀν' ἰθύν. α. Nexus litterarum νν in fine vocum facile a ſcribis cum ω confunditur.
10) Vera eſt VV. DD. conjectura.
11) Muſuri emendatio typothetam fugit.
12) Varia lectio Ἀνίγρου in margine prima manu notata eſt.
13) Iſ. Voſſius ſcripturam codicis divinavit.
14) Scripturam codicis Heſychio reſtitue.
15) Variam lectionem delevit.

c. 386. l. 12.	Ἀννέφελος. ἀὴνέφελος. τ.	A. ἄνευ νεφέλης. τ.
— l. 14.	Ἀνόχμους. κ.	Ἀν' ὄγμους. κ.
	Ἄνοδος. ἀναβ. — πιανετίωνος.	A. ἀναβ. — Πυανεψιῶνος.
— l. 22.	Ἀνοηταίνει. μωραίνει.	A. μ.
	Ἀνόητος. μωρός. ἠλίθιος, ἀσύνετος, ἄφρων. ἢ ἀνύοντος, ἢ ὁρῶντος.	
	Ἀνάθευτος. γ.	A. γ. [16])
— l. ult.	Ἀνείας. μ.	Ἀνοίας. μ. [17])
c. 387. l. 9.	Ἀνοκηδεολόγον, τὸ παρὰ τὸ ε.	Ἀνοκηδέα λόγον. τὸν π. τ. ε.
— l. 14.	Ἀνάλκητον, ὑφ' οὗ τὶ ἀνέλκητον.	Ἀνόλκητον. ὑφ' οὗ τὶ ἀνέλκηταμ.
c. 388. l. 3.	Ἀνάμαλον. τ.	Ἀνόμαλον. τ.
	Ἀνώμαλον. κ.	Ἀνόμαλον. κ.
— l. 12.	Ἀνόητον, α.	Ἀνόνητον. α.
c. 389. l. 8.	Ἀνορσῦσαμ. ὁρμήσαμ. κ.	A. ὁρμοῦσαμ. κ.
— l. 10.	Ἀνόρεος, πόλεμος α. — Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ.	Ἀνόρεος πόλεμος. α. — Σ. N.
— l. 14.	Ἀνοσάμικτον. ὀλιγόρυτον ὐ.	A. ὀλιγόῤῥυτον ὑ.
— l. 16.	Ἀνόσιμος, νοστ.	Ἀνόστιμος. ὦ νοστ.

16) Ipſe ſcriba ſigno quodam, quod Muſurus delevit, articulum Ἀνόητος, in ms., quemadmodum et in editis infra ſequentem, hic ſuo loco inſerit; loco hujus ſigni typotheta in Aldina aſteriſcum poſuit, qui deinde in reliquas editiones pertranſiit, ac viris doctis ſcrupulum fecit.

17) Mendum ed. Aldinae Ἀνοί. μ. oritur ex compendio vocis ſupraſcripto, cujus typotheta oblitus eſt.

c. 390. l. 1. Ἀνούτατος. α. — Αἰσχ. Λυκούργ. — Α. α. — Αἰσχ. Λυκούργω.

— l. 4. Ἀνότευκτον. α. Ἀνότεγκτον. α.

Ἀνούλεγοι. ἀνώλεθροι. Α. α.

— l. 7. Ἀνοχὴ, μακροθυμία. π, τ. — ἢ ἀνατολή. Ἀνοχ. ου, α. Ἀνοχῇ. μακροθυμία. π. τ. — ἢ ἀνατολῇ. Ἀνοχέου. α. [18])

— l. 11. Ἀνοψοφίην, τ. Ἀνοψοφιῆν. τ.

— l. 17. .νστήτην. α. Ἀνστήτην. α.

— l. 20. Ἀνταγονὴς, τὶς. α. Ἀνταγοριδας. γ. Ἀθηνήϊσιν. Ἀνταγωνιστής. α. Α. γ. Ἀθήνῃσιν.

c. 391. l. 5. Ἀνταίαν. ε. — Σοφοκλῆς τισίω. Α. ε. — Σοφ. Ἀκρισίῳ.

— l. 15. Ἀνταλλαγὴν, α. Ἀνταλλαγῆναι. α.

c. 392. l. 13. Ἀνταντὰν, ε. Ἀντάνταν. ε.

c. 393. l. 1. Ἄνταρ. α. ὑπὸ Τυρινῶν. Ε. Α. α. ὑπὸ Τυρρήνων. Ε.

— l. 7. Ἀνταπισκόμενος. ε. Ἄντα τιτυσκόμενος. ε.

— l. 11. Ἀντεῖν. ὁ ε. Ἀντήν. ὁ ε.

— l. 14. Ἀντεκκομιεῖ. ἀντευξεῖ. Α. ἀντεύξει.

Ἀντεκομίσει. α. Ἀντεκκομίσει. α.

c. 394. l. 3. Ἀντεμμάσαθαι. α. — Εὐρ. πολίασιν. Α. α. — Εὐρ. Πολιάσιν.

— l. 10. Ἀντεπονησόμεθα. ἀντεπενέγκω. Ἀντεκπονησόμεθα. ἀντεπενέγκωμεν. [19])

Ἀντεραστής. ὁ α. ἀντερήσεις. α. Α. ὁ α.

Ἀντερήσεις. α.

— l. ult. Ἀντέσο. ἀντίσον. α. Α. ἀντισοῦ. α.

c. 395. l. 1. Ἀντεταιῶς, α. Ἀντεταιῶς, α. [20])

c. 395.

18) Duas litteras delevit; fuerunt, ni fallor: ευ.

19) VV. DD. conjectura codicis ſcriptura firmatur.

20) Male typotheta ſignum Muſuri in fine praecedentis articuli poſuit.

M S.	M U S.
c. 395. l. 3. Ἀντέχεται. α. — παραποιεῖται.	A. α. — περιποιεῖται.
— l. 13. Ἀντήρεις. α. — ἐπὶ τῶν ἐρεσσ.	A. α. — ἀπὸ τῶν ἐρεσσ.
c. 396. l. 8. Ἀντήδης. ἰκ. Ἀντῆ. δῶρον ἰκ.	Ἀντήδην. ἰκ. Ἀντῆον δῶρον. ἰκ.
— l. 11. Ἀντήσει. λιτανείαις. ἀντήσεσιν.	Ἀντήσεσι. λ. α. [1]
— l. 13. .ντι., πρ.	Ἀντί. πρ. [2]
c. 397. l. ult. Ἀντιβοΐϊον. ἐξεν.	Ἀντίβιον. ε.
c. 398. l. 3. Ἀντηβολῆσαι. μ.	Ἀντιβολῆσαι. μ.
— l. 6. Ἀντιγόνιος. βῶλος τὶς	A. βῶλός τις
— l. 9. Ἀντιγράφεσθαι. α. — Ἀττικοὶ τὸ ἀντιποιεῖσθαι κλῆρον	A. α. — Ἀττ. τὸ ἀντ. κλήρου
— l. 12. Ἀντιγραφή. τ. — τὸ ἀντιποιεῖσθαι.	A. τ. — τῷ ἀντιποιεῖσθαι.
Ἀντία, πλέκειν α.	Ἀντία πλέκειν. α.
— l. 16. Ἀντιδίκειν, ἐν δίκῃ ἀντιμένειν.	Ἀντιδικεῖν. ἐν δ. ἀντιβαίνειν.
c. 399. l. 2. Ἀντιζήλου, στρ. στραγγαλώδη ἐν κ.	Ἀντίζηλον. στρ. ἀστραγαλῶδες ἐν κ.
— l. 8. Ἀντιθόντων, υ.	Ἀντιθεόντων. υ.
— l. 11. Ἀντικαραών. τ. — κλειῖδα ἀντικασηγνήτου, ἴσ.	A. τ. — κληῖδα. [3] Ἀντικασιγνήτου. ἴσ.
— l. 16. Ἀντικυ. κ.	Ἀντικύ. κ.

1) V. ἀντήσεσιν vere eſt correctio gloſſae Ἀντήσει, quae, ut vir doctus in notis ſuſpicabatur, ex margine in textum irrepſit; hoc enim ſcriptura Ἀντήσει extra dubium ponitur.

2) Compendium ſcribendi in fine eſt, cujus vim definire nequeo, valere enim poteſt aut ων aut ον. Cf. VV. DD.

3) Vitioſe in editis Ἀντικαρά. incuria typothetae, qui compendium ſcribendi ſini annexum praetermiſit. Sequentem gloſſam Muſurus bene ſejunxit.

c. 399. l. 16.	Ἄντικρυς. φ. α. ἀντικρύς.	A. φ. α. ἄντικρυς.
	Ἀντικύρικον. ὁ ἐλέβορος.	A. ὁ ἐλλέβ.
— l. ult.	Ἀντιλαχεῖν. τὸ δίκην ἐπιδ.	A. τὸ δίκην ε.
c. 400. l. 5.	.ντιλαζυθαμ. α.	Ἀντιλάζυθαμ. α.
— l. 8.	Ἀντίκρυδ. ἀπόφημι φ.	Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπόφημι. φ.
	Ἀντιλαβάμ. λ. — ἐξιμιστίχων	A. λ. — ἐξ ἡμιστίχων
— l. 14.	Ἀντὶ, μῆνα κ.	Ἀντίμηνα. κ. [4]
— l. 17.	Ἀντίνη. ἄντινι ἐνέγμεθα. ἐ.	Ἄντι διενέγμεθα. ε. [5]
	Ἀντινυπολῶν, ἴσος πολλή.	Ἀντί νυ πολλῶν. ἴσος πολλοῖς.
	Ἀντίζωοι, α.	A. α.
c. 401. l. 9.	Ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαρεξάγει. α.	A. α. α.
	Ἀντίπερα. τῶ ἐν τ.	A. τὸ ἐν τ.
	Ἀντιπεραλαχεῖν. α.	Ἀντιπεριλαχεῖν. α.
c. 402. l. 9.	Ἀντιπροΐσχεν. α.	Ἀντιπροΐσχειν. α.
c. 403. l. 1.	Ἀντίριγον. ἀντίριζον.	A. ἀντίῤῥιζον.

4) Correctionem Muſuri typotheta neglexit.

5) Typotheta correctionem Muſuri male capiebat, unde vitioſa lectio ed. Aldinae. Prima ſcriptura fuit: Ἀντινενέγμεθα. nam augmenta verborum in libris veteris aevi ſcriptis frequenter a librariis negliguntur, aut: Ἀντιηνέγμεθα. Supra hanc vitioſam lectionem ſcripta erat

αντι η

altera, hoc modo: Ἀντινινέγμεθα. Imperitus deinde ſcriba, lectionem ſupraſcriptam pro ipſa gloſſa accipiens, ne litterarum ordo rumperetur, ita deſcripſit: Ἀντίνη. ἄντινι ἐνέγμεθα. ignorans ſcilicet, quid ἀντινινέγμεθα ſibi vellet, vocem in duas diviſit. Vera Heſychii gloſſa, quae hic contra litterarum ſeriem inſerta fuiſſe videtur, fuit, quemadmodum criticorum ſagaciſſimus Bentlejus animo olim praeſagiebat: Ἀντιηνέγμεθα. ἠναντιώμεθα.

c. 403. l. 5. Ἀντίσειεν. ἀπαντίσειεν. — Ἀντήσειεν. ἀπαντήσειεν.

Ἀντίσεις, λιταvείαις. — Ἀντήσεις. λιταvεῖαι.

— l. 8. Ἀντιστάτης. ὁ ἐνθέστης τῇ μάχῃ, καὶ σημαίνει ἐνθυτικῆ. — A. ὁ ἐνθέτης ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ καὶ ἐνθυτικῆ.

— l. 13. Ἀντιστοιχεῖ, κ. — Ἀντιστοιχεῖν. κ.

c. 404. l. 1. Ἀντίσχαδος. τὸ μηδενὸς ἔξεστιν. — Ἀντίσχαδον. τὸ μ. ἄξιον. 6)

Ἀντι..τα, ἀνέκτιστα. α. — Ἄντιτα. α. α. 7)

— l. 7. Ἀντίτια. τ. — Ἀντίτιμα. τ.

— l. 12. Ἀντιποιεμίκετα, ἴσος ἰκ. — Ἀντί τοι εἶμ' ἱκέταο. ἴσος ἰκ.

Ἀντιτορεῖν, εἴσας. δ. — Ἀντιτορήσας. δ. 8)

c. 405. l. 1. Ἀντίτομον. Φ. — ὅπερ ὁ ποιῶν οὐ β. ὑπό τινος ἀλεξιφαρμακου. — A. Φ. — ὅπερ ὁ π. οὐ β. ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον.

— l. 7. Ἀντιφθάρα. α. — A. α.

c. 406. l. 2. Ἀντίχειρε, ἔνια τ. — ἐκτείνων πρ. — Ἀντίχειρες, ἔνια τ. — ἐκτείνονται πρ.

— l. 9. Ἀντίψυχοι. οὕτως καλοῦντες οἱ μέμνονες ο. — A. οὕτως κ. οἱ Μέμνονος ο.

c. 407. l. 1. Ἀντόμαι, παντὸ, ἰκ. — Ἄντομαι. πάντα ἰκ. 9)

6) Correctio Musuri typothetam fugit. Permutatio vocum ἄξιον et ἔξεστιν, quae etiam in aliis scriptorum locis observatur, oritur ex forma siglorum, quibus in vetustioribus mss. ambae voces designantur.

7) Erasit duas litteras. Cf. VV. DD.

8) Scriptura ms. duas glossas juxta se positas exhibet, alteram Ἀντιτορεῖν, alteram Ἀντιτορήσας. Quod vero in fine repetitur ἀντιτορήσας correctionem falsae scripturae Ἀντιτορήσας esse arbitror. In Ald. Ἀτιτορήσας culpa typothetae.

9) Emendationem VV. DD. Ἄντομαι, ὑπαντῶ. ἰκ. scriptura codicis confirmat.

c. 407. l. 2. Ἀντᾶμαι. υ. Ἀντόμεναι. υ.

— l. 7. Ἀντομῶσαι. παλέσαι. Α. παρακαλέσαι. [10])

— l. 9. Ἄντος. εὖρος. [οἱ δὲ] Εὐρ. Α. ε. Εὐρ. [11])

— l. 12. Ἀτρέσας. α. Α. α. [12])

— l. 14. Ἄντρον. σπ. — ἢ σκοτειναὶ σπήλαι. Α. σπ. — ἢ σκοτεινὸν σπήλαιον. [13])

c. 408. l. 4. Ἀντυγωτός. α. — ὅτι αἱ α. κ. Α. α. — ὅθεν αἱ α. κ.

— l. 6. Ἀντυκαίρτερα. α. Ἀντικαίρτερα. α.

— l. ult. Ἀνῦξαν. α. Ἀνῆξαν. α.

c. 409. l. 2. Ἀνυλήεντα, κατὰ τὸν ὑλώδην. Ἀν' ὑλήεντα. κ. τ. ὑλώδη.

— l. 7. Ἀνύπηον. ἀγ. Ἀνύπιπτον, ἀνυποχώριτον. Ἀνύπηνον. α. Ἀνύπεικτον. ἀνυποχώρητον.

— l. ult. Ἄνυσις. π. — εὐτελεστική. Α. π. — ἀποτελεστική. [14])

c. 410. l. 6. .φιθεῖ, α. ἀνώγει. π. Ἀφιθεῖ. α. Ἀνώγει. π. [15])

Ἄνωγεν. ἐκ. ἀνώγει. πρ. Α. ἐκ. ἀνώγει. πρ. [16])

— l. 14. Ἀνωκολία. π. Ἄνω κοιλία. π.

— l. 19. .νωλόφυκτον, α. Ἀνωλόφυκτον. α.

10) Fuerunt olim duae lectiones, una Ἀντομῶσαι. παρακαλέσαι, altera Ἀντομῶ σε. παρακαλῶ σε. Musurus solito more lectionem suprascriptam delevit.

11) In codice archetypo fuit procul dubio lacuna, cujus οἱ δὲ reliquiae sunt.

12) Ἀντρέσας in Ald. quod typothetae debetur.

13) Scriptura codicis fuit: σκοτειναὶ σπήλαια.

14) Primum emendavit: ἐκτελεστική.

15) Litteram initialem praefixit, et unita separavit.

16) In editis ἀνώγει. πρ. ut nova glossa separatur.

M S.	M U S.
c. 410. l. 19. Ἀνωμαλαδάσ-σεν. α.	Ἀνώμαλα δάσσεν. α.
Ἀνωμαλία, ...	A. [17])
Ἀνωμαλοκρῶς. α.	Ἀνωμαλοκρώς. α.
c. 411. l. 6. Ἀνώπιστον. ἀόρατον. α.	A. ἀόραστον. α.
— l. 11. Ἀνωρέας. οὐκ ἀπολυμ.	A. οὐκ ἀπολλυμ.
— l. ult. Ἀνώχθει, παρακελεύω.	Ἄνωχθι. παρακέλευε.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ξ.	Τὸ Α μ. τ. Ξ.
c. 412. l. 3. Ἄξαμ. κλάσαι, πρ.	A. κλ. π. [18])
— l. 5. Ἀξέμελαμ. ε.	A. ε.
— l. 8. Ἄξεσθαμ. α. ἀφαίξασθαμ. π.	A. α. ἀφίξεσθαμ. π.
Ἀξέστους, τρωχείας. Σοφοκλῆς σιών.	A. τρ. Σοφ. Σίνωνι. [19])
— l. 11. Ἀξιοπηγητώτατον, α.	Ἀξιοπηγητότατον. α. [20])
— l. ult. Ἀξιεπεθύμητον, ἀπερ.	A. ἐπερ.
c. 413. l. 2. Ἀξιοῖς. β. προαιρεῖ.	A. β. προαιρῇ.
— l. 15. Ἄξονα. ξ. — τροχους φέρον.	A. ξ. — τρ. φ. [1])
c. 414. l. 3. Ἀξύλω, ὕλῃ π. — ἀξυλεύσατο.	Ἀξύλῳ ὕλῃ. π. — ἐξυλεύσατο.

17) In ms. duarum aut trium vocum ſpatium relictum eſt.
18) Heſychio ergo, quod ſuum eſt, redde; nam vulgatum κολάσαμ mendum typothetae eſt.
19) Emendari quoque potuiſſet: Σοφοκλῆς Ἴωνι. et aequa eſt utriusque lectionis probabilitas critica; de lemmate ergo in poſterum incerti erimus.
20) Correctio Muſuri typothetae ignota eſt.
1) In Ald. vitium typoth.

c. 414. l. 5.	Ἀξύβλητον, ὁ μ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο.	Ἀξύμβλητον. ὁ μ. Τὸ Α μ. τ. Ο.
— l. 14.	Ἀοξοὶ, μ.	Α. μ.
	Ἀόξεον, ἐϑ.	Α. ε.
	Ἀοξήσω, δ. — Αἰσχ. Ἐλευσινίαις.	Α. δ. — Αἰσχ. Ἐλ.
c. 415. l. 3.	Ἀοῖα. δ. — Νάασανδρος.	Α. δ. — Ν.
— l. 10.	Ἀοιδίαα, αὐδεῖ, υ.	Ἀοιδιάες. ἄδει. υ.
c. 416. l. 1.	Ἀοιδός. ω. — εὐνοῦχοςποδῶν.	Α. ω. — εὐνοῦχος ποδῶν. [2]
— l. 3.	Ἄοιμα, ἱ. τὰ κεννηφάλια.	Ἄοινα. ἱ. τὰ καὶ νηφ.
— l. 7.	Ἀολλέες. α. ὁμοῦ πάντα.	Α. α. ὁμοῦ πάντες.
— l. 11.	Ἀολλόπους, τ.	Ἀελλόπους. τ. [3]
c. 417. l. 12.	Ἀορταυνηκὲς, ξ.	Ἄορ ταυνηκές. ξ. [4]
— l. ult.	Ἀόρτης. ξ. ὑπὸ Μακεδόνων ἄγγος. Ἄγγος δερμάτεον ἱμ.	Α. ξ. ὑπὸ Μ. ἄγγος. Ἄγγος. δερμάτιον ἱμ. [5]
c. 418. l. 2.	Ἀορτήρεσιν, οἱ α.	Ἀορτῆρες. οἱ α.
	Τὸ Α μετὰ τοῦ Π.	Τὸ Α μ. τ. Π.
c. 419. l. 2.	Ἄπαγε, παῦσε. α	Α. παῦσαι. α.
— l. 10.	Ἀπαγγῆ, Φ.	Ἀπαγγέλλω. Φ.
— l. 17.	Ἀπαγωγή. ἡ τ. — ἀποσκο μδ	Α. ἡ τ. — ἀποκομιδή.

c. 420.

2) Emendationi: εὐνοῦχος, σπάδων. codicis ſcriptura favere videtur. Cf. VV. DD.
3) Scripturam codicis praevidit Iſ. Voſſius.
4) In Ald. voces culpa typothetae male dividuntur.
7) In Ald. errore typothetae Ἄγγος. δ. ut nova gloſſa a praecedenti ſejungitur.

c. 420. l. 4. Ἀπαιάζει, πέθαι πλελ.	Ἀπαιάζειν. παρεῖθαι, παραλελ.
Ἀπαιγείρων, A. τῶν ἀπαιγείρων, α. τ. συκοφαντεῖν, ἐπειδὴ δὲ ἔκτισε τῇ α.	A. A. τῶν ἀ. α. τ. συκοφαντῶν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ α.
— l. 9. Ἀπαιδεῖν, τ. . παιδευσία, α.	Ἀπαίδειν. τ. Ἀπαιδευσία. α.
— l. 13. Ἀπαινύμενον. ἀφαιρόμενον.	A. α.
Ἀπαιδοίωται, ἀπαναισχύντηκε, τ.	A. ἀπηναισχύντηκε. τ. [6]
— l. 17. Ἀπαιόλη. α. — Αἰσχ. περῤῥέβην.	A. α. — Αἰσχ. Περῤῥαιβοῖς.
Ἀπαιολ., π.	Ἀπαιολᾶν. π. [7]
c. 421. l. 5. Ἀπαίρονται. ἀποδημοῦνται. ἄπαις. μ.	A. α.
Ἄπαις, ὄνομα π.	Ἄπαις. μ.
	Ἄπαις. ὄν. π. [8]
— l. 10. Ἀπαιώνιστον. δ. Εὐριπίδης ἀλλαὶ καὶ διὰ ἀχορίν.	A. δ. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Μηδείᾳ. Κόρινθον ἀπαιώσιον, δ. [9]
Ἀπαιώσιον. δ.	
Ἀπάκρας μάχη. ἡ ε.	Ἀπ' ἄκρας μάχη. ἡ ε. [10]

c. 422.

6) Varia lectio prima manu notata a Muſuro deleta eſt.

7) Exitum vocis delevit; fuit, ni fallor, compendium litterarum αν.

8) Nullus fere dubito, quin librarius gloſſam ita ſcribere voluerit: Ἀπαισ, ὄνομα π. feſtinando autem accentuationis atque compendii vocis oblitus eſt. Cf. VV. DD.

9) Cf. VV. DD. quos temeraria Muſuri correctio miſere exercuit. Iam olim Is. Voſſius Ἀπαιώσιον a praecedenti gloſſa ſeparandum voluit.

10) Scripturam codicis Is. Voſſius divinavit.

c. 422. l. 3. Ἀπαλεξίκακον. ἀθεράπευτον [ἀπαλθήσεσθαι.]
Ἀπαλθήσεσθον. δ. ἀποθεραπεύεται, ἢ θ. . παλεῖν. α.
— l. 10. Ἀπαλλαξιόντες. α.
c. 423. l. 1. Ἀπάλιον, θῦμα δ.
c. 424. l. 10. Ἀπάνος. σκληρός. α. — Σοφοκλῆς ἀπανί...
Ἀπαντίζομαι. ε.
c. 425. l. 7. Ἀπαρατητον. ἄφευστον.
— l. 10. Ἀπαραλλάκτῳ. ὁμ. — παραλλάσσον.
— l. ult. . παραάσσεται. α.
c. 426. l. 1. Ἀπαράσιμον. ἀσυνέστατον. πχάρακτον.
— l. 5. Ἀπχυτος, οἶνος ᾧ οὐ πρ.
Ἀπαράβατον. ἄπιστον. ἀπάργματα. α.
Ἀπαρεμφάτως. ἄνευ δηλώσεως ἢ πρ.

A. ἀθεράπευτον.

A. δ. ἀποθεραπεύονται, ἢ θ.
Ἀπαλεῖν. α.
Ἀπαλλαξείοντες. α.
A. θ. δ.

Ἀπάνθρωπος. σκλ. α. — + Σοφοκλῆς ἀπανι.[11])

A. ε.
A. ἄφευκτον.

A. ὁμ. — παραλλάσσοντι.
Ἀπαράσσεται. α.
Ἀπαράσημον. ἀσυνέκστατον. ἀπαραχάρακτον.[12])

Ἀπαράχυτος οἶνος. ᾧ οὐ πρ.
A. ἄπιστον.
Ἀπάργματα. α.
A. ἄνευ δηλώσεως ἀριθμοῦ ἢ πρ.

c. 426.

11) Gloſſam bene reſtituit, nam ſolum compendium hoc modo notatum: Ἀπάνος. ſcribae negligentia omiſſum eſt. Lemmatis compendium delevit, ex quo hoc ſolum intellĩgitur, accentum in ſyllaba *νι* ponendum eſſe, et ſequentem ſyll. a littera *ν* incipere, ut ſupra in impreſſis indicavi.

12) Repone: ἀσινέστατον.

c. 426. l. 13. Ἀπαρθίνευτος. α. — Σοφ. ἱππόν ω	Ἀπαρθένευτος. α. — Σοφ. Ἱππόνῳ. [13])
c. 427. l. 1. Ἀπαρίνη. φ. — ὀροβάκχην. ἀπαρκῆ. ἁρμ.	Α. φ. — ὀροβάκχην. Ἀπαρκῆ. ἁρμ. αὐτάρκη.
Αὐταρκῆ. ἀπαρκίας. οὕτως α.	Ἀπαρκτίας. οὕτως α. [14])
— l. 7. .παντῆσαι. χωρῆσαι. δ.	Ἀπαντῆσαι. χ. δ.
— l. 9. Ἀπαρτιᾶ, ἀπαρτισμένος, α. Αἰσχ. ἀθαμαν τ	Ἀπαρτιᾶ. ἀπηρτισμένως. α. Αἰσχ. Ἀθάμαντι.
— l. 11. Ἀπαρτίας. μετ.	Α. μετ.
c. 428. l. 7. Ἀπαρύμενον. αφ.	Ἀπαρνύμενον. αφ. [15])
— l. 10. Ἀπαρχὴ, χ̅ς̅ π χ̅ς̅.	Α. Χριστός. π. Χριστός.
— l. 12. Ἅπας, χαλκὴ λαμπρ ὅ κρ.	Ἅπασα χαλκῆ. λαμπρὰ ὅλη. Κρ. [16])
c. 429. l. 4. Ἀπασσείον, π. οἱ δὲ λινὸν χ.	Ἀπασσείοντα. π. οἱ δὲ λ. χ. [17])
— l. 16. Ἀπατούρια. ε. — δορπία κ. — κρουρεῶτις.	Α. ε. — δ. κ. — κουρεῶτις.
c. 430. l. 1. Ἀπατουργὸν, κωλυτικόν.	Ἀπατουργός. κωλυτικός.
— l. 6. Ἀπαυτοφὶν, α.	Ἀπ' αὐτόφιν. α.

c. 430.

13) Correctionem typotheta neglexit.

14) Bene sejunxit. Ἀπαρκίας pro Ἀπαρκτίας solito librariorum errore; nam non in uno aut altero, sed in omnibus fere, quos tractavi, libris scriptis littera τ in v. ἄρκτος ejusque derivatis a scribis omittitur.

15) Glossa Hesychii fuit procul dubio Ἀπαρυόμενον.

16) Duabus vocibus imposita compendia delevit, nec, quid olim scriptum fuerit, video.

17) Exitum glossae delevit; si bene video, fuit compendium litt. ται.

c. 437. l. 7.	Ἀπενδονικῶς, φ.	Ἀπενδονηκῶς. φ.
— l. 10.	Ἀπενέγκειν γρ.	Ἀπενεγκεῖν γρ.
— l. 12.	Ἀπενήσω, α. Εὐρ. αὐγή.	A. α. Εὐρ. Αὔγη.
— l. 18.	Ἀπενώτισαν, α. Σοφ. Φι	A. α. Σοφ. Φινεῖ. [5]
— l. 21.	Ἀπεξενομένη, α.	Ἀπεξενωμένη. α.
— l. ult.	Ἀπεξηκησάμην, ἀπεξεφόρησα, ἢ ε.	A. ἀπεξεφόρησα. ἢ ε.
c. 438. l. 3.	Ἀπεοικῶς, α.	Ἀπεοικότως. α.
— l. 5.	Ἀπεπανότος, ὁ μ.	Ἀπεπάνωτος. ὁ μ.
	Ἀπεπορίανεν, ἀπεχλ.	A. α. [6]
	Ἀπεπ..ην, ἀπεχώρησα, α.	Ἀπεπόμην. α. α. [7]
	Ἀπέπρησεν, ἀπεδ.	A. ἀπεδ.
	Ἀπεφύσησεν, ἀπέμαρεν.	A. ἀπεμάρανεν.
— l. 12.	Ἀπερ, κ.	Ἀπερ. κ.
— l. 18.	Ἀπέρατοι, α. τέλος μὴ ἔχειν.	A. α. τ. μὴ ἔχοντες.
— l. 22.	Ἀπεριόριστος, ὁ μ. — περίζειν γ.	A. ὁ μ. — περιορίζειν γ.
c. 439. l. 16.	Ἀπερίσατο, ἀπετεινάξατο.	Ἀπερείσατο. ἀπετινάξατο.
c. 440. l. 3.	Ἀπερισκήπτως, ἀ..πινοήτως.	A. ἀνεπινοήτως. [8]
— l. 9.	Ἀπεῤῥήσει, ἀπελεύσει, ἀποφθερεῖ.	A. ἀπολέσει. ἀποφθερεῖ.

5) Compendium a Muſuro deletum exprimit tantum primam ultimae ſyll. litteram ν et accentum circumflexum; caeteroquin bene deſcriptum eſt.

6) In Ald. Ἀπεπορίαν. nam compendium litterarum εν fini vocis affixum oculos typothetae effugit.

7) Duas aut plures litteras exſcalpſit.

8) Eraſit duas litteras.

M S.	M U S.
c. 440. l. 11. Ἀπεῤῥώεντο, ε.	Ἀπεῤῥώοντο. ε.
Ἀπερικεῖν, κ.	Ἀπερύκειν. κ.
Ἀπερ..κοῖ, κωλύ..	Ἀπερύκοι. κωλύοι. [9]
— l. 15. Ἀπερωεὺς, κ. ἐρωεῖ γ.	Α. κ. Ἐρωεῖν γ.
Ἀπερωπὸς, ἀπάνος.	Α. ἀπάνθρωπος.
c. 441. l. 2. Ἀπερώσειας, α.	Ἀπερωήσειας. α.
— l. 8. Ἀπεσίμωσεν, υ. — πρὸς ἀναβάσεις.	Α. υ. — προσαναβάσεις. [10]
— l. ult. Ἀπέσκη, τ. — Σοφ. τρώλω.	Α. τ. — Σοφ. Τρώϊλω.
c. 442. l. 3. Ἀπεσκόλυπτεν, ἀπεσκέπτετο δ. ὅθεν καὶ σκολοδέτης.	Ἀπεσκόλυπτεν. ἀπέσκεπε τὸ δ. ὅθεν καὶ σκολοδέφης.
— l. 6. Ἀπεσκόραζεν, α.	Α. α.
Ἀπεσκοτομένα, ε.	Ἀπεσκοτωμένα, ε.
Ἀπεσκύψισταν, κεκαθαρταν.	Α. κ.
Ἀπέσοιξεν, ἀπεσέωσ..	Α. ἀπέσωσε. [11]
— l. 13. Ἀπεσποδικώτων, φ.	Ἀπεσποδικότων. φ. [12]
c. 443. l. 2. Ἀπεσσία, α.	Α. α.
— l. 7. Ἀπεστλεγγυσμένον, α. ..λεγγὶς γ.	Α. α. στλεγγὶς γ. [13]
c. 444. l. 5. Ἀπέστω. ἀγνοίᾳ ἢ ἀπεῖν ἢ μὴ γ.	Α. ἀγνοίᾳ ἢ ἀπεῖναι ἢ μὴ γ. [14]
Ἀπεσφακέλισεν, ε. Ἀριστ. ὄλκασιν. — ἢ ἐφνιδίως α.	Α. ε. Ἀριστ. Ὀλκάσιν. — ἢ αἰφνιδίως α.

c. 445.

9) Litterae a Muſuro deletae dignoſci nequeunt.
10) Correctio a typotheta omiſſa eſt.
11) Compendium in fine delevit.
12) Repone aut Ἀπεσποδικότων, aut Ἀπεσποδηκότων, utrum velis.
13) Delevit duas litteras. A typotheta in Ald. Ἀπεστλεγγισμένον.
14) Pergeri emendationem ἢ ἀτοινεὶ codicis ſcriptura firmare videtur.

c. 414. l. 5.	Ἀξύβλητον, ὁ μ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο.	Ἀξύμβλητον. ὁ μ. Τὸ Α μ. τ. Ο.
— l. 14.	Ἀοξοὶ, μ. Ἀόξεον, ἐϑ.	Α. μ. Α. ε.
	Ἀοξήσω, δ. — Αἰσχ. Ἐλευσινίοις.	Α. δ. — Αἰσχ. Ἐλ.
c. 415. l. 3.	Ἀοῖα. δ. — Νάασανδρος.	Α. δ. — Ν.
— l. 10.	Ἀοιδίαα, αἰδεῖ, υ.	Ἀοιδιάες. ἄδει. υ.
c. 416. l. 1.	Ἀοιδός. ω. — εὐνοῦχοςποδῶν.	Α. ω. — εὐνοῦχος ποδῶν. [2]
— l. 3.	Ἄοιμα, ἱ. τὰ κενηφάλια.	Ἄοινα. ἱ. τὰ καὶ νηφ.
— l. 7.	Ἀολλέες. α, ὁμοῦ πάντα.	Α. α. ὁμοῦ πάντες.
— l. 11.	Ἀολλόπους, τ.	Ἀελλόπους. τ. [3]
c. 417. l. 12.	Ἀορτανυηκὲς, ξ.	Ἄορ τανυηκές. ξ. [4]
— l. ult.	Ἀόρτης. ξ. ὑπὸ Μακεδόνων ἄγγος. Ἄγγος δερμάτειον ἱμ.	Α. ξ. ὑπὸ Μ. ἄγγος. Ἄγγος. δερμάτιον ἱμ. [5]
c. 418. l. 2.	Ἀορτήρεσιν, οἱ α.	Ἀορτῆρες. οἱ α.
	Τὸ Α μετὰ τοῦ Π.	Τὸ Α μ. τ. Π.
c. 419. l. 2.	Ἄπαγε, παῦσε. α.	Α. παῦσαι. α.
— l. 10.	Ἀπαγγῇ, Φ.	Ἀπαγγέλλω. Φ.
— l. 17.	Ἀπαγωγή. ἡ τ. — ἀποσκο μδ	Α. ἡ τ. — ἀποκομιδή.

c. 420.

2) Emendationi: εὐνοῦχος, σπάδων. codicis ſcriptura favere videtur. Cf. VV. DD.
3) Scripturam codicis praevidit Iſ. Voſſius.
4) In Ald. voces culpa typothetae male dividuntur.
7) In Ald. errore typothetae Ἄγγος. δ. ut nova gloſſa a praecedenti ſejungitur.

c. 420. l. 4. Ἀπαιάζει, πέθαι πλελ.	Ἀπαιάζειν. παρεῖθαι, παραλελ.
Ἀπαιγείρων, A. τῶν ἀπαιγείρων, α. τ. συκοφαντεῖν, ἐπειδὴ δὲ ἔκτισε τῇ α.	A. A. τῶν ἀ. α. τ. συκοφαντῶν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ α.
— l. 9. Ἀπαιδεῖν, τ. . παιδευσία, α.	Ἀπαίδειν. τ. Ἀπαιδευσία. α.
— l. 13. Ἀπαινύμενον. ἀφαιρόμενον.	A. α.
Ἀπαιδοίωται, ἀπαναισχύντηκε, τ.	A. ἀπηναισχύντηκε. τ. [6]
— l. 17. Ἀπαιόλη. α. — Αἰσχ. πεῤῥέβην.	A. α. — Αἰσχ. Περῤῥαιβοῖς.
Ἀπαιολ., π.	Ἀπαιολᾶν. π. [7]
c. 421. l. 5. Ἀπαίρονται. ἀποδημοῦνται. ἄπαις. μ.	A. α.
Ἄπαις, ὄνομα π.	Ἄπαις. μ. Ἄπαις. ὄν. π. [8]
— l. 10. Ἀπαιώνιστον. δ. Εὐριπίδης ἀλλαὶ καὶ διὰ ἀκορίν.	A. δ. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Μηδείᾳ. Κόρινθον ἀπαιώσιον, δ. [9]
Ἀπαιώσιον. δ.	
Ἀπάκρας μάχη. ἡ ε.	Ἀπ' ἄκρας μάχη. ἡ ε. [10]

c. 422.

6) Varia lectio prima manu notata a Muſuro deleta eſt.

7) Exitum vocis delevit; fuit, ni fallor, compendium litterarum *αν*.

8) Nullus fere dubito, quin librarius gloſſam ita ſcribere voluerit: Ἀπαις, ὄνομα π. feſtinando autem accentuationis atque compendii vocis oblitus eſt. Cf. VV. DD.

9) Cf. VV. DD. quos temeraria Muſuri correctio miſere exercuit. Iam olim Iſ. Voſſius Ἀπαιώσιον a praecedenti gloſſa ſeparandum voluit.

10) Scripturam codicis Iſ. Voſſius divinavit.

c. 422. l. 3. Ἀπαλεξίκακον. ἀθεράπευτον [ἀπαλθήσεσθαι.]
A. ἀθεράπευτον.

Ἀπαλθήσεσθον. δ. ἀποθεραπεύεται, ἢ θ. παλεῖν. α.
A. δ. ἀποθεραπεύονται, ἢ θ. Ἀπαλεῖν. α.

— l. 10. Ἀπαλλαξιόντες. α.
Ἀπαλλαξείοντες. α.

c. 423. l. 1. Ἀπάλιον, θῦμα δ.
A. θ. δ.

c. 424. l. 10. Ἀπάνος. σκληρός. α. — Σοφοκλῆς ἀπανί...
Ἀπάνθρωπος. σκλ. α. — Σοφοκλῆς ἀπανι.[11])

Ἀπαντίζομαι. ε.
A. ε.

c. 425. l. 7. Ἀπαραίτητον. ἄφευστον.
A. ἄφευκτον.

— l. 10. Ἀπαραλλάκτῳ. ὁμ. — παραλλάσσον.
A. ὁμ. — παραλλάσσοντι.

— l. ult. παραάσσεται. α.
Ἀπαραάσσεται. α.

c. 426. l. 1. Ἀπαράσιμον. ἀσυνέστατον. πχάραχτον.
Ἀπαράσημον. ἀσυνέκστατον. ἀπαραχάραχτον.[12])

— l. 5. Ἀπχυτος, οἶνος ᾧ οὐ πρ.
Ἀπαράχυτος οἶνος. ᾧ οὐ πρ.

Ἀπαράβατον. ἄπιστον. ἀπάραγματα. α.
A. ἄπιστον. Ἀπάραγματα. α.

Ἀπαρεμφάτως. ἄνευ δηλώσεως ἢ πρ.
A. ἄνευ δηλώσεως ἀριθμοῦ ἢ πρ.

c. 426.

11) Gloſſam bene reſtituit, nam ſolum compendium hoc modo notatum: Ἀπάνος, ſcribae negligentia omiſſum eſt. Lemmatis compendium delevit, ex quo hoc ſolum intellĩgitur, accentum in ſyllaba *νι* ponendum eſſe, et ſequentem ſyll. a littera *ν* incipere, ut ſupra in impreſſis indicavi.

12) Repone: ἀσυνέστατον.

c. 426. l. 13. Ἀπαρθίνευτος. α. — Σοφ. ἱππόν

Ἀπαρθένευτος. α. — Σοφ. Ἱππόνῳ. [13])

c. 427. l. 1. Ἀπαρίνη. φ. — ὀροβάκχην. ἀπαρκῆ. ἀρμ. Αὐταρκῆ. ἀπαρκίας. οὕτως α.

Α. φ. — ὀροβάκχην. Ἀπαρκῆ. ἀρμ. αὐταρκη. Ἀπαρκτίας. οὕτως α. [14])

— l. 7. .παντῆσαμ. χωρῆσαμ. δ.

Ἀπαντῆσαμ. χ. δ.

— l. 9. Ἀπαρτιᾶ, ἀπαρτισμένος, α. Αἰσχ. ἀθαμαν

Ἀπαρτιᾶ. ἀπηρτισμένως. α. Αἰσχ. Ἀθάμαντι.

— l. 11. Ἀπαρτίας. μετ.

Α. μετ.

c. 428. l. 7. Ἀπαρύμενον. αφ.

Ἀπαρνύμενον. αφ. [15])

— l. 10. Ἀπαρχὴ, χς π χς.

Α. Χριστός. π. Χριστός.

— l. 12. Ἅπας, χαλκὴ λαμπρ ο κρ.

Ἅπασα χαλκῆ. λαμπρὰ ὁλη. Κρ. [16])

c. 429. l. 4. Ἀπασσείον, π. οἱ δὲ λινὸν χ.

Ἀπασσείοντα. π. οἱ δὲ λ. χ. [17])

— l. 16. Ἀπατούρια. ε. — δορπία κ. — κρουρεῶτις.

Α. ε. — δ. κ. — κουρεῶτις.

c. 430. l. 1. Ἀπατουργὸν, κωλυτικόν.

Ἀπατουργός. κωλυτικός.

— l. 6. Ἀπαυτοφὶν, α.

Ἀπ' αὐτόφιν. α.

c. 430.

13) Correctionem typotheta neglexit.

14) Bene ſejunxit. Ἀπαρκίας pro Ἀπαρκτίας ſolito librariorum errore; nam non in uno aut altero, ſed in omnibus fere, quos tractavi, libris ſcriptis littera τ in v. ἄρκτος ejusque derivatis a ſcribis omittitur.

15) Gloſſa Heſychii fuit procul dubio Ἀπαρυόμενον.

16) Duabus vocibus impoſita compendia delevit, nec, quid olim ſcriptum fuerit, video.

17) Exitum gloſſae delevit; ſi bene video, fuit compendium litt. ταμ.

M S.	M U S.
	†
c. 430. l. 12. Ἀπαυστίας, ἀπαρσαχύτας.	A. ἀπαρσαχύτας. [18])
— l. 14. Ἀπαυτομάτου, ε. Ἀποφίνιον. Λ. καρδοπον λ. ἐν ᾗ μένουσιν, ἣν κτητί καλ.	Ἀπ' αὐτομάτου. ε. A. Λ. κάρδοπον λ. ἐν ᾗ μάττουσιν, ἣν κτητίαν καλ. [19])
c. 431. l. 6. Ἀπέβαισεν, ἀπέασεν, ἀπεβίω, α.	A. ἀπέδυσεν. Ἀπεβίω. α.
— l. 16. Ἄπεδος, αν. Ἀπέδοθεν, ἀπεπωλ. Ἀπέδωτο, ἐκδ.	Ἄμπεδον. αν. Ἀπέδοτο. α. Ἀπέδοτο. ἐκδ.
	†
— l. ult. Ἀπεήσει, α.	Ἀπεήσει. α.
c. 432. l. 4. Ἄπει, ἄπειθι, α. Ἀπείης γῆς, τ.	A. ἄπιθι. α. Ἀπίης γῆς. τ.
— l. 7. Ἀπειθής. α. — Σοφ. αἰχμαλώτησιν. Ἀπείθησεν, ἐπ.	A. α. — Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. Ἀπίθησεν. οὐκ ἐπ.
— l. 12. Ἀπειλή, ὀργή. Ἀπειλεῖται, ἀπείπατο, ἠεν.	A. ὀργή. ἀπειλεῖται. Ἀπείπατο. ἠεν.
c. 433. l. 3. Ἀπειρήδιον, π. Ἀπειρ..., ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά. ἐν δ' αἴγαις ἀπ.	Ἀπειρίδιον. π. Ἀπειρέσια καὶ ἄπειρα τῷ πλήθει πολλά. ἐν δ' αἶγες ἀπ. [20])
— l. 13. Ἀπείρονας, α. Σοφ. Θυέστῃ.	A. α. Σ. Θ. [1])
c. 434. l. 3. Ἀπεῖτε, α. Ἀπεκάκισεν, ἐσιάνθη. Ἀπεκάινυτο, ε. ἀφαιρεῖται.	Ἄπιτε. α. A. ἐπικράνθη. A. ε. ἀφῃρεῖτο.

c. 434.

18) Male in Ald. ἀπαροσχύτας.
19) Compendium v. κτητι... delevit.
20) Quae hic a Muſuro deleta ſunt, legi nequeunt.
1) Male in Ald. Θυήστῃ.

c. 434. l. 11. Ἀπεκομίσθη, α. Ἄπεκτον, τοῦ τέκοντος ἐγ.
A. ἀπηνέχθη. ἄπωθεν, τοῦ τεκ. ἐγ.

— l. 14. Ἀπεκόσμεον, α. ἀπετίθεντο.
Ἀπεκτητὸν, ἄκαρπον, α.
A. α. ἀπετίθεντο.
Ἄπεκτον. ἀπέκτητον. α. α. [2])

c. 435. l. 1. Ἀπελαυθρόνην, τ. Ἀπέλεθρον, α. — μέτρου.
[Ἀπελεθρόνηνα, τὴν δύναμιν τὴν ἄμετρον.]
Ἀπελαυνόμενοι, δ.
Ἀπέλεθρον ἴνα. τ.
A. α. — μ.
A. δ. [3])

— l. 9. Ἀπελέκησεν, α.
Ἀπελαὴ, σ. — ἀρχιερεσίαι.
A. α.
A. σ. — ἀρχαιρεσίαι.

c. 436. l. 5. Ἀπεμάσσετο, κ. ἀπώκησεν.
A. κ. ἀπώκισεν.

— l. 10. Ἀπεμπωλεῖ, π.
— l. 12. Ἀπεμπωλήσας, π. Ἀπεμπωλῆσαι, τ. — ἀποδόσθω τί.
Ἀπεμπολεῖ. π.
Ἀπεμπολήσας. π. Ἀπεμπολῆσαι. τ. — ἀποδόσθαι τί.

— l. 15. Ἀπεμυθεόμην, α. πόλ' ἀμυθεόμην [γὰρ δὲ] καὶ ἐπιεθεόμην, ὅ ἐ.
A. α. Πόλ' ἀπεμυθεόμην καὶ ἐπιμυθεόμην, ὅ ἐ. [4])

c. 437.

2) Ἄπεκτον ex praecedentibus huc transtulit. Vera glossa est Ἀπέκτητον, ad quam in margine forte notata fuit v. ἄπεκτον, textui deinde male inserta.

3) Quae hic inseruntur, ratione critica delevit, nam Ἀπελεθρόνηνα est varia lectio, vel potius marginalis correctio vitiosae scripturae Ἀπελαυθρόνην.

4) A Musuro γὰρ δὲ male deleta sunt, oriuntur enim ex γρ. δὲ, id est γράφεται δὲ, sequens nempe ἐπεμυθεόμην est varia lectio praecedentis ἀπεμυθεόμην. Hesychius hic veterem Homeri scholiasten descripsit.

c. 437. l. 7. Ἀπενδονικὼς, φ. Ἀπενδονηκώς. φ.
— l. 10. Ἀπενέγκειν γρ. Ἀπενεγκεῖν γρ.
— l. 12. Ἀπενήσω, α. Εὐρ. αὐγή. Α. α. Εὐρ. Αὐγη.
— l. 18. Ἀπενώτισαν, α. Σοφ. φι. Α. α. Σοφ. Φινεῖ. [5])
— l. 21. Ἀπεξενομένη, α. Ἀπεξενωμένη. α.
— l. ult. Ἀπεξηκησάμην, ἀπεξεφόρηται, ἢ ε. Α. ἀπεξεφόρησα. ἢ ε.
c. 438. l. 3. Ἀπεοικὼς, α. Ἀπεοικότως. α.
— l. 5. Ἀπεπανότος, ὁ μ. Ἀπεπάνωτος. ὁ μ.
Ἀπεπορίανεν, ἀπεχλ. Α. α. [6])
Ἀπεπ..ην, ἀπεχώρησα, α. Ἀπεπόμην. α. α. [7])
Ἀπέπρησεν, ἀπεδ. Α. ἀπεδ.
Ἀπεφύσησεν, ἀπέμαρεν. Α. ἀπεμάρανεν.
— l. 12. Ἄπερ, κ. Ἅπερ. κ.
— l. 18. Ἀπέρατοι, α. τέλος μὴ ἔχειν. Α. α. τ. μὴ ἔχοντες.
— l. 22. Ἀπεριόριστος, ὁ μ. — περίζειν γ. Α. ὁ μ. — περιορίζειν γ.
c. 439. l. 16. Ἀπερίσατο, ἀπετεινάξατο. Ἀπερείσατο. ἀπετινάξατο.
c. 440. l. 3. Ἀπερισκήπτως, ἀ..πινοήτως. Α. ἀνεπινοήτως. [8])
— l. 9. Ἀπεξρήσει, ἀπελεύσει, ἀποφθειρεῖ. Α. ἀπολέσει. ἀποφθερεῖ.

c. 440.

5) Compendium a Muſuro deletum exprimit tantum primam ultimae ſyll. litteram ν et accentum circumflexum; caeteroquin bene deſcriptum eſt.

6) In Ald. Ἀπεπορίαν. nam compendium litterarum εν fini vocis affixum oculos typothetae effugit.

7) Duas aut plures litteras exſcalpſit.

8) Eraſit duas litteras.

M. S.	MUS.
c. 440. l. 11. Ἀπεῤῥώεντο, ε.	Ἀπεῤῥώοντο. ε.
Ἀπερικεῖν, κ.	Ἀπερύκειν. κ.
Ἀπερ..κοῖ, κωλύ..	Ἀπερύκοι. κωλύοι. [9]
— l. 15. Ἀπερωεὺς, κ. ἐρωεῖ γ.	Α. κ. Ἐρωεῖν γ.
Ἀπερωπὸς, ἀπάνος.	Α. ἀπάνθρωπος.
c. 441. l. 2. Ἀπερώσειας, α.	Ἀπερωήσειας. α.
— l. 8. Ἀπεσίμωσεν, υ. — πρὸς ἀναβάσεις.	Α. υ. — προσαναβάσεις. [10]
— l. ult. Ἀπέσκη, τ. — Σοφ. τρώλω.	Α. τ. — Σοφ. Τρώϊλω.
c. 442. l. 3. Ἀπεσκόλυπτεν, ἀπεσκέπτετο δ. ὅθεν καὶ σκολοδέτης.	Ἀπεσκόλυπτεν. ἀπέσκεπε τὸ δ. ὅθεν καὶ σκολοδέφης.
— l. 6. Ἀπεσκόραζεν, α.	Α. α.
Ἀπεσκοτομέναι, ε.	Ἀπεσκοτωμέναι, ε.
Ἀπεσκύψισται, κεκαθάρται.	Α. κ.
Ἀπέσοιξεν, ἀπεσέωσ..	Α. ἀπέσωσε. [11]
— l. 13. Ἀπεσποδικώτων, φ.	Ἀπεσποδικότων. φ. [12]
c. 443. l. 2. Ἀπεσσία, α.	Α. α.
— l. 7. Ἀπεστλεγγυσμένον, α. ..λεγγὶς γ.	Α. α. στλεγγὶς γ. [13]
c. 444. l. 5. Ἀπέστω. ἀγνοίᾳ ἢ ἀπεῖν ἢ μὴ γ.	Α. ἀγνοίᾳ ἢ ἀπεῖναι ἢ μὴ γ. [14]
Ἀπεσφακέλισεν, ε. Ἀριστ. ὅλκασιν. — ἢ ἐφνιδίως α.	Α. ε. Ἀριστ. Ὁλκάσιν. — ἢ αἰφνιδίως α.

c. 445.

9) Litterae a Muſuro deletae dignoſci nequeunt.
10) Correctio a typotheta omiſſa eſt.
11) Compendium in fine delevit.
12) Repone aut Ἀπεσποδικότων, aut Ἀπεσποδηκότων, utrum velis.
13) Delevit duas litteras. A typotheta in Ald. Ἀπεστλεγγισμένον.
14) Pergeri emendationem ἢ ἀποινεὶ codicis ſcriptura firmare videtur.

M S.	M U S.
c. 445. l. 2. Ἀπεσχαρόφην, α.	Ἀπ' ἐσχαρέφιν. α.
— l. 4. Ἀπεσχηδιάζετο, ε.	Ἀπεσχεδιάζετο. ε.
— l. 5. Ἀπεσχοινισμένος, ω. — διεζευγμένως, α.	Α. ω. — διεζευγμένος. α.
— l. 8. Ἀπετέλεσεν, ἀπήρτησεν.	Α. α.
— l. 13. Ἀπετμιγοῦσι χ. Ἀπετέμωσιν αἱ ὑδροροαί.	Ἀποτμήγωσι χ. ἀποτέμωσιν αἱ ὑδροῤῥόαι.[15]
— l. 19. Ἄπευτος, α.	Ἄπευθος. α.
c. 446. l. 12. Ἀπέφθιτον, α. Ἀπέφρησαν, α. Κρατῖνοι θρασυ	Ἀπέφθιτο. α.[16] Α. α. Κρατῖνος θρᾷσυν[17]
— l. 16. Ἀπέχεχε, α. Ἀπέχη, λ.	Ἄπεχε χροός. α.[18] Ἀπέχης. λ.
— l. 20. Ἀπεχθάνοντο, [ἐμισεῖτο,] ἐμισοῦντο. Ἀπεχθαῖος, ἐχθροποιοῦ.	Ἀπεχθάνοντο. ἐμισοῦντο.[19] Α. ἐχθροποιός.
c. 447. l. 3. πέχθετο, ε.	Ἀπέχθετο. ε.[20]

15) Disjuncta univit. Cf. VV. DD. a quibus gloſſa reſtituitur.

16) Correctionem typotheta non obſervavit.

17) Ms. tres lectiones exhibet: Θρᾳσσὶν, Θρᾳξὶν et Θρᾷκες, quarum utram volueris, in textu repone. Cf. VV. DD. Si ultimam recipias, ſcribendum eſt: Κρατίνου οἱ Θρᾷκες. unde quoque vitioſa ſcriptura Κρατῖνοιθρ. orta eſſe videtur.

18) Homericum Ἄπεχε χροΐ. (Il. Ω. 19.) quod ms., ut caeteras omnes gloſſas Homericas, continua vocum ſerie ſcriptum exhibet, Muſurus corrupit.

19) Male delevit ἐμισεῖτο, nam interpretatio eſt gloſſae Ἀπεχθάνετο, quae hic procul dubio excidit.

20) Gloſſa ex antecedentibus forte huc translata eſt.

c. 447. l. 8. Ἀπεχειρίασεν, α. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν χοίρων ἀπέπληξεν.
Ἀπεχειρίασεν. α. οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν χειρῶν α. [1])

— l. 11. . πέχρησεν, η.
Ἀπέχρησεν. η.

— l. 14. Ἀπεψύχει, α. Αἰσχ. κερκυόνησατυρικῶ.
Ἀπεψύχη. α. Αἰσχ. Κερκύονι ἢ Σατυρικῷ. [2])

Ἀπεψύχοντο, ε. ἀνέλω.
Α. ε. ἀνέμω.

c. 448. l. 2. Ἀπέωσταϕ, ἀποθεῖτο.
Α. ἀπωθεῖτο.

— l. 6. Ἀπῆγε, ἐλεῶς σκληρός.
Ἀπῆγεν ἐλεῶς. σκληρῶς.

Ἀπηνὴς, ἀπήρητος.
Α. α.

— l. 15. Ἀπηγενεὲς, α.
Ἀπηγενέες. α.

c. 449. l. 1. Ἀπήκει, ἀπέχει ἢ εἰς ὀξὺ σ.
Α. ἀπέχει ἢ ε. ο. σ. [3])

— l. 6. Ἀπηλαίζεις, ἀπηλαγμένος ἔσῃ.
Α. ἀπηλαγμένος ε.

— l. 12. Ἀπηλοίησεν, ἀπήλοσεν, α.
Ἀπηλοίησεν. α. α. [4])

Ἀπημάλδονεν, η. ἠφάνησεν.
Ἀπημάλδυνεν. ἠ. ἠφάνισεν.

— l. 15. Ἀπήμβροταϕ, ἀπέτυχεν.
Α. ἀπέτυχον. [5])

Ἀπήμησαν, ἀπεθέρησαν.
Α. ἀπεθέρισαν.

1) Musurus textum ms. parum acute correxit; sunt hic, ut saepius, scribarum imperitia duae glossae in unam contractae, et locus procul dubio ita supplendus est: Ἀπεχοιρίασεν. ἀπεσκίρτησεν. ἀπὸ τῶν χοίρων. οἱ δὲ, Ἀπεχειρίασεν. ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπέπληξεν. Cf. VV. DD. qui luxatam hanc glossam magno acumine restituerunt.
2) Scribe ex ms. Αἰσχ. Κερκύωνι Σατυρικῷ. Quemadmodum VV. DD. jam correxerunt.
3) In Ald. ἢ omissum est.
4) Scripturam codicis VV. DD. restituerunt.
5) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmat.

c. 449. l. 15. Ἀπήμονα, α. Α. α. ἀπήμαντα. 6)
ἀπήμαντ..
c. 450. l. 1. Ἀπηναῖος, ἀπάνος, ω. Α. ἀπάνθρωπος. ω. 7)
— l. 4. Ἀπηνέβήθη, υ. 8) Ἀπηνεμήθη. υ.
Ἀπηνέστερον, ἀτομώτερον. Α. α.
Ἀπηνέμοις, μὴ ἐχ. ἀνέμοις. Α. μὴ ἐχ. α.
Ἀπήνη, α. — ἡμίονες. Α. α. — ἡμιόναν.
— l. 11. Ἀπηροὶ, απ. Ἀπήροὶ. απ.
— l. 16. Ἀπηρήσατο, ε. ἀπῆρεν, μ. Α. ε. ἀπῆρε, μ.
Ἀπῆρεν. α. Ἀπῆρεν. α.
c. 451. l. 3. . πηυδόκησαν, α. Ἀπηυδόκησαν. α.
— l. 15. Ἀπιακὸς, ἄρτος ὁ μ. Ἀπιακὸς ἄρτος. ὁ M.
c. 452. l. 7. Ἀπιθοῦντι, α. Ἀπειθοῦντι. α.
Ἀπιηριόφιν, α. Ἀπ' ἰηριόφιν. α.
c. 453. l. 2. Ἀπιστεῖ, α. Σοφ. αἰθίοψ. Α. α. Σοφ. Αἰθίοψιν. 9)
c. 454. l. 15. Ἄπλυτοι ϱ. — ō ō Α. ϱ. — καὶ οὐ ποταμίαι.
καὶ οὐ π π
— l. ult. Ἁπλοὺς, σ. Ἁπλῶς. σ.
c. 455. l. 3. Ἀπνίγμον, κνωδ. Ἀπνίγμου. κνωδ. 10)
c. 456. l. 3. . ποβάλλειν, α. Ἀποβάλλειν. α.
Ἀποβελίσκου, ἰχθῦς οἱ α. Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς. οἱ α.
— l. 6. Ἀποβήλου, α. Ἀπὸ βηλοῦ. α.

c. 456.

6) Exitum vocis delevit. In Ald. ἀπήμαντα vitio typoth.
7) Compendium v. ἀπάνος omissum est.
8) Sic cum duplici accentu.
9) Bene correxit, nam compendium scribendi, quod hoc modo adjungi solet: Αἰθίοψ. a scriba omissum est.
10) In Ald. absque distinctione.

M S.	M U S.
c. 456. l. 6. Ἀπόβλεπον, ε.	A. ε.
Ἀποβῆσαι, ἀποθλίψαι.	Ἀποβλίσαι. α.
c. 457. l. 3. . .πόβρασμα, κ.	Ἀπόβρασμα. κ.
— l. 5. Ἀποβρίξαι, μ.	Ἀποβρίξαντας. μ.
Ἀποβρόχθι . . , κ.	Ἀποβρόχθισον. κ. [11]
c. 458. l. 3. Ἀπόγυιοι, εὐχαὶ σ.	Ἀπόγυιοι εὐχαί. σ.
— l. 10. Ἀποδαστὴς, α.	A. α.
c. 459. l. 13. Ἀποδὲχλαῖναν βάλε, α.	Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε. α.
— l. 17. Ἀποδιϊστῶνται, χωρίζονται.	A. χωρίζωνται. [12]
c. 460. l. 1. . .ποδίωμαι, α.	Ἀποδίωμαι. α.
— l. 8. Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ.	A. δ. α. δ.
Ἀπὸ ὑπονοίας, ἀπόδορος, ἀδόρατος β.	A. υ. ἀπὸ δορός. ἀπὸ δόρατος β.
— l. ult. Ἀπόδρομον, ελ. — ἢ μετ' ἐπάνοδον. ἀκρησίῳ.	A. ελ. — ἢ μετ' ἐπάνοδον. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.
c. 461. l. 1. Ἀποδρύφοι, ξένοι, ἢ ἀποξέσει.	A. ξαίνοι, ἢ ἀποξέση.
— l. 3. Ἀποδῦ, ἀποδύσαι, ἀποδυθεῖ.	A. ἀποδύση. ἀποδυθῇ.
— l. 8. Ἀποδ' ὀστέ. ν, ἄχρις ἄραξεν.	Ἀπὸ δ' ὀστέων ἄχρις ἄρ. [13]
Ἀποέθεν, α.	Ἀπὸ ἔθεν. α.
Ἀποεῖπεν, ἀπαρνῆσαι.	Ἀπόειπε. ἀπάρνησαι.
Ἀποειπεν, απ. ἀπαρνῆσαι ἀποέο, ἀφ' ἑ.	Ἀπόειπε. απ. ἀπάρνησαι.
	Ἀπὸ ἔο. ἀφ' ἑ.
Ἀποέρσαι, α.	Ἀπέερσεν. α.
Ἀποέρσει, ἀποστερῇ, α.	A. ἀποστερήση. α.

11) Exitum vocis erasit.
12) Codicis scripturam Salmasius Hesychio restituit.
13) Littera a Musuro deleta fuit o.

c. 461. l. 19. . ποένυταϊ, ἀφαιρεῖταϊ.	Ἀποέννυταϊ. ἀφαιρεῖταϊ.[14]
c. 463. l. 3. Ἀποϊδιωνορέων, αι.	Ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων. αι.
c. 464. l. 5. Ἀποκεκλησιάων, α.	Ἄπο καϊ κλισιάων. α.
Ἀποκαιροῦ, αικ.	Ἄπο καιροῦ. αικ.
— l. 11. Ἀποκαταπτῦσαϊ, τ.	Ἀποκαταπτύσαϊ. τ.
— l. ult. Ἀποκεστίλλαϊ, ἐκδείραϊ.	Ἀπόκ' ἐκτίλλαϊ. ε.
c. 465. l. 2. Ἀποκεκλεῖσθαϊ σ. — ἔχων.	Λ. σ. — ἔχειν.
Ἀπόκετον, α.	Ἀποκετῶν. α.
— l. 14. Ἀποκλωνεῖ, ἀποστρ. φεῖ.	Λ. ἀποστροφεῖ.[15]
c. 466. l. 9. Ἀποκνῦσάμενοι, α.	Ἀποκνησάμενοι. α.[16]
— l. 12. Ἀποκολοκαύτωσις, παρινδοῖς ἡ σ. οἱ δὲ π παφλαγόσι τ. — δονεῖν παρέχει.	Λ. παρ' Ἰνδοῖς ἡ σ. ἡ δὲ παρὰ Παφλαγόσι τ. — δονεῖν παρέχειν.[17]
c. 467. l. 3. Ἀποκοπησαμένη, στερνηκοποσαμένη, α.	Λ. στερνοκοπησαμένη. α.[18]
— l. 5. Ἀποκομεῖν, ἀποκοψᾶν α.	Λ. α. α.
— l. 7. Ἀποκορσωσαμέναις, α. — Αἰσχ. ὑψηπούλη.	Λ. α. — Αἰσχ. Ὑψιπούλη.

c. 467.

14) Scribe cum Kuſtero: Ἀποαίνυταϊ. nam ε ex αϊ natum eſt. Muſurus varias lectiones utroque in loco expunxit.
15) Litteram delevit.
16) Varia lectio a Muſuro deleta eſt.
17) Lectionem ſupraſcriptam erafit. Cf. VV. DD.
18) Litterae, ut ſaepius in libris ſcriptis, a ſcriba transpoſitae ſunt.

c. 467. l. 7. Ἀποκταβίζειν, τ.	Ἀποκοταβίζειν, τ.
Ἀποκραιπαλισμος, α.	Α. α.[19])
c. 468. l. 7. Ἀπόκυνον, μάζα μεμιγμένη Φ.	Α. μάζα μεμαγμένη Φ.
— l. ult. Ἀπολῦ, δαίμων ἢ ϑ.	Ἀπολύμου δαίμων. ἢ ϑ.[20])
c. 469. l. 11. Ἀπολελαμέναι, κοιναὶ, π.	Α. κ. π.
— l. 16. Ἀπολελεψειμέναι, α. ἀπολελεψειμένου τ.	Ἀπολελεψημέναι. α. ἀπολελεψημένου τ.
c. 470. l. 3. Ἀπολείψομεν, ἀποδέρομεν.	Α. ἀποδέρωμεν.
— l. 7. Ἀπολείβραξαι, α.	Ἀπολειβράξαι. α.
— l. 14. Ἀπολιγαίνειν, α. ποφϑέγγεϑαι, ἢ ὄξεται απ.	Α. ἀφηδύνειν. Ἀποφϑέγγεϑαι. ἢ ὀξέως απ.[1])
— l. 16. Ἀπολεῖνα, α.	Ἀπολῖναι. α.[2])
c. 471. l. 4. Ἀπόλλυρε, Φ.	Α. Φ.
Ἀπολιχμήσονται, ἀπολ. ξουσιν.	Α. ἀπολείξουσιν.[3])
— l. 12. Ἀπολοιγοναμῦναι, α.	Ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. α.
Ἀπολοίμιον, Φ. τ. ἐπιδόλω.	Α. Φ. τ. ἐπὶ δόλῳ.
— l. 16. Ἀπόλοιτο, ἀπόλετο.	Α. ἀπώλετο.

19) In Ald. Ἀποκρεπαλισμός. culpa typoth. Cf. VV. DD. qui codicis ſcripturam divinarunt.

20) Ultimam ſyllabam in fine vocis ſupraſcriptam una cum accentu delevit, et interpunctionem ſuſtulit. Cf. VV. DD.

1) Tota gloſſa unitim in ms. exarata eſt; vocis ἀποφϑέγγεϑαι, quam Muſurus pro nova gloſſa habuit, prima tantum littera deeſt. Cf. VV. DD.

2) Male in Ald. Ἀπολῖνα.

3) Litteram delevit; dubius ſum, utrum ι an η fuerit.

c. 471. l. 16. Ἀπολουσέμεναι, κολλοβῶσιν. — Ἀποκολουσέμεναι. κολοβώσειν. 4)

c. 472. l. 2. Ἀπολύγματος, απ. — Ἀπόλυγμα. τοῦ. απ. 5)

— l. 7. Ἀπολύτρωσιν, ἀποφυγήν. ἀπολύφειν. — A. ἀποφυγήν. ἀπόλυσιν. 6)

— l. 10. Ἀπομαγδαλία, στέαρ, ἐν ᾧ τ. — Ἀπομαγδαλιά. στέαρ, ἐν ᾧ τ.

— l. 14. Ἀπόγματα, πθειώματα. — Ἀπομάγματα. παραθειώματα. 7)

Ἀπομάκτης, πκάθαρτής. — A. παρακαθαρτής. 8)

Ἀπομάκτρας, ξ. τὰς κυτάλας, ε. — A. ξ. τὰς σκυτάλας, ε.

c. 473. l. 1. Ἀπομαρξάμενοι, α. — Ἀπομορξάμενοι. α.

— l. 5. Ἀπομερμηρίσαι, α. — μέρμηρα γ. υ. καταφορα. — A. α. — μέρμηρος γ. υ. καταφορος.

Ἀπομηνίειν, τὴν μήνησιν απ. — A. τὴν μήνισιν απ.

Ἀπομηνήσας, χ. — Ἀπομηνίσας. χ.

— l. 11. Ἀπομνύμενοι, ἀποβάλλοντες δὲ ὅρκων. — A. ἀποβάλλοντες δι' ὅρκων.

— l. ult. πόναιο, ε. ὄνοιο. — Ἀπόναιο. ε. ὄναιο.

c. 474. l. 5. Ἀπονέσται, α. — Ἀπονέσται. α.

4) Hauſit procul dubio Heſychius ex iisdem fontibus, quibus Euſtath. ad Il. Φ. 455. et ex ms. reponendum eſt: Ἀπολουσέμεναι. κολοβώσειν. Cf. VV. DD.

5) Interpretatio in caſu recto adjungitur, ut ſaepius in Heſychio. Cf. VV. DD.

6) In ἀπολύφειν novam gloſſam latere ſuſpicor. Muſurus lectionem ſupraſcr. delevit.

7) Repone ex ms. περιθειώματα.

8) Itidem: περικαθαρτής.

c. 474. l. 7. Ἀπονευρούμενος. τ. ν. κοπτόμενος. — Α. τ. ν. καπτόμενος. [9])

— l. 12. Ἀπονηστίσαθαι, τὸ ἀπὸ νηστίας ε. — Α. τὸ ἀπὸ νηστείας ε.

— l. 14. Ἀπονιζόμεναι, πλυνοῦμαι. — Α. πλυνόμεναι.

c. 475. l. 5. Ἀπονήνισι, τ. ἀποδοῦναι. — Ἀπονίνησι. τ. ἀποδίδουσι.

Ἀπονοστήσει, α. ἐπανέλθει, ὑποστρέψει. — Ἀπονοστήση. α. ἐπανέλθη. ὑποστρέψη.

— l. 8. Ἀπονισφίζεσθαι, χ. — Α. χ.

— l. 11. Ἀπόνου κ. — ἀπόχθου π. — ἀπόνου. — Ἀπ᾽ ὄνου κ. — ἀπ᾽ ὄχθου π. — ἀπ᾽ ὄνου.

— l. 16. Ἀποξιφίζειν, ο. — ἐμμελίας τ. — Α. ο. — ἐμμελείας τ.

c. 476. l. 9. .ποπατριφιλήδο.μεναι, απ. — Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι. απ. [10])

Ἀποπατροσαμαρτών, α. — Ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών. α.

— l. 13. Ἀποπεθασμένον, ἀπ. ῥῤιμένον. — Ἀποπεθαμένον. ἀπειρημένον. [11])

c. 477. l. 17. Ἀποπλοκίαι, ἐμπλοκαὶ λαῶν. — Α. ἐμπλοκαὶ Λακώνων. [12])

c. 478. l. 1. Ἀποπομπαὶ, ἡμέρες τ. — Α. ἡμέραι τ.

— l. 9. Ἀπόμπημοι, αἱ α. — Ἀπόμπιμοι. αἱ α.

— l. 13. Ἀποπρονήων, α. — Ἀπόπροθι νηῶν. α. [13])

— l. 16. Ἀποπταίει, π. — Ἀποπταίη. π.

9) Cum VV. DD. Hesychio restitue: κοπτόμενος.

10) Litteram init. a scriba omissam praefixit, et in medio glossae litteram expunxit. Litt. η in φίλῃ ex jota dativi affixo nata est.

11) Litteram exscalpsit.

12) Lege cum Salmasio: ἐμπλοκαί. Λάκωνες. praeeunte quoque codicis scriptura.

13) Glossam Homericam corrupit. Cf. VV. DD.

c. 479. l. 1. Ἀποπτόλιος, α. Ἀπο πτόλιος. α.
— l. 7. Ἀπόπτυσον, α. κατάπυστον, ἐκβλ. Α. α. κ. ε. [14])
— l. 14. Ἀποραὶξ, ἀπόῤῥωγα, α. Ἀποῤῥάξ. ἀποῤῥῶγα. α. [15])
c. 480. l. 1. Ἀποῤθίου, ε. Ἀπ' ὀῤθίου. ε.
— l. 3. Ἀπορνύμενοι, ὁρμῶνται. Α. ὁρμῶντες.
— l. 14. Ἀποῤῥαγεῖς, οἱ κ. Α. οἱ κ. [16])
Ἀποῤῥάξειν, παιδιᾶν δ. Ἀπόῤῥαξιν. παιδιὰν δ.
c. 481. l. 7. Ἀποῤῥάας, ε. Α. ε. [17])
— l. 12. Ἀποῤῥῶγας, ἀπεσχασμένας. Α. ἀπεσχισμένας.
— l. ult. Ἀποῤῥωὰξ, α. α. Α. α. α.
Ἀπόσπασμα, α. Α. α. [18])
c. 482. l. 13. Ἀπόσεται, ἀπόσιτος κ. Ἀπέσιτος. α. κ.
c. 483. l. 2. Ἀποσισάμενοι, α. Ἀποσεισάμενοι. α.
— l. 6. Ἀποσκευαζόμενος, α. — ἀποῤῥιπτόμενος. Α. α. — ἀπορριπτόμενος.
— l. 10. Ἀπόσκημμα, ἀπέρεισμα, Αἰσχ. ἀργίας, Α. ἀπέρεισμα. Αἰσχ. Ἀργείᾳ. [19])

c. 484.

14) σ et στ. etiam π et πτ: saepius in libris scriptis commutantur.
15) Primum correxit: Ἀποῤῥώξ. quod mox delevit. Cf. VV. DD.
16) Male in Ald. Ἀποῤῥωγεῖ. αἱ κ.
17) In Ald. mendose: Ἀποῤῥώας. cujus vitium VV. DD. correxerunt.
18) Ἀπόσπασμα ergo etiam in ms. novum constituit articulum; vocem e margine esse suspicor.
19) Praeeunte codicis scriptura nullus fere dubito, quin in textum ed. Albertinae bene receptum sit Αἰσχ. Ἀργείοις. nam ultima syll. vocis ἀργίας in ms. per compendium scripta est, quod cum compendio litt. οις unam eandemque formam habet, hoc solo discrimine, ut, si a dextris sinistra versus ducatur, οις denotet, si vero a sinistris

c. 484. l. 5. Ἀποσκόλυπτε, ἀπολέπιζον κ. — ἀπεσκολυμένον.	A. ἀπολέπιζε κ. — ἀπεσκολυμένον.
Ἀποσκοπῶ, ο. ζ	Ἀπο σκοπῶ. ο.
— l. 10. Ἀποσκοραχί, ἀποδοκιμάζθαι. ζ,	Ἀποσκοραχίζει. ἀποδοκιμάζεσθαι. [20])
— l. 12. Ἀποσκαλίδονται, τ. σ. τὰ ἀνωειδῆ α.	A. τ. σ. τὰ ἀνθρωποειδῆ α. [1])
c. 485. l. 1. Ἀποσκυθῆσαι, περιτομεῖν.	Ἀποσκυθίσαι. περιτεμεῖν.
Ἀποσκύδμεναι, ο.	A. ο.
— l. 3. Ἀποσκύζει, α.	A. α.
Ἀπαξιοῖ, τ.	A. τ.
Ἀποσκώματα, μ.	Ἀποσκώμματα. μ.
— l. 9. Ἀποσπαράσσουσι, σ. σφίζουσιν.	A. σ. σφ.
— l. 14. Ἀπὸ σπυρίδος δ. — καὶ μέρ ἐν σπ.	A. — καὶ μέρη ἐν σπ. [2])
c. 486. l. 3. Ἀποστάθμοιο, α.	Ἀπὸ σταθμοῖο. α.
— l. 5. Ἀποστὰς, φ. Αἰσχ. ἰσθάσταις καὶ ἀλκμήνη.	A. φ. Αἰσχ. ἰσθάσταις καὶ ἀλκμήνη. [3])
— l. 9. Ἀπόσταδον, δ. — καλάμου.	A. δ. — καλάμῳ.

nistris dextra versus, ας. Hinc facilis est error atque permutatio. Musuri ἀπέρεισμα typotheta non animadvertit.

20) Sunt duae glossiae: Ἀποσκορακίζειν. ἀποδοκιμάζειν. Ἀποσκορακίζεσθαι. ἀποδοκιμάζεσθαι. Cf. VV. DD.

1) Musurus abbreviatam scripturam ἀνωειδῆ pro ἀνοειδῆ bene explicavit; scriba enim, ut saepius fit, compendii oblitus est.

2) Exitum vocis suprascriptum delevit.

3) Lemma in ms. clare et sine compendiis exaratum est. Cf. VV. DD.

c. 486. l. 13. Ἀπόστειλε, ἄπιθι. — Α. α. ἀναχώρει. α.

Ἀναχώρει, α.

Ἀπόστημα, ἀποστήσας, π. — Ἀπόστημα ἀποστήσας. π.

c. 487. l. 1. Ἀποστήσωνται, α. — ἀπεδίδοσαν. — Α. α. — ἀπεδίδοσαν.

Ἀποστίβ", α. — Σοφοκλῆς κυρίαις. — Ἀποστίβης. α. — Σ. [4]

— l. 7. Ἀπαστολεὺς, τ. — Ἀποστολεύς. τ.

c. 488. l. 3. Ἀποστομίζων, φιμόνων. — Α. φιμονῶν.

— l. 7. Ἀποστρατόφιν, α. — Ἀπὸ στρατόφιν. α. —

c. 489. l. 6. . ποσυκάζειν, σ. — Ἀποσυκάζειν. σ.

Ἀποσυμβολ", σ. — Ἀποσυμβολᾶν. σ. [5]

Ἀποσυμβόλων, δικάζειν. εδ. — Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν. εδ.

— l. 12. Ἀπόσφαγμα, παρήραθημα τρ. — Α. παραίθημα τρ. [6]

— l. 15. Ἀποσφειῶν, α. — Ἀπὸ σφείων. α.

Ἀποσφήλειν, α. — Ἀποσφήλειν. α.

Ἀποσφίλωσις, α. — Α. α.

c. 490. l. 7. Ἀποταίδων, ἐκτεταμένων. — Α. ε. [7]

— l. 10. Ἀποταυρούμενος, θρασυνούμενος. — Α. θρασυνόμενος.

Ἀποταυτομάτου, ε. — Ἀπὸ ταὐτομάτου. ε.

c. 490.

4) Gloſſae exitum delevit; fuit, ni fallor, compendium litterarum ης, ita ut nihil mutatum ſit. Lemma claris litteris ſcriptum eſt, at in continua vocum ſerie facile evenit, ut ex duplici σσ unum periret; quare nil certius eſt, quam ſcriptura jam a VV. DD. probata et in textu ed. Albertinae poſita: Σοφοκλῆς Σκυρίαις.

5) Compendium in fine delevit.

6) Variam lectionem expunxit. Iam ergo de παρήθημα nullum reſtat dubium. Cf. VV. DD.

7) In Ald. ἐπτεταμένων incuria typoth. Cf. VV. DD.

c. 490. l. 14. Ἀποτίνεται, ἐκτίνει, Φιλονεικᾶ.	Ἀποτείνεται. ἐκτείνει. Φιλονεικεῖ.
— l. 17. Ἀποτεθριάκειν, ἀποπεφύλακεν, α. — σκοφύλων.	Ἀποτεθρίακεν. α. α. — συκοφύλων.
c. 491. l. 1. Ἀποτηνεῖται, ἀποδόσεται.	Ἀποτινεῖται. ἀποδώσεται.
— l. 2. Ἀποτετίνακται, ἀπέριψεν.	A. ἀπέῤῥιψεν.
— l. 6. Ἀποτηλόθεν, μ.	Ἀπο. τηλόθεν, μ.
— l. 9. Ἀποτιμήματος, πρὸς τὰς Φρέναις υ.	Ἀποτιμήματα. αἱ πρὸς τὰς Φρεναὶς υ.
— l. 14. Ἀποτινεῖ, τ. παράσχει.	Ἀποτίνη. τ. παράσχη.
— l. 16. Ἀποτίσει, ἀποδόσει.	A. ἀποδώσει.
c. 492. l. 1. Ἀποτιχίζων, π. Ἀπότμημα, ἐκκεκομένον.	Ἀποτειχίζων. π. A. ἐκκεκομμένον.
— l. 5. Ἀπότμηται, α.	Ἀποτέτμηται. α.
— l. 7. Ἀπότοιϊν, α. Ἀποτόκου, τ.	Ἀπὸ τοῖϊν. α.[8]) Ἀποτόκους. τ.
— l. 13. Ἀπότομον, τ. — προσώψεως.	A. τ. — προσόψεως.
Ἀποτόμως, σ. ἀπαιτήτως.	A. σ. ἀπαιρειτήτως.
Ἀποτράγημα, λ. Βρώματα.	A. λ. Βρῶμα.
c. 493. l. 2. Ἀποτριψάμενοι, ἀποριψάμενοι.	A. ἀποῤῥιψάμενοι.
— l. 6. Ἀποτροπίασμα, ἐξιλέωσμα απ.	Ἀποτροπιάσματα. ἐξιλεώσματα απ.
Ἀπότροπον, ὅ τις ἀναπ τρα. Σοφ. ἠδύποδι.	A. ὅ τις ἂν ἀποτραίποιτο. Σοφ. Οἰδίποδι.

c. 493.

8) Male in Ald. Ἀπὸ τοῖν. Cf. VV. DD.

c. 493. l. 10. Ἀπότροπον. ο. — πόλιν.
Ἀποτετραμμένος τ.
Ἀποτρόπου, ε.
— l. ult. Ἀποτροχοῦ, ε.
c. 494. l. 2. Ἀποτρωπᾶσθαι, α.
Ἀποτυλῶσαι, ε. ἄσιδηνον.
— l. 6. Ἀποτυχισθεὶς, α. — ἀπὸ τονῶν τυχονῶν. ε.
Ἀποτύψωνται, παύσωνται τ.
Ἀπόβατος, μ.
Ἀπούδεος, α.
— l. 11. Ἀπούρας, α. ἢ ἀφηρήσας.
Ἀπούργους, γονίας ε. καὶ ὅπου τὰ ἄρματα σ.
Ἀπουρικτικῶς δὲ, ἀφελόμενος.

Α. ο. — πόλιν. ἀποτετραμμένον τ. [9])
Ἀπο τρόπου. ε.
Ἀπὸ τροχοῦ. ε.
Α. α. [10])
Α. ε. α.
Α. α. — ἀπὸ τύχων. ε. [11])
Α. π. τ. [12])
Ἀπ' οὔατος. μ.
Ἀπ' οὔδεος. α.
Α. α. ἢ ἀφαιρήσας.
Ἀπουργούς. γωνίας ε. καὶ ὅπου τὰ σαρώματα σ. [13])
Α. δέ. ἀφελομένως.

c. 495.

9) Locum Homeri, ad quem respexit Hesychius, VV. DD. notarunt, nec dubito, quin glossa in posterum ita edenda sit: Ἀπότροπος. οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεως ἐπιστροφῆς. Varietas enim, quae in ms. adest, librarii imperitiae atque compendiis vocum male descriptis tribuenda est.

10) In Ald. mendum typoth.

11) En hic correctionem interlinearem, ut saepius in mss. fieri solet, cum vitiosa lectione una serie exaratam, olim enim ita scriptum prostabat: τον τυχον. Legendum igitur est: τῶν τύχων.

12) Male in Ald. παύσονται.

13) Hesychium ex Suida correxit.

M S.	M U S.
c. 495. l. 3. Ἀπουσία, ὅταν τὶ σαπῇ, ἢ τ. α. καὶ ἡ ἀπόλειψις.	A. ὅτ. ἢ τ. α. καὶ ἡ ἀπ.[14])
— l. 10. Ἀπόφαθαι, ἀπαγγείλαται.	Ἀπόφαθε. ἀπαγγείλατε.
— l. 13. Ἀποφεῖν, α.	Ἀπάφειν. α.
— l. 19. Ἀποφθανεῖνον, α.	Ἀποφθίμενον. α.
— l. ult. Ἀποφθάρη τί μου, ἀπαλλάγη τί μου, [μάντευμα.]	A. α.
Ἀποφθέγματα, σύντομος λόγος.	Ἀπόφθεγμα. σ. λ. μάντευμα.
Ἀποφθέσθω, α.	Ἀποφθίθω. α.[15])
c. 496. l. 6. Ἀποφθαράξαθαι, τ. — ἦχον πρό. θαι.	A. τ. — ἦχον προέθαι.[16])
Ἀποφλᾶσαι, ρ. κρῆται καὶ σ.	A. ρ. Κρῆτες καὶ Σ.
— l. 10. Ἀποφοῖντα, α.	A. α.
— l. 16. Ἀποφράδας. κ. πτηρισι.	A. κ. παρατηρησίμους.
Ἀποφράδες, ἡμ. — ἐν αἷς ἀγιάζουσι τ.	A. ἡμ. — ἐν αἷς ἐναγίζουσι τ.
c. 497. l. 2. Ἀποφύλιοι, ξ. — Αἰσχύλος σατυρικῷ.	A. ξ. — Αἰσχ. σατυρικῷ.[17])
— l. 4. Ἀποφυσήσασα, ἐγκρυψάσα.	A. ἐγκρύψασα.

c. 497.

14) Hesychio restitue: ὅταν τὶς ἀπῇ. Mendose in Ald. ὅταν τὶ σαπῆων. errore typothetae, qui ms. male legens circumflexum in fine pro compendio litt. ων accepit, unde monstrosa lectio. Articulum quoque ante ἀπόλειψις omisit.

15) Male in Ald. μάνταμα. quod procul dubio e margine est. Cf. VV. DD.

16) Litteram delevit.

17) In ms. lemma claris litteris scriptum est.

c. 497. l. 10. Ἀποχαθῇ, ἀποθανεῖ, ἀποχή.
— l. 12. Ἀπ. χὴ, ἀπόχρη, ε. Ἀποχειρόβιες, οἱ ἁλεῖς, ἢ χειροναύκτες, ἢ ἐγχ. οἱ τεχνῆται.
Ἄποχον, α. — ἄκροικον.
Ἀποχλωρία, οὐ α.
Ἀποχραίνειν, τὸ ἀπολειφθὲν τῶν χρ.
c. 498. l. 12. Ἀποψαίλειν, τ.
c. 499. l. 5. Ἄπρατα, μὴ πρασκόμενα.
— l. 10. Ἀπρὶξ, προσπεφοικτῶς, ἰσχ. σφ. ὃ οὐχ οἵονται πρ.
— l. 14. Ἀπρονίμευτος, οὐ πρυτανευθείς.
Ἀπρονομὴ, ἡ ἐπὶ τ. χ. ἀρπ.
c. 500. l. 3. Ἀπρόσειλος, ὃ ο. — Εὐρ. αλῆ

A. ἀποθάνη, ἀπόσχη. [18])
Ἀπέχει. α. ε. [19])
Ἀποχειρόβιοι. οἱ ἁλιεῖς, ἢ χειρώνακτες, ἢ ἐγχ. οἱ τεχνῖται.
A. α. — ἄγροικον.
Ἀποχλωρίας. οὐ α.
A. τὸ ἀπολειφθὲν τῶν χρ.
Ἀποψάλλειν τ. [20])
A. μὴ πιπρασκόμενα.
A. προσπεφυκότως, ἰσχ. σφ. ὃ οὐχ οἷόν τε πρ.
Ἀπρονόμευτος. οὐ πραυδευθείς. προνομὴ γὰρ ἡ ἐπὶ τ. χ. ἀρπ. [1])
Ἀπρόσηλος. ὃ ο. — Εὐρ. Ἀλήπ [2])

c. 500.

18) Correctionem typotheta omisit.
19) Litteram delevit, cujus loco primum substituit ο scribendo Ἀποχή. Cf. VV. DD.
20) In Ald. Ἀποψαίλλειν errore typoth.
1) Sic conjunxit et emendavit; in Ald. ἀπρονομὴ γὰρ ἡ ἐ. culpa typoth.
2) Scripturam glossae, auctoritate ms. jam firmatam, VV. DD. restituerunt. In lemmate Musurus litteram in fine suprascriptam una cum accentu delevit; quod aut π aut τ fuerit, video quidem, utram vero, clare non distinguo; quod tamen τ fuerit, eo mihi probabilius est, quod hanc litteram deleverit, et π voci adjunxerit, eo forte consilio, ut Εὐρ. Ἀλόπη aut aliud quid legeretur. Quod si τ hoc modo, ut videtur, suprascriptum fuerit: Εὐρ. $\overset{\tau}{\text{αλη}}$ tum lemma absque dubitatione ita describendum est: Εὐριπίδης Ἀλήτῃ. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 500. l. 6. Ἀπροσεξία, ῥ. — προέχειν τ. — ἀπραγκταίοις.	A. ῥ. — προσέχειν τ. — ἀπραγκταίοις. [3]
Ἀπροσήκει, ἄδει.	A. α.
Ἀπρόσιτος, α. ἀπάνος, αχ.	A. α. ἀπάνθρωπος. αχ. [4]
— l. 14. Ἀπρόσκλητος δίκη, — εἰσαγώγημος.	A. δ. — εἰσαγώγιμος.
— l. 17. Ἀπρόσοιτος, α.	Ἀπρόσοιτος. α. [5]
— l. 19. Ἀπροσπλήστων, ὧν ο. — ἀπροσπιαίτω, α.	A. ὧν ο. — ἀπρ. α. [6]
c. 501. l. 1. Ἀπροστασίου δίκη, κ. — ἀπογιψαμένων μ.	A. δ. κ. — ἀπογραψαμένων μ.
— l. 4. Ἀπροτίμαστος, α. — ἀπρόσβατον.	Ἀπρόσμαστος. α. — ἀπρόσβατος.
c. 502. l. 1. Ἀπταυτίτας, τ.	A. τ.
— l. 10. Ἄπτερος, α. — Αἰσχ. ἀγαμέμνων.	A. α. — Αἰσχ. Ἀγαμέμνονι.
c. 503. l. 5. Ἀπτῆσι, μ. πετωμένοις.	A. μ. πετομένοις.
— l. 14. Ἄπτωτον, τ. — ἑστός.	A. τ. — ἑστώς.
Ἄπυγοι, οἱ λ. — ἐσκόπων τὸ δὲ ε.	A. οἱ λ. — ἐσκώπτοντο δὲ ε.

c. 504.

3) Praepp. προ et προς in libris ſcriptis frequenter commutantur, ambae enim (πρ^{o}) absque ullo diſcrimine a tachygraphis exarantur. Muſurus ultimam vocem, utpote vitioſam, duobus punctis notavit.

4) Et hic compendii ſoliti ἀπάνος ſcriba oblitus eſt.

5) Variam lectionem delevit.

6) Haec in editis optime emendata ſunt; cur autem ων et ω cum jota dativi ſaepius a ſcribis permutentur, ratio praecipua in ſimilitudine compendiorum latere videtur; interdum etiam ν ex jota dativi oritur.

c. 504. l. 4. Ἀποθυμίω, απ. Ἀποθυμιῶ. απ.
Ἀπυνδακῶτος, α. — πενδάκα τ. Ἀπυνδάκωτος. α. — π. τ.
— l. 8. Ἀπυξῖνος, ἀπονεύῃ, Τιμοκλέους. Ἀπυξίνου. ἀπονεύῃ. Τιμοκλῆς. [7])
Ἀπυλλέ. ω, α. Ἀπυλλέτω. α. [8])
c. 505. l. 1. Ἄπυργος, α. Εὐρ. τιμένῳ. Α. α. Εὐρ. Τιμένῳ.
. πυρος, α. Ἄπυρος. α.
— l. 4. Ἀπύτησιν, ἀπότησιν. Ἀπύστισιν. ἀπότισιν.
— l. 7. . πφία, αδ. Ἀπφία. αδ.
Ἀποδέον, δ. Ἀπυσδέον. δ.
c. 506. l. 4. . ποθεν, μ. Ἄποθεν. μ.
— l. 5. Ἀπώκησεν, η. Α. η.
— l. 7. Ἀπόλυων, α. Ἀπέλυον. α. [9])
Ἀπομοσία, ο. — ἀνθυπομμνύει. Ἀπωμοσία. ο. — ἀνθυπομνύῃ.
c. 507. l. 3. Ἀπώμοτον, φ. — ἀπωμοσεισεν. Α. φ. — ἀπομόσεισεν.
— l. 9. Ἀπώσατο, μ. ἔριψεν. Α. μ. ἔῤῥιψεν.
Ἀπώθησαν, ἀπερίφησαν. Α. ἀπεῤῥίφησαν.
Ἀπῶμαι, ὤθησα. ἄπαιτος, φ. Ἀπῶσμαι. ω. [10])
Ἄπαιτος. φ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ P. Τὸ Α μ. τ. P.
— l. 16. Ἄρ. μεγαλως, ο. Ἀρ, μεγάλως. ο. [11])

c. 507.

7) Exitum v. ἀπονεύῥ ſupra ſcriptum delevit.
8) Litteram exſcalpſit.
9) Litterae, ut ſaepius fieri ſolet, transpoſitae ſunt; reſcribe Ἀπώλλυον aut Ἀπώλυον, nam duplicationem conſonantium pro more forte neglexit. Cf. VV. DD.
10) Correctio gloſſae prima manu facta eſt. Muſurus unita ſejunxit.
11) Litteram eraſit inter Ἄρ et μεγ. quae, ſi quid video, fuit jota, et gloſſa perpetua ſerie ita exarata fuit: Ἀριμεγαλως, ο. Primum gloſſam ita ſcribendam voluit: Ἀρ, μεγ. at accentum delevit. Cf. VV. DD.

c. 507. l. ult. Ἀρά, ε. — σύνδεσμος.
Ἄρα, λοιπόν, τ.

A. ε. — σύνδεσμος. ἄρα, λ.[12])

c. 508. l. 5. Ἀραβική, πν.

A. πν.

— l. 8. Ἀράβιος ἄγ. — φλεγομένων — ὃς κύλει μ.

A. ἄγ. — διαλεγομένων — ὃς ηὔλει μ.

— l. 14. Ἀράβῳ, ψόφῳ ἐν χύρ μνήστρα.

A. ψ. ἐνχύρῳ μνῆστρα.

c. 509. l. 3. Ἀράξουσιν, ἐρεθίζουσιν.
Ἀραιή, ἀέρμ.

A. ἐρεθίσουσιν.

Ἀραιήσει. ἀέρμ.

— l. 6. Ἀράισι, λ.

Ἀραιῆσι. λ.

— l. 9. Ἀραίη, γαστὴρ, τ.

Ἀραιὴ, γ. τ.

— l. 12. Ἀραίας, βλ. ΣοΦ. ἀλκμαί

A. βλ. ΣοΦ. Ἀλκμαίῳ.[13])

Ἀραιὸν, κατάρατον, ἢ ὁ πρ. ε. ἠναίραιός μ.

Ἀραῖον. κατάρατον. ὡς τό· Ὁ πρ. ε. ἦν ἀραῖός μ.

c. 510. l. 2. Ἀραιαὶ, ε. — ὑπὲρ δ. κ. ῥώνται α. — εἴσοδος δέ ἐστιν.

A. ε. — ὑπὲρ δ. κ. ρ. α. — εἴσοδός ἐστιν.

.ραιότερος, β.

Ἀραιότερος. β.

— l. 7. Ἀράη, φιάλην, κ.

Ἀράκην. Φ. κ.

— l. 13. Ἄραμεν, μένειν.

Ἀράμεν. μ.

— l. 15. Ἀράμενοι, τὰ ἀπ. Ἀράντισιν, ἐρινύσι. Μ.

Ἀραμένα. τὰ α. Ἀραντίσιν. Ἐρινύσι. Μ.

.ρανις, ελ.

Ἀρανίς. ελ.

c. 511. l. 3. Ἄραρεν, ἡρμόθησαν, ἢ π. δέδοται.
Ἀράραχνος, τ.

A. ἡρμόθη. ἢ π. δέδεται.

Ἄραρεν ἴχνος. τ.

12) Disjuncta univit.

13) Lemma est: ΣοΦ. Ἀλκμαίωνι. quod bene in textu ed. Albertinae positum est. Musurus compendium lemmatis male descripsit.

c. 511. l. 7. Ἀραίρισκε, πάρμοζεν. — A. περιάρμοζεν.

— l. 11. Ἀραρῶσαι, α. πρ. Ἁρμοζόντως, ἀσφ. — παγίως δεδ. — A. α. πρ. Ἁρμοζόντως. ασφ. — παγίως, δεδ. [14])

— l. 16. Ἀρασάμεναι, αλ. ποιοῦσαι. — A. αλ. ποιοῦσαι ἀραάς.

Ἀραὰς, ἐπισπεῖραι. εϑ. — Ἀραὰς ἐπισπεῖραι. εϑ. [15])

c. 512. l. 1. Ἀραὰς, ἱερόν. ἱερ. — Ἀριστοφάνην ὦραις. — Ἄραας ἱερόν. ἱερ. — Ἀριστοφάνης Ω.

Ἄραις, μῶσαι, δ. — Ἀράσαι. ὁμόσαι. δ.

— l. 6. Ἀράστε, ἑλεῖν, λ. — Ἄραϑαι. ἑλ. λ.

— l. 9. Ἀρασχάδες, τὰ περισυνὰ κλ. — A. τὰ περισυνὰ κλ.

— l. 14. Ἀράνκιλις, ἡ ν. — A. ἡ ν.

— l. 16. Ἀραχνία, ἀράχ.., Αττ. — A. ἀράχνη. A. [16])

— l. ult. Ἀραχνοϋφεῖς, ὡς ὑ. — ὑφασμένα. — A. ὡς ὑ. — ὑφασμένοι.

c. 513. l. 1. Ἀράχνη, εἶδος ο. — Ἀράχνης. ε. ο. [17])

— l. 6. Ἀρβὸν, διεστὸς, α. ἐλαφρόν. — A. διεστῶς. α. ἐλ.

[Ἀρβύκη, τοῦ ὑποδήματος.]

Ἀρβύλαι, εἰδ. — Ἀρβύλαι. ε. [18])

c. 513.

14) Divifim. Cf. VV. DD.

15) Bene fupplevit, nam ἀραὰς in fine ob feq. Ἀραὰς ἐπ. facile elabi aut omitti potuit.

16) Duas litteras delevit.

17) Exitum gloſſae in fine fupraſcriptum delevit.

18) Sunt duae gloſſae: Ἀρβύλη. τοῦ ὑποδήματος εἶδος. Ἀρβύλαι. ε. ὑπ. Quarum una aut altera e margine eſt; quo conſilio quoque Muſurus unam eliminavit.

M S.	M U S.
c. 513. l. 11. Ἀργαίνειν, λ. Εὐρ. ἀλκμαίονι, διὰ .. φίδος.	Α. λ. Εὐρ. Ἀλκμαίωνι. διὰ ψηφῖδος ἀργαίνουσα. λ. [19])
Ἀργαίνουσαι, λ.	
— l. 14. Ἀργαλαίῳ, α.	Ἀργαλέῳ, α.
c. 514. l. 1. Ἀργαλαιοὺς, χ.	Ἀργαλέους. χ.
Ἀργαλαιῇ, χ.	Ἀργαλέῃ. χ.
Ἀργαλαιοτέροις, δ.	Ἀργαλεοτέροις. δ.
Ἄργει, παντί. δ.	Ἀργὴ πάντῃ. δ.
Ἀργᾶς, ὄφις καὶ ποιητὴς μοχθηρὸς ἄργαν ἐκ.	Α. ο. καὶ ποιητὴν μοχθηρὸν Ἀργᾶν ἐκ.
— l. 10. Ἄργεια, σφυρὰ ὡς Φ.	Ἄργεια σφυρά. ὡς Φ.
— l. 14. Ἀργεινόεντα, λ. λευκολόγιον. αἰγ.	Ἀργινόεντα. λ. λευκόγειον. αἰγ.
Ἀργεῖοι, οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν εἰλύτων οἱ π.	Α. οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν εἰλώτων οἱ π.
c. 515. l. 3. Ἄργ. ς, π.	Ἄργος. π. [20])
Ἀργειφόντης, ὁ ἑρμὴς ἀργοφόνου.	Α. ὁ Ἑρμῆς ἀργουφόνος.
— l. 13. Ἀργεναίων, λ.	Ἀργεννάων. λ.
Ἀργεννῆισι, λαμπραῖς, λ.	Ἀργεννῆσι. λ. λ.
Ἀργέννησι, λ.	Ἀργεννῆσι. λ.
Ἀργέννητι, λ.	Ἀργῆτι. λ.
— l. 19. Ἀργεσταονότοιο, τ. — τινὲς [δὲ] οὐ κ. — οἶδα ἀνέμους. ἔστιν οὖν ταχέως.	Ἀργέσταο νότοιο. τ. — τινὲς οὐ κ. — οἶδεν ἀνέμους. ἔστιν οὖν ταχέος.
Ἄργετος, ἡ ἄρκ.	Ἄργετος. ἡ ἄρκ.

19) Duas litteras delevit, et gloſſas ſeparatas univit. Lemma eſt Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφῖδος. Auctoritate ms. v. Ἀργαίνουσα ſcjungenda eſt. Cf. VV. DD.

20) Legebatur Ἄργεις, litterae ει a Muſuro deletae ſunt. Cf. VV. DD.

c. 515. l. 19. Ἀργέτη, δήμῳ λ. A. δ. λ.
c. 516. l. 12. Ἀργηστείρα, α. Ἀργηστῆρα. α.
Ἀργῆτα κ. — ταχύ. A. κ. — ταχύν.
Ἀργηνέπεφν, ὄφιν, ἔστι δὲ ἐπ. Ἄργην ἔπεφνεν. ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπ.
— l. 16. Ἀργίλληψιν, γῆ μὴ βλαστάνουσά τι. A. γῆν μὴ βλαστάνουσάν τι.
— l. 19. Ἄργιλος, ἡ σμ. Ἄργιλλος. ἡ σμ.
c. 517. l. 1. Ἀργιμήτας, ταῦρος ταχομῆτις ἢ λ. παραγώγους λεγ. Ἀργιμήτας ταῦρος. ταχυμῆτις. ἢ λ. παραγώγως. λεγ. [1])
— l. 9. Ἀργιάφης, ὁ ἀπαρτισμένος τ. Ἀργίφης. ὁ ἀπηρτισμένος τ. [2])
Ἀργίφον, κ. Ἀργιφόντου. κ.
— l. 12. Ἀργὸν, ἀργυρεῖον, τ. Ἀργόν. ἀργύρεον. τ.
c. 518. l. 2. Ἀργυραμοιβοὶ, κολυβισταὶ, τρ. A. κολλυβισταί. τρ.
— l. 5. Ἀργύρεαι, λόγχαι, οἱ μυθοφόροι. Ἀργύρεαι λόγχαι. οἱ μυθοφόροι.
— l. 7. Ἀργυρέα ὕνις, ἢ α. Ἀργυρέα ὕννις. ἢ α.
c. 519. l. 4. Ἀργυρογνώμονες, τραπεζῖται, δοκ. A. τραπεζῖται. δ.
— l. 13. Ἄργυρος, ὁ στ. — ὀβολοὶ [ἀσημιο] A. ὁ στ. — ὀβολοί. [3])
— l. 17. Ἀργυρονάητος, ο. α. ἀγοραστής. Ἀργυρώνητος. ο. α. ἀγοραστός.
— l. ult. Ἀργυφαῖ, λαμπρ.., λευκ.. Ἀργυφέη. λαμπρᾷ. λευκῇ. [4])

c. 520.

1) Male in Ald. ταχὺ μῆτις.
2) Correctionem typotheta neglexit.
3) Vocem in fine adjunctam delevit.
4) Vocum finem truncavit. Olim procul dubio ita legebatur: Ἀργύφαιον. λαμπρὸν, λευκόν. et quod sequitur Ἀργύ-

c. 520. l. 1. Ἀργύφαιον, λ. Ἀργυφαιοῦσι, λ.
Ἀργύφεον. λ. Ἀργυφέοισι. λ.

— l. 7. Ἀργαλίδες, αἱ M. .ρδαλος, μ.
Ἀρδαλίδες. αἱ M. Ἄρδαλος. μ.

— l. 15. Ἀρδανίαι, αἱ τ. — περιῤῥέονται.
A. αἱ τ. — περιῤῥέωνται.

— l. 17. .ρδείας, π.
Ἀρδείας. π.

c. 521. l. 4. Ἄρδην, φ. — ἀ-ϑρό, ἢ ε.
A. φ. — ἀϑρόως. ἢ ε.

— l. 9. Ἀρδιαστὰ ἐκ χ.
Ἄρδιας. τὰ ἐκ χ.

— l. 12. Ἀρδμὸς, ποτισμός. τ ἐν πο.
A. ποτισμὸς ἐν ποταμῷ. [5])

— l. 16. Ἀρείας, π. Π. Ἀρείσοιγε, ε. Π.
A. π. Π. A. ε. Π.

— l. ult. Ἀρέϑουσα, κ. — ῥέον π. — κ νενόμιστας.
A. κ. — ῥέων π. — κομίζειν ν. [6])

c. 522. l. 4. Ἀρῖον, β. καλλεῖον, κ.
Ἄρειον. β. κάλλιον. κ.

— l. 12. Ἀρείφατον, λ. — ἀντιάρει ἐοικώς.
A. λ. — ἀντὶ τοῦ Ἄρεα ε.

— l. 16. Ἄρεκτον, α.
Ἄῤῥεκτον. α.

c. 523. l. 2. Ἀρεσαμένας, φ. Ἄρεστον π.
Ἀρεσσαμένας. φ. ἀρεστον π.

— l. 12. Ἀρέσμεϑα, ε.
Ἀρεσόμεϑα. ε.

— l. 20. Ἀρετᾷ, ε. — οὐκ ἄραιται κ.
A. ε. — Οὐκ ἀρετᾷ κ.

Ἀργύφεον ejusdem est emendatio, quae e margine in textum irrepsit.

5) Primum restituit ἐν πότῳ, quod mox rejecit. Fuit olim, ni fallor, ἐν πα additamentum marginale, quo quis initium versus Homerici, quem Lexicographus spectat, sibi notaverat. Cf. VV. DD.

6) Compendium vocis penultimae delevit.

c. 524. l. 4. Ἀρῆ, λήμψη, ο.	A. λήψη. ο.
Ἀρὴ, ε.	A. ε. Ἀραίων αἰῶν. κ. β.
Ἀραίων, αἰῶν καὶ β.	
— l. 13. Ἀρκιθόων, τ.	Ἀρηιθόων. τ.
Ἀρηθόσων, τ.	Ἀρηιθόων. τ.
Ἀρκία, π.	Ἀρήϊα. π.
Ἄρκιος, α.	A. α.
Ἀρκίφατοι, ε.	Ἀρηίφατοι. ε.
Ἀρ. ἰφιλος, υ.	Ἀρηίφιλος. υ. [7])
Ἀρήμενος, βεβλαμένος, ε.	A. βεβλαμμένος. ε.
— l. ult. Ἀρηξήνορα, τὸν τὴν ἀνδρείαν.	A. τὸν τὴν α. ῥήσσοντα.
c. 525. l. 1. Ἀρηνοβοσκὸς, π. Σοφοκλῆς τυροῖκ., γράφει δὲ ἐρρ. διά τε τοῦ ἕω καὶ τῶν βόρων.	A. π. Σοφ. Τυροῖ. καὶ γράφεται δὲ ἐρρ. ÷ διά τε τοῦ ἕω καὶ τῶν βόρων. [8])
— l. 7. Ἀρηρομένη, ἀρουριομένη, α.	A. ἀρουριωμένη. α.
— l. 9. Ἀρηρὸς, ἰσχ. ἡρμοσμένος.	A. ἰσχ. ἡρμοσμένον.
c. 526. l. 1. Ἀρήσεο, ε.	Ἀρήσαιο. ε.
— l. 7. Ἀρητήριον, τόπος, ἐν ᾧ Ἀττικοὶ ἔξω τ.	A. τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔξω τ. [9])

c. 526.

7) Litteram delevit; forte κ.

8) In fine lemmatis litteram expunxit, quae, ſi bene video, fuit ω, nec dubito, quin lemma ita reſtituendum ſit: Σοφ. Τυροῖ $\beta^{\tilde{\omega}}$ i. e. δευτέρῳ δρ. nam B et K in uncialibus facile commutantur. Suſpicabitur forte aliquis litteras κω eſſe ultimam ſyll. v. σατυρικῷ hoc modo abbreviatae: Τυροῖ $\sigma^{\kappa\tilde{\omega}}$. Prius tamen, Etymologo inprimis conſentiente, praeferendum eſſe exiſtimo. Poſtrema gloſſae verba a VV. DD. emendata ſunt.

9) Ulcus hic latet, et locus ita ſcribendus eſt: τόπος, ἐν ᾧ Ἀττικοὶ . . . . . ἔξω τ.

c. 526. l. 10. Ἄρητον, β. π. Σοφοκλῆς συνώνυμον, ὕστερος.	A. β. π. Σοφ. συνώνυμον, ὕστερος.
Ἄρωτος, Ηε.	A. Ηε. [10])
c. 527. l. 2. Ἀρθήν, σ.	Ἀρθεν. σ.
— l. 4. Ἀρθήσαντες, Φ.	Ἀρθμήσαντε. Φ.
— l. 6. Ἀρθμιοι, Φ. παρὰ τὸ ἠρμόσθαι, κ.	A. Φ. παρὰ τὸ ἠρμόσθαι, κ.
Ἁρμὸς, εἰρ.	A. ε.
Ἀρθμο., προτμηστὶ., ἢ μ.	Ἀρθμόν. προτμηστία. ἢ μ. [11])
c. 529. l. 7. Ἀρισβῆθεν, α.	Ἀρίσβηθεν. α.
c. 530. l. 9. Ἀριθμημέναι, ε.	Ἀριθμηθήμεναι. ε.
c. 531. l. 2. Ἀρικύμων, εὐσύλληπτος.	A. εὐσύλληπτος.
— l. 4. Ἀριμάσπου, γ.	Ἀριμάσπους. γ. [12])
Ἄριμος, πίθηκος.	Ἄριμος. πίθηκος. Ἄριμα. οἱ δὲ ὄρος Παλλικίας. [13])
Ἄριμα. παλικίας, οἱ δὲ ὄρος.	
c. 532. l. 2. Ἀριπικρὸν, μ.	Ἀρι πικρόν. μ.
— l. 4. Ἀρίσβη, π. τῆς δήμνου, οἱ δὲ τρώας.	A. π. τῆς Λέσβου. οἱ δὲ, Τρωάδος. [14])
— l. ult. Ἀριστααρχαμία, [ἀριστία.]	Ἀρίστ' ἀρχὰ μία. [15])
c. 533. l. 2. Ἀριστεροτάτης, ὁ πρ.	Ἀριστεροστάτης. ὁ πρ.

10) Ἄρητος in Ald. typothetae tribuendum est.

11) Voces in fine truncavit. Cf. VV. DD.

12) In Ald. Ἀριμάπους. vitio typoth.

13) Separata conjunxit, et verba transposuit. Mendosum παλικίας natum est ex scribendi compendio πιλικίας, et glossam ita scribendam esse arbitror: Ἄριμος. πίθηκος. Ἄριμα. πόλις Κιλικίας. οἱ δὲ, ὄρος. Cf. VV. DD.

14) Prima scriptura non fuit Λέσβου, sed Λήμνου.

15) Vocem ἀριστία expunxit. Scripseritne Hesychius? Ἀριστααρχία. βία. ἀριστεία. Cf. VV. DD.

c. 534. l. 1. Ἀριστήδης, ὁ ἐκ τ. — Ἀριστίνδης. ὁ ἔκ τ. [16])

— l. 3. Ἀριστόδημος, A. — πρῶκτον κ. — A. A. — πρωκτὸν, κ.

c. 535. l. 14. Ἀρίστυλλος, ἀρίστωτος, ἀρίστου ω. — Ἀρίστυλλος. ὄνομα. Ἀριστωτός. ἀρίστου ω.

c. 536. l. 1. Ἀρισφαλὲς, μ. σφαλόμενον. — A. μ. σφαλλόμενον.

Ἀριστοκρατεία, υ. — Ἀριστοκρατία. υ.

— l. 6. Ἀριστερέων, φοιτώντων εἰς τ. — A. φ. εἰς τ.

— l. 12. Ἀρίχωταν, ἐκδ. — Ἀριχωτῶν. ε.

c. 537. l. 7. Ἄρκαλαν, π χαίλανμυζειν. — Ἀρκαλᾶν. περιχαλᾶν. μύζειν.

— l. 9. Ἀρκαίνη, τ. — διαζόμενας. — A. τ. — αἱ διαζ.

Ἀρκαλέον, ξ. ῥυσόνυς. — A. ξ. ῥυσσόν.

Ἀρκασκύνη, A. πινὸς Σ. — A. A. πῖλος. Σ. [17])

— l. ult. Ἄρκιον, α. ἐρεώτερον. ἰκ. — A. α. αἰρετώτερον. ἰκ.

c. 538. l. 6. Ἀρκτεία, ἡ τ. — τελευτή. — A. ἡ τ. — τ.

— l. 11. Ἀρκτοῦρον, ἀρκτῶς τ. — A. ἀρκτῶος τ.

— l. 15. Ἀρκτώων, βορίων τ. — A. βορείων τ.

c. 539. l. 1. Ἄρκυες, δ. — θήραν θηρείαν. — A. δ. — θήραν θηρευτικά.

— l. 7. Ἄρκυη, δικτύοις. — Ἄρκυσι. δ.

— l. 15. Ἁρμαλία, ἡ τ. — Ἁρμαλιά. ἡ τ.

Ἁρμαλίας, ὀχὸς ὁ τ. τρ. — ἐπεριφερόμενος, ἢ τροφήτις, κ. θ. — Ἁρμαλιᾶς ὄχος. ὁ τ. τρ. — ἐμπεριφ. ἢ τροφήτης, κ. θ.

c. 540.

16) In Ald. Ἀριστίνδην errore typoth.
17) Male in Ald. Ἀρσασκύνη.

c. 540. l. 1. Ἁρμαλίην, τ. τρ. π ἁρμόζειν κ.
Ἁρματεῖον, μ. — ἐπὶ τοῦ ἅρματος.
— l. 15. Ἅρμη, λ. Ἁρμογή, ἦχος τ.
c. 541. l. 12. Ἁρμονίας, συμφωνίας.
Ἀνθήκας, σπ.
Ἁρμονιάων, ἁρμονίων.
— l. 15. Ἁρμοστὴς, ὁ π. — πρὸς τῷ αὐτῷ τῆς Φ τιθ.
c. 542. l. 7. Ἅρναν, τ. ὄρκον κλαζόμενοι.
c. 543. l. 10. Ἀνόφ..., κ.
— l. 12. Ἀρνύμενοι, ἀντικλασσόμενοι, α.
— l. 16. Ἀρνύθην, ἀντιλάττοντες ἐλ.
— l. ult. Ἀρνωδοὶ, οἱ ψαψωδοί.
Ἀρνῶν, Φωτισμὸς, ἄρναι γὰρ ἔπαθλον εἶχον.
c. 544. l. 6. Ἀροαδικὸν, ν.
— l. ult. Ἀροπάνοι, οἱ ἐν Ἀλεξάνδρου Επ.

Ἁρμαλιήν. τ. τρ. παρὰ τὸ ἁρμ. κ.
Ἁρμάτειον. μ. — ἀπὸ τοῦ ἅρμ.
Ἅρμη. λ. — ἁρμογή. η. τ. [18])
Α. σ.
Α. σπ.
Α. ἁρμονιῶν.
Α. ὁ π. — πρὸς τ. α. τῆς Φλιᾶς τιθ. [19])
Α. τ. ὄρκον, Κλαζομένιοι.
Ἀρνόφυλλον. κ. [20])
Α. ἀντικαταλλασσόμενοι. α.
Α. ἀντειλάττοντες ελ.
Ἀρνωδοί. οἱ ψαψωδοί. ἄρναι γὰρ ἔπαθλον εἶχον.
Ἀρνῶν. Φωτισμός. [1])
Ἀροανδικόν. ν.
Α. οἱ ἐν Α. Ε. [2])

c. 545.

18) Male univit. Cf. VV. DD.

19) Nescio ipse, quid compendium Φ significet.

20) Tres aut quatuor expunxit litteras.

1) Verba: ἄρναι γὰρ ἔπαθλον εἶχον. in margine sine dubio olim notata erant. Aut si quis credat Ἀρνῶν. Φωτισμός. spuria esse, et male hic intrusa, lubens cedam.

2) In Ald. Ἀλεξάνδρου incuria typoth.

c. 545. l. 1. Ἄρος, ὄΦ. καὶ κοιλαὰς, ἐν αἷς υ. — βλάκος αχ.
Α. οΦ. καὶ κοιλάδες, ἐν αἷς υ. — βλάβος αχ.

— l. 7. Ἀροτὸν, τ. — Αἰσχ. Φρυξίς.
Α. τ. — Αἰσχ. Φρυξὶν. [3])

— l. 14. Ἀρουραία, θεὸς, ἡ Ε. — λαχανὸ ἔναι.
Ἀρουραία θεός. ἡ Ε. — λαχανώπωλις εἶναι. [4])

c. 546. l. 6. Ἀρουραῖος Οἰνόμαος, Δ. — ὑπερίνετο Σοφοκλῆς τὸν οἰνόμο. ον.
Α. Οἰν. Δ. — ὑπερ. ΣοΦ. τὸν Οἰνόμαον. [5])

— l. 9. Ἀ. ουσιτρία, ε. — λαμβά, τ.
Ἀροῦσι τρία. ε. — λαμβάνειν, τ. [6])

c. 547. l. 5. Ἀρπαγὴ τὰ κ. — μετοικίσας ε.
Α. τὰ κ. — μετοικήσας ε.

— l. 13. Ἀρπάναι, ἄνδραι β.
Α. μάνδραι β.

c. 548. l. 5. Ἀρπεδονίζειν, λ. καὶ διασπάρθηραν.
Α. λ. καὶ διὰ σπάρτων θηρᾶν.

Ἀρπεδίσαι, ο. ἐδαφῆσαι.
Α. ο. ἐδ.

Ἀρπέζεις, τ.
Ἀρπέζας, τ.

c. 549. l. 3. Ἄρπισαι, α. ἢ ταΦροι.
Ἄρπισσαι. α. ἢ ταΦροι.

— l. 7. Ἄρπυια, ἀρπαγὴ μὴ διατάχος.
Α. ἁρπαγὴ ἡ διὰ τάχους.

— l. 11. Ἀῤῥάβακα, ὀρχιστὴν, α.
Α. ὀρχηστὴν. α.

— l. 14. Ἀῤῥαβῶνα Σ. διαβεβλημένω ὡς τ.
Α. Σ. διαβεβλημένον ὡς τ.

— l. 17. Ἀῤῥάβη, θ. — γέρον.
Α. θ. — Γέῤῥον.

c. 550.

3) Effetne lemma? Αἰσχ. Φρυξὶ Σ. (σατυρικῷ δράματι). Nil ſtatuo.
4) Ex ms. reponendum eſt λαχανόπωλις.
5) Litteram erafit.
6) Litteram delevit; ni fallor, ſcriptum fuit: Ἀνουσιτρία.

c. 550. l. 1. Ἀρραγὲς ὄμμα, οὐ δ. — Σοφοκλῆς σατυρίκῳ.	A. ὄμμα. οὐ δ. — Σοφ. Σατυρίσκῳ. [7]
— l. 4. Ἀρραγίδες, στ. κρόκαι.	A. στ. κρόκοι. [8]
— l. 8. Ἀρράχνιον, τ.	Ἀραχνιον. τ.
— l. 14. Ἀρρήδην, οὐ κ.	A. οὐ κ. [9]
Ἀρνικὸν, χρ. — ἀρσενικῶς λ.	A. χρ. — ἀρσενικὸν λ.
c. 551. l. 2. Ἀρρήνην, λ.	Ἀρρήνεν. λ.
— l. 7. Ἄρρητον, α. — Σοφ. σίννωνι.	A. α. — Σοφ. Σίννωνι.
— l. 11. Ἀρρητουργία, αἰσχουργία, κ.	A. αἰσχρουργία. κ.
— l. 14. Ἀρρηφορία, ε. — ἐριφορία, δ.	A. ε. — ἑρσεφορία, δ. [10]
c. 552. l. 2. Ἀρρήχαθαι, ε.	Ἀρρίχᾶθαι. ε.
Ἄρρηχος, κ.	Ἄρρίχος. κ.
Ἀρρωγεῖς, β.	Ἀρωγεῖς. β.
Ἀρρώγη, β.	Ἀρωγή. β.
Ἄρρωδος, ἀρρώγος, β.	A. ἀρωγός. β.
— l. 11. Ἀρρυομεῖς, α.	A. α.
Ἀρρύσιαστον, ἄσυλλον, α.	A. ἄσυλον. α.
c. 553. l. 1. Ἀρσάμεναι, α.	A. α. πιοῦσαι.
πιοῦσαι.	
— l. 6. Ἄρσει, τ.	Ἄρσει. τ.
c. 554. l. 8. Ἀρτάκη, πολίχνιον E.	A. πολύχνιον E.

c. 554.

7) Hesychio restitue: Σοφ. Σατυρικῷ. Quamvis nullus dubitem, quin culpa scribae ipsum fabulae nomen exciderit.

8) Lectionem textus delevit, et suprascriptam retinuit.

9) Male in Ald. Ἀρρηδέν.

10) Scribe: ἑρεηφορία. nam jota in ms. ex η provenit.

c. 566. l. 1. Ἀσαλαμήνιος, α. — Σαλαμηνίων.
Ἀσαλαμίνιος. α. — Σαλαμινίων.

— l. 4. Ἀσαλγάνας, φ. ε. δὲ ἐ οὗτος π βαρβαρίζων.
Α. φ. ε. δὲ οὕτως παραβαρβ.

— l. 13. Ἀσαρὸν, ἀσάρωτον. Ἀσαρδάν, λ.
Ἄσαρον. α. Ἀσαρδανόν. λ.

c. 567. l. 1. Ἄσαταμ, λ.
Ἄσεταμ. λ.

— l. 8. Ἀσβόλως, ἀσβολή.
Ἄσβολος. ἀσβόλη.

c. 568. l. 3. Ἄσεπτον, α. ΣοΦ. αἰχμαλώτοις.
Α. α. ΣοΦ. Αἰχμαλώτοις.

[Ἀσαρθά, ν ἐ π ἰούδα.] [18])

Ἀσάριον καὶ λεπιὸν ἓν ων εἰσιν, ἤγουν ς΄ τ ταλάντων, ὅ ἐστι, ἓν ἥμισυ λ, τὰ δὲ δύο λεπτὰ κοδράντης εἷς, ἤγουν ν ν΄ γ΄.
Α. καὶ λέπιον ἕν εἰσιν. ἤγουν ἑξακισχιλίων τριακοσίων τ. ὅ ἐστι, ἓν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ δὲ δ. λ. κουαδράντης εἷς, ἤγουν νουμμία γ΄. [19])

— l. 10. Ἀσηκορὶς, ἀδικία.
Ἀσηκορία. ἀκηδία.

— l. 13. .σήμαντα, α.
Ἀσήμαντα. α.

— l. ult. Ἀσήσει, λ.
Ἀσήση. λ.

c. 569. l. 1. Ἄθατος, νεχέτου.
Ἄθματος. ἐνεχέτου.

— l. 9. Ἀσίας, ἡ κ.
Ἀσιάς. ἡ κ.

— l. ult. Ἄσιδον, ἐροδίον.
Α. ῥοδιῶνα. [20])

c. 570. l. 1. Ἄσημος, ἄργυρος, ἀσινῆ, αβλ.
Ἄσιμος. α. Ἀσινῆ. αβλ.

c. 570.

18) Legendum videtur: νόμισμα παρὰ Ἰουδαίοις.

19) Ipsa ms. compendia, quantum per typos licuit, repraesentantur. Musurus solito signo, quod in Ald. omissum est, vitium articuli indicavit. Cf. VV. DD.

20) Exitum ultimae vocis delevit. Male in Ald. ῥαδιῶνα.

c. 570. l. 4. Ἄσιον, λιμενῶν ἑρσδίονα, κ. — Ἄσιον λειμῶνα. ξοδιῶνα. κ.
— l. 9. Ἀσιῷ, ἄσην ἔχ. — Ἀσίω. α. εχ.
— l. ult. Ἀσκαλαί, ἀκαίθαρτος. — Α. ἀκάθαρτα.
c. 571. l. 3. Ἀσκαλεῶς, α. Ἀσχαλιάζοντες, χ. — Ἀσκελέως. α. [1]) Ἀσκαλιάζοντες. χ.
— l. 11. Ἀσκαρδαμύτοις, ἀκαμύτοις. — Ἀσκαρδαμύκτοις. ἀκαμμύστοις.
c. 572. l. 3. Ἀσκαληὲς, ἰσ. — Α. ἰσ. [2])
— l. 6. Ἀσκελὲς, σ. — ἀδιάληπτον. — Α. σ. — ἀδ.
— l. 8. Ἀσκελὸν, ἀγ. — Ἀσκελές. ἀγ.
c. 573. l. 8. Ἀσκότονοι, κοινοραῖσται, κ. — Α. κυνοβρᾶῖσται. κ.
— l. 14. Ἀσκὸν λήψαται. α. — Ἀσκὸν λήψεται. α.
c. 574. l. 5. Ἀσκουρῶτις, ἄκτος ἡ μ. — Α. ἄρκτος ἡ μ.
— l. 9. Ἀσκαλίζοντες, ε. — ἁλόμενοι. Ἀσκωλιάζεις, κ. — Ἀσκωλίζοντες. ε. — ἁλ. Α. κ.
— l. ult. Ἀσκοφλαυρίζεις, ο. — κενὸς δὲ ν. — Φλυαρίς. — Α. ο. — κενὸς δὲ ν. — Φλυαρεῖς.
c. 575. l. 1. Ἄσμαι, ω. — ὠδιασμαι κ. — Α. ω. — ὠδὴ, ἄσμαι κ.
— l. 11. Ἀσόλυκον, η. — Ἀσόλοικον. η.
— l. 15. Ἄσπα, η. ἡ ἐγγία. — Α. η. ἡ ἐγγύα.
c. 576. l. 6. Ἀσπαίρονας, σκαρίζονας. — Ἀσπαίροντας. σκαρίζοντας.
Ἀσπακάζομαι, τὸ α. πέπεκται. — Α. τὸ α. πέπακται.

c. 576.

1) In Ald. Ἀσκελές. errore typoth.
2) A typotheta in Ald. Ἀσκληρές.

c. 576. l. 15. Ἀσπαλιεὺς, α. σπᾶν τῶν λινῶν, λ. Πλάτων ἐν ταῖς ἀφιερῶν.

Α. α. — σπᾶν τὸ λίνον, λ. — Π. ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν.

c. 577. l. 5. Ἀσπάλους, τ. ιχ. Ἀθεμάνες.

Α. τ. ιχ. Ἀθ.

— l. 13. Ἀσπαστὴν, θ. ἐπίχαρμ..

Α. θ. Ἐπίχαρμος. [3])

— l. 19. Ἀσπερχὲς, σ. — σχολεῖον, κ.

Α. σ. — σχολαῖον. κ. [4])

Ἄσπετος, λι πο με

Ἄσπετος. λίαν πολύς. μέγας. [5])

Ἄσπετα, π κολούθητα, π. σπετον, κ.

Α. δυσπαρακολούθητα. π. Ἄσπετον. κ.

c. 578. l. 8. Ἀσπιδεῖα, τ. — νεὼς, τῇ πρὸς πρύμνας.

Α. τ. — νεὼς, τὸ πρὸς πρυμνα.

— l. 10. Ἀσπιδιότης, πολεμιστὴς, ἀσπίδι γινώσκων, ἐκ τ.

Ἀσπιδιώτης. π. Ἀσπίδι γινώσκων. ἐκ τ.

— l. 17. Ἀσπιδιότας, ο.

Ἀσπιδιώτας. ο.

— l. 19. Ἀσπήθιον, α.

Ἀσπίθιον. α.

— l. ult. Ἀσπλαγχνὸς, δ.

Ἄσπλαγχνος. δ.

c. 579. l. 3. Ἀσπονδεῖ, οὐκ εἰρηνεύει, [ἀδιάλλακτον.]

Α. οὐκ εἰρηνεύει.

Ἄσπονδοι, α. — διαθέσεως.

Α. α. — διαθέσεως. ἀδιάλλακτοι. [6])

— l. 8. Ἀσπουδὴ, χ.

Ἀσπουδεί. χ.

c. 579.

3) Exitum ultimae vocis delevit.
4) In Ald. σχολεαῖον errore typoth.
5) In ms. λίθος πολὺς, μέλας.
6) Vocem ἀδιάλλ. in praecedenti gloſſa deletam huc revocavit.

c. 579. l. 12. Ἄσσα, ἀ. — ἢ ὅσα.
A. ἀ. — ἢ ὅσα, ἄσσα.

Ἄσσα. ἀσυμφανὲς, ἀ.
Ἀσυμφανὲς. ἀ.

— l. 17. Ἀσσέως, ἐπὶ σοῦ.
Ἀσσέο. ε. σ. [7])

c. 580. l. 1. Ἄσσιστα, ε. Αἰσχ. ἡδωνῶν.
A. ε. Αἰσχ. Ἡδονοῖς.

— l. 3. Ἄσσονες, ε.
Ἄσσον ἴτε. ε.

— l. 7. Ἀσταγανὰ, ἰμάς.
Ἀσταγάνα. ἰ. [8])

Ἀστεγὲς, π.
A. π. [9])

— l. 12. Ἀσταάλακτον, ἀ. ἢ νότερον.
A. ἀ. ἢ νωθρόν.

c. 581. l. 4. Ἀσταφὶς, ταφὶς.
A. σταφὶς.

Ἀσταχύεσι, τ.
Ἀσταχύεσσι. τ.

— l. 10. Ἀστειζόμενος, ὀραϊζόμενος.
A. ὡραϊζόμενος.

Ἀστεῖος, ὁ χαρίης, ὁ ἐπ.
A. ὁ χαρίεις. ὁ ἐπ.

— l. 17. Ἀστηταὶ, οἱ .. δεῖοι.
Ἀστυταί. οἱ ἀδεῖοι. [10])

c. 582. l. 2. Ἀστείζεται, ἀ. — κόψεται.
A. ἀ. — κομψεύεται.

— l. 7. Ἀστεμφῆ, τραχὺ, χ.
A. τραχὺν, χ.

Ἀστεριῷ πωρινῷ, τ.
Ἀστέρι ὀπωρινῷ. τ.

c. 583. l. 9. Ἀστὴ, ἑλ. — παύγκυφος.
A. ἑλ. — πάγκυφος.

— l. 16. Ἀστήρει, σ.
Ἀστήρει. σ.

— l. 20. Ἀστίβους, ἀπατηλούς.
A. ἀπατήτους.

Ἀστίβητοι οἶκοι, ἀδύνατα.
A. ο. ἄδυτα.

7) Legendum est: Ἀσσέο. ἕως, ἐπὶ σοῦ.
8) In Ald. vitium typoth.
9) Litterae εγ et αγ, uno calami ductu exaratae, facile in mss. permutantur; nec dubito, quin Hesychii glossa fuerit Ἀσταγές.
10) Duas litteras delevit.

c. 583. l. ult. Ἀστικοὶ νόμοι, οἱ κ. — ἐμπορικοί.
A. ν. οἱ κ. — ἐμπορικοί.

c. 584. l. 6. Ἄστιον, κ.
Ἀστεῖον. κ.

— l. 10. Ἀστίοχος, α. — καὶ τὰ προστυγχάνοντα.
A. α. — ἔκαιε τὰ π.

— l. 23. Ἀστόξενοι, οἱ γ. — ξένους μένοντες.
A. οἱ γ. — ξένους μὲν ὄντας.

c. 585. l. 12. Ἀστραβὲς, ἀσύραπτον, α.
A. ἀσύῤῥαπτον. α.

— l. ult. Ἀστραάγαλον, τ. — σκέλους. ἄστραδὲδὴ προβέβηκεν, π. δὲ πλέω νὺξ — ἵνα ἤτοι πλήρης — παρελήληθεν.
A. τ. — σκέλους. Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, π. δὲ π. ν. — ἵνα ᾖ, ὅτι πλήρης — παρελήλυθεν.[11])

c. 586. l. 9. Ἀστραλὸς, ὄψαρος. υ.
A. ὁ ψαρός. υ.

— l. 12. Ἀστραπὴ δι' ἄρματος. A. ὁπ. — ἔπεμπον εἰς δύο θεοὺς τοὺς λ.
Ἀστράπτει δι' ἅρμ. A. ὁπ. — ἔπεμπον εἰς Δελφοὺς θεωροὺς, τοὺς λ.

— l. 16. Ἀστραφὴς, σ. Σοφ. μυσῶν.
A. σ. Σοφ. Μυσοῖς.

— l. 18. Ἀστράψῃ διαπυκνὸς, α.
A. διὰ πυκνός. α.

c. 587. l. 2. Ἀστρίες, α. — τῶ αὐτῶ.
Ἄστριες. α. — τὸ αὐτό.

— l. 9. Ἀστροβολῶς, ε.
Ἀστροβόλως. ε.

Ἀστροβόλιον, ε. — ἀστρόβηλον.
A. ε. — ἀστρόβιλον.

Ἀστροβοᾶν, ταχὺ, σ.
Ἀστροβόαν. ταχύν. σ.

c. 588.

11) Verſum Homericum cum gloſſa Ἀστράγαλον unitum ſejunxit. Vix dubito, quin e margine ſit, ubi ad v. Ἄστρα adſcriptus fuerit.

c. 588. l. 14. Ἀστυλὸν, τ. — μηλήτιον. — A. τ. — μηλήτιον.[12])

— l. ult. Ἀστυνυμφέων, τ. — Ἄστυ νυμφέων. τ.

c. 589. l. ult. Ἀστυρὸν, π. — Ἄστυρον. π.

c. 590. l. 1. Ἄστυ, πόλις, ἡ ἀκρόπολις, ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων. Ἀστύτριψ, ἐν ἄστει διατρίβων. — A. π. ἢ ἀκρόπολις. Ἀστύτριψ. ἐν ἄστει διατρίβων. ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων.[13])

— l. ult. Ἀστυφέλικτον, α. ἄσβατον. — A. α. ἀπρόσβατον.

c. 591. l. 2. Ἀσύγνωστος, ο. — Ἀσύγγνωστος. ο.

— l. 7. Ἄσυλλον, α. — Ἄσυλον. α.

— l. 12. Ἀσυμφανῶς, α. — ἐπικεκαλυμένως. — A. α. — ἐπικεκαλυμμένως.

— l. 14. Ἀσύμφιλος, α. — Ἀσύφηλος. α.[14])

— l. 18. Ἀσύναχτος, ὁ μ. — ἐξόβλητος. — A. ὁ μ. — ἐξώβλητος.[15])

c. 592. l. 5. Ἀσυνθέτους, μ. — συντεθημένους. — A. μ. — συντεθειμένους.

— l. 9. Ἀσυντελὲς, ε. τ. τεταμένου. — A. ε. τ. τεταγμένου.

Ἀσυντελὲς, ἀσύμφορος. — A. ἀσύμφορον.[16])

— l. 14. Ἀσυρίων, χ. — Ἀσσυρίων. χ.

Ἀσύφιλον, α. — Ἀσύφηλον. α.

— l. ult. Ἀσφακέλιστον, α. — ἀσφαλῆσαι. — A. α. — ἀσφάλτῳ.

12) Variam lectionem delevit. Male in Ald. μελήτιον.

13) Verba: ὁ ἐν πόλει ἀνάστρεφων, e margine sunt. Contra omnia fere, quae alieno loco posita sunt, justa est in Hesychio ejusmodi suspicio.

14) Repone: Ἀσύμφηλος. Cf. VV. DD.

15) Correctionem typotheta neglexit.

16) Male correxit, nam glossa Hesychii fuit: Ἀσυντελής. ἀσύμφορος. quam et series litt. requirit. In Ald. error typoth.

c. 602. l. 4. Ἀτίταλε, α. Ἀτίταλλε. α.
— l. 11. Ἀτιόλοφος, ο. τὸ Ἴλιον ε. Α. ο. τὸ Ἴλιον ε.
— l. 14. Ἀτίτηστον, ἀπρομήθευς. Α. ἀπρομήθευτον.
— l. 17. Ἄτλας, α. — ἤδηδοῦσα. Α. α. — ἡ διοῦσα.
c. 603. l. 4. Ἀτμενονοιτὸν, δ. Ἀτμενώνητον. δ.
— l. 6. Ἀτμησήφρων, ο. Ἀτμησίφρων. ο.
— l. 10. Ἀτμὶς, ἀπαύασμα, π. Α. ἀπαύγασμα. π.
— l. 15. Ἀτμ...., ἀτιμάζουσαν. Ἀτμίζουσαν. ἀναθυμιάζουσαν. [8]
Ἀτοκῶ, β. Ἄτοκον. β.
— l. 21. Ἀτόπλαστον, α. — ὑπὸ τὸ πονῆσαι δὲ ε. Ἀτόπαστον. α. — ὑποτοπονῆσαι δὲ ε. [9]
— l. ult. Ἄτοπα, ξ. — ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λ. Α. ξ. — ἢ καὶ π. καὶ α. λ. [10]
c. 604. l. 3. Ἄτρακτος [βέλος,] μ. Ἄτρακτος. μ. [11]
— l. 5. Ἀτρατρακτύαλος, φ. Ἀτρακτυλλίς. φ. [12]
— l. 10. Ἀτραπὸς, ο. — εὐθεῖαν. Α. ο. — εὐθεῖα.
— l. 15. Ἀτρεκήσασα, ἀκριβησαμένη. Εὐρ. Βουσίριδι. Α. ἀκριβωσαμένη. E. B.

c. 605.

8) Primae ſcripturae correctionem illevit; ſcriptum fuiſſe videtur: Ἀτμύσαν.
9) Mens Muſuri fuit procul dubio: ὑποτοπῆσαι.
10) Voces καὶ πονηρὸν typotheta ſaltavit.
11) βέλος a Muſuro extruſum eſſe typotheta non obſervavit.
12) Vitio ſcribae ſecunda ſyllaba repetita videtur, et ſine dubio ſcribendum eſt: Ἀτρακτύαλος.

c. 605. l. 12. Ἄτροφος, τ. ὁ πισσόμενος, υ.
Ἀτρίτοις, α.
Ἀτριγέτοιο, ἄκαρπον ἀβύσσου καὶ ἀπείρου.
A. τ. ὁ πησσόμενος. υ.
Ἀτρύτοις. α.
Ἀτρυγέτοιο. ἀκάρπου. ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἠπείρου. [13])

c. 606. l. 3. Ἀτρυγηφάγου, π. — Δημητριακὸς κ.
A. π. — Δημητριακὸς κ.

— l. 7. Ἀτρυτώνη, ἀκαταπονήτως, ἀκοπιάστως.
Ἄτρωτος ἐν μ.
A. ἀκαταπόνητος. ἀκοπίαστος. ἄτρωτος ἐν μ. [14])

— l. 10. Ἄττα, τ. α. ὁμοίως ἢ ὁ δὲ στενὴ καὶ προσφ. Φιλοφρονητικὸς ν. — παπα
A. τ. α. ὁμοίως. ἢ ὁπόσα. ἢ καὶ π. Φιλοφρονητικὴ ν. — παππα

— l. ult. Ἀτταβυγαὶς, εἶδος ὀρνέου καὶ τὸ ἀττάγε
A. ε. ο. καὶ τὸ ἀττα-γᾶς.

c. 607. l. 4. Ἀττελάβη, α.
Ἀττέλαβος, α. — καὶ λεπτοῦ [γὰρ] καὶ α.
Ἀττελάβους. α.
Ἀττέλεβος. α. — καὶ λεπτοῦ, καὶ α. [15])

— l. 14. Ἀτταράχος, τ. — ψυχάς.
A. τ. — ψ.

c. 608. l. 10. Ἄττονες, ο.
Ἄττοντες. ο.

c. 609. l. 1. Ἀττύζεσθαι, φ. — ἐπὶ τ. α.
A. φ. — ἀπὸ τ. α.

13) Scriptura codicis bene se habet; in Hesychio enim glossae aliunde desumtae interpretatio in casu recto saepius adjungitur.

14) Separata univit. Suspicor glossam, cujus interpretatio fuit ἀκαταπονήτως, elapsam esse, ejusque loco positam esse v. Ἀτρυτώνη, notatam in margine ad seq. glossam Ἄτρωτος.

15) Particula γὰρ hoc loco, ut alibi, provenit ex compendio γρ. Fuit nempe λεπτοῦ γρ. in margine notatum, ut varia lectio vocis μικροῦ.

c. 609. l. 9. Ἀτυλὸν, μ. ἀγενές. — Α. μ. ἀγεννές.

— l. 16. Ἀτυχὼν, μ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ. — Ἀτυχόν. μ. Τὸ Α μ. τ. Υ.

— l. 19. Αὗα, ξηρά. αὖ, π. — Α. ξ. Αὖ. π.

c. 610. l. 3. Αὐάλεον, λ. — Α. λ.[16])

— l. 16. Αὔγα, λέγων φώνες. — Αὐδᾷ. λέγει. φωνεῖ.

— l. 20. Αὐδηέντων, τῶν λόγων κ. — Α. τῶν λόγον κ.[17])

c. 611. l. 4. Αὐεοῦλλαι, α. παὶ ἄκλ. — Αὔελλαι. α. παρὰ τὸ αὔα καὶ ἄελλαι.[18])

— l. 7. Αὐερίσντας, ε. Αὐῆλαι, αἴσαι. — Αὐερύοντας. ε. Α. ἆσαι.

— l. 10. Αὐήτω, ἔπνεον. — Αὐήτων. ε.[19])

— l. ult. Αὐθάδης, υ. — αὐθάρεστος. — Α. υ. — αὐτάρεστος.

c. 612. l. 3. Αὐθαίρεται, αὐτεπάγγελτον, α. — Αὐθαίρετοι. αὐτεπάγγελτοι. α.

— l. 10. Αὔθεμοι, α. — Αὔθαιμοι. α.

c. 613. l. 9. Αὔθις, π. — τὸ δὲ αὐτῆς — εἰ μὲν καυθιμένων — τούτῳ τόπῳ — λυπεῖν ἰπ. — Α. π. — τὸ δὲ αὖτις — εἰ μέν κ' αὐθιμένων — τούτῳ τῷ τόπῳ — λιπεῖν ἰπ.

— l. 16. Αὐθάρης, α. — Αὐθώρης. α.

— l. ult. Αὐθορὸν, σ. — Αὐθωρόν. σ.

c. 614. l. 1. Ἀθρίζειν, ρ. — Α. ρ.

— l. 3. Αὐθορίτους, σ. — Α. σ.

c. 614.

16) In Ald. error typoth.

17) Correctionem typotheta neglexit.

18) Verba; αὔω καί. postea delevit.

19) In Ald. mendum typ.

c. 614. l. 3. Αὐλιστχοι, ἔστιν ξύλ. μετὰ ἰστχίς. ἢ αὐστχιι, c.
Αὐλίστχοι. ἔστιν ξύλ. ἢ μετὰ ἰστχίς. ἢ αὐστχι c. [20])
— l. 7. A..ω, α.
Αὐλέω. α. [2])
Αὐλίλας, ε. — Ταρτησσόν.
A. ε. — Ταρτησσόν.
— l. 13. Αὐλαξ, τ. — ἀπόρυξ.
A. τ. — ἀπόρυξ.
c. 615. l. 2. Αὐλεστικὴ, α.
Αὐλητικὴ. α.
— l. 4. Αὐλησὶν, χαλκοῦν, σχ.
A. χαλκοῦν. σχ.
— l. 7. Αὐλὶς, ε. — περιφερόμενα — συνηλόγτα λ.
A. ε. — περιφερόμενα — συνηλόγτα λ.
c. 616. l. 3. Αὐλὸν, ϑ.
Αὐλὸν. ϑ.
— l. 10. Αὐλὸν, κ.
Αὐλὸν. κ. [2])
— l. 12. Αὐλὶς, πόλις Ἠλίδος.
A. πόλεως Ἠλείας. [3])
c. 617. l. 7. Αὐλοποιὸς, ο.
Αὐλοποιὸς. ο.
— l. 9. Αὐλὸν, σ.
Αὐλὸν. σ.
— l. 15. Αὐλῶνας, Φ.
Αὐλῶνες. Φ.
c. 618. l. 2. Αὐλοπίας, κ.
Αὐλοπίας. κ.
— l. 5. Αὐλῶπις, ε. — παραμήκης ε. — ὀφθαλμῶν, καὶ ε. — ἔχουσι τ.
A. ε. — παραμήκης ε. — ὀφθαλμῶν ὀπὰς, καὶ ε. — ἔχουσης τ.
— l. 9. Αὐλαντοίφιμοι, ο. — ἐμφυσόντες ο.
Αὐλαντοί. φιμοὶ ο. — ἐμφυσῶντες ο.
Αὖμα, α. ὑπὸ κρητῶν.
A. α. ὑπὸ Κρητῶν.
— l. 15. ..υξις, α.
Αὔξις. α.

c. 618.

20) Litterae σχ et αχ unitim in mss. exaratae facile commutantur.
1) Litteras duas delevit.
2) Ex ms. reponendum est Αὐλέν.
3) Primum correxerat: πόλις Βοιωτίας. quod postea delevit.

c. 618. l. 15. Αὐξίδημος, E. — A. E. [4])
c. 619. l. 4. Αὔονος, ξ. — Αὔονον. ξ.
ὔπαλιν, π. — Αὖ πάλιν. π.
— l. 11. Αυριβάτας, A. — ψυχοστασίαι οὕτως Φ. — A. A. — ψυχοστασίαις οὕτως Φ. [5])
c. 620. l. 1. Αὐσαντέσων, κ. — Ἀϋσάντων. κ. [6])
— l. 5. Αὖσος, ἄλλος, K. — A. α. K. [7])
— l. 10. Αὐσωνίοις, υ. — Αὐσονίοις. υ.
Αὐσωνίησι, Ῥ. — Αὐσονίοισι. Ῥ.
Αὐσωνίων, Ἰ. — Αὐσονίων. Ἰ.
Αὐτάγγελοι, ἑαυτοὶ χ. ἀγγελίοις. — A. ἑαυτοῖς χ. ἀγγέλοις.
Αὐτακέλευθα, τ. — Αὐτὰ κέλευθα. τ.
— l. 17. Αὐτάγρετα, α. αὐτόλημπτα. — A. α. αὐτόλημπτα.
c. 621. l. 2. Αὐτάγητοι, α. — Ἴων Ἀλκμήνῃ. — A. α. — Ἴων A. [8])
— l. 11. Αὔταντας, ὁ π. — Αὐτάντας. ὁ π.
— l. 16. Αὐτόγυον, μ. — A. μ.
[Αὐτὰρ,] αὐτομάτη, ε. — Αὐτομάτη. ε.
Αὐτάρκης, ἱκανός. — A. ἱκανός. [9])
— l. 19. Αὐτάρο, ὁ δὲ ἢ ὁδ'. — Αὐτὰρ ὅ. ὁ δὲ, ἢ ὁ δή. [10])

c. 622.

4) Lectionem codicis Hesychio restitue. Αὐξίδηνος, quod in Albertinam ed. propagatum fuit, sphalma typothetae est.
5) Ut supra, et hic: Ψυχαστασία.
6) Habemus hic, ut alibi, variam lectionem unitim cum ipsa glossa exaratam, in codice enim archetypo ita scriptum ων
prostabat: Αὔσαντες.
7) In Ald. mendum typ.
8) Lectio codicis perspicua est. In Ald. errores typ.
9) Αὐτὰρ eliminavit, et variam lect. delevit.
10 Litteram in fine delevit.

c. 622. l. 3. Αὐτεξούσιον, ὁ α.	Αὐτεξούσιος. ὁ α.
— l. 5. Αὐτερέται, α. ἐρέσοντες.	Α. α. ἐρέσσοντες.
Αὐτάνων, ε.	Ἀΰτευν. ε.
— l. 8. Αὐτὴ, ε. — δ' οὐνὸν ἧκεν — δὲ κάμητες κεκμηκότας.	Ἀϋτή. ε. — δ' οὐρανὸν ἷκεν — δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας.
— l. 11. Αὐτὴ, β.	Ἀϋτῇ. β.
Αὐτηκάμινος, π.	Αὐτὴ κάμινος. π.
c. 623. l. 2. Αὐτῆ, ε.	Ἀΰτει. ε.
— l. 7. Αὐτίκα μάλα, ε. — καλῶς, αὖτις π.	Α. μ. ε. — κ.[11]) Αὖτις. π.
— l. 10. Ἀτμὴ, π.	Ἀϋτμή. π.
Ἀτμένα, τ.	Ἀϋτμένα. τ.
Αὐτμενόπις, π.	Ἀϋτμενόπης. π.
— l. 14. Αὐτοβοΐ, τ. — ἅμα βοΐ.	Αὐτοβοεί. τ. — ἅμα βοῇ.
— l. 16. Αὐτοβοΐ, α.	Αὐτοβοεί. α.
— l. 21. Αὐτογενὴς, α. — γεννώμενος.	Α. α. — γ.
[Αὐτόγυον, μονόβολον.]	
Αὐτοδάϊκτος, ὁ ε.	Α. ὁ ε.[12])
c. 624. l. 2. Αὐτοδάκις μ.	Αὐτοδακὴς μ.
— l. 5. Αὐτοδείξει, π.	Αὐτὸ δείξει. π.
— l. 12. Αὐτόδιον, ε. — ἐληλυθότος.	Α. ε. — ἐληλυθότα.
Αὐτοε . . . ρας, κ.	Αὐτοεθείρας. κ.[13])
— l. ult. Αὐτοὶ θύομεν, α. — Ἀριστοφάνης γαρυτά	Α. θ. α. — Α. Γηρυτάδῃ.

c. 625.

11) In Ald. mendum typ. Sequentem gloſſam, in ms. cum praeced. unitam, ſejunxit.

12) Gloſſa a Muſuro deleta ſuperiori loco tollenda eſt, hic vero retinenda.

13) Correctionem, ut ſaepius, primae ſcripturae illevit, nec, quid ſcriptum fuerit, amplius dignoſcitur.

c. 625. l. 8. Αὐτόκαρνος, α. — καάρνη γ.
A. α. — κ. γ. [14])

— l. 13. Αὐτοκέρας, ω. — θερμοῦ, τ.
A. ω. — θερμοῦ ἢ ψυχροῦ, τ. [15])

c. 626. l. 2. Αὐτοκτίστους δ. — Σοφ. Κηδαλίωνι.
A. δ. — Σ. Κ. [16])

— l. 4. Αὐτόκλητον, ὅταν ἀρχὴν μὴ κληθέν υ. τ. ἑαυτῷ δὲ ἀπαντ.
A. ὅταν εἰς ἀρχὴν μὴ κληθέντι υ. τ. ἑαυτῷ δέη ἀπ.

— l. 9. Αὐτόλειον, λειτόν.
A. λιτόν.

c. 627. l. 3. Αὐτομάττιτα, σ.
Αὐτομάτητα. σ.

— l. 9. Αὐτόμαρος, μ. Σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίᾳ.
A. μ. Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. [17])

— l. ult. Αὐτονυχὶ, α.
Αὐτονυχεί. α.

c. 628. l. 3. Αὐτοξένειν, ἐν ἴσῳ τοῦ π.
Αὐτοξενεῖν. ἐν ἴσῳ τῷ π.

— l. 11. Αὐτοπόκιστον, μὴ κεκραμμένον.
A. μὴ κεκαρμένον.

— l. 13. Αὐτόπρεμνος, αὐτόριζος.
A. αὐτόῤῥιζος.

c. 629. l. 1. Αὐτορέγμων, ἑαυτὸν ε.
A. ἑαυτῷ ε.

Αὐτορέγμονος, π. — Αἰσχύλος κρήτῃ
A. π. — Αἰσχ. Κίρκῃ. [18])

c. 629.

14) In Ald. vitium typ.

15) Verba: ἢ ψυχροῦ. inſeruit.

16) Lemma claris litteris ſcriptum eſt.

17) Reponendum eſt: Σοφοκλῆς Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι ά. aut interpoſito articulo: Θ. τῷ ἐν Σικυῶνι ά. Duas enim Thyeſtis nomine inſcriptas fabulas compoſuit. Muſurus ipſe de correctione ſua dubitavit, nam lemmati lineam ſubjecit. Eadem lemmatis ſcriptura mox infra occurrit.

18) Primum correxerat: Κρήτῃ. Lemma a typotheta omiſſum eſt.

c. 629. l. 7. Αὐτόσιτον, τ. — συὶ ἑταίρῳ δ.
Α. τ. — συὶ ἑτέρῳ δ.

Αὐτόσυτον, α. — Σοφοκλῆς ἀκυρίοις.
Α. α. — Σοφ. ἀκυρίοις.[19]

— l. 21. Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως [ταχὺν ἢ δυνάμει.]
Α. αὐτομάτως.[20])

c. 630. l. 4. Αὐτοτελὲς, ψ. — προβεβουλομένον.
Α. ψ. — προβεβουλευμένον.

— l. 7. Αὐτοτελὴς δίκη, ἐφ' ἧς μ.
Α. δ. ἀφ' ἧς μ.

— l. 16. Αὐτόφορτοι, α. — Σοφ. Θυέστῃ σικυωνίᾳ. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν χειρῶσι, τ.
Α. α. — Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κ. ἐν Χείρωνι, τ.[1])

— l. ult. Αὐτόχειρος, ὁ ε. ἐγχειρήσας.
Α. ὁ ε. ἐγχειρίσας.

c. 631. l. 5. Αὐτοχθρῶν ἑστία, ἡ τοῦ Χείρονος, π.
Αὐτόχθων ἑ. ἡ τοῦ Χείρωνος, π.

— l. 7. Αὐτοχθὴδ, α.
Αὐτοχθηδόν. α.

— l. 19. Αὐτὼς, ε. — κατακείνου. αὐτὸς γὰρ ε.
Αὖτως. ε. — κατακένου. Αὖτως γ. ε.

c. 632. l. 2. Αὐχέε., καυχόμενοι.
Αὐχέες. καυχώμενοι.[2])

— l. 15. Αὐχθῆ, αὐξηθῆ.
Α. αὐξυνθῆ.

Αὐχμεῖν, ξηραίνειν.
Α. ξ.

[Αὐχμεν. ς, ἀστεῖος.][3])

Αὐχμηρὸν, ξ.
Α. ξ.

c. 632.

19) Litt. α in ἀκυρίοις nata est ex ἐν et scribendum est: Σοφ. ἐν Σκυρίοις.
20) Postrema expunxit. Cf. VV. DD.
1) Ut supra: Σοφ. Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι ἀ. De seq. lemmate cf. VV. DD.
2) Ultimam glossae litteram delevit.
3) Litteram delevit, et correxit: Αὐχμεῖς. totum deinde rejecit articulum.

c. 632. l. 15. Αὐχμηρῷ, ξ. σκοτώδη.
A. ξ. σκοτώδει.

— l. 20. Αὐχμὸς, ξ. — καῦμα τινὸς α.
A. ξ. — καυματηρὸς α.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ.
Τὸ Α μ. τ. Φ.

c. 633. l. 1. Ἀφαγνίσας, α. ἢ συλήσας. καθιερ.
A. α. ἢ σ. κ.

c. 634. l. 5. Φαῖς, π.
Ἀφαῖς. π.

— l. 8. Ἄφαλον, φάλον μὴ ἔχον.
[Ἀφάλονταμ,] μήτε πρ.
A. φ. μὴ ἔχον, μήτε πρ. [4])

c. 635. l. 3. Ἄφαντος, α.
Ἄφαντον. α.

— l. 13. Ἄσπετος, πολὺς, α. β. ξαδίως.
Ἄφαρβαν, ε.
Ἄφαρτος. π. α. β. ρ. [5])
Ἄφαρβον. ε.

c. 636. l. 1. Ἀφαρεὺς, τ. θ. θύνου τ.
A. τ. θ. θύννου τ.

— l. 6. Ἀφάρμακον, χ. — φαρμακῶντας Σ.
A. χ. — φ. Σ.

— l. 8. Ἄφαρον, ἀνήρωστον.
A. ἀνήροτον.

c. 637. l. 1. Ἀφατῆλες, μ. θῆλες.
A. μ. θηλαί.

— l. 8. Ἀφάψαμ, σ. μῦξαμ.
A. σ. μύξαμ.

— l. 13. Ἀφεδρεῦσαμ, ε.
A. ε.

— l. 15. Ἀφεδρῶν, σ.
Ἀφεδρῶνες. σ.

— l. ult. Ἀφεδήσας, μ. — πιδών.
A. μ. — περιιδών. [6])

c. 638.

4) Separata conjunxit, et Ἀφάλονταμ pro ſpurio et inſerto habuit; ego vero poſteriorem gloſſam ſcribarum inſcitia mutilatam eſſe arbitror, eamque ita reſtituo: Ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον. φάλον μὴ ἔχον, μήτε προμετωπίδα. Verba: φάλον μὴ ἔχον. cum proxime praeceſſiſſent, facile hic omitti poterant. Cf. VV. DD.

5) Ipſa gloſſa elapſa eſſe videtur. V. ῥαδίως ſine dubio e margine eſt, et ad praeced. articulum pertinet.

6) Lege: παριδών.

c. 638. l. 2. Ἀφεικνούμενος, π. ἀφείλαντο, α.
Α. π. [7])
Ἀφείλαντο. α. [8])

— l. 9. Ἀφελλίαι, μ. ἀλφός.
Α. μ. ἀλφός.

— l. 13. Ἀφέμενος, ὁ ἐξ ἑκ.
Ἄφενος. ὁ ἐξ ἑκ.

— l. 17. Ἀφεξέη, α. — ἀπισχίσει.
Α. α. — ἀποσχήσῃ.

c. 640. l. 2. Ἀφέστιος, ἀρχ. — τῇ αἰτίᾳ τ.
Ἀφ' ἑστίας ἀρχ. — τῇ ἑστίᾳ τ.

— l. 6. Ἀφέτην, ἀφήκαμεν.
Α. ἀφήκασιν.

— l. 12. Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τρ.
Α. β. τρ.

Ἀφεψιασσάμην, α. Σοφ. ἀντινορίδαις.
Α. α. Σοφ. Ἀντηνορίδαις.

c. 641. l. 10. Ἀφήλιξ, κ. ἀτμῆς τ.
Α. κ. ἀκμῆς τ.

— l. 12. Ἀφημειῶν, ἀφημῶν.
Ἀφ' ἡμείων. ἀφ' ἡμῶν.

c. 642. l. 10. Ἀφῆς, α. — ἢ ἐξῆς.
Α. α. — ἢ ἐξ ἧς.

— l. 13. Ἀφήτορος, π. ἢ τοῦ τέξου.
Α. π. ἢ τοῦ τοξότου.

c. 643. l. 7. Ἀφιγύοισιν εὐχέσι, δ.
Ἀμφιγύοισιν ἔγχεσι. δ.

— l. 10. Ἄφνιδα, δ.
Ἀφίδνα. δ.

— l. 14. Ἀφιεραὶς, ο. — πιττεύουσιν.
Ἀφ' ἱερᾶς. ο. — πεττεύουσιν.

c. 644. l. 5. Ἀφικετηρίας, ε.
Ἀφ' ἱκετηρίας. ε.

— l. 15. Ἀφικτορατὸν, ἱκ.
Ἀφίκτορα. τὸν ἱκ.

c. 645. l. 3. Ἀφιλητιέμονες, α.
Ἀφιλοικτίεμονες. α.

Ἀφιλότιμος, τ. — τιμῆ.
Α. τ. — τιμῆς.

Ἀφιπιάζει, ἀφίζεται, πγεν.
Ἀφηνιάζει. α. παραγεν.

c. 645.

7) In Ald. mendum typ.
8) Unita ſeparavit.

c. 602. l. 4. Ἀτίταλε, ά.	Ἀτίταλλε. α.
— l. 11. Ἀτιόλοφος, ο. τὸ Ἴλεον ε.	Α. ο. τὸ Ἴλιον ε.
— l. 14. Ἀτίτητον, ἀπρομηθεύς.	Α. ἀπρομήθευτον.
— l. 17. Ἄτλας, α. — ἥδηδοῦσα.	Α. α. — ἡ διϊοῦσα.
c. 603. l. 4. Ἀτμενονοιτὸν, δ.	Ἀτμενώνητον. δ.
— l. 6. Ἀτμησήφρων, ο.	Ἀτμησίφρων. ο.
— l. 10. Ἀτμὶς, ἀπαύασμα, π.	Α. ἀπαύγασμα. π.
— l. 15. Ἀτμ...., ἀτιμάζουσαν.	Ἀτμίζουσαν. ἀναθυμιάζουσαν. [8]
Ἀτοκῶ, β.	Ἄτοκον. β.
— l. 21. Ἀτόπλαστον, α. — ὑπὸ τὸ πονῆσαι δὲ ε.	Ἀτόπαστον. α. — ὑποτοπονῆσαι δὲ ε. [9]
— l. ult. Ἄτοπα, ξ. — ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λ.	Α. ξ. — ἢ καὶ π. καὶ α. λ. [10]
c. 604. l. 3. Ἄτρακτος [βέλος,] μ.	Ἄτρακτος. μ. [11]
— l. 5. Ἀτρατρακτύαλος, φ.	Ἀτρακτυλλίς. φ. [12]
— l. 10. Ἀτραπὸς, ο. — εὐθεῖαν.	Α. ο. — εὐθεῖα.
— l. 15. Ἀτρεκήσασα, ἀκριβησαμένη. Εὐρ. Βουσίριδι.	Α. ἀκριβωσαμένη. E. B.

c. 605.

8) Primae ſcripturae correctionem illevit; ſcriptum fuiſſe videtur: Ἀτμύσαν.

9) Mens Muſuri fuit procul dubio: ὑποτοπῆσαι.

10) Voces καὶ πονηρὸν typotheta ſaltavit.

11) βέλος a Muſuro extruſum eſſe typotheta non obſervavit.

12) Vitio ſcribae ſecunda ſyllaba repetita videtur, et ſine dubio ſcribendum eſt: Ἀτρακτύαλος.

c. 605. l. 12. Ἄτροφος, τ. ὁ πισσόμενος, υ.
Ἀτρίτοις, α.
Ἀτριγέτοιο, ἄκαρπον ἀβύσσου καὶ ἀπείρου.

A. τ. ὁ πησσόμενος. υ.
Ἀτρύτοις. α.
Ἀτρυγέτοιο. ἀκάρπου. ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἠπείρου. [13])

c. 606. l. 3. Ἀτρυγηφάγου, π. — Δημητριακὸς κ.

A. π. — Δημητριακὸς κ.

— l. 7. Ἀτρυτώνη, ἀκαταπενήτως, ἀκοπιάστως.
Ἄτρωτος ἐν μ.

A. ἀκαταπόνητος. ἀκοπίαστος. ἄτρωτος ἐν μ. [14])

— l. 10. Ἄττα, τ. α. ὁμοίως ἢ ὁ δὲ στενὴ καὶ προσφ. Φιλοφρονητικὸς γ. — παπα

A. τ. α. ὁμοίως. ἢ ὁπόσα. ἢ καὶ π. Φιλοφρονητικὴ ν. — παππα

— l. ult. Ἀτταβυγαὶς, εἶδος ὀρνέου καὶ τὸ ἀττάγε

A. ε. ο. καὶ τὸ ἀττα-γᾶς.

c. 607. l. 4. Ἀττελάβη, α.
Ἀττέλαβος, α. — καὶ λεπτοῦ [γὰρ] καὶ α.

Ἀττελάβους. α.
Ἀττέλεβος. α. — καὶ λεπτοῦ, καὶ α. [15])

— l. 14. Ἀτταράχος, τ. — ψυχάς.

A. τ. — ψ.

c. 608. l. 10. Ἄττονες, ο.

Ἄττοντες. ο.

c. 609. l. 1. Ἀττύζεσθαι, φ. — ἐπὶ τ. α.

A. φ. — ἀπὸ τ. α.

13) Scriptura codicis bene se habet; in Hesychio enim glossae aliunde desumtae interpretatio in casu recto saepius adjungitur.

14) Separata univit. Suspicor glossam, cujus interpretatio fuit ἀκαταπονήτως, elapsam esse, ejusque loco positam esse v. Ἀτρυτώνη, notatam in margine ad seq. glossam Ἄτρωτος.

15) Particula γὰρ hoc loco, ut alibi, provenit ex compendio γρ. Fuit nempe λεπτοῦ γρ. in margine notatum, ut varia lectio vocis μικροῦ.

c. 609. l. 9. Ἀτυλὸν, μ. ἀγενές. — A. μ. ἀγεννές.

— l. 16. Ἀτυχὼν, μ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ. — Ἀτυχόν. μ. Τὸ Α μ. τ. Υ.

— l. 19. Αὖα, ξηρά. αὔ, π. — A. ξ. Αὔ. π.

c. 610. l. 3. Αὐάλεον, λ. — A. λ.[16])

— l. 16. Αὔγα, λέγων φώνει. — Αὐδᾷ. λέγει. φωνεῖ.

— l. 20. Αὐδηέντων, τῶν λόγων κ. — A. τῶν λόγον κ.[17])

c. 611. l. 4. Αὐεοῦλλαι, α. παὶ ἄελλαι. — Αὔελλαι. α. παρὰ τὸ αὔω καὶ ἄελλαι.[18])

— l. 7. Αὐερίσντα, ε. Αὐῆλαι, αἴσαι. — Αὐερύοντα. ε. A. ᾶσαι.

— l. 10. Αὐήτω, ἔπνεον. — Αὐήτων. ε.[19])

— l. ult. Αὐθαίδης, υ. — αὐθαίρεστος. — A. υ. — αὐταίρεστος.

c. 612. l. 3. Αὐθαίρεται, αὐτεπάγγελτον, α. — Αὐθαίρετοι. αὐτεπάγγελτοι. α.

— l. 10. Αὔθεμοι, α. — Αὔθαιμοι. α.

c. 613. l. 9. Αὖθις, π. — τὸ δὲ αὐτῆς — εἰ μὲν καὶ αὐθιμένων — τούτῳ τόπῳ — λυπεῖν ἰπ. — A. π. — τὸ δὲ αὖτις — εἰ μέν κ᾽ αὖθι μένων — τούτῳ τῷ τόπῳ — λιπεῖν ἰπ.

— l. 16. Αὐθόρης, α. — Αὐθώρης. α.

— l. ult. Αὐθορὸν, σ. — Αὐθωρόν. σ.

c. 614. l. 1. Ἀθρίζειν, ρ. — A. ρ.

— l. 3. Αὐθορίτους, σ. — A. σ.

c. 614.

16) In Ald. error typoth.

17) Correctionem typotheta neglexit.

18) Verba; αὔω καί. postea delevit.

19) In Ald. mendum typ.

c. 614. l. 3. Αὔισχοι, ἄνευ βοῆς, μετὰ ἰσχῆς. ἢ αἰΐσχοι, σ.
— l. 7. A..αν, α.
Αὐκήλως, ε. — Τυρηνῶν.
— l. 15. Αὔλαξ, τ. — διόρυξ.
c. 615. l. 2. Αὐλεταὶ, α.
— l. 4. Αὐληρὸν, χαληνὸν, σχ.
— l. 7. Αὐλῆς, ε. — περιαρισμένω — συνχόρτω λ.
c. 616. l. 3. Αὐλίαι, Θ.
— l. 10. Αὐλὶν, κ.
— l. 12. Αὐλὶς, πόλις Ἠλίδος.
c. 617. l. 7. Αὐλουργὸς, ο.
— l. 9. Αὐλῶν, σ.
— l. 15. Αὐλώνων, Φ.
c. 618. l. 2. Αὐλοπίας, κ.
— l. 5. Αὐλῶπις, ε. — παραμήκης ε. — ὀΦθαλμῶν, καὶ ε. — ἔχουσι τ.
— l. 9. Αὐλωτοίφιμοι, ο. — ἐμφυσόντες ο.
Αὖμα, α. ὑπὸ κριτῶν.
— l. 15. .υξις, α.

Αὐίαχοι. ἄνευ βοῆς, ἢ μετὰ ἰαχῆς. ἢ αἰΐαχοι. σ. [20])
Αὐκάν. α. [1])
Α. ε. — Τυρρήνων.
Α. τ. — διώρυξ.
Αὐληταὶ. α.
Α. χαλινόν. σχ.
Α. ε. — περιωρισμένω — σύνχορται λ.
Αὐλεία. Θ.
Αὐλὴν. κ. [2])
Α. πόλεως ὄνομα. [3])
Αὐλουρός. ο.
Αὐλών. σ.
Αὐλῶνες. Φ.
Αὐλωπίας. κ.
Α. ε. — παραμήκεις ε. — ὀΦθαλμῶν ὀπαὶς, καὶ ε. — ἐχούσης τ.
Αὐλωτοί. Φιμοί. ο. — ἐμφυσῶντες ο.
Α. α. ὑπὸ Κρητῶν.
Αὖξις. α.

c. 618.

20) Litterae σχ et αχ unitim in mss. exaratae facile commutantur.
1) Litteras duas delevit.
2) Ex ms. reponendum est Αὐλίν.
3) Primum correxerat: πόλις Βοιωτίας, quod postea delevit.

c. 618. l. 15. Αὐξίδημος, Ε. — Α. Ε. [4])

c. 619. l. 4. Αὔονος, ξ. — Αὔονον. ξ.

ὔπαλιν, π. — Αὖ πάλιν. π.

— l. 11. Αυριβάτας, Α. — ψυχοστασίαι οὕτως φ. — Α. Α. — ψυχοστασίαις οὕτως φ. [5])

c. 620. l. 1. Αὐσαντέσων, κ. — Ἀϋσάντων. κ. [6])

— l. 5. Αὖσος, ἄλλος, Κ. — Α. α. Κ. [7])

— l. 10. Αὐσωνίοις, υ. — Αὐσονίοις. υ.

Αὐσωνίησι, Ῥ. — Αὐσονίοισι. Ῥ.

Αὐσωνίων, Ἰ. — Αὐσονίων. Ἰ.

Αὐτάγγελοι, ἑαυτοὶ χ. ἀγγελίοις. — Α. ἑαυτοῖς χ. ἀγγέλοις.

Αὐτακέλευθα, τ. — Αὐτὰ κέλευθα. τ.

— l. 17. Αὐτάγρετα, α. αὐτόλημπτα. — Α. α. αὐτόλημπτα.

c. 621. l. 2. Αὐτάγητοι, α. — Ἴων Ἀλκμήνῃ. — Α. α. — Ἴων Α. [8])

— l. 11. Αὔταντας, ὁ π. — Αὐτάντας. ὁ π.

— l. 16. Αὐτόγυον, μ. — Α. μ.

[Αὐταὲρ,] αὐτομάτη, ε. — Αὐτομάτη. ε.

Αὐτάρκης, ἱκανός. — ὡς Α. ἱκανός. [9])

— l. 19. Αὐτάρο, ὁ δὲ ἢ ὁδ'. — Αὐταὲρ ὅ. ὁ δὲ, ἢ ὁ δή. [10])

c. 622.

4) Lectionem codicis Hesychio restitue. Αὐξίδηνος, quod in Albertinam ed. propagatum fuit, sphalma typothetae est.

5) Ut supra, et hic: Ψυχοστασία.

6) Habemus hic, ut alibi, variam lectionem unitim cum ipsa glossa exaratam, in codice enim archetypo ita scriptum ων prostabat: Αὔσαντες.

7) In Ald. mendum typ.

8) Lectio codicis perspicua est. In Ald. errores typ.

9) Αὐταὲρ eliminavit, et variam lect. delevit.

10 Litteram in fine delevit.

os

c. 622. l. 3. Αὐτεξούσιον, ὁ α. Αὐτεξούσιος. ὁ α.
— l. 5. Αὐτερέται, α. ἐρέσσοντες. Α. α. ἐρέσσοντες.
Αὐτάνων, ε. Ἄὐτευν. ε.
— l. 8. Αὐτὴ, ε. — δ' οὐνὸν ἦκεν — δὲ καμητες κεκμηκότας. Ἄὐτή. ε. — δ' οὐρανὸν ἶκεν — δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας.
— l. 11. Αὐτὴ, β. Ἄὐτῇ. β.
Αὐτηκάμινος, π. Αὐτὴ κάμινος. π.
c. 623. l. 2. Αὐτῆ, ε. Ἄὐτει. ε.
— l. 7. Αὐτίκα μάλα, ε. — καλῶς, αὖτις π. Α. μ. ε. — κ.[11]) Αὖτις. π.
— l. 10. Ἄτμὴ, π. Ἄὐτμὴ. π.
Ἄτμένα, τ. Ἄὐτμένα. τ.
Αὐτμενόπις, π. Ἄὐτμενόπης. π.
— l. 14. Αὐτοβοῖ, τ. — ἅμα βοί. Αὐτοβοεί. τ. — ἅμα βοῇ.
— l. 16. Αὐτοβοῖ, α. Αὐτοβοεί. α.
— l. 21. Αὐτογενὴς, α. — γεννώμενος. Α. α. — γ.
[Αὐτόγυον, μονόβολον.]
Αὐτοδαίκτες, ὁ ε. Α. ὁ ε.[12])
c. 624. l. 2. Αὐτοδάκις μ. Αὐτοδακὴς μ.
— l. 5. Αὐτοδείξει, π. Αὐτὸ δείξει. π.
— l. 12. Αὐτόδιον, ε. — ἐλήλυθότος. Α. ε. — ἐληλυθότα.
Αὐτοε...ρας, κ. Αὐτοεθείρας. κ.[13])
— l. ult. Αὐτοὶ θύομεν, α. — Ἀριστοφάνης γαρυτάι Α. θ. α. — Α. Γηρυτάδη.

c. 625.

11) In Ald. mendum typ. Sequentem gloſſam, in ms. cum praeced. unitam, ſejunxit.
12) Gloſſa a Muſuro deleta ſuperiori loco tollenda eſt, hic vero retinenda.
13) Correctionem, ut ſaepius, primae ſcripturae illevit, nec, quid ſcriptum fuerit, amplius dignoſcitur.

c. 625. l. 8. Αὐτόκαρνος, α. — καίρνη γ.
A. α. — κ. γ. [14])

— l. 13. Αὐτοκέρας, ω. — θερμοῦ, τ.
A. ω. — θερμοῦ ἢ ψυχροῦ, τ. [15])

c. 626. l. 2. Αὐτοκτίστους δ. — Σοφ. Κηδαλίωνι.
A. δ. — Σ. Κ. [16])

— l. 4. Αὐτόκλητον, ὅταν ἀρχὴν μὴ κληθέν υ. τ. ἑαυτῷ δὲ ἀπαντ.
A. ὅταν εἰς ἀρχὴν μὴ κληθέντι υ. τ. ἑαυτῷ δέη ἀπ.

— l. 9. Αὐτόλειον, λειτόν.
A. λιτόν.

c. 627. l. 3. Αὐτομάττιτα, σ.
Αὐτομάτηται. σ.

— l. 9. Αὐτόμαρος, μ. Σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίᾳ.
A. μ. Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. [17])

— l. ult. Αὐτονυχὶ, α.
Αὐτονυχεί. α.

c. 628. l. 3. Αὐτοξένειν, ἐν ἴσῳ τοῦ π.
Αὐτοξενεῖν. ἐν ἴσῳ τῷ π.

— l. 11. Αὐτοπόκιστον, μὴ κεκαρμένον.
A. μὴ κεκαρμένον.

— l. 13. Αὐτόπρεμνος, αὐτόριζος.
A. αὐτόῤῥιζος.

c. 629. l. 1. Αὐτορέγμων, ἑαυτὸν ε.
A. ἑαυτῷ ε.

Αὐτορέγμονος, π. — Αἰσχύλος κρή
A. π. — Αἰσχ. Κίρκῃ. [18])

c. 629.

14) In Ald. vitium typ.

15) Verba: ἢ ψυχροῦ. inſeruit.

16) Lemma claris litteris ſcriptum eſt.

17) Reponendum eſt: Σοφοκλῆς Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι ά. aut interpoſito articulo: Θ. τῷ ἐν Σικυῶνι ά. Duas enim Thyeſtis nomine inſcriptas fabulas compoſuit. Muſurus ipſe de correctione ſua dubitavit, nam lemmati lineam ſubjecit. Eadem lemmatis ſcriptura mox infra occurrit.

18) Primum correxerat: Κρήτῃ. Lemma a typotheta omiſſum eſt.

c. 629. l. 7. Αὐτόσιτον, τ. — συὶ ἑταίρῳ δ.
Α. τ. — συὶ ἑτέρῳ δ.

Αὐτόσυτον, α. — Σοφοκλῆς ἀκυρίοις.
Α. α. — Σοφ. ἀκυρίοις. [19]

— l. 21. Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως [ταχὺν ἢ δυνάμει.]
Α. αὐτομάτως. [20])

c. 630. l. 4. Αὐτοτελὲς, ψ. — προβεβουλομένον.
Α. ψ. — προβεβουλευμένον.

— l. 7. Αὐτοτελὴς δίκη, ἐφ' ἧς μ.
Α. δ. ἀφ' ἧς μ.

— l. 16. Αὐτόφορτοι, α. — Σοφ. Θυέστῃ σικυωνίᾳ. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν χειρῶσι, τ.
Α. α. — Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κ. ἐν Χείρωνι, τ. [1])

— l. ult. Αὐτόχειρος, ὁ ε. ἐγχειρήσας.
Α. ὁ ε. ἐγχειρίσας.

c. 631. l. 5. Αὐτοχθῶν ἑστία, ἡ τοῦ Χείρονος, π.
Αὐτόχθων ἑ. ἡ τοῦ Χείρωνος, π.

— l. 7. Αὐτοχθηδ, α.
Αὐτοχθηδόν. α.

— l. 19. Αὐτὼς, ε. — κατακείνου. αὐτὸς γαὶρ ε.
Αὖτως. ε. — κατακέκνου. Αὖτως γ. ε.

c. 632. l. 2. Αὐχέε., καυχόμενοι.
Αὐχέες. καυχώμενοι. [2])

— l. 15. Αὐχθῆ, αὐξηθῆ.
Αὐχμεῖν, ξηραίνειν.
[Αὐχμεν˜ς, ἀστεῖος.] [3])
Αὐχμηρὸν, ξ.
Α. αὐξυνθῆ.
Α. ξ.
Α. ξ.

c. 632.

19) Litt. α in ἀκυρίοις nata est ex ἐν et scribendum est: Σοφ. ἐν Σκυρίοις.
20) Postrema expunxit. Cf. VV. DD.
1) Ut supra: Σοφ. Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι ἀ. De seq. lemmate cf. VV. DD.
2) Ultimam glossae litteram delevit.
3) Litteram delevit, et correxit: Αὐχμεῖς. totum deinde rejecit articulum.

c. 632. l. 15. Αὐχμηρῷ, ξ. σκοτώδη.
— l. 20. Αὐχμὸς, ξ. — καῦμα τινὸς α.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ.
c. 633. l. 1. Ἀφαγνίσας, α. ἢ συλήσας. καθιερ.
c. 634. l. 5. . Φαῖς, π.
— l. 8. Ἄφαλον, φάλον μὴ ἔχον.
[Ἀφάλονταμ,] μήτε πρ.
c. 635. l. 3. Ἄφαντος, α.
— l. 13. Ἄσπετος, πολὺς, α. β. ξαδίως.
Ἄφαρβαν, ε.
c. 636. l. 1. Ἀφαρεὺς, τ. θ. θύνου τ.
— l. 6. Ἀφάρμακον, χ. — φαρμακῶντας Σ.
— l. 8. Ἄφαρον, ἀνήρωστον.
c. 637. l. 1. Ἀφατῆλες, μ. θῆλες.
— l. 8. Ἀφάψαμ, σ. μῦξαμ.
— l. 13. Ἀφεδρεῦσαμ, ε.
— l. 15. Ἀφεδρῶν, σ.
— l. ult. Ἀφεδήσας, μ. — πιδών.

Α. ξ. σκοτώδες.
Α. ξ. — καυματηρὸς α.
Τὸ Α μ. τ. Φ.
Α. α. ἢ σ. κ.
Ἀφαῖς. π.
Α. φ. μὴ ἔχον, μήτε πρ. [4])
Ἄφαντον. α.
Ἄφαρτος. π. α. β. ρ. [5])
Ἄφαρβον. ε.
Α. τ. θ. θύννου τ.
Α. χ. — φ. Σ.
Α. ἀνήροτον.
Α. μ. θηλαί.
Α. σ. μύξαμ.
Α. ε.
Ἀφεδρῶνες. σ.
Α. μ. — περιιδών. [6])

c. 638.

4) Separata conjunxit, et Ἀφάλονταμ pro ſpurio et inſerto habuit; ego vero poſteriorem gloſſam ſcribarum inſcitia mutilatam eſſe arbitror, eamque ita reſtituo: Ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον. φάλον μὴ ἔχον, μήτε προμετωπίδα. Verba: φάλον μὴ ἔχον. cum proxime praeceſſiſſent, facile hic omitti poterant. Cf. VV. DD.

5) Ipſa gloſſa elapſa eſſe videtur. V. ῥαδίως ſine dubio e margine eſt, et ad praeced. articulum pertinet.

6) Lege: παριδών.

c. 638. l. 2. Ἀφεικνούμενος, π. ἀφείλαντο, α. — Α. π. [7] Ἀφείλαντο. α. [8]

— l. 9. Ἀφελλίαι, μ. ἀλφός. — Α. μ. ἀλφός.

— l. 13. Ἀφέμενος, ὁ ἐξ ἑκ. — Ἄφενος. ὁ ἐξ ἑκ.

— l. 17. Ἀφεξέη, α. — ἀπισχίσει. — Α. α. — ἀποσχήσῃ.

c. 640. l. 2. Ἀφέστιος, ἀρχ. — τῇ αἰτίᾳ τ. — Ἀφ' ἑστίας ἀρχ. — τῇ ἑστίᾳ τ.

— l. 6. Ἀφέτην, ἀφήκαμεν. — Α. ἀφήκασιν.

— l. 12. Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τρ. — Α. β. τρ.

Ἀφεψιασσάμην, α. ΣοΦ. ἀντινορίδαις. — Α. α. ΣοΦ. Ἀντηνορίδαις.

c. 641. l. 10. Ἀφήλιξ, κ. ἀτμῆς τ. — Α. κ. ἀκμῆς τ.

— l. 12. Ἀφημειῶν, ἀφημῶν. — Ἀφ' ἡμείων. ἀφ' ἡμῶν.

c. 642. l. 10. Ἀφῆς, α. — ἢ ἐξῆς. — Α. α. — ἢ ἐξ ἧς.

— l. 13. Ἀφήτορος, π. ἢ τοῦ τόξου. — Α. π. ἢ τοῦ τοξότου.

c. 643. l. 7. Ἀφιγύοισιν εὐχέσι, δ. — Ἀμφιγύοισιν ἔγχεσι. δ.

— l. 10. Ἄφνιδα, δ. — Ἀφίδνα. δ.

— l. 14. Ἀφιερᾶς, ο. — πιττεύουσιν. — Ἀφ' ἱερᾶς. ο. — πεττεύουσιν.

c. 644. l. 5. Ἀφικετηρίας, ε. — Ἀφ' ἱκετηρίας. ε.

— l. 15. Ἀφικτορατὸν, ἱκ. — Ἀφίκτορα. τὸν ἱκ.

c. 645. l. 3. Ἀφιλητιέμονες, α. — Ἀφιλοικτίρμονες. α.

Ἀφιλότιμος, τ. — τιμῇ. — Α. τ. — τιμῆς.

Ἀφινιάζει, ἀφίζεται, πγεν. — Ἀφηνιάζει. α. παραγεν.

c. 645.

7) In Ald. mendum typ.
8) Unita ſeparavit.

c. 645. l. 15. Ἄφλοιμος, α.	Ἄφλοισμός. α.
— l. ult. Ἀφνιδία, ἀφνίδαν, α.	Α. ἀφνιδίως. α.
c. 646. l. 3. Ἀφνύει, ἀφνύνει, ο.	Α. ἀφενύνει. ο.
— l. 10. Ἀφοίνους, φόνους, υ.	Α. ἀφόνους. υ.
— l. 12. Ἀφόπλησον, α.	Ἀφόπλισον. α.
c. 647. l. 9. Ἄφοροι, ἀσύληπτοι.	Α. ἀσύλητοι.
— l. 12. Ἄφορτος, ο. — λυκουργίαν.	Α. ο. — Λυκουργείαν.
— l. 19. Ἀφοσιούμενος, πληροφορῶν, π.	Α. π. π.[9])
c. 648. l. 2. Ἀφοσιώματα, κ. κ.	Α. κ. κ. ἀφοσιώσεις.
Ἀφοσίωσις, ἀφοσιωμέναι, α. — ΣοΦ. Θυέστῃ β΄.	Ἀφοσιωμέναι. α. — ΣοΦ. Θυέστῃ δευτέρῳ.[10])
Ἀφο.ώμενοι, τ.	Ἀφοσιώμενοι. τ.[11])
Ἀφοσιώσεται, α. — ἀφ' οὗ γνωμηστὸς, α.	Α. α. Ἀφ' οὗ γνωμηστός. α.[12])
Ἀφῶντα, ψ.	Α. ψ.
— l. 19. Ἀφραδίῃσι, μ. α. ἐξηχίαις.	Α. μ. α. εὐηθείαις.
c. 649. l. 6. Ἀφράσει, α.	Ἀφράσσει. α.
Ἄφραστον, α. — φράζον.	Α. α. — φράζομεν.
— l. 15. Ἀφῖνον, τ. τῶν ἐκ τ.	Α. τ. τὸν ἐκ τ.
— l. 18. Ἀφροδοσία, α. ΣοΦ. Δαναΐῃ. γόνοιον μ. καὶ	Ἀφροδισία α. Σ. Δ. γόνον τὲ μ. κ' ἀφροδισίαν α.

9) Salmasius verum divinavit. In Ald. error typoth.
10) Univit et separavit. Ἀφοσίωσις in margine notatum fuit, tanquam glossa ab Hesychio praetermissa.
11) Litteram delevit.
12) Unita sejunxit.

καὶ ἀφροδοσίαν α. — οἱ δὲ π. — καὶ καπραίεναν ἀπὸ τ.	α. — οἱ δὴ π. — καὶ καπραίνειν ἀπὸ τ.
c. 650. l. 13. Ἀφροδίσιος ὅρκος, π. — τὰ περὶ τὸν Δ. — ὤμοσεν. α. — ἐϋστεφ. τῆς Ἀφρ. ἐπὶ τῆς σ. καὶ ἐκλέλαθον τῆς Α.	Α. α. π. — τοὺς π. τ. Δ. — ὁμόσαι. α. — ἐϋστεφ. τ. Α. ἐπὶ δὲ τ. σ. καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀ.[13])
— l. 19. Ἀφρόδιτος. Θ. — ὁ δὲ περὶ τὰ ἀμαθ. γ. παιάνισον ἄνδρα τ.	Α. Θ. — ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθ. γ. π. α. τ.
c. 651. l. 1. Ἀφρονῆσαι, ἄφρονα γεννῆσαι, ἄφρον κ — Ἀριστοφάνης. πολὺς δέμας κατὰ τὴν ἀφροντιστεῖν, α.	Α. α. γ. Ἄφρον. κ. — Ἀριστ. πολὺς δέμας κατέτειν' ἀφρόν. Ἀφροντιστεῖν. α.[14])
— l. 8. Ἀφύα, μέμβρας.	Α. μεμβράς.
.φαιδρύνεσθαι, π.	Ἀφεδρύνεσθαι. π.
c. 652. l. 1. Ἄφυζε, α.	Ἄφυσσε. α.
— l. 4. Ἄφυκα, α. πρὸς τὸ μ. (παρὰ)	Α. α. παρὰ τὸ μ.
— l. 8. Ἄφευκτον, αφ.	Ἄφυκτον. αφ.
c. 653. l. 11. Ἀφύσσαν, τ. κ. ταραντίνοις.	Α. τ. κ. Ταραντῖνοι.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Χ.	Τὸ Α μ. τ. Χ.
c. 654. l. 7. Ἀχαία, ε. — ἐπὶ τοῦ π. — μαλακὰ ἀχαίας, λ.	Α. ε. — ἀπὸ τ. π. — μαλακά. Ἀχαίας. λ.[15])
Ἀχάειδαγαῖα, ἡ τ.	Ἀχαιΐδα γαῖαν. ἡ τ.

13) Duas gloſſas in unam hic coaluiſſe VV. DD. acute viderunt.

14) Heſychium hic a ſcribis aut epitomatore quodam mutilatum Muſurus ſolita libertate correxit. Cf. VV. DD.

15) Conjuncta ſeparavit.

c. 654. l. ult. Ἀχαιμένης, Π. — ἀχαιμενίδαι (ες) αἱ περσίδαι (ες).	Α. Π. — Ἀχαιμενίδες, αἱ Περσίδες.
c. 655. l. 1. Ἀχαίνε, ἐλάφων ἡλ.	Ἀχαὶ νεβρῶν. ἐλ. ἡ.[16])
Ἀχαίνει, σ. πέζει, κ.	Α. σ. π. κ.
— l. 9. Ἄχαξ, κ.	Ἀχάζ. κ.
— l. 14. Ἀχάνας, τ. — τιλλόμενοι.	Α. τ. — στελλόμενοι.
Ἀχάλκευτα τρύπανα, τ. — Σοφ. φηνεὶ βω.	Α. τρ. τ. — Σοφ. Φινεῖ δευτέρῳ.[17])
c. 656. l. 1. Ἀχανανεῖ, α.	Ἀχανεῖ. α.
— l. 3. Ἀχανὴ, μ. μέδιμνον ἕν.	Ἀχάνη. μ. — μ. ἕν.
— l. 8. Ἀχάριστα, ἀχαρίστως, ἢ α.	Α. ἀχαρίτως. ἢ α.
— l. 11. Ἀχαρίστερον, ἀχαριτότερον. — ἀχ.. ρίστερον.	Α. ἀχαριτώτερον. — ἀχαρίστερον.[18])
— l. 15. Ἀχάρνη, δ. — ἀχάρνι, καὶ π.	Α. δ. — Ἀχαρνικαὶ π.
c. 657. l. 1. Ἀχάρνικοὶ ὄνοι, ε.	Α. ο. ε.[19])
Ἀχέα, λύπη.	Ἄχεα. λ.
[Ἀχεὴς, γυνή.]	
Ἄχειν, προτραπέσθαι, τ.	Ἄχεϊ προτραπέσθαι. τ.
Ἄχειλον, α.	Ἄχιλον. α.[20])
— l. 14. Ἀχαιὸς, νεφέλη. π.	Ἄχεος ν. π.

c. 657.

16) Hesychius scripsit: Ἀχαίναι. ἐλ. quam scripturam Salmasius olim divinavit. Cf. VV. DD.

17) Scriptum fuit: Σοφ. Φινεῖ β'. (ω)

18) Littera a Musuro deleta fuit ω.

19) Cum duplici accentu, ut saepius in antiquis mss.

20) Scripturam codicis divinarunt Salmasius et Is. Vossius.

c. 657. l. 14. Ἀχέρδος, ἄκανθα π. καὶ ἐθρίγκωσ ἐν ἀχ.

Ἄχερδος. ἄκανθα π. καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχ.

— l. ult. Ἀχερού, υ.

Ἀχερούσιαι. υ.

c. 658. l. 2. Ἀχέρων, ποταμὸς ἐλιαίδου.

Α. π. ἐν ᾅδου. [1])

— l. 4. Ἀχίτας, ὁ τ. καὶ Φονηείς.

Α. ὁ τ. καὶ Φωνήεις.

— l. 16. Ἀχειρὼ, ἡ Α. — ἑλ. γηρις.

Α. ἡ Α. — ἑλλὴ γῆρυς. [2])

c. 659. l. 2. Ἄχητι, λ.

Α. λ.

— l. 11. Ἀχθινὸν, ε.

Ἀχθεινόν. ε.

c. 660. l. 2. Ἀχιοπου, ἢ χ.

Ἀχιοπὸυ. ἢ χ. [3])

— l. 6. Ἀχίλλειον πλάκα, τ. Ἀχιλλίων, ἱππ. — Σοφ. σκύθαις ἀχιλλίων. ε.

Α. π. τ. Ἀχιλλίων. Ἱππ. — Σοφ. Σκύθαις, Ἀχιλλίων. ε. [4])

c. 661. l. 5. Ἄχνα, α. — ἀποβιάσματα.

Α. α. — απ.

— l. 14. Ἄχνην λυδὶς κερκ. Σοφ. αἰχμαλώτοις. Ἄχνην, τὸ ἄκρον, κ.

Ἄχνην Λυδῆς κ. Σ. Α. Ἄχνην. τὸ α. κ. [5])

c. 662. l. 13. Ἀχόρα, τ.

Ἀχῶρα. τ.

c. 663. l. 2. Ἀχραδάμυλλα, ὁ κ.

Ἀχραδάμυλλος. ὁ κ.

— l. 5. Ἀχραδῆναι, ζ. τινὰ [καὶ] ξ.

Α. ζ. τινὰ ξ.

— l. 9. Ἄχρεα, β.

Ἄχρέα. β.

1) Litterae λι ex ν, ut saepius in Hesychio.
2) In ultima voce litteram delevit, vocemque in duas divisit. Lectionem codicis illustrat locus Eustath. Il. T. p. 1197. a VV. DD. notatus, unde patet, quod et in Hesychio ἑλήγηρις legi debeat.
3) Cf. VV. DD. Nullus dubito, quin glossa cum interpretatione junctim exarata sit.
4) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.
5) Glossas disjunctas in unam contraxit.

c. 663. l. 11. Ἀχρεῖον εἰδῶν, ε.	Ἀχρεῖον ἰδών. ε.
— l. 16. Ἀχρήματα, α. Σοφ. σκυρίοις.	Ἀχρήματον. α. Σοφ. Σκυρίοις.
c. 664. l. 6. Ἄχρης ἀπελύησαν, π.	Ἄχρης ἀπηλλοίησαν. π.
Ἄχρι, μ. ἕως.	Ἄχρι. μ. ε. ἄχρις.
Ἄχρις, ἄχριον, α.	Ἄχριον. α. [6]
— l. 9. Ἀχρισατέες, α.	Ἀχρισατεές. α.
— l. 12. Ἀχρονοτριβὲς, ἄντομον, τ.	Α. σύντομον. τ.
— l. 15. Ἄχρεον, π. λακωνόθον.	Α. π. Λάκωνες νόθον.
Ἀχύνετον, π.	Ἀχύνετον. π.
c. 665. l. 1. Ἀχυοδόκη, α.	Ἀχυροδόκη. α.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ψ.	Τὸ Α μ. τ. Ψ.
— l. 11. Ἀψάλακτος, α. — Σκύθα, σοφοκλῆς.	Α. α. — Σκύθαις Σοφ. [7]
— l. 14. Ἄψαθαι, α. Ἄψαθαι χ. περεωνί.	Ἄψαθαι. α. Ἄψεθαι χ. περ ἐών. [8]
— l. 16. Ἀψάθην, ε. χειρῶν ἀψ.	Α. ε. χειρῶν δ' ἀψ.
c. 666. l. 10. Ἀψεφὲς, α. Σοφ. δρ φαί.	Α. α. Σοφ. Φαίδρᾳ.

c. 666.

6) Unlvit et ſeparavit. Fuit Ἄχρις, ni fallor, correctio marginalis praeced. Ἄχρης απ.

7) Litteram inter Σκύθα et σοφ. delevit; ſcriptum fuit: Σκύθαν σοφ. Scriptura archetypi, ſi quid video, fuit: Σκύθαι Σοφοκλέους. aut, quod potius crediderim, ſolum lemma: Σκύθαι, vel Σκύθαις. ut nota Sophoclis fabula absque auctoris nomine; poſtea vero a ſciolo quodam nomen in margine adjectum fuit, quod deinde in textum pervenit.

8) Gloſſas bene unitas disjunxit. Cf. VV. DD. In archetypo cod. ultima vox ſine dubio ita exarata fuit: περεωι. Correctio interlinearis, ut ſaepius, cum vitioſa lectione unitim deſcripta fuit.

c. 666. l. 18. Ἀψίκορον. α. — κορ. καὶ ταχέως.
A. α. — κορ. καὶ τ.

c. 667. l. 2. Ἀψικόρως, ἀμεταβλήτως.
A. εὐμεταβ.

— l. 11. Ἀψίτω, ε.
Ἄψ ἴτω. ε.

— l. 15. Ἀψοῤῥόων, α. ῥ. ταχυρόου.
Ἀψοῤῥόου. α. ῥ. ταχυῤῥόου.

c. 668. l. 2. Ἄψηθες, α.
A. α.

Ἀψυχίη, λιποθυμία.
A. λειποθυμία.

— l. 6. Ἄψῳ, προσαγγίστω, δ.
A. προσεγγίσω. δ.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ω.
Τὸ Α μ. τ. Ω.

c. 669. l. 1. Ἀωρίνης, κ.
A. κ.

— l. 3. Ἄωροι, ε. — γράφει τὸ ω.
A. ε. — γράφοιτο τὸ ω.

— l. 10. Ἄωρτο, ἀπερέματο.
A. ἐπερ.

— l. 14. Ἄωτον, ἐρεῖον, α.
A. ἔριον. α.

Ἀώτου θ. ἐρείου θ.
A. θ. ἐρίου θ.

Ἀωτὸς, π.
Ἀώρτο. π.

c. 670. l. 3. Ἀωτεῖς, ἀναναθίζεις κοίνα.
A. ἀναναθίζεις. κοιμᾷ.

B.
B.

— l. 4. Βαβάζειν, τὸ διαρθρωμένα λ.
B. τὸ μὴ διηρθρ. λ.

c. 672. l. 9. Βαγεῖ, ε.
Βαγεῖσαι. ε.

— l. ult. Βάδος, ὃ κ. β. ν' ξέσται.
B. ὁ κ. β. πεντήκοντα ξέσται.

c. 673. l. 6. Βαδδὶν, β. ε. ἐξερέας.
B. β. ε. εἰς ἱερέας. [9])

Βάδος, ὃ κ. β. ν' ξέσται, ἤγουν λι δίμη.
B. ὃ κ. β. ν' ξ. ἤγουν ὁλκὴν δίμη. [10])

9) Vitiosum ἐξερέας ortum est ex ἐξαίρετον, quod Hesychio restituendum est. Cf. VV. DD.

10) Musurus compendium scribendi λι, id est, λίτραι ignoraſſe

c. 673. l. 9. Βάδος, υ.	Βάδις. υ.
Βάδιστοι, βαδύτατοι.	Βάρδιστοι. βραδύτατοι.
c. 674. l. 1. Βαθείης, υ. μ. δαψηλοῦς, ἢ ἐξάλλεται κεκρυμένης.	B. υ. μ. δαψιλοῦς, ἢ ἐξάλλου καὶ κεκρυμμένης.
— l. 4. Βάθρων, ἐμμελίων ἢ ἀγαλμάτων.	B. ἐμμελίων ἢ ἀγ. θάκων.
Βαθάκων β, κακῶς.	Βάβην. κακῶς.
— l. 16. Βαθύζωνοι, ε. — χιτοὺς χ.	B. ε. — χυτοὺς χ.
c. 675. l. 13. Βαθυμῆδαι, γ. ἐπὶ Λύδοις.	B. γ. ἐπὶ Λυδίᾳ.
Βαθυπέπλων, κ. ἱμ. ἔχων.	B. κ. ἱμ. ἐχόντων.
— l. 16. Βαθύριζοι, β.	Βαθύῤῥιζοι. β.
— l. 18. Βαθυρίζου, π.	Βαθυῤῥίζου. π.
Βαθύσπορος, βαθεῖα σ.	B. βαθεῖαν σ.
c. 676. l. 1. Βαιάγις, ε. περὶ Α.	Βαιᾶγις. ε. παρὰ Α.
Βαβυκὼς, πελεκὰν, ὡς Φιλητᾶς ἀμεριάσας β.	Βαβυκὼς. π. ὡς Φ. ἀμερίας β. [11])

rasse videtur. Fuit (ut textus historiam, prouti in mente mea exstitit, exponam) in archetypo codice, qui forte litteris uncialibus scriptus fuit, tali modo exaratum: ΗΓΟΥΝ ΛΙ ΜΗ. quod in ectypo codice imperite ac negligenter transscriptum fuit: ἤγουν διμη. Iam vero doctus aliquis, mendum loci animadvertens, aut inter lineam, aut in margine ad litt. δι solito scribarum compendio corrigebat λι. Quae correctio una cum ipso vitio in tertio quodam codice descripta fuit. En fata loci, qui in posterum ita scribendus est: ἤγουν λίτραι μή. Glossa duabus vicibus occurrit, neque hic nec illic in serie est; unde colligo, eam ex Epiphanio in margine adscriptam esse.

11) In Ald. πελεφάν. culpa typ. Musurus variam lectionem delevit.

c. 676. l. 9. Βαίην, ο. μικροῦ. ἢ ἔβ.

Βαΐκαν, Κρῆτας.

c. 678. l. 2. Βαιων, ε. καὶ ἐν Αἰχμαλώτησι Βαῖον, ἐν Βαρκαίθοις ὄχλος Λ.

c. 680. l. 8. Βάκκαρις, μ. — ὁμωνύμως.

c. 681. l. 7. Βακχευθεῖσα, ἐξιχευομένη, ε.

— l. 9. Βακχεῖον, τ. νάρθηξ.

— l. 16. Βάκχος, ὁ ἱερ. — τελευταῖς.

c. 682. l. 2. Βάκχου Διώνης, οἱ μ. — διώνυμα π. — Τραξίλαι δὲ ἡ Συκιωνία Λ.

c. 684. l. 6. Βάλανοι, τ. — περὶ τῶν τραχήλων, καὶ τῶν ἰδρύων κ. — κλίδες.

c. 685. l. 15. Βάλ' ἐς ἄκραν, οἱ μὲν ἄκρα π. Λέσβου.

— l. ult. Βάλ' ἐς Μακρίαν, Ἡρ. Θ. Μακρίαι, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυθέως .....

Β. Βαιήν. ο. μικρήν. ἢ ἔβ.

Β. Κρῆτες.

Β. ε. καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσι Βαῖον ἐν Βαρκαίθοις. ὄχλος Λ. [12])

Β. μ. — ὁμωνύμου.

Β. ἐξοιστρουμένη. ε.

Β. τ. ναρθῆξαι. [13])

Β. ὁ ἱερ. — τελεταῖς. [14])

Β. Δ. οἱ μ. — διωνυμίαι π. — Περαξίλλαι δὲ ἡ Συκ. Λ.

Β. τ. — περὶ τὸν τραχήλον. καὶ τῶν δρυῶν ὁ κ. — κλεῖδες.

Βάλλ' ἐς ἄκραν. οἱ μ. ἄκραν π. Λ.

Βάλλ' ἐς Μακαρίαν. Ἡρ. Θ. Μακαρίαι, ἣν λόγος κατὰ τ. Ε. ἐπιστρατείαν εἰς Ἀττικὴν

12) Locus scribarum imperitia mutilatus atque corruptus. Cf. VV. DD. Interpunctionem ms. atque Musuri diligenter enotavi.

13) Hesychio restituendum est νάρθηξ. Non perspicio, quomodo Musurus ναρθῆξαι scribere potuerit.

14) Sciendum est, voces τελευτὴ et τελετὴ saepius a scriba codicis Marciani confundi ac permutari; jam supra exempla habuimus.

κὴν ἐπιδοῦναι σφάγιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. [15])

c. 686. l. 10. Βαλοιτήσειρον, περὶ τ. δ. τ. πόδας. Βάλον, ο.

Β. παραὶ τ. δ. εἶναι τ. πόδας. Βάλον. ο. [16])

c. 687. l. 5. Βαμβαλύζει, τ. — ῥυγᾶ σ.

Β. τ. — ῥιγᾷ σ.

c. 691. l. ult. Βάρβαξ, ἰ. — ἐρύοντολύπαι.

Β. ἰ. — ἐρίων τολύπαι. [18])

c. 692. l. 8. Βαρακάκαι, ἅγιοι διαφέραι, π.

Β. ἅγιοι διφθέραι, π.

c. 693. l. ult. Βαρπύργος, πορμεῖο περὶ ἀμφωδῶν.

Βαρπύργος. π. π. ἀμφόδων.

c. 694. l. 3. Βαρθειγένος, ἰθαγενῶν.

Βαρθειγενῶν. ἰθ. [19])

c. 695. l. 7. Βαρκαίοις, ὀχοῖς Λ. — Φασὶν αὐτοὺς κ. π. ἁρμαζεῦξαι δ. — ὡς Κνασέας ἐν τοῖς παρὰ Λιβύοις.

Βαρκαίοις ὄχοις. Λ. — Φασὶν δὲ α. κ. π. ἅρμα ζεῦξαι δ. — ὡς Μνασέας ἐν τοῖς περὶ Λιβύης.

c. 696. l. 9. Βαρυγέτας, β. — Γέτας δὲ ὄνομα.

Β. β. — Γ. δὲ ὄντας.

c. 697. l. 1. Βαρυθημήσαντος, ὀλιγωρίσαντος.

Βαρύθων, βαρυζήμενος.

Βαρυθυμήσαντος. ὀλιγωρήσαντος.

Β. βαρυνόμενος.

— l. 4. Βαρθολομαῖος, υἱὸς κρεμάσας ὕδατα.

Β. υ. κρεμάσαντος ὑ. [20])

c. 697.

15) Ita Muſurus lacunam ms. ſupplevit.
16) Unita disjunxit.
18) In Ald. vitium typ.
19) Duae ultimae ſyllabae in Βαρθειγένος pertinent ad vocem ſequentem.
20) Heſychium ex Hieronymi etymologia correxiſſe videtur. Cf. VV. DD.

c. 697. l. 6. Βάρκα, α. — περον ... B. α. — περόνη. [1])

— l. 10. Βαρύνει, ὀδυνάων, κ. Βαρύνων. ὀδυνάων κ.

c. 698. l. 6. Βαρυτοσκαφίον, τ. — δυσαρεστομένων. Βαρὺ τὸ σκαφίον. τ. — δυσαρεστουμένων.

Βαρυδάνιν, β. Βαρυδάνην. β.

c. 699. l. 1. Βασαγεῖ, ἀλεσχοῖ. B. ἀδολεσχεῖ.

— l. 3. Βασαγικόρος, ὁ Θ. — Ἱππονάκτῃ. B. ὁ Θ. — Ἱππώνακτι.

— l. 7. Βασανιστὴς, ὁ δ. τί πολλὰ δὲ ὁ δ. B. ὁ δ. πολλάκις δὲ ὁ δ.

Βασανιτὴς, λ. — λίθου βάσανος, ᾧ π. τὸ χρόμα ἐδ. Βασανιστὴς, λ. — λίθος β. ᾧ π. τὸ χρυσίον ἐδ.

c. 700. l. 10. Βασιλ, ἡ β. Βασιλή. ἡ β. [2])

Βασιλέως ὀφθαλμὸς, ε. — πράγματα τοῦ β. B. ὀφθ. ε. — τὰ πράγματα, ὃν τοῦ β.

Βασιλίδες, ὑ. — ἐπὶ τοῦ β. B. ὑ. — ἀπὸ τ. β.

[Βασιλῆα, βασιλέα.]

c. 701. l. 1. Βασιλίνδα, παῖδας ε. ἢ β. B. παιδιᾶς ε. ἢ β.

— l. 7. Βάσις, ὀρθμός. B. ὁ ῥυθμός.

— l. 13. Βάσκανος, φθ. — ἔπειτα ἀχ. B. φθ. — ἐπὶ τοῦ ἀχ.

c. 702. l. 17. Βασσάρις, α. καὶ βασσά π. B. α. καὶ βασσάτη. π.

c. 703. l. 3. Βαστα. ὄχειος, Δ. Βάστας ὁ Χῖος. Δ. [3])

c. 704. l. 9. Βαθάρα, πυκλιὴ, M. B. πυκλιή. M.

c. 708.

1) Ultimae vocis exitum delevit.
2) Scriba compendii glossae oblitus esse videtur.
3) Litteram in medio glossae delevit. Cf. VV. DD.

c. 708. l. 8. Βαττο. σίλφιον, π. — ἐπὶ τοῦ Κυρηναίου ε. τ. Βαττάδων μ. ἐξαίρετον σ.

Βάττου σκοπιὰ, χ. Λ. ἐπὶ Βάτου.

Βάττου σίλφιον. π. — ἀπὸ τοῦ Κυρηναίους ε. τ. Βαττιαδῶν μ. ἐξαίρετον τὸ σ. [4])

Β. σ. χ. Λ. ἀπὸ Βάττου.

c. 709. l. 3. Βανμῶ, τ. — ὥσπερ ἐν πεδοκλεῖ.

Β. τ. — ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεῖ.

— l. 6. Βαϋθεῖ, μασᾶται.

Β. μασσᾶται.

c. 710. l. 8. Βαχία, τελευτὴ, ἐνόχιος χ.

Β. τελετή. ἐνόρχειος χ.

— l. 15. Βδαλῆται, θ. ἢ μέλγηται.

Βδάληται. θ. ἢ ἀμέλγηται.

c. 711. l. 21. Βεβαιώσω, δίκην τὸ ἐπὶ τῶν ἡγησαμένων τ.

Βεβαιώσεως δίκη. ἐπὶ τῶν ὁρισαμένων τ. [5])

c. 712. l. 21. Βέβλεθαι, μ. Φ.

Β. μ. Φ. ἢ μέμβλεθαι. [6])

c. 713. l. 8. Βεβουκόλημαι, πέπεγμαι, π.

Β. πέπαιγμαι. π.

— l. 11. Βεβραύξαντα, σ. — τὸ — μέρη β.

Β. σ. — τὰ — μέρος β.

c. 714. l. 13. Βεβήκως, ὁ Ἡ.

Β. ὁ Ἡ.

c. 715. l. 3. Βείη, ζ. — πορεύσῃ.

Β. ζ. — π.

c. 719. l. 4. Βεμαικὸς δίκην, ϱ. — μὴ εὐθ.

Βέμβικος δίκην. ϱ. — μὴ ἐπ' εὐθ.

— l. 12. Βεμόλετο, ε.

Βέμλετο. ε. [7])

c. 720. l. 2. Βερβίκια, ξ. — λικύνθους ε.

Β. ξ. — ληκύθους ε.

— l. 13. Βερεκύντα βόμον, Φ.

Β. βρόμον. Φ.

c. 720.

4) Et hic litteram gloſſae expunxit.

5) Cf. VV. DD. quorum conjectura codicis ſcriptura firmatur.

6) Poſtrema: ἢ μέμβλεθαι. a Muſuro adjuncta ſunt.

7) Scriptura cod. archetypi fuit: Βέμβλετο.

c. 720. l. 16. Βερεκυντίας, α. — Βερονίκης.
Βερονίκη πόλις πλόκαμος, τοῦτον κατηγορεῖθαι — καλεῖται.
Βερονικίδαι, δ.
Βερονικίδες, υ.

B. α. —
Βερονίκης πλόκαμος. τοῦτον κατηστερίσθαι — καλεῖται. καὶ Βερονίκη πόλις.
B. δ. [8])
B. εἶδος υ.

c. 721. l. 10. Βεζωνετῶν, ἀλλὰ ἀνετῶν.

B. ἀλλὰ α.

— l. 13. Βεσὸν, ε. — ἔσον..

B. ε. — ἔσοντ. [9])

c. 723. l. 2. Βέλημα, κ. — Λάκωνες ἦλθης, ἡ Η.

B. κ. — Λάκωνες.
Βήλθης. ἡ Η. [10])

— l. 5. Βηλὸς, ο. — μαίνεσθαι.

B. ο. — βαίνεσθαι.

— l. 8. Βλοσέμεν, σ.

Βλησέμεν. σ.

— l. 11. Βῆμα, π. — λόγιον — κυεκκλῆσαι.

B. π. — λογεῖον — κ.

c. 724. l. 9. Βηρὶ, μέναι ὥρμησαν ἰ.

Βῆ ῥ' ἴμεναι. ὥρμησεν ἰ.

— l. 15. Βῆσσαι, κ. — καταβάσιμα ο.

B. κ. — καὶ τὰ βάσιμα ο.

— l. ult. Βησίσεις, τ.

Βησήσεις. τ.

c. 725. l. 4. Βήσσομεν, ἐπιβηβάσωμεν, ἐμβηβάσωμεν.

B. ἐπιβιβ. ἐμβιβ.

c. 726. l. 7. Βίδην, ε. κροῦμα. Σοφ. ἀκρ....

B. ε. κρούματος. Σοφ. Ἀκρισίῳ. [11])

Βησαβεὲ, μήρ Σ. — ἐπιψα βίδηνται κ.

B. μύρω Σ. — ἐπιψάλλειν βίδηνται κ. [12])

c. 726.

8) Βερονίκη πόλις e margine alieno loco insertum est.
9) Ultimae vocis litteram aut syllabam in fine delevit.
10) Unita separavit.
11) Compendium lemmatis delevit.
12) In litt. μηρ latet compendium v. μήτηρ. Ceteroquin

c. 726. l. 14. Βίην ἡρακλήϊην, π.
Βίην Ἡρακληείην. π.

c. 727. l. 9. Βίμβλινος, ε. — Ε. δὲ ἀπὸ ῥοιῶν Β.
Β. ε. — Ε. δὲ τὸν ἀπὸ ῥ. Β. [13])

— l. 14. Βιάτοιο, τ.
Βιωτεύειν, τοῦ ζ.
Βιωτῆς, ζ.
Βιότοιο. τ.
Βιοτεύειν. τὸ ζ.
Βιοτῆς. ζ.

c. 728. l. 1. Βιωτεύων, συνζῶν, σ.
Βιοτεύων. συζῶν. σ.

Βιοῦν, καὶ βιωτεύειν — βιωτεύειν δὲ τ.
Β. καὶ Βιοτεύειν — Βιοτεύειν δὲ, τ.

Βίωτος, τ. — καὶ τί πρὸς τὰ ζῆν βίωτον καταικείρ....
Βίοτος. τ. — καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Βίοτον καταικείρειν. [14])

— l. 8. Βήϊον μεμαλαγμένον, ε.
Β. μ. ε. [15])

Βιωτοῦ, β.
Βιότου. β.

c. 729. l. 5. Βίσσαιον, ο. — πολεμ....
Βίσσαιος. ο. — πολεμιστοῦ. [16])

— l. 13. Βισύρας, ἡ. — Χέρσαννισυτην λ. Βισσύρας.
Β. ἡ. — Χερσοννησίτην λ. Βισσύραν.

— l. ult. Βίω, ἴσως, σ.
Βίωρ. ἴσως. σ.

c. 730. l. 1. Βλαῖ, βλ.
Βλαιτή. βλ.

Βλάμεν, ε.
Βλάβεν. ε.

— l. 6. Βλαβυρίαν, εἰκεολογίαν.
Β. εἰκαιολ.

c. 730.

VV. DD. bene animadvertunt, locum corruptissimum esse, atque glossam Βηρσαβεὲ e margine intrusam.

13) Cf. VV. DD. qui ἀπ' ὀρέων B. bene restituunt.

14) Ultimae vocis compendium delevit. Scriptum erat, si bene video: καταικείρετε.

15) In codice archetypo scriptum erat: Βήον. In ectypo correctio juxta vitium posita est: Βήϊον. In Ald. mendum typ.

16) Ultimae vocis compendium delevit.

c. 730. l. 12. Βλαδαρὸν, ε. χαυνόν.	B. ε. χαῦνον.
— l. ult. Βλάκακα, β. — προβα^{τδ}	B. β. — προβατώδη.
c. 731. l. 2. Βλακίας, ἰ.	Βλακείας. ἰ.
— l. 9. Βλὰξ, μ. — δασώδους.	B. μ. — δυσώδους.
— l. 13. Βλασκείας, ἰχθὺς^{ας} ποιός^{ης}.	Βλασκίας. ἰχθῦς ποιούς. [17])
c. 732. l. 1. Βλάτταν, χ.	Βλάττανον. χ.
— l. 6. Βλαστά^{ν}, βλαστή^{σ}. K.	Βλαστάνει. βλαστήσει. K.
— l. 10. Βλαπτοῦν, υ.	Βλαυτοῦν. υ.
Βλεερεῖ, ο.	Βλεέρει. ο.
Βλείεις, β. καὶ βλεῖο, ἔτι Βλεθράνασιν ἰ.	B. β. καὶ B. ἔτι. Βλεθράνασιν. ἰ. [18])
c. 733. l. 1. Βλένα, μ. — πλένα καὶ πλέννα, τ.	Βλέννα. μ. — Πλέννα. καὶ Π. τ.
— l. 14. Βλεφαρίδες, αἱ ε. — τρίχαι.	B. αἱ ε. — τρίχες.
— l. 18. Βληθρὴν, τ. — πάλην.	B. τ. — ἁπαλήν.
— l. ult. Βλὴρ, δ. — π^{ὲ} ἀλκμαίων ἡ λ.	B. δ. — παρὰ Ἀλκμαίωνι ἡ λ. [19])

c. 734.

17) ης inter lineam notatum forte vitiosum est pro ους. Cf. VV. DD.

18) Conjuncta separavit.

19) Lego: παρ' Ἀλκαίῳ ἡ λ. Litt. ν in Ἀλκμαίων provenit ex jota dativi affixo, prima enim scriptura fuit procul dubio: παρ' Ἀλ^{κ}μαίωι ἡ λ. Correctio interlinearis voci postea inserta fuit, unde Ἀλκμαίωι, Ἀλκμαίων et Ἀλκμαίωνι. Ipsam praeterea glossam apud Alcaeum potius, quam apud tragicum quaererem. Cf. VV. DD. a quibus dissentio.

c. 734. l. 5. Βλήσσα, β. ἡμίπειρον. — Βλήσσαν. β. ἡμιπέπειρον.

Βλῆσται, β. — Βλῆθαι. β.

Βλησταὶς, ὁ χ. — Βλήστας. ὁ χ.

Βλησύριμος ὁ ἱππ. καὶ ἀλύς. — Β. ὁ ἱππ. καὶ ἀλύς.

c. 735. l. 5. Βλήχων, γ. — ἐφήβαλον. — Β. γ. — ἐφήβαιον.

Βλιαρὸν, ἀβλεβές. — Β. ἀβλαβές,

Βλιβρὸν, λαγρόν. — Β. λαγαρόν.

Βλίδες, ψηκάδες. — Β. ψεκάδες.

— l. 11. Βλιηχῶδες, βλιχῶνες, π. — Β. β. π.

c. 736. l. 7. Βλίσαι, κ. — ὑπὸ τοῦ μέλ.. τρυγῆσαι. — Β. κ. — ὑπὲρ τοῦ μέλιτος. τ.[20])

— l. 12. Βλιτάχεα, π. — κογχύλεα. — Β. π. — κογχύλια.

c. 737. l. 3. Βλιτύριον, Ἰ. — ἐπιδίδωσι. — Β. Ἰ. — ἐπ.

— l. 6. Βλοσυρωπεῖς, κ. — ἐχούσας. — Βλοσυρῶπις. κ. — ἔχουσα.

— l. 8. Βλύδιον, υ. — ὑποδήματα. — Β. υ. — ὑπόδημά τι.

— l. 10. Βλώθρη, εὐάξης, ἢ προβαίνειν καὶ ἄνω θρώσκειν. — Βλωθρή. ε. ἢ προβαίνουσα καὶ ἄνω θρώσουσα.[1])

c. 738. l. 8. Βόεσι, β. — Βόεσσι. β.

Βοάεσιν, ί. — Βοείαισιν. ί.

Βοὴ, β. — Βοείη. β.

c. 739. l. 6. Βολίδες, ἀκοντίαι, λ. — Β. ἀκόντια. λ.

c. 739.

20) Exitum v. μέλ.. delevit.

1) Musurus in mente habuit θρώσκουσα. Cf. VV. DD.

c. 739. l. 6. Βολῖς, β.	Βολίς. β. [2]
Βολίσι, τρώεσι, πληγέσι.	B. τρώσεσι. πληγαῖς.
— l. 15. Βομβαύλιος, ὁ α. ἐπὶ τ. β.	B. ὁ α. ἀπὸ τ. β.
c. 740. l. 6. Βομβρύζων, τῶν θρῦζων, β.	B. τονθορύζων. β.
— l. 13. Βομβηλιὸς, π.	Βομβυλιός. π.
c. 741. l. 1. Βόμβυξ, α. — Βόμβυλ.. υ.	B. α. — βομβυλιοῦ. [3]
— l. 8. Βομβυλεύματα, τ. — καταςκευασμένα.	B. τ. — κατεσκευασμένα.
Βοσνητὰ; ὧν τ. β. ἠγορᾶσθαι, ἢ ἀνόσιος. π. — ἀνοσίως.	Βοωνήτων. τ. β. ἠγορασμένων. ἢ ἀνοσίων. π. — ἀνοσίων.
— l. 13. Βόοσκον, βούφορμον, ο.	B. βούφορβον. ο.
Βοοσσῶος, μ.	Βοοσσώω. μ.
c. 742. l. 7. Βορβύλα, π. — σησαμῆς εὐμεγ.	B. π. — σησαμὶς ἢ ἐπὶ εὐμεγ. [4]
— l. 12. Βορεασμοὶ, Α. — ἄν. τοι π.	B. A. — ἄνοτοι π. [5]
— l. 16. Βορεῖον, γ. — πως.	B. γ. — πῶς.
Βορθαγορίσκια, χ.	Βορθαγορίσκια. χ. [6]
c. 743. l. 9. Βόρμος, ο. — αὐτὸ κάτω φ.	B. ο. — αὐτομάτως φ. [7]

c. 743.

2) Scriptum fuit: Βολιεῖς. nam nexum litt. ει delevit. Eam iterum emendationem interlin. voci infartam, in archetypo enim codice, ni fallor, ita exaratum fuit: Βολεῖς.

3) In Ald. Βόμβυρ errore typ. Musurus in ultima voce litteram aut duas erasit.

4) In Ald. Βορκύλα vitio typ. A Musuro ἢ ἐπὶ inseruntur.

5) Litteram delevit; ni fallor, scriptum erat: ἄνετοι. quod Hesychio restituendum est.

6) Unita disjunxit.

7) In Ald. vitium typ.

c. 743. l. 19. Βοῤῥᾶς, β. Βορᾶς. β.
Βοῤῥὸν, β. Βορόν. β.
Βοῤῥοῦ, τοῦ β. ἦγε π ἀριστονυ. Β. τ. β. ἦγε παρὰ ἀριστ..... [8])
c. 744. l. 5. Βοσκόμενον, δαπανοῦν. Β. δαπανῶν.
— l. 7. Βοσκὰς, φ. Λίβιον. Β. φ. Λίβυες.
— l. 17. Βοστρυχῆνδες, τ. Βοστρυχίνδες. τ.
c. 745. l. 1. Βοτροειδία, ἐνωταίριον ε. Β. ἐνωταρίων ε.
— l. 8. Βοτιανείρη, τ. Βοτιάνειρα. τ. [9])
— l. 10. Βροτῶν, ϑ. Βοτῶν. ϑ.
c. 746. l. 2. Βουβαλὶς, ο. — στρεάγαλοι. Β. ο. — ἀστρεάγαλοι.
— l. 9. Βουβάρας, μ. — αὐχῆνα. Β. μ. — αὐχένα.
— l. 15. Βουβωνίας σκότος, ὁ β. Βουβωνιασκόπος. ὁ β.
Βουγαίϊος, μ. Βουγαίϊον. μ.
c. 747. l. 3. Βούβωστις, μ. Βούβρωστις. μ.
— l. 5. Βουγενεῶν, τ. — ἄρμενοι γὰρ Δανάου γῆς ἐπὶ γενέας. Βουγενέων. τ. — Ἄρμενα παὶρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ Βουγενέων.
— l. 10. Βουδάκη, ἡ βουπρῆστις. Β. ἡ βούπρηστις.
— l. 15. Βούδιος, π. — ἀ... ων, α. Β. π. — ἄφρων, α. [10])
c. 748. l. 1. Βοζήγις, ἡ. — ἡ πρῶτος — ἱερεὺς ἀρότρους ε. Βοζύγης. ἡ. — ὁ π. — ἱ. ἀρότους.

c. 748.

8) Signum in Ald. omissum est. Ultima male descripta sunt ob notas compendiorum in archetypo cod. forte paulo intricatiores. Scribendum est: ἡ λέξις παρ' Ἀριστωνύμῳ. Ita Musurus quoque nomen scripserat, at ωνύμῳ iterum expunxit.

9) In Ald. mendum typ.

10) Lacunam ms. Musurus tali modo supplevit.

c. 748. l. 6. Βουθέρει, ε. — Β. ε. — Βούθεροι.
— l. 8. Βούθουτον, ὁ τ. Βούθυτον. ὁ τ.
— l. 10. Βουθὸς πέφυται, π. Β. περιφοιτᾶ. π.
c. 749. l. 1. Βουκέφαλος, ἱ. — ἀχίοις — Ἰνδίοις — Βουκολέοντα. Β. ἱ. — ἰσχίοις — Ἰνδοῖς — Βουκεφάλειαν.
— l. 13. Βουκολήσομεν, μ. ἁπτάσομεν. Β. μ. ἀπατήσομεν.
— l. 16. Βουκόλος, β. Βοοσκός. Β. β. Βοσκός.
— l. 21. Βουκόλω, Φ. πόλις Θρ. Βουκολῶ. Φ. πόλις, ἢ Θρ.
— l. 24. Βουλαῖα, τ. Βούλαια. τ. [11])
c. 750. l. 3. Βούλεον, β. Βούλαιον. β.
— l. 5. Βούλευμα, αἱ β. Βουλεύματα. αἱ β.
— l. 18. Βουλή, γ. — πρᾶγμα Βουλῆς [λαχεῖν.] Β. γ. — π. Βουλῆς. [12])
c. 751. l. 2. Βουμανὲς, καὶ Βούπαστον. ε. Β. καὶ Βούπαστον. ε.
— l. 5. Βουμυκαὶ, Φ. μυκημῶν. Β. Φ. μυκηθμῶν.
c. 752. l. 4. Βουπεύν.., μ. Βούπειναν. μ. [13])
— l. 6. ΒουόΦθαλμος, β. ΒοόΦθαλμος. β.
— l. 10. Βουπρασία, τ. τῆς Ἰλιάδος, ἢ κ. ἐν Ἰλίῳ. Βουπράσιον. τ. τῆς Ἠλιάδος, ἢ κ. ἐν Ἠλιδι.
c. 753. l. 5. Βούῤῥα, π. Βοῦρα. π.
— l. 16. Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, π. — Ἀθηναίων ἔχειν β — ἐκτείνειν τ. Β. ἐπὶ γ. π. — Ἀθηναίων νόμισμα ἔχειν β — ἐκτίνειν τ. [14])

11) Cum Kuſtero ſcribendum eſt: Βουλαῖα.
12) λαχεῖν bene ſublatum eſt, nam a ſcriba, qui ſequentem gloſſam in mente habuit, adjunctum fuit.
13) Exitum gloſſae delevit.
14) νόμισμα a Muſuro inſertum eſt.

c. 754. l. 2. Βοῦς ἐπὶδεμαὶ, κ.
— l. 7. Βουσία, γ. — Βουσκητήριον εἰς εὐξύην εἴρ.
— l. 15. Βοῦς ἐμβαίνει μέγας, Στράττις ε. — Βοῦς ἐπίγνωσιν.
Βοῦς ζ', μ. — Κλητόδημος ἐν ἀττίδι Φ.
c. 755. l. 3. Βούσυκα, τ. μ. σῦκα, Βουστάνη, β.
— l. 6. Βοῦταμ, β. ν. Βότιρες.
[Βοῦς ἐμβαίη. μέγας στρατιὴς εἶπε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ.]
Βουτάνη, μ. — μάστιγξ.
— l. 11. Βούταρος, ὁ παχὺς, ἢ ὁ πάχης.

Βοῦς ἐπὶ δέρμα. κ.[15])
Β. γ. — βοσκητήριον, εἰς εὐρύ ◻ εἴρ.[16])
Β. ἐμβαίνει μ. Στρατὶς ε. — Β. ἐπὶ γλώττῃ.[17])
Βοῦς ἕβδομος. μ. — Κ. ἐν Ἀττίδι Φ.
Β. τ. μ. σῦκα.
Βουστάνη. Β.[18])
Β. β. ν. Βοτῆρες.

Βουτάνη. μ. — μ.[19])
Β. ὁ ταχὺς, ἢ δ παχύς.[20])

c. 755.

15) Heſychius ſcripſit: Βοῦς ἐπὶ δεσμά. Litt. σ ante μ ſaepius elabitur.
16) Compendium v. εὐρύην, quo ην ſignificatur, delevit. Signa Muſuri in Ald. omiſſa ſunt.
17) In Ald. ἐμβαίνη culpa typ. In ultimis vitium codicis ex nota compendii male deſcripta oriri videtur.
18) Unita ſejunxit. Gloſſam Βουστάνη ad infra ſeq. Βουτάνη in margine notatam fuiſſe ſuſpicor.
19) En correctionem marginalem praeced. gloſſae Βοῦς ἐμβαίνει μ. bene a Muſuro excluſam; in ea deſcribenda ms. interpunctionem retinui.
20) Correctio interlin. textui inſerta eſt; ſcriptum enim fuit: Βούταρος, ὁ παχύς πάχης. Haec ſcriba ſuo modo conjunxit: Β. ὁ παχὺς, ἢ ὁ πάχης. Cf. VV. DD. quos Muſuri ταχὺς vexavit.

c. 755. l. 13. Βουτελέστιν, ϑ. Βουτελέειν. ϑ.
c. 756. l. 2. Βουτιάνειρη, τ. Βουτιάνειρα. τ.
Βούτιμοι, βοώνηται, ω. B. βοώνητοι. ω.
— l. 8. Βούτορον, ψάκαστρον, ν. — Βουκέντη. B. ψάκαστρον. ν. — β.
Βουτόων, ὁδὸν ἄτραπον. Βούτορον. ὁδόν. ἀτραπόν.
— l. 13. Βούτυπον, π. — Θαυλωνίδων γ. B. π. — Θαυλωνιδῶν γ.
— l. 15. Βούτυπος, ὁ β. — ἔμπις. B. ὁ β. — ἐμπίς.
c. 757. l. 2. Βούφαρον, τὴν εὐάρστρον γ. B. τ. εὐάρστον γ.
— l. 12. Βουχρώς τις, ἰσχυρὸς, ἢ ἴξηρος. B. i. ἢ ὁ ξηρός. [1])
— l. 15. Βοῶν, τ. — ἀσπίδων. B. τ. — ἀσπίδων.
c. 758. l. 4. Βοωτεῖν, α. — ὃν ὁ Ω. B. α. — ὅτε ὁ Ω.
Βραβέα, ἄρχων, β. B. ἄρχοντα. β.
— l. 11. Βραβευέτω, μ. μηνυσάτω, ἠθυνέσθω. B. μ. μηνυσάτω. ἰθυνέσθω.
— l. 14. Βραὶ ἀδελφοὶ ὑπὸ Ἰλείων. Βραὶ □ ἀδελφοὶ, ὑπὸ Ἠλείων. [2])
— l. 17. Βραγχιάζοισθαι, πνίγοισθαι. Βραγχιάζεσθαι. πνίγεσθαι.
c. 759. l. 1. Βράγχος, ν. — διαφθείρεται. B. ν. — διαφθείρηται.
Βράγχοντος, β. ἀλλόντος. B. β. ἀλόντος.
— l. 6. Βραδέως, μελητικῶς. B. μελλητικῶς.
— l. 14. Βράκες, ἀναξηρίδες. B. ἀναξυρίδες.
— l. 18. Βρακὶς, σ. Βρακεὶς. σ.

1) Signum supra ἴξηρος posuerat, quod typotheta in Aldinam recepit. Et hic sine dubio correctionem cum vitiosa lectione unitam habemus.
2) Correxerat: Βράβεις. quod postea delevit.

c. 760. l. 6. Βράσκη, κράμη, Ἰ.	B. κράμβη. Ἰ.
Βρασσὸν, β.	Βρᾶσσον. β.
c. 761. l. 7. Βαυρωνίοις, τ. — Βραβῶνι τ.	Βραυρωνίοις. τ. — Βραυρῶνι τ.
— l. 12. Βραχέ.., ε.	Βράχεν. ε.[3])
— l. 21. Βραχυτελὸν, μ.	Βραχυτελές, μ.
c. 763. l. 1. Βενθινῷ, α.	B. α.
— l. 3. Βρενθινὰ, ρ. — οὐκευ οἱ δὲ, φ.	B. ρ. — ο. οἱ δὲ, φ.[4])
— l. 7. Βρένθον, μ. — κόσυφον λ.	B. μ. — κόσσυφον λ.
c. 764. l. 5. Βρέτας, ξόανα, ἐ εἴδωλα, ο. τι. π. τῷ β. — Δίκηλον.	B. ξόανον. εἴδωλον. ο. τι παρὰ τὸ β. — Δείκελον.
Βρέτη, α.	Βρέταϊ. α.
c. 765. l. 16. Βριάρεων, ἀνθρώπῳ ἑκατονταχείρῳ.	B. ἄνθρωπον ἑκατοντάχειρα.
c. 766. l. 2. Βριαρὸν, κ. — μέγα, β.	B. κ. — μέγαν. β.
Βριάρως, στ.	Βριάρεω. στ.
Βρίγες, οἱ μ. — φαίνεται.	B. οἱ μ. — φαίνεται Βρίγα λ.[5])
Βρίγα λ.	
— l. 10. Βριγκώμενον, ο. μιμούμενον.	B. ο. μυκώμενον.
— l. ult. Βρινποιὸς, μ.	B. μ.
c. 767. l. 1. Βρικρὸν, μ.	Βριηρόν. μ.
Βρίθει, θαρύνει, α.	B. θαῤῥύνει. α.
— l. 10. Βρίκελοι, οἱ μ. — ἐπὶ τ. β. — βροτοίκελοι.	B. οἱ μ. — ἀπὸ τ. β. — β.[6])

c. 769.

3) Glossae exitum delevit.
4) Tale inter οὐκευ et οἱ δὲ in ms. relictum est spatium.
5) Sejuncta univit.
6) In Ald. βροτοίκελα a typotheta.

c. 769. l. 1. Βρόγχος, β. Βρόαγχος. β.
— l. 6. Βρόκοι, ἀτέλεβοι, α. B. ἀττέλεβοι. α.
— l. 13. Βρόμος, β. — σίτου. B. β. — σίτῳ.
c. 770. l. 2. Βρόσσομος, βραχυτέρου. B. βραχύτερος.
— l. 8. Βροτολογεῖ, ἀνωφθορεῖ. Βροτολοιγῷ. ἀνθρώπῳ φθορεῖ.
— l. 10. Βροτήσεια, α. Βροτήσια. α.
— l. 20. Βροῦκος, α. — ἕτερο.. ἀρουραῖαν μάν... B. α. — ἕτεροι, ἀρουραίαν μάντιν.[7])
c. 771. l. 9. Βρουχέων ἢ βρουκε.., σ. Βρούχέως. ἢ βρουκέως. σ.[8])
c. 772. l. 2. Βρόχος, ἀγκοίλη. Δ. B. ἀγκύλη. Δ.
c. 773. l. 1. Βρυαλίκται, π. ὄρχηται μεν αἰδοίπου Ι. B. π. ὀρχησταὶ μεν αἰδοίπου Ι.
— l. 4. Βρυάσομαι, ἀναβακχεύσομαι μ. B. ἀναβακχεύσομαι μ.
— l. 6. Βρυγμός, κ. — ἐπὶ τ. β. B. κ. — ἀπὸ τ. β.
— l. ult. Βρύθακες, αἱ χιστῶνες θομβύκινοι ἢ γ. ἰθαλενων. B. αἱ χιτῶνες βομβύκινοι. ἢ γ. ἰθαγενῶν.[9])
c. 774. l. 7. Βρυκετὸς, τ. — βρυκιθμὸς ὁ. B. τ. — βρυκηθμὸς, ὁ.
— l. 14. Βρυδαλίχαι, π. — ὄρρ τίθεται, ὀρίνθω, B. π. — ὄρρ ◻ τίθεται, ὁ Ῥίνθων τὴν ὀρχήτην

7) Duas voces in fine truncavit. Hesychium ex Suida emendasse videtur. Cf. VV. DD.
8) Compendium in fine v. βρουκε.. delevit. In Ald. vitium typ.
9) In Ald. ἰθαγεεμῶν errore typoth. Vox in ms. accentu caret.

τὴν ὀρχίστραν καὶ γυναίκ... ἱμάτια ε. — μαχραὶς β.	στραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια ε. — μαχλαίδας β. [10])
c. 775. l. 6. Βρῦλ, πιεῖν.	Βρῦλλαι. π.
Βρύματα, μυρήματα.	Βρύματα. μ. [11])
c. 776. l. 10. Βρύττος, ε. — Βρυγγόνην λάχης π.	Β. ε. — Βρυγγόνην λάχης π. [12])
— l. 12. Βρύχ., υ.	Βρύχιον. υ. [13])
Βρύχαναι, σ.	Βρυχάναι. σ.
c. 777. l. 2. Βρυχιθμὸς, σ.	Βρυχηθμός. σ.
— l. 5. Βρυχίσασθαι, ὡς λ.	Βρυχήσασθαι. ὡς λ.
— l. 8. Βρύτινας, γ. περὶ Λ.	Βρυτίνας. γ. παρὰ Α.
Βρυτίνη, ἐν μαλθακοῖς ἄμοργον ἔνδον.	Βρυτίνη. ἐν μαλθακοῖς. ἀμοργὸν ἔνδον
Βρύτινην νίθειν τινα ἔπαξε πρὸς τὸ πόμα τὸ Βρύτινον, ἔστι δὲ καὶ ζῶον.	Βρυτίνην νήθειν τινά. ἔπαιξε πρὸς τὸ πήνισμα τὸ β. ἔστι δὲ κ. ζ.
Βρύτον, ὅμοιον κ. — Βρύτινον π. ν. σμα, ὅπ.	Β. ὁμ. κ. — β. πήνισμα, ὅπ. [14])
— l. ult. Βρύχεται, μένεται.	Β. μαίνεται.
c. 778. l. 5. Βρωμομένου, ὀγκομένου.	Βρωμωμένου. ὀγκωμένου.
— l. 7. Βρώτωον, βρῶσιν, τ.	Βρωτύν. β. τ. [15])
— l. 9. Βαβὰ, τ.	Βαβαί. τ. [16])

10) In v. ὄρρ᾽ notam compendii, et in v. γυναίκ... exitum delevit. In ms. nullum lacunae indicium.

11) In prima gloſſa ſcriba compendii oblitus eſſe videtur. Ambae in Ald. male jungebantur.

12) Nullum in ms. lacunae veſtigium.

13) Exitum gloſſae delevit; ſcriptum erat: Βρύχα, υ.

14) Sic locum corruptum ordinavit et reſtituit, in v. π. ν. σμα duas litteras expunxit. Lectio: τὸ πόμα τὸ β. male a Muſuro ſollicitata, procul dubio retinenda eſt.

15) Scriptum fuit: Βρώτων. unde Βρώτωον.

16) Reponendum eſt: Βυβά. Cf. VV. DD.

c. 778. l. 14. Βυδοὶ, οἱ μ. — σοφῶς κρησίν.
B. οἱ μ. — Σοφοκλῆς Κρησίν. [17])

— l. 16. Βυζάντες, πλ.
Βύζαντες. πλ.

— l. 19. Βύζ···, ἰ. — πληρους.
Βύζην, ἰ, — π. [18])

c. 779. l. 3. Βυζὸν, π. — μέγα. [Βύθιος, Φόσσα.]
B. π. — μέγα.

Βυθίζων, π. ἐν β. σκύθαι.
B. π. ἐν β. σ. [19])

— l. 13. Βυλίχαι, χ. τ. ὀρχιστῶν, π.
B. χ. τ. ὀρχηστῶν, π.

c. 780. l. 16. Βυρρὸς, κ. Τυρηνός.
B. κ. Τυρρηνός.

Βυρσαίετο, Α. ἀπὸ τοῦ β.
Βυρσαίετον. Α. ἀπὸ τῆς β.

c. 781. l. 2. Βύρσαν, π' Θ Αρ. ἐν ἀεράμασι π.
B. πάλιν Ἀθηνῶν Αρ. ἐν ἀεράμασι π.

— l. 8. Βῦσσαι, ἐπιθῆναι, Φ.
B. ἐπιθεῖναι. Φ.

— l. 16. Βυσσοβάρη, μ.
Βυσσοβαρῆ. μ.

c. 782. l. 1. Βυσσοδομεύει, ε. — ἀποκεκρυμένως β.
B. ε. — ἀποκεκρυμμένως β.

— l. 5. Βύσινα, π.
Βύσσινα. π.

Βυσσὸς, β. — ἀντὶ τῆς γῆς παραλαμβανομένων.
B. β. — ἀντὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον.

— l. 11. Βυσσῶσι, Φράζωσι.
B. Φράττωσι.

17) Bene correxit, nam ſcriptura σοφῶς ex compendio nominis nata eſt.

18) Notam compendii fini gloſſae adnexam delevit. In fine ſcribendum eſt πληρῶς, quod et accentus ms. indicare videtur.

19) Gloſſam interjectam ut ſpuriam rejecit. In fine ult. gloſſae ſcribendum eſt: Σκύθαι, citatur nempe ab Heſychio in caſu recto et ſine auctoris nomine fabula Sophoclis tali lemmate inſcripta: habemus, ut opinor, in v. Ἀψάλακτος exemplum. Vid. nota ad v.

c. 782. l. 15. Βύστραι, αἱ τ. — ψαμένους.
B. αἱ τ. — ὀψωμένους.

c. 783. l. 2. Βυτίνη, λάγηνος, ἢ ἄμις. T.
B. λάγυνος, ἢ ἀμίς. T.

— l. 7. Βωβὸς, πτοερός.
B. πηρός.

Βώβους, χωλούς.
Βωβούς. χωλούς.

— l. 12. Βώμω, ο.
Βωμώ. ο.

— l. 16. Βωθύζειν, β. θούσσειν.
B. β. θούσσειν.

c. 784. l. 4. Βωλία, β. μάζη εἰς εἶδός τ.
B. β. μάζη ἢ εἶδός τ. [20])

— l. 10. Βωλορύχα, τ.
Βωλώρυχα. τ.

— l. 13. Βώμαξ, β. — κωμὸς, υ.
B. β. — βωμὸς, υ.

— l. ult. Βώμενοι, οἱ π. — τοὺς οἰκοῦντες.
B. οἱ π. — κατοικοῦντες.

c. 785. l. 1. Βώμενος, β.
Βώμιος. β.

Βωμίνας, α.
B. α.

— l. 5. Βωμοῖσι, β. σεσι.
B. βάσεσι. [1])

c. 786. l. 8. Βώσοντι, βοήσαντι.
B. βοήσοντι.

Γ.
Γ.

c. 787. l. 4. Γάβενα, ὀξυβαφεῖ, η.
Γ. ὀξύβαφα. η.

Γαβεργὸς, ὀρουμισθωτός. Λ.
Γ. ἔργου μισθωτός. Λ.

c. 788. l. 4. Γαγγαλιοιδέων, γ.
Γαγγαλιειδέων. γ.

Γαγγίας, ἢ γ. — γελασινὸν, ο.
Γ. ἢ γ. — γελασηνὸν, ο.

Γάγης, Φ.
Γάγγης. Φ.

c. 789.

20) Mendosae lectionis origo est: μάζεις εἶδός τ. Musurus εἰς in textu deleverat; at ἢ, quod in margine adscripserat, typothetae oculos effugit, unde Aldina lectio. Cf. VV. DD.

1) Litteram delevit.

c. 789. l. 7. Γαίδος, γαίλοι, αι. Γ. γαίλοι. αι.

— l. 9. Γάζα, π. — βασι, ἢ οἱ ε. Γ. π. — βασίλειον. ἢ οἱ ε.

— l. 13. Γάζας, ἰ. ποιός. Γάζης, κεκορεσμένος. Γ. ἰ. ποιὸς γάζης κεκορ.[2])

c. 790. l. 2. Γαθιάδας, ἡ. — ῥύεται καὶ θ. Γ. ἡ. — ῥύεται ἐκ θ.

— l. 11. Γαιήϊδα, τ. Γαιήϊον, τ. — Πίτυον. Γαίη, τ. Γαιήοχος, ὁ τ. — ὀχήμασιν ἄρξουσι χ. Γαιήϊδα. τ. Γ. τ. — Τιτυὸν. Γαῖαν. τ. Γ. ὁ τ. — ὀχήμασιν ἄρξ. χ.[3])

c. 791. l. 1. Γάλλιμον, κεκριμένον, η. Γ. κεκριωμένον. η.[4])

— l. 3. Γαίηθες, πρῶτον ἡ Ἥ. — Χάωνας, Μ. Κασσωπαίνους. Γ. π. ἡ Ἥ. — Χάονας, Μ. Κ.

— l. 8. Γαιθυλαι, αι. Γαιθυλαίδη. αι.

c. 792. l. 8. Γαιῶς, μ. — ἢ κόντος λ. Γαιός. μ. — ἢ καντοὺς λ.

— l. ult. Γβήα, ἡδέως. Γάηα. ἡ.[5])

c. 793. l. 5. Γάκυ, ἡδὺς, γλυκύς. Γ. ἡδύ. γλυκύ.

— l. 10. Γάλα, ἡδέως. Γ. ἡδύ.

c. 794. l. 2. Γαλακτιόντες, γ. Γαλακτιῶντες. γ.

— l. 5. Γαλεξία, ε. Γαλαξία. ε.

c. 795.

2) Gloſſam antea ſeparatam cum praeced. in unam contraxit. Cf. VV. DD.
3) Nullum in ms. lacunae ſpatium.
4) Correctio interlin. a prima manu eſt. Cf. VV. DD.
5) Litt. β gloſſae inſerta digamma eſſe videtur.

c. 795. l. 1. Γαλαλαὶ, πόλις ἐθνον. Γ. π. ε.

— l. 5. Γαλεοὶ, μ. — ῥὶν Τ. Γ. μ. — Ῥίνθων Τ.

c. 796. l. 8. Γαλιακὸν, ὁ τ. Γαλιαγκών. ὁ τ.

— l. 11. Γαλίδεως, Κ. Γαληδέα. Κ.

Γάλινθοι, ε. οἱ δὲ Γαλ[ϑϑ] Γ. ε. οἱ δὲ Γαλ □ [6])

— l. ult. Γάλις, γαλαός. Γ. γαλεός.

c. 797. l. 6. Γαλλιῶται, ἀσκαλαβώτησις. Λ. Γ. ἀσκαλαβῶται. Λ.

— l. 8. Γάλος, ἡ τ. Γάλως. ἡ τ.

— l. 9. Γαλωνὶς, χ. Γαλονίς. χ.

— l. ult. Γαμηλία, φέρνη εἰς γ. Γαμήλια. φερνὴεις γ. [7])

c. 798. l. 11. Γάμορροι, οἱ π. — ἀγγέων τ. Γ. οἱ π. — ἐγγείων τ.

— l. 15. Γαμφαίη, γναμφαι, γ. Γαμφαί. αἱ γν. γ.

Γαμφηλήϊσι, σ. Γαμφηλῇσι. σ.

c. 799. l. 9. Γᾶν, ἀγγίον, σ. Γάνα. ἀγγεῖον σ.

— l. 11. Γάναι, περιπτύσαι. Γ. περιπτύξαι.

Γανάσσαι, σμίξαι, ἡ. Γ. σμῆξαι. ἡ.

Γαναυγέας, τέλειος ε. Γ. τελείους ε.

c. 800. l. 3. Γάνδαρος, ὁ ταυροκεάτης, π. Γ. ὁ ταυροκεάτης, π.

— l. 5. Γάνδομαι, π. Γάνδωμαι. π.

— l. ult. Γάνος, π. — ὕενα, υ. — Βυθινῶν. Γ. π. — ὕαινα, υ. — Βυθηνῶν.

c. 801. l. 12. Γανωδεις, λ. Γανωθείς. λ.

— l. 16. Γάπος, ο. Τυρηνοί. Γ. ο. Τυρρηνοί.

6) Vim duplicis ϑϑ in ult. voce Muſurus ignoraſſe videtur. Nulla eſt in ms. lacuna, nam legendum eſt: οἱ δὲ Γαλίνθοι. Cf. VV. DD.

7) Lectio codicis bona eſt, et a Muſuro corrupta. Cf. VV. DD.

c. 802. l. 9. Γάργασις, γ. ὑποσταθμοῦ. — Γ. γ. ὑποστάθμη.

— l. 12. Γαργηττὸς, δ. Ἀθηνήσι Φυλῆς, ο. — Γ. δ. Ἀθήνῃσι τῆς Αἰγηίδος Φ. ο. [8])

— l. ult. Γάῤῥης, ἄῤῥης. — Γ. ἄρης. [9])

c. 803. l. 8. Γαστερέσσοιον, τ. — Γαστέρες οἷον. τ.

— l. 10. Γαστεροχεῖρες, κ. — οἱ ἐπὶ τ. — Γαστερόχειρες. κ. — οἱ ἀπὸ τ.

— l. 12. Γαστεριμαργῆ, τῇ γ γαστριμαρ. — Γαστέρι μάργη. τῇ γαστριμάργῳ. [10])

— l. 16. Γάστριδες, οἱ τὰς ἑλμενεῖς ἔχ. — Γ. οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχ.

c. 804. l. 3. Γάστριον, πέμμα σισαμῶδες, παρὰ ἀκρισίῳ. — Γ. π. σ. π. Ἀκρισίῳ. [11])

— l. 13. Γάστρι, τ. — ῥόφανοι. — Γάστρια. τ. — ἢ ῥάφανοι.

c. 805. l. 9. Γαῦρος, α. σ. μεπλοπρε [εὖ] ἢ μετέωδρος ἀρι Φιλοκτίτῃ. — Γ. α. σ. μεγαλοπρεπὴς, ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ. [12])

c. 806. l. 2. Γάφυτον, ε. γ. ῥέον δούπησε, ε. — Γάφυτον. ε. γ. ῥέον. Γδούπησεν. ε. [13])

— l. 8. Γεγάκω, γ. — Γ. γεγενημένος ὦ. [14])

c. 806.

8) Ita lacunam ms. ſupplevit.

9) In editis vitium typ.

10) Ex ms. legendum eſt: τῇ γαστριμαργίᾳ. Cf. VV. DD.

11) Quamvis lemma in ms. perſpicue legatur, nullius tamen dubito, quin παρὰ Κρησὶ vera ſit Lexicographi ſcriptura. Cf. VV. DD.

12) εὖ, quod Muſurus delevit, e margine eſt, ubi erat correctio vitioſi compendii ἀρι, ſub quo nomen Euripidis latet.

13) Gloſſas antea unitas disjunxit.

14) ὦ in fine a Muſuro adnexum eſt.

c. 806. l. 8. Γεγάλημαι, γεγαλήνησμαι, διακέχυται.
Γ. γεγαλήνισμαι, διακέχυμαι.

Γεγανομένη, λ.
Γεγανωμένη. λ.

— l. 13. Γεγαότα, γ.
Γεγαῶτα. γ.

c. 807. l. 2. Γεγλύπονται, ἀντεγκλέονται.
Γεγλύπωνται. ἀντεγκλείονται.

— l. 4. Γεγριφὼς, ὁ τ. χ. ἀλλοῶν.
Γ. ὁ τ. χ. ἀλλοῶν.

Γεγυνεκωμένα, π.
Γεγυναικωμένα. π.

Γεγυρανόμενον, κ. ἠτονικότα τ.
Γεγυρανωμένον. κ. ἠτονηκότα τ.

— l. 13. Γεγωνὸς, μ.
Γεγωνώς. μ.

Γεγωνέειν, ε. βοῆς.
Γ. ε. βοᾷν.

c. 808. l. 3. Γειγνοῖα, γείτονα.
Γειγνοιᾷ. γειτονεῖ.

— l. 8. Γεινεαὶ, γ.
Γεινεᾷ. γ.

— l. 10. Γείσατο, τὸ ε. — ὁ πρ τῶν ϑ.
Γεῖσα. τὸ ε. — πρὸ τῶν ϑ. [15])

— l. 16. Γείση, ἐκϑ.
Γεῖσα. ε.

Γεισαποδίζειν, τ.
Γεῖσα ποδίζειν. τ.

c. 810. l. 1. Γελᾶν, α.
Γέλαν. α.

— l. 9. Γέλγη, ὀρωπὼς, κ.
Γ. ὁ βῶπος. κ. [16])

c. 811. l. 6. Γέλιν, ὀρκιᾶν.
Γ. ὀρμιάν. [17])

— l. 10. Γέλλαι, τίλαι.
Γ. τῖλαι.

c. 812. l. 2. Γελῶ, ε.
Γελώ. ε.

— l. 4. Γελλὼς, δ. ἢ γ. ταὶ νεωγνὰ π.
Γελλώ. δ. ἢν γ. ταὶ νεωγνὰ π.

— l. 6. Γελοδυτία, ὁλιοδυσία.
Γ. ὁλιοδυσία.

Γελοΐϊον, γ. γέλωτος ἄξιόν ἐστι.
Γ. γ. γ. ἄξιον. [18])

c. 812.

15) Eodem compendio ſcribitur et πρὸς, unde lectio vulgata.

16) Vocem ſigno notaverat: ὀρωπώς.

17) In Ald. ὁρμιάν. errore typ. Cf. VV. DD.

18) Cauſam permutationis ἔξεστι cum ἄξιον jam ſupra indicavi.

c. 812. l. 6. Γελοιὸς, ἰ. Γέλων, γ. ἢ γέλιον.
Γελοῖος. ἰ. Γ. γ. ἢ γέλλιον. [19])

c. 813. l. 3. Γελχάνος, ὁ Ζ. π κρισίῳ.
Γ. ὁ Ζ. παρὰ Ἀκρισίῳ. [20])

— l. 13. Γενάρχου, π. γενέθλιον γενήματα. γενεαὶ, Φ. — δύο μὲν [γὰρ] γ. οἱ δὲ λ΄. γενεὴ, ἡλ. ε. συγγένεια ἢ πρότερος, π.
Γ. πατρὸς. Γενέθλιον. γένημα. Γενεά. Φ. — δύο μὲν γ. — οἱ δὲ λ΄. Γενεὴ. ἡλ. ε. συγγένεια. Γενεῇ πρότερος. π. [1])

c. 814. l. 7. Γενέθλης, γ. γένεσις.
Γ. γ. γενέσεως.

c. 815. l. 1. Γενεὸς, ε. — πελέκεος.
Γ. ε. — πελέκεος. γενεολογία.

Γενεολογία, γενέσια ἑορτὴ πένθιμος Α. — καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τῇ γῇ θύουσι. γένεσιν, π.
Γενέσια. ε. π. Α. — καὶ ἐν ᾗ ἡμ. τ. γ. θύουσι. Γένεσιν. π. [2])

— l. 5. Γένεσις Κύπρου, ἡ σ. π. Κυπρίοις.
Γένεσις Κ. ἡ σ. π. Κ. γενεσιουργία.

Γενεσιουργία, γενέταν, π.
Γενέταν. π. [3])

c. 815.

19) Pro γέλιον lege γελοῖον, quod procul dubio e margine eſt, ubi ad praeced. gloſſam Γελοῖον notatum erat. Cf. VV. DD.

20) Correctionem typotheta neglexit. Scriptura codicis lumen adfert vitioſae lectioni παρὰ Ἀκρισίῳ. v. Γάστριον. Utrobique enim παρὰ Κρησὶν, ut VV. DD. monuerunt, Heſychio reſtituendum eſt; cauſae vero vitioſae lectionis partim in compendiis codicis archetypi, partim et in ſumma librariorum imperitia quaerendae ſunt.

1) Ita gloſſas cohaerentes ſeparavit. Inſertum γὰρ delevit.

2) Univit et ſeparavit. Γενεολογία procul dubio e margine eſt. In Ald. πάνθιμος incuria typ. Cf. VV. DD.

3) Itidem conjunxit et disjunxit. V. Γενεσιουργία, ni fallor, in marg. notata erat ad gloſſae praeced. interpretationem ἡ σπονδὴ, ut ſolita ejusmodi libationis denominatio.

c. 815. l. 9. Γενετύλης, γ. — τῇ ἑορτῇ — κείνας προετίθεσαν. — Γενετυλλίς. γ. — τ. ε. — κ. π.[4])

c. 816. l. 8. Γενικὸν, τ. κ. περιεκτικόν. — Γ. τ. κ. π.

[Εὐγενεῖς,] γενναίδαι, ε. — Γενναίδαι. ε.[5])

c. 817. l. 3. Γεν. ῆται, οἱ τ. — Γεννῆται. οἱ τ.[6])

— l. 9. Γεννήτορες, γ. δ. — Γεννήτορε. γ. δ.

— l. 11. Γένους τῆς, ε. — Γενούστης. ε.[7])

— l. 16. Γενοιατὸν, γ. — Γενοίατο. γ.

c. 818. l. 7. Γᾶτο, ε. ἀνέλαβεν. — Γ. ε. α.

[Γέντιμος, ἄκρον τοῦ ἁλιευτικοῦ καλάμου.]

Γέντα, κ. — Γ. κ.[8])

— l. 14. Γέντες, ἡ κ. — Γέντες. ἡ κ.[9])

c. 819. l. 2. Γέραα, τ. τιμά. — Γ. τ. τίμια.

— l. 10. Γεράροντες, τ. — Γεραίροντες. τ.

— l. ult. Γεραραί, ἰ. — ιδ'. — Γ. ἰ. — δεκατέσσαρες.

c. 820. l. 18. Γέργιθες, π. — Γέργιθος. π.[10])

c. 821. l. 1. Γερέρα, [ἐτίμου,] ἐτίμησα. — Γέρηρα. ἐτίμησα.

Γέρεστος, α. — Γεραιστός. α.

— l. 4. Γερήνιος, ε. γέρων. — Γ. ε. γ.

[Γερῆραν, ἐτίμητο.]

Γερθιδάρες, αἱ τ. — Γ. αἱ τ.

4) In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.
5) Εὐγενεῖς est interpretatio marg. v. Γενναίδαι.
6) Litteram delevit.
7) Glossam male scriptam ex Etymologo egregie restituit. In Ald. vitium typ.
8) Glossam intermediam delevit.
9) Glossam pro vitiosa habuit, nec digamma Aeolicum agnovit. C. VV. DD.
10) Non video, cur exitum glossae mutaverit. Scriptura codicis Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

c. 822. l. 3. Γέρων, ε. — ὦ γέρων.
Γ. ε. — ὦ γέρον. [11])

Γερᾶ, ἡ γερεὰ, ἰ.
Γ. ἡ γεραιά. ἰ.

c. 823. l. 1. Γερωνία, γ. — Λακεδαιμονίοις, κ.
Γ. γ. — Λ. κ. [12])

— l. 9. Γέτεσι, ἔτος.
Γ. ἔτει. [13])

— l. 12. Γεῦ, γυνὸν τ.
Γ. γυνόν τ.

— l. 19. Γευσώμεθα ἀλλ. πείλαν λ.
Γ. α. πεῖραν λ.

— l. ult. Γεφύρα, δ. ὁδὸς, [στρατὰ,] π.
Γ. δ. ὁδός. π.

c. 824. l. 12. Γεώγευς, ὁ Ἡ.
Γεώγης. ὁ Ἡ. [14])

— l. 18. Γεωνόμαι, οἱ ε. — αἰτούμενοι κ.
Γ. οἱ ε. — διαιτώμενοι κ.

Γεωπεῖναι, οἱ γ. πίνοντες, κ.
Γ. οἱ γ. πεινῶντες, κ.

c. 825. l. 9. Γηγενῶν, τῶν τὰ γεινὰ ε. κατὰκοινοῦντες καὶ π. — ἔχοντες.
Γ. τ. τὰ γήϊνα ε. — κατὰ κοινὸν δὲ, καὶ π. — ἔχουσι.

c. 827. l. 4. Γηράλιος, γ. γερόηθείση.
Γ. γ. γεροήθης. [15])

— l. 7. Γηράνιον, γήραν.
Γ. γῆρας.

[Γηράσας,] γήρας, γ. κ. συγκοπήν.
Γηράς. γ. κ. σ.

[Γήρας, γηράσας.]

[Γήρας ἀλλ᾽ οὐχ υἱὸς ἐν ἔτεσι πατρὸς ἐγήρα.]

c. 827.

11) Correctio typothetam effugit.

12) Mirum eſt, quod Muſurus Λακεδ. non expunxerit, ineptum enim ſcholion eſt praeced. Λάπωσι, ut VV. DD. jam viderunt.

13) ἔτος retinendum eſt. In Ald. mendum typ.

14) In Ald. Γεώργης incuria typ.

15) Fueritne ſcriptum? γέρων ἤθεσι. Vocem enim olim diviſam fuiſſe duplex accentus etiam indicare videtur.

c. 827. l. 7. Γηράσκει, φθ. Γηράσκει. φθ. [16])

— l. 12. Γηρεῖν ποίοις. Γηρεῖν ποίοις. [17])

— l. 15. Γήρια, τ. — πάππους λ. Γ. τ. — πάππους λ.

c. 828. l. 8. Γησόφαλος, ἡ Π. Γῆς ὀμφαλός. ἡ Π.

— l. 14. Γηφάγοι, π. — Κ. ἐγεκάλει. Γ. π. — Κ. ἐγ ἐκάλη.

c. 830. l. 6. Γίγγρι, ε. τι ἐπὶ κατὰ κώμης λ. Γ. ε. τι ἐπὶ κατὰ κώμων λ. [18])

c. 831. l. 4. Γίμασαι, σ. Γιμάσαι. σ.

— l. 8. Γίννος, ὁ π. — ὄνομα νωθή. Γ. ὁ π. — ὄνομα ν. [19])

c. 832. l. 6. Γισχὺν, ἡσυχήν. Γ. ἰσχύν.

Γιτέα, ἐτέα. Γ. ἰτέα.

— l. ult. Γλαμυρὸν, ἀ. ε. ὑπόδακρυν. Γ. ἀ. ε. ὑπόδακρυ.

c. 833. l. 9. Γλαμία, πόλ κρῆτες. Γ. πόλις Κρήτης. [20])

Γλαμυξίαν, γλαμαὶν, λημαίν. Γ. γλάμαν. λήμαν. [1])

c. 833.

16) In Ald. errores typ. Quae in ms. interjecta ſunt, ut ſpuria et e margine intruſa rejecit.

17) In corrupta ſcriptura Γηρεῖν nomen urbis quaerendum eſt, nam ποίοις corruptum eſt ex ſolito ſcribarum compendio $\overline{\pi}$. id eſt, πόλις. Non mihi placet VV. DD. τόπος.

18) Notaverat: ἐπὶ κ. at ſignum delevit, quod typotheta non obſervavit.

19) Neſcio unde correctio ὄνος ν. nam Muſuri non eſt. Aliquoties in Heſychio ob compendiorum ſimilitudinem vv. ὄνος et ὄνομα inter ſe permutantur.

20) Gloſſa, ni fallor, ad Cretenſes pertinet, atque ita interpungo: Γ. πόλις. Κρῆτες.

1) VV. DD. emendationem accentus ms. confirmant.

c. 833. l. 14. Γλαμψοὶ, γαληνοὶ στ. Γ. χαλινοὶ στ.

Γλαύμπτειν, πεινεῖν. Γ. πίνειν.

— l. 18. Γλαυκία, ἢ γλαυκὸν, β. Γ. ἢ γλαύκιον. β.

— l. 20. Γλαυκιόων, καταπληκτικὸς, ε. Γ. καταπληκτικὸν, ε.

c. 834. l. 3. Γλαὺξ, ν. Α. τετράδραχμον. ε. Γ. ν. Α. τετραάδραχμον. ε.

— l. 7. Γλαύσει, λ. Γλαύσσει. λ.

— l. 10. Γλαῦκ' Ἀθήναζε, π. — ὥσπερ γ. Γ. Α. π. — ὥσπερ εἰ γ.

— l. 14. Γλαῦκες Λαυριωτικαὶ, Α. — γλαὶξ δὲ τ. Γ. Λ. Α. — γλαὺξ δὲ, τ.

— l. 23. Γλαὺξ ἔσταστο. πρὸ τ. — κλαῦκαί φ. — προσημαίνουσι. Γ. ἔπτατο. πρὸ τ. — γλαῦκαί φ. — προσημαίνουσαν.

c. 835. l. 10. Γλαῦψαι, κ. Γλαύψαι. κ.

Γλευκήσας, γλ. Γ. ὑπὸ τοῦ γλ.

c. 836. l. 1. Γλήνεα, οἱ δὲ ποικίλιττα. κ. Γ. οἱ δὲ ποικίλ' ἄττα. κ. [2])

— l. 6. Γλήνη, κ. — οὐδένα α. Γ. κ. — οὐδενὸς α.

— l. 9. Γλήνωσα, π. Γληνωτά. π.

Γληχονοειδὲς, δίκταμνον. Γ. δίκταμον.

— l. 15. Γλησχρὸν, ε. Γλισχρόν. ε.

c. 837. l. 4. Γλιχεῖς, ε. Γλίχη. ε.

— l. 9. Γλιχὸς, φ. — πολυπεράγμονες, π. Γ. φ. — πολυπεράγμων, π.

— l. 12. Γλίδου χοάναι, ε. — πηλὶ Σ. Γ. χ. ε. — πήλινοι. Σ.

2) Scriptura ποικίλιττα corrupta esse videtur ex ποικίλματα. Cf. VV. DD.

c. 837. l. 12. Γλοίας, ἡ κ. — πολυδίκ, π. — Γ. ἡ κ. — πολυδίκη, π. [3])

c. 838. l. 3. Γλουτοὶ, τὰ τῆς τλ κο σφ. — Γ. τὰ τῆς κοτύλης σφ.

— l. 7. Γλυκίων, ἡδίων. [Γλυκυόνων, ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων.] Γλυκὴ, β. — Γ. η. — Γ. β. [4])

— l. 10. Γλυκερῶσιδωνίω, δ. — θεμέλης α. — σιδώνιον ἄστυ λιπόντες καῖδρος ἐρανάδαρον διαβεβ. — Γ. δ. — θυμέλης α. — Σιδώνιον ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν Ἀγήνορος παῖς. διεβεβ. [5])

— l. 16. Γλύκιον, η. γλυκὺς, η. — Γλύκιον. η. Γλυκύς. η. [6])

— l. ult. Γλυκκεῖν, τ. — Γ. τ. [7])

c. 839. l. 1. Γλυκὺ, μελιχροῦν. — Γ. μελιχρόν.

c. 839.

3) Compendium v. πολυδ. delevit.

4) Additamentum marginale Γλυκυόνων male ſcriptum pro Γλαυκιόων bene eliminavit.

5) Muſuri emendatio eſt docta et ingenioſa, ſed parum critica; cum vero in hexametris jambos quaeſiverit, a ſcriptura ms., longius, quam par erat, diſcedere coactus fuit. Fragmentum dramatis ex fine et principio hexametri conſtat, et ita digerendum eſt:

. . . . . Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες
καὶ δροσερὰν . . . . . .

Quod ſequitur ἄδαρον ſagacioribus expediendum relinquo. Gloſſam una litterarum ſerie exaratam typotheta male diviſit. Cf. VV. DD.

6) Unita ſejunxit. Γλυκὺς ſpurium eſt, originis enim v. Γλύκιον monſtrandae ergo in margine a ſciolo quodam notatum fuit.

7) In Ald. cum ſimpl. *n.* culpa typ.

c. 839. l. 6. Γλυκυσίδη, φ. π. συντελοῦν πρὸς ἀτοπήμα τι τ. γ.
Γ. φ. π. σ. πρὸς ἀτόπημά τι τ. γ. [8])

— l. 8. Γλυκύφρουροι, τ. — μελιόντες.
Γ. τ. — μέλιτος ὄντες.

— l. 15. Γλυφίδες, αἱ χ. — ἐπὶ τοῦ γελύφθαι.
Γ. αἱ χ. — ἀπὸ τοῦ γελύφθαι.

c. 840. l. 1. Γλυκὺς ἀγκὼν, π. — ἐπαινοῦντες δ. — Κλέαρχος δέ φησιν, ἐξυβρίζειν ε.
Γ. α. π. — ἐπαινούντων δ. — Κλ. δέ φησιν, τοὺς Αἰγυπτίους ἐξυβρίζειν ε. [9])

— l. 15. Γλωσσοστροφεῖν, π. καὶ στομύλεσθαι.
Γ. π. καὶ στωμύλλεσθαι.

c. 841. l. 13. Γναμπτῆσιν, α. ἐπικάμπεις.
Γ. α. ἐπικαμπέσι.

Γναμπτὸν, εὔπιστον, ε.
Γ. εὔπειστον. ε.

c. 842. l. 11. Γνοίης, ψεύδῃς.
Γνοίης κεν. εἰδείης ἄν.

Γνοίσαι, γνοῦαι.
Γνοιῆσαι. γνῶναι.

Γνόφεον, μέλιαν.
Γ. μέλαν.

Γνόφος, συνεφία, δ.
Γ. συνεφέα. δ.

Γνώμει δίδωμι, σ.
Γνώμῃ δ. σ.

c. 843. l. 3. Γνυπήσει, [εἰς] γόνυπετήσει.
Γ. γονυπετήσει.

— l. 5. Γνυπετοὶ, ε. δηλοι. α. — μετεγυμνᾶσθαι.
Γ. ε. δειλοί. α. — μετεγγυμνάσθαι.

— l. 17. Γνωρίσματα, τ. — περιδυραίων.
Γ. τ. — περιδερδραίων.

— l. 19. Γνῶθι σαυτὸν, α. Χεί φ.
Γ. σ. α. Χείλωνος φ.

Γνῶμ.., τὸ β. — κατηρτηκὼς η.
Γνώμα. τὸν β. — κατηρτυκὼς η. [10])

8) In Ald. πρὸς omiſſum eſt.

9) Lacunam ſolito ſigno notaverat: Κλέαρχος δέ φησιν □ ἐξυβρ. Poſtea vero τοὺς Αἰγυπτίους inſeruit. Cf. VV. DD.

10) Exitum gloſſae delevit. Cf. VV. DD.

c. 844. l. 12. Γνωσιμαχῆσαι, τ. μ. τοῦ γνῶναι τ. — τὸ γνωντα ο. — αὐτῶ μάχη, ἡ.	Γ. τ. μ. τὸ γνῶναι τ. — τὸ γνόντα ο. — αὐτοῦ μάχην, ἡ.
— l. ult. Γόνα, τὸ ο.	Γ. τὸ ο. [11])
c. 845. l. 2. Γόγρος, ἰ. — γρογώδης τ.	Γ. ἰ. — γρογώδης τ.
— l. 4. Γογρύζειν, τονθρύζειν, τ.	Γ. τονθορύζειν. τ. [12])
— l. 9. Γογγύζειν, φ. τὸ θρύζειν.	Γ. φ. τονθορύζειν.
c. 846. l. 12. Γοιαυτῶ, Γοῖδα Φάρυξ οὐκ οἶδα.	Γοιαυτώ. Φάρυξ. Γοῖδα. οὐκ οἶδα. [13])
c. 847. l. 6. Γοῖσος, μελίαν, π.	Γ. μέλαν. π.
— l. 10. Γοιτόσυρον, τ.	Γ. τ.
c. 848. l. 7. Γομφία, ἤγουν γομφοτηρία ξύλω εἰς τόμφους.	Γ. ἤγουν γομφοτήρια ξύλα εἰς γόμφους.
c. 849. l. 7. Γονᾷ, κ. — αἰϊδοῦν.	Γ. κ. — αἰδεῖον.
— l. 11. Γονορύης, ο. Γονόρυα, π.	Γονορρύης. ο. Γονορρύα. π.
c. 850. l. 11. Γονυαγκών, γ.	Γ. γ. [14])
— l. ult. Γονύκροτοι, ἤτοι βελεσοὶ, ὡς τ. γ. συγκρούει [ἡ] δηλοῖ, υ.	Γ. ἤτοι βλαισοί. ἢ ὃς τ. γ. συγκρούει δηλοῖ. υ. [15])

c. 851.

11) In Ald. Γόνατα, τὸ ο. vitio typ.

12) Male in Ald. τὸ θορύζειν. quod VV. DD. bene emendarunt. Idem vitium mox infra.

13) Gloſſas male cohaerentes disjunxit. Gloſſae ab Heſychio profectae ſine dubio fuerunt: Γοι, αὐτῷ, Γοῖδα. οἶδα, utrique gloſſae digammate praefixo. Quae hic interjacent Φάρυξ οὐκ, ſpuria ſunt atque e textu eliminanda, nec ejusmodi quisquiliae VV. DD. vexare debebant.

14) Scriptura codicis Heſychio reſtituenda eſt. In Ald. error typ.

15) Ex ms. reponendum eſt: Γ. ἤτοι βλαισοί. ὡς τ. γ. συγκρούοντες, ἢ δειλοί. υ.

c. 851. l. 6. Γόνυγρον, τ. — ἐπὶ τ. γ.
Γ. τ. — ἀπὸ τ. γ.

— l. 14. Γοῶσα, ϑ.
Γοάσσα. ϑ.

c. 852. l. 9. Γοργῶπιν, φερόφθαλμον.
Γ. φοβερόφθαλμον.

— l. ult. Γοργὼ, γ. — ζηλοχρύσω — τὰ Περσέα, κ.
Γ. γ. — ζ. — τὸν Π. κ.

c. 853. l. 5. Γοργείην κεφαλὴν, ϱ. — πλαγηθεῖσαν ἔπλασεν.
Γ. κ. ο. — πλαγηθεὶς ἀνέπλασεν.

— l. 11. Γοργύρα, υ. — ὑπ-. ξείη.
Γ. υ. — ὑπεξείη. [16])

— l. 20. Γοράτου, ἠφινὸν, οἱ δὲ ϱ.
Γ. ἠφινόν. οἱ δὲ ϱ. [17])

c. 854. l. 4. Γουνοεισαλῶς, ἐν τῷ γονιμῷ τ. α.
Γουνῷ ἀλωῆς. ε. τ. γονιμωτάτῳ τ. α. [18])

— l. 6. Γουνόντων, γοναάτων.
Γ. γ.

Γουνῶν, γ.
Γουνῷ. γ.

— l. 9. Γοργὼ, κ. — δυϊκῶς, [τὰ λοιπὰ ζητητέα ὄπισθεν εἰς ἕτερον Γοργώ.]
Γ. κ. — δυϊκῶς. [19])

c. 855. l. 5. Γραμμαιτικὰ, γ.
Γραμμαιτητικὰ. γ.

c. 857. l. 1. Γραύκαλας, ο.
Γραύκαλος. ο.

— l. 10. Γραῦς, ἔριφος, Α. — ἀκρίκα υ. τ. μάτην λέγομεν.
Γ. ε. Α. — ἀκρίδα υ. τ. μάτην λ.

c. 860. l. 14. Γρυλίων, ὁ χ. Γρυλίζοντα, γ. Γρυλάζειν, γ.
Γρυλλίων. ὁ χ. Γρυλλίζοντα. γ. Γρυλλάζειν. γ.

16) Littera a Muſuro deleta α fuiſſe videtur.
17) In Ald. ſignum abeſt.
18) Compendium v. γονιμῷ delevit.
19) Notam marginalem e textu eliminavit.

c. 861. l. 12. Γρυπαὶ, αἱ νεοσσεῖαι τ. — Γ. αἱ νεοσσιαὶ τ.

— l. 15. Γρύπες, μ. — γύπον ἐμέσιν. — Γ. μ. — γύπον ἐμέσιν.

c. 862. l. 1. Γρυπὸς, τ. — καμπυλώρης, ὁ ἐπικαμπὴν τ. — Γ. τ. — καμπυλόῤῥις, ὁ ἐπικαμπῆ τ. [20])

— l. 7. Γρωθώνη, σ. — ὄνησιν. — Γ. σ. — ὄνον.

— l. 12. Γρώνους, τ. — καὶ κοῖνον τοῦ δ. — πρὸς τῶν νεῶν σ. — Γ. τ. — καὶ τὸ κενὸν τ. δ. — πρὸς τὴν τῶν ν. σ.

c. 863. l. 3. Γοίαλον, κ. — κοῖτος τ. — Γύαλον. κ. — κύτος τ.

c. 864. l. 10. Γύης, Δ. — γύτης ε. — Γ. Δ. — γύτις ε.

c. 865. l. 6. Γύλιος, ὁ Η. — Γύλλιος. ὁ Η.

— l. 21. Γυμνῆτες, οἱ μετέχοντες ο. — Γ. οἱ μὴ ἔχοντες ο.

— l. ult. Γυμνὸν, ἀνύδητον, ἢ α. — Γ. ἀνυπόδητον. ἢ α.

c. 866. l. 9. Γυμνότερος λεβηρίδος, Α. — Βελήριδος, ε. — ὄφεως γ. διὰ τὸ λέ εἶναι, κ. — Γ. λ. Α. — λεβηρίδος. ε. — ὄφεως γ. διὰ τὸ λεπτὸν ε. κ.

— l. 17. Γυμνοφυλακεῖν, ἐπιτάττειν παροιμίαν ε. — ἐπικελάσεως — Φ. τυραννίσι. — Γ. ἐπιτάττειν. παροιμία ε. — ἐπικελεύσεως — Φ. Τυραννίσι.

— l. 21. Γυναικεῖα, τ. — γυναίκειοι ἱ. — Γ. τ. — γυναίκειοι ἱ.

c. 867. l. 8. Γυναίου εἵνεκα δώρου, δ. — Γυναίων εἵνεκα δώρων. δ. [1])

c. 867.

20) In Ald. error typ.

1) Ex hodierno Homeri textu Hesychium correxit. Cf. VV. DD.

c. 867. l. 13. Γυναῖκες, εἰλίποδες δ. — π μήρους. — Γυναῖκες εἰλ. δ. — περὶ μ. [2])

c. 868. l. 2. Γυναικόσαρ ἀντέτυξο, α. — Γυναικὸς ἄρ' ἀντέτυξο. α.

— l. 6. Γύπας, κ. — νεοσσείας. α. — Γ. κ. — νεοσσίας. α.

— l. 12. Γυπὸς σκιά. π. — μηδὲν ἄξιον ὑπὸ Φ. — Γυπὸς σκιά. π. — μηδὲν ἄξιον ὑπὸ Φ.

Γύρας, ἔρος ἐν Τ. — Γ. ο. ἐν Τ. [3])

c. 869. l. 2. Γυρῇσι πέτρῃσι, ο. — πελάγους π. Μυκώνῃ τ. — Γ. π. ο. — πελάγει π. Μ. τ.

— l. 5. Γυρὸν, κατακελμένον, κ. — Γ. κατακεκλιμένον. κ.

c. 870. l. 6. Γωνιασμὸς, τ. — Α. βαστραίχοις. — Γ. τ. — Α. Βατραίχοις.

Δ. Δ.

c. 872. l. 13. Δαείσαι, χ. — Δαῆσαι. χ.

— l. 17. Δᾶερ ἐμίο κυνὸς, τ. — Δᾶερ ἐμεῖο κ. τ.

c. 874. l. 6. Δαὶ δαίε, τ. — Δαὶ δαί. τ. [4])

c. 876. l. 3. Δαΐ, μ. — καύσδαϊ. — Δ. μ. — καὶ δὰς δαΐ.

— l. 5. Δαίην, μ. — λαμπάδων. — Δ. μ. — λαμπάδα.

c. 877. l. 1. Δαίε λέμυθον, δ. — Δαίελε μῦθον. δ.

— l. 11. Δαὶς. Σοφοκλῆς· ἦλθε δὲ δαὶς θηλει.. πρέσβις τῆ θεῶν. — Δ. Σ. η. δὲ δ. θήλεια πρεσβίστη θ. [5])

2) Legendum est: περὶ μήρους.

3) In editis Γύρος.

4) Scribendum est: Δαί. δέ. τ. Mendosa ms. scriptura nata est ex correctione: Δαὶ δαί. Cf. VV. DD.

5) Compendium v. θηλει.. delevit. Sophocli restituendum est:

Ἦλθεν δὲ Δαὶς θάλεια πρέσβις τῶν θεῶν.

c. 878. l. 2. Δαιτὸς ἀκουάζεσθον, ε. — ἀξιοῦσθαι, ἢ οὐ π. καλεῖσθαι.
Δ. α. ε. — ἀξιοῦσθε, ἢ οἱ π. καλεῖσθε.

c. 879. l. 12. Δακρυροῶν, δ.
Δακρυῤῥοῶν. δ.

c. 881. l. 1. Δαλιοχεῖς, τῷ π. συνιέναι, A. — τῷ μ.
Δαλιοχεῖν. τὸ π. συνεῖναι. A. — τὸ μ.

— l. 11. Δαλὸς, μαλάνουρος ἰ.
Δ. μελάνουρος ἰ.

c. 882. l. 16. Δαμαστικόνδυλον. E. — ὄν τάχειον π.
Δ. E. — ὄντα Χῖον π.

— l. ult. Δαμαστὸς, αἷμα σ.
Δ. ἄμμα σ. [6])

c. 883. l. 6. Δαμεὶς, δ. ἀπόλεμος ἀναιρεθεῖσα.
Δ. δ. ἐν πολέμῳ ἀναιρεθείς. [7])

Δαμεῖσα, δ.
Δ. δ.

— l. 14. Δάμναιμαι, δ.
Δαμναίμαν. δ.

— l. 16. Δαμνάμενοι, δ. βιαζόμενοι.
Δ. δ. βιαζόμενοι.

c. 884. l. 1. Δάμνηται, δαμάζηται.
Δ. δ.

Δαμνάμεναι, δ.
Δαμνάμεναι. δ. [8])

— l. 16. Δαμῶμος, α.
Δαμώμενος. α.

c. 885. l. 5. Δανάη, ν. — ὀλίγω Γ΄
Δ. ν. — ὀλίγῳ τινί. [9])

c. 885.

Nec enim Δαὶς dearum antiquiſſima eſt, verum, ut gaudiorum convivalium conciliatrix, a diis in terras mittitur.

6) VV. DD. lectionem ms. Heſychio reſtituerunt. Muſurus ἄμμα ἀσκοῦ in mente habuit, nec de origine Hebraica cogitavit.

7) Verba: ἀπόλεμος α. ad ſeq. gloſſam pertinent, quacum ita jungenda ſunt: Δαμεῖσα. δ. ἀπόλεμος. α. Vel, quod potius credam, additamenta ſunt, quae è margine huc irrepſerunt.

8) In medio gloſſae litteram delevit.

9) Vim compendii aut ſigli, quod Muſurus per τινί explicavit, ignoro.

c. 885. l. 8. Δάναας, μ. Καρύστοι.	Δ. μ. Καρύστιοι.[10])
— l. ult. Δάναιε, δαιδοῦλαι. T.	Δαναιέδαι. αἱ δοῦλαι. T.
c. 886. l. 8. Δανιεῖν, κ. — δανίζειν.	Δ. κ. — δανείζειν.
Δανίζει, μεταδίδει τ.	Δανείζει. μ. τ.
— l. 11. Δάνοη, ξηρῶ.	Δ. ξηρόν.[11])
— l. 13. Δάνυντο, ε.	Δάννυντο. ε.
c. 887. l. 2. Δάοι, νόσῳ ἐπικρατεῖ ν.	Δαεῖ νοσῳ. ἐπικρατεῖ ν.[12])
— l. 13. Δαδέδοις, ο.	Δαπέδοις. ο.
c. 889. l. 14. Δαρεῖος, ὑπὲρ Π.	Δ. ὑπὸ Π.
c. 890. l. 3. Δάρειρ, τὸ ἐπὶ τοῦ μ.	Δ. τὸ ἀπὸ τ. μ.
c. 891. l. 5. Δασέως, πυκνωσέως.	Δ. πυκνῶς.
c. 892. l. 4. Δάσπλη, μεγάλων κ.	Δασπλῆτις. μ. κ.
— l. 19. Δατευβάλε.	Δατευβάλε.[13])
Δατεῦντο, ἐποργεύοντο, ποσὶ δ.	Δ. ἐπορεύοντο. ποσσὶ δ.
c. 894. l. 1. Δατὺς, κ. — λευμοκήρως.	Δ. κ. — λευκόκηρως.
c. 895. l. 3. Δαῦλις, ε. — ἀκρύσιον μ.	Δ. ε. — Ἀκρίσιον μ.
— l. 7. Δαῦται, λ. — χλωραί.	Δ. λ. — χλωρά.

c. 895.

10) Correctio typothetam latuit.

11) Heſychii gloſſa fuit: Δάνῳ. ξηρῷ. Neſcio unde in Ald. Δάνιον. ξ.

12) In Ald. mendum typ.

13) Interpretatio, ut aliis in locis, cum ipſa gloſſa in unam vocem coaluit, et ita ſeparanda eſt: Δάτευ. βάλε. Ad βάλε ſubaudiendum eſt κλῆρον, et δατεῖσθαι h. l. ſignificat, *ſortiri, ſortitione nanciſci*. Cf. VV. DD.

c. 895. l. ult. Δαψιλέστατος, πολὺ, λ.
Δ. πολύς. λ.

c. 896. l. 4. Δάμωμεν, μ.
Δάωμεν. μ.

Δέα, Δέα ὑπὸ Τυρηνῷ, κ.
Δέα. Ῥέα. ὑπὸ Τυῤῥηνῶν. κ. [14])

Δέαται, φθείνεται, δ.
Δ. φαίνεται, δ.

— l. 9. Δέατος, δ. Σοφ. κιδαλίω.
Δ. δ. Σ. κ.

— l. 14. Δεδάικηας, ε.
Δεδάηκας. ε.

Δεδάικηεν, ε.
Δεδάηκεν. ε.

c. 897. l. 5. Δέδεια, φ.
Δέδειε. φ.

— l. 10. . εδεξο..., ε.
Δεδέξομαι. ε. [15])

Δεδειαὶ, δ.
Δεδήαι. δ.

— l. 12. Δεδέεσθαι, εὐλαλεῖσθαι, φ.
Δ. εὐλαβεῖσθαι. φ.

Δεδειττόμενος, ε.
Δεδιττόμενος. ε.

— l. 17. Δεδεκὼς, δ.
Δεδικὼς. δ.

c. 898. l. 2. Δεδίη, ε.
Δεδήει. ε.

— l. 5. Δεδῆσθαι, δ.
Δεδῆσθε. δ.

Δεδήϊ, ε.
Δεδήει. ε.

Δεδίωται, π.
Δεδήωται. π.

— l. 11. Δεδήμνατο, δ. καταασκευασμένοι.
Δ. δ. κατεσκευασμένοι.

— l. 13. Δεδηακόνικε, δ. διεκώνησε.
Δεδιηκάνηκε. δ. διεκόνησε.

c. 900. l. 1. Δεδρίομεν, ρ.
Δεδρήομεν. ρ. [16])

— l. 3. Δεδροικὼς, δοικώς.
Δ. δεδοικώς.

Δεδυκμένη, κεκωμένη.
Δ. κεκακωμένη.

— l. 7. Δέει, χρ.
Δέῃ. χρ.

c. 901. l. 1. Δεδέχαντο, ε.
Δεδέχατο. ε.

— l. 10. Δειδίζεσθαι, φοβήσειεν.
Δ. φοβεῖσθαι.

14) Lexicographus scripsit: Δέα. Θεὰ ὑ. Τ.

15) Exitum glossae delevit, et litteram init. praefixit.

16) In Ald. Δεδήομεν. a typ.

c. 901. l. 15. Δειδισύετο, ε. Δειδίσσετο. ε. [17])
Δειελιήσας, τ. — ἔκρωμα λ. Δ. τ. — ἔκβρωμα λ.
c. 902. l. 3. Δείελος ὀψὲ δ. — ἐπὶ τοῦ ὑστ. Δ. — ἀπὸ τ. ὑ.
— l. 8. Δει. λαιοι, μ. Δείλαιοι. μ. [18])
— l. 15. Δεικὲς, λ. — ὕφασμα καὶ Φόρβας ἔχ. καὶ [γὰρ] τὰ π. Δ. λ. — ὑ. καὶ Φορβιὰς ἔχ. καὶ τὰ π. [19])
c. 903. l. 1. Δικανόωντο, ε. Δεικανόωντο. ε.
Δεικνύμενος, διαξιούμενος. Δ. δεξιούμενος.
† l. 13. Δειλακρήων, ε. Δειλακρίων. ε.
Δειλανθεὶς, κλεοθεὶς, α. Δ. κλεφθεὶς. α.
— l. 20. Δειλὴ, ὀψία π δ. Δείλη ὀψία. ἡ περὶ δ.
— l. ult. Δείλη, πρωΐα ἢ μ. Δείλη πρωΐα. ἡ μ.
c. 904. l. 7. Δειμαλέ.., τ. Δειμάλεται. τ. [20])
c. 905. l. 15. Δεῖν.., τὸ π. Δεῖνος. τὸ π. [1])
— l. 17. Δεινηαδὲς, υ. Δεινηάδες. υ.
c. 906. l. 11. Δεινώδεοι, δεινῶς δὲ α. Δεινὼ δέ οἱ. δεινοὶ δὲ α.
c. 907. l. 1. Δεινοτὴν, π. — τῆλε. Δεινωτήν. π. — Τηλεμάχου. [2])

c. 907.

17) Δειδισύετο ortum est ex δειδιστήετο et hoc ex δειδίσσετο, quod a Lexicographo profectum est.
18) Litteram delevit; scriptum erat: Δειήλαιοι.
19) Quae apud Etymolog. v. Δείκανα. leguntur, male huc e margine irrepserunt. Nullum jam dubium erit, quin Φόρβας, litteris transpositis, corruptum sit ex μορφάς. Verbis: καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα. ex Etymol. addenda sunt: Δείκανα, καὶ Δείκηλα. male ab epitomatore aut scriba truncata. Cf. VV. DD.
20) Exitum glossae delevit; scriptum erat: Δειμαλέτα.
1) Itidem; prima scriptura fuit Δεῖνως.
2) Nimia doctrina Musuro obfuit; lege ex ms. τῇ λέξει. Cf. VV. DD.

c. 907. l. 1. Δεινωτοῖς, κ. πεποικιλμένην. — Δ. κ. πεποικιλμένοις.

— l. 13. Δειπνοφόροι, π. — ὠσχοφορίων ε. — Δ. π. — ὀσχοφορίων ε.

Δείρα, δειμοιρα, τραχήμος, δ. — Δ. δίμοιρα. τραχηλος. δ.

— l. 17. Δειραάδες, αὐχένες [καμ] τ. — Δ. αὐχένες τ.

c. 909. l. 17. Δεκαπουνετοὶ χιενοὶ ἐπὶ δ. — Δεκάπουν στοιχεῖον. οἱ ε. δ. [3])

— l. 21. Δεκάται, τ. — κ' ἁρμ. — Δ. τ. — ὀκτὼ α. [4])

c. 910. l. 8. Δεκάτη, θύομεν τῇ δ. — Δεκάτῃ θύομεν. τῇ δ. [5])

— l. 13. Δεκάτου, βόλου οὐδ. — Δεκάτου βόλου οὐδ.

— l. 16. Δεκαδώρῳ ἁμάξῃ, η. — δεκαδώρων. — Δ. α. η. — δεκάδωρος.

— l. 21. Δεκάχειλε, π. — Δεκάχειλον. π.

Δεκάχειλοι, δεκασχίλιοι. — Δ. δεκακισχίλιοι.

c. 914. l. 4. Δεμνιοτήρη π. — πέταθαι δυναμενα. — Δ. π. — πέτεσθαι δυναμενοι.

— l. 8. Δενδιέω, τὰ δένδρα. — Δενδρέᾳ. τῷ δένδρῳ.

Δενδαλίδας, οἱ μ. — κάχρυσοι δὲ τ. ἐπισταμένας κ. — Δ. οἱ μ. — κάχρυσοι δὲ τ. ἐπισταμένας κ. [6])

— l. ult. Δενέμως, γ. — Δενέμος. γ.

c. 915. l. 7. Δενθεὶς, ο. — Δένθις. ο.

c. 915.

3) Emendaverat: Δεκάπουν σκιάν. οἱ ε. quod postea delevit. In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

4) Musurus κ pro η habuit, quod facile in hoc ms. accidit. Scriptura codicis retinenda est, nam Δεκάτα decem paria curruum continet, quod adeo numerum κ' efficit.

5) In hac glossa nonnulla interciderunt.

6) Cf. VV. DD. qui locum restituerunt. Posterius signum typotheta omisit.

c. 915. l. 20. Δεξιαὶ, αἱ γ. — καὶ ἦν μετὰ τὰ σ.	‡ Δ. αἱ γ. — καὶ ἦν μετὰ τ. σ. [7]
Δεξιμήλους, ε. — θεοῖς ἐπὶ τ.	Δεξιμήλοις. ε. — θ. ἀπὸ τ.
c. 916. l. 12. Δεξιὸν, εἶδος μέρους.	‡ Δ. εἶδος μέρους.
— l. 19. Δεόμενος, κ.	Δαιόμενος. κ.
c. 917. l. 1. Δέονες, δέησις, δέον. ο.	Δέονις. δ. δ. ο. [8]
— l. 12. Δεπάσεσι, π.	Δεπάεσσι. π.
— l. 18. Δέρμα, ο.	Δέργμα. ο. [9]
c. 918. l. 16. Δέρμητες, οἱ ἐξ ἐφ' ἡμῶν π.	‡ Δ. οἱ ἐξ ἐφ' ἡμῶν π.
Δερμηστὴς, ὁ σ. — ἢ ὀσκὺς, ὁ τ.	‡ Δ. ὁ σ. — ἢ ὀσκὺς, ὁ τ. [10]
c. 919. l. 1. Δέρρεις, τ.	Δέρρις. τ.
— l. 9. Δέρριον, τ. σάκιον.	Δ. τ. σάκκιον.
— l. 12. Δέρτρον, δ. — τὸ π τὸ νέον ἀκ.	Δ. δ. — τὸ περιτόναιον ἀκ.
c. 920. l. 1. Δεσμὰ, πέδαις.	Δ. πέδαι.

c. 920.

7) Ni fallor, legebatur olim: καὶ οὐ μάταια τὰ σ. Cf. VV. DD. a quibus discedo. Litt. ην et ου ob nexuum similitudinem saepissime a scribis confunduntur. Μάτην et μάταια per compendia, quae cum compendio praepos. μετὰ aliquam similitudinem habent, a tachygraphis exarari solent.

8) Hariolari nolo, at, si quid video, in archetypo codice scriptum fuit: Δέον ἐς δέον. cum interpretatione margin. δέησις male hic intermixta. Cf. VV. DD.

9) Correctionem typotheta praetermisit.

10) Tolle signum. Qui in scriptura codd. versatus est, uno oculi ictu mendi originem perspicit; prostabat olim: ὁσυς. descriptum fuit: ὁσηὺς. et deinde: ὁσκὺς. Reponendum ergo est: ὁ σής. ut VV. DD. divinarunt.

c. 920. l. 3. Δέσμειν, ἀμάλχας. Δέσμην. ἀμάλλην.

— l. 12. Δεσπίνας, γ. Θεσσαλοὶ δεσπότην κρεμμένοι. ἔνιοι μ. — βελήντιον δὲ δ. Δεσποίνας. γ. Θεσσαλοὶ † δ. κρεμμένοι. ἔνιοι μ. † — βελήντιον δὲ δ.

c. 921. l. 6. Δεταὶ, λ. — δράμματα, π. Δ. λ. — δράγματα. π.

— l. 8. Δευάδαι, οἱ σατοὶ παρὰ Ἰλλυρίων. Δ. οἱ σάτυροι παρὰ Ἰλλυρίοις.

— l. 10. Δεύαται, γ. Δεύαωθαι. γ.

— l. 20. Δευοίατο, ἐπιδέοντο. Δευοίαντο, ε. Δ. ἐπιδέοιντο. Δευοίατο. ε.

c. 922. l. 2. Δευόμενος, δ. βραχόμενος, χ. Δ. δ. βρεχόμενος. χ. [11])

— l. 10. Δευσ. ποιόν, τ. Δευσοποιόν. τ. [12])

c. 926. l. 22. Δηλιασταὶ, οἱ ε. — θεωρίον. Δ. οἱ ε. — θεωροί.

c. 927. l. 4. Δηλιακὸς, βωμὸς τὸ π. κύκλῳ τῶν ἐν Δήλῳ βωμῶν, κ. τ. — Θησεὺς χαριστηρίας ἀπάτης Λαβύρινθος φυγῆς. Δήλου κακὸς βωμός. τὸ π. κύκλῳ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν, κ. τ. — Θησεὺς, εὐχαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ Λαβυρίνθου φυγῆς. [13])

— l. 15. Δημαρέτιον, ν. — εἰς αὐτὸν τ. κ. Δ. ν. — εἰς αὐτὸ τ. κ.

c. 928. l. 18. Δημίεσι πύλαις κ. Δημιάσι π. κ. [14])

c. 930.

11) In Ald. mendum typ.

12) Litteram delevit.

13) Ex ms. ita legendum est: Δηλιακὸς βωμός. τὸ π. κύκλῳ τῶν ἐν Δ. βωμῶν, κ. τ. — Θησεὺς, χαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ Λαβυρίνθου Φ. Inter glossam ejusque interpretationem, ut quisque facile sentit, hiatus est: ipsa quoque glossa longe a serie aberrat, nec, ut verum fatear, de ejusdem sinceritate satis persuasus sum.

14) Correxerat: Δημίασι. quod postea delevit.

c. 930. l. 6. Δηλογέροντες, οἱ τ.
Δημογέροντες. οἱ τ.

— l. 10. Δημήτερος ἀκτὴ, τ. — ἐπὶ τῶν α.
Δ. α. τ. — ἀπὸ τ. α. [15])

— l. 12. Δημοθέσεση, ε.
Δημοθέσεση. ε.

c. 931. l. 1. Δημὸν, λεπτὸς, ἢ ο.
Δ. λῖπος. ἢ ο. [16])

— l. 10. Δῆμον ἐρεχθεῖον, τ. Δημοκλεῖδαι, οἱ ξ. — ἠτερ. κότας Τ.
Δῆμον Ἐρεχθεῖος. τ. Δ. οἱ ξ. — ἠτερηκότας Π. [17])

c. 932. l. 1. Δημοννήσιος, χ. — Βυζαντίῳ νήῳ, κ. μ. Δημόννησοι λ.
Δ. χ. — Β. νῆσοι, κ. μ. Δ. λ.

— l. 14. Δῆμος, ὄνομα, καὶ τ. ω. — κάλλιστον. ε.
Δ. ὄνομα κύριον. τ. ω. κάλλιστος. ε.

c. 933. l. 2. Δημοτελῆ, ἱ. — δίδωσιν ἡ π.
Δ. ἱ. — δίδωσιν ἡ π.

c. 934. l. 4. Δὴν δ' ἀνέω, ε. π. ἀχανὴς, ἤσυχος, ἄφωνος.
Δὴν δ' ἄνεω. ε. π. ἀχανεῖς, ἤσυχοι, ἄφωνοι. [18])

— l. 8. Δήναστο, ε.
Δὴν ἧστο. ε.

— l. 12. Δησυμένη, α.
Δηουμένη. α. [19])

c. 935. l. 3. Δηριγένια, ἡμέρα.
Δ' ἠριγένεια. ἡ δὲ ἡμ.

— l. 11. Δῆσαι, προσάνοδον, Α.
Δῆσαι πρὸς ἄνοδον. Α.

Δήσαν, δ.
Δησάντων. δ.

c. 936. l. 14. Δηώσωσι, κ. — καταπολεμήσωσιν διὰ τὸν δῖα, ἢ ε.
Δ. κ. — κ. Δία. τὸν Δία. ἢ ε. [20])

c. 937.

15) Reponendum est: ἐπὶ τ. α. Verba: μεταφορικῶς ad finem usque a Graeculo quodam adjecta esse suspicor.
16) Correctionem typotheta neglexit.
17) Litteram expunxit.
18) In Ald. mendum typ.
19) Nexus litt. ου et ο interdum a librariis confunduntur.
20) Glossas cohaerentes disjunxit. In Ald. error typ.

c. 937. l. 2. Διαβάλλει, κ. υ. π πετᾶ πλογίζεται. — Δ. κ. υ. παραπετᾶ. παραλογίζεται.

— l. 8. Διάβεβᾶται, οὐδὲν α. — Διαβεβεῦται οὐδέν. α.

c. 940. l. 4. Διαγραμμισμὸς, π. — λαβὼν κ. — ἐγχώραις ε. — ἐκάλει. — Δ. π. — λευκῶν κ. — ἐν χώραις ε. — ἐκάλουν.

c. 941. l. 9. Διαδοιδακίζειν, ο. — Διαδοιδικίζειν. ο.

— l. 15. Διάδρα, διάφυγε. — Διέδρα. διέφυγε.

c. 942. l. 17. Διαθήκη, συμωσία, ε. — Δ. συνομωσία. ε.

— l. ult. Διάθονται, διαθρ. — Διαθόντα. δ.

c. 943. l. ult. Διαιτηταὶ, Α. — ζ' ἔτη γ. — Δ. Α. — ἑξήκοντα ε. γ. [1])

c. 944. l. 5. Διαιτομένη, τ. — Διαιτωμένη. τ.

c. 945. l. 9. Διακαχλοιδῶς, διαρέων υ. — Διακεχληδώς. διαῤῥέων υ.

— l. 11. Διακίγκλισον, δ. — ἢ σεισοπύλης. — Δ. δ. — ἢ σεισοπυγὶς.

Διακλιμακίσας, δ. — καίμακες γ. — Δ. δ. — κλίμακες γ.

c. 946. l. 1. Διακοιρανέοντα, β. — ἢ ὡς κοίραγγον δ. — Δ. β. — ἢ ὡς κοίραγγον δ. [2])

Διακοσμιθεὶς, δ. — Διακοσμηθεὶς. δ. [3])

c. 946.

1) Bene correxit, nam ζ, ut saepius, cum ξ commutatum est.

2) At unde barbarum illud: κοίραγγὸν. cum duplici accentu? Legebatur olim et κοίρανον et χοραγὸν, atque lectiones in codice quodam ita junctim notatae erant: κο γὸν / κοίρανον.

3) Veram lectionem, quae et scriptura codicis firmatur, VV. DD. Hesychio restituerunt.

c. 946. l. 4. Διακόνιν, δ. Διακόνιον. δ. [4])
— l. 10. Διακόριστας, δ. Διακεκόριστας. δ.
— l. 17. Διακόνιον, μ. — τῆς ..ρεσιώνης. Δ. μ. — τῆς αἱρεσιώνης. [5])
c. 947. l. 5. Διακεχλιδέναι, ϑ. Διακεχληϑέναι. ϑ.
— l. 10. Διακρεῖς μόνον εὐ-.έων τ. — χώρα Διακρία, ἡ α. — Βαλυλᾶνος. Διακρεῖς. οὐ μόνον Εὐβοέων τ. — χ. Διακρία, ἡ α. — Βαλυλῶναι. [6])
Διακρίας, κ. τ. ἀκρωρίας. Δι' ἄκριαν. κ. τ. ἀκρωρείας. [7])
c. 948. l. 2. Διακρίϑηται, διακριϑείηται, διαλυϑείηται. Διακρινϑῆτε. διακριϑείητε. διαλυϑείητε. [9])
— l. 7. Διακρίνουσιν, δ. μεσιτεύουσι. Δ. δ. μεσητεύουσι. [9])
c. 949. l. 9. Διακυρ..ττεσθαι, α. Διακυρίττεσθαι. α. [10])
— l. 12. Διακωδωνιϑέντες, δ. — διαπεζομένων. Δ. δ. — διαπαιζομένων.
— l. 15. Διακωνίσαι, δ. — κωνήσαι, ο. Διακονίσαι. δ. — κονῆσαι, ο. [11])

4) Notaverat: Διακόνιν. at ſignum delevit, quod typotheta non advertit.

5) Duas litteras delevit.

6) In εὐ. έων prima ſcriptura ſub emendatione ſuperſcripta evanuit. Male in Ald. Βαβυλῶνα.

7) Vera eſt VV. DD. emendatio, quam codicis ſcriptura confirmat.

8) In Ald. mendum typ.

9) Lectionem codicis VV. DD. Heſychio reſtituerunt.

10) Litteram expunxit; legebatur ſine dubio: Διακυρήττεσθαι.

11) VV. DD. correctionem codicis ſcriptura confirmat.

c. 950. l. 4. Διαχειρήσας, δεξάμενος, ἀγαθὸς, ἔνδοξος. — Δ. δεξάμενος. Δῖος. ἀγαθός. ε.[12])

— l. 7. Διαλάμπει, ὁραίζεται. — Δ. ὡραίζεται.[13])

— l. 9. Δι' ἄλα π. — μελάνης θ. — Δ. — μελαίνης θ.

— l. ult. Διαλέγειν, α. — πεσσῶν ἡ δ. — Δ. α. — πεσσῶν ἡ δ.

c. 951. l. 2. Διαληκμᾶσθαι, δ. διακωμᾶσθαι. — Διαλεκμᾶσθαι. δ. διαμωκᾶσθαι.

— l. 15. Διαλέξεις, διαλέξεις, δ. κ. — Δ. διαλήξεις. δ. κ.[14])

— l. ult. Δι' ἀλλήλων, διαλλύος, ὁ α. — Δι' ἀλλήλων. Διάλλυος. ὁ α.[15])

c. 952. l. 2. Διαλογισμοὶ, ἀδολεσχία. — Δ. ἀδολεσχίαι.

— l. 5. Διαλουφῶν, δ. ὀλούφων, οἱ γὰρ Α. — Δ. δ. ὀλούφειν γὰρ οἱ Α.

c. 953. l. 11. Διαμέστας, α. — Διαμέσταν. α.

c. 954. l. 5. Διαμηρήσαι, τ. — Διαμηρίσαι. τ.

c. 955. l. 9. Διαμφίδιον, μ. — Λίσχ. Προμηθεῖ δεσπότῃ. — Διαμφίδιον μ. → Α. Π. δεσμώτῃ.

c. 956. l. 4. Διάναι, σμίξαι, π. — Δ. σμῆξαι. π.

c. 956.

12) Διαχειρήσας ejusque appendix, ut multa alia, quae extra seriem litterarum sunt, olim in codicis archetypi margine adscripta stabant, et a Musuro satis sagaciter dispositа sunt atque suppleta. Correctionem Musuri obscurius notatam typotheta male legebat, unde monstrosa ed. Ald. lectio.

13) Correctionem typotheta non vidit.

14) Ipsa glossa typothetae negligentia in Ald. omissa est. Aut Musuri correctio vera est; aut etiam alterutra vocum, scripta nempe διαλήξεις, correctio marginalis fuit.

15) Glossas cohaerentes divisit. Cf. VV. DD.

c. 956. l. 4. Διανκυϊ διανέ-παυσις, ο.	‡ Διανκυϊ διανεέπ. ο. [16]
c. 957. l. 4. Διανείματε, δ.	Διανείμαντε. δ.
— l. 8. Διάνιον, κενία. Διανοητικὸν, διανοηθεὶς, μ.	Δ. κενία. διανοητικόν. Διανοηθείς. μ. [17]
— l. 14. Διαξιφήσαθαι, ξ. — μαχέσαθαι διὰ πάντων κριτὴς βοηθὸς φ.	Διαξιφίσαθαι. ξ. — μαχέσαθαι. Διὰ πάντων κριτής. Β. φ. [18]
c. 958. l. 2. Διαπεριτριβαὶ, ἐνδελεχησμοὶ, ε.	Δ. ἐνδελεχισμοί. ε. [19]
— l. 12. Διαπεττεύων, μ. — ἐπὶ τ. π.	Δ. μ. — ἀπὸ τ. π.
— l. 16. Διαπερδικήσαι, δ.	Διαπερδικίσαι. δ.
c. 959. l. 1. Διαπνεύστας, ε πλογιστικῶς.	Δ. περιλογιστικής.
c. 960. l. 3. Διαπεφωνήκαμεν, ἀπολλώμεθα.	Δ. ἀπωλόμεθα.
c. 961. l. 6. Διαπονηθεὶς, λ.	Δ. λ. [20]
— l. 13. Διαπορπακίσσαι, δ. — τὸ δισυείρηται χ.	Δ. δ. — τὸ διενεῖραι τὴν χ.

16) Fini gloſſae compendium adnexum eſt, cujus ſignificatum nec Muſurus novit, nec ego cognoſco. Quod in Ald. legitur Διανκύνων, typothetae tribuendum eſt.

17) Univit et disjunxit.

18) Unita ſeparavit. Ulceroſa ſunt haec, et medicam manum deſiderant.

19) Quamvis Διαπεριτριβαὶ in ms. claris litteris legatur, nil tamen obſtat, quominus cum VV. DD. Διαπαρατριβαὶ legas; vox enim e margine, ubi ita forte notata fuerit: Διαπτριβαί. huc irrepſit. Gloſſis Heſychii ſacris in genere non multum fidendum eſt: turbatus enim earundem ordo indicat, eas, magna ſaltem ex parte, potius a monachis gloſſario Heſychii in margine adjunctas eſſe, quam ab ipſa Lexicographi manu profectas.

20) In Ald. mendum typ.

c. 962. l. 1. Διαπρήσουσα, δ. Διαπρήσσουσα. δ.
— l. 6. Διαπρήσσοντες, δ. καὶ διαπερόντες. Δ. δ. καὶ διαπερῶντες.
Διαπροόλου, δ. Διὰ πρό. δι' ὅλου. δ.
Διαπροδάμναξ, δ. Διὰ πρό. διαμπάξ, δ.
Διαπροδὲ, δ. διόλου. Διὰ πρὸ δέ. δ. δι' ὅλου.
Διαπροδεήσατο, καὶ τῆς δ. Διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς. δ.
c. 963. l. 13. Διαρικνοῦσθαι, ε. — ὅταν δ. Δ. ε. — ὅτε δ.
Διάρινον, τὸ συνάπυ. Δ. τὸ σίνηπι.
— l. 17. Διαρκεῖς, α. μὴ δυναάμενον. Δ. α. μὴ δυναάμενοι. [1])
c. 964. l. 2. Διάρματος, τ. ἐν Παρνήθη τ. Δ. τ. ἐν Παάρνηθι τ.
— l. 12. Διαῤῥεῖν, διασχίσθαι. Δ. διεσχίσθαι.
Διαῤῥέοντες, χναῦνοι, κ. Δ. χαῦνοι, κ.
c. 965. l. 8. Διαρχοι, οἱ Ἑλληνοδίκαι. Δ. οἱ Ἑλλανοδίκαι.
c. 966. l. 4. Διασάτης, διαπέζειν. Λ. Δ. διαπαίζειν. Λ.
— l. 8. Διασαρωνίσαι, τ. Διασαρκωνίσαι. τ.
— l. ult. Διασία, ε. Διάσια. ε.
c. 967. l. 21. Διασμύχων, διαζαίων. Δ. διαζέων.
c. 968. l. 6. Διασπιδέος πεδίοιο, η. — λέγειν κτείνοντες. Δι' ἀσπιδέος π. η. — ‡ λέγειν κτείνοντες. ‡
Διατενήντε, ἄκαλα λέγοντες. Διατενήντε, α. λ. [2])

c. 968.

1) Quod in seq. gloſſa adjicitur Διαρκὲς correctio margin. eſt v. Διαρκεῖς, facta ex interpretatione ἀρκέσαι δυνάμενον, negatio enim, monente etiam Kuſtero, abjicienda eſt. Cf. VV. DD.

2) Verſum Homeri luxatum VV. DD. optime reſtituerunt,

c. 968. l. 6. Διαστασὸν, κεχωρισμένον.	Δ. κεχωρισμένως, πόῤῥω, μακρὰν. [3]
— l. 12. Διαστέλλεται, δ. ἀφορίζεται, [διαστελλόμενον. Διαστελλόμενον, διαστέλλουσα ὁμοίως. Διάστημα, πόῤῥω μακρὰν.]	Δ. δ. ἀφορίζεται.
Διαστῆσαι, δίχα καὶ χωριθῆσαι, χ.	Δ. δίχα χωριθῆσαι, καὶ χ. [4]
— l. 16. Διαστίχειν, δ.	Διαστείχειν. δ.
Διαστίχονται, δ.	Διαστείχονται. δ.
— l. 18. Διαστήχοντι, δ.	Διαστήκοντι. δ.
Διαστιχῶν, δ.	Διαστείχων. δ.
Διαστιχοῦσα, δ.	Διαστείχουσα. δ.
Διαστιχοῦσι, δ.	Διαστείχουσι. δ.
c. 969. l. 3. Διαστρεπτοῖο, ἀλυσιδότου. ε.	Διαστρεπτοῖο. ἀλυσιδωτοῦ. ε.
— l. 6. Διαστύραικοι, οἱ τ. — ἄλωσιν μ. — ἔνοχρον.	Δ. οἱ τ. — ἄλω μ. — ἔνωχρον.
Διασυκάζαι, δ.	Διασυκάσαι. δ.
c. 970. l. 3. Διατείνειν, δ. λ. λογείσθαι.	Δ. δ. λ. λογίζεσθαι.

runt, ex primae tamen ſcripturae veſtigiis, quae hic habemus, potius ita legerem:

Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, διά τ' ἔντεα καλὰ λ.

At aliquis regeret: Scriptura codicis archetypi evanida fuit, et quidem hoc modo: Κτείνοντες.....ατε.ντεαιαλαλ. Hinc imperitus ſcriba, poſt κτείνοντες novum articulum inchoandum eſſe exiſtimans, ne litterarum ordo rumperetur, ſtolide ita refinxit: Διατενήντε, α. λ. Nec me opponam.

3) Verba: πόῤῥω, μ. e ſequentibus huc retraxit.

4) Reponendum eſt: δίχα καὶ χωρὶς στῆσαι. χ. Cf. VV. DD.

c. 970. l. 3. Διατείνεσθαι, δ. φ. Διατείνεται, α.
Δ. δ. φ. διατείνεται. α. [5])

— l. 7. Διατεκμαίρει, διαστοχάζει, σ.
Δ. διαστοχάζεται. σ.

— l. 9. Διατέκμηρμαι, στ.
Διατεκμαίρομαι. στ.

— l. 14. Διατεύοντε, ε.
Δατεύοντο. ε. [6])

Διατινθάλεος, διὰ πυρός.
Διὰ τινθάλεος. δ. [7])

Διατιδόκησις, υ.
Διά τι δόκησις. υ.

— l. 22. Διατμίξας, λ. — διακόψας.
Διατμήξας. λ. — δ.

[Διατινθάλεος, διάπυρος.]

Διάτοιχοι, οἱ α.
Δ. οἱ α. [8])

c. 971. l. 2. Διατόνι., κρίκρους.
Διατόνια. κρίκους. [9])

Διάτονον, ἐξάκουστον.
Δ. ὀξύτονον.

Διάτορον, ὀξύτονον, καὶ σ.
Δ. ἐξάκουστον. κ. σ.

Διατράμις, δ. — Φωναικῶν.
Δ. δ. — Φωνάσκων.

— l. 16. Διατροχάδες, ε. — Περαξ:Φάνης [ὄνομα κύριον.]
Δ. ε. — Π.

c. 972. l. 1. Διατρυφὲν, κ. ἀντριφθέν.
Δ. κ. ἀνατριφθέν.

Διαττᾶν, διασίθειν.
Δ. διασήθειν.

c. 972.

5) Sejuncta univit. Cf. VV. DD. qui distinctionem ms. servarunt.

6) Correctionem typotheta praetermisit.

7) Cf. VV. DD. qui scripturam codicis veram esse docent. In seqq. magna est vocum perturbatio, et multa e margine intermixta.

8) Quae hic delevit, superiorem glossam corrigunt, ubi διὰ πυρὸς divisim scribebatur.

9) Exitum glossae delevit.

c. 972. l. 14. Διατύψαι, διαθενοῦ δ. Δ. διὰ στενοῦ δ.

— l. 18. Διαυλία, ὅταν δύο ᾄδωσι. [γράφεται ἄϊδωσι.] Δ. ὅταν δ. ᾄδωσι.

Διαύλιον, ο. — μέλσεσι μ. Δ. ο. — μέλεσι μ.

c. 974. l. ult. Διάψαλμα, μ. — ἐναλλαγῆς. Δ. μ. — ἐναλλαγή.

c. 975. l. 5. Διάφυκτος, κ. — οὐ δικάζοντες τ. Δ. κ. — οἱ δ. τ.

c. 976. l. 12. Διάχυσις, ε. — χαρὰ σύγχησις. Δ. ε. — χαρά. σύγχυσις.

Διαχύτλαξε, δ. Διαχύτλαζε. δ.

— l. ult. Διαψαθάλλειν, δ. προσερεύνα. Δ. δ. πρὸς ἔρευναν.

c. 977. l. 6. Διαψήφοσις, ἡ ἐξ. Διαψήφισις. ἡ ἐξ.

— l. 9. Διαβάλλανα, κάρυνα Π. Δ. κάρυαι Π.

— l. 13. Διβόλους χ. οἱ μὲν δίμητους, οἱ δὲ δ. Δ. χ. οἱ μὲν δίμιτους, οἱ δὲ δ.

— l. ult. Δίγονος, μ. — κεχρημένος. Δίγονος μ. — κεχρωμένος.

c. 978. l. 1. Δίδραγμον, τ. Δίδραχμον. τ.

— l. 9. Διδεῖε, ε. Διδεῖεν. ε.

— l. 13. Διδόντων, δ. Διδέντων. δ.

Διδίσσεται, Φοβῆ. Δ. Φοβεῖ.

Διδήμονες, δημοὶ, α. Δ. δειλοί. α.

c. 979. l. 5. Δίδυξ, τὸ τριβήδιν τ. Δοίδυξ. τὸ τριβήδιον τ.

— l. 11. Διεβοήθη, ἐνεφανήθη. Δ. ἐνεφανίθη.

— l. 15. Διέγνωκα, κέκρικα. Δ. κ. διέγνων.

Διέγνων, διεγκρινισάμενοι, δ. Διεγκρινησάμενοι. δ. [10])

10) Univit et disjunxit.

c. 979. l. 18. Διέδην, διὰ τέλους, διεδοίκισε, δ. — Δ. δ. τ. Διεδοίκισε. δ. [11])

— l. ult. Δέδορκα, π. — διβλέψαι. — Δεδόρκα. π. — διαβλέψαι.

c. 980. l. 10. Διειέντα, δ. — Διϊέντα. δ.

— l. 12. Διεικνείθω, φθανάτω κ. Διεικνούμενος, δ. — Διϊκνείθω, φθανέτω. κ. Διϊκνούμενος. δ.

— l. 19. Διειπείτεος, χ. Διείπε, δ. — Διειπετέος. χ. Διεῖπε. δ.

c. 981. l. 2. Διείραιε, διερωτᾶν. — Διείρεαι. διερωτᾶς.

— l. 9. Διελοκομπάσας, σχιᾷ κ. κ. ἐξηπατήσας. — Δ. σκιᾷ κ. κ. ἐξαπατήσας.

— l. 15. Διεκάνεζε, δ. — Διεκάνεσε. δ.

— l. 24. Δισκνημάσατο, δ. Διεκομησάτην, δ. διεκόμησαν. — Διεκνημάσατο. δ. Διεκομισάτην. δ. διεκόμισαν.

c. 982. l. 5. Διέκριναι, δ. — Διεκρινάτην. δ.

— l. 15. Διελέτην, διῆλαν, δ. — Δ. διεῖλον. δ.

— l. 17. Διελείηναν, τ. Διέλιτην, δ. — Διελιήσας. τ. [12]) Διελίτην. δ.

— l. 25. Διελκυστί, δαπαιδία τις ο. — Διελκυστίνδα. παιδιά τις ο.

c. 983. l. 2. Διελάφυξας, δ. — διαχένωσις. [Διελόησας, τὴν δειλὴν διαίταν.] — Δ. δ. — δ.

Διελομένου, ε. Δίελος, δ. — Δ. ε. Δείελος. δ.

— l. 6. Διαμοιρήσαντος, δ. — Διεμοιρήσαντο. δ.

— l. 17. Διενενηχὼς, υ. — Διενηνοχὼς. υ.

— l. 20. Διεννήσατο, ε. — Διενήξατο. ε.

c. 984.

11) Gloſſas cohaerentes ſejunxit.
12) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

c. 984. l. 2. Διεξειμέναι, δ. Διεξίμεναι. δ.
— l. 5. Διεξιφήσω, δ. Διεξιφίσω. δ.
+
— l. 9. Διέπλυνεν, δια..χασε, διερραπίθη. Δ. διησυγχασε. διερράπίθη. [13])
— l. 18. Διεπλεκτίζετο, δ. ἐφιλονίκει. Διεπληκτίζετο. δ. ε.
[Διέποντα, πληροῖ.]
Διεπόρθμευε, δ. Δ. δ. [14])
— l. 21. Διέπρησον, δ. Διέπρησσον. δ.
c. 985. l. 1. Διέπρησε, δ. Διέπρησσε. δ.
— l. 3. Διέργασει, Φ. Διέργασαι. Φ.
— l. 16. Διέρχεο, ὅρα. Δέρχεο. ο. [15])
c. 986. l. 8. Διερρώποδι, υ. Διερῷ ποδί. υ.
c. 987. l. 1. Διεσκεδάνυ, δ. Διεσκεδάννυ. δ.
— l. 13. Διεπλεκώνη, δ. Διεσπεκλωμένη. δ. [16])
— l. 14. Διεποδημένη, δ. Διεσποδημένη. δ.
Διεσπουδήσατο, δ. διατέναξε. Διεσποδήσατο. δ. διετίναξε.
— l. 25. Διεστοιχίζετο, δ. — καὶ πείμνια, κ. Δ. δ. — τὰ π. κ.
c. 988. l. 8. Διεσχηνισμένοι, δ. Διεσχοινισμένοι. δ.
+
— l. 10. Διεταίη, δ. Διεταίκη. δ.
— l. 12. Διεταρίστρια, γ. — ὡς οἱ ὄναρες, ο. Δ. γ. — ὡς οἱ ἄνδρες, ο.
— l. 24. Διευθύνεται, κυβερνᾶται ε. Δ. κυβερνᾶται ε.
c. 989. l. 7. Διέφθειρε, δ. Εὐρ. αὔγει. Δ. δ. Εὐρ. Αὔγη.

c. 989.

13) In secunda voce duas aut tres litteras delevit.
+
14) Notaverat: Διέποντα.
15) In Ald. Δέρχεο a typotheta.
16) Egregie emendavit, nam minus obvium Διεσπευλωμένη, aut etiam Διεσπλεκουμένη, in frequens illud Διεπλεκωμένη facile mutabatur. Vitiosus glossae exitus ex compendio provenit. Cf. VV. DD.

c. 989. l. 9. Διεφόρησαν, διεσκορπίθησαν. — Δ. διεσκόρπισαν.

— l. 16. Διέχει, παραγίνει, δ. — Δ. παρακλίνει. δ.

— l. 21. Διεψήσατο, δ. διεψώμησε. — Δ. δ. διεψώμισε.

c. 990. l. 3. Διηγκυλίσταμ, τὸ ε. — Διηγκυλίσθαμ. τὸ ε.

— l. 13. Διηκνεῖταμ, δ. — Διϊκνεῖταμ. δ.

Διηκνούμενος, δ. — Διϊκνούμενος. δ.

— l. 25. Διήλυσις, δίοχος, χ. — Δ. δίοδος. χ.

c. 991. l. 3. Διηνεκέσειν, ε. — Διενεκέσιν. ε.

— l. 11. Διήρεσα χ. — ὡς κ' ἐπεχειρησάμην, δ. — Δ. χ. — ὡς κώπαις ἐχρ. δ.

— l. 16. Διηρθρωμένον, ἀντεταγμένον. — Δ. ἀνατεταγμένον.

— l. 18. Διήρκησε, α. — Διήρεσε. α.

c. 992. l. 1. Διῆσαν, διέρεισαν. — Δ. διήρησαν.

Δίηταμ, δ. ἢ πορεύεταμ. — Δ. δ. ἢ πορεύηταμ.

Διηταναὲς, λεπτόν, δ. — Δ. λιτόν. δ.

c. 993. l. 2. Διΐπετος, ἐπὶ μὲν τ. — Διϊπετέος, ε. μ. τ.

— l. 5. Διϊπολίεια, ε. — πολύειδι ἰθύνειν A. — Δ. ε. — πολιεῖ Διϊ θύειν A. [16])

— l. 12. Διϊσκασίῳ, π. — Διϊ συκασίῳ. π.

— l. 21. Δικαιότατος ἐκ ταύρων, α. — Δικαιότατος κενταύρων. α.

— l. ult. Δικάσπολος, δ. — Δικασπόλος. δ.

c. 994. l. 4. Δικαιοσύνη, ἢ σχοίνιξ, μ. — Δ. ἡ χοίνιξ. μ.

— l. 5. Δικαιοτάτην, δικαιοσύνη. — Δ. δικαιοσύνην.

c. 994.

16) Acute viderunt VV. DD. ſcripturam gloſſae ex interlin. correctione natam eſſe, olim enim ita exaratum fuit: Διϊπόλια, aut vice verſa.

c. 994. l. 8. Δίκαιαι, π. ἱκέτια. Δ. π. ἱμάτια.
— l. 10. Δικανόωνται, ε. Δεικανόωνται. ε.
— l. 13. Δικάσειμοι, μ. Δικάσιμοι. μ.
— l. 19. Δικαστήρια, Λ. — τῶν φ' — Παλλαδίῳ [β'] δὲ τ. — εἰ δ' ἐπὶ Δ. ἐννόμως καὶ τῷ ἐν Π. Δ. Α. — τῶν πεντακοσίων. — Παλλαδίῳ δὲ τ. — εἶτ' ἐπὶ Δ. — ἐννόμως, καὶ τὸ ἐν Π.
c. 995. l. 2. Δικαστικὸν, Α. — ἐδίδετο. Δ. Α. — ἐδίδοτο.

[Δικάτωρ, ὁ δικαστὴν τὴν ἀρχὴν ἔχων.]

Δίκειν, β. — δίσκον. Δ. β. — δίσκον, καὶ δίκελλον.

Δίκελλον, δικράδεστος, ξ. Δικράδεστος. ξ. [17])

— l. 13. Δίκηλον, φ. — δίκηνλίκτας. Δ. φ. — δικηλίτας. [18])
— l. 15. Δίκη, καθάπερ, ω. Δίκην. κ. ω.
— l. ult. Δικήλεγον, α. Δίκηλον. α.
c. 996. l. 11. Δίκρα. ο. — Αἰσχ. τροφοῖς. Δ. ο. — Α. Τ.
— l. ult. Δικταμνοειδὲς, γ. — δικτάμενος. Δ. γ. — δίκταμος.
c. 997. l. 7. Δικτυοτὸν, υ. Δικτυωτόν. υ.
— l. 11. Δίλην ὀψείαν, α. Δείλην ὀψίαν. α.
Διλητήριον, β. Δηλητήριον. β.
Διλίτης, κ. Δειλίτης. κ.
Διλιχοδείρων, μ. Δολιχοδείρων. μ.
Δίλογχον, τὴν Βένδην — Κ. ἐν Θράπταις ε. — λόγχαν Δ. τ. Β. — Κ. ἐν Θράτταις ε. — λ. — δύο

17) Emendaverat: Δικτάτωρ. Disjuncta univit, Δικράδεστος vero e margine esse videtur.
18) Ultima vox duplicem accentum habet. Cf. VV. DD. quorum conjecturam codicis scriptura confirmat.

λόγχαν — δευτολόγχας φ. γυνηγετικὴ ο. — Βένδιν κ.

δύο λόγχας φ. κυνηγετικὴ ο. — Βένδην κ.

c. 997. l. 11. Διμάχαι, οἱ λ. α. οἵτινες οἱ μὲν π. ὅτε δὲ ε.

Δ. οἱ λ. α. οἵτινες ὁτὲ μὲν π. ὁτὲ δὲ ε.

c. 998. l. 2. Διμυριστὴς, δίμυρος.

Διμοιριστὴς. δίμοιρος.

— l. 5. Δινηεντὸς, τὸ σ. — ἔχον.

Δινήεντος. τοῦ σ. — ἔχοντος.

— l. 10. Δινδύμην, μ.

Δινδύμη. μ.

— l. 19. Δι' οἴκτου, δι' ἔλεου οἰκτιρμῶν.

Δ. δ. ε. ο.

c. 999. l. 3. Διοκωχὴ, δ.

Διακωχή. δ. [19])

— l. 5. Διολὴς, ὁ α. — κεγχρεῶνος τ.

Διολκός. ὁ α. — Κεγχρεῶν τ.

— l. 10. Διολύγιον, ε.

Διωλύγιον. ε.

Διομανὲς, υ. — μενίαν.

Διομανεῖς. υ. — μανίαν. [20])

c. 1000. l. 1. Διομήδειος α. — ἠλιάδα φ.

Δ. α. — Ἰλιάδα φ.

— l. 5. Διὸν, ε. — γενόμενον, α.

Δῖον. ε. — γενομένων, α.

— l. 10. Διονύσια, ε. Α. Διονύσῳ ἤγ. — τὰ δὲ λήνδιαμηνὸςληναιῶνος, τ. — ἐλαφιβολίωνος.

Δ. ε. Α. ἢ Δ. ἤγ. — τὰ δὲ κλαῖα μηνὸς Λ. τ. — Ἐλαφηβολιῶνος. [1])

c. 1000.

19) Male correxit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. mendum typ.

1) Stomachum movet; nec comprehendo, quomodo Musurus, qui maximam doctrinae partem ex ipsis mss. sibi adquisiverat, et alioquin sagacissimus est, absurde adeo textum corrumpere potuerit. Cf. VV. DD. qui τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Λ. legunt, quam lectionem ipsa codicis scriptura (si modo unciales ΛΗΝΑΙΑ fingamus) luculenter declarat.

c. 1000. l. 10. Διονυσιάδες, ε. — ἀγωνιζόμεναι. διονύσου γ.
Δ. ε. — ἀγ. Διονύσου γ. [2])

c. 1001. l. 1. Διονυσοκερουροπυρώνων, Κ. ἐν σεριφίοις, αἰσχρῶν ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων. ἐπεὶ οἱ Φ. — πεντεκομωδεῖσθαι α. — πυρῶν ἀ. — Διονυσοκουροπυρώνων, τ. — πάππον, ὡς δ.
Διονυσοκερουροπυρώνην. Κ. ἐν Σ. Αἰσχρὸν Ἀνδροκλέα Διονυσοκουροπυρώνην. εἰσὶν, οἱ Φ. — πεντεκωμωδεῖσθαι Α. — Πυρώνην ἀ. — Διονυσοκουροπυρώνην, τ. — πάππου, ὡς δ.

— l. 17. Διοπετὲς, ε. — ἐρχόμενος.
Δ. ε. — ἐρχόμενον.

c. 1002. l. 16. Διορήσαι, ὃ καὶ ἐξορήσαι λ.
Διορίσαι. ὃ κ. ἐξορίσαι λ.

c. 1003. l. 2. Διορίζετο, δ.
Διωρίζετο. δ.

— l. 13. Διὸς, ἄνθος τ. — ἀλλὰ Διὸς ἄνθος Φ. Διὸς ἄγγελοι οἱ δὲ κ. — καὶ ἴδιον κ.
Διὸς ἄνθος. τ. — ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδες Φ. Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ κ. — κ. ἰ. κ.

— l. ult. Διὸς β. Ἑρμ. Φορμόροις, τὰς διὸς — λέγουσιν Ἡρ.
Δ. β. Ἑρμ. Φ. τὰς Δ. — λ. Ἡρ.

c. 1004. l. 8. Διὸς ϑ. — πεσσοὶ, τ. — διαψηφίσιν, ο.
Δ. ϑ. — πεσσοί. τ. — δ. ο.

c. 1005. l. 7. Διόσκουροι, οἱ Ἕλληνες α. — ναυτιλομένοις Φ.
Δ. οἱ Ἑλένης α. — ναυτιλομένοις Φ. [3])

Διοσκώλιον, ο. — τῷ ἐκ τ. Δ. τ. ἱερείῳ.
Δ. ο. — τὸ ἐκ τ. Δ. τ. ἱερεῖον.

c. 1006.

2) Unita ſejunxit.

3) Quamvis nomina Ζῆθος καὶ Ἀμφίων in ms. perſpicue legantur, nullus tamen dubito, quin ab otioſo quodam addita ſint, et poſtea textui innexa. Cf. VV. DD.

c. 1006. l. 2. Διοτὴς, κ. Διοπτὴς. κ.
— l. 9. Διοψεῖν, κατασκοπεῖν, ἢ δι' ὅλην ο. γ. καὶ διαυγίαν. Διοψιν. κατασκοπὴν, ἢ δι' ὅλου ο. γ. καὶ διαύγειαν.
Διπάναις, τ. δ. γεγενημένους. Δ. τ. δ. γεγενημένους.
— l. 14. Δίπλακα δ. δ. λεῖπος. Δ. δ. δ. λῖπος.
c. 1007. l. 8. Διπλεῖ, ο. Διπλῆ. ο.
Διπλοῦς ἄνδρας, τ. — πάλιν βόλα. Δ. α. τ. — παλιμβόλα.
— l. 12. Δίπνοια τρώματα, εἰς κ. τρώματα. Δ. τ. εἰς κ. τ. [4])
c. 1008. l. 2. Δίπολοι, αἰσχύλος διπλαῖ πρόπομποις. Δ. Αἰσχ. διπλαῖ προπομποῖς. [5])
— l. 8. Δίπτυχα, δ. — ὥστε τὸ μ. — τὸ δ' ἐ. Δ. δ. — ὥστε τῷ μ. — τῷ δὲ ἐ.
— l. 11. Δίπυροι, α. — ὀπτόμενοι. Δ. α. — ὀπτώμενοι.
— l. 13. Διραίδαι, αἱ τ. Δειραίδες. αἱ τ.
— l. 15. Διρκῆς, π. Δίρκης. π.
c. 1009. l. 3. Δισίθεος, δισιδαίμων. Δεισίθεος. δεισιδ.
— l. 10. Δίσκουρα, ο. — λάβοι δ. Δ. ο. — λ. δ.
Δισκούρια, ο. — βάλλει δ. Δ. ο. — βάλλοι δ.
— l. 15. Διστάδιον, τ. Διστάσιον. τ.
— l. 19. Δίστημος, ο. Δίστομος. ο.

c. 1010.

4) In Ald. τρεύματα a typoth.

5) Sic lemma, cum duplici accentu, cui poſtea, ut equidem opinor, nomen auctoris in margine adjunctum fuerit, unde vocum translatio; niſi forte διπλαῖ ad ipſum lemma pertineat, quod aliis disquirendum relinquo. Cf. VV. DD.

c. 1010. l. 21. Διφρίας, ἁρματελασίας. Δ. ἁρματηλασίας.

c. 1011. l. 3. Διφθοφορουμένους, τοὺς φορίοις φ. Διφροφορουμένους. τοὺς φορείοις φ.

Διφυᾶ, δ. δ. φύσας ε. Δ. δ. δ. φύσεις ε.

— l. 11. Δίκαλον ζ. Δίχαλον ζ.

— l. ult. Δίχολοι, δ. — διχολογνῶναι, π. — Βακχυλίδος, ο. Δ. δ. — δίχολοι γνῶναι, π. — Βακχυλίδης· Ο.

c. 1012. l. ult. Διψὰς, ε. — εὐθυτικὴ ε. Δ. ε. — ἐν θυτικῇ ε.

c. 1013. l. 5. Δίψιον Α. — βεβλαμένον, ἰ. Δ. Α. — βεβλαμμένον. ἰ.

— l. 13. Διωδεῖ, ἐφλέγμενεν. Διώδει. ἐφλέγμαινεν.

— l. 15. Διωθεῖτο, α. ἀπερίπτετο, ἀπέριπτε. Δ. α. ἀπεῤῥίπτετο. ἀπέῤῥιπτε.

Διωκανθεῖν, δ. Διωκάθειν. δ.

Δίωκε, ζ. ἐπιτήλευε. Δ. ζ. ἐπιτήδευε.

c. 1014. l. 3. Διώμνυται, ο. Διώμνυται. ο.

— l. 7. Διῶνται, διώξουσι. Δίωνται. διώξωσι.

— l. 9. Διωρεῖ, νίκος π. Δ. νεῖκος π.

— l. 16. Διωστῆρσιν, ἀναφόροις. Δ. ἀναφορεῦσι.

— l. 20. Διωχῶς; δίφρος [οὐ] δ. Δίοχος. δ. δ. [6])

— l. 22. Δμηθέντι, δ. [Δμηκῶτες, πεπληρωμένοι, ἢ δεινῶς διακείμενοι.] Δ. δ.

Δμῆσις, δάμασις. Δ. δ. [7])

c. 1015.

6) Male in Ald. Δίωχος.

7) In Ald. δαμάσης a typ. Ultima gloſſa duas lectiones repraeſentat: Δμῆσις. δάμασις: et Δμήσης. δαμάσης: Cf. VV. DD.

c. 1015. l. 2. Δμήτρα, δαμά-στρα. — Δ. δαμάστρα. [8])

— l. 7. Δμῖαι, Ω. — Δμεῖαι. Ω.

— l. 9. Δμωκίσι, δ. — Δμωΐσι. δ. [9])

— l. 22. Δνὸς, κακοπλασσῶν. — Δνόσσων. κακοπαθῶν.

c. 1016. l. 14. Δοιαὶ γάρ τε π. ἀμείνων ε. — Δ. γ. τε π. ἀμενηνῶν ε.

— l. 18. Δοειδὲς, δ. — Διαειδές. δ.

— l. 22. Δοῖοιδυσσεῖν. — Δοιοῖς. δυσίν.

Δοίδυξ, ἀλατρίβανος. — Δ. ἀλετρίβανος.

c. 1017. l. 1. Δοιδέατο, ε. — Δοιάσατο. ε.

— l. 3. Δοίεις, δ. — Δοίης. δ.

Δοίμασιν, α. — Δοιήμασιν. α.

— l. 10. Δοκαὶν, θήκην, — Δοκάνην. θ.

— l. 12. Δοκάναι, αἱ σταλικαὶ, αἷς ἱ. τὰ δεινὰ, ἢ κ. — Δ. αἱ στάλικες, αἷς ἱ. τὰ λίνα, ἢ κ.

— l. 17. Δοκήσει, υ. — δοκιμάσει, σ. — Δ. υ. — δοκιμάσῃ. σ.

— l. 19. Δόκησις, τ. — ὀμαζόμενον, ο. — Δ. τ. — νομιζόμενον, ο.

c. 1018. l. 4. Δοκίδων, δ. ὑπολαμβάνων. — Δ. δ. Δοκῶν. ὑπολ. [10])

— l. 5. Δοκηκῶ, α. — Ἑρμιππος ἐν ἀρτοπώλησι. — Δ. α. — Ἑρμ. ἐν Ἀρτοπώλισι.

— l. 13. Δοκὸν, τὴν ἀγχώνην. δοκὸς, σ. — Δ. τὴν ἀγχόνην. Δοκός. σ.

c. 1019. l. 1. Δολέων, ὁδοθήκην. — Δ. ὁδοθήν.

Δολίκαυλος, μ. — Δολίχαυλος. μ.

— l. 6. Δολιομήται, δ. — Δολομῆται. δ.

c. 1019.

8) Litteram delevit; legebatur: δαμάστρα.

9) Lexicographus ſcripſit: Δμωῆσι. Mendum ms. oritur ex Δμωήσι.

10) Conjuncta ſeparavit, et gloſſam Δοκῶν effinxit.

c. 1019. l. 11. Δολιχήρετμοι, μακροήπτοι. δ. — Δ. μακρόκωπτοι. δ. [11])

— l. 21. Δολιχόφρων, ἀπολύφρων. — Δολιόφρων. ἀπατεόφρων. [12])

— l. 23. Δολίσκος, δόλω παρεξιφίς. — Δ. δόλων, παραξιφίς.

Δολίφονον, πέπαικται δὲ τ. δ. — Δ. π. παρὰ τ. Δ.

c. 1020. l. 2. Δολομήτεω, δ. βουλευομένω. — Δ. δ. βουλευομένου.

— l. 7. Δολοπληκυίας, τ. — Δολοπλοκίας. τ.

— l. 11. Δολοπέσσουσιν, ε. — Δολόπεσσιν. ε.

— l. 15. Δολβαὶ, ϑ. — μικτὰ π. — Δ. ϑ. — μ. π.

— l. 20. Δόλωνες, οἱ μ. — ἀποκεκρυμένα. — Δ. οἱ μ. — ἀποκεκρυμμένα.

c. 1021. l. 4. Δόμος ἡμ. — ἡμίγανος, τ. — Δ. — ἡμίγαμος. τ.

— l. 12. Δόνακες, κάλαμοι ἑλ. ἢ πτελέαις. — Δ. κάλαμοι □ ἑλ. ἢ π. [13])

— l. 14. Δονακήματα, α. κ. ἀνμματα. — Δ. α. κ. ἀνάμματα.

— l. 18. Δονεῖ, κ. τ. σαλεύει. — Δ. κ. τ. σ.

[Δονεῖται, δονοῦντι, δονούμενοι ὁμοίως.]

Δόξα, φ. — Δ. φ.

c. 1022. l. 6. Δόξαι, υ. δοξηφανῆ, ἢ δ. — Δ. υ. Δόξη. φανῆ. ἢ δ. [14])

11) In Ald. mendum typ.

12) Emendaverat: ἀπαλόφρων. quod poſtea delevit.

13) Gloſſam ulceroſam VV. DD. aliquo modo ſanarunt; at in fine quoque mutila eſt, quod non obſervaſſe videntur.

14) Sejunxit. In Ald. vitium typ.

c. 1024. l. 8. Δορυαλλὸς, τ. — ἐφ' ὕβρει τ. — Δοζύλλου, — Λιμνίαις.
Δ. τ. — ἢ ἐφ' ὑ. τ. — Δ. — Λημνίαις.

— l. 11. Δόρυ καὶ κηρύκιον, παροιμίαν, ἣν ε. πιθαναγῆ λ. — ἐπὶ τοῦ δ.
Δ. καὶ κ. παροιμία, ἣν ε. πειθαναάγκην λ. — ἀπὸ τ. δ.

— l. 16. Δορυμίστορας, τ. Δορυμόλπης, ἡ π.
Δορυμήστορας. τ. Δ. ὁ π.

c. 1025. l. 2. Δορυξένους, οὓς ἐμπεδοῦν τ.
Δ. οὓς ἐμπεδοῦντες τ.

— l. 7. Δορυσσόον, α. δόρυ ὀρμᾶν, ἢ δ.
Δ. α. δορυόρμαν. ἢ δ.

— l. 10. Δορυφόνον, τ. — Ἀριστ. δεδάλω.
Δ. τ. — Α. Δαιδάλω.

c. 1026. l. 8. Δουλίχιον, π. Κεφαλονίας.
Δ. π. Κεφαλληνίας.

— l. 12. Δούλων πόλις, εὔπομα μαρικαίου κώμην γὰρ λ. — Λίβους.
Δ. π. Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ κώμην εἶναι λ. — Λιβύη. [15])

c. 1027. l. 4. Δοῦρα, δ. κό καὶ ξ.
Δ. δ. κώπας. κ. ξ.

— l. 9. Δουρεμηκὲς, δ.
Δουριμηκές. δ.

— l. 14. Δουρικτῆτον, δουρίκτητον, α.
Δουρίκτητον. δορίκτητον. α.

15) Typotheta γὰρ in εἶναι mutatum non vidit, gloſſamque in duas diviſit. Muſurus docte emendavit; ſuſpicor tamen κώμην variam eſſe lectionem v. πόλιν, ad quam olim in margine forte notatum fuerit: κώμην γρ. Qua nota indicatum fuit, gloſſam in nonnullis codicibus ita ſcribi: Δούλων π. Ε. ἐν Μαρικῇ λέγει· Δούλων κώμην ε. Particulam γὰρ in Lexicographo ab ejuſmodi origine ſaepius deduci poſſe, jam ſupra monui. Cf. VV. DD.

c. 1027. l. 17. Δούριος ἵππος, Α. — ἐκκύπτουσι δ' δοῦρος, βρώην, ἢ σὺν δόρατος ο,

Δ. ί. Α. — ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρὸς ἐρωή. ἢ σὺν δόρατι ο. [16])

c. 1028. l. 2. Δουσάρην, τ. — Μαβαταῖοι.

Δ. τ. — Μ.

— l. 6. Δοχέων, δ,

Δοχεών. δ,

— l. 14. Δοχμοκόρσοι, οἱ πλαγιόχεται.

Δ. οἱ πλαγιοχαῖται.

— l. 18. Δράγμα, ὅσον παραλαμβάνει τ.

Δ. ὅσον περιλαμβάνει τ.

c. 1029. l. 1. Δραγμᾶναι, αἱ ἐν ταῖς τοῦ ε,

Δραγμάναις. ταῖς ἐντὸς τοῦ ε,

— l. 12. Δραιὸν, μ. πυλεόν.

Δ. μ. π.

[Δράκαλος, διὰ τὸ συναυλίζεσθαι. Λάκωνες.]

Δραθῆν, κ,

Δ. κ. [17])

— l. 17. Δρακάνιον, ὀροσκάριος.

Δ. ὄρος Καρίας.

Δράκαυλος, ἐπειδὴ δ.

Δράκαυλος. ἰδία τὸ συναυλίζεσθαι, Λάκωνες. ε. δ. [18])

c. 1030. l. 5. Δράλαινα, λάμυρα. Κ.

Δ. λάμυαι. Κ. [19])

— l. 14. Δρανεῖς, δραστικὸν, ο.

Δ. δραστικοί. ο.

c. 1031. l. 2. Δράξων, ε. — δράσοντες ε.

Δ. ε. δράξοντες ε.

— l. 9. Δρασίονες, ε.

Δρασείοντες. ε.

— l. 16. Δρασμὸς, Φυγεῖν.

Δ. Φυγή.

16) Sagaciter ſeparavit, et δόρατα inſeruit, at numerus non omittendus erat.

17) Correxerat: ἰδία τὸ σ. et cum tali correctione ſupplementum infra ſub v. Δράκαυλος, cui olim in margine adjunctum erat, inſeruit.

18) Cf. VV. DD. qui hic διὰ τὸ σ. refingunt.

19) In Ald. error typ.

c. 1032. l. 9. Δραῦγμα, τ. Δράγματα, σ.
— l. 15. Δραγμὴ, τὸ ο. Δραγμὴ χρ. — διδραύγμων ί. Δρέχμονες, οἱ ν.
c. 1034. l. 8. Δριὸς, υ. Δραχμὴ, τ. — δίδραγμον — λεβητικῷ. Δριὸς, σ. — σύνδεδρος κ.
c. 1035. l. 3. Δρομαλὸς, λ. — εὐνεὸς δ.
— l. 16. Δροπαὶ, δ. Σοφ. Παλαμήδι.
c. 1036. l. 4. Δρύακες, τ. — τρόπην τ.
— l. 7. Δριαχαίρνευ, ἢ δ. — ἄστεκτοι.
— l. 16. Δρυμαὶ, δρυμώδης καὶ σύνδεδροι τ.
— l. 19. Δρυμάξεις, κ. — συνέσεις καὶ προσομιλήσεις.
c. 1037. l. 8. Δρυοβαφῇ, ί. — ἐπὶ τ.
— l. 10. Δρυοπαγήστολον, τ.
— l. 15. Δρυοχοὶ, τ. σ. πελεκύων αἱ ο. ἐνείρηται.
— l. 19. Δρυπετεῖς, ἐπὶ δ. Δρύπτεται, ξ. ὅτι τ. — κατατίλλει ε.

Δράχμα. τ. Δράχματα. σ.
Δραχμὴ. τὸ ο. Δραχμὴ χρ. — διδράχμων ί. Δρέγμονες. οἱ ν.
Δρίον. υ. Δ. τ. — δίδραχμον — Λευητικῷ.
Δρίον. σ. — σύνδενδρος.
Δ. λ. — εὐναῖος δ.
Δ. δι Σ. Παλαμήδῃ.
Δ. τ. — τρόπιν τ.
Δριαχαρνεῦ. ἢ δ. — ἄτεγκτοι.
Δ. δρυμώδεις καὶ σύνδενδροι τ.
Δ. κ. — συνέσῃ καὶ προσομιλήσεις.
Δ. ί. — ὑπὸ τ.
Δρυοπαγῆ στόλον. τ.
Δρυόχοι. τ. σ. πελεκέων αἱ ο. — ἐνείρεται.
Δ. ἀπὸ δ.
Δ. ξ. ὅταν τ. — καταπίλλῃ ε.

c. 1038. l. 4. Δρυπολεῖ, τ. — πυρπολεῖ ὀρκεῖ.
Δ. τ. — περιπολεῖ ὄρη.[20])

— l. 19. Δρύψ, α. — ἢ ἀγαστρομνημίων.
Δ. α. — ἢ γαστρομνημίων.

— l. ult. Δρύψαλα, μέταλα δρ.
Δ. μέταλλα δρ.

[Δρύψ, ἀπὸ μυψώνων,] δρύψιεν, ἐπιζητῶν.
Δρύψειεν. ἐπιζητοῖ.

c. 1040. l. 11. Δύη, δ. — ἡ [ἡ] δυηπαθία.
Δ. δ. — ἡ δ.

Δυθεί, ε.
Δῦθι. ε.

c. 1042. l. 8. Δυσαίαντο, δ.
Δυσάντη. δ.

— l. 10. Δυσαῆ, δ. — ἢ ἐπὶ τ. δ.
Δ. δ. — ἢ ἀπὸ τ. δ.

— l. 12. Δυσαῆς, δ.
Δυσαέος. δ.

c. 1043. l. 10. Δυσαριστοτοκία, ε. — ἀριστίαν δ.
Δυσαριστοτόκεια. ε. — ἀριστείαν δ.

— l. 13. Δύσαυλος, δ. Σοφ. ἀλεξαν.
Δ. δ. Σ. Ἀλεξάνδρᾳ.

— l. 19. Δυσβάστακτον, β. [Δυσαχθὴς, πάνυ ἀηδιζόμενος.]
Δ. β.

Δύσπορον, χ.
Δ. χ.[1])

c. 1044. l. 3. Δυσβράκανον, δ. — δύσπλητα. λ.
Δ. δ. — δύσπλυτα. λ.

Δυσγάργαλις, δ.
Δ. δ.[2])

c. 1045. l. 4. Δυσέμβατος, ἀκριβὴς, α.
Δ. ἀτριβὴς. α.

— l. 6. Δυσεξάλακτα, δ.
Δυσεξάλλακτα. δ.

Δυσεξήτητα, δ.
Δυσεξίτητα. δ.

20) Bene correxit, nam ορκει provenit ex ορει.

1) Glossam ob βαρὺ, quod duabus vicibus in fine occurrit, repetitam bene exclusit.

2) Scriptura codicis vera est. In Ald. Δυσγάργαλος errore typothetae, qui compendium vocis male legebat.

c. 1045. l. 10. Δύσεο δαλῆνον, δῦθει — ἀλῆον, τ.
Δύσεο δ' ἀλκήν. δῦθι — ἀλκὴν, τ.

— l. 19. Δυσηκεῖ, δυσακεῖ, δ.
Δυσηβόλον, δυσάνητον.
Δυσηκῆ. δυσακῆ. δ.
Δ. δυσάνιτον.

c. 1046. l. 3. Δυσήνιτος, δ.
Δυσήνυτος. δ.

— l. 15. Δυσθήρατος, δυσέρευτος.
Δ. δυσερεύνητος.

— l. ult. Δύσκημον, ἄφρανα, δ.
Δ. ἄφρονα. δ.

c. 1047. l. 3. Δυσκεὲς, α.
Δυσκλεές. α.

— l. 13. Δυσλώσων, δυσχερῶν.
Δυσλόφων. δ.

Δύσμαιναι, αἱ ἐν σπάρταις χωρίτιδες κάκχαι.
Δ. αἱ ἐν Σπάρτῃ χ. Βάκχαι.

c. 1048. l. 15. Δυσοῖεν, δ.
Δυσοίζει. δ.

c. 1049. l. 20. Δυσπάμφαλος, δ.
Δ. δ. [3])

Δυσπαρεὶς, ε. κ. παρακληθείς.
Δύσπαρις. ε. κ. π.

c. 1050. l. 1. Δύσπαρι, δ. — ἐμπήρα — ἐπὶ τοῦ π.
Δ. δ. — ἐν Πήρᾳ — ἀπὸ τ. π.

— l. 9. Δυσπετέμτων, ἀποπημάτων.
Δυσπετευμάτων. ἀποτυχημάτων. [4])

— l. 13. Δύσπηστος, δυσιδαίμων, δυσεβὴς, ὁ δ.
Δύσπιστος. δεισιδαίμων. δυσσεβής. ὁ δ.

— l. ult. Δυσεβὴς, α.
Δυσσεβής. α.

c. 1051. l. 9. Δύστερον, δυσξήθαθον.
Δ. δυσξήθαθον. [5])

— l. 16. Δυστόπαστος, δ. — δύσεικτος.
Δ. δ. — δυσείκαστος.

c. 1052.

3) Correxerat: Δυσπέμφελος.
4) Scribebatur olim: Δυσπετεμάτων. Vitium ex compendio natum eſt.
5) Additamenta ſunt, male deſcripta et alieno loco poſita.

c. 1052. l. 1. Δυσφορεῖν, β. σιαίνεσθαι. Δ. β. πικραίνεσθαι.

— l. 5. Δυσ. αλέα, α. Δυσχαλέα. α. [6])

— l. 16. Δυσχῶται, δ. διακωλύεται. Δ. δ. διακωλύηται.

c. 1053. l. 8. Δωδεκάδαρχοι, κ. — δυοπεμπαδαρχαι. Δ. κ. — δύο πενταδάρχαι.

Δωδεκάδες, ϑ. — ἐκ γῆς. Δ. ϑ. — ἐκ τριῶν. [7])

Δωδεκάκρουνος, Α. κρίνην, ἦν ε. Δ. Α. — κρήνη, ἣν ε.

— l. 24. Δωδεκηίδα, ϑ. — μηνῶν. Δ. ϑ. — μ.

— l. ult. Δωδωναῖε, ε. — ἐπὶ Δωδώνης, δ. Δ. ε. — ἀπὸ Δ. δ.

c. 1054. l. 7. Δώματα, ο. — ταμίαι, οἰκοδομήματα, [κέλλια.] Δ. ο. — ταμιεῖα, οἰκ.

Δωμάτια, τ. — ὑποκοριστικά. Δ. τ. — ὑποκοριστικῶς.

— l. ult. Δωριάζειν, γ. — περιπόρπητον πϕαίνουσαι τ. Δ. γ. — περιπόρπητον ἀμϕιέννυνται, παραϕ. τ. [8])

c. 1055. l. 6. Δῶρον, παλαστὴ, ε. — ἑκκαιδέκα παλαιστῶν. Δ. παλαιστή. ε. — ἑκκαιδεκάδωρα δὲ ἑκκαίδεκα π. [9])

6) Litteram delevit.

7) Ex numero γ′ ſive, ut in mss. notatur, $\overline{\gamma}$ deſcriptum fuit γῆς.

8) Legerem: περιπορπῶνται παραϕ. Nam περόρπητον ob compendium finale vitioſe deſcriptum eſt, et prima ſyllaba ex ſolito compendio π deducenda eſt.

9) Ita lacunam ms. ſupplevit. Olim vero in margine gloſſarii legebantur, ex v. Ἑκκαιδεκάδωρα. huc retracta.

c. 1056. l. 5. Δῶσι, ο. — σὺν τῷ δέκα, ο.
Δ. ο. — σ. τ. ἰῶτα, ο.[10])

Δωσιάρεις, κακοδιδούσεις.
Δ. κακὰ διδούσεις.

— l. 12. Δωτίννησι, δ.
Δωτίνησι. δ.[11])

E.

c. 1057. l. 14. Ἐάγη, κ. καὶ τ. α.
E. κ. κατὰ τ. α.

— l. 20. Ἔακεν, ἀλγ..
E. ἀλγεῖ.[12])

c. 1058. l. 1. Ἐάλεις, συνσταλεὶς, συνγραφεὶς.
E. συσταλεὶς. συστραφεὶς.

— l. 7. Ἐάλωσαν, ε. — ἀπέπεσαν.
E. ε. — ἀπέπεσον.

— l. 15. Ἐανὸς, π. — περὶ τὸ ἀνὴς. ἐανοῦν δὲ κασίτερος οἱ τοῦ ε. — λιτὴ περιβολὴ λ.
E. π. — περὶ τὸ ἔννυσθαι. Ἐανοῦ δὲ κασσιτέρου. τοῦ ε. — λῖτι περιβολῇ, λ.[13])

c. 1059. l. 2. Ἐαρίδας, τὰς δανθαρίδας.
E. τ. καινθαρίδας.

— l. 15. Ἔαται, καθέζεται, ἧνται.
E. καθέζονται. ἧνται.

[. αὐτὴ, ἐκλάσθη,] ἑαυτοὺς, α.
Ἑαυτούς. α.[14])

Ἐάμφθη, ε.
Ἐάφθη. ε.

c. 1060. l. 4. Ἔβαλλεν, ἔραινεν.
E. ἔῤῥαινεν.

— l. 6. Ἔβαξας, ἐλοιδόρας.
E. ἐλοιδόρησας.

c. 1060.

10) Scriba litteram ι pro numero accepit.

11) Correctionem typotheta neglexit.

12) Adjectae vocis exitum delevit.

13) In principio legendum eſt: παρὰ τὸ ἀνίεσθαι. (*Quia peplum laxius eſt et in terram dimittitur.*) In fine: λιτί. π. Reliqua bene emendata ſunt.

14) Gloſſam ejectam primum ita refinxerat: Ἐάφθη. ἐκλ. Haec gloſſa olim in margine ad v. Ἐάφθη notata erat.

c. 1060. l. 8. Ἐβαρυώπησαν, ἐβαρήθησαν. E. ἐβαρύνθησαν.
— l. 16. Ἐβδελύχθη, ε. Ἐβδελύχθην. ε.
— l. 18. Ἐβεβρήχη, ἐπηχεῖ πως. Ἐβεβρήχει. ἐπήχει π.
c. 1061. l. 1. Ἔβδομαγ, τ. — ἐπὶ γενέσεως π. E. τ. — ἀπὸ γ.
c. 1064. l. 6. Ἔγαν, ε. Ἔγανε. ε.
c. 1065. l. 10. Ἔγγεον, ἰοῦγον. E. i. [15])
c. 1066. l. 21. Ἐγεγόναιεν, ε. Ἐγεγώνεεν. ε.
— l. 23. Ἐγήρει, α. Ἐγερεῖ. α. [16])
c. 1067. l. 5. Ἐγείλασαν, συνήλωσαν. E. συνήλασαν.
— l. 14. Ἐγκαθιγνύντες, α. Ἐγκαθειργνύντες. α.
— l. 19. Ἐγκαλοσκελὴς, οἱ μ. — χρέα. Ἐγκάλοις, ἐδ. Ἐγκαλοσκελεῖς. οἱ μ. — χρέα. ἐγκάλοις ἐδ. [17])
c. 1068. l. 2. Ἐγκάναζον, ε. Ἐγκάναξον. ε.
— l. 5. Ἐγκαπῆ, ε. Ἐγκαρπῆ. ε.
— l. 7. Ἔγκαρος, αἴσιη, ἐγκοιρο. μοιρα, ἐνθ. Ἔγκαρος. αἴσιμος. Ἔγκηρος μοῖρα. ἐνθ. [18])
— l. 12. Ἔγκαρτα, τ. — Φρ. Δάνεσιν. E. τ. — Φρ. Δ.
c. 1070. l. 9. Ἐγκεχρημένοι, σπονδαὶς ε. E. σποδιὰς ε.
— l. 13. Ἐγκιλίζεται, κ. Ἐγκιλικίζεται. κ.

c. 1072.

15) In Ald. Ἔγγενον. ἰοῦλον. a typoth.
16) Praeeunte codicis ſcriptura reponendum eſt: Ἐγείρει. α.
17) Separata conjunxit. Ἐγκάλοις ſive Ἐν κάλοις ἐδ. eſt ſcholion e margine.
18) Ex una gloſſa duas effinxit, et litteram delevit. In poſterum ergo haec ita unienda ſunt: Ἔγκαρος. αἴσιμοι. ἔγκηρος μοῖρα, ἐνθ. Ut verum fatear, poſtrema ἔγκηρος μ. rel. aliena manu adjecta eſſe arbitror.

c. 1072. l. 13. Ἐγκυράδες, τ. — Αἰσχ. Μυρμήδοσιν. — ὡς κότῳ, κ.

Ε. τ. — Α. Μυρμίδοσιν. — τῷ κ. κ.

— l. 20. Ἐγκρὶ, κ.

Ἐγκρίκῳ, κ. [19])

c. 1073. l. 10. Ἔγκτισις, ε. χ. κεκ..άρθαι.

Ε. ε. χ. κεκείρθαι. [20])

c. 1074. l. 5. Ἐγκύλια μ.

Ἐγκύκλια μ.

Ἐγκύκλιον, τ. π. κυκνῶν. ἢ Ζ.

Ε. τ. π. κυκνῶν. ἢ Ζ.

— l. 9. Ἐγκυσίχωλος, α. ἐπὶ τ.

Ε. α. ἀπὸ τ.

c. 1075. l. 7. Ἐγκλωττογάστορες, οἱ α.

Ἐγγλωττογάστορες. οἱ α.

— l. 16. Ἐγνυπωθῆ, τ.

Ἐγνύπωσταμ. τ.

Ἐγνωδὼς, σ.

Ἐγνωδώς. σ.

c. 1076. l. 13. Ἐγρόας, στόμα, ἢ π.

Ε. στόματος. ἢ π.

c. 1077. l. 22. Ἐγχεσίμωροι, π. — μεμωρημένοι, τ.

Ε. π. — μεμορημένοι, τ.

c. 1078. l. 2. Ἐγχεσίπαλοι, οἱ τ. — πολεμισταί. [Ἐγχεσίπαλος, πάλλοντος.]

Ἐγκεσίπαλλοι. οἱ τ. — π.

Ἔγχεσιν ἀμφ.

Ε. α. [1])

— l. 9. Ἐγχηρωτύλει, ἐπιχαίρουσιν.

Ε. ἐπιχαίρει.

— l. 19. Ἔγχος ἐχδεκάπηχυ, τ.

Ἔγχος ἔχ' ἐνδ. τ.

— l. ult. Ἐγχριπτᾶται, ε.

Ἐγχρίπτεται. ε.

c. 1079.

19) Notaverat: Ἐγκρὶ, κ.

20) Duas aut tres litteras delevit.

1) Correxerat: Ἐγκεσίπαλλος, π.

c. 1079. l. 16. Ἐγὼ δέ κε, ἐγὼ δὲ οὖν. E. — ε. —

[Ἐγὼ δὲ μέν, ἐγώδεναί.]

Ἐγώγυον, α. E. α. [2])

— l. 23. Ἐδάην, ἔμαθεν. E. ἔμαθον. [3])

c. 1080. l. 23. Ἐδάφησαν, κατέβαλαν. E. κατέβαλον.

Ἐδαφιοῦσι, προσκρούουσι τ. E. προσκρούσουσι τ.

c. 1081. l. 6. Ἐδεδίει, διώκει, ἐώκει, ἢ ἐξεκέκαυτο. Ἐδεδήει. δ. ε. ἢ ε. [4])

— l. 9. Ἔδεε, ε. Ἔδεαι. ε.

Ἐδέζετο, ε. Ἐδηίζετο. ε.

— l. 14. Ἐδειγμάτησεν, ε. Ἐδειγμάτισεν. ε.

c. 1082. l. 12. Ἐδεοῖν, ι. Ἐδεῖς. ι.

c. 1084. l. 1. Ἐδήενεν, ε. Ἐδίηνεν. ε.

Ἐδίδον, κ. Ἐδίδηον. κ.

Ἐδίζησα ἐμ. — ἐμαυτόν. E. ε. — ει

[Ἐδεήδιεν, ἔβρεξεν.
Ἐδίηνεν, ἔβρεχεν.]

Ἐδικαιώθη, ι. E. ι. [5])

— l. 13. Ἔδμαιναι, ε. Ἔδμεναι. ε.

c. 1085. l. 2. Ἐδυοπάλιζεν, α. — ἔλιεν. E. α. — ἔλυεν.

— l. 24. Ἐδραδὲν, κ. Ἐδράθη. κ.

c. 1086.

2) In Ald. Ἐτώγυον. vitio typ. quod VV. DD. exercuit.

3) Gloſſa ſequens hujus emendatio fuit.

4) Cf. VV. DD. At neminem moretur ἢ ἐξεκέκαυτο, quod hic in fine additur, nam olim in margine gloſſarii a quodam adjunctum fuit, qui vitio pronunciationis ἐδεδήει cum ἐδεδίει confundebat. V. ἐώκει corrupta eſt ex ἐδεδιώκει, quod praecedentis διώκει correctio fuit. Heſychii gloſſa igitur ita reſtituenda eſt: Ἐδεδίει. ἐδεδιώκει.

5) Gloſſae ejectae ſuperioris Ἐδήενεν correctiones fuerunt. Ἐδεήδιεν corruptum eſt ex Ἐδέηνεν, nam δι, λι et ν in uncialibus ſaepius confunduntur.

c. 1086. l. 10. Ἐδρᾴσσατο, βοιήσσωνας ἦγεν. — E. βοιήσσωνας η. [6])

— l. 16. Ἔδρισο, κ. — Ἐδρήσω. κ.

— l. 21. Ἐδριεσσαὶ, β. — Ἐδρήεντα. β. [7])

c. 1087. l. 12. Ἐδύων, ο. — Ἐδύουσα. ο.

c. 1088. l. 6. Ἐδνωτοὶ, πενθερ.., κ. — E. πενθεραί. κ. [8])

— l. 12. Ἐεικοσαβοιέων, ε. — Ἐεικοσάβοιον. ε.

— l. 17. Ἐόσκεις, ε. — Ἐίσκεις. ε.

— l. 20. Ἐέλθω, ε. — Ἐελδέθω. ε.

— l. 22. Ἐελδομένουσιν, ε. — Ἐελθομένοισιν. ε.

— l. ult. Ἐέλποιμεν, ἐλπίσαι. — E. ἐλπίσαιμεν.

c. 1089. l. 1. Ἐενδύναι, ε. — Ἐένδυνεν. ε.

— l. 9. Ἐεργιεῖς καλλος. — Ἐερσήεις. καλός. [9])

— l. 11. Ἐεργμένα, ἐγκλισμένα. — E. ἐγκεκλεισμένα.

— l. 14. Ἐερσιὴς, κ. — δενδρεσμένων α. — Ἐερσήεις. κ. — δενδροσισμένων α.

c. 1090. l. 2. Ἐέθω, ἠμφιέθω ἐνεδ. — E. ἠμφιέθω. ἠε ἔεστο. ἐνεδ. [10])

c. 1091. l. 13. Ἐῇ, ταῖς ε. — E. τῇ ε.

c. 1092. l. 2. Ἐδάδας, ε. — Ἐθάδας. ε.

c. 1093.

6) An? Ἐδράσσατο βίῃ. ἥσσονας ἦγεν. *Devictos fugabat.* Aut: Ἐδράσσατο. βίῃ ἥσσονας ἦγεν.

7) Neſcio, cur Muſurus gloſſam in neutro poſuerit. Legerem: Ἐδρήεσσα. at Ἐδρίεσσα eſt antiqua gloſſarii ſcriptura.

8) Secundae vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

9) Notaverat; Ἐεργιεῖς κ. Typotheta ſignum recepit. Haec gloſſa, quam Muſurus bene correxit, erat, ni fallor, varia lectio, notata in margine ad eandem gloſſam mox infra ſequentem. Cf. VV. DD.

10) Ita lacunam ms. ſupplevit. Suſpicor autem v. ἐνεδέδυτο male huic gloſſae adhaerere, et olim ad praeced. gloſſam Ἐέσσατο pertinuiſſe.

c. 1093. l. 12. Ἐθελοντὰς, τ. — [ἢ] χορηγούς. — Ε. τ. — χ. [11])

c. 1094. l. 4. Ἐθερμάνθη, ἐπτίωθη. — Ε. ἐβαπτίθη.

— l. 8. Ἔθεται, κ. — Αἴθεται. κ.

— l. 18. Ἐθυμοσύνη, σ. — Ἐθημοσύνη. σ.

c. 1095. l. 3. Ἐθμὴ, α. καμπτὸς λ. — Ε. α. καπνὸς λ.

— l. 13. Ἐθόοσα, ὄξυνα. — Ἐθόωσα. ὤξυνα.

— l. ult. Ἐθρήσκευον, ε. ἐσεύοντο. — Ε. ε. ἐσέβοντο.

c. 1096. l. 1. Ἔθρια, ε. — Αἴθρια. ε.

— l. 5. Ἐθρὶς, ταλμίας κ. Ἐθρυλίχθη, π. — Ε. τομίας κ. [12]) Ἐθρυλλίχθη. π.

c. 1097. l. 11. Εἰακένας, τ. — Εἰάμενας. τ.

c. 1098. l. 8. Εἴεσκεν, σ. — Εἴασκεν. σ.

— l. 10. Εἴατο, ἐκαθέζοντο. [Εἰαγχοῦν, βοῶσαν.] Εἴβει, δ. — Ε. ε. Ε. δ.

c. 1099. l. 11. Εἰδέμων, γ. — Εἰδήμων. γ.

— l. 15. Εἴδεος ἐν δήοιο, κ. — Εἴδεος ἐνδίοιο. κ.

c. 1100. l. 1. Εἰ δ' ἐτεὸν, εἴδε ἐλήθετας. — Ε. εἰ δ' ἀληθές.

— l. 5. Εἰδεχθέστατος, μ. δυσιδέστατος. — Ε. μ. δυσειδέστατος.

— l. 9. Εἰδηλήγε, α. — Εἰδηλήγε. α.

c. 1102. l. 14. Εἴθε, ὄφελον, [μακάρι,] αἴθε. ε. Εἰθέθων, ε. — Εἴθε. ὤφελε. Αἴθε. ε. [13]) Εἴθεθον. ε.

c. 1103. l. 14. Εἰκαθέσοιμεν, παραχωρίσωμεν. — Ε. παραχωρήσωμεν.

— l. 23. Εἰκεῆς, τ. — Εἰκαίης. τ.

c. 1104.

11) Particula ἢ, quam hic delevit, Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

12) In Ald. τολμίας κ. errore typ.

13) Male glossam divisit. Cf. VV. DD.

c. 1104. l. 1. Εἴκεται, ὑποχωρεῖται, δῶται χ. Εἴκετε. ὑποχωρεῖτε. δότε χ.

— l. 4. Εἰκήλας, ε. Εἰκηλᾶς. ε.

— l. 19. Εἰκόσοροι, ε. Εἰκοσόροιο. ε.

— l. 24. Εἴκτην, ο. Ἑίκτην. ο.

— l. 26. Εἰκουστῶν ε. — ἐπὶ τὸ ἄλλ. Εἰκοὺς τῶν ε. — ἐπὶ τῷ α.

c. 1105. l. 8. Εἰλαδὼν, α. Εἰλαδόν. α.

Εἰλαπιζάνων, ε. Εἰλαπινάζων. ε.

c. 1106. l. 15. Εἴλεται, ἐπορθήσεται, Εἴλετε. ἐπορθήσατε.

— l. 17. Εἰλέωσι, σ. συνέχουσιν. E. σ. συνέχωσιν.

— l. 19. Εἰληθερίσαντες, ε. Εἰληθερήσαντες. ε.

c. 1107. l. 1. Εἰληθερῶν, ε. — ἠν ἑλεῖν γ. E. ε. — εἴλην γ.

— l. 10. Εἰλῶν, συστροφεῖν π. E. συστρέφειν π.

Εἰλῆς εἶ, ί. Εἴλης εἶ. ί.

— l. 14. Εἰλήτι, Ζεὺς ἐν Κ. Εἰλήτιος. Ζ. ἐν Κ.

Εἴληχα, λ. ἔλαχα, ε. E. λ. ἔλαχον. ε.

— l. 23. Εἰλισκότωσις, στ. E. στ.

c. 1108. l. 10. Εἰλόμενον, ε. Αἰσχύλος Βάσσαρες. E. ε. Αἰσχ. Βασσάραισι.

— l. 25. Εἰλὺς, εἰλύω, τ. E. εἰλύος. τ.

c. 1109. l. 5. Εἰλυσπᾶτο, συνησπᾶτο. E. συνεσπᾶτο.

— l. 7. Εἰλυσπῶνται, π αὐτὸν τρόπον σ. E. περὶ τὸν αὐτὸν τόπον σ.

— l. 10. Εἰλύσω, ἐν ἰλύϊ κ. E. ἐν ἰλύϊ κ.

— l. 13. Εἴλυφα, σ. Εἰλυφόει. σ.

— l. 18. Εἰλυφόων, εἰς ἦλυσιν α. ἢ συνείλον τ. E. εἰς εἴλυσιν α. ἢ συνειλῶν τ.

— l. ult. Εἰλύω, π. Εἰλύσω. π.

c. 1110. l. 1. Εἰλῶ, εἰλώμην, ε. E. εἰλόμην. ε.
— l. 14. Εἰ μὴ σφᾶς, εἰ μὴ αὐτούς.
[Εἰ μὴ καὶ λαγόνεσσι μή τι δ' ἂν κατ' ἀκριβολογίαν.
Εἴμην, ὄντως ὑπῆχον ἐγώ.]
Εἶμι, π. E. π.[14])
c. 1111. l. 1. Εἰνάνυχες, ἐπὶ θν̄ νύκτας. E. ἐπὶ ἐννέα γ.[15])
— l. 5. Εἰκαρίμοις, A. Εἰναρίμοις. A.
— l. 17. Εἰνοδίοις, τ. — οἰκεῖα ε. E. τ. — οἰκία ε.
— l. 20. Εἰνοσίφυλλον, σ. — ἔνωσις γ. E. σ. — ἔνοσις γ.
c. 1112. l. 2. Εἶο, ἑαυτοῦ, [εἰπεῖν, λέγειν.] E. ε.[16])
— l. 4. Εἰοίατε, αὐδ. Εἰοίατα. αὐδ.[17])
— l. 15. Εἶπος, πάγις [πάγι,] κ. E. παγίς. κ.
c. 1113. l. 9. Εἴρεαι, ἔρωτες, λ. Εἴρεται. ἐρωτᾷ. λ.
c. 1115. l. 2. Εἰροκόπος, ε. — πίκειν γ. Εἰροπόκοις. ε. — πέκειν γ.
— l. 5. Εἰρώμαι, ε. Εἰρόμεναι. ε.

c. 1115.

14) Emendaverat: Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσοὶ μ. rel. deinde: Ἤμην. ὄντως ὑπῆρχον ἐγώ.
15) Scriba numerum θ', cui forte ex seq. voce ν adhaeserit, pro compendio vocis θεὸν habuit.
16) Quae hic delevit, ad glossam Εἶπέμεν olim pertinebant.
17) Scribendum est: Εἰ οἷά τε. αὐδ. Ita et Reiskius olim emendaverat.

c. 1115. l. 5. Εἰροκοπῷ, ε. Εἰροπόκῳ. ε.[18])
— l. 10. Εἰρτὴ, α. Εἰρκτή. α.
c. 1116. l. 4. Εἰρύθαγ, ε. — εἰρῆθαγ. — E. ε. — εἰρύθαγ. —
— l. 14. Εἰρωνεία, ε. — ὑποκρίσεως. E. ε. — υ.
[Εἰς, ἀντὶ μὲν τοῦ πατρὸς εἰσαγόμενον.]
Εἰσαγαγόντε, ε. E. ε.[19])
c. 1117. l. 1. Εἰς ἀγρὸν M. — ὡς [ἐναγρῶς] ἐναγρῶ χ. E. α. M. — ὡς ἐν ἀγρῷ χ.[20])
— l. 4. Εἴσετο, δ. ὁμοιοῦτο. Εἴσαιτο. δ. ὁμοιοῖτο.
— l. 7. Εἴσατο, ω. εἰσάγω δὲ φϑ. ὑιεια Π. E. ω. Εἴσατο δὲ φϑ. ὑιῖ Π.[1])
— l. 10. Εἶσαν, ὑπῆχον, σ. ἢ ἔϑησαν, ἢ ε. E. ὑπῆρχον. σ. ἢ ἤδεισαν. ἢ ε.
— l. 13. Εἴσας, ἐξ ἰ. Ἔισης. ε. ἰ.[2])
— l. 15. Εἴσας, φ. — ἰσοτύχους. Ἔισας. φ. — ἰ.[3])
Εἰς ἀφάσματα, εἰς πτ. Εἰσαφάσματα. εἰς πτ.
— l. 24. Εἰς δέον, οὕτω παρεάκλησις τ. E. δ. οὕτω Περικλῆς τ.[4])
c. 1118. l. 5. Εἰδῆς, εἰσελεύσει. Εἰσδῦς. εἰσελεύση.
Εἰσὲ, π. Εἰς ἕ. π.

c. 1118.

18) Male, nam gloſſa fuit: Εἰροπόνῳ. ἐριουργῷ. ut jam a VV. DD. emendatum eſt.
19) Gloſſa excluſa ſacra eſt, ſpectat enim ad uſum v. Εἷς in quibusdam N. T. locis.
20) En vitium ejusque correctionem unitim.

1) Notatum fuit: ὑιεα. unde ὑιεια.
2) Reponendum eſt: Ἔισας. ἐξ ἰ. π. μεριζομένας. Cf. VV. DD.
3) Haec olim ad praeced. gloſſam Εἴσας pertinebant, cui forte in margine adjuncta erant.
4) Abſurda ms. lectio ex compendioſa nŏminis ſcriptura nata eſt.

M S.	M U S.
c. 1118. l. 11. Εἰσελάσσων, ε.	Εἰσελάων. ε.
— l. 17. Εἰσέρεον, ε.	Εἰς ἔρεον. ε.
— l. 21. Εἴσετο, δ.	Εἵσωτο. δ.
c. 1120. l. 3. Εἰσείεις, εἰσέλθεις.	Εἰσείοις. εἰσέλθοις.
— l. 9. Εἰσίτω, εἰσελθέτω εἰς κάλλος τὸ κ. ὅταν δὲ ἀ.	E. εἰσελθέτω. ✝ ✝ Εἰς κάλλος τὸ κ. ὅταν δὲ ἀ.[5])
c. 1121. l. 4. Εἰς μέλιτας ἐκ.	Εἰς μελίττας ἐκ.
— l. 12. Εἰσοίσει, ε.	Εἰσοίσοι. ε.
— l. 15. Εἴσομαι, γ. ο. χάσομαι, ί.	E. γ. ο. ὁμοιώσομαι. ί.
c. 1122. l. 8. Εἰς τέλος, εἴως γήμαις.	E. τ. ἕως γήμης.
— l. 13. Εἰσφρήσασθαι, καυχάσασθαι, μ.	E. καυχήσασθαι. μ.
— l. 19. Εἰς ὤπα, α. ἢ τὸ πρόσωψιν.	E. ω. α. ἢ πρὸς ὄψιν.
c. 1123. l. 4. Εἰτισκαὶ, π. π τῶς κλειτῶς.	Εἰτισκαί. π. παρὰ τοῖς Κλειτορίοις.[6])
— l. 9. Εἰχέαι, ε.	Εἰχέναι. ε.
— l. 23. Ἐκάδευτον, ἐπέλθουν.	E. ἐπένθουν.

5) Bene sejunxit. Posterius signum typotheta omisit. Glossa Εἰς κάλλος τ. rel. mutila est, et, ut videtur, e margine, ubi omnia compendiosius et obscurius exarari solent, in textum intrusa.

6) Nequaquam hic de Clitoriis Arcadibus cogitandum est, τῶς κλειτῶς enim vitiosum est pro τῷ κλειτῷ, sic quoque in artic. Εἰς ἄγρου M. habuimus ἐναγρῶς pro ἐν ἀγρῷ, more consueto, quo jota dativi affixum incuria atque inscitia scribarum in alias litteras degenerat. In mutilata atque corrupta codicis scriptura potius quaerendum est nomen auctoris, ex quo glossa descripta fuit. In Ald. signum abest.

c. 1124. l. 3. Ἐκαθίσατο, Ἀττικοῖς ο. — πρασκομένων, π.
E. Ἀττικοί. ο. — πιπρασκομένων, π.

— l. 9. Ἐκαλαμήσαντο, α. — καλάμου.
E. α. — καλάμης.

— l. 12. Ἐκάλιθμος, ἱεροσαφιμένος.
E. ἱερὸς ἀφειμένος.

c. 1125. l. 1. Ἐκαρβάνιζεν, ε. — ἐκαρβάνιζεν.
E. ε. — ἐβαρβάνιζεν.

Ἐκάρδικεν, οὐκ ἂν ἔπαίη τ.
Ἐκαρδίακεν. ο. — ἐπάγη τ.

— l. 8. Ἐκάρωσαν, ἐλυποθύμουν.
E. ἐλειποθύμουν.

Ἐκασπόλιος, [μακρὰν χῶ] π.
Ἐκὰς πόλεως. π.[7]

— l. 13. Ἐκαστέρω, π. κεχωρισμένω.
E. π. κεχωρισμένως.

Ἐκασώρευον, π... Φόνων ε.
E. περὶ Φόνων ε.[8]

— l. ult. Ἐκατηβόλος, κ. — ἐπὶ ρ' β. τ. ἐν Πυθοῖς δ.
E. κ. — ἐπεὶ ἑκατὸν β. τ. ἐν Πυθοῖ δ.

c. 1126. l. 16. Ἐκατόμβη, θ. — σύσκιος ρ' βοῶν, διὰ τὸ ἑκατὸν π. ε.
E. θ. — σ. ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῶν ἑκατὸν π. ε.[9]

c. 1126.

7) χῶ compendioſe pro χωρίς.

8) Vim compendii ſcripturae in v. π... ignoro; a Muſuro deſcriptum fuit περὶ, at, ut ſignum declarat, dubitanter. Male in Ald. Φόνον, ſigno etiam omiſſo.

9) Locus corruptiſſimus eſt, cui hariolatione quadam, ſi non medelam, lumen tamen adferam. Verba: ἡ θυσία σύσκιος rel. e margine adjuncta eſſe ſuſpicor. Vox σύσκιος, ſi bene video, corrupta eſt ex compendio v. εἰκοσιπέντε, et alieno loco poſita. Totus ergo locus in margine olim ita legebatur: ἡ θυσία ἑκατὸν βοῶν, ἢ εἰκοσιπέντε βοῶν, τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων. Cf. VV. DD.

c. 1126. l. 19. Ἑκατόπεδον, τ. — l. 21. Ἑκατονν ήσους, οἱ π. — l. 24. Ἑκατόνπεδος, ν. — παρθένοι κ. — ἐμπριθέντος υ.

Ἑκατόμπεδον. τ. Ἑκάτης νῆσος. ἡ π.[10] Ἑκατόμπεδος ν. — παρθένοις κ. — ἐμπρηθέντος υ.[11]

c. 1127. l. 2. Ἑκαπόλεων, στρύλεες ἀραρυία, η. — ὁπλίτας ἱ. — ἐφορμένους.

Ἑκατὸν πολέων πυλέεσσ' ἀραρυῖαν. η. — ὁπλίταις ἱ. — ἐφαρμοζομένην.[12]

— l. 7. Ἑκατόνχειρον, κ. — ἢ ῥωπήχυν — μέγεθος, [ἢ ν' πόδας] ἢ ἑκατὸν χ.

Ε. κ. — ἢ ἑκατόπηχυν — μέγεθος. ἢ ἑκατὸν χ.

— l. 12. Ἐκβαβάξαι, ε. ΣοΦ. ἐν τῇ νοῒδες.

Ε. ε. ΣοΦ. ἐν Ἀντηνορίδαις.[13]

c. 1128. l. 2. Ἐκβεβάβιστα, ε. ἠΦάνισται ἐπὶ τῶν βόλβων.

Ἐκβεβόλβιστα. ε. ἠΦάνισται ἐπὶ τ. β.[14]

10) Reponenda est codicis scriptura, male a Musuro corrupta. Cf. VV. DD.

11) Legendum est: παρθένῳ. *Minervae* sc. quae ab Athenienſibus κατ' ἐξοχὴν ita appellabatur.

12) Ipsa glossa a Musuro bene restituta est, reliqua male. Verba: ἢ ἑκατὸν π. rel. ex Homeri interprete male descripta duas continent interpretationes, quas ope codicis Marciani ita distinguo: ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίτας ἐΦωρμένους. Subaudiendum est ex praecedd. ἔχουσαν. Fingit nempe interpres *milites positura, qua in hostem ruunt, galeam Minervae repraesentasse.* Deinde: ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίταις πεζοῖς ἱκανήν. Haec duo scholia insscitia scribarum, ut saepius sit, in unum coaluerunt.

13) Potius: ΣοΦ. Ἀντηνορίδαις. nam Ἀν in ἐν transiit. Alioqui docte et sagaciter emendavit.

14) Quemadmodum περὶ et παρὰ, sic et ἐπὶ atque ἀπὸ ob mutuam compendiosae scripturae similitudinem unaquaque fere pagina inter se permutantur. Ex ms. igitur reponendum est: ἀπὸ τῶν βόλβων. Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur. Aldina lectio incuriae typ. adscribenda est.

c. 1129. l. 8. Ἐκ δ' ἄγαγε, εἰσήγαγε δή. — Ε. — ἐξήγαγε δή.

Ἐκ δ' ἄγαγε προφώσδε, π. — φῶς [τὸν ἀμιλτόν.] — Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε. π. — φῶς. [15])

Ἐκδαίνυτας, ἀφήρετο δέ. — Ἐκ δ' αἴνυτο. ἀφηρεῖτο δέ.

— l. 16. Ἔκδελον, ἐξέδωκεν. — Ἐκ δ' ἔλον. ἐξέδωκαν.

— l. 20. Ἐκ δὲ Χρύσης ν. — Χρύσης. — Ἐκ δὲ Χρυσηΐς ν. — Χρυσηΐς.

c. 1130. l. 1. Ἐκ δὲ καρδίης, Κ. π. ἐν Χερρονήσῳ. ω. — Ε. — Κ. π. ἐν Χερρονήσῳ. ω.

c. 1131. l. 9. Ἔκδωσε, ἐξέσωσε δέ. — Ἐκ δ' ὦσε. ἐξέωσε δέ.

Ἐκέασεν, ἔσχισεν. — Ε. ε.

[Ἐκλαθέθαι, ἐποίησεν.]

Ἐκέδασεν, δ. — Ε. δ. [16])

— l. 19. Ἐκέλαθον, ἐπελάθοντο. — Ἐλέλαθον. ε. ἐκλαθέθαι ἐποίησαν.

c. 1132. l. 8. Ἐκεραΐζον, ἀπολλύων. — Ε. ἀπώλλυον.

— l. 11. Ἐκεύθενον, ε. — Ἐκεύθανον. ε.

— l. 15. Ἔκεισα, διασκέδασα, κ. — Ε. διεσκέδασα. κ.

c. 1133. l. 13. Ἔκθορ., [ἔκθορεν,] ε. — Ἔκθορεν. ε. [17])

— l. 22. Ἐκθύξ, ε. — Ἐκθύζει. ε.

c. 1134.

15) Locus est ex Il. T. 118. Quis vero in τὸν ἀμιλτὸν, quod Musurus delevit, τὸν ἡλιτόμηνον, *Eurysthea* sc. *ante-justos menses progenitum*, agnosceret.

16) Verba; Ἐκλαθέθαι ἐποίησεν. quae Musurus ejecit, olim in margine ad seq. Ἐκέλαθον adjecta erant, quo et a Musuro, ut mox videbimus, transferuntur.

17) Exitum glossae delevit. Vox a Musuro exclusa glossae correctio est.

c. 1134. l. 19. Ἐκκακοῦμεν, ἀμελοῦμεν, ἀκ. — E. ἠμελοῦμεν. ἠκ. [18])

c. 1135. l. 5. Ἐκκαχρύσω, ε. — Ἐκαχρύσω. ε.

— l. 11. Ἐκκεκωλυμένα, γ. — Ἐκκεκολαμμένα. γ.

— l. 15. Ἐκκεκονύσθαι, τ. — Ἐκκεκονίσθαι. τ.

— l. 17. Ἐκκεκόπηται, ει Σοφ. συλλόγω. — E. ε. Σ. Σ.

c. 1136. l. 1. Ἐκκεχειρία, α. — εἰρήκεν. — Ἐκεχειρία. αι. — εἰρήνη.

— l. 5. Ἐκκεχοιρίλωμένη, οὐ Χ. — Ἐκφάντιδι γ. — E. οὐ Χ. — E. γ.

— l. 12. Ἔκκλητοι, δ. — πόλει [τριβοῖεν.] — E. δ. — πόλει. [19])

c. 1137. l. 1. Ἐκκομιδῆ, ἐκφορά. — Ἐκκομιδή. ἐκφορά. [20])

Ἐκκομίσαι, ἐξελέσαι. — E. ἐξελάσαι.

c. 1138. l. 12. Ἐκλακτισμὸς, σ. χωρικὸν ο. — E. σ. χορικὸν ο.

c. 1139. l. 6. Ἐκλέλαθον, ε. ε. ἀπέδειξαν, ε. — E. ε. ε. ἀπεδίωξαν. ε. [1])

— l. 15. Ἐκλέψαιο, παρελογίσαιτο, η. — Ἐκλέψατο. παρελογίσατο. η.

c. 1140. l. 14. Ἔκλογον, δ. Αἰσχύλος ἀσαλαμηνίαις. — E. δ. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. [2])

18) In Ald. mendum typ. Vera est VV. DD. conjectura.

19) Male τριβοῖεν expulit, vox enim, quantumvis corrupta, aliam indicat lectionem, et forte hanc: Ἔκκλητοι. δίκαι τοῖς ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει τρίβουσιν. Cf. VV. DD.

20) Varias lectiones prima manu notatas delevit. Variae lectiones vitiosae sunt; si quid video, lectum fuit: Ἐκκομιδήν. ἐκφοράν.

1) Glossae procul dubio interciderunt, ad quas ἀπέδειξαν et ἐξήλασαν olim pertinebant. Cf. VV. DD.

2) Litt. α, quae in ms. lemmati praefigitur, orta est ex ἐν, quod a Glossographis pro lubitu praeponitur et omittitur.

c. 1141. l. 6. Ἐκλυτὸς, ε. Ἔκκλυτος. ε.
— l. 14. Ἐκμαϊωθεὶς, ἐξομοιωθεὶς, ε. Ἐκμαγειωθεὶς. ε. ε.
c. 1142. l. 3. Ἔκμελος, ἀδύναμος. E. α. [3])
Ἐκμεταιωροῦνται, μεταιωρίζονται. E. μετεωρίζονται.
— l. 7. Ἐκμηνίων, ὀργίζετο. E. ὀργιζόμενος.
Ἐκμηχάνομαι, κ. Ἐκμηχανῶμαι. κ.
— l. 10. Ἐκμελίσσεσθαι, κ. Ἐκμειλίσσεσθαι. κ.
Ἐκμελιχθεὶς, ε. Ἐκμειλιχθείς. ε.
— l. 13. Ἐκμολῇ, ἐξῆλθεν. Ἐκμόλῃ. ἐξέλθῃ.
Ἐκμύξαι, ἐκπαίζει, ἐκπαίνει. ..εἰς ἐκπαιαθεὶς, ε. E. ἐκπιέζειν. ἐκπιαίνειν. □εἰς ἐκπιαιθείς. ε. [4])
— l. 17. Ἐκνεύμυκτεν, κ. Ἐκνεύμυκτεν. κ.
c. 1143. l. 3. Ἐκνενέμηται, ε. ἐξῆχθαι. E. ε. ἐξῆκται.
— l. 9. Ἐκνομοίως, κ. Ἐκνομίως. κ. [5])
— l. 11. Ἐκνοσηλεῦσαι, α. — ἀναληψόμεθα. E. α. — ἀναλήψαθαι.
Ἐκνοσφῆσαι, ε. Ἐκνοσφίσαι. ε.
— l. 15. Ἐκόαμεν, η. ἐποψόμεθα. E. η. ἐπυθόμεθα.
Ἐκοδομεύετο, ε. ὑπνεύετο. E. ε. ἰπνεύετο.
— l. 20. Ἐκολόπωσε, συνήρμωσε κ. — νοτιαῖα μ. E. συνήρμοσε κ. — νωτιαῖα μ.
c. 1144. l. 11. Ἐκονίετο, ἐπεπᾶτο κ. E. ἐπέπαστο κ.
— l. 14. Ἐκοντῇ, ϑ. Ἐκοντί. ϑ.

3) Ad v. ἀδύναμος Muſurus aſteriſcum in margine poſuit.
4) Ante ..εἰς unam aut duas litteras delevit.
5) In Ald. vitium typ.

c. 1144. l. 16. Ἐκόπασεν, ἐπαναύσατο. — E. ἐπαύσατο.

— l. 18. Ἐκορθύετο, υ. κορυφοῦτο. — E. υ. ἐκορυφοῦτο.

— l. 21. Ἐκορβάντιζε, τ. K. ἔτε... — E. τ. K. ἐτελεῖτο. [6])

c. 1145. l. 3. Ἐκπαγηλῶς, ε. Ἐκπαγυλὸν, ε. — Ἐκπάγλως. ε. Ἐκπαγλὸν. ε.

— l. 9. Ἐκπλαγότατε, ϑ. Ἐκπλαγᾶ, ϑ. — Ἐκπαγλότατε. ϑ. Ἐκπαγλᾶ. ϑ.

— l. 20. Ἐκπάλιον, ἀκλήρωτον. — E. ἀκλήρωτον.

c. 1146. l. 5. Ἐκπαράλιος, ε. — Ἐκπαραλίας. ε.

c. 1147. l. 13. Ἐκπεφάν. ωται ἄπο. — Ἐκπεφάνωται. ἀπόπληκτος γέγονεν. [7])

Ἐκπεφύκασι, β. γεγέννηνται. — E. β. γεγένηνται.

— l. 16. Ἐκπηνιοῦνται, ἐκμυρίσεται. — Ἐκπηνιεῖται. ἐκμυρίσσεται. [8])

c. 1148. l. 1. Ἐκπιπαταγμένος, ε. — Ἐκπεπαταγμένος. ε.

— l. 14. Ἐκποίητος, ὁ ε. — ὑιοποιήσαντα. — Ἐ. ὁ ε. — ὑιοποίησιν.

— l. 18. Ἔκπομα, φ. — Ἔκπωμα. φ. [9])

— l. 20. Ἐκπομῶσαι, π. — Ἐκπολεμῶσαι. π.

c. 1149. l. 1. Ἐκπορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι. — E. φιβλοῦσθαι. [10])

6) In fine ultimae vocis compendium ſcripturae eſt, cujus ſignificatum h. l. neſcio. Muſuri ἐτελεῖτο conjectura eſt.

7) In medio gloſſae litteram expunxit, et lacunam in fine ſupplevit.

8) Legendum eſt: ἐκμηρύσονται. Cf. VV. DD.

9) Correctionem typotheta non advertit.

10) In Ald. Ἐκπαρποῦσθαι vitio typ. quod VV. DD. bene correxerunt. Non video, cur Muſurus ſignum poſuerit, nam vox bene ſe habet. Cf. VV. DD.

c. 1149. l. 3. Ἐκπεπήα, ε. Ἐκπεπέα. ε.

— l. 14. Ἐκραένεν, ἐπλήρει, ε. Ε. ἐπλήρου. ε.

— l. 18. Ἐκραίνων, ε. Ἔκραινον. ε.

c. 1150. l. 1. Ἐκρατηρίχθημεν. ε. Ἐκρατηρίθημεν. ε.

— l. 3. Ἐκρήμνησαν, κατεκόντησαν. Ἐκρήμνισαν. κατεκόντισαν.

c. 1151. l. 9. Ἐκταμμῆσιν, ἐκτεμεῖν. Ἐκτάμησιν. ἐκτέμη.[11])

— l. 16. Ἐκτεθηλισμένοι, μ. — θηλία γ. Ε. μ. — θήλειαι γ.

— l. 19. Ἐκτείνειν, α. Ἐκτείναις. α.

c. 1152. l. 15. Ἐκτρυχωμένους, κ. Ἐκτετρυχωμένους. κ.

c. 1153. l. 5. Ἔκτιμα, τὰ ἐπιτεταμένα τ. Ε. τὰ ἐπιτεταγμένα τ.

— l. 8. Ἐκτιμημάτων, τ. — τέσσαρα πεντακοσιομέδιμνον. Ε. τ. — τέσσαρας, ὧν ἦν ἓν τὸ π.[12])

— l. 13. Ἐκτίσων, ἀποδώσων [ἀποδώσας.] Ε. α.[13])

c. 1154. l. 9. Ἑκτόρειοι, κώμως Δ. — ἀπ' Ἰλίου τ. Ἑκτόρειοι. κόμηται. Δ. — ἀπ' Ἰ. τ.[14])

— l. 17. Ἕκτορες, π. — Σαμφὼ δὲ τ. Ε. π. — Σαπφὼ δὲ τ.

c. 1155.

11) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.

12) Sic lacunam ms. supplevit. Kusterus bene monuit scribendum esse πεντακοσιομεδίμνων. Exitus vocum ob compendia scripturae et imperitiam scribarum facillime corrumpuntur.

13) Quod hic delevit, olim varia lectio erat, forte in margine notata.

14) Reponendum est aut: Ἑκτόρειοι κόμαι. ὡς Δ. aut: Ἑκτόρειος κόμη. ὡς Δ. Posterius Salmasius olim divinabat. Cf. VV. DD.

c. 1155. l. 2. Ἔκτρας, ε. Ἔκτωρ. ε. [15])
— l. 15. Ἐκτρύχωσιν, ε. Ἐκτρύχωσον. ε.
c. 1156. l. 2. Ἐκτύπε, ε. Ἔκτυπεν. ε.
— l. 8. Ἐκύπταζον, ἐκπλήρωτον, ε. Ε. ἐκπλήρωτον. ε.
c. 1157. l. 13. Ἔκφρηται, ἀφέρεται. Ἐκφορῆται. ἐκφέρηται.
Ἐκφροντίζων, βουλόμενος. Ε. βουλευόμενος.
c. 1158. l. 6. Ἔκφυσις, β. — πυλωρός. Ε. β. — πυλωρόψ. [16])
— l. 14. Ἔκχεον, ἔκχρ...ον. Ἔκχεον. ἔκχρυσον. [17])
c. 1159. l. 5. Ἐκψύχουσι, λιποθ. Ε. λειποθ.
— l. 14. Ἔλα, ἐκρίναμεν, κ. Ε. ἐκρίναμεν. κ.
Ἔλατὸ τοῦ Δ. — Ἔλοί. Ἔλατὸν τοῦ Δ. — Ἔλλοί. [18])
c. 1160. l. 2. Ἐλαθύσ., Δ. Ἐλαθύσας. Δ. [19])
Ἐλαία, δ. κυρηναϊκοῦ μ. Ε. δ. Κυρηναϊκοῦ μ.
— l. 5. Ἐλαιαίδεσσαν, ἡδὺς Σ. — σκαιάγρια. Ἐλαιαίδεσσα νηδύς. Σ. — σκαιαὶ, ἀγρία.
— l. 15. Ἐλαίους, ε. Ἐλαιοῦς. ε.
Ἐλαιοχύτας, ἐπεραινόμενος. Ε. ἐπεραινόμενος.

c. 1162.

15) Scripturam codicis If. Voſſius praefagiebat.
16) Cf. VV. DD. qui gloſſam luxatam bene reſtituerunt. Credo tamen, quod litt. ψ in fine nata ſit ex compendio ſcribendi λ. id eſt, λέγουσι, et ita lego: ἔντερον, ὃ ἔνιοι πυλωρὸν λέγουσιν.
17) In ſecunda voce poſt litt. εκ monogramma eſt litt. χρ. cui compendium litt. ου adnexum eſt.
18) Praeeunte codicis ſcriptura reſtituendum eſt: Ἔλα. τὸ τ. Δ. quemadmodum VV. DD. divinarunt.
19) Exitum gloſſae delevit.

c. 1162. l. 1. Ἐλᾶσαι, ε. Ἔλασεν. ε.
— l. 11. Ελαπόδω, ἐνρυθμον. E. ἐν ῥύθμῳ.
c. 1163. l. 1. Ἐλάσσω, [μικρὸν,] ἧττον. E. ἥττονα.
— l. 9. Ἐλάτη, λ. — ξεστῆς. Ἐλάτη., κ. E. λ. — ξέστης. Ἐλάτη. κ. [20])
— l. ult. Ἔλατὸν, ε. ἢ ἠλισμένον. E. ε. ἢ ἠλιλισμένον.
c. 1164. l. 15. Ἐλαύνοντες, δ. τύπτοντες. E. δ. τύπτοντες. ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι. [1])
Εἰρεσίαν, κ. E. κ.
— l. 20. Ελαύνωσιν, θ. ὄγμον ἐλαύνωσιν. [ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρος πλῆξαι.] E. θ. ὄγμον ἐλ. [2])
c. 1165. l. 1. Ἐλαφιον, κώνιον. E. κώνειον.
c. 1166. l. 8. Ἐλγόωνται, ε. Ἔλδεται, ε. E. ε. [3])
— l. 13. Ἐλεακανέα, π. E. ε.
c. 1167. l. 2. Ἐλεατ. ς, κ. — ἐπὶ πόλεως E. — Ἐλάτας α. Ἐλεακαί. νέα π. [4])
— l. 5. Ἐλέβορον, δηλιτήριον φ. Ἐλεάτης. κ. — ἀπὸ π. E. — Ἐλεάτας α. [5])
— l. 13. Ἐλέγξεις, ο. — ἢ ἐλέγχω. E. δηλητήριον φ.
E. ο. — ἢ ἐλέγχους. [6])

c. 1168.

20) In fine gloſſae litteram expunxit.
1) Quae hic adduntur, ex v. Ἐλαύνωσιν retraxit.
2) Poſterius ἐλαύνωσιν a typotheta omiſſum eſt. Cf. VV. DD. qui gloſſam a Muſuro et typotheta mutilatam illuſtrant.
3) In Ald. vitium typ. Sic et ſeq. gloſſa ibidem vitioſa eſt.
4) In Ald. error typ. Cf. VV. DD. qui gloſſam bene diſtinguunt.
5) Litteram gloſſae delevit, et accentum mutavit.
6) V. ἐλέγχω ab otioſo quodam ad originem gloſſae indicandam in margine adjecta videtur.

c. 1168. l. 17. Ἐλεία, ἡ Ε. — — Μεσίνη.	Ε. ἡ Ε. — Μεσήνη.
— l. ult. Ἐλεήσατο, ἐξεχμαλώτευσεν.	Ε. ἐξαιχμαλώτευσεν.
c. 1169. l. 2. Ἐλειθετερεῖς, ε.	Ἐλειθερεῖς. ε. [7])
— l. 10. Ἐλειοὺς, Α. — σκίουργος.	Ε. Α. — σ.
— l. 12. Ἐλέλευ, ε.	Ἐλελεῦ. ε.
c. 1170. l. 18. Ἐλέννας, ε.	Ἐλένναζεν. ε.
Ἑλένη, λαμπὰς δαιτί.	Ε. λαμπὰς, δετή.
c. 1171. l. 1. Ἐλείπαναν, π.	Ἐλίπαναν. π. [8])
— l. 13. Ἐλεοῖσι, μ. — ἐξ ὄλους λ.	Ε. μ. — ἐξ ὄρους λ.
c. 1172. l. 2. Ἐλεὸν, μ. — ἢ κρίον κ.	Ε. μ. — ἢ ἰκρίον κ.
— l. 10. Ἑλεπόλεις, μ. — ὄντα.	Ε. μ. — ὄργανα. [9])
Ἐλέπουν, ο. ἐλ. τύπτων καὶ μαστιγῶν.	Ἐ. ο. ἐλ. ἔτυπτον. ἐμαστίγων.
— l. ult. Ἑλέσθαι, λάβεσθαι, παρασκευάσασθαι.	Ἕλεσθε. λάβεσθε. παρασκευάσασθε.
c. 1173. l. 23. Ἐλεύθω, ἔρχομαι.	Ε. ε.
Εἰλιθυΐα, ἐλευσινία, ἀγὼν θεμελικὸς, α.	Ε. ε. ἀγὼν θυμελικὸς, α. [10])
c. 1174. l. 4. Ἐλευσίω, ο.	Ἐλευσείω, ο.
— l. 12. Ἐλέφαντα, τ. — τὶς ἐλ. — [ἢ] πάθος.	Ε. τ. — τίς τ' ἐλ. — π. [11])

c. 1174.

7) Scriptum erat: Ἐλειτερεῖς. Hinc vitium ms.

8) Haec glossa e margine intrusa videtur.

9) Musuri emendationem confirmat quoque Lex. Cyrilli Marinum. Error ex compendio scribendi provenit.

10) Cf. VV. DD. qui turbatum glossarum ordinem restituunt.

11) Metro claudicanti fulcrum adposuit.

c. 1174. l. 19. Ἐλεφηρόμενος, βάψας, δ.
Ἐλέχει, ψ.
Ἐλέ. χθη, η.
c. 1175. l. 7. Ἐλκίσατο, η.
— l. 13. Ἐλελᾶται, σ. πεπερώνηται.
— l. 15. Ἔληται, πορθήσεται.
Ἐλθέμεν, ἐλθεῖν ἐλθετῶς, α. — Σαλαμίνοι.
c. 1176. l. 11. Ἑλίκη, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἡ ἰτέα, τ. — ὑοσκυάμου, ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται.
Ἑλίκηδον, κυκλοειδὴς τροφή.
Ἕλικι, κλήματα ἀμπέ.
c. 1177. l. 9. Ἑλίκων, α. — ἀτράκτῳ.
Ἑλικωνιᾶ, μουσεῖα, ὡς ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἑλικῶπας, π.
— l. 16. Ἐλιλίχθησαν, σ.

Ἐλεφηράμενος. βλάψας. δ.
Ἐλέγχει. ψ.
Ἐλέχθη. η. [12])
Ἐλκήσατο. η. [13])
Ἐλέλαται, σ. πεπερόνηται.
E. πορθήσηται.
E. ε. ε. α. — Σαλαμίνιοι.
E. π. Ἀχαΐας, ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται. καὶ ἡ ἰ. τ. — ὑοσκυάμου. [14])
Ἑλικηδών. κ. συστροφή.
E. κλήματι, ἀμπέλῳ. [15])
E. α. — ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἑλικώνια, μ. ὡς ἑλίκωπας πι [16])
Ἐλελίχθησαν. σ.

12) Litteram erasit; prima scriptura fuit procul dubio: Ἐλέγχ.θη.

13) Cum VV. DD. legendum est: Ἐλήσατο. quod et scriptura codicis tuetur.

14) Verba: ἐν ᾗ Π. τιμᾶται. alieno loco e margine intrusa sunt.

15) Ex ms. legendum est: κλήματι ἀμπέλου. ut VV. DD. restituerunt.

16) Glossas bene disjunctas univit, cf. VV. DD. qui seriem ms. restituunt. Verba: ὡς ἐπὶ τὴν γῆν. quae olim ab interprete quodam voci ἀτράκτῳ adjuncta erant, postea glossae seq. male adnexa fuerunt.

c. 1177. l. 19. Ἐλινύειν, σ. Ἐλιννύειν. ε.
— l. 22. Ἐλινύων, α. Ἐλιννύων. α.
c. 1178. l. 3. Ἕλιξ, ν. — ψέλιον. κ. E. ν. — ψέλλιον. κ.
— l. 8. Ἐλίπανας, ἤλιψας, ε. E. ἤλοιψας. ε.
— l. 13. Ἔλιπεν, ε. Ἔλιπτεν. ε.
— l. 16. Ἐλιθεὶς, ἑλίσας ε. E. ἑλίξας ε.
— l. 19. Ἐλίσσετο, εἰπαρεκάλει, ε. E. παρεκάλει. ε.
— l. 22. Ἑλισσομένου, ἡλουμένου. E. εἱλουμένου.
c. 1179. l. 1. Ἑλίσσων, π. — ἢ κοινὸν, E. Σ. E. π. — ἢ κινῶν. E. Σ.
— l. 9. Ἑλίχρυσος, οἱ μ. — ἐνχρύσου β. E. οἱ μ. — ἐγχρύσου β.
— l. 12. Ἑλκανῶσα, ε. ἢ ἕλκος ποιημένη υ. E. ε. ἢ ἑλκοποιημένη υ.
— l. 20. Ἕλκετο, ἤλκυσεν. E. εἵλκυσεν.
c. 1180. l. 1. Ἑλκιθάμοιο, ε. Ἑλκυθμοῖο. ε.
— l. 6. Ἑλκυστῆρα, φορβέα, η. E. φορβίαν, η.
— l. 10. Ἑλλάψεως, φ. Ἑλλάμψεως. φ.
c. 1181. l. 9. Ἑλλήσποντος, π. ἐπὶ τῆς ἁλίας, ἡ μ. E. π. ἀπὸ τῆς Ἕλλης· ἡ μ.
— l. 15. Ἔλλογ., κ. Ἐλλόγει. κ. [17])
Ἐλλόγιμος, γραμματισμένος. E. γεγραμμ.
Ἐλλοδάνοισι, δ. Ἐλλεδανοῖσι. δ.
— l. 20. Ἑλλόμενα, περικνόμενα. E. περικνώμενα.
c. 1182. l. 1. Ἕλλοπες, ἐλλιπόντες τ. E. ἐλλείποντες τ.

c. 1182.

17) Gloſſae exitum delevit.

c. 1182. l. 10. Ἑλοπίνες, οἱ νῦν ὀρίται, π. Χαρκί. — l. 18. Ἔλυσιν, ἔκλυσι κρῆται. c. 1183. l. 3. Ἕλματα, ο. ἐνηλήμματα. σ. — l. 12. Ἕλοιο, α. βουληθείς. c. 1184. l. 3. Ἐλουσία, ἀρμητὴρ π ἀφουσίοις. — l. 19. Ἕλπωρ, ἡ ἐλπὶς, δ. — Ἐλποῆσιν, ε. c. 1185. l. 7. Ἐλύμνιαι, δ. ὀροφῆναι. — l. 12. Ἐλυμόσπερμα, ὁ ε. c. 1186. l. 2. Ἕλυται, ἔρχεται, ἐλύστροις, κ. — l. 9. Ἕλυτρον, δ. — λέπυον, ε. — l. 17. Ἐλωγὴ, ε. — l. ult. Ἕλωρ, ε. — θήνη — θύναν. α. c. 1187. l. 15. Ἐμαίμασσε, προεωθεῖτο ἢ π. c. 1188. l. 7. Ἐμαρανάθη, ε. c. 1189. l. 4. Ἐμβάλλοντος, βλεσόπους. — l. 14. Ἐμβαφίας, λ.

E. οἱ νῦν Ὀρεῖται, π. Χαλκιδεῦσιν.

E. ἔκλυσιν. Κρῆτες.

E. ο. ἐνελήμματα. σ.

E. α. βουληθείης.

E. Ἄρτεμις παρὰ Ἐφεσίοις.

Ἐλπωρή. ἐλπὶς. δ. Ἐλπωρῆσιν. ε.

E. δ. ὀρόφιναι.

E. ὁ ε.

Ἕλυται. ε. Ἐνλύστροις. κ.[18])

E. δ. — λέπυρον. ε.

Ἐλώγευν. ε.

E. ε. — θοίνη — θοίναν. α.

E. προεθυμεῖτο, ἢ π.[19])

Ἐμαρνάθην, δυϊκῶς. ε.[20])

Ἐμβαλλόπους. βλεσσόπους.[21])

Ἐμβαφίαι. λ.

c. 1189.

18) Gloſſas unitas bene diviſit. at lectionem ſuperſcriptam rejicere debuit. Gloſſam Ἐλύστροις hic e margine adſutam eſſe ſuſpicor. Cf. VV. DD.

19) Textum ms. corrupit. Cf. VV. DD.

20) Typotheta δυϊκῶς in fine poſuit.

21) Interpretatio gloſſae fuit βλαισόπους, ut Iſ. Voſſ. emendabat; ipſa vero gloſſa nondum reſtituta eſt.

c. 1189. l. 14. Ἐμβάφιον, ο. π. Ἱππώνακτι. — E. ο. π. Ἱππώνακτι. [2])

— l. 18. Ἐμβεβίωθεν, τ. — Ἐμβεβίωκεν. τ.

Ἐμβεβρυττόμενος, α. — Ἐμβεβρύττωμένος. α. [3])

c. 1190. l. 6. Ἐμβλώ, π. — Δωρῶ, καὶ Δεξῶ. — E. π. — Δωρῶ, καὶ Δεξώ.

— l. 7. Ἐμβλωκυῖαν, ε. — ἡδοῦσαν. — E. ε. — ἥδη οὖσαν.

— l. 16. Ἔμβολα, Εὐρ. παλαμῇ καὶ σκιρ, ἔμβ. — E. Εὐρ. Παλαμήδῃ καὶ Σκιρτ ◻ εμβ. [4])

c. 1191. l. 8. Ἐμβρᾶται, ἡμαρται. — Ἔμβραται. εἱμαρται.

— l. 20. Ἐμβρότητος, π. — Ἐμβρόντητος. π.

c. 1192. l. 9. Ἐμεῖε, ε. — Ἐμεῖο. ε.

— l. 13. Ἐμέλετε, ε. φαίνεσθε, ο. — E. ε. ἐφαίνεσθε. ο. [5])

— l. ult. Ἐμίενεν, ε. — Ἐμίηνεν. ε. [6])

c. 1193. l. 7. Ἐμίσγομεν, ἐμιγνοῦμεν. — E. ἐμιγνύομεν.

Ἐμιστύλαεν, ε. — διαίρει. — Ἐμίστυλλεν. ε. διήρει. [7])

Ἐμπεντόχῳ, χ. — Ἐμῇ. πεντόχῳ. χ.

c. 1193.

2) Nomen Ἱππ. per totum ms. ita ſcribi et corrigi hic ſemel monuiſſe ſufficiat.

3) V. Ἐμβεβροντημένος, quae proxime praecedit, hujus gloſſae correctio marginalis fuit. Cf. VV. DD.

4) A typ. eſt Σκῖρτ. Ms. exhibet: Παλαμήδῃ καὶ Σκιρτῷ. ultimae vocis compendium, quod tamen ſatis obvium eſt, Muſurus parum intellexiſſe videtur. Verum lemma aliis indagandum relinquo VV. DD. emendatione parum contentus.

5) Variam lectionem prima manu notatam delevit.

6) Male, nam Lexicographus Ἐμίαινεν in mente habuit.

7) Bene, nam A ex Λ factum eſt; in Ald. cum ſimpl. λ. culpa typ.

c. 1193. l. 11. Ἐμείωσεν, ἐφθείρειν. — E. ἔφθειρεν.

c. 1194. l. 12. Ἐμμέλεια, ε. — Ἀργυρίοις δὲ Αἰσχ. — σατοιρικὴ, ἤ ἐστι σικήνης. — E. ε. — A. δὲ A. — σατυρικὴ, ἤ ἐστι σικίννυς.[8])

c. 1195. l. 4. Ἐμμενὲς, ἀδιαλείπως, π. — E. ἀδιαλείπτως. π.

— l. 6. Ἐμμενάως, π. ἐῤῥ. — Ἐμμενέως. π. ε.

— l. 11. Ἐμμήνιοι, αἱ κατὰ μῆνα γινόμεναι Θ. — E. αἱ κατὰ μῆνα γινόμεναι Θ.

Ἐμμήρους, ἐνομηρεύεον ὄντας, π. — E. ἐν ὁμηρείᾳ ὄντας. π.

c. 1196. l. 10. Ἐμοιρίδαι, μ. — Ἐμμοιρίδαι. μ.

— l. 12. Ἐμορμολύκτατε, ἐδεδίττεσθαι. — Ἐμορμολυκτοῦτε. ἐδεδίττεσθε.

— l. 15. Ἐμπάζεσθαι, ε. — σέρεσθαι, ε. — E. ε. — σεύεσθαι. ε.[9])

c. 1198. l. 1. Ἐμπασέντας, ἀρχίον τ. — E. ἀρχεῖόν τ.

c. 1199. l. 6. Ἔμπεδος, β. — ἀραρὴς, α. — E. β. — ἀραρὼς, α.

c. 1200. l. 6. Ἐμπερὴς, ἔμπειρος. Σ. O. μ. — E. ε. Σ. O. μ.[10])

— l. 8. Ἐμπερκάζουσαν, ὑποθάλλουσαν, μ. — E. ὑποθάλλουσαν. μ.

— l. 11. Ἐμποροναίτρις. ί. Ἐμπερωνῆσαι, δ. — Ἐμπερονάτρις. ί. Ἐμπερονῆσαι. δ.

c. 1201. l. 1. Ἐμπεφυῖα, π. — Ἐμπεφυυῖα. π.

c. 1201.

8) Ἀργυρίοις provenit ex compendio lemmatis male intellecto, nec a vero abſimilis eſt VV. DD. emendatio. In fine reſtituendum eſt: Σίκιννις. Mendum ed. Ald. ἤ ἐστι σ. typothetae imputandum eſt.

9) Muſuri σεύεσθαι vitium calami eſt, nam perſuaſus ſum, quod σέβεσθαι ipſi in mente fuerit.

10) Vulgata lectio a typotheta eſt.

M S.	M U S.
c. 1201. l. 3. Ἐμπήκτης, ὁ τ. — γραμματα διὰ π τ. — καινωνίδα.	E. ὁ τ. — γραμματίδια παρὰ τ. — κ.
c. 1203. l. 1. Ἐμπλεύρου, ἐναλούεις τ. — Σ. αἰχμαλώτησιν.	E. ἐναλλου εἰς τ. — Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
— l. 3. Ἐμπλήγδην, ἐμπληκτικῇ, α.	E. ἐμπληκτικῶς. α.
— l. 14. Ἐμπνεῖ μου, ἐραί-μου πόθη.	E. μ. ἐρᾷ μου, ποθεῖ μ8.
Ἐμπνεῖ, πεπλ.	Ἔμπνους. π.
— l. ult. Ἐμπνύθη, ἐν αὐτῷ ἐκείνετο, κ.	E. ἐν ἑαυτῷ ἐγίνετο, κ. [11]
c. 1204. l. 7. Ἐμποδίζων, ἰ. τοὺς μιθοὺς τ.	E. ἰ. — τῶν μιθῷ τ.
— l. 11. Ἐμποίνιμον, τὸ ἐμ-ποινῆ.	E. τὸ ἐν ποινῆ.
Ἔμποιον, τ. γ. ὑγροῦν.	Ἔμπυον. τ. ὑγρόν.
c. 1205. l. 7. Ἐμποίσαι, μ.	Ἐμποίται. μ.
Ἐμποριδονήτας, ε.	Ἐμποριδωνήτας. ε. [12]
— l. 16. Ἐμπόρτευμα, υ.	Ἐμπόρπευμα. υ.
c. 1206. l. 4. Ἔμπρεποι, ε. πρέπον, ὅμοιον.	E. ε. πρέποντες. ὅμοιοι. [13]
— l. 9. Ἐμπυμάτοισιν, ε.	Ἐν πυμάτοισιν. ε.
Ἔμπυος; ὁ ἐμπ..κος, π.	E. ὁ ἐμπυϊκὸς, π. [14]
— l. 14. Ἐμπυρία, ο. — μαν, π.	E. ο. — μαντεία, π.
Ἐμπυριβήτην, τὸ ε.	E. τὸν ε.

11) Cur non? ἐν αὐτῷ ἐκινεῖτο. *Motus animi internos sentiebat.*

12) Correctionem typotheta non advertit.

13) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam refingunt.

14) Duas litteras delevit; scriptum erat: ἐμποικος.

c. 1206. l. 14. Ἐμπυριβήτης, οὕτως E. — E. οὗτος E. [15])

c. 1207. l. 1. Ἐμύδαινεν, ἔβρεχεν. — E. ἔβρεχεν.

— l. 4. Ἐμωήθην, ε. — Ἐμυήθην. ε.

— l. 10. Ἐμὺς, ζ. ἐν λήμνῃ κ. — E. ζ. ἐν λίμνῃ κ.

— l. 14. Ἐμύσασον, ἐσίχαινον. — Ἐμύσαττον. ἐσίκχαινον.

Ἐμύσατον, α. — Ἐμυσάττετο. α.

— l. 27. Ἐμφάσεως, ἐννοητικῶς ε. — E. ἐννοητικῆς ε.

c. 1208. l. 3. Ἐμφατικώτερον, δηλοτικώτερον. — Ἐμφαντικώτερον, δηλωτικώτερον.

— l. 7. Ἐμφέρεται, ε. — περιφέρεται, [ὅμοιοι.] — E. ε. — π.

— l. 10. Ἐμφετέρῳ, ἐν τῷ φορίῳ. — Ἐν φερέτρῳ. ἐν τῷ φορείῳ.

— l. 12. Ἐμφιλοχωρεῖ, σ. — φιλῶν. — E. σ. — φ.

c. 1209. l. 8. Ἐμολύνθη, ε. ἠμβλύνθη [μενέων ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ προθυμῶν.] — E. ε. ἠμβλύνθη.

Ἐμῶν μενέων ἀπερωεὺς, τῶν ἐμῶν πρ. — E. μ. α. τῶν ἐμῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ πρ. [16])

Ἐμώσατο, ε. — Ἐμήσατο. ε. [17])

— l. ult. Ἐναγὲς, μεμιαμένον. — E. μεμιασμένον.

c. 1210. l. 9. Ἐναγοὺς, α. — Ἐναγεῖς. α. [18])

c. 1210.

15) Ms. lectionem Heinsius olim restituebat.

16) Verba: *μενέων ἐμῶν ε.* rel. e margine intrusa esse ordo ms. nos docet. Ejicienda ergo sunt *ἐπιθυμιῶν ἢ*, et jungenda *τῶν ἐμῶν προθυμιῶν ὁ κ.*

17) Ms. lectionem, quae vera est, Is. Vossius jam olim reponendam voluit.

18) Variam lectionem fini glossae impositam ita commaculavit, ut nullum ejusdem remanserit vestigium.

c. 1210. l. 9. Ἔναγχος, ε. — σίφῳ.	E. ε. — Σίφνῳ.
— l. 20. Ἐναερίζει, μεταιωρίζει.	E. μετεωρίζει.
Ἐνάζω, λ.	Ἐννάζω. λ. [19]
c. 1211. l. 1. Ἐναθλόει, ἀθλῶει.	E. ἀθλῶει.
— l. 8. Ἐν αἰνῇ, ἐν τῇ δίνῃ.	E. α. ἐν τῇ δεινῇ.
— l. 11. Ἐνναίος, ε.	Ἐννεός. ε. [20]
— l. 21. Ἐναισιμία, διοσιμία.	E. διοσημία.
c. 1212. l. 13. Ἐναλλόντα, σ.	Ἐναλόντα. σ. [1]
— l. 15. Ἐναμμένος, ἐγκεκωμένος.	E. ἐγκεκακωμένος. [2]
— l. 17. Ἐνανοπυκίσαι, ε.	Ἐναμπυκίσαι. ε.
— l. 23. Ἐναντίον, ἐνώπιον, [ἐμπρός.]	E. ε. [3]
c. 1213. l. 4. Ἐναπερήσαθαι, ε.	Ἐναπερείσαθαι. ε.
— l. 9. Ἐναπομάζεται, ἐναποτυπώσει.	E. ἐναποτυποῦται.
c. 1214. l. 3. Ἐναρίζειν, σ. — μὴν ἐξενάριξε — κ. — βέλτερον εἰς τὰ κ. — ἀναιρεῖν.	E. σ. — μὶν ἐξενάριξε — κ. — βέλτερόν ἐστι κ. — ἐναίρειν.
— l. 20. Ἐναραφόρος, σ. — φθογγ...κότος —	E. σ. — φθογγοσκότος — ἀπολείψει. A. ἀπο-

19) Series et Etymologi auctoritas fcripturae codicis favent. Cf. VV. DD.

20) Reponendum eft Ἐναιός. pro Ἐνεός. ut VV. DD. divinarunt.

1) Vera eft VV. DD. conjectura. In Ald. mendum typ.

2) Legendum eft cum VV. DD. ἐγκεκαυμένος.

3) Nefcio, cur ἐμπρὸς, vitiofe pro ἔμπροσθεν, deleverit. In Ald. ἐνόπιον vitio typ.

ἀπολέψει. Αἰσχ. ἐν νηρείσιν — ἐπαδρᾶσιν — μη ἐπικ.

ἐν Νηρήσιν — ἐπ' ἀνδράσιν — μοι ἐπικ. [4])

c. 1215. l. 10. Ἐναίρω, κύλος. [Ἐναρῶν, ἐπαύσατο σκύλων.]

Ἐναίρων. σκύλων.

Ἐνὰς, ε.

Ε. ε.

Ἐναστελγένων, π.

Ἐναστελγαίνων. π.

— l. 16. Ἐναστπίδος, ἀντιγύπαλτο.

Ἐν ἀστπίδος ἄντυγ' ἐπᾶλτο. ἐνεπλάκη τ. α. [5])

Ἐναπλάκη τ. α.

Ἔναστρος, ὠστεμένας, ἀχαιὸς ἀλφεσιβοῖαι, α. τ. ὑαστὰς γ.

Ε. ὠστεμένας. α. ἀλφεσίβοιαι α. τ. υ. γ. [6])

— l. 22. Ἐνασταιζόμενον, ε.

Ἐναστειζόμενον. ε.

c. 1216. l. 9. Ἔναυλον, νέαν ἔχον τ.

Ε. νέαν ἔχοντα τ.

c. 1217. l. 1. Ἐναυχοῦσα, ἐνλαμπρυνομένη, σ. καυχωμένη.

Ε. ἐλλαμπρ. σ. κ.

[Ἐναφρέει, θυμόν.]

Ἐνέχθη, ε.

Ε. ε.

Ἔναῦ ποτνιᾶ δάγαν ἱκετεύω.

Ἐναύει. ποτνιᾶ, ἢ ἄγαν ἱκετεύει. [7])

c. 1217.

4) In v. φθογγ...κότος tres litteras erasit. Correctionem ἀπολείψει typotheta non observavit.

5) Sejuncta bene univit, et locum Homericum restituit, nisi quod duce scriptura codicis melius ita legatur: E. α. ἄντυγι πάλτο. In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

6) Cf. VV. DD. qui summa dexteritate et acumine locum restituerunt.

7) Ni fallor, scriptum erat: Ἐνάω. ποτνιῶ, ἢ ἄγαν ἱκετεύω. V. Ἐνάω vel Ἐναύω ab Ἐνάζω forma tantum differt, nam Νάω, Ναύω, Ἐνάω, Ἐναύω, Ἐνάζω una eademque verba sunt. Emendationi quoque litterarum series et scriptura codicis favere videntur.

c. 1217. l. 1. Ἐν βένθεσιν, ἐν βάνθεσιν. — E. β. ε. β.

— l. 12. Ἐνγείνονται, ε. — Ἐνγείνωνται. ε. [8])

— l. 15. Ἐνγλαυσιν, ἐνγλαύκεσιν. — E. ἐνγλαύκωσιν.

c. 1218. l. 5. Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσαι, ἐνεπρήσαι δ. — ἐγέμησεν, ε. — Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν. ἐνέπρησε δ. — ἐγέμισεν, ε.

— l. 13. Ἐνδαρθύα, ο. — κρύψαι — διεκόμησεν ε. — E. ο. — ἔκρυψε — διεκόμισεν ε.

c. 1219. l. 1. Ἔνδαυλον, χολώδες, δ. — E. ὑλῶδες. δ.

— l. 3. Ἐν δὲ, πρὸ τ. δ. ἐν αὐτῇ δέ. — Ἐν δέ. πρὸς τ. δ. ἐν αὐτοῖς δέ.

— l. 13. Ἐνδεῖν, χ. ἐνδεία ε. — E. χ. ἐνδεᾷ ε.

— l. ult. Ἐνδεκάτευσα, τ. κ. ἐπραξάμην. — E. τ. κ. ε. [9])

c. 1220. l. 12. Ἐνδέξια, εἰ μ. — πόλις ἐν δεξιᾷ ε. — E. εἰ μ. — πόλις ἐνδέξια ε. [10])

c. 1222. l. 6. Ἐνδιάλῳ, μ. Ἐνδίδας, ε. — Ἐνδιέλω. μ. Ἐνδίδας. ε.

c. 1223. l. 7. Ἐνδοιίτιναι, οἱ ἐπὶ ζ' π. — ἄστων κ. — Ἐνδοιίτιναι. οἱ ἀπὸ ἑπτὰ π. — ἀστῶν κ.

— l. 10. Ἐνδοκία, ἡμῆρ, π. — E. η. π. [11])

8) Correctio typothetam fugit.

9) In Ald. ἐπαρξάμην culpa typ. VV. DD. emendatio in textu ponenda eſſet, nam evidens eſt, nec dubium admittit.

10) Verba: ἔστιν δὲ πόλις ἐν δεξιᾷ ε. rel. a praeced. gloſſa Ἐν δεξιᾷ, ad quam olim pertinebant, male divulſa ſunt, cui ſi reſtituantur, omnia plana ſunt ac perſpicua. Cf. VV. DD. quos inconſulta Muſuri emendatio ſefellit.

11) Muſurus v. ἡμῆρ linea ſubducta notavit. Compendium ſcribendi

		†
c. 1224. l. 1.	Ἐνδοιέμεναι, ο.	Ἐνδοιέμεναι. ο.
— l. 13.	Ἐνδριώνας, δ. — Λακεδαιμόνη.	Ε. δ. — Λακεδαίμονι.
	[Ἔνδροια, καρδία δένδρου καὶ τὸ μέσον.]	
	Ἐνδρομίδες, υ.	Ε. υ. [12])
c. 1225. l. 7.	Ἐνδεκαίως, φ.	Ἐνδυκέως. φ.
— l. 16.	Ἐνδ μιωνάκαραριστοφάνης, τον Ἐνδυμίωνα. ἄκαρα φ.	Ἐνδυμιωνάκαρ. Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα, ἓν κᾶρα φ. [13])
c. 1226. l. 6.	Ἐνεασμὸς, ε.	Ἔννεασμός. ε.
— l. 14.	Ἐνεγλαύκως, φ.	Ἔγγλαυος. φ.
c. 1228. l. 6.	Ἐνείρα, ε. ἐνεπερόησα.	Ἔνειρον. ε. ε.
	Ἔνειρας, ἐνέραψας, εβαλας, η.	Ε. ἐνέῤῥαψας. ἔβαλες. η.
— l. 11.	Ἔνεισποι, ἔπεα.	Ἐνίσποι. ἔποι.
— l. 15.	Ἐνεκήψαντα, ε.	Ἐνισκήψαντα. ε.
c. 1229. l. 7.	Ἐν ἑλλαδάνοις δ. ἐν τ. δεομένοις ε.	Ἐν ἐλλεδανοῖσι δ. ἐν τ. δεσμοῖς ε.
c. 1230. l. 1.	Ἐνέννηπεν, ἀπέπληξεν, ε. ε. ὠνείδησεν, η.	Ἐνένιπτεν. ἐπέπληξεν. ε. ε. ὠνείδισεν. η.

scribendi obvium est, et a typotheta ἡ μήτηρ redditum; nullus fere dubito, quin ex ΔHMHP profectum sit. In uncialibus Δ post A facile elabi poterat; aut si hanc originem non admittamus, nemo saltem inficias ibit, quin vocem Δημήτηρ pronunciando aut dictitando sonus litt. Δ pro forti adspiratione facile haberi potuerit.

12) Glossa a Musuro ejecta fuit sine dubio varia lectio v. Ἔνδρυον, quae infra sequitur.

13) Glossam pollutis scribarum manibus inquinatissimam Musurus docte emendavit, a codicis vero scriptura, quam propius ubique sequi debuisset, nimium recessit. Vera est Hemsterhusii conjectura: Ἐνδυμίωνα Κᾶρα. Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα Κᾶρα φ. Veritatem ipsa codicis scriptura evidenter demonstrat. Cf. VV. DD.

c. 1230. l. 4. Ἐνέντος, ἐνβάλλοντος. — Ε. ἔμβ.

Ἐνέξεται, ἐσχεθήσεται. — Ε. ἐνσχεθήσεται.

— l. 7. Ἐνεόλκι, ἰ. — Ἐνεόλκιον. ἰ.

c. 1231. l. 5. Ἐνεπίδημεν, ε. — Ἐνεπίδημον ἦμεν. ε.

— l. 7. Ἐνεπνίνθη, α. — Ἐνεπνύνθη. α.

— l. 10. Ἐνεργεὶς, ἡ ε. — Ἐνεργὶς. ἡ ε.

— l. 12. Ἐνέργεν, ε. — Ἐνεργεῖν. ε.

c. 1232. l. ult. Ἐνεσίῃσιν, ε. καὶ βουλῇ. — Ε. ε. καὶ βουλαῖς.

c. 1233. l. 1. Ἐνεσκέμβηκεν, ε. — Ἐνεσκίμβηκεν. ε.

— l. 4. Ἐνεσκειρωμένη, ε. — Ε. ε. [14])

Ἐνεσκειρωμένον, τ. α. ἔχον. — Ε. τ. α. ἔχον ῥύπον. [15])

— l. 8. Ἔνεστιν, ἔξεστιν, [ἐξόν.] — Ε. ε.

— l. 10. Ἐνέτας, τ. ἐνοικοῦντας. — Ε. τ. ἐνοικ.

Ἐνεταὶν, ἐκκεῖτ.. — Ἐνέταμ. ἔκκειταμ. [16])

— l. 14. Ἐνέτῃσι, περον.., ἐπὶ τοῦ αἰνεῖθαμ, ἢ π. — Ε. περόναις. ἀπὸ τοῦ ἐνίεθαμ. ἢ π. [17])

c. 1234. l. 1. Ἐνετίδας, πώλους στεφαν. — Ε. πώλους στεφανηφόρους. ἀπὸ τ.. —

Ἐνιφόρω ἀπὸ τ. — διαφέρει γ. — διαφέρουσι γ.

— l. 4. Ἐνετείληξεν, ἐνείλησσεν. — Ἐνετύλιξεν. ἐνείλισσεν.

— l. 6. Ἐνετῶν, τ. ἢ ἐπὶ γ. — Ε. τ. ἢ ἀπὸ γ.

— l. 11. Ἔνευνοι, ε. — εἰς Κύπριοι. — Ε. ε. — εἰς □ Κ.

14) In Ald. mendum typ.
15) V. ῥύπον a Musuro adjecta est.
16) Adjectae vocis exitum delevit.
17) Secundae vocis compendium delevit.

c. 1234. l. 14. Ἐνευφήμῳ, ἐνευσβοήσω.
Ἐνεύχεσθαι, τ. — ἐξορῆσαι τ.
Ἐν εὐφήμῳ. ἐν εὐβοήτῳ.
E. τ. — ἐξορῆσαι τ.

c. 1235. l. 2. Ἐνέφυνεν, ε.
Ἐνέφηνεν. ε.

c. 1236. l. 4. Ἐνεχρήμφθη, ε.
Ἐνεχρίμφθη. ε.

— l. 9. Ἐνήδοιτο, ω. — φαιδροῖτο.
E. ω. — φαιδρύνοιτο.

Ἐνηέους, π.
Ἐνηέες. π.

— l. ult. Ἐνηκαιναίαι, ἡ τ.
Ἔνη καὶ νέαι. ἡ τ.

c. 1237. l. 2. Ἔνηκας, ἐνέβαλας, ε.
Ἔνεικας. ἐνέβαλες. ε. [18])

— l. 7. Ἐνηλίαζ, ε. — ἐνηαλίου.
Ἐνηλίαξις. ε. — ἐνυαλίου.

— l. 10. Ἐνηλύσιος, ε. κεττεραυνό.
E. ε. κεραυνόβλητος.

Ἐνηλύσια, τ. — λύσια λ.
E. τ. — ἐνηλύσια λ.

c. 1239. l. 21. Ἐνθεναρίζει, ἐνχειρεῖ.
E. ἐγχειρεῖ.

c. 1242. l. 3. Ἐνθωκεῦσαι, ε. ἐνκρύπτεσθαι.
E. ε. ἐγκρ.

Ἔνι, ἔνεστιν, ἐν τῷ, ἐν τῇ [ἔνισιν.]
Ἔνι. ε.
Ἐν τῷ. ἐν τῇ. [19])

— l. 6. Ἔνιαε, π.
Ἐνηέα. π.

c. 1243. l. 1. Ἐνιζῆσαι, ἐγκαθήσαι.
E. ἐγκαθίσαι.

— l. 2. Ἐνιζήσαντα, ἐγκαθήσαντα.
E. ἐγκαθίσαντα.

c. 1243.

18) Reponendum eſt: Ἔνηκας. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt.

19) Peſſime gloſſam diviſit, et ἔνισιν pro ἔνεισιν male ejecit, ſignificatur enim, Ἔνι pluraliter etiam accipi; ſuſpicor tamen, totam appendicem ἐν τῷ, ε. rel. olim a nugatore quodam in margine adjunctam fuiſſe. Cf. VV. DD.

M S.

c. 1243. l. 5. Ἐνιηλίζειν, τὴν Ε. τ. ἐνυάλιον ε.
ἐνάλιον ε.
— l. 11. Ἐνιῆλαν, ε. Ἐνιῆλαι. ε.[20])
— l. 14. Ἔνικεν, η. Ἔνεικεν. η.
Ἐνίκεον, ἐφιλονίκουν. Ἐνείκεον. ἐφιλονείκουν.
Ἐνικαυλῶι, ε. Ἐνικαυλῷ. ε.
c. 1244. l. 6. [Ἐνιοί] Ἔνοπι πόντῳ. ε. τ. μ.
Ἐνοπιπόμπω, ἐν τῇ με. ϑ.[1])
γάλῃ ϑ. Ἐνιπτάζων. τ.[2])
Ἐνιπάζων, τ. Ε. ε.
c. 1246. l. 1. Ἐνιχώρ, ε. Ε. κ. τ. κ. — τῶν ἐν ε.
— l. 8. Ἐν καρὶ τὸν κ. — τ.[3])
τῶν εὐτελέσι τ. Ε. ἐνείραντες.
— l. 13. Ἐνκατακλώσαντες, + Ἐνκατελέτησαν. ε.[4])
εἴραντες.
— l. 16. Ἐνκατελέτησαν, ε. Ἐνκεῶτις ἡμέρα. π. —
— l. ult. Ἐνκέωτις, ἡμέρα, ἐνκεῶτις — κ.[5])
π. — ἐνκεώτις —
κηρύσσειν.

c. 1247.

20) Musurus glossam corrupit. Auctoritate ms. in textu ponendum est: Ἐνιηλᾷν, ε. littera η, uti saepius, pro κ accepta. Hoc Kusterus et Valkenarius jam viderunt. Cf. VV. DD.

1) Musurus doctissimus fuit, at, ut saepius videbimus, parum acutus atque subtilis; omnia vero, quae statim non perspiciebat, mutandi atque delendi consuetudo mori aetatis, in qua vivebat, artisque infantiae attribuenda est. Soli scribae, cujus erat litteras initiales appingere, vitium glossae imputandum est; ille enim, cum versus in Ἐνιοί finiretur, et sequens in νοπιπόμπῳ inciperet, novam in νοπιπ. glossam inchoari existimans, E initiale praefigebat, quod postea Musurum decepit. Jungendum est, ut vel pueri vident: Ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. ε. Cf. VV. DD. qui veram lectionem restituerunt.

2) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

3) Interjecto a Musuro ἐν.

4) VV. DD. conjectura Ἐνκατελέγησαν omni dubio caret.

5) Utroque in loco Ἐγκεῶτις ἡ. correxerat, postea vero Ἐνκεῶτις ἡ. restituit. Vulgatum Ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; π. ipsa ms. accentuatio confirmat.

c. 1247. l. 6. Ἔνκηρος, αἴσιη. Ἔνκαρος, μοίρα. — Ἐν καρὸς αἴσιη. Ἐν κηρὸς μοίρᾳ. [6]

— l. 10. Ἐνκομβωθεὶς, δεδείς. — E. δεθείς.

— l. 13. Ἔνκομον, ἐν τῷ μαρίῳ ἰ. — E. ἐν τῷ μαρίῳ ἰ.

— l. 17. Ἐν κοτύλῃ φ. — Φέρει τ. — E. κ. φ. — φέρων τ.

c. 1248. l. 7. Ἐνλιμενίζειν, τελωνίσειν τ. — E. τελωνίζειν τ.

— l. 12. Ἐν λευκώμασιν, ε. — κεχρ. μένοις — ἀνδρατίδων, κ. — Ἐν λ. ε. — κεχρισμένοις — ἀνδραπόδων, κ. [7]

Ἐνλόβι, ε. — Ἐνλόβια. ε.

— l. ult. Ἐνμαχατεύειν, ε. πγείτονον. — E. ε. παρὰ γείτονι.

c. 1249. l. 10. Ἐννεάκρουνος, κ. — E. κ. [8]

c. 1250. l. 11. Ἐννεῶ, ε. — νεοττούς. Ἐννήθ. κυρινοί. — E. ε. — νεοττούς. ἐννήθω. Κυρηναῖοι.

Ἐννηὴς, σ. — πατρῶος. — Ἐννηὴς. σ. — π. [9]

— l. 15. Ἐννηπίονι, ε. — Ἐν νηπιέῃ. ε.

Ἐννηπήχεες ἦσαν, ε. — τοῦ μήκους [καὶ] τ. — Ἐννεαπήχεες ἦσαν. ε. — τὸ μήκος τ.

c. 1252. l. 14. Ἐνοδία, A. — Ἀνδρομενίδης. — E. A. — A.

Ἐνόδιος, Ἑρμῆς πάρα. — E. E. π.

— l. 18. Ἐνοσιδεῖς, ἐνὶ θ̄ω ὁμοῖοι. — Ἐνοσιδεῖς. ἐνὶ θεῷ ὁ.

c. 1252.

6) Salvo litterarum ordine gloſſa male diviſa ita jungenda eſt: Ἐν κηρὸς αἴσιη. ἐν κηρὸς μοίρᾳ. Cf. VV. DD. qui huic unioni ſuffragantur.

7) In v. κεχρ. μένοις litteram delevit.

8) In Ald. mendum typoth.

9) Gloſſas diverſas male conglutinavit. Cf. VV. DD.

c. 1252. l. ult. Ἔνοι, οἱ π.	Ἔννοι. οἱ π.[10])
c. 1253. l. 4. Ἐννοιαίδες, α. αἱ μὴ κορύπτουσιν.	E. α. αἱ μὴ κορύπτουσαι.
— l. 18. Ἐνοργείας, τὰς νεοσσείας, κ.	E. τὰς νεοσσιάς. K.[11])
c. 1254. l. 1. Ἔνορχα, ο. ἔχοντα [ἔφημαι.]	E. ο. ε.
— l. 6. Ἔνος, ἐνιαυτὸς ἐπέτειος, ε.	E. ἐνιαυτὸς ἐπέτειος. ε.
— l. 18. Ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ε. — ἢ θεαμάτων.	Ἐν ο. ε. — ἢ ἐπὶ θ.
c. 1255. l. 5. Ἐν παραβύστῳ, ἐν μαστηρίῳ, ε.	Ἐν π. ἐν μυστηρίῳ. ε.
— l. 10. Ἐν πίθῳ τὴν κ. — ἐπὶ τὰς πρώτας μ. — ἀπτομένων — κεραμεύει, π. — πὶ ἐν χειρί. Δικαίαρχος δ.	Ἐν π. τ. κ. — ἐπὶ τῶν τὰς π. μ. — καὶ ἀπτομένων — κ. π. — πίθῳ ἐγχειρεῖ. Δικαίαρχος δ.
c. 1256. l. 2. Ἐνπίσπη, ε.	Ἐπίσπη. ε.[12])
— l. 6. Ἔνπλην, π.	Ἔμπλην. π.
— l. 9. Ἐν πυθίῳ σχέσαι, Π. — ἐρίους π.	Ἐν Πυθίῳ χέσαι. Π. — ἐνίους π.
Ἐνραβῶς, ε.	Ἐνραβώς. ε.
— l. 17. Ἐν ῥύπῳ, οἱ ῥυπόντες.	Ἐν ρ. οἱ ῥυπῶντες.
c. 1257. l. 1. Ἔνσας, αὔριον ἐνσευδήαψαι.	E. αὔριον. Ἔνσευ δὴ ἄψαι.[13])

c. 1257.

10) Ill. Vossii conjecturam scriptura codicis confirmat.

11) Reponendum est: νεοσσίας. In Ald. mendum.

12) Junctae sunt, uti saepius, duae lectiones, olim enim in codice quodam ita exaratum stabat: Ἐνίσπη. ε. Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

13) Glossam in duas divisit. Cf. VV. DD. qui locum frustra tentarunt.

c. 1257. l. 6. Ἐνσίεις, ε. Ἐνσικυκεάτῳ, τ.
Ἐνσείεις. ε. Ε. τ.

c. 1258. l. 2. Ἐνστερνισάμενος, περιπτυσάμενος.
Ε. περιπτυσσάμενος.

— l. 4. Ἐνστερνομαντίαις, ε. Σοφ. αἰχμαλώτησιν.
Ε. ε. Σ. Αἰχμαλωτίσιν.

— l. 12. Ἐνταλαίρισι, τ.
Ἐν ταλάροισι. τ.

— l. 15. Ἐνταμιευόμενον, ε. [Ἐντάραδι, τότε δὲ αὐτόν.]
Ε. ε.

Ἐνταραδίοφιχειρὶ, ε.
Ἐντ' ἀρά οἱ φῦ χ. ε. [14])

c. 1259. l. 1. Ἐντάραντον, ε.
Ε. ε.

— l. 6. Ἐνταχεὶς, ε.
Ἐντακεὶς. ε.

— l. 12. Ἐντεθρείωκεν, ε. — θρείων — θρείων εὕρεσιν.
Ε. ε. — θρίων — θρίων ε. [15])

— l. 17. Ἐντελαμῶνι, ε. — ἐπὶ δεσμῷ.
Ε. ε. — ἐπιδέσμῳ.

Ἐντελέεσιν, ε.
Ἐντελέεσσιν. ε.

Ἐνθεταλίθαι, ἐνκεχλωμυδῆθαι, σ.
Ε. ἐνκεχλαμυδῶθαι. σ.

c. 1260. l. 3. Ἐντελεῖθες, ἐνσαρώθεσιν ἐντάγματα.
Ἐν τέλει θὲς, ἐν χορῷ θὲς, ἐν τάγματι. [16])

— l. 17. Ἐντεομίστωρ, ο.
Ἐντεομήστωρ. ο.

— l. 20. Ἐντερόνια, ἐντεριόνη, τὸ μεσέτατον τ.
Ἐντερώνια. ἐντεριώνη. τὸ μεσαίτατον τ. [17])

Ἐντερόνιος, αἱ χ.
Ἐντερόνιοι. αἱ χ. [18])

c. 1261.

14) Gloſſam deletam ita diſtinxerat: Ἔντ' ἄρα οἱ.
15) In Ald. ἄρεσιν vitio typ.
16) In Ald. errores typ.
17) Correctiones typotheta neglexit.
18) Sagaciſſima Valkenarii conjectura extra dubium eſt. Gloſſa Homerica eſt, et ita dividenda: Ἔντερον ιος. id eſt: Ἔντερον οἷος. Cf. VV. DD.

c. 1261. l. 2. Ἐντεσιεργούς, τ. — νοτοφόρους, α. — Ε. τ. — νωτοφόρους, α.

— l. 6. Ἐντεσιουργούς, σ. — νοτοφ. — Ε. σ. — νωτοφ.

— l. 10. Ἐντέτεικεν, ε. — Ἐντέτηκεν. ε.

— l. 15. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, [παρευτα,] ε. — Ε. ε. ε.

— l. ult. Ἐν τῇ σαρκὶ, ε. — σαρκός. — Ἐν τ. σ. ε. — σ.

[Ἐντῆθαι, ὠπλισται.]

Ἐντὶ, ε. — Ε. ε. [19])

c. 1262. l. 7. Ἐντομίαι, ε. εὐνοῦχος. — Ε. ε. ε.

[Ἐντομίδας, μαμιλάρι, ψαλίδια.]

Ἐντομίδες, ξ. — Ε. ξ. [20])

— l. 20. Ἐντοσθήδια, τ. — Ἐντοσθίδια. τ.

c. 1263. l. 2. Ἐντραγούμενοι, μασούμενοι. — Ε. μασσώμενοι.

— l. 16. Ἔντριτον, τὸ Διονύσιου ε. — Ε. τὸ Διονυσίου ε.

c. 1264. l. 2. Ἐντροπίας, εὐμεταβόλως, ὀξύνης. — Ε. εὐμεταβόλος. ὀξίνης.

— l. 6. Ἔντυεν, ὅπλιζεν. — Ε. ὥπλιζεν.

Ἐντύεσθαι, ὁπλείσθαι, κεκοσμεῖσθαι. — Ε. ὡπλίσθαι. κεκοσμῆσθαι.

— l. 16. Ἐντυπὰς, πένθικας, ω. — Ε. πενθικῶς, ω.

— l. 19. Ἐντυπὰς, ε. ἐγκεκαλυμένος τ. — Ε. ε. ἐγκεκαλυμμένος τ.

c. 1265. l. 17. Ἐνύλαις, [ὑλικὸν,] ὑλικαῖς. — Ε. ὕλικαῖς.

c. 1266.

19) Correxerat: ὡπλίσθαι.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐντωμίδες. αἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. Ultima in Hesychii glossa verba: τοιαῦτα δὲ ε. rel. ex aliis glossariis inserta esse puto.

c. 1266. l. 11. Ἐνφρέατι κυνομ. — δυσφέκτων. Ἐνφρεάτ., ε.
— l. 15. Ἐν φρέσιν θυμὸν ε.
— l. 19. Ἐν χρῶ κουρᾶ, ἡ ψ.
c. 1267. l. 6. Ἐνώμις, μάντις, ο.
Ἐνώμοτον, ω. — ἔνοχλον.
Ἐνωμότιαι, τ.
— l. 15. Ἔνωπα, ἐν ὄψει, [ἐνωπῆ, εἰς ὄψιν, προτόψει,] φ.
— l. ult. Ἐνώπια, ε. — ἐμπρός.
c. 1268. l. 2. Ἐνώπια, τ. — διεκόσμουν τῶν π. — ἐνίνοχος.
— l. 10. Ἐνῶρσεν, διέγειρεν.
— l. 16. Ἐνώτεις, ε. — Σοφ. Αἰχμαλώτησιν.
c. 1269. l. 2. Ἐνωχλήθην, η. [Ἐξακαλάρεσται βαθυῤῥόου ἡ πρόθεσις.]
Ἐξάγαστον, α.
— l. 8. Ἐξάγεσθαι, τ.
— l. 12. Ἐξάγιστα, π. — οἰονται ε.

Ἐν φ. κ. — δυσφεύκτων.
Ἐν φρεάτου. ε. [1])
Ἕνα φ. θ. ε.
Ἐν χρῶ κουρά. ἡ ψ.
Ἐν ὠμοῖς μάντεις. ο.
Ε. ω. — ἔνοχον.
Ἐνωμοτία. τ.
Ἐνωπῆ. ἐν ὄψει. φ. [2])
Ε. ε. ἔμπροσθεν.
Ε. τ. — διεκόσμουν ἔνεκα τ. π. — ε. [3])
Ε. διήγειρεν.
Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
Ε. η.
Ε. α. [4])
Ἐξάγιστον. τ.
Ε. π. — οἷόν τε ε.

c. 1269.

1) Gloſſae exitum delevit.
2) Quae a Muſuro excluſa ſunt, gloſſam in margine olim corrigebant; tum vero pro προσόψει ſcriptum erat πρὸς ὄψιν.
3) Interpoſito a Muſuro ἕνεκα.
4) Gloſſam ejectam ita emendaverat: Ἐξ ἀκαλαρρείται, β.

c. 1269. l. 20. Ἐξαγκωνίζεσθαι, ἐξαγωνίοις, ἐξ α. π. ἔχουσιν. — Ἐξαγκωνίζεσθαι. Ἐξαγωνίοις. ἐξ α. π. ε.

Ἐξαγώνιος, τοῖς ἔξω τ. Ἐξαγώνιος. ὁ ἔξω τ. [5])

Ἐξαγώχωλον τραγίσκιον, π. — Ἐξάγω χωλὸν τ. π.

c. 1270. l. 3. Ἐξαετάου, ε. — Ἐξ αὐήταο. ε.

— l. 10. Ἐξαιρεῖται, ἐξυφέρεται. — E. ἐξυφαιρεῖται.

— l. 17. Ἐξαιρήσοντες, πορθήσαντες. — E. πορθήσοντες.

— l. 23. Ἐξαίσιος, ο. ὁ σύμφορος, α. — E. ὁ. ὁ ἀσύμφορος. α.

c. 1271. l. 3. Ἐξακέσαιο, ε. θεραπεύσας. — E. ε. θεραπεύσειας.

— l. 11. Ἐξαλέασθαι, ἐκβλίνειν. — E. ἐκκλίνειν.

— l. 13. Ἐξαλείφησαν, ἀπόλλοντο. — Ἐξαλείφθησαν. ἀπώλοντο.

— l. 18. Ἐξ ἀκαλαφείταο, ε. — Ἐξ ἀκαλαβρείταο. ε.

— l. ult. Ἔξαλλα, δ. — ἐξόχως. — E. δ. — ἔξοχα.

c. 1272. l. 16. Ἐξαμβλέβει, δ. ἐγγυμονεῖ. — E. δ. ἐγκυμονεῖ.

c. 1273. l. 13. Ἐξανεμοῦσθαι, ε. — μετεωρίζεσθαι. — E. ε. — μετεωρίζεσθαι.

c. 1274. l. 9. Ἐξάντης. ὁ τ. ν. ἐξέαι. — E. ὁ τ. ν. ἔξω ὤν.

c. 1274.

5) Locum hunc corruptiſſimum Muſurus parum ſagaciter ordinavit. V. ἐξαγωνίοις in prima gloſſa eſt correctio marginalis ſeq. gloſſae Ἐξαγώνιος. Hoc ſemel perſpecto, omnia facile hunc in modum digeruntur et emendantur: Ἐξαγωνίζεσθαι· ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχειν. Ἐξαγωνίοις· τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος οὖσιν, ἢ ἐξ τοῦ ἀγῶνος πόνον ἔχουσιν. Cf. VV. DD. qui facem mihi praetulerunt.

c. 1274. l. 9. Ἐξαντῶν, α. — ὑπόγονος, οἷον ὑπογενιάζων, — ἐξάντην ε.
Ε. α. — ὑπόγονον, οἷον ὑπογενειάζων. — ἐξάντη ε.

Ἐξ ἀντύγων, ἐκ τῶν περιφερειῶν τ.
Ἐξ α. ἐκ τ. περιφερειῶν τ.[6])

c. 1275. l. 2. Ἐξάνω, ἄνωθεν ἐξάγει, ἐξενέγκει.
Ε. α. ἐξάγῃ, ἐξενέγκῃ.

Ἐξαπαλλαγεῖ, ὑποχωρήσει.
Ἐξαπαλλαγῇ. ὑποχωρήσῃ.

— l. 12. Ἐξ ἀπίης γαίης, α. — οὔσης [ἐξάπινα.]
Ἐξ α. γ. α. — ο.

— l. 17. Ἐξαποριθῆναι, ε.
Ἐξαποριθῆναι. ε.

— l. ult. Ἐξάραι, ο. — μεταίωρον υ.
Ε. ο. — μετέωρον υ.

c. 1276. l. 8. Ἐξαρκεῖν, α.
Ἐξαρκῆ. α.

— l. 21. Ἔξας, εἶδος π.
Ε. εἶδος □ π.

c. 1277. l. 1. Ἐξαναίνεται, α.
Ἐξαυαίνεται. α.

— l. 12. Ἐξαφύουσιν, ε.
Ἐξαφύσουσιν. ε.

c. 1278. l. 3. Ἐξεδιετεῖ, τ.
Ἐξεδιήτει. τ.

— l. 5. Ἐξεδιήτησεν, κακῶς ἐδιήκησεν.
Ε. κ. διώκησεν.[7])

— l. ult. Ἐξέθανεν, ἐλιποθύμησεν.
Ε. ἐλειποθύμησεν.

c. 1279. l. 2. Ἐξεθίαζε, χ.
Ἐξεθείαζε. χ.

— l. 10. Ἐξειδ.., π.
Ἐξειδεῖς. π.[8])

— l. 13. Ἐξεικάδιοι, οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ε.
Ε. οἱ ἐκτὸς τῆς ε.

c. 1280. l. 6. Ἐξείρετο, η.
Ἐξήρετο. η.

— l. 14. Ἐξεκαρυκεύθη, ω.
Ἐξεκαρυκκεύθη. ω.[9])

Ἐξεκαλύσω, ε.
Ἐξεκαλύσω. ε.

Ἐξεκέδασεν, ε.
Ἐξεκέδασσεν. ε.

c. 1281.

6) Correctio a typotheta neglecta est.
7) Lexicographus scripsit: ἐδιήτησεν.
8) Glossae exitum delevit.
9) Ms. lectionem VV. DD. Hesychio restituerunt.

c. 1281. l. 3. Ἐξεδούαζεν, ε. Ἐξεδούαξεν. ε.
— l. 5. Ἐξεκονόθη, κ. Ἐξεκορήνθη, ε. Ἐξεκονόθη. κ.[10] Ἐξεκορύνθη. ε.
— l. 8. Ἐξεκλίθη, ε. ἀπεξέρίθη. E. ε. ἀπεξέρίφθη.
— l. ult. Ἐξέλεα, ἐξήρα. Ἐξέλεεν. ἐξήρει.
c. 1283. l. 4. Ἐξεμέτρει, ἐπὶ ἄλωνον ἐμέτρει. E. ἐπὶ ἄλωνος ε.[11]
— l. 18. Ἐξ ἐπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχόνων. Ἐξ ε. ἐκ τ. προμαχώνων.
Ἐξεπάλτον, ἐξεπήδησαν. Ἐξέπαλτο. ἐξεπήδησεν.
c. 1284. l. 3. Ἐξέπερεν, ε. ἐπόρθησαν. E. ε. ἐπόρθησεν.[12]
— l. 8. Ἐξ ἐπιπολῆς, ἄνωθεν [ἄριζος.] Ἐξ ε. α.
c. 1285. l. 7. Ἐξερεύεκα, ε. Ἐξερεύηκα. ε.
— l. 14. Ἐξερεύξεται, διενέγκει. Ἐξερεύξηται. διενέγκῃ.
Ἐξέρεκτα, [ἐκπέση.] ἐξέρεκτα.
Ἐξερίπη, ε. E. ε.[13]
c. 1288. l. 8. Ἐξεμασμένου, τεθνεώτου γ. E. τεθνεῶτος γ.
c. 1289. l. 3. Ἐξεφάνη, Φανερῶς ε. E. Φανερὸς ε.
— l. 5. Ἐξέφατο, δ. Ἐξέφθιτο. δ.
— l. 8. Ἐξέφθητο, ε. Ἐξέφθιτο. ε.
c. 1290. l. 10. Ἐξέωσαν, ἐξόρισαν, κ. E. ἐξώρισαν. κ.
c. 1291. l. 8. Ἐξήηται, η. Ἐξήηται. η.
— l. 12. Ἐξηκεστήδης, μ. Ἐξηκεστίδης. μ.

10) In medio gloſſae litteram expunxit.
11) In Ald. mendum typ.
12) Correctionem typotheta non advertit.
13) Locus corruptus et indigeſtus, qui opem criticorum exſpectat. Cf. VV. DD.

c. 1291. l. 12. Ἐξήκεστος, ἡταιρικὸς, ο.
Ε. ἡταιρικώς. ο.

Ἐξήκεστομαλκίδαι π.
Ἐξήκεστομαλκίδαι. οἱ π. [14])

c. 1292. l. 6. Ἐξηλίμβωρ, ε.
Ἐξηλήμβωρ. ε.

— l. 13. Ἐξημμέοι, ε.
Ἐξημμένοι. ε.

— l. 17. Ἐξῆν, ἐξεγένοντο, ἢ δ.
Ε. ἐξεγένετο. ἢ δ.

— l. 19. Ἐξηνδρομένον, ο.
Ἐξηνδρόμιον. ο. [15])

c. 1293. l. 3. Ἐξήνιοι, α. — ἠλοίω δ. — ἀνυποτακτ..
Ε. α. — ἠνίαι δ. — ἀνυπότακτοι. [16])

— l. 6. Ἐξηντημέναι, ε.
Ἐξηντηκέναι. ε.

— l. 14. Ἐξηρημέννην, ὑψουμέννην [τε ἠρεμέννην.]
Ε. υ.

Ἐξήρηπεν, ε.
Ἐξήριπεν. ε.

c. 1294. l. 9. Ἐξήχμησαν, η. — ἀπολελοιπέναι α.
Ε. η. — ἀπολελειπέναι. α.

— l. 16. Ἐξιθύνει, ο.
Ἐξιθύνοι. ο.

c. 1295. l. 7. Ἐξίμεναι, ἐξαφῆναι, ε.
Ε. ἐξαφεῖναι. ε.

— l. 9. Ἐξινώμενον, ἐκνενούμενον, ε.
Ε. ἐκνενούμενον. ε.

Ἐξίπιται, ε.
Ἐξίπεται. ε.

Ἐξιπόμενος, κ.
Ἐξιπώμενος. κ.

c. 1297. l. 1. Ἐξοδιονόμοι, δ.
Ἐξόδιοι νόμοι. δ.

— l. 5. Ἐξονομήνης, ε. — ἐξείπης.
Ἐξονομήναις. ε. — ε. [17])

[Ἔξοντες, ἔχοντες.]

Ἔξ ὄνυχος, π.
Ἔξ ο. π.

Ἐξόπλησας, ο.
Ἐξοπλίσας. ο.

— l. 10. Ἐξορίζειν, ὅρον ε.
Ἐξορρίζειν. ὀρρὸν ε. [18])

c. 1298.

14) In Ald. error typ.
15) VV. DD. conjecturam codicis ſcriptura confirmat.
16) Ultimae vocis exitum delevit.
17) VV. DD. conjectura auctoritate ms. firmatur.
18) Itidem.

c. 1298. l. 13. Ἐξουλῆς δίκη ἐξουλῆς δ. — ἐπιβάλλων — ὅπερ εἴλλειν λ.

Ἐξούλης δίκην ἐξούλης δ. — ε. — ὅπερ οὔλλειν λ. [19])

c. 1299. l. 2. Ἐξοφρυομένοι, ε.

Ἐξοφρυωμένοι. ε.

— l. 9. Ἔξοχον, ἐκπρεπὲς, [ἐξπέδιτον.]

E. ε.

c. 1301. l. 1. Ἐξώλιγξαι, ὤλυθεν, ἐξώλυται, α.

Ἐξώλιγξεν. ὤλιθεν. ἐξόλυται. α.

— l. 17. Ἐξώργης, ἐξεγύμνωσαι [ἐξώροις.]

Ἐξώργησα. ε.

Ἐξώροις, γ.

E. γ.

— l. ult. Ἔξωσον, α. ἔκβαλλαι.

E. α. ἔκβαλε.

c. 1302. l. 1. Ἐξώσω, α. ἐκβάλλω.

E. α. ἐκβαλῶ.

— l. 3. Ἐξωστρακίθη, ἔξωται π.

E. ἐξῶσται π.

Ἐξωστριακάδος, οἱ μ.

Ἔξω τριακάδος. οἱ μ.

— l. 10. Ἐξώτρυνεν, ἐξέπαυσεν.

E. ἐξέπεισεν.

— l. 12. Ἐξωχεύτεται, ε.

Ἐξωχέτευται. ε.

— l. 17. Ἔοι, [ἔσται,] εἴη, γ. ὑπάρχοι [αὐτοῦ αὐτῆς.]

E. εἴη. γ. υ.

— l. 22. Ἐοικόται, καθηκόται, πρόφορα, ω.

E. καθήκονται. πρόσφορα. ω.

— l. ult. Ἐοικὼς, ὁμοιωμένος.

E. ὡμοιωμένος.

c. 1303. l. 2. Ἑοῖο, [τοῦ] αὐτοῦ, ἢ ε.

E. αὐτοῦ. ἢ ε.

— l. 7. Ἑολότας, εἰλημμένον.

Ἑαλότας. εἰλημμένους.

19) Distinguendum est: Ἐξούλης. δίκην ε. aut: Ἐξούλης δίκη. ε. Sic enim in adjecta interpretatione δίκην facile subintelligitur. In sequentibus praeeunte codicis scriptura ἴλλειν pro corrupto οὔλλειν Lexicographo restituendum est. Cf. VV. DD.

c. 1303. l. 7. Ἔολπεν, ἐλπίζειν, π. — Ε. ἐλπίζει. π.

— l. 16. Ἔρρτα, ε. — Ἔορταμ. ε.

c. 1304. l. 4. Ἐπαγγέλωσιν, κ. — Ἐπαγγέλλωσιν. κ.

— l. 12. Ἐπάγη, ε. — ὡς καὶ α. — Ε. ε. — ὅθεν καὶ α.

c. 1305. l. 6. Ἐπάγων, .. Φωνήδιος καταύδρα. — Ἐπαγώνη. αἰΦνίδιος Κ.[20])

— l. 9. Ἐπάει, ἐπαίρει [ἀρᾶ.] — Ἐπαείρει. ε.

c. 1306. l. 8. Ἐπαίας, μεταιωρήσας. — Ἐπαίσας. μετεωρήσας.

— l. 12. Ἐπαίνους, τ. — ἀρχεσίας, Σ. Θ. Σικυνίω, καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινήταισιν. — Ε. τ. — ἀρχαιρεσίας. Σ. Θ. Σικυωνίῳ. καὶ α. τ. ἐπαινήτεσιν.

c. 1307. l. 1. Ἐπαίραμ, π. — Ἐπαεῖραμ. π.

— l. 12. Ἐπ᾽ ἀκινήτοισιν, ἢ τάφοις, ἢ λίθος. — Ἐπ᾽ α. ἢ τάφοις, ἢ λίθοις.

c. 1308. l. 1. Ἐπακταῖος, Π. ἐν Σάμῳ ἐπάκτηρον κ. — Ε. Π. ἐν Σάμῳ. Ἐπακτήρ. κ.

— l. 7. Ἐπάκτιος, Θερμὴς ἐν Σ. — Ε. ὁ Ἑρμῆς ἐν Σ.

Ἐπακτὸς, ὅρκος ε. — εὐθέρετος. — Ε. ὅρκος οὐκ ε. — αὐθαίρετος.

— l. 13. Ἐπακτρίδας, τ. — ἢ κυνηγοί. καὶ ἐκπατροκλέης δ. — Ε. τ. — οἱ κ. καὶ ἐκπακτροκέλης δ. [1])

c. 1309. l. 8. Ἐπαλλαχθεῖσα, ε. Σ. κολχίσιν. — Ε. ε. Σ. Κ.

20) Duas litteras expunxit; prima ſcriptura, ſi bene video, fuit: Ἐπάγων. καΦνήδιος κ.

1) Maſurus in mente habuit: ἐπακτροκέλης. Cf. VV. DD.

c. 1309. l. 12. Ἐπαλλεν, ἔστησεν.
Ἐπάλθημεν, ἐπαληθεὶς, π.
— l. 19. Ἐπαλλακεύετο, π. χρῆται.
c. 1310. l. 14. Ἐπαβλήθην, α.
— l. 19. Ἐπαμετροφανίῳ, ἐπὶ ἡμέρ.. φ....
c. 1311. l. 1. Ἐπαμηνάσατο, ε.
— l. 6. Ἐπαμῦναι, βοηθῆ.
— l. 9. Ἐπαμφίεσαι, ε.
— l. 16. Ἐπαναθῆναι, μ.
c. 1313. l. 12. Ἐπ' ἀντολαῖς, ε.
[Ἐπάνιοι, ἀκούοι.
Ἐπάξονται, ἐπιφέρουσι, βαστάζουσιν.]
Ἐπαοιδία, φ.
— l. 19. Ἐπάρας, κουφήσας, υ.
— l. 21. Ἐπαράσαι, κουφήσαι, ε.
c. 1314. l. 1. Ἐπάρασας, ἀπέδυ, ε.
c. 1315. l. 7. Ἐπαρτείνη, ε.
Ἐπάρουρος, ε. — ἑπταμίωθιος.
c. 1316. l. 2. Ἔπασσεν, ε. ὑφαίνειν.

E. ε. ἐπάλθημεν.
Ἐπαληθεὶς. π.[2])
E. π. ἐχρῆτο.
Ἐπαμβλήθην. α.
Ἐπ' ἀμεροφανίῳ. ἐπὶ ἡμέρᾳ φίλου φανέντος.[3])
Ἐπαμήσατο. ε.
E. βοηθῆσαι.
Ἐπαμφιέσας. ε.
Ἐπαναθεῖναι. μ.
Ἐπ' α. ε.

E. φ.[4])
E. κουφίσας. υ.
E. κουφίσαι. ε.
E. ἀπέδυσας. ε.
Ἐπαρτύνη. ε.
E. ε. — ἐπιμίθιος.
E. ε. ὕφαινεν.

2) V. Ἐπάλθημεν pro Ἐπαλήθημεν e margine intrusa est.
3) Exitum v. ἡμέρ.. delevit. Litterae φ compendium scribendi adnexum est, cujus vim nescio.
4) Correxerat: Ἐπαῖοι.

c. 1316. l. 12. Ἐπαυλία, ἡ [δὲ] δ. E. ἡ δ.

— l. 18. Ἔπαυλος, ἐπίσκν, ε. E. ἐπίσκιος, ε.[5])

— l. ult. Ἐπαυρειν, ἀπολέσαι. Ἐπαυρεῖν. ἀπολαῦσαι.

c. 1317. l. 4. Ἐπαυτατῶν, π. Ἐπ' αὐτατῶν. π.[6])

Ἐπαύρονται, ἐπαίθονται. Ἐπαύρωνται. ἐπαίθωνται.

Ἐπ' αὐτόπτον, ἐπ' αὐτοφόρῳ, ε. Ἐπ' α. ἐπ' αὐτοφώρῳ. ε.

Ἐπαυτοφάδες, ἐπ' αὐτοφόρῳ, ἐπ' αὐτοφόρῳ δὲ τὸ Φ. καταληφθὲν, υ. E. ἐπ' αὐτοφώρῳ. ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ὁ Φ. καταληφθεὶς, υ.

c. 1318. l. 2. Ἐπαχ. ω. η, ηνίθη, ἐμπήθη. Ἐπαχνώθη. ηνιάθη. ἐλυπήθη.

[Ἐπαχνώθη, τὰ αὐτά.]

Ἐπάχνωσεν, ε. E. ε.[7])

— l. 7. Ἔπεα πτερόεντα, τ. — πτερ.. γ. Ἔπεα π. τ. — πτερῶν γ.[8])

— l. 14. Ἐπέβρισεν, ε. E. ε.

c. 1325. l. 1. Ἐπελήθην, ε. E. ε.[9])

— l. ult. Ἐπέμυζαν, ἐπελυκτήρισαν, ε. Ἐπέμυξαν. ἐπεμυκτήρισαν, ε.

c. 1326. l. 5. Ἐπεναύων, ε. Ἐπ' εὐναίων. ε.

— l. 8. Ἐπενέματο, ε, Ἐπενείματο. ε.

5) Ex ms. legendum est: ἐπίσκηνος. τάων

6) Vitiosae scripturae origo haec esse videtur: Ἐπ' αὐτῶν.

7) In prima glossa ante et post ω litteram expunxit; ex glossa ejecta apparet, quod ab Ἐπαχνώθη diversam habuerit scripturam. Suspicor scriptum fuisse: Ἐπαχθώθη.

8) Exitum v. πτερ.. delevit.

9) Idem ordo, ac in prioribus edd. qui postea in Schreveliana ob seriem litterarum mutatus fuit, et in Albertinam receptus.

c. 1326. l. 14. Ἐπένοντο, ἐνεργοῦν. — E. ἐνήργουν.

— l. ult. Ἐπενώτησεν, ε. ἀμφιτρίωνι β'. — Ἐπενώτισεν. ε. Ἀμφιτρίωνι δευτέρῳ.[10])

c. 1327. l. 4. Ἐπεβαιώνιστο, ε. — Ἐπεπαιώνιστο. ε.

Ἐπέσπαστο, ε. — Ἐπέπαστο. ε.

— l. 7. Ἐπέπιθεν, ἐπεπ. — Ἐπέπιθμεν. ε.

Ἐπέπληγον, πλήσσοντες ε. — E. ἔπλησσον ε.

— l. 10. Ἐπεπολέμητο, π. διέκειτο. — Ἐπεπολέμωτο. π. δ.

Ἐπε — Ἐπεπωλεῖτο. ἐπεπορεύετο.[11])

Ἐπυλεῖτο, ἐπεπόρευτο.

c. 1328. l. 3. Ἐπερίδεται, ἐπίγνυται, ε. — Ἐπερείδεται. ἐμπήγνυται. ε.

— l. 8. Ἐπεῤῥώθησεν, ε. — Ἐπεῤῥόθησεν. ε.

c. 1329. l. 2. Ἐπερώνησεν, δ. — Ἐπερόνησεν. δ.

Ἔπεσαν, ε. — Ἐπάσαντο. ε.

— l. 13. Ἐπέσκεψαν, ε. — Ἐπεσκέψαντο. ε.

c. 1330. l. 1. Ἐπέσσηθον, ἐπέλεκον, ε. — E. ἐπελέκων. ε.

Ἔπεσον, ε. — Ἔπεσσον. ε.

Ἐπεσσύμενος, ε. ἐπ' ὄρους, ε. — E. ε. ἐπορούσας. ε.

— l. 8. Ἐπεστενάοντο, ε. καὶ ἠχεῖ. — E. ε. καὶ ἤχουν.

— l. 13. Ἐπέτιον, ε. καταάλυμμα. — Ἐπέτειον. ε. καταάλυμμα.

c. 1331. l. 4. Ἐπέτακτο, ε. — Ἐπετέτακτο. ε.

— l. 13. Ἐπετοξάζοντο, ε. — ἐφώμων τ. — E. ε. — ἐφώρμων τ.

10) Lemma a VV. DD. reſtitutum eſt; in Ald. mendoſe.

11) Et hic, ut ſupra in v. Ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, vitium ms. ei, qui litteras initt. appingebat, tribuendum eſt; verſus finitur: Ἐπε. ſequens incipit: πυλεῖτο.

c. 1332. l. 4. Ἐπεβῆσαι, ἐπεισβῆναι ε.
Ἐπέβησεν. ἐπιβῆναι ε.

Ἐπέβρυσεν, ἐπεβάρυσεν.
E. ε.

c. 1319. l. 8. Ἐπεξάρυκεν, ε.
Ἐπεζάξει, ε.
Ἐπεζάρυκεν. ε.
Ἐπεζάρει. ε.

Ἐπεζήτει, η. ε. ἐπετήρει, ἐπεζέτουν τ.
E. η. ε. ε. ἐπεζήτουν τ.

— l. 14. Ἐπεθίαζεν, ε.
Ἐπεθειάζεν. ε.

Ἐπέθροσκον, ε.
Ἐπέθρωσκον. ε.

c. 1320. l. 6. Ἐπεὶ βουλεύων, λ.
Ἐπιβουλεύων. λ.

— l. 12. Ἐπειδεῖνεον, ἔπνουν, κ.
Ἐπὶ δ' ἴνεον. ἐπήνουν. κ. [12])

c. 1321. l. 1. Ἐπιείξω, υ.
Ἐπιείξομεν. υ.

— l. 8. Ἐπεικτῶμεν π.
Ἐπεί χ' ὦμεν π.

— l. 15. Ἐπειοὶ, οἰήμοι, κ.
E. οἱ Ἠλεῖοι. κ.

Ἐπειὸς, ὁ ἥλιος, α.
E. ὁ Ἠλεῖος. α.

c. 1322. l. 4. Ἐπειὸς, ο. — συνήιδος — δηλότερος — δήλωσιν σ.
E. ο. — Οἰνηίδος — δειλότερος — δείλωσιν σ.

— l. 19. Ἐπεισπεῖν, ἐπακολουθοῦντας ε.
Ἐπισπεῖν. ἐπακολουθοῦντα ε.

c. 1323. l. 2. Ἐπεὶ φίλον α. — καθώμεν τ.
E. φ. α. — καθήμεν τ.

— l. 5. Ἐπείχεομεν π. — ἐξεραένεντο.
Ἐπεί χ' ἐῶμεν π. — ἐξ ἔρον ἔντο.

Ἐπιχθῶμεν, σ.
Ἐπειχθῶμεν. σ.

— l. 9. Ἐπεῖχον, ε.
Ἐπέκελεν, ε.
Ἐπεῖχεν. ε.
Ἐπέκελλεν. ε.

— l. 16. Ἐπεκλώσαντο, ἐπικατέκλυσεν, ε.
E. ἐπικατεκλωσαν. ε.

c. 1324. l. 5. Ἐπεκώλυσεν, ε. ἐπὶ τ. — καταλείπουσιν
Ἐπεκόκλυσεν. ε. ἀπὸ τ. — καταλείπουσιν

12) Correctionem typotheta neglexit.

M S.	M U S.
πουσιν .... στῶις — προστίθηται, κ.	σι τὸ στᾶις — π. κ. [13])
c. 1332. l. 6. Ἐπετόχαζεν, ε.	Ἐπεστόχαζεν. ε.
— l. 16. Ἐπ' Εὐρυγύῃ α. — ἀνδρόγεον εὐρύην ε. — μήνωος, ε. — ἱερά.	Ἐπ' Ε. α. — Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην ε. — Μίνωος, ε. — ἱεράων,
Ἐπ' εὐσεβείη, ε.	Ἐπ' εὐσεβίῃ.
c. 1333. l. 6. Ἐπεφάνη, ἐπ' αὐτοφόρῳ ω.	E. ἐπ' αὐτοφώρῳ ω.
Ἐπεφήμησεν, ε.	Ἐπευφήμησεν. ε.
Ἐπέφησαν, ἔφηκαν.	E. ἐφῆκαν.
— l. 18. Ἐπέχει, ἐπιμέλει.	Ἐπ' ἤχῳ. ἐπὶ μέλει. [14])
c. 1334. l. 4. Ἐπέχραον, ε. — ἀθροὶ ε.	E. ε. — ἀθρόοι ε.
— l. 13. Ἐπιβόλους, ε.	Ἐπηβόλους. ε.
— l. 17. Ἐπήγαγον, ε. — πῆσαι.	E. ε. — πεῖσαι.
Ἐπηγανίδες, ἐπηνύγματα.	E. ε. [15])
Ἐπηγγελλόμην, π. — Σ. ἠλέκτρας.	E. π. — Σ. Ἠλέκτρᾳ.
c. 1335. l. 6. Ἐπήεσσαν, ὑπήρχοντο.	Ἐπήεσαν. ἐπήρχοντο.
Ἐπηετανὸν, σ. ἀδιάλειπτον, π.	E. σ. ἀδιάληπτον. π. [16])
— l. ult. Ἐπήκοος, Ἀφροδίτη ἐν καρχηδόνιος.	E. A. ἐν Καρχηδονίοις. [17])

c. 1336.

13) Articulo τὸ lacunam ms. ſupplevit.
14) If. Voſſius reſtituit: Ἐπέχει. ἐπιμέλει. et ſic reponendum eſt.
15) Correxerat: ἐπινύγματα.
16) Lectionem ms. VV. DD. Heſychio reſtituerunt.
17) Minime hic cum VV. DD. de Venere Chalcedonenſi cogitandum eſt; potius vero ita ſcribendum et interpungendum eſt: Ἀφροδίτη. ἐν Καρχηδονίῳ. V. Ἐπήκοος nempe

c. 1336. l. 4. Ἐπίλεγεν, ε. Ἐπήλεγεν, ε.

c. 1337. l. 13. Ἐπημοιβοὶ, δ. — ἀλλασσόμενοι. E. δ. — ἀλλασσόμενοι.

Ἐπιμύει, ε. — ἐπίπτει. Ἐπημύει. ε. — ἐμπίπτει.

Ἐπίμυνεν, ε. Ἐπήμυνον. ε.

c. 1338. l. 20. Ἐπήρκησεν, ε. Ἐπήρκεσεν. ε.

c. 1339. l. 11. Ἐπηστας, ἐπιλέλυκτας, ε. E. ἐπιλέλεκτας. ε.

Ἐπίτεος, ε. Ἐπήτεος. ε.

c. 1340. l. 2. Ἐπίτρομα, α. Ἐπήτριμα. α.

Ἐπίτριος, λ. Ἐπήτριος. λ.

— l. 6. Ἐπήωρα, κ. Ἐπήορα. κ. [18])

— l. ult. Ἐπιαλμένων, ἐθαλλομένων. E. ἐφαλλομένων.

c. 1341. l. 3. Ἐπιαρτμαγὲν, ε. ἐχαρίθησαν. Ἐπεὶ ἆρ τμάγεν. ε. ἐχωρίθησαν. [19])

— l. 10. Ἐπιβάδας, αἱ μεθέορται η. ἐπὶ τ. — ἢ ἐπειδὰν κ. π. τοῦ .. διὰ τ. Ἐπίβδας. αἱ μεθέορτοι η. ἀπὸ τ. — ἢ ε. κ. π. τοῦ β, δ. τ. [20])

nempe epitheton Veneris erat in fabula Καρχηδόνιος inſcripta, nec nomen auctoris, ut alibi, lemmati praeponitur, cum tempore Lexicographi haec Menandri fabula inter omnes nota eſſet.

18) Ms. lectio a VV. DD. repoſita eſt.

19) In Ald. error typ.

20) Inter τοῦ et διὰ duas litteras cum adjuncto ſcribendi compendio delevit, pro quibus litteram β ſubſtituit, totamque gloſſam ex Etymologo emendavit. In fine nominum αι et ες ſaepiſſime a ſcribis confunduntur; hujus permutationis, cujus cauſam antiquo cuidam ſcribendi compendio tribuo, codex Heſychii Marcianus innumera nobis exempla exhibet. Hinc pro Ἐπιβάδας, cujus radix eſt βῆμι, Heſychio Ἐπίβαδες reſtituendum eſſe arbitror. Haec vox, ut grammatici nos docent, ſcribebatur etiam Ἐπίβδες, et, eliſo β, Ἐπίδες, ſcripturas enim Ἐπιβάδας, Ἐπίβδας et Ἐπίδας omnes vitioſas et genio linguae contrarias eſſe exiſtimo.

c. 1341. l. 14. Ἐπιβάλλει, ε. — Ἐπιβαλεῖ. ε.

— l. ult. Ἐπίβαλμα, ὑπὸ πόδον. — E. ὑπὸ πόδιον. [1]

c. 1342. l. 17. Ἐπιβλὰς, συνεφὲς ν. — Ἐπιβλάξ. συννεφὴς ν.

c. 1343. l. 4. Ἐπιβοᾷ τὸν M. — Μῦσαι — Ὑλλαν α. — E. τὸν M. — Μοῦσαι — Υ. α. [2]

— l. ult. Ἐπιβουλεύει, ο. ζημιεῖ. — E. ο. ζημιοῖ.

c. 1344. l. 4. Ἐπιβότορι, π. — ἐνοεχῆ, μ. — Ἐπιβώτορι. π. — ἐνόεχει. μ.

c. 1345. l. 12. Ἐπιβώτορι μ. — ἐφιπταστῆρι, οἱ γ. — E. μ. — ἐφιππαστῆρι. οἱ γ.

c. 1346. l. 1. Ἐπιγελαστικὰ, ὁ κ. — Ἐπιγελαστάρ. ὁ κ.

— l. 4. Ἐπιγλώσσω, ε. — Αἰσχ. Ἡρακλίδες. — E. ε. — A. Ἡρακλείδαις.

— l. 19. Ἐπιγράβδην, ε. — ἐπεξεστηκῶς. — E. ε. — ἐπιξεστικῶς.

c. 1347. l. 10. Ἐπίδαλον, λυμικόν. — E. λοιμικόν.

— l. 12. Ἐπίδαυροι, ε. — Ἐπιδαύριοι. ε.

— l. 15. Ἐπιδαψιλευόμενος, μ. Ἐπιχορηγῇ π. — E. μ. ἐπιχορηγῶν π. [3]

— l. 19. Ἐπιδεικτιῶνται, ε. — ϑέλων. — E. ε. — ϑέλοντα.

— l. 22. Ἐπιδεινήσας, σ. συσείσας. — Ἐπιδινήσας. σ. συσσείσας.

c. 1347.

1) Emendaverat: ὑπὸ πόδων.

2) Legendum videtur: ὅταν ϑρηνῶσιν οἱ Μυσοὶ, τὸν M. rel. Cf. VV. DD.

3) Divisa conjunxit, quod typotheta non animadvertit.

c. 1347. l. 22. Ἐπιδεκλεισοῖ, δετάνυσεν i. — κλεῖδα π.

Ἐπὶ δὲ κληίδ' ἐτάνυσσεν i. — κληίδα π. [4])

c. 1348. l. 5. Ἐπιδεύοιτο, ε. — ἦν.

E. ε. — εἴη.

— l. 10. Ἐπίδιχα, σ.
Ἐπιδέλφινος, τ.

Ἐπίδεχα. σ.
Ἐπὶ Δελφινίῳ. τ.

— l. 19. Ἐπιδημίου, ε. ε. καὶ πρὸς πολέμους γινομένους.

E. ε. ε. καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου.

— l. 22. Ἐπιδηλίω μ. — μαχηθέντες η.

Ἐπὶ Δηλίῳ μ. — μαχεθέντες η.

c. 1349. l. 2. Ἐπίδικος, η. — εἰς πλείους σ. — εἰσὶν δικάζοντες.

E. η. — ἧς π. σ. — δικάζονται. [5])

— l. ult. Ἐπιδορπήσματα, τ.

Ἐπιδορπίσματα. τ.

c. 1350. l. 2. Ἐπιδούριτον, ἐπιπαραστροφίδα.

E. ἐπιπαραστρόφιον. [6])

Ἐπιδραμέτην, ε.

Ἐπεδραμέτην. ε.

— l. 14. Ἐπιδυσχεῖν, ἐπιτωμάζειν.

E. ἐπιτωθάζειν.

c. 1351. l. 6. Ἐπεοικὸς, π. εὐγνώμων, μ. εὐφυῆ, σ.

E. π. εὐγνώμον. μ. εὐφυές. σ.

c. 1352. l. 5. Ἐπιέσαθαι γ.
Ἐπιεσάμενος, λ.

Ἐπιέσσαθαι γ.
Ἐπιεσσάμενος. λ.

c. 1353. l. 6. Ἐπιγορέων, κ.

Ἐπηγορέων. κ.

— l. 9. Ἐπίηρος, τ.

Ἐπίηρα. τ.

— l. 11. Ἐπιήραναι, ε. — ψυχῆς ποδῶν.

E. ε. — ψυχῆς ἢ π.

— l. 14. Ἐπιήραν, ε.
Ἐπιή.ρος, β.

Ἐπίηρος. ε.
Ἐπίηρος. β. [7])

c. 1353.

4) In Ald. gloſſa male diviſa eſt errore typ.
5) Vulgatum ἐπιδικάζονται a typotheta eſt.
6) Signum in Ald. omiſſum eſt.
7) In medio gloſſae litteram delevit; ſcriptum fuiſſe videtur: Ἐπιήρος.

c. 1353. l. 17. Ἐπιθαγγάνει, ε. — Ἐπιθιγγάνει. ε.

— l. ult. Ἐπιθαλάμοντι, ἐπιφλεγμένωσιν. — E. ἐπιφλεγμαίνωσιν.

c. 1355. l. 1. Ἐπιθήσει, ἐπιβάλλει. — E. ἐπιβαλεῖ.

— l. ult. Ἐπιθρωσμοπεδίοιο, ο. — Ἐπὶ θρωσμῷ π. ο.

c. 1356. l. 6. Ἐπιθωταίζοντες, ε. — Ἐπιτωθάζοντες. ε.

— l. 8. Ἐπιϊθέντες, ε. — Ἐπιηθέντες. ε.

— l. 12. Ἐπίκαρ, ε. — κατοφερὲς τ. — Ἐπὶ κάρ. ε. — κατωφερὲς τ.

— l. 17. Ἐπικάρπον, κ. — E. κ. [8])

c. 1357. l. 3. Ἐπικαρυκεύεται, α. — Ἐπικαρυκκεύεται. α.

— l. 5. Ἐπικελαβῆσιν, ε. — Ἐπεί κε λάβησιν. ε.

— l. 7. Ἐπικαταδαρθεῖν, ἀφυπνῶσαι. — E. ἐφυπνῶσαι.

c. 1358. l. 16. Ἐπίκλη, ἡ ε. Ἐπίκλη, ε. — Ἐπίκλην. ἡ ε. Ἐπίκλην. ε.

c. 1359. l. 4. Ἐπικλόπειος, Z. — Ἐπικλόπιος. Z.

— l. 10. Ἐπικνάφου ἔλκων, δ. — Ἐπικνάφων ε. δ. [9])

c. 1360. l. 1. Ἐπικοίνιος, Z. ἐν Σαλαμῖνι. — E. Z. ἐν Σαλαμῖνι.

— l. 6. Ἐπίκορον, ἐπίκοπον. Πάμφιοι. — E. ἐπίκωπον. Πάφιοι.

— l. 10. Ἐπίκοτα, ἐπίμορφα, ἅπασαν τὶς μ. Σοφ. ναυκλίω καὶ π. — E. ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἄν τις μ. Σοφ. Ναυπλίῳ καὶ π. [10])

c. 1361. l. 4. Ἐπίκρανα, π. καλύμματα, ε. — E. π. καλύμματα. ε.

c. 1362.

8) In Ald. Ἐπικάριπον errore typ.
9) Reponendum est: Ἐπὶ κνάφου ε. Cf. VV. DD.
10) Cf. VV. DD. qui lemma restituerunt.

c. 1362. l. 11. Ἐπίκτιτον, ε. ἐιἀνελθών.
Ε. ε. εἰσελθόν. [11])

— l. 16. Ἐπικὺς, ε.
Ἐπικύσας. ε.

c. 1363. l. 3. Ἐπίκωμος, ὁ ἐπαύδων τῇ Φίλῃ, ἢ α.
Ε. ὁ ε. τῇ Φυλῇ. ἢ α. [12])

— l. 7. Ἐπιλαφθέντες, Φ. Ἐπιλεᾶν, ε.
Ἐπιλαμφθέντες. Φ. Ἐπὶ λέαν. ε.

— l. 12. Ἐπιλεξαμένη, ἐπιμαλεσσαμένη.
Ε. ἐπικαλεσαμένη.

c. 1364. l. 2. Ἐπιχημένος, κ.
Ἐπειλημμένος. κ.

— l. 14. Ἐπιλίζουσα, κ. Ἐπιλίζουσι, δ. Ἐπιλίγδην, ἐπιραίνδην. Ἐπιδρομῆς ε. — ἐπιγράβδην, ε.
Ἐπιλίζουσα. κ. Ἐπιλίζουσι. δ. Ἐπιλίγδην. ε. ἐξ ἐπιδρομῆς ε. — Ἐπιγράβδην. ε. [13])

c. 1365. l. 4. Ἐπιλίμνιος, Π.
Ἐπιλήμνιος. Π. [14])

— l. 12. Ἔπιλλο, παράστραμος, η.
Ἔπιλλος. παράστραβος. ἡ. [15])

— l. 17. Ἐπιλύγεον, ε. Ἐπιλὺς, ξ.
Ἐπιλύγαιον. ε. Ἔπηλυς. ξ.

c. 1366. l. 1. Ἐπιλυσαμένη. Ἐλευθερία καὶ μιᾶ τ.
Ἐπιλυσαμένη. Ἐλευθώ. καὶ μία τ. [16])

c. 1366.

11) Scriptum erat olim: εἰσανελθών. vel potius: ἀνελθών.

12) In posterum itaque vera et simplicissima If. Vossii conjectura: τῇ Φίλῃ. in textu ponenda est. Cf. VV. DD.

13) Totum artic. Ἐπιδρομῆς ad finem usque, in margine olim adscriptum fuisse suspicor.

14) Cf. VV. DD. qui Ἐπιλίμνιος vel Ἐπιλιμένιος restituunt.

15) Glossa ita exarata erat: Ἔπιλλ. Hinc scripturae vitium.

16) Scribae litterarum initt. malae distinctionis culpa tribuenda est, versus enim in Ἐπιλυσαμένη finitur, et sequens in ἐλευθερία incipit, cui litteram init. praefixit.

Musurus

c. 1366. l. 1. Ἐπὶ Λιψυδρίῳ μ. — Ἀθηνῆθεν οἱ Α. — τειχίσαντες. . . . .

Ε. Δ. μ. — Ἀθήνηθεν, ὧν οἱ Α. — τειχίσαντες, χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ἐπολέμουν τοῖς Πεισιστρατίδαις.[17])

— l. 14. Ἐπιμαστακαὶ, τ.

Ἐπιμάστακα. τ.

— l. ult. Ἐπίμαστον, ε. — ἀναγκαίων. [ἐνδεής.]

Ε. ε. — α.

c. 1367. l. 4. Ἐπίμαστος, ε. ποιεινὸς, τ.

Ε. ε. — πεινὸς, τ.[18])

— l. 10. Ἐπιμάσσεται, ε. — Σοφ. αἰχμαλώτησιν.

Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτίσιν.

— l. 14. Ἐπίμαχον, χ. ᾧ [οὐ] δύναταί τ.

Ε. χ. ᾧ. δ. τ.

— l. 17. Ἐπιμελύξαι, δ.

Ἐπιμειλίξαι. δ.

c. 1368. l. 9. Ἐπιμηδεακήρει, τ.

Ἐπὶ μήδεα κείρει. τ.

— l. 12. Ἐπίμηνον, οἱ ἱ. — θυσία τις.

Ε. οἱ ἱ. — θ. τ.

Ἐπιμηνία, ἡ κ.

Ε. ἡ κ.

Ἐπίμηρον, ἐπιμίλεια [καὶ δώσω] τ.

Ἐπίμηρον.

Ἐπιμείλια. τ.

c. 1369.

Musurus deinde articulum bene univit, in Aldina vero errore typoth. iterum divisus fuit. Musurus docte emendavit, at, ut mihi videtur, minus vere; Lexicographus voci Ἐπιλυσαμένη servandi liberandique notionem primum tribuit, deinde unam Ilithyiarum et Cererem eadem voce cognominatas fuisse docet. Codicis ergo lectionem, quae ob simplicitatem se commendat, retineo, et ita lego: Ἐπιλυσαμένη. ἐλευθέρια. καὶ μία τ.

17) Ita lacunam ms. ex Suida et Hesychio v. Λειψύδριον. supplevit.

18) Ne ποίνιμος aut ποινυός? prius cum ὀχληρὸς, posterius cum δραπέτης analogum esset. Videant alii; VV. DD. emendatione non adquiesco.

c. 1369. l. 8. Ἐπιμύσας, κ. κλείσας. — E. κ. κ.

[Ἐπιμωρέων, ἀδικουμενοις ἐβοήθουν.]

Ἐπιναίξαι, ε. — E. ε. [19])

— l. ult. Ἐπινέναξαι, τ. — Ἐπινένακταγ. τ. [20])

c. 1370. l. 12. Ἐπίνιον, μ. — Ἐπίνειον. μ.

c. 1371. l. 9. Ἐπιξενοῦσθαι, μ. — Αἰσχ. Κρήσσαις. — E. μ. — A. Κρήσσαις.

c. 1372. l. 1. Ἐπίξεινον, ξ. — χρεόκοπτον ξ. — E. ξ. — κ. ξ [1])

Ἐπιξενοδίκη, ἡ συνηγορὴ καὶ ἠττ. — Ἐπὶ ξένῳ δίκη. ἡ συνηγορικὴ, ἐν ᾗ ὁ ἠττ. [2])

Ἐπίξομεν, υ. — Ἐπείξομεν. υ.

Ἐπίξυλον, τ. ε. παραστροφίδα τ. — ἐπίκοπως. — E. τ. ε. παραστροφίδι τ. — ἐπίκοπον.

Ἐπιξυνῶ ἐπικοινῶ [γάρ ἐστιν τὸ ξανθόν.] — E. ε.

Ἐπὶ ξυροῦ, ε. — ἀκροτάτου. — E. ξ. ε. — α. [3])

[Ἔπιοι, οἱ Ἴλιοι.]

Ἐπίορα, χ. — E. χ. [4])

c. 1373. l. 4. Ἐπιώσομαι, ε. — Ἐπιόσσομαι. ε.

c. 1374. l. 5. Ἐπιπαλλαδεία, δ. — ἐδικάζομεν οἱ ε. — Ἐπὶ Παλλαδίῳ. δ. — ἐδικάζον οἱ E.

— l. 9. Ἐπίπαξ, σ. ἐπίτομος ο. — E. σ. Ἐπίτομος ο. [5])

19) Emendaverat: Ἐτιμώρουν.
20) In Ald. Επινένεκταγ a typoth.
1) In Ald. κρόκοπτον culpa typoth.
2) Cf. VV. DD. quos Muſuri correctio et mendum typ. ſatis exercent.
3) Cyrilli Lex. ms. Ἐπὶ ξυροῦ. ἐπὶ κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιστάσει.
4) Emendaverat: Ἔπειοι. οἱ Ἠλεῖοι.
5) Ordinem ms. VV. DD. reſtituerunt.

c. 1374. l. 16. Ἐπίπαστον, τ. — Ἐπίσπαστον. τ.

c. 1375. l. 3. Ἐπιπείθη, πισθῆ. — Ἐπιπείθηται. πεισθῇ.

Ἐπιπεῖν, κ. — Ἐπισπεῖν. κ.

— l. 10. Ἐπίπεται, φθείνει, κ. — E. φθίνει. κ.

— l. 13. Ἐπιπηχῆ, τ. π. τῶν ἄνω. — E. τ. π. τὰ ἄνω.

— l. 15. Ἐπιλίσσασα, δ. διατινάξασα. [Ἐπιπειθείη, ἀναπεισμονῆσα.] — E. δ. δ.

Ἔπιπλα, ί. — ἔγγια, α. — E. ί. — ἔγγεια, αι.

c. 1376. l. 3. Ἐπίπλαδον φ. — Ἐπίπλαδον φ.

— l. 6. Ἐπιπλέγοι, ε. — Ἐπιπλέγοι. ε.

— l. 12. Ἔπιπλον, ε. — ὑμὶν ε. — E. ε. — ὑμὴν ε.

c. 1377. l. 5. Ἐπιπνεύων, ε. — καὶ ἀλκαίως ἤπεσυναγανδρωνδαίσμενον στρατὸν ν. — E. ε. καὶ Ἀλκαῖος. ἤπουσυναγανδρωνδας μεγον σ. ν.

c. 1378. l. 3. Ἐπιπολήιδες, αἱ π. — περωνῶνται. — E. αἱ π. — περονῶνται.

— l. 12. Ἐπίποτμα, ε. — Ἐπὶ πότμῳ. ε.

Ἐπιπρηνὲς, ε. καστραμμένον. — E. ε. κατεστραμμένον.

— l. 17. Ἐπιπρήων, τ. — Ἐπιπρίων. τ.

c. 1379. l. 16. Ἐπιρέξεσκον, ε. — Ἐπιῤῥέζεσκον. ε.

— l. ult. Ἐπιῤῥεπεῖ, ε. — ἐπιστή. — E. ε. — ἐπιστήκη.[6])

6) Ex ms. legendum eſt: ἐπιστήκει. Sic et Abreſch emendaverat.

c. 1380. l. 6. Ἐπιῤῥήματα, ο. — μηδέποτε — ἐπιλληλυθότος — ἰάμβια, β.
Ε. ο. — μηδέπω — ἐπελληλυθότος — ἰαμβεῖα, β.

— l. 11. Ἐπιῤῥηγμίνη, ε.
Ἐπὶ ῥήγμῖνι. ε.

— l. 13. Ἐπιῤῥήσεσκον, ἐπεπῶντο, ε.
Ἐπιῤῥήσσεσκον. ἐπεσπῶντο. ε.

— l. 19. Ἐπιῤῥήτως, ε.
Ἐπίῤῥητος. ε.

c. 1381. l. 1. Ἐπιῤῥιεῖσκοντο, ε.
Ἐπιῤῥιεῖσκοντο. ε.

— l. 5. Ἐπιῤῥοθησαν, ε.
Ἐπερῤῥόθησαν. ε.

— l. 9. Ἐπιῤῥοπῆς, ε.
Ἐπὶ ῥοπῆς. ε. [7])

— l. 11. Ἐπιῤῥωγολογοῦσι, καλαμῶμοι α.
Ε. καλαμῶνται τὸν α.

— l. 17. Ἐπιῤῥυμίζει, δ.
Ἐπιῤῥυθμίζει. δ.

Ἐπιρύσμιον, ἐπιρέον.
Ε. ἐπιῤῥέον.

c. 1382. l. 1. Ἐπιρύξειν κ.
Ἐπιῤῥύξειν κ.

— l. 6. Ἐπίσακτον, α.
Ἐπείσακτον. α.

Ἐπισαλονήεξ, ἐπικενουμένη.
Ἐπισαλονημένη. ε.

— l. 9. Ἐπισαχθὴς, χ.
Ἐπεισαχθὴς. χ.

— l. 12. Ἐπισεισούσης, ε. — ἐπιχαλέντων, Σ. α. σ.
Ε. ε. — ἐπιχαλώντων. Σ. Α. σ.

c. 1383. l. 4. Ἐπίσημος, ε. — προφανέστερος.
Ε. ε. — π.

[Ἐπισθέντες, ἐπιχαρέντες.]

Ἐπίσθιον, σ.
Ε. σ. [8])

— l. 8. Ἔπισιν, ε.
Ἔπεισιν. ε.

c. 1385. l. 6. Ἐπισκυκλεῖν, ε.
Ἐπεισκυκλεῖν. ε.

Ἐπισκυκλίσας, σ.
Ἐπεισκυκλήσας. σ.

c. 1385.

7) Correctio a typotheta neglecta est.

8) Glossam Ἐπισθέντες pro Ἐπησθέντες supra suo loco habuimus.

c. 1385. l. 14. Ἐπισμῆ, ἐπιτρίβει, ἐπὶ τ. — αἱματώεσσα.
Ἐπισμήχει. ε. ἀπὸ τ. — αἱματόεσσα. [9])

c. 1386. l. 3. Ἐπιμυγερῶς, ε.
Ἐπισμυγερῶς· ε.

— l. 5. Ἐπισπαστὸν, ἀνθερετενον, ο.
E. αὐθαίρετον, ο.

— l. 10. Ἐπισπάσει, ε. — λίνοις λ.
E. ε. — ληνοῖς λ. [10])

Ἐπισπάσθω, ἑλκυνέτω τ.
E. ἑλκυέτω τ.

c. 1387. l. 1. Ἐπισπείραι, σχοινίον τ.
Ἐπίσπειρον, σ. τ. [11])

— l. 5. Ἐπεισπέρχουσαι, ε.
Ἐπισπέρχουσαι. ε.

— l. 8. Ἐπισπωμένη, ἐπακολουθεῖσα.
Ἐπισπομένη. ἐπακολουθοῦσα.

— l. 13. Ἐπισσεύσας, ε.
Ἐπισσεύουσα, π.
Ἐπισεύσας. ε.
Ἐπισεύουσα. π. [12])

— l. 16. Ἐπίσσου, ἐφόμησας.
E. ἐφορμήσας.

— 18. Ἐπισσυτέρη, ο.
Ἐπασσυτέρη. ο.

c. 1389. l. 10. Ἐπιστεφέας οἴνω, ἐπιστεφ.
E. οἴνοιο. ἐπεστεφ.

— l. 12. Ἐπίστη, οἶδες.
E. οἶδας. [13])

9) In artic. Ἐπισμῆ pro Ἐπισμεῖ. duo alia verba, Επισμήχει nempe et Ἐπισμώχει, quae ſcribarum negligentia forte omiſſa fuerint, explicantur. Omnibus in genere communes ſunt interpretationes: ἐπιτρίβει. λοιδορεῖ. πλήττει. Ad Ἐπισμήχει vero pertinent verba: ἀπὸ τοῦ Σμήχειν rel. quemadmodum ad Ἐπισμώχει verba: Σμῶξαι γ. rel.

10) Reponendum eſt: τοῖς λίνοις λ. ut Caſaubonus olim divinabat.

11) Excuſandus eſt Muſurus, qui proverbium in mente non habuit. Scribendum eſt: Ἐπὶ σπείρᾳ σχοινίον. τ. ut VV. DD. reſtituerunt.

12) Hic et in praeced. gloſſa VV. DD. ſcripturam codicis reſtituerunt.

13) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

c. 1390. l. 5. Ἐπίστηταϛ, γινώσκεταϛ. — E. γινώσκηταϛ.

— l. 9. Ἐπίστιχας, κ. Ἐπίστιον, ο. κάλυμα. — Ἐπὶ στίχας. κ. E. ο. καταλυμα.[14])

— l. 12. Ἐπιστολαὶ, ε. ἐπισταγαὶ, Α. — E. ε. ἐπιταγαὶ Α.

— l. 14. Ἐπιστομίζων, φιμόνων, ε. — E. φιμονῶν. ε.[15])

Ἐπιστηχθεῖσαν. π. — Ἐπιστιχθεῖσαν. π.

c. 1391. l. 3. .πιστραβη .. χημα α. φέρων. — Ἐπιστραβὴς, ὄχημα α. φ.[16])

Ἐπιστρατὸν, ἐπιστρατιάν. — Ἐπὶ στρατόν. ἐπὶ στρατιάν.

Ἐπιστροφάδην, ἐπιστρεφόμενος ἰ. ἢ μὴ ε. — E. ἐπιστρεφομένως. ἰ. ἢ μετὰ ε.[17])

c. 1392. l. 1. Ἐπιστυνιὴς, ἐπισυνιὴς, ἢ ε. — Ἐπιστυνιεὶς. ἐπισυνιεὶς, ἢ ε.

— l. 11. Ἐπισφοραῖς, δ. — Ἐπεισφορᾷ. δ.

— l. 14. Ἐπισφρήσας, ἐπισενέγκων. — Ἐπεισφρήσας. ἐπεισενέγκων.

c. 1393. l. 4. Ἐπισχοίης, ἐπιβάλοι. — E. ἐπιβάλοις.

— l. 11. Ἐπὶ τὰ καναὶ τ. — Ἐπὶ τὰ κανὰ τ.

— l. 13. Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαμύειν, ἢ ε. — E. ἐπικαταμύειν. ἢ ε.[18])

Ἐπιταμυναβούλου, π. — μανδρὸς βούλου τ. — Ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου. π. — Μανδραβούλου τ.

c. 1393.

14) Voces κάλυμμα et κατάλυμα a ſcriba permiſcentur.

15) VV. DD. φιμῶν bene repoſuerunt, vitium enim ex correctione ſupra vocem notata: φιμόν. natum eſt.

16) Ita litteras vetuſtate evanidas reſtituit. Cf. VV. DD.

17) Bene, ut opinor, jungitur ἐπιστρεφόμενος ἰ. Particula μὴ pro μετὰ ex compendio nata eſt.

18) Pro ἐπικαμύειν ſcribendum eſt ἐπικάμνειν. De ἐπικαταμύειν ſive ἐπικαμμύειν Lexicographus hoc loco nunquam cogitabat.

c 1393. l. 13. Ἐπιταξίδις σ. Ἐπιταξίδια, σ.
c. 1394. l. 3. Ἐπὶ τὰ χειρίοναι, ε. Ἐπὶ τὰ χείροναι. ε.
— l. 9. Ἐπιτειμήτωρ, ε. Ἐπιτιμήτωρ. ε.
— l. 14. Ἐπιτεκναντῆρες, οἱ π. Ἐπιτεχναντῆρες. οἱ π.
c. 1395. l. 8. Ἐπιτετράφανταϛ, ε. Ἐπιτετράφαταϛ. ε.
— l. 13. Ἐπίτδμα, ε. Ἐπίτευγμα. ε.
Ἐπίτευκταϛ, ε. — ἔστω. Ἐπιτέτευκταϛ. ε. — ἐστιν.
[Ἐπιτευξόμενος, ἐπιτυχών.]
Ἐπιτεχνήσεως, μ. Ε. μ.
c. 1396. l. 6. Ἐπιτιμή . . α, β. Ἐπιτιμήτορα. β. [19])
— l. 15. Ἐπιτοθάζει, κ. Ἐπιτωθάζει. κ. [20])
c. 1397. l. 3. Ἐπιτραπεζείδιος, ὁ π. Ἐπιτραπεζίδιος. ὁ π.
— l. 10. Ἐπιτρίματα, κ. Ἐπιτρίμματα. κ.
Ἐπιτριμμοί, α. Ἐπήτριμοι. α. [1])
— l. 13. Ἐπιτροπάδες, ε. Ἐπιτροπάδην. ε.
— l. 17. Ἐπιτροχάδη, π. Ἐπιτροχάδην. π.
c. 1398. l. 4. Ἐπιτρύσσειν, ε. Ἐπίτρυσσον. ε.
— l. 7. Ἐπιτυφῶσαϛ, ε. Ἐπιτυφῶσα ε.
— 13. Ἐπιφαλινίου, τ. — Ἀρίσταρχος ἐπὶ φαλινίου γ. — περὶ τὸν σφάλητα, ἐπασχητία γὰρ ὁ φαλής. Ἐπὶ Φαλινίου. τ. — Α. ἐπὶ Φαληνίου γ. — παρὰ τὸν Φάλητα, ἐπαναισχυντία γὰρ ὁ Φάλης.

19) Duas litteras delevit.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐπιτολθάζων. χλευάζων. pro Ἐπιτοθάζων.

1) Reſcribendum eſt: Ἐπίτριμοι. VV. DD. idem monentibus.

c. 1399. l. 6. Ἐπιφέρῃ, α. Ἐπιφέρεται.
Ἐπιφημητέρες, οἷς ε. Ἐπιφημητῆρες, οἱ ε.
— l. 18. Ἐπιφόριμα, ε. Ἐπὶ φορίναν. ε.
c. 1400. l. 10. Ἐπιφυλὶς, β. μικρόν. Ἐπιφυλλίς. β. μ. ἐπὶ τέλει βλαστάνον.[2])
Ἐπιτέλει, βλαστάνων.
— l. 15. Ἐπιχαλᾶ, τ. — Θεραπαίνας. Ε. τ. — θεράπαιναν.[3])
— l. 21. Ἐπὶ Χαριξένης, ε. — ἡ χαριξύνη διαβ. Ε. Χ. ε. — ἡ Χαριξένη διεβ.
c. 1401. l. 11. Ἐπιχειρενομοῦντες, τ. — χρωμένοις. Ἐπιχειρονομοῦντες. τ. — χρώμενοι.[4])
— l. 13. Ἐπιχερία, χ. Ἐπιχειρία. χ.
Ἐπιχητια, ε. Ἐπιχητίας. ε.
c. 1402. l. 16. Ἐπιψάμοις, ε. Ἐπὶ ψάμμοις. ε.
— l. ult. Ἐπιψίση, ε. Ἐπιψίσει. ε.
c. 1403. l. 3. Ἐπιωγαὶ, οἱ α. τόποι [καὶ ἀμμένοι,] υ. Ε. οἱ α. τόποι, υ.[5])
— l. 9. Ἐπλαγγέην, ε. Ἐπλαγγέθη. ε.
Ἐπλαζόμην, ἐπλανόμην. Ε. ἐπλανώμην.
c. 1404. l. 2. Ἐπνύθη, η. Ἐπνύνθη. η.
— l. 4. Ἐποβελία, τ. Ἐπωβελία. τ.[6])
— l. 7. Ἔποι, λ. Ἔπη. λ.
Ἐποίθετο, η. Ἐπύθετο. η.

c. 1404.

2) Gloſſam bene reſtituit. Cf. VV. DD.
3) Compendia litt. ας et αν aliquam inter ſe ſimilitudinem habent, et facile a ſcribis confunduntur.
4) Scriptura codicis hexametri finem exhibet: Ἔπι χεῖρε νομοῦντες.
5) Verba: καὶ ἀμμένοι. male ejecit, pertinent enim ad gloſſae interpretationem; reponenda itaque et ſcribenda ſunt: καὶ ἀλίμενοι. *portubus carentes.* Cf. VV. DD.
6) VV. DD. conjecturam auctoritas ms. confirmat.

c. 1404. l. 7. Ἐποιθόμην, η. Ἐπυθόμην. η.
— l. 17. Ἐποισθήσεται, ε. E. ε.
[Ἐποιπνύοντα, ἐνεργοῦντα.]
Ἐποίχεται, ἐποιπ. E. ἐπιπ.
c. 1405. l. 2. Ἐποκίλαι, ἐπὶ τὸ ξυρὸν ε. Ἐπωκεῖλαι. ἐπὶ τὸ ξηρὸν ε.[7])
— l. 5. Ἐποπολύζει, ϑ. E. ϑ.
[Ἐπόλια, αἰγίδια.]
Ἐπόμενοι, α. E. α.[8])
— l. 9. Ἔποτος, ο. Ἔποψ. ο.[9])
c. 1406. l. 7. Ἐποροϑεῦσαι, ἐπαγρυπῆσαι. Ἐποροϑρεῦσαι. ἐπαγρυπνῆσαι.
— l. 12. Ἐποστέφας, ε. — διεξείη. Ἔπος τ' ἔφατ' ε. — διεξήει.
Ἐπισσόμενος, π. Ἐποσσόμενος. π.
c. 1407. l. 10. Ἔπουσεν, ε. — ἤγαγεν [ἤπερ οὖσαν.] E. ε. — η.[10])
c. 1408. l. 15. Ἐπρυτάνευεν, ἐδιοίκει. E. διώκει.
— l. 18. Ἐπταγράμματα, τ. — Σαράπην. Ἐπταγράμματον. τ. — Σάραπιν.
c. 1409. l. 6. Ἑπταπόδην, τ. — μεγέθει. E. τ. — μ. ἑπτὰ ποδῶν. ε.
Ἑπταπόδων, ε.
c. 1410. l. 1. Ἑπτάχορδα, π. μ. διπτάχορδον α. E. π. μ. δὶ ἑπτὰ χορδῶν α.

7) Scripturam Ἐποκεῖλαι a VV. DD. reſtitutam ms. confirmat.
8) Emendaverat: Αἰπόλια.
9) Prima ſcriptura fuit procul dubio: Ἔποπος. Cf. VV. DD.
10) In verbis a Muſuro deletis aut alia verbi forma latet, forte: ἤ Ἐπούρισεν. vel ἤ Ἐπούρωσεν. aut, quod mihi probabilius eſt, varia gloſſae ſcriptura e margine in contextum translata.

c. 1410. l. 5. Ἐπτερύγει, α. Ἐπτερύγη. α.
— l. 10. Ἐπίστην, ε. Ἐπίσθην. ε.
— l. 12. Ἐπτόλισθαι, τ. Ἐπτόλισθον. τ.
— l. 14. Ἐπτύσκυ, α. Ἐπτύσκυον. α.
c. 1411. l. 1. Ἐπύθετο, η. — ἔμανθε — ἐπιθμός. E. η. — ἐμάνθανε — ἐπιθμός.
— l. 8. Ἐπωβέλεια, π. — τίμημά τι ὄλημα — ἴτ. Ἐπωβελία. π. τίμημά τι ὄλημα — δέκατον.
c. 1412. l. 1. Ἐπώζειν. ε. — ἐφιμένη τάφον τ. E. ε. — ἐφημένη τάφῳ τ.
— l. 7. Ἐπώκιλαν, ε. Ἐπώκειλαν. ε.
Ἐπωμίδια, ω. — ἱερᾶται π. Ἐπωμίδιον. ω. — ἱερατικὸν π.
Ἐπ᾽ ὤμων, ε. Ἐπ᾽ ω. ε.
[Ἐπώναισθαι, ἐπώνυμος.]
Ἐπώνυμοι, ο. E. ο.
c. 1413. l. 3. Ἔπωπα, ἀλεκτρύωνα α. Ἔποπα. ἀλεκτρυόνα α.
— l. 7. Ἐπώπει, ἐπόπτει, ε. Ἐπώπη, ἐπόπτη ε. [11])
c. 1414. l. 1. Ἐπορύετο, ἐπέθη, ἢ φ. Ἐπωρύετο. ἐπένθη. ἢ φ.
Ἐπωροράχαται, ε. Ἐπωροῤῥέχαται. ε.
— l. 5. Ἐπωστρίδες, α. — ἐπέχουσαν κ. E. α. — ἐπέχουσαι κ.
— l. 11. Ἔραδος, π. — παιδίονα ν. E. π. — παιδίον ν.
— l. 15. Ἔραζεν, ἔθαζεν, ε. E. ἔθαζεν. ε.
c. 1415. l. 2. Ἔραμος, ε. Ἐράμενος. ε.
Ἔρανα, ἐπανεισφοραὶς, δ. E. συνεισφοραί. δ.

11) In Ald. vitium typ.

c. 1415. l. 16. Ἐραπτομεν, ε. Ἐῤῥαπτομεν. ε.[12])

c. 1416. l. 13. Ἐρατινοὶ, ε. — Ἀραβων. E. ε. — A.

Ἐρατινον, ἐπέραστον, ἔνδοξον. Ἐρατεινόν. ε. ε.[13])

Ἐρατὸν, ε. E. ε.

Ἐρατοθὲν, ἀνεπαναύσατο. Ἐράτοθεν. ἀνεπαύσαντο.

— l. ult. Ἐρᾶται, ε. Ἔραται. ε.

c. 1417. l. 4. Ἔργα, π. — γεωργίαν [ἢ ἐργάζει.] E. π. — γ.[14])

c. 1418. l. 1. Ἐργάτις, π. — ἔλεως. E. π. — ἵλεος.[15])

— l. 5. Ἐργάται, ο. — ἐκείνοις μ. E. ο. — ἐκεῖνοι μ.

c. 1419. l. 7. Ἐργεῖ.., οἱ ἐπ' ἀγρὸν ο. Ἐργεῖται. οἱ ἐπ' ἀγρῶν ο.[16])

Ἐργέτην, ε. Ἐργέτιν. ε.

c. 1420. l. 18. Ἐρέειν, ε. — ἄγειν. Ἐρεείνειν. ε. — α.

[Ἐρέεινεν, ἐρεεινῶν.]

Ἐρεείνω, ε. E. ε.

c. 1421. l. 13. Ἐρέθονται, κρέμωνται. E. κρέμανται.

c. 1422.

12) Reponenda eſt codicis ſcriptura. Cf. VV. DD.

13) Haec gloſſa negligentia typ. in Ald. omiſſa fuit; adeoque a ceteris quoque editionibus abeſt, loco ſuo in poſterum reponenda.

14) Quae hic delevit, ad ſeq. gloſſam pertinere videntur.

15) Quid cum iſta correctione voluerit, ſane non perſpicio; quod vero ἔλεως ex compendioſa vocum οὕτως ἐλέγετο ſcriptura profectum ſit, omnino perſuaſus ſum. Cf. VV. DD.

16) Gloſſae exitum delevit.

c. 1422. l. 1. Ἐρειδὲ, συντόμως ἐσθεὶς. ἡ μ. — l. 4. Ἐρεῖδε, στηρίζει. — l. 13. Ἐρεμβοὶ. ν. — Ἰνδιοι A.

Ἐρειδε. σ. ἐσθεὶς, ἡ μ.[17]) E. στήριζε.[18]) E. ν. — Ἰνδοὶ A.

c. 1423. l. 4. Ἐρέοι, εἶπει. — l. 12. Ἐρεσσάμεναι, κ. — l. 14. Ἐρεσιμήτρην, τ. — l. 16. Ἐρεσκίη, θρησκία. — l. 18. Ἐρεσμεὶ, κώπη. Ἐρεσμίονες, αἱ χεῖρες. Ἐρέσει, ἐρεσχελοῦντες, Φ. λαύνει κώ. Ἐρέσειον, η.

E. εἶποι. Ἐρεσσέμεναι. κ. Ἐρεσιμέτραν. τ. E. θρησκεία.[19]) Ἐρεσμός. κ.[20]) E. αἱ χεῖρες ἐρέσσουσαι. Ἐρεσχελοῦντες. Φ. Ἐλαύνει. κωπηλατεῖ. Ἔρεσσον. η.[1])

c. 1425.

17) Signum in Ald. abeſt. Ex ſcholiaſte Ariſtoph. ſcribendum puto: Ἐρείδει. συντόνως ἐσθίει. Cf. VV. DD. Mallem tamen ſeq. gloſſam huic praeponere, easque ita unire: Ἐρείδει. ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει. ἐρείδει δὲ, συντόνως ἐσθίει, ἡ μ. Solemnior enim verbi ſignificatus rariori praecedere debet, et luculenta fit vitioſae accentuationis Ἐρειδὲ origo. Aut fingamus etiam, totum artic. Ἐρείδει δὲ, συντόνως ἐσθίει. ἡ μ. rel. docta quadam manu in margine adjunctum fuiſſe, et poſtea alieno loco intruſum. Larga eſt in Heſychio ingenium acuendi materies!

18) Legerem: Ἐρείδει. στηρίζει. Gloſſam vero pro addimento marginali habeo.

19) In Ald. vitium typ.

20) Melius primum correxerat: Ἐρεσμεῖ. κωπηλατεῖ. Quod olim praecedentis Ἐρεσμεῖ, κατάπνει correctio marginalis fuit. Nec κώπη in κωπηλατεῖ a Muſuro nimium audacter mutatum credamus, vox enim aliquando κω compendioſe ſcribitur: quae poſtea ambiguitas imperitos ſcribas facile decepit.

1) Locum luxatum Muſurus confuſiorem reddidit. Subjiciamus cum Iſ. Voſſio voces ἐρεσχελούντες, Φ. gloſſae infra ſeq. Ἐρεσχελία, ad quam forte in margine olim adſcri-

c. 1425. l. 12.	Ἐρεῦσαι, ἔρυθραὶν π.	E. ἐρυθρὸν π.
— l. 16.	Ἐρεχθομένη, σ. ἐλαμβανομένη, β.	E. σ. ἐλαυνομένη. β.
— l. 21.	Ἔρεψα, ε. ὀρόφησα.	E. ε. — ὠρόφησα. [2])
c. 1426. l. 1.	Ἐρέψομεν προσαιετὸν, σ. προσαέτωμα.	E. πρὸς αἰετόν. σ. πρὸς αἰέτωμα.
— l. 6.	Ἔρημαι, βούλομαι, ἐρωτήσω.	E. β. ἐρωτῆσαι. [3])
— l. 8.	Ἐρήμη, μ. διετηθῆ. Ἐρήμησιν, ν.	E. μ. — διαιτηθῆ. [4]) Ἐρημάσι. ν. [5])
— l. 20.	Ἐρηρεδαπαὶ, ε. Ἐρηρεῖσθαι, ἠρμόσθη, ἠσφαλεῖσθαι. Ἐρίηρες, εὐάρμοστον. [Ἐρηρετλᾶται, ἐρηριασμένοι εἰσίν.]	Ἐρηρέδαται. ε. Ἐρήρεισται. η. ἠσφαλίσθη. [6]) E. ε. [7])

c. 1426.

adſcriptae fuerint; retineamus quoque Muſuri ἐρέσσουσαι, quod compendioſe ſcriptum ante ſeq. Ἐρέσσει facile excidere potuit. His praeſtitutis, omnia felicius ita ordinantur: Ἐρεσμίονες. αἱ χ. ἐρέσσουσαι. (Aut ἐρεσσόντων) Ἐρέσσει. ἐλαύνει κώπας. (Ita enim deſcribere malim) Ερ. η. rel. Cf. VV. DD.

2) Correctio a typotheta praetermiſſa eſt.

3) In Ald. vitium typ.

4) Cyrilli Lex. ms. Ἐρημιδίκη. (pro Ἐρήμη δίκη) ὅταν, μὴ παρόντων ἑκατέρων τῶν μερῶν, ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐνέγκει. Heſychius vero, ut ſaepius in ejusmodi formulis, adnexam vocem ſubaudivit.

5) Cf. VV. DD. quos Muſuri correctio exercuit. Reſcribenda eſt codicis lectio, quam et ſeries alphabetica poſtulat. Forma Ἐρήμησιν poetica eſt pro ἐρήμοις.

6) Reponendum eſt: Ἐρηρείσθαι. ἠρμόσθαι. ἠσφαλισθαι.

7) Scriptura gloſſae nata eſt ex correctione interlin: Ἐρίρες. Scribendum ergo aut: Ἐρῆρες. vocales enim coa-

lue-

c. 1426. l. 20. Ἐρήριπται, π. Ε. π. [8])
c. 1427. l. 2. Ἐρηρίσθαι, π. Ἐρήρεισται. π.
Ἐρηρισμένος, α. Ἐρηρεισμένος. α.
— l. 19. Ἐριβρεμέτης, μεγάλα β. Ἐριβρεμέται. μ. β.
Ἐριβοιανύξ, καὶ μ. Ἐρίβοια νύξ. ἡ μ.
c. 1428. l. 11. Ἐρίδεται, μ. Ἐρείδεται. μ.
— l. 14. Ἐριδίμιος, Z. Ἐριδήμιος. Z.
Ἐριδίαν, α. Ἐριδία. α.
— l. 23. Ἐρυζώοισι, π. Ἐριζώοισι. π.
Ἐρίηρες, μ. — μεγαλωφελεῖν, μ. Ε. μ. — μεγαλωφελεῖς. μ.
c. 1429. l. 19. Ἐριθλεῖς, μ. Ἐριθαλεῖς. μ.
— l. 11. Ἐριθεύι, ε. Ἐριθεύει. ε.
— l. 13. Ἐριθαλέα, μ. Ἐριθαλλέα. μ.
Ἐρίθηλες, μ. Ἐριθηλέες. μ.
— l. 17. Ἐριθῆαι, ε. ἐρεθισμένοι. Ε. ε. ἠρεθισμένοι.
Ἔριθοι, ο. — ἱερουργοὶ, ἢ μ. Ε. ο. — οἱ ἐριουργοί. ἢ μ.
Ἐρίθοισιν, ἐργάται, γεωργοί. Ε. ἐργάταις, γεωργοῖς.[9])
c. 1430. l. 2. Ἐρικαὶς, ὁ ε. Κρῆται δ. Ε. ὁ ε. Κρῆτες δ.
— l. 5. Ἐρίκεα, Φ. Ἐρείκεα. Φ.
Ἐρίκει, σ. Ἐρείκει. σ.

luerunt. Aut cum Iſ. Voſſio: Ἐρηρές. a ſimplici ἄρω deductum.

8) Gloſſa a Muſuro rejecta ita legenda eſt: Ἐρηρέδαται. ἐρηρεισμένοι εἰσὶν. et correctio eſt praecedentis Ἐρηρεδαται. e margine huc translata. Nec accentus quemplam moveat; haec enim forma ubique fere in libris ſcriptis circumflectitur: quam ob cauſam, neſcio.

9) Cyrilli Lex. ms. Ἔριθοι. νῦν οἱ γεωργοὶ, παρὰ τὴν ἔραν, ἤγουν τὴν γῆν. ἐργάται. Ἐρίθοις. γερδίαις. (Leg. γεωργοῖς.) ἢ τοῖς τὰ ἔρια ἐργαζομένοις.

c. 1430. l. 14. Ἐρικταὶ σ. — ἄλφιτα σ. — E. σ. — ἄλφιτα, σ.

— l. 21. Ἐριμηῶν, μ. — Ἐριμύκων. μ. [10])

c. 1431. l. 1. Ἐριναίδες, ο. ἢ συκαῖ . . ἄῤῥενες. — E. ο. ἢ συκαῖ ἄῤῥενες. [11])

— l. 17. Ἐρινὺς, δ. — Ἀφροδίτης [ἢ] εἴδωλον. — Ἐριννύς. δ. — A. ε.

c. 1432. l. 9. Ἐρίπεια, σ. — Ἐρείπια. σ.

c. 1433. l. 11. Ἐρισθενέας, μεγαλοσθένους, μέγαλοδυναμία. — E. μεγαλοσθενεῖς. μεγαλοδυνάμους. [12])

— l. 19. Ἐριστὴρ, μαρσίπιος, σ. — E. μαρσίππιος. σ.

c. 1434. l. 6. Ἐρίτιμον, ἱ — μεγαλότιμον. — E. ἱ — μ.

[Ἐρίτω, λαμβανέτω.]

Ἐριφέας, χείμαῤῥος. — E. χίμαρος. [13])

— l. 9. Ἔριφος, Διόνυσος. — E. Δ. [14])

Ἐριφύλης, τῆς χρυσίου π. — E. τῆς χρυσίῳ π.

Ἐριφύλλιον, τ. — Ἑρμῆ. — E. τ. — Ἑρμῆν.

Ἐρίφυλλος, δ. — φελλός. — E. δ. — φελλός.

— l. 18. Ἐρίψαι, α. — καταρίψαι. — E. α. — καταῤῥίψαι.

c. 1434.

10) In adjecta interpretatione confunduntur Ἐριμύκων et Ἐριμυκῶν. Cf. VV. DD.

11) In Ald. συκαῖα ἄῤῥ. culpa typ. Muſurus duas litt. delevit. Scriptum erat: συκαῖοιἄῤῥ. et legendum eſt: συκαῖ οἱ ἄῤῥ. Cf. VV. DD.

12) In poſtremis vocibus compendia exitus male deſcripta ſunt.

13) Gloſſam deletam ita reſtituerat: Αἰρείτω. λ.

14) Huic articulo, non a Muſuro, ſed ab alio quodam in margine codicis adjuncta ſunt: ἔριφος, ὁ μικρὸς αἴξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι Φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρώϊμος. χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. Quae poſtea in contextum ed. Aldinae a typotheta illata ſunt. Cf. VV. DD.

c. 1434. l. 18. Ἐρίψημα, π.
c. 1435. l. 9. Ἔρκα, τεῖχος ε.
c. 1436. l. 1. Ἔρκεσι, δ. Σ. ἀθάμαντι β'.
— l. 13. Ἕρκος, η. — ὦ αἰμ.
c. 1437. l. 1. Ἕρμα, ἔρισμα — ἀσίμων — ἔρισμα στηρίζων, κ.
c. 1438. l. 8. Ἕρμεον, σωρὸς λίθων.
— l. 15. Ἑρμῆς, τ. — — πτώσεως ἰδέας — διοσώτηρος, κ.
c. 1439. l. 7. Ἑρμῆς σ. — ἱδρυμένος.
[Ἕρμια, πόδες κλίνης.]
Ἕρμινα, π.
c. 1440. l. 9. Ἑρμώνιος χ. — τῆς λίμνου τυράννων, ε.
c. 1441. l. 9. Ἔριοι, κ.
Ἐρόδανα, ἔργ [ἐρινάξει.]
— l. 14. Ἐρομένῳ, φ.
c. 1442. l. 1. Ἐρόντι μ.
c. 1443. l. 10. Ἐραδᾶται, ἐῤῥαμένοι ε.
Ἐῤῥάδατο, ε. πέφυρτο.
Ἔῤῥαδε, ε.
— l. 14. Ἐῤῥαθάμιζε, ἐρόφα.

Ἐρίψιμα. π.
Ἔρκατος. τεῖχος ε.
Ε. δ. Σ. Ἀθάμαντι δευτέρῳ.
Ε. η. — ὡς τό. Αἶμ.
Ε. ἔρεισμα — ἀσήμων — ἔρεισμα στηρίζον, κ.
Ἕρμαιον. σ. λ.[15])
Ε. τ. — π. ἰ. — Διὸς σωτῆρος. κ.
Ε. σ. — ἰ.

Ε. π.
Ε. χ. — τοῦ Λήμνου τυράννου, ὃς ε.[16])

Ἔριοι. κ.
Ε. ἔργα.
Ἐρωμένῳ. φ.
Ἐρῶντι μ.
Ἐράδαται. ἐῤῥαμμένοι ε.
Ε. ε. ἐπέφυρτο.
Ἔῤῥε δέ. ε.
Ε. ἐρόφει.

c. 1444.

15) Cyrilli Lex. ms. Ἑρμαῖον. ἐπικερδὲς εὕρημα.
16) Mallem: ἑνὸς τῶν τῆς Λήμνου τυράννων, ὃς ε.

c. 1444. l. 3. Ἔρρει, α. — ἔρρα.
E. α. — ἔρρεεν.

.. εἰδων, τ.
Ἐρείδων. τ. [17])

Ἐρρεγένοντο, ε.
Ἐρρεγένοντο. ε.

— l. 8. Ἐρρέσθη, δ.
Ἐρράισθη. δ.

— l. 11. Ἐρρέτω, α. — ὀζεσάτω.
E. α. — ὀλεσάτω.

— l. 13. Ἐρρήεντα, δ.
Ἐρσήεντα. δ.

Ἐρρήσω, η.
Ἐρρήσει. η.

— l. ult. Ἐρρίζονται, ί.
Ἐρρίζωται. ί.

c. 1445. l. 4. Ἔρρον, ἔρρωτι. α.
E. ἔρρωντο. α.

— l. 7. Ἐρρύθημα, ε. πυρά.
Ἐρύθημα. ε. π.

Ἐρρύξει, κ.
Ἐρύξει. κ.

Ἐρρυσάμενος, σ.
Ἐρυσάμενος. σ.

Ἐρρύσομεν, ε.
Ἐρύσομεν. ε.

c. 1446. l. 10. Ἐρρωπίζομεν, Ἰ. — χόρτος — σίστρα κ.
E. Ἰ. — χ. — σεῖστρα κ.

c. 1447. l. 2. Ἐρρώσαντα, ἐτάχυναν.
Ἐρρώσαντο. ε. [18])

— l. 12. Ἔρση, ὁρμή.
E. ὁρμήσει. [19])

Ἐρσήεις, δ. νεαρόν.
E. δ. νεαρός. [20])

c. 1448. l. 1. Ἐρυγάστως, μ.
E. μ. ἐρυγήτως. [21])

Ἐρρύγανον, ε.
Ἐρύγανον. ε.

— l. 4. Ἐρυγή, ἔκβρασις [ἐρυγήτως,] φωνῆσαι, β.
E. ε. φωνή. β.

c. 1448.

17) Duas priores litteras erasit.
18) In Ald. ἐπάχυναν errore typ.
19) Scribendum est: Ἔρση. ὁρμήσῃ. Cf. VV. DD.
20) V. νεαρὸν ad seq. glossam olim pertinebat.
21) V. ἐρυγήτωρ ex sequentibus huc retraxit.

c. 1448. l. ult. Ἐρύετο, ἐφύλασσον. — E. ἐφύλασσεν.

c. 1449. l. 5. Ἐρυθήμας, β. Ἐρύθμησεν, ε. — Ἐρυθήνας. β. Ἐρύθμισεν, ε.

— l. 10. Ἐρυθροδανομένα, π. — Ἐρυθροδανωμένα. π.

Ἐρυίκετο, ἔρεεν, ε. — Ἐρυίσκετο. ἔῤῥεεν. ε.

c. 1450. l. 3. Ἐρυμνὸν, ι. — σκοτεινὸν [ἐπιβαίνει.] — E. ι. — σ.

Ἐρυμνῶδις, λ. — παρέχων, ἡ υ. — Ἐρυμνῶδες. λ. — παρέχον. ἡ υ.

— l. 11. Ἔρυξας, κατέσχον, ε. — E. κατέσχες. ε.

— l. 20. Ἐρυσάρματες, τ. ταχεῖαν, κ. — E. τ. ταχεῖαι. κ.

c. 1451. l. 11. Ἐρύσονται, π. ἑλκύσωσιν. — E. π. ἑλκύσουσιν.

c. 1452. l. 2. Ἔρχαντο, κ. — Ἐέρχατο. κ.

— l. 5. Ἔρχαο, ε. — Ἔρχεο. ε.

c. 1453. l. 14. Ἐρομαί σε, ἐρωτῶσαι. — E. ἐρωτῶ σε.

— l. 18. Ἐρώμενος, α. ἐρωτήσας. — E. α. ἐρωτήσας, διὰ τοῦ ο.

Ἐρωμένους, ε. ἠγαπημένους. — Ἐρομένους. ε. ἠγαπημένους, διὰ τοῦ ω. [1])

c. 1454. l. 5. Ἐρώσει, ρ. — Ἐρωήσει. ρ.

— l. 8. Ἐρώτιον, ε. Ταραντίνοις. — E. ε. T.

[Ἐς, εἰς, ἐν, ἐκ, πρὸς ὑπέρ.]

1) Adjunxit διὰ τοῦ ω, quemadmodum in anteced. articulo διὰ τοῦ ο. In posterum ergo omittenda sunt, hic enim, ut alibi, diversae glossarum scripturae sub una sola explicantur. Cf. VV. DD.

c. 1454. l. 8. Ἐσαθρεῖν, ε. E. ε. [2])

— l. 15. Ἔσαν, η. ἐπορεύοντο. E. η. ε.
[Ἔσα, εἰμαρμένη.]
Ἐς ἅπασαν, ε. Ἐς α. ε. [3])

c. 1455. l. 15. Ἐσεβών, δ. E. δ. καὶ ποταμὸς M. [4])
καὶ π M.

c. 1456. l. 3. Εσένας, εἰς τρίτην. E. εἰς τ. ἡμέραν. [5])
Εἰσερνούει, ε. Εἰτερνούει. ε.

— l. 11. Ἐστέφθην, ε. — Σοφ. παϊδάλῳ. E. ε. — Σ. Παιδάλῳ. [6])

2) Non video, cur artic. Ες ejecerit, nam ſuo loco poſitus eſt, et varius gloſſae uſus bene expoſitur. Eum igitur retinendum eſſe credo, excluſo tantum ἐκ, quod vitium eſſe videtur antecedentis ἐν, notatum nempe erat in codice quodam: ἐκ. in quo poſtea deſcribendo mendum ejusque emendatio, ut ſaepius ſit, juxta ſe ponebantur.

3) Emendaverat: Αἴσα. ε.

4) Compendium π ſignificat et πόλις et ποταμὸς, interdum tamen compendium v. πόλις lineola deſtitutum eſt; exiguum hoc diſcrimen facit, ut voces a ſcribis ſaepius commutentur. Nil ergo obſtat, quo minus πόλις, tot rationibus hoc efflagitantibus, Heſychio reſtituatur. Cf. VV. DD. Inter gloſſas ſacras, quas ex Gloſſario Cyrilli Marino deſcripſi, invenio Ἐσσεβῶν. Ἀραβῶν. quae ex libro Jobi deſumta poſtremam gloſſae interpretationem χωρία ἄκαρπα illuſtrare videtur; Lexicographus enim, ut ſaepius, varias unius ejusdemque gloſſae ſcripturas explicat.

5) V. ἡμέραν addidit, quae hic, ut ſupra in VV. Ἔναρ et Ἐνὰς, facile ſubintelligitur.

6) Lineola lemmati impoſita ſolitum illud ſignum eſt, quo nomina propria in mss. diſtinguuntur. Cf. VV. DD. qui lemma reſtituerunt.

c. 1456. l. 11. Ἐσέχυντο, α. Ε. α. προήεισαν. προῆσαν.

c. 1457. l. 3. Ἐσημείναντο, ε. Ἐσημήναντο. ε.

— l. 7. Ἐσθήματα, ί. [Ἔσθητα, ὁρατά.] Ε. ί.

Ἔσθιε, α. Ε. α. [7])

— l. 10. Ἐσθλαί, ξ. — καὶ λαίεσθλα ο. Ε. ξ. — καλαὶ, ἐσθλαὶ, ο.

c. 1458. l. 5. Ἐσιμαμώρευον, ε. Ἐσιναμώρευον. ε.

— l. 12. Ἐσίχναι, σ. — συμπυκτεῦσαι. Λ. Ε. σ. — συμπηκτεῦσαι. Λ. [8])

Ἔσκαζεν, ἐχώλαινον. Ε. ἐχώλαινεν.

c. 1459. l. 6. Ἐσκεβώρησεν, ε. Ἐσκευώρησεν. ε.

— l. 12. Ἐσκίψαντο, ε. Ἐσκίμψαντο. ε.

c. 1461. l. 14. Ἐσκύλωσεν, α. Ἐσκυλῶσθαι. α.

— l. 19. Ἐσμέσον, τὸ δ. [Ἐσμενέλαον, εἰσμενέλαον.] Ε. τὸ δ.

Ἐς μέσον α. Ἐς μ. α.

c. 1462. l. 2. Ἐς μέσον συνίεσαν, ε. Ἐς μ. συνήεσαν. ε.

— l. 5. Ἐσμηλευμένος, κατακεκομένος. Ε. κατακεκομμένος.

Ἐσμὸς, ο. — ἀϑροίσμασιν. Ε. ο. — ἀϑροίσματος.

— l. 9. Ἐσμόνω, ε. Ἐσμονῶ. ε. [9])

— l. 12. Ἐσμυριχμέναι, μ. Ἐσμυῤῥιχμέναι. μ. [10])

7) Emendaverat: Αἰσθητά. ο.
8) In Ald. mendum typ.
9) Signum in Ald. omissum est.
10) A typ. in Ald. Ἐσμυῤῥιγμέναι.

c. 1462. l. 12.	Ἐσμυρμένον, διασμυρνήσοντα.	Ἐσμυρνισμένον. διασμυρνήσαντα.
	Ἐσμυρνισμένον, χ. ἔχον σ.	E. χ. εχοντα α.
— l. 17.	Ἔσο, γενοῦ. [ἔσο, ἐξόσου.]	E. γ.
	Ἐσέβδην, ε.	E. ε. [11])
c. 1463. l. 8.	Ἐσπάθα, τ. — κακυφαίνειν. τ.	E. διπλοῦν. τ. — καθυφαίνειν. τ. [12])
— l. 13.	Ἐσπανδοκὸν, ε.	Ἐς πάνδοκον. ε.
c. 1464. l. 1.	Ἐσπάσατο, ε.	Ἐσπάσαντο. ε.
— l. 3.	Ἔσπεο, ἠκολούθης.	E. ἠκολούθεις.
— l. 5.	Ἐσπέρια, δικτικὰ μ.	E. δυτικὰ μ. [13])
— l. 14.	Ἔσπερος, ο. — ὡς κ.	E. ο. — ὃς κ.
	Ἔσπερχεν, ἤπεισεν, η.	E. ἤπειγεν. η. [14])
c. 1465. l. 4.	Ἐσπινθεύετο, ἠξήροντο.	E. ἠξήροντο.
— l. 8.	Ἐσποθερπὲς, π.	Ἐς πόθ' ἕρπες. π. [15])
— l. 12.	Ἐσπόδησεν, ἐσφάλησεν.	E. ἐσφάλισεν.
c. 1466. l. 1.	Ἔσσεσθαι, ἐνηνέχθαι.	E. ἐνηνέχθαι.
	Ἔσσει, υ.	Ἐσσὶ, υ.
— l. 5.	Ἐσσεύανται, ἔρχονται.	Ἐσσεύαντο. ἤρχοντο.
— l. 11.	Ἐσσήϊ, ε.	Εσσῆϊ. ε.
— l. 15.	Ἐσσίνευσεν, ε.	Ἐσίνευσεν. ε.

11) Ex deletis articulum formaverat: Ἐς ὅ. ἐξ ὅσου.

12) V. διπλοῦν perſpicuitatis aut defectus reſarciendi cauſa inſeruit.

13) In vitii originem: δητικὰ μ. Litt. η et υ, unitim poſtea exaratae, in ικ tranſierunt.

14) Muſuri emendatio, quam typ. non advertit, vera eſt, et in textu ponenda. Cf. VV. DD.

15) Emendationem typotheta neglexit.

c. 1467. l. 3. Ἐσσομεμένοις, μ. Ἐσσομένοις. μ.
— l. 11. Ετσύλλα, α. Ἔσύλα. α.
— l. 13. Ἐσταθευμένος, ἠρέμως υ. — ἤτιουν. Ἐ. ἠρέμα υ. — ἢ ὁτιοῦν.
c. 1468. l. 13. [Ἔστελεν,] ἔστειλε, ο. Ἔστειλεν. c.
c. 1469. l. 10. Ἐστιαὶ, θ. — οἴονται η. Ἐστίαι, θ. — οἷόν τε η.
— l. 14. Ἔστησεν, ἠὔφρανεν, [ἢ τροφή.] Ἔστησεν. η. [16])
— l. 16. Ἐστιάσχωρος, μ. Ἑστίας χῶρος. μ.
c. 1470. l. 7. Ἐστίταρτι, ε. Ἔστ' ἄρα. ε.
— l. 19. Ἐστόμφασα, η. ἀλαζωνία. Ε. η. — α.
[Ἔστον, ἐστὶν, ὑπάρχετε, ἐστέ.]
Ἐστον λ. — ἀττικῶς ε. Ἐστ. λ. — Ἀττικὸς ε.[17])
c. 1471. l. 7. Ἔστορα, τ. — περὶ ὧν δ. Ε. τ. — περὶ ὃν δ.
— l. 12. Ἐστρέβλου, ἐβασάνιζον. Ε. ἐβασάνιζεν.
— l. 17. Ἔστυρον, ἔδεισαν, ε. Ε. ε. ε. [18])
c. 1472. l. 1. Ἐστυφέλιξε, δ. προσεπηλάκισεν. Ε. δ. προεπηλάκισεν.
Ἔστω, γ. [ἴσον ὑπάρχον ὕπαρξις.] Ε. γ.
Ἐστωρσοφὶν, ε. Ἔστωρ. σφήν. ε.
— l. 10. Ἔσφαλτο, διαμαρτήκει. Ε. διημαρτήκει.

c. 1472.

16) Emendatio VV. DD. Ἐστίασεν nullum jam admittit dubium. Additamentum ἢ τροφὴ natum esse videtur ex ἤγουν τῇ τροφῇ, quod ab interprete quodam in margine forte notatum fuerit.
17) Emendatio a typ. praetermissa est. Cf. VV. DD.
18) If. Vossii conjectura Ἔστυγον. ἔδεισαν. reponenda est. Vulgatum ἔδυσαν a typ. est.

c. 1472. l. 12. Ἐσφηκωμένον, ἐσφηγμένον.
E. ἐσφιγμένον.

— l. 15. Ἔσφελεν, σ. Ἐσφίκωνται, κ.
Ἔσφηλεν. σ. Ἐσφήκωνται. κ.

c. 1473. l. 6. Ἐσχαλᾶα, λ. Ἐσχάρα, β. — ἡ ηστία — φακαρᾶια — χυτρο . . . ἡ πορφ.
Ἐσχαλάα. λ. E. β. — ἡ ἑστία — φακαρεῖα — χυτρόπους, ἡ πυρφ. [19])

c. 1474. l. 1. Ἐσχάρα, π. — ἐξώστρας τ. [Ἐσχατογοράων, ἐσχρὰ ἀγορεύων, δημηγορῶν.]
Ἐσχάραι. π. — ἐξώστραι τ.

Ἐσχαρίτην, ψ.
E. ψ. [20])

c. 1475. l. 6. Ἔσχατος Μυσῶν, π. — Πυθίαν ἐ. . . .
E. M. π. — Π. ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν [1])

— l. 8. Ἔσχε, ὑπαίσχεν.
E. ὑπέσχεν.

c. 1476. l. 6. Ἐσωλινευόμην, συμπεριεφερόμην.
Ἐσωληνευόμην. σ. [2])

— l. 8. Ἔσοπτρον, κάτοπτρον, [καθύπτην.]
E. κ.

c. 1477. l. 5. Ἑταίριος, Z.
Ἑταιρεῖος. Z.

c. 1478. l. 1. Ἑταῖροι, φίλοι, κακάπερ π.
E. φίλοι. κακαί περ π. [3])

— l. 6. Ἑταγ . . ., φ. Ἑτάηφ, δ.
Ἑτάρη. φ. [4]) Ἑτάθη. δ.

19) Compendium exitus in v. χυτρο . . . delevit.
20) Glossam deletam ita refinxerat: Αἰσχραγοράων. αἰσχρᾶ α.
1) Proverbii explicationem in fine mutilam ex Suida supplevit.
2) Compendia scribendi in fine vocum typotheta in Ald. male reddidit; Heinsii itaque conjectura firmatur. Cf. VV. DD.
3) In Ald. mendum typ.
4) In fine glossae scribendi compendium delevit.

c. 1479. l. 3. Ἐταμεῖον, ε. Ἐταμεῖον. ε.

— l. 5. Ἐτανηλέγεως, μ. Ἐτανηλεγέως, μ.

— l. 10. Ἐτανύθη, ε. Ἐτανύσθη. ε.

c. 1480. l. 2. Ἐτεὰ, [ἔτη,] α. Ἐτέα. α.

— l. 6. Ἐτεθήπεα, ε. ἐθαύμασεν. Ε. ε. ἐθαύμασα.

— l. 12. Ἐτεκμηρίωσεν, ἐβεβόωσεν. Ε. ἐβεβαίωσεν.

c. 1481. l. 2. Ἔτελλεν, ε. ἐπέταασεν, προσέτατεν. Ε. ε. ἐπέταασεν. προσέταττεν.

— l. 16. Ἑτεραικλέα, ν. ε. Ἑτεροριπῆ, τ. Ε. ν. ε. ἑτερορρεπῆ. τ. [5])

c. 1482. l. 5. Ἑτερόκλιτες, ε. Ἑτεροκλινές. ε.

— 17. Ἑτεροκλινὲς, π. καταρεπές. Ε. π. καταῤῥεπές.

c. 1483. l. 6. Ἑτερορεπῆ, ε. Ἑτερορρεπῆ. ε.

— l. 15. Ἑτερουίδα, τ. κενόν. Ε. τ. καινόν.

c. 1484. l. 1. Ἑτέρωθεν. α. — ἐναντίου. [Ἑτερώνιον, ὡσαύτως ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν,] ε. Ε. α. — ε. ε.

— l. 4. Ἔτεσιν, ε. Ἔταισι. ε.

— l. 6. Ἑτεραί, ο. Ἔταμ. ο.

— l. 20. Ἐτέφρισεν, ἐνέπρεισεν. Ε. ἐνέπρησεν.

c. 1485. l. 1. Ἑτεώνια, α. Ε. α. ἑτεώνιον ὡσαύτως. [6])

c. 1485.

5) Divisa bene conjunxit. Ipsam glossam, in qua litterarum transpositio est, VV. DD. restituerunt.

6) Sagaciter ἑτεώνιον ω. ex superioribus Ἑτερώνιον, ω. huc transtulit; vero enim simillimum est, ἑτερώνιον corruptum ex ἑτεώνιον ad hanc glossam olim in margine adscriptum fuisse.

c. 1485. l. 8.	Ἐτιαρχύσωσιν, ἑαυτοὺς θ.	Ἐταρχύσωσιν. αὐτὸν θ. [7]
	Ἐτίασεν, ε.	Ἐτίησεν. ε.
	Ἐτιθηνίσατο, ε.	Ἐτιθηνήσατο. ε.
c. 1486. l. 1.	Ἐτιτρωσκόμεθα, εμβ.	E. ἐνεβ.
— l. 5.	Ἐτμοξεν. δ.	Ἐτμηξεν. δ.
	Ἐτνήρυσις, ε. — ἀντὶ Φ. — ἐδνήρυσιν — ἔθνος — ἐτνήρυσις...	E. ε. — ἀντὶ τοῦ Φ. — ἐτνήρυσιν — ἔτνος — ἐτνήρυσις ἡ ζωμάρυστρις. [8]
— l. 12.	Ἔτνος, ε. — ἔτνη δ.	E. ε. — Αἴτνη δ.
— l. 16.	Ἐτονθόριζον, ἐψυθύριζον.	E. ἐψιθύριζον.
	Ἐτόπαζον, υ. ὑπόπτευον.	E. υ. ὑπώπτευον.
	Ἐτορεν, ἔτρισεν, ε. διέτρισεν.	E. ἔτρησεν. ε. διέτρησεν.
c. 1487. l. 4.	Ἐτρεψεν, ε. ἐπάτησεν, π.	E. ε. ἠπάτησεν. π.
— l. 7.	Ἐτριβον, καταυήλισκον.	E. κατηνήλισκον. [9]
c. 1488. l. 13.	Ἐτυμον, ε. α.	E. ε. α. καὶ E. α. [10]
	Ἐτυμώνιον, α.	
— l. ult.	Ἐτύφωσεν, ἐνέπρισεν.	E. ἐνέπρησεν.

7) Cf. VV. DD. inter quos Is. Voſſius codicis lectionem divinavit.

8) Sic lacunam in fine ex aliis Lexicographis ſupplevit.

9) Gloſſa cum praecedenti typothetae errore in Ald. unita eſt; Jenſius eam ſeparaverat et reſtituerat. Cf. VV. DD.

10) V. Ἐτυμώνιον nova gloſſa eſt, et a praecedenti ſejungenda.

c. 1490. l. 10. Εὐαίων, εὐαγήρως, ε. — Ε. εὐγήρως. ε. [11])

Εὐαλῶς, εὐχερῶς θηρώμενος. — Ε. ε. θηρώμενος [12])

Εὐαλδὴ, εὐάξη. — Ε. εὐαυξῆ.

c. 1491. l. 1. Εὐὰν, ὁ κίνσος, υ. — Ε. ὁ κίσσος. υ.

— l. 6. Εὐανδρίας α. — θεσπρωτείας. — Ε. α. — Θεσπρωτίας.

— l. 8. Εὖ ἂν ἔχει, κ. — ἔχει. — Ε. α. ἔχοι. κ. — ἔχοι.

c. 1492. l. 5. Εὐαφήδισεν, ἄφρων τις ἐν αὐταῖς ἰσχυρόν. — Εὐαφήδισεν. α. τ. ἐν ναύταις ἰσχυρός. [13])

— l. 11. Εὐβοεὺς, ὁ Π. ὁ πολλῶν ἀρετῆς, ἢ ε. — Ε. ὁ Π. ὁ πολλῶν α. ἢ ε.

c. 1494. l. 16. Εὐδείπνοις, θ. τις [παρὰ] Α. — Ε. θ. τις Α.

— l. 20. Εὐδείσι, ἡσυχάζει. — Εὐδήσι. ἡσυχάσει.

c. 1495. l. 15. Εὐδοκία, π. — προσαγορεύεται. — Ε. π. — π. εὐδοκιμεῖ.

Εὐδοκιμεῖ, εὖδον, ε. ἐκοιμοῦντο, ε. — Εὖδον. ε. ἐκοιμῶντο. ε. [14])

c. 1496.

11) Emendatio a typotheta neglecta eſt.

12) Neſcio, cur ſignum poſuerit, locus enim bene ſe habet; errores vero, quos typotheta in Ald. intulit, VV. DD. egregie ſuſtulerunt. Ms. Εὐαλῶς pro Εὐαλῶς exhibet. Exiguam, aut fere nullam, in emendando Heſychio vitioſae ms. accentuationis rationem habendam eſſe, in *Epiſtola crit.* ad H. monui.

13) Cf. VV. DD. quos Muſuri correctio in varias opiniones diſtraxit. Latet hic forte ſcriptoris cujusdam fragmentum ſcribarum manibus mutilatum et corruptum; tempus, ut ſpero, lucem dabit.

14) V. Εὐδοκιμεῖ interpretatione caret, et ex margine in textum intruſa videtur.

c. 1496. l. 5. Εὔδοντι, δ. — Κ. ἀντιλέγω.
Ε. δ. — Κ. α. [15])

— l. 8. Εὖ δρῶσι, κ. ποιῶσιν.
Ε. δ. κ. ποιοῦσιν.

c. 1497. l. 9. Ευελιέστερα. ε.
Ευελιέστερος. ε.

c. 1498. l. 2. Ευεργέα, κ. κατασκευασμένα.
Ε. κ. κατεσκ.

c. 1499. l. 7. Εὐδὲς, ε.
Εὐῶδες. ε.

— l. 10. Εὐζωίου, καλῆς εὖ.
Ε. κ. ζωῆς.

c. 1500. l. 3. Εὐηγεσίη, ε. παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι, εἰ μὲν δασέως· εἰ δ.
Ε. ε. εἰ μὲν δασέως, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· εἰ δ. [16])

— l. 8. Εὐηγορία, κακολογία, καλορημοσύνη.
Ε. καλολογία. καλορρημοσύνη.

— l. ult. Εὐηκέας, τῆς καλῆς οἰκουμένης, ἢ εὔηκες, ε.
Εὐήκεας. τὰς καλῶς ἠκονημένας. ἢ ε. ε.

c. 1503. l. 2. Εὐηρέας, ἰ.
Εὐήρεας ἰ. [17])

— l. 8. Εὐίσθι, κ.
Εὖ ἴσθι. κ.

c. 1505. l. 5. Εὐθ..τως, ε.
Εὐθίκτως. ε. [18])

— l. 7. Εὐθρόησιν, ε.
Εὐθρόοισιν. ε.

— l. 12. Εὐθυδήμονα, α. — Ε. ἀντιώπη.
Ε. α. — Ε. Ἀντιόπη.

Εὐθυεπείαις, ο.
Εὐθυεπίαις. ο.

c. 1506. l. 7. Εὐθύνας, τ. — ἁμαρτήματι.
Ε. τ. — α. [19])

c. 1506.

15) Locum adduxi, ne quis de textus Aldini ſinceritate dubitaret. Cf. VV. DD.

16) Majoris perſpicuitatis cauſa ordinem immutaſſe videtur.

17) In Ald. mendum typ.

18) Duas litteras eraſit.

19) A tertia manu, Muſuri quidem, ut videtur, antiquiori, ad gloſſam in margine notata ſunt: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι

c. 1506. l. 14. Εὐθύνει, δ. — Ε. δ. — κυβερνᾷ.
κυβερνεῖ.

c. 1507. l. 7. Εὐθυρῆμος, ἑτοι- Ε. ἑτυμολόγος. ε. α. [20])
μολόγος, εὐθὺς, α.

c. 1508. l. 1. Εὐίλατες, ἰδία. Εὐίλατον. ἰ.

— l. 4. Εὐκηλήτειρα, ἡσυ- Ε. ἡσυχάστρια. [1])
χα . . . ια.

c. 1509. l. 11. Εὐκλὴς, ὁ αἰ- Εὐκλείης. ὁ αἰδήμων. κ.
δὴς, κ.

c. 1510. l. 1. Εὐ . . ητον, ε. Εὔκμητον. ε. [2])

— l. 6. Εὔκολος, ε. — π μ Ε. ε. — παραὶ μεταπο-
ποντίοις. ντίοις. [3])

Εὐκολίδες, εὖ τ. Ε. αἱ τ.

c. 1511. l. 6. Εὔκταξε, ε. Εὔκταξαν. ε.

Εὐκτέον, τ. Εὐκταῖον. τ.

Εὐκτικὸν, κ. — εὐκτισ- Εὔκτιτον. κ. — εὖ κεκτισ-
μένον. μένον.

— l. 13. Εὐκολεῖν, ο. — ἀμ- Ε. ο. — ἀμφισεῖς δ.
φεῖς δ.

— l. 19. Εὐλάζει, κάπραι, Ε. καπραῖ. σκωληκιᾷ.
σκωληκίαι.

c. 1512.

οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπ' ἂν παρεδρεύωσιν. Quem locum typotheta poſtea in textu ed. Aldinae voci ἁμαρτήματι ſubjunxit. In fine fragmenti lego cum Alberti: ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. *Peracto aſſeſſorum munere.* Haud inſolens eſt in libris ſcriptis particularum compoſitarum diſſolutio; ſic ὅτ' ἄν, ὡς εἰ, καθ' ὡς, et id genus alia.

20) Scripſit Lexicographus: Εὐθυρήμων. ἑτοιμολόγος. Cf. VV. DD. quos Muſuri correctio fefellit.

1) Duas aut tres litteras expunxit.

2) Duas litteras delevit.

3) Bene editum eſt: παραὶ Μεταπ. Nam μ eſt ſolitum ſcribendi compendium praepoſitionis μετά.

c. 1512. l. 4. Εὐλήματι, λ. καὶ ἀνδρείας. Εὐέχει, Αἰσχ. κερκυόνῃ σατυρικῷ.

Εὐληματεῖ. λ. καὶ ἀνδρείας εὖ ἐχει. A. κ. σ. [4])

c. 1513. l. 13. Εὐμελίω, τ. — πολυχρήματος.

E. τ. — πολυχρημάτου.

c. 1514. l. 1. Εὐμελίης, ε. — μελίας.

[Εὐμελίω, πολεμικῷ]

E. ε. — μ. [5])

Εὐμεταβλοτον, ἄλλο πρὸς ἄλλο.

Εὐμετάβολον. ἀλλοπρόσαλλο.

Εὐμενης, ἀφρο . . .

E. Ἀφροδίτη. [6])

Εὐμαίξεως, ἐφυεὶς τ.

E. εὐφυὴς τ.

Εὐμίλιχοι, εὐμίλικτοι, ε. μίλιχος γ.

Εὐμείλιχοι. εὐμείλικτοι. ε. μείλιχος γ.

Εὐμέρδης, εὔρωστος.

E. εὔῤῥωστος.

Εὐμελπία, ε. ἐνύμνια.

E. ε. εὐυμνία.

Εὐμολπίδαι, ο. — ἱεροφαντίσαντος, π.

E. ο. — ἱεροφαντήσαντος. π.

— l. 13. Εὐμόχθων, τ. ἐπαγαθῶν ἱ.

E. τ. ἐπ᾽ ἀγαθῷ ἱ.

— l. 17. Ευναὶ, α. ἐκδεμναὶς ε.

E. α. ἐκ δ᾽ εὐναὶς ε.

c. 1515. l. 1. Εὔναιαι, λίαν κύρβαι, α. — εὐναι . . . .

Εὐναῖαι. αἱ ἄγκυραι. α. — εὐναὶ γὰρ, αἱ κοῖται, παρὰ τὸ εὕδω. [7])

c. 1515.

4) Correxerat: Εὐλήματος. λ. Quod poſtea damnavit, gloſſamque bipartitam univit.

5) Haec gloſſa una cum ſequenti ad praecedens Εὐμελίω olim pertinuiſſe videntur.

6) Scribendi compendium in fine v. ἀφρο . . . delevit.

7) Summa ſagacitate et emendavit et ſupplevit. Quomodo vero αἱ ἄγκυραι in λίαν κύρβαι transformari potuerit, mirum forte videbitur; at fingamus: AIANKYBAI. et mendoſae ſcripturae origo perſpicietur. Scriptura ανκυραι

c. 1515. l. 4. Εὔναιος, λ. Σ. δόλοψι καπτηχής. — Ε. λ. Σ. Δόλοψι. καταπτηχής.

— l. 9. Εὐνεῖδαι, γ. — εὐνέων κ. — Ε. γ. — Εὐνήου κ.

— l. 1[illegible]. Εὐνεομένων, κ. Εὐνεύς, Ἰάσων καὶ Ὑψιπήλης ἠσσῶν. — Εὐναιομένων. κ. Ε. Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης υἱός.

— l. ult. Εὐνήτις, α. — Εὐνήτης. α.

c. 1516. l. 1. Εὔνητον, εὐκατασκευασμένον. — Ε. εὖ κατεσκευασμένον.

Εὐνήτων, κ. νενισμένων. — Ε. κ. νενησμένων.

— l. 5. Εὔκμητο, εὐλίμητον. — Εὔκμητον. εὐλίκμητον.

— l. 9. Εὐνοκῶς, φ. — Εὐνοϊκῶς. φ.

Εὐνομία, καλῷ ἀγαθῷ ν. — Ε. καλῷ καὶ α. ν. [8])

c. 1517. l. 3. Εὔνυν, ε. — Εὐνιν. ε.

— l. 10. Εὐώδμος, εὐώδης, εὐώδμων, η. — Εὔοδμος. ε. εὐόδμων. η.

c. 1518. l. 3. Εὐρίαιον, ὀ. — χείμαῤῥον, τ. — Ε. ο. — χίμαρον, τ. [9])

— l. 8. Εὐέργοις, ὄχος γὰρ εὐδέτοισιν εὐόργοις, ἔπος ν. — Ε. ἄχος γ. ε. ε. ε. ν. [10])

c. 1519.

κυρᾳ pro ἀγκυρᾳ vetusta est, et in codice litteris uncialibus exarato optime locum habet; quamplurima exempla offert codex Graecus bibliothecae d. Marci in catalogo Zanettino sub num. I. descriptus.

8) Aut καλῷ, aut ἀγαθῷ varia lectio est, in margine olim vel inter lineam notata.

9) Rescribenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

10) Negligentia typothetae Musuri ἄχος in Ald. omissum est, quod locum, per se difficilem, obscuriorem reddidit. A VV. DD. discedo, totamque glossam ita distinguo:

Εὐόργοις.
Ὄχλος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις —
Ἔπος νῦν ἐπὶ ψόγου — ἔσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου.

Nec

c. 1519. l. 1. Εὔπαλες, ϱ. Εὐπαλές. ϱ. [11])
— l. 5. Εὐπαθοῦντες, εὔϱωστοι. E. εὔῤῥωστοι.
— l. 14. Εὐπατρίδες, α. ἐπίλυδες Εὐπατρίδαι. α. οὐχὶ ἐπήλυδες.
[Εὐπρίδες, οἱ αὐτόχθονες οὐχὶ ἐπίλυδες.]
Εὐπειθούς, π. Εὐπειθεῖς. π. [12])
c. 1520. l. 13. Εὔπλουτον κ. — ὁλκὰς, π. E. κ. — οὐλκάς. π.
c. 1522. l. 1. Εὔπωνος, ο. Εὔπονος. ο.
— l. 7. Εὐρεῖος, κ. Εὐῤῥεῖος. κ.
Εὐρύταο, τ. Εὐῤῥείταο. τ.
Εὕρεσιν ἐπίαις, ε. Εὑρεσιεπίαις. ε.
c. 1523. l. 5. Εὔριπος, ϑ. Εὔριπος. ϑ. [13])
— l. 9. Εὐρόεντα, πλάτια, σ. Εὐρώεντα. πλατέα. σ. [14])
Εὐροῖα, τράπεζα ε. — σκήδεσι π. Εὐρεῖαι. τράπεζαι ε. — σκήνεσι π. [15])
c. 1524. l. 4. Εὔροως, ἰ, Εὔροος, ἰ.

c. 1525.

Nec ſtupidis ulla eſt animi perturbatio, nec moderate iraſcentibus. Sic ambiguitas clara eſt. Ferri quoque potuiſſet Muſuri ἄχος, cauſa vero, cur ὄχλος praetulerim, non modo ſenſus eſt, ſed et facilis vocum ὄχος et ὄχλος permutatio, cujus exemplum habeo in Soph. El. v. 710. ubi pro ὄχον nonnulli codices Itali ὄχλον exhibent.

11) In Ald. mendum typ. Reponenda eſt codicis lectio. Cf. VV. DD.

12) Gloſſa deleta praecedentis correctio marginalis fuit.

13) Cyrilli Lex. ms. Εὔριπος. *πέλαγος στενόν. ἢ τόπος ὑδατόδης μεταξὺ δύο γαίων.*

14) In Ald. vitium typ. quod VV. DD. correxerunt.

15) Ms. auctoritate cum Iſ. Voſſio legendum eſt: Εὐρόϊα. *τράπεζαι ε.*

c. 1525. l. 9. Εὐρυκακέει, κωλύειν, κατέχειν.	Ἐρυκακέει. κωλύει. κατέχει.
— l. 12. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐνγαστρίμυθος, ἡ.	E. ὁ ἐγγαστρ. ἡ.
c. 1526. l. 2. Εὐρυκόωσα, εὐρυνόμος, ἢ π. — κώους — ἔλεγον.	E. ε. ἢ π. — κ. — ε. [16]
[Εὐρυκαήσσειν, κωλύειν, κατέχειν.]	
Εὐρυκρείων, μ.	Εὐρυκρείων. μ.
Εὐρύμας, ω. — κείτου ἰ.	E. Ω. — κεῖταϛ ἢ ἰ.
c. 1527. l. 1. Εὐρυόδεια, μεγαλάμφεδα, κ.	E. μεγαλάμφοδος. κ.
— l. 8. Εὐρυπελεὺς, μ. Ἐρυπύλω, π.	Εὐρυπυλές. μ. Εὐρυπύλευ. π.
— l. 15. Εὐρυθεὺς, Σ. κ. Νικήπτης υ.	E. Σ. κ. Νικίππης υ.
c. 1528. l. 1. Εὐρόεντα, π. ἀναπε . . αμένα, σ.	Εὐρώεντα. π. ἀναπεπταμένα. σ. [17]
— l. 17. Εὐρωτιῶν, η. — ὦσι χ.	E. η. — ὦσι καὶ χ. [18]
c. 1529. l. 14. Εὐσέλμοιο, εὐκόπου, ε.	E. εὐκώπου. ε.
Εὐσανιδότου.	Εὐσανιδώτου.
c. 1530. l. 1. Εὔσεν, εὐδάμισεν.	E. εὐδάμισεν. [19]
— l. 11. Εὐσμήλωτα, εὖ κατασκ. — λαπυπικῆς σμύλας, δ.	E. εὖ κατεσκ. — λατυπικῆς σ. δ.
c. 1531. l. 3. Εὐσπαλεὺς ε.	Εὐσπαλές. ε.
— l. 7. Εὔσπολον, ε.	Εὔστολον. ε.

16) In Ald. εὐρυνώμενος culpa typ. Cf. VV. DD.
17) Duas litteras expunxit.
18) Iterum duas lectiones a Musuro copula unitas.
19) Locum Valkenaerius restituit. Cf. VV. DD.

c. 1531. l. 9. Εὐστάθεια, π. ἐρεθισμένον. — E. π. καὶ Εὐσταθὲς, ἐρεθισμένον. [20])

c. 1532. l. 2. Εὐσταθῶς, ε. κ. Εὐσταλεῖς, κ. εὐσταλμένους. — E. ε. καὶ Εὐσταθὴς, κ. [1]) E. κ. ἐσταλμένους.

— l. 6. Εὔστασιν, ε. γ. εὐστολισμένα. — E. ε. γ. ἐστολισμένα.

Εὔστειλον, κ. — Εὔστυλον. κ.

Εὐστέφανος, εὐ.. Φαλος — ἐπιπόλαιως μ. — E. εὐκέφαλος — ἐπιπόλαιος, μ. [2])

c. 1533. l. 3. Εὔστρα, β. — μήποτε π. — E. β. — μήπω π.

— l. 11. Εὔσφυρος, καλλήσφυρος, α. — E. καλλίσφυρος. α. [3])

— l. 18. Εὔσωτρον, ε. — σφορμὴ, κ. — E. ε. — ἐφορμὴ, κ.

c. 1534. l. 13. Εὐτμήτοις, εὖ κατασκ. — E. εὖ κατεσκ.

c. 1535. l. 1. Εὐτρήτους, τ. — εὔτρης [τῆς] π. — εὐστρίστους. — E. τ. — Εὔτρης π. — Εὐτρησίους.

Εὐτρήτοισι, κ. τετριμμένοις. — E. κ. τετρημένοις.

— l. ult. Εὐφάρμακον, ἔχριεν. — E. ἔχριον.

c. 1336.

20) Supervacua est Musuri interpolatio, nam scriptum fuit: παγιότης τῶν ἐρηρεισμένων.

1) Lexicographus more solito diversas scripturas confundit; quare et hic Musuri interpolatione carere possumus.

2) Reponendum est: ἐπὶ πόλεως μ. ut VV. DD. magno acumine divinarunt. Sic vero glossa cum sequenti jungenda est. Cf. VV. DD. In secunda voce duas litteras delevit.

3) In Ald. mendum typ.

c. 1536. l. 13. Εὐφήμοις, γ. — Αἰσχ. γλαύκοποτνί ..
E. γ. — A. Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. [4])

— l. 17. Εὐφράδης, π. ἐπιτραπέζιος.
E. π. ἐπιτραπέζιος.

c. 1539. l. 4. Εὐώδει, εὐσέμω.
E. εὐόδμῳ.

— l. 7. Εὔωνον, ε. — ἄξιος λ.
E. ε. — ἄξιον λ.

c. 1540. l. 1. Εὔωρος γ. Σοφ. ἔριδι, η.
E. γ. Σ. ε. η.

— l. 21. Ἔφαμεν, ε.
Ἔφανεν. ε.

c. 1541. l. 5. Ἐφάτισαν, ε. διεφήμησαν.
E. ε. διεφήμισαν.

c. 1542. l. 2. Ἐφέδρα, π. — καταρτιμούς.
E. π. — καταρτισμούς.

Ἐφέδρανα, ε. — τὰς λύρας ε.
E. ε. — οἱ τ. λ. ε.

— l. ult. Ἔφεδρος, τ. — δίφρας τι κ.
E. τ. — δίφρος τις. κ.

c. 1543. l. 4. Ἐφείλατο, ε.
Ἐφίλατο. ε.

— l. 14. Ἐφέξει, [σταθῇ,] α.
E. α.

Ἐφέζειν, χαίρειν, ε.
Ἐφέξειν. χάριν. ε. [5])

Ἐφέξις, χ. — ἐποχεῖν, π. — ἔπεξις.
Ἐφέξεις. χ. — ἐπέχειν π. — ἔφεξις [6])

— l. 19. Ἐφέξεται, ε.
Ἐφέζεται. ε.

c. 1544. l. 2. Ἐφέσκεπεν, ε.
Ἐφέπεσκεν. ε.

— l. 5. Ἐφ' ἑπταπόδην, ζυγὰν ἕως, ἢ θ.
Ἐφ' ε. ζυγὰ νεὼς, ἢ θ.

— l. 11. Ἐφέργμασιν, ε.
Ἐφ' ἕργμασιν. ε.

— l. 15. Ἐφεῖς, ο.
Ἐφέσει. ο.

c. 1545.

4) In fine lemmatis litteram delevit; ſcriptum erat: γλαύκοποτνία.

5) Cf. VV. DD. qui gloſſam reſtituerunt.

6) Locum indigne vitiavit. Scriptura codicis VV. DD. conjecturam confirmat. Pro ἐποχεῖν reſcribendum eſt ἐποχήν. *Mora, impedimentum.* V. ἔπεξις eſt varia gloſſae lectio e margine intruſa. Cf. VV. DD.

c. 1545. l. 7. Ἐφεσίαν, α. Ἔφεσιν. α.
c. 1547. l. 3. Ἐφέστα, τ. Ἐφέστρα. τ.
c. 1548. l. 1. Ἐπεψιώντες, ε. Ἐφεψιόωνται. ε.

Ἐφεῶται, ε. Ἐφεῶται. ε.
— l. 12. Ἐφήδοι, τ. Ἐφήδοιτο. τ.
— l. 14. Ἐφήθη, συνεχωρήσθη. E. συνεχωρίθη.
— l. 20. Ἐφήλιδες, περώναι, κ. — [αἱ] καὶ ἐφηλλεῖς. E. περόναι. κ. — καὶ ἐφηλίς.
c. 1549. l. 3. Ἐφήλωσεν, ἐπάτησεν. E. ἠπάτησεν.
Ἐφήμερα, ἀμεταβολα, ἄφθαρτα. E. εὐμεταβολα, εὔφθαρτα.
c. 1550. l. 9. Ἔφθα, ἐμάλασα, διὰ τὸ καίεσθαι. Ἔφθα ἢ ἔφλα. ἐμάλασσε, δ. τ. κ. ἐφθαλές.
Ἐφθαλες, ἔφθης, π. Ἔφθης. π. 7)
Ἐφθιᾶ, α. Ἔφθιτο. α.
Ἐφθίεται, ἔφθιται, τ. Ἐφθίατο. ἔφθιντται. τ. 8)

7) Musuri interpolatio VV. DD. in devia deduxit. Verum est, quod ἐμάλασα ex ἐμάλασσε natum esse videatur, et sic dici potuisset, Lexicographum scriptiones Ἔφθα et Ἔφλα confudisse; tum vero priorem sine interpretatione vix reliquisset. Et quorsum illud διὰ τὸ καίεσθαι; quod etsi pro mero otiosi hominis additamento habendum sit, tamen ad primam lectionem indagandam multum adjuvat. V. Ἐφθαλές spiritu et accentu destituta est, nec a praeced. glossa disjungenda esse videtur. His observatis, locum ita restituendum et distinguendum esse existimo: Ἔφθά. μαλακά (διὰ τὸ καίεσθαι). ἐφθαλέα. Ἔφθης. π. Varie de hoc loco disputari potest, nec obnitentibus opinionem meam obtrudo. Cf. VV. DD.

8) Sequens glossa hanc olim in margine corrigebat.

c. 1550. l. ult. Ἔφθονον, τὸ ὀπτημένον. — Ἐφθόν. τὸ ὠπτημένον. [9]

c. 1551. l. 1. Ἐφίαλεν, ε. — Ἐφίαλλεν. ε.

— l. 16. Ἐφιήσει, ε. — Ἐφίησιν. ε.

— l. 21. Ἐφίκοιτο, π. νοήσει. — E. π. νοήσαι. [10]

c. 1552. l. 3. Ἐφίνους, τ. — ἠνίου σ. — E. τ. — ἰνίου σ.

— l. 8. Ἔφισεν, ἕρμησαι. — E. ἕρμησεν.

— l. 20. Ἐφλυήσει, ε. ε. — E. ε. ε.

[Ἐφνιδίως, ἀθρόως, ἄφνω.]

Ἐφόβει, ε. — E. ε. [11]

c. 1554. l. 9. Ἐφόρκιος, Z. ἐνκιτανωτάματι. — E. Z. ἐν τιτάνων τάγματι.

c. 1555. l. 1. Ἐφόρῳ, ν. — Ἐφόρμῳ. ν.

— l. 4. Ἐφοστρίδες, ε. — Ἐφεστρίδες. ε. [12]

c. 1556. l. 6. Ἐφράθη, σ. — ἐνέπησεν. — E. σ. — ε. ἐπεπλήρωτο. α. [13]

[Ἐφρικα,] πεπλήρωτο. α.

c. 1557. l. 7. Ἔφυγόν κ. — κάμμα κ. — E. κ. — κράμα κ. [14]

9) Vitium ms. inde ortum esse videtur, quod scriba accentum in Ἐφθὸν pro compendio litt. ον habuerit. Et alibi ejus generis errores deprehendimus.

10) Praeeunte codicis scriptura legendum est: νοήσοι.

11) Glossam rejectam ita emendaverat: Αἰφνιδίως α.

12) Is. Vossii conjecturam codicis scriptura confirmat.

13) V. Ἐφρικα spiritu et accentu caret. Essetne ex Ἐφράχθη corrupta? Nil statuo. Cf. VV. DD. Vocem ἀνεγνωρίσθη hic alieno loco positam Musurus bene cum praeced. Ἐφράθη conjunxit; at V. Ἐφρικα intactam relinquere debuisset.

14) V. κάμμα male a Musuro mutata est, congruit enim cum Apostolii πέμμα, et retinenda est. Vid. Hesych. V. Κάμματα. Nec a vero abslimile esse videtur, quod primi homines ante fruges repertas, non modo ex glandibus, verum et ex certis spinarum fructibus placentarum aliquod genus sibi praeparaverint. Cf. VV. DD.

c. 1557. l. 14. Ἐφυμνεῖς, ἐπαίδεις, Σοφ. ἀλεαίδαις. — Ε. ἐπαδεις. Σ. Λ.

c. 1558. l. 2. Ἐφύρους, τ. ἀκαίρνας. — Ε. τ. Ἀκαρνᾶνας.

c. 1559. l. 4. Ἐφώτω, ἐφώνει ἐπετίνει. — Ἐφ' ὅτῳ. ἐφ' ᾧ, ἢ ἐπὶ τίνι.

— l. 7. Ἐχάζετο κεραλεείνων, α. — Ε. κῆρ' ἀλεείνων. α.

— l. 18. Ἐχεγεγαμέκει. — Ἔχεν. ἐγεγαμήκει. [15]

— l. 20. Ἐχέγγυος, ὁ ἀ. ἐγμήτης. — Ε. ὁ ἀ. ἐγγυητής.

c. 1560. l. 12. Ἐχενιὶς, ε. — Ἐχενηΐς. ε.

— l. 19. Ἐχεσαμία, ο. — ψακάζει ἢ βροντή. — Ε. ο. — ψεκάζει ἢ βροντήση. [16]

— l. 23. Ἔχεσφιν, α. — Ε. α. ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. [17]

c. 1562. l. 5. Ἐχθιδοποιήσεις, ε. — Ἐχθοδοπήσεις. ε. [18]

— l. 8. Ἔχθιμα, μ. Σοφ. τυραννοις. — Ε. μ. Σ. Τ.

Ἔχθματα, σ. — Ἔχματα. σ.

Ἐχθοδαπῆσαι, δ. — Ἐχθοδοπῆσαι. δ.

— l. 18. Ἐχθύσση, ἐκφυσήση, ε. — Ε. ἐκφυσήσης. ε.

c. 1563. l. 5. Ἐχῖνοι, π. — μυρικαζομένων ζ. — Ε. π. — μηρικαζομένων ζ. [19]

— l. 16. Ἔχμασον, ε. κατέσχες. — Ε. ε. κατάσχες.

15) Ms. auctoritate reponendum est: Ἔχε. ἐγεγαμήκει. Serie litt. idem exigente.

16) Bene vulgatum est: ἢ βροντήσει.

17) Verba: ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. de suo addidit.

18) Scribendum est: Ἐχθηδοπήσεις. In codice archetypo glossa exarata erat: Ἐχθηδοποίσεις.

19) Bene in editis: μηρυκαζομένων.

c. 1563. l. 21. Ἐχνόεζεν, π. Ἐχνόαζεν. π.
c. 1564. l. 18. Ἐχρηματίθη, π. προεφητεύθη. E. προεφητεύθη.
— l. 20. Ἔχρησεν, ε. — ἔδω χ. E. ε. — ἔδωκε χ.
c. 1565. l. 1. Ἔχρησεν, ε. Ἔχρισεν. ε.
c. 1568. l. 3. Ἐψίονται, α. Ἐψείονται. α.
Ἐψηλωμένη, ε. — ἑτερόμαλλ . . , ε. — ἔστα δασεῖα π τὰ ψιλὰ τους κρόσσους ε. E. ε. — ἑτερόμαλλον. ε. — ἔσται καὶ δασεῖα, τὴν ψιλοὺς ἔχουσαν τοὺς κρώσσους ε. [20])
— l. 8. Ἐψίωνται, α. Ἐψιόωνται. α.
Ἐψιόωντα, ε. Ἐψιόωντο. ε.
— l. ult. Ἔψυξεν, ἀπόπτευσεν, α. E. ἀπέπνευσεν. α.
c. 1569. l. 4. Ἔω., ψ. — ἀνατολή, ἢ ἰδίω. Ἔω τῶ ἑαυτῶ, σ. Ἔω. ψ. — ἀνατολήν. ἢ ἰδίω. ἐῶ. τῷ ἑαυτοῦ. σ. [1])
c. 1570. l. 1. Ἐώκει, ὡμοιῶτο. E. ὡμοίωτο.
[Ἔω, τῶ ἑαυτῶ, τῶ ἰδίω.]
Ἐωλοκρασία, χ. μέθη. Ἔωλος, κ. E. χ. μ. ἔωλος, κ. [2])

c. 1570.

20) Scribendi compendium in v: ἑτερόμαλ .. delevit; caeterum gloſſam mutilam bene reſtituiſſe videtur. Cf. VV. DD. qui Ἐψιλωμένη legendum monent.

1) In fine V. Ἔω., jota aut nexum litt. αι deleviſſe videtur. Cf. VV. DD. qui locum turbatum bene illuſtrant. Perſpicuum jam erit, verba ἢ ἰδίω loco ſuo mota eſſe, et antiquitus ad ſeq. gloſſam, male a Muſuro cum praecedenti junctam, pertinuiſſe.

2) Quod nuper monui, evidens eſt; gloſſa enim a Muſuro deleta ſuperioris gloſſae ordinem in margine olim reſtituebat.

c. 1570. l. 11. Ἑωμοῦ, *i.* γυναικείου. [Ἑων, ἰδίων αὐτοῦ, δασέως· ψιλῶς δε, ὑπάρχων.] Ἑωνημένων, α. — E. *i.* γ. E. α. [3]

c. 1571. l. 14. Ἕως, ο. — οἴεσθαι ε. — E. ο. — ἴεσθαι ε.

Z. Z.

c. 1572. l. 6. Ζάβατος, π. ἰθυηρὸς, π παφίας. — Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ Παφίοις.

c. 1574. l. 5. Ζάκοροι, ν. — παρὰ τὸν ν. — Z. ν. — παρὰ τὸ τ. ν.

— l. 9. Ζακαύθιδες, κ. — Ζακυνθίδες. κ.

c. 1575. l. 9. Ζάλματος, π. ἰθυηρὸς, παρὰ παφίας. — Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ Παφίοις. [4]

— l. 11. Ζάλμοξης, τ. — ἀφρονεστέραν μ. — τεθνήξαντο — τῷ Κρόνῳ ε. — Ζάλμολξις. τ. — σωφρονεστέραν μ. — τεθνήξοιντο — τ. Κ. ε. [5]

c. 1576. l. 9. Ζαμενὲς, μ. ἔμψυχος, σ. — Z. μ. ἐμψύχως. σ.

— l. 13. Ζαμῆται, μεγαλουρ. — Z. μεγαλουργεῖ. [6]

3) Correxerat: Ἑῶν. Non video, cur gloſſam rejecerit.
4) Vitium ed. Aldinae typothetae imputandum eſt.
5) Prima gloſſae ſcriptura fuit Ζάλμοξις, cujus correctio Ζάμολξις mox infra occurrit. Pro ἀφρονεστ. mallem εὐφρονεστ. nam nexus litt. εὐ et α ſaepiſſime ob ductuum ſimilitudinem confunduntur. Verba τὸν αὐτὸν in ultimis periiſſe, fere extra dubium eſt. Cf. VV. DD.
6) Iſ. Voſſius voluit: μεγαλουργοί. Nec obſtat codicis ſcriptura.

c. 1576. l. 13. [Ζάμολξις.] Ζαμίη, β.	Ζ. β. [7]
c. 1577. l. 8. Ζαρικὲς, ε. πελαργῶν.	Ζάρικες. ε. πελαργῶν.
— l. ult. Ζα. ἅπης, ὁ β.	Ζατρἁπης. ὁ β. [8]
c. 1578. l. 1. Ζατρεφὲς, ἐτραφές.	Ζ. εὐτραφές.
— l. 8. Ζαφαεγὴς, σφοδρῶς ὁ ἰσχυρῶς. [Ζαφεγγεῖς,] λ.	Ζαφεγγεῖς. σφοδρῶς, ἰσχυρῶς λ. [9]
c. 1579 l. 1. Ζαφελγέες, σ.	Ζαφλεγέες. σ.
— l. 3. Ζαφορήσαι, μ. φορτήσαι.	Ζ. μ. φορτίσαι.
— l. 9. Ζαχρειῶν, ἰ. — πνέοντος, μ.	Ζ. ἰ. — πνεόντων. μ.
— l. ult. Ζέα, ἡ Ε. — Περραεῖ — Περραεὺς λ.	Ζ. ἡ Ε. — Περραιεῖ — Περραιεὺς λ.
c. 1580. l. 3. Ζέβυται, σ.	Ζέβυται. σ. [10]
c. 1581. l. 3. Ζειρὰ ο. — ἐφάππιδι — Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ [ενζα] καὶ Θ.	Ζ. ο. — ἐφαπτίδι — Ἡ. μαρτυρεῖ, καὶ Θ. [11]
Ζειρατεὶς, ἰ.	Ζειρατὴς. ἰ.

c. 1581.

7) En correctionem contextui infarctam, quam nuper memoravi.

8) Unam tantum litteram expunxit.

9) Male hic a Muſuro duae gloſſae in unam conſarcinatae ſunt; priorem aliis emendandam relinquo.

10) In Ald. Ζεύυται errore typ.

11) Delevit, quia non intellexit; mala critices regula. Olim ſcriptum proſtabat: ἐν ζ' ψ id eſt ἐν ἑβδόμῳ ſc. βιβλίῳ. Herodoti locum lib. VII. c. 69. VV. DD. indicarunt. Quod vero α in fine vocum ob ultimum apicem ſurſum ductum cum ω ſaepius commutetur, paſſim a criticis obſervatum eſt.

c. 1581. l. 12. Ζειροφόρος, ὁ αἰδὴς, π.
Ζ. ὁ ᾍδης. π. [12])

— l. 15. Ζέλεα, π.
Ζέλεια. π.

c. 1582. l. 6. Ζευγηλάτος, μ.
Ζευγηλάτης. μ.

— l. 14. Ζεύγλας, ζ. — εὐριπίδησχυρίαις.
Ζ. ζ. — Ε. [13])

— l. 19. Ζεῦγος, π. — ἔταασον.
Ζ. π. — ἔτασσον.

— l. ult. Ζεῦγος τ. — χαρίτων ζυγῶν Α. — ἐπὶ τὸ γ' τὸ ζ.
Ζ. τ. — Χαρίτων τριζύγων. Α. — ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζ.

c. 1583. l. 9. Ζευξιλέως, ζ. — σοφῶς ἀνδρομέδαι.
Ζ. ζ. — Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ. [14])

c. 1584. l. 2. Ζηλοτυπία, ε. Ζηλότυπος, ὁ ἀντιλῶν.
Ζηλότυπος. ε. Ζ. ὁ ἀντιζηλῶν.

— l. 12. Ζηνίφοος ε.
Ζηνὶ Φόως ε.

— l. 17. Ζητόρων, ζ. — ζητητόραον.
Ζ. ζ. — ζητητόρων.

Ζητρ..., τ.
Ζητρεῖον. τ. [15])

c. 1585. l. 2. Ζία, κ.
Ζεία. κ.

— l. 5. Ζιφύνια, λ.
Ζιβύννια. λ.

— l. 13. Ζίλαι, ὁ ο. π. θρ. ξί.
Ζ. ὁ ο. π. Θρηξί. [16])

— l. 15. Ζίτανα, καταπί-γ..α.
Ζ. καταπύγωνα. [17])

Ζοᾶς, σεβέσεις, ζόες, ζ.
Ζοάσεις. σ. Ζόε. ζ.

12) Ἀΐδης VV. DD. bene reſcripſerunt.
13) Lemma a VV. DD. optime reſtitutum eſt.
14) Egregie emendavit; nam σοφῶς ex ſolito nominis compendio formatum eſt, et lemmati jota dativi adhaeret.
15) Plures litteras una cum ſcribendi compendio exſcalpſit; inter litt. deletas agnoſco ειο, at vocem integram legere nequeo.
16) Litteram delevit. Θρᾳξὶ ſcriptum fuiſſe videtur.
17) Duas aut tres litteras delevit.

c. 1586. l. 8. Ζορωτέρα, ἀκρο-τερεστέρα.	Ζωρότερα. ἀκρατερέστερα.
Ζουΐωνερβόες ἐργ.	Ζ. ε. [18])
— l. 11. Ζοῦσαι, δραγμαί.	Ζ. δραχμαί.
— l. 15. Ζοφοδερκίας, σκοτόδειπνος, λαθροφάγος.	Ζοφοδερκέας. σκοτοδείπνους. λαθροφάγους. [19])
c. 1587. l. 1. Ζοφομηνία, ο. κρυβήτι ἡ ☾	Ζ. ο. κρυβῇ ἡ σελήνη. [20])
Ζοφον....., τ.	Ζόφον ἠερόεντα. τ. [1])
c. 1588. l. 1. Ζύγαινα, β. — ὀχθὼν π. — ἐν τῇ τῆς Ἰ. — μετώπους τ.	Ζ. β. — ἰχθῦς π. — ἐν ✝ τῇ τῆς Ἰ. — μετώπου τ. [2])
1589. l. 3. Ζυγόδεσμος, ὁ ἱ. — ζυγοδέτιν.	Ζ. ὁ ἱ. — ζυγοδέτην.
— l. 17. Ζυγώσω, δ. — Αἰσχ. κιρκησατυρι.	Ζ. δ. — Α. Κίρκῃ σατυρικῇ. [3])
c. 1590. l. 4. Ζωάγρια, λ. — ἀγράμματα — πυράγρα, οἷς λαμβάνεται ὅδοις πὺρ κρεῶν.	Ζ. λ. — α. — πυράγρα, ὀδόντες, οἷς λαμβάνεται τὸ πῦρ, ἢ τὰ κρέα.

c. 1590.

18) Cf. VV. DD. quorum conjecturam codicis scriptura verosimillimam reddit. Glossa in Ald. male divisa est.

19) Scribendumne esset: Ζοφοδορπίας. quod alii Lexicographi exhibent, et VV. DD. divinarunt? Summa certe adest probabilitas.

20) ☾ est solitum v. σελήνη siglum, non modo in hoc, sed et in aliis recentioris aetatis mss. Reponendum est: κρυβῇ τι ἡ σ. Est τὶ h. l. κατά τι. *Aliquantulum.*

1) Plures litteras delevit; scriptum videtur: Ζοφονηαίροντα. Bene itaque emendavit.

2) Verba: ἔστι δὲ ἐν τῇ τ. Ἰ. ad fin. male divulsa sunt a praeced. glossa, cui olim adjuncta fuisse videntur. Cf. VV. DD.

3) Scribendum est: σατυρικῷ. sc. δράματι.

c. 1590. l. 4.	Ζωάγρια, τονεῖν τ.	Ζωάγρια τίνειν. τ.
— l. ult.	Ζωγρίαν, ζῶντας.	Ζ. ζῶντα.
c. 1591. l. 5.	Ζωεὺς, ἢ ζωτὺς, ϑ.	Ζ. ἢ ζ. ϑ. [4]
— l. 7.	Ζώη, τὸ μέλι ἐφιστάμενον [καὶ] τ.	Ζ. τ. μ. ε. τ. [5]
— l. 12.	Ζώπαρ. ν, ϑ. ποιεῖν.	Ζώπυρον, ϑ. ποιοῦν. [6]
c. 1592. l. 2.	Ζωμήρυσις, ζῶμα ῥυστρί.	Ζ. ζωμοῦ ἀρυστρίς. [7]
— l. 5.	Ζώνας τ. — τοῦ αἰϊς- ζώννυμαι, κ.	Ζ. τ. — τοῦ αἰϊς ζώννυμαι, κ.
— l. 13.	Ζωννυσκέτω μ. ζωνυσκέτω τ.	Ζωννύσκετο μ. ζωννύσκετο τ.
	Ζωνογάττριαι, ο.	Ζωνογάστριες ο.
c. 1593. l. 4.	Ζωοπύλας, ὁ τ.	Ζωοπώλας. ὁ τ.
— l. 8.	Ζώπισσαν, τ. ξ. ῥητήνην.	Ζ. τ. ξ. ῥητίνην.
	Ζωπύρα, β. — Φυσιτῆρα.	Ζ. β. — Φυσητήρα. [8]
	Ζωπύρας, Φυσιτῆρας, ζ. — ἐκφύσουσι.	Ζ. Φυσητῆρας. ζ. — ἐκφυσσῶσι.

c. 1593.

4) In Ald. ζωτοὺς incuria typ. Cf. VV. DD.

5) Reſcribendum eſt: τὸ μέλιτι ἐφιστάμενον καὶ τ. Error ex ſcribendi compendio μέλι provenit, littera enim fini vocis impoſita oculos ſcribae facile effugit. Cf. VV. DD.

6) Litteram delevit, ſcriptum videtur: Ζώπαριν. Forte: Ζωπυρεῖν. At ob ſeriem litt. vox a loco exulat. Cf. VV. DD. qui meliora docent.

7) Heſychii interpretatio fuit: ζωμάρυστρον. Aut: ζωμάρυστρις. Male in Ald. Ζωμήρυσιν, quod in ſubſequentes editiones propagatum fuit.

8) In Ald. mendum typ. In ſeq. gloſſa itidem.

c. 1593. l. 13. Ζωπυρεῖ, ἀναζῆν π.
Z. ἀναζεῖν π. [9])

— l. 15. Ζωπυρῆσῦν, ἐξάπτειν ποιεῖ.
Ζωπυροῦν. ἐξάπτειν ποιοῦν.

Ζωπύρον τ. Κ. ἐν πύλαια.
Z. τ. Κ. ἐν Πυλαίᾳ.

c. 1594. l. 1. Ζωόπυρος, ὁ Π.
Ζώπυρος. ὁ Π.

— l. 9. Ζωρότερον, α. — νοεῖν.
Z. ἀ — νοοῦσι.

Ζώσατο, τ. — οὐδέποτε — ιέ ὁλ.
Z. τ. — οὐδέπω — πεντεκαιδεκάτης Ὅλ.

c. 1595. l. 14. Ζωυφίοις, μ. — κνωδάλ. ια, ἢ π.
Z. μ. — κνωδαλίοις. ἢ π. [10])

H.

H.

— l. ult. Ἡ, ψ. — ἶσον ἔφη [ἤ,] Ὅμηρος μὲν ε.
Ἡ. ψ. — ἶσον τῷ ἔφη. Ὅμηρος γοῦν ε.

c. 1596. l. 7. Ἡ, δ. — προτακτικὸν — ἐμῆ, σῆ, δ.
Ἡ. δ. — ὑποτακτικὸν — ἐμὴ, σὴ, ἢ, δ.

Ἡ, δ. — ἦν.
Ἡ. δ. — ἑῆ.

— l. 16. Ἡ ε. — ὄντως, [ἢ γένηται ἢ ἐφήμεν.]
Ἡ. ε. — ο.

— l. 20. Ἥιατο, ἐκάθετο.
H. ἐκάθητο.

— l. 22. Ἠβαιὸν, μ. — ἄβαιον οὐκ ε.
H. μ. — ἄβαιον, οὗ οὐκ ε.

c. 1597. l. 13. Ἡβήτης, α. — ἥληξ.
H. α. — ἥλιξ.

— l. 15. Ἡβητήρια, ἱστιατήρια, κ.
H. ἑστιατήρια. κ.

c. 1597.

9) Inconsulte correxit; reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

10) Litteram erasit; scriptum videtur; κνωδάλοια. At prima scriptura fuit: κνωδάλοις. Cyrilli Lex. ms. Ζουφίοις. μικροῖς ζώοις, ἤτι (Leg. ἤτοι) κνωδάλοις, ἢ πτινοῖς, (Leg. πτηνοῖς) ἢ σφίγξ. (Leg. σφηξί.) Cyrilli ms. decimi saeculi est, elegantis scripturae, et tantis vitiis inquinatum.

c. 1597. l. 15. Ἤβολον, ἡ. ἀπατῶσιν ε.
Ἠβόωντα, α.
Ἤβρηταις, α.
Ἠβώοιμι, α. [ἀκμάσσεσιν]
c. 1599. l. 1. Ἠγειρέθεντο, σ.
Ἠγεῖ, α.
—l. 5. Ἠγείθη, ε.
— l. 8. Ἠγέμην, ἤγαγον α.
— l. 16. Ἠγέρθοντο, η.
c. 1600. l. 15. Ἠγιλαίζει, δ.
— l. 19. Ἠγμένος, τ. πειθηνίης.
c. 1601. l. 1. Ἠγνοίεις, ἠπείθης.
Ἠγνοίησεν, η. — ὡς Ε.
— l. 17. Ἤγουν, η. — ἠγοδαίμων. β'.
c. 1602. l. 2. Ἠδαίμων, α.
Ἠδ' αἰγῶν, ἢ αἰγιδίων ἠδαιμόνουν ἠδ' ἀ.

H. η. — ἀπαντῶσιν ε.
Ἠβῶντα. α.
Ἠβρέτας. α.
H. α.
Ἠγερέθεντο. σ.
Ἠγῆ. α.
Ἠγείθη. ε.
Ἤγε μιν. ἤγαγεν α.
Ἠγερέθοντο. η.
Ἠγηλαίζει. δ.
Ἠ. τ. πειθήνιος.
H. ἠπείθεις.
Ἠ. η. — ὡς τό· Ε.
H. η. — ἦγ' ὁ δαίμων δεύτερος.
Ἠδ' αἰγῶν. α.
H. ἢ α. η. η. [11])

c. 1602.

11) Locum hunc turbatiſſimum VV. DD. nondum ſanarunt. Nodus, ni fallor, difficillimus latet in ἠγοδαίμων. β'. quo ſoluto, ſequentia Ἠδαίμων et ἠδαιμόνουν, quae aut correctiones, aut variae lectiones eſſe videntur, clariora fient. Mihi quidem, varie de hoc loco cogitanti, in mentem venit, quod numerus β' citatio Homerica eſſet, aut Iliados, aut Odyſſeas, e margine forte tranſcripta; nam in ms. poſt ἠγοδαίμων major diſtinctio (:), qua unaquaeque gloſſa finitur, poſita eſt. At nullum hi libri lumen dederunt; ſagaciores itaque manum admoveant.

c. 1612. l. 8. Ἠθημένος, δυλισμένος.
Ἠθημένη, ο.
— l. 13. Ἤθιραι, τ.
Ἠθλίομαι, α.
Ἠθμάρην, δ.
c. 1613. l. 5. Ἤθροιζεν, ἐθρύβει, σ.
— l. 11. Ἤϊα, β. — λυκωτήια πελων — θιμωνατιναίξι — νοούμενος.
c. 1614. l. 1. Ἤιδεῖ, η.
— l. ult. Ἠϊόεντι, η. — ἰοειδῆ καλὰς ἔχων Φ.
c. 1615. l. 2. Ἠϊόνα, α.
— l. 12. Ἠιερέθησαν, ε.
— l. 14. Ἠισίην, τ.
— l. 16. Ἠίσιν, ἱ αὐτῶν.
Ἤϊστο, ε.
[Ἤϊσιν ἐνὶ Φρεσίν.]
Ἠίστωσας, α.
c. 1616. l. 1. Ἠίσχυνεν, ε. — ἐπαρήνει.
— l. 6. Ἠϊὼν, α. — ὄχθα.
— l. 10. Ἠκάδα, ἠνδρομένην.

H. διυλισμένος.
Ἦ θ' ἡ μέν. ο.
Ἤθειραι. τ.
Ἠθλίωμαι. α.
Ἠθμάριον. δ.
H. ἐθορύβει. σ.
H. β. — λύκων τ' ἤϊα πέλονται — θημῶνα τιναίξει — γουνούμενος.
Ἠείδει. η. [16])
H. η. — ἰοειδῆ, ἣ καλὰς ἔχοντι Φ. [17])
Ἠϊών. α.
Ἠιερέθησαν. ε. [18])
Ἠισι. τ.
Ἠισιν. ἰ. α. ἦσιν ἐνὶ Φρεσίν. [19])
Ἠίστωτο. ε.
H. α.
H. ε. — ἐπαρῴνει.
H. α. — ὄχθη.
H. ἠνδρωμένην.

c. 1616.

16) Gloſſam duplici accentu notatam typotheta ed. Ald. male diviſit. Veram ſcripturam VV. DD. reſtituerunt.

17) Poſtrema: ἰοειδῆ κ. rel. e margine deſcripta eſſe ſuſpicor.

18) In Ald. vitium typ.

19) Verba annexa ex ſubſequentibus huc retraxit.

c. 1616. l. 12. Ἤκαιεν, o. — ἔπεμψεν. | Ἤκεν. o. — ε. δασυνομένως. [20])

c. 1617. l. 9. Ἠκὴ, κογκὴ, ἐπιδοματὶς, α. | H. ἀκωκή. ἐπιδοραtὶς. α. [1])

c. 1618. l. 5. Ἠλακάτη, τ. — ἠλακάτη τ. ἰοδνεφέεσι, κ. | H. τ. — η. τ. ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. κ. [2])

— l. 8. Ἠλάκατα στρεφῶσα, κ. | H. στρωφῶσα. κ. [3])

— l. ult. Ἠλακατοίαι, α. — ποιηλακάτου ὡς ἦν ἐρώμενος [ἠρώμενος] H. | Ἠλακάτοια. α. — ἐπὶ Ἠλακάτῳ, ὃς ἦν ε. H. [4])

c. 1619.

20) V. δασυνομένως a Muſuro perſpicuitatis cauſa adjuncta eſt. Duas opinabar gloſſas Ἤ κεν, καὶ Ἤκεν in Ἤκαιεν conflatas eſſe; vero autem ſimilius eſt, ſcripturam codicis ex correctione: Ηκαιν. ortam eſſe. In hanc gloſſam aliasque ſimiles transferantur, quae nuper ad V. Ἤδος notavi.

1) Legerem: λόγχη. et dubium fere erit, quodnam praeferendum ſit.

2) Scriptura ἰοδνεφέεσι nata eſt ex compendio finali, quo verſus Homericus a Lexicographo truncabatur, qui a Muſuro deinde continuatus fuit. Moneo haec, ne quis poſtea in ejusmodi ſcribarum erroribus novas lectiones quaerat. In Ald. error typ.

3) Haec in editis cum praecedentibus bene conjuncta ſunt.

4) A typotheta Ἠλακάτια, quod in reliquas edd. tranſiit; praeferenda eſt codicis ſcriptura. V. ἠρώμενος, cujus praecedens ἐρώμενος emendatio eſt, Muſurus bene eliminavit; at ποιηλακάτου male correxit, in codice enim archetypo ſtabat: πηλακάτου. id eſt, πρὸς Ἠλακάτου. Lexicographus ſolam nominis aut ludorum originem docet.

c. 1619. l. 11. Ἠλασκάζει, ε. — αὐτὸν. λούμενος τ.	Ἠλυσκάζει. ε. — αὐτὸν εἰλούμενος τ. [5]
c. 1620. l. 2. Ἠλάστεον, ε.	Ἠλάστρεον. ε. [6]
— l. 11. Ἠλεὲ., τὸ ἐκ φρέ-νας.	Ἠλεμάτους. ἄφρονας. [7]
Ἠλεὲ, μ. — νήλεος ὅστ' ἐφεῖκε.	H. μ. — ἠλεὸς ὅς τ' ἐφέ-κε. [8]
Ἤλειτεν, η.	Ἤλιτεν. η.
c. 1621. l. 3. Ἤλεκτρος μ. — τῷ αἰγείρω — Ἰλιάδων.	H. μ. — τῶν αἰγείρων — Ἡλιάδων.
Ἠλέκτρων, ὁ η. — οὐσίαν, [ἢ ἠλέκτωρ, περὶ οὗ φησὶν χρῆσις τῆς ἠλέκτρου τε οὐσίαν,] ἢ ὁ α.	H. ὁ η. — οὐσίαν, ἢ ὁ α. [9]
— l. ult. Ἠλενομένῳ, ὀδυνο-μένῳ	Ἠλαινομένῳ. ὀδυνωμένῳ.
c. 1622. l. 1. Ἠλεὴς, α. ἠλί-θεος.	H. α. ἠλίθιος.
— l. 16. Ἠλίλατο, ε.	Ἠλήλατο. ε.

c. 1623.

5) Scripturam gloſſae depravavit, et litteram in v. λούμε-νος expunxit. Cf. VV. DD. qui ms. lectionem Heſychio reddiderunt.

6) Sub V. Ἠλάστεον Heſychius tacite ἠλάστρεον explicat, quod Muſurum fefellit; niſi forte περιεφέροντο a quo-dam adjunctum ſit, qui Ἠλάστρεον cum Ἠλάστεον con-fundebat. Cf. VV. DD.

7) Integram gloſſam delevit; quae vero deſcripſi, excepta ultima gloſſae littera, clare adhuc leguntur.

8) Vitioſa Aldinae lectio a typotheta proficiſcitur.

9) Quae hic Muſurus excluſit, praecedentia et corrigere et ſupplere videntur; locum turbatum et mutilum hoc modo reſtituendum eſſe exiſtimo; ἢ ἠλέκτωρ (παρὰ τὴν τοῦ χρυσίου ἠλέκτρου τε οὐσίαν) περὶ οὗ φησίν ..... Lo-cus Homeri, in quo ſol ἠλέκτωρ dicitur, hic a ſcriba omiſſus videtur. Cf. VV. DD.

c. 1623. l. 5. Ἠλίβατον, υ. — ἀλὴ β. — ἠλιφαινόμον.	H. υ. ἀλὶ β. — ἡλίῳ φαινόμενον.
— l. 15. Ἤλιθα, α. — ἀλὺς — μετὰ τὴν, ε.	H. α. — ἄλις — μάτην, ε. [10])
c. 1624. l. 1. Ἠλιθιώτης, π.	Ἠλιθιότης. π.
c. 1625. l. 3. Ἤλητεν. η.	Ἤλιτεν. η.
Ἠλητήσας, α.	Ἠλιτήσας. α.
Ἠλιτόμηνα, ἐλαττόμενα τ.	H. ἐλαττώμενα τ.
Ἠλιτομήνιεν, ὁ μ.	Ἠλιτόμηνις. ὁ. μ.
Ἠλιτόμηνον, π. — λιπόμενον, τ.	H. π. — λειπόμενον, τ.
— l. ult. Ἧλοι, περῶναι, ε.	H. περόναι. ε.
c. 1626. l. 6. Ἤλυ, ε.	H. ε. [11])
— l. 14. Ἠλυκῦσαι, σ.	Ἠλυκῆσαι. σ.
— l. 16. Ἤλυξεν, ε. ἐξέκλινεν.	H. ε. ε.
[Ἠλύξων, φυγών.]	
Ἠλύσθη, ε.	H. ε.
c. 1628. l. 4. Ἠμαθώης, α.	Ἠμαθόεις. α.
— l. 5. Ἠμαθόεντος, τ. — ἀμαθίαν — ἢ παρορέει ἠμαθόης ποτε, ἢ μ.	Ἠμαθόεντα. τ. — ἄμαθον — ἢ παρ' ὃν ῥέει Ἄμαθος ποταμός. ἢ μ. [12])

10) Scriptura μετὰ τὴν ex compendio vocis haud intellecto oritur.

11) Correxerat: Ἤλυθεν. At delevit, quod typothetam latuisse videtur.

12) Ex Etymologo locum restituisse videtur. Mallem: ἢ παρ' ὃ ῥέει ἠμαθόεις ποταμός. In veterum scriptis emendandis primae scripturae tramite presse insistendum est, nec, nisi summa urgeat necessitas, ab eo declinandum. Vitiosum ποτε oritur ex $\overline{\pi}^{o}$ aut πo^{τ}, solito v. ποταμὸς compendio.

c. 1628. l. 10. Ἥμαθον, η. — π κυζικῆναι. — H. η. — παρὰ Κυζικηνοῖς.

c. 1629. l. 4. Ἦμαρ ἀγκαῖον τ. — H. ἀναγκαῖον. τ.

— l. 15. Ἡμάτιοι, η. ἀνθημερινοί. — H. η. αὐθημερινοί.

c. 1630. l. 16. Ἡμένη, ἐν κόποις κ. — H. εν κόλποις κ.

Ἧμεν, ἄν. — Ἧ κεν. ὄντως ἄν.

Ἡμένη πηλειάς, π. — H. πελειάς. π.

c. 1631. l. 3. Ἥμεναι, ο. — τὰ αἰγείρου ἀλλήλων ἐπέστραπται, οὕτω καὶ Ἀλκίνου θεράπεναι — ἐκθέροντο. — H. ο. — τῆς αἰγείρου ἀλλήλων ἀπέστραπται, οὕτω καὶ αἱ Ἀλκίνου θεράπαιναι — εθέροντο. [13])

c. 1632. l. 4. Ἡμερολόγιον, μ. — κύστην. — H. μ. — κύστιν.

— l. 13. Ἥμερσεν, ε. — ἡμάρτιζεν. — H. ε. — η.

[Ἡμερτὸν, ἐπέραστον.]

Ἡμερώλιας, τ. — H. τ. [14])

— l. 19. Ἧ μὴν, α. — δὴ ἦ ε. — H. α. — δη. καὶ ἤμην, ε. [15])

13) Reponendum eſt: ἐπέστραπται — ἐπεστραμμέναι. Praepp. ἐπὶ et ἀπὸ, non modo per ſe, ſed et in compoſitis ſaepiſſime permiſcentur. Male in Ald. ἐνθέροντο.

14) Gloſſam Ἡμερτὸν, pro Ἰμερτὸν, ut ſpuriam et ab hoc loco alienam, rejecit. Ego eam genuinam crederem, quin et ab ipſo Lexicographo ſic ſcriptam, nec enim antiqui eadem, qua nos hodie, diligentia orthographiae leges obſervabant, quod non modo veteres ipſorum libri ſcripti, ſed et inſcriptiones quamplurimae luculenter teſtantur. Reſpicitur ad Il. B. v. 751. ubi ἱμερτὸν urbis Titareſii epitheton eſt.

15) Conferantur, quae ſupra ad V. Ἧδος monui.

c. 1632. l. ult. Ἡμιδακὶς, η.	Ἡμιδαής. η. [16])
c. 1633. l. 2. Ἡμιδαπὸς, ε.	Ἡμεδαπός. ε.
— l. 8. Ἡμίεκτον, τὸ τετραγώνικον — ἕκτεος — κυνίκων μή — ἐκ τῶν χοινικῶν, κ.	Η. τὸ τετραχοίνικον — ἕκτου — χοινίκων τεσσαρακονταοκτώ — ὀκτὼ χοίνικες. κ.
c. 1634. l. 3. Ἡμιμέγιστον, ἡμιόμναιον.	Η. ἡμίμναιον.
— l. 7. Ἡμῖν ἀπὸ, α. [Ἡμῶν, ἡμῶν. λέγεται δὲ καὶ αὐτοῖς.]	Η. α.
Ἡμιόγδοον, ο. — χοεῖς.	Η. ο. χ. [17])
— l. 12. Ἡμιόλιος, δρικητὴς, κ. — τὸ ἥμισυ ε.	Η. δίκροτος. κ. — τὸ ἓν καὶ η. ε.
— l. 16. Ἡμίονος, [μουσμῶν ἢ μοῦλα.]	Η. ὀρεύς.
c. 1635. l. 4. Ἡμιπέλεκα, τ.	Ἡμιπέλεκκα. τ.
Ἡμιπέλεκον, τ. πέλεκυ κ.	Ἡμιπέλεκκον. τ. — πέλεκυς κ.
Ἡμιπέλεκάς, π.	Ἡμιπέλεκκας. π.
Ἡμίπολον, τ. — ἀν̄ ὀυ.	Η. τ. — οὐρανοῦ. [18])
Ἡμίσ. ας, τ.	Ἡμίσεας. τ. [19])

16) Bene correxit. Origo mendi haec est: Ἡμιδαίς. scriba solito more litteram inter lineam notatam voci inseruit, et η pro κ accepit.

17) In glossa a Musuro ejecta prima pars; Ἡμῶν, ἡμῶν. (Pro Ἡμῶν ἀπὸ, ἀφ' ἡμῶν.) praecedentem glossam corrigere videtur. Altera: λέγεται δὲ καὶ αὐτοῖς. variam lectionem Il. A. v. 67. indicat; olim enim versus Homericus ita quoque legebatur: Βούλεται ἀντιάσας αὐτοῖς ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. Referendum est αὐτοῖς ad praecedens Ἀχαιοὺς, et lectio optime procedit. In Ald. χορεῖς culpa typ.

18) Scribendi compendia ὀυο̄υ et ἀνο̄υ librarius confudit.

19) Litteram exscalpsit; scriptum videtur: Ἡμίσιας.

c. 1635. l. 4.	Ἡμισάλεκτος, ε. — σεσαλευομένον, σαλεύοντες γ.	Ἡμισάλευτος. ε. — σεσαλευμένον. σαλεύονται γ. [20])
— l. ult.	Ἥμισυ, ἢ η. — νομίσματα.	H. ἢ η. — νόμισμά τι.
c. 1636. l. 15.	Ἡμίφθη. η.	Ἡμείφθη. η.
— l. 17.	Ἡμιφώσιον, σ. ῥάκκος.	H. σ. ῥάκος.
c. 1637. l. 1.	Ἥμιψα, η.	Ἥμειψα. η.
— l. 6.	Ἥμονες, α. — ὀρχισταί.	H. α. — ὀρχησταί.
— l. 8.	Ἥρμοξεν, α. ἐποίησεν, ἄμορος, α.	H. α. ἐποίησεν. Ἥμορος. α.
— l. 15.	Ἡμπιέχετο, π. Ἡμπιέσχετο, ε.	Ἡμπίσχετο. π. Ἡμπίσχετο. ε.
— l. 19.	Ἥμπλακεν, ἠδίκησεν, η.	H. ἠδίκηκεν. η. [1])
c. 1638. l. 6.	Ἡμυσείη, κ. πίσεσεν.	Ἡμύσεσε. κ. πέσοι.
— l. 12.	Ἡμωδίασαν, ἠναίρχησαν, α.	H. ἐναίρχησαν. α.
— l. 18.	Ἥν, δ. — ἢ μὴ ἐάν. — διακίσεται.	H. δ. — ἢ τὴν ἐάν. — διαείσεται. [2])
c. 1639. l. 3.	Ἥνασεν, ε.	Ἥνασσεν. ε.
— l. 5.	Ἥνδανεν, ἤρεσκεν, ἠύξανεν, ω.	H. η. καὶ ἤλδανεν, η. ω. [3])

20) Interpretationis correctionem typotheta neglexit.

1) In Ald. Ἥμπακεν culpa typ.

2) Correctum erat: διαίσεται. Deſcriptum fuit: διακίσεται. Nemo, niſi quamplurimos veterum libros ſcriptos evolverit, foedam ſcribarum barbariem ſibi fingere poteſt.

3) Muſuri interpolatione carere poſſumus, nam ἠύξανεν ſine dubio e margine tranſcriptum eſt, notatum ſcilicet a quo-

c. 1639. l. 11.	Ἠνδρωμένος, α.	Ἠνδρωμένη. α.
— l. 16.	Ἠνείγκαντο, η.	Ἠνέγκαντο. η. [4])
c. 1640. l. 3.	Ἠνεμείδες, η.	Ἠνεμῶδες. η.
	Ἠνεμὸν, υ. μεταίωρον.	Ἠνεμόεν. υ. μετέωρον.
— l. 6.	Ἠνεμόησσα, υ.	Ἠνεμόεσσα. υ.
— l. 10.	Ἠνέπατι, ε.	Ἠνίπαπεν. ε.
— l. ult.	Ἠνιάσειγαλοῦνται, λ.	Ἠνία σιγαλόεντα. λ.
c. 1641. l. 1.	Ἠνίδαικτος, η.	Ἠμιδαΐκτος. η.
— l. 4.	Ἠνιοπήϊα, ο.	Ἠνιοπῆα. ο. [5])
	Ἠνιόπι, λ.	Ἠνοπι. λ.
c. 1642. l. 2.	Ἠνὶς, ε.	Ἠνεις. ε. [6])
— l. 5.	Ἠνον, ἤνοον.	Ἠνον. ἤνυον.
	Ἠνοπα, λ. — ἔνιχον, δ.	Η. λ. — ἔνιχοι. δ. [7])
	Ἠνὸρ, α.	Ἠνορέην. α.
	Ἠνορέηφι, τ.	Η. τ.
	[Ἠνόησεν, ἀνδρεία,] ἤνορον, η.	Ἠνορον. η. [8])

a quodam, qui ἤλδανεν cum ἤνδανεν confuderat. Lexicographus quidem varias unius ejusdemque gloſſae ſcriptiones tacite interdum exponit, raro autem voces adeo diverſas interpretando permiſcet. Locus denique alienus, quem ἠΰξανεν occupat, ejusdem originem evidenter demonſtrat. Cf. VV. DD.

4) Prima ſcriptura fuit: Ἠνείκαντο. Reponatur: Ἠνέγκαντο. quod Homericum eſt. Cf. VV. DD.

5) Correctionem typotheta non advertit.

6) Cf. VV. DD. qui codicis ſcripturam reſtituerunt.

7) Qua ratione ἔνιχον in ἔνιχοι mutaverit, nec ego intelligo, nec alii forte intelligent. Cf. VV. DD. quorum emendatio (ἔνηχον) codicis ſcriptione firmatur.

8) Quae a Muſuro deleta ſunt aut variam praecedentis gloſſae lectionem, aut ejusdem additamentum aliquod repraeſentant; nam, ni fallor, ex Ἠνορέῃσιν, ἀνδρείαις corrupta ſunt.

c. 1643. l. 14. Ἤν τοι, ἐάν σοι. [ἢ ἄν τι, τινά σοι.]	H. ε.
Ἤντοτε, υ.	Ἤντετο. υ.
Ἤντ' ὁπότ' ἦσαν, ε.	Ἦν ὁπότ' ἦσαν. ε. [9])
c. 1644. l. 2. Ἤνυστρον, ἡ π. — τῷ μαρυκαζομένων — γάστριον η.	H. ἡ π. — τῶν μηρυκαζομένων — ὑπογάστριον η. [10])
— l. 11. Ἥξει, ἐλεύσεται, [ἔλθη.]	H. ε. [11])
Ἥξεν, σ.	Ἥ,ξεν. ἢ εἶξε. σ. [12])
— l. 18. Ἤοιαι, ὀκτάλογος H.	Ἠοιαι. ὁ κατάλογος H.
Ἠοίην, ο. — μέχρι καὶ ω.	H. ο. μέχρι μεσημβρινῆς ω. [13])
Ἠοίην, τ. — παννάσις.	H. τ. — Πανύασις.
c. 1645. l. 3. Ἠιόνησας, κ.	Ἠόνησας. κ. [14])
— l. 5. Ἢ οὐχ ἅλις, ἢ οὐκίκανον.	H. ἢ οὐχ ἱκανόν [15])

c. 1645.

9) Musuri mentem non perspicio. Ex interpretatione liquet, glossam ex Ἐν τῷ ποτ' ἦσαν corruptam esse; at sic loco suo mota est, nisi dixerimus, Lexicographum (quod saepius forte factum fuerit) ex vitioso codice descripsisse.

10) Cyrilli Lex. ms. Ἤνυστρον. τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός.

11) Correxerat: ἔλθοι.

12) Textum perspicuitatis causa interpolavit.

13) Antea καὶ signo notaverat. Num vero καὶ ex numero κ' natum sit, aliis disquirendum relinquo.

14) VV. DD. Ἠ,ονησας bene rescripserunt.

15) Scriptura οὐκίκανον ad indolem vetustiorum codicum mss., in quibus fortis adspiratio saepius tollitur, pertinet.

c. 1645. l. 9. Ἥπαρ, ε. — καὶ ἀλη — Η. ε. — καὶ ὕπαρ, ἀλήθεια. [16])

— l. 11. Ἡπαύντηνται, π. Ἡπάτηνται. π. [17])

— l. 24. Ἡπειόδωρος, ἤπεια κ. Ἡπιόδωρος. ἤπια κ.

c. 1646. l. 6. Ἡπεροπεύειν, ε. — παραλογίζεσθαι. Η. ε. — π.

[Ἤπερ, ὅπα.]

Ἤπερδη, ο. Ἤπερ δή. ο. [18])

— l. 11. Ἤπερ οὖν, ὥσπερ ἤ, κ. Η. ὡσπερεὶ, κ.

c. 1647. l. 5. Ἡπίτρια, ρ. Ἡπήτρια. ρ.

c. 1648. l. 1. Ἡπυματίθησεν, η. Ἤ πυμάτη θεεν. η.

— l. 4. Ἡ. ., τ. — καὶ ἐπὶ τ. — καὶ ἤρα, τὸν δ' ἔρα καὶ τ. Ἤρι. τ. — καὶ ἤ ῥὰ, ἐπὶ τ. — καὶ ἤρα, τὸν ἀέρα. καὶ Ἤραν, τ. [19])

— l. 8. Ἤρα, η. ὄντως, ἤ χ. — ἐπικουρίας — ἐπὶ Ἤ ῥά. η. ὄντως. ἤ ἔφη. καὶ Ἤρα, ἤ χ. —

16) V. ὕπαρ Heſychio male tribuit, nam ἀλήθεια a Graeculo quodam, qui pronunciationis vitio ὕπαρ in mente habuit, adjectum eſſe videtur. Cf. VV. DD.

17) Correctio a typotheta neglecta eſt.

18) Cur Ἤπερ, ὅπα (Pro Ἤπερ ὅπη, aut ὅπη ἄν, aut ὅπως) deleverit, neſcio. Obſerventur, quae ad v. Ἤ οὐχ ἅλις de tenui vetuſtiorum mss. adſpiratione monui.

19) Bilem hic movet. In ipſa gloſſa duas litteras delevit; ſcriptum videtur aut Ἠὲρ, aut Ἠὰρ, quod primum in Ἠέρι mutaverat. Totam appendicem a verbis καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρα ad finem usque e margine intruſam eſſe ſuſpicor.

	ἤρα — Διΐ, [ἢ ἔφη.]	ἐπικουρίαν — ἐπίηρα — Διΐ. [20])
c. 1648. l. 12.	Ἡραινεῖ, λ.	Ἡραίνει. λ.
— l. 14.	Ἡρακαιδηοῦτως ε. ἤρα καὶ ἐξόχων ο.	Ἢ ῥά. καὶ δὴ οὕτως ε. Ἢ ῥά, καὶ ἐξ ὀχέων. ο. [1])
— l. ult.	Ἡρακλείᾳ, λ. τὴν ε. μαγνίτην — διαλλαττουσι, κ. — μαγνήτην — ἐνίοτε — ἐλύδιε πόλεως — σιδερίτην — ἡρακλεώτην.	Ἡρακλείᾳ λ. ἣν ε. μαγνίτιν — διαλλάττουσι γὰρ, κ. — μαγνῆτιν — ἐν Ἴωνι — ἐν Λυδίᾳ πόλεως — Σιδερίτιν — Ἡρακλεῶτιν. [2])
c. 1649. l. 17.	Ἡρακλᾶν [ὡς καλὸν] τὸν H. — λίθον γ.	Ἡράκαλον. τὸν H. — ἐκάλουν γ. [3])

c. 1650.

20) Verba ἢ ἔφη. quae aperte e margine ſunt, ſuperioribus inſeruit. Interpolatio καὶ Ἢρα ſupervacua eſt, valent enim, quae ad v. Ἢδος animadverti. Voces denique ἐπὶ ἤρα male in unam contraxit; vis enim exempli perditur, nec locum, quem Lexicographus innuit, praeſentem habuiſſe videtur. Cf. VV. DD.

1) Cum Iſ. Voſſio diſtinguendum eſt: Ἢ ῥὰ καί. δ. Sunt enim Homeri verba. et ſeries alphabetica hoc requirit.

2) Vocem ἐνίοτε una cum γρ. delevit. Vulgatum Σιδηρίτιν a typotheta eſt.

3) In ὡς καλὸν delendis parum acute verſatus eſt; ſunt enim, ut opinor, variae ipſius gloſſae lectiones pro more Lexicographi a latere notatae, et ita ſcribi debebant: Ἡρακλᾶν, εις, καλον. τὸν H. (Facili ſcribarum errore εις in ως mutatum eſt) Id eſt, praeter Ἡρακλᾶν dici etiam Ἡράκλεις et Ἡράκαλον. Cf. VV. DD. Ante τὸν H. vox οὕτως, ut et in aliis gloſſis, ob compendii difficultatem neglecta eſſe videtur. Ex λίθον refinxit ἐκάλουν, ad ſenſum bene, ſed ad codicis ſcripturam peſſime; litteras enim ϑ et σ ob ſoni affinitatem ſaepius in libris ſcriptis commutari tironibus notum eſt, hinc aut λίσσονται aut ἐλίσσοντο Heſychio reſtituendum eſt. In

Ald.

c. 1650. l. 9. Ἤραξεν, ε. — ἔῤῥιξεν.
H. ε. — ἔῤῥηξεν.

Ἤραρεν, η. ἥρμωσεν, εὐπρέπεσεν.
H. η. ἥρμοσεν. εὐπρέπησεν.

Ἠράρωμεν, ἡρμωσαμεν, η.
Ἠράρομεν. ἡρμόσαμεν. η.

Ἤραρον, ε. — ἥρμωσαν.
H. ε. — ἥρμοσαν.

Ἠρασάμην, ἠράθη.
H. ἠράθην.

c. 1651. l. 4. Ἠρᾶτον, τὸν ἠρέαστρατιόν.
Ἤρανον, τὸν βασιλέα. στρατηγόν. [4])

— l. 9. Ἠρέα, η.
Ἠρέμα. η.

— l. 15. Ἠρέμα, α. — σχολεῶς.
H. α. — σχολαίως.

— l. 20. Ἤρεσεν, η.
Ἤρεσσεν. η. [5])

c. 1652. l. 8. Ἠρήκασιν, εἶπον, πεπορθήκασιν.
H. πεπορθήκασιν. καὶ εἶπον διὰ τῆς ει.

Ἠρηκότων, π. εἰπόντων.
H. π. καὶ διὰ τῆς ει ε.

Ἠρηκὼς, ν. εἰπών.
H. ν. ε. διὰ τῆς ει. [6])

Ἠρημένοι, ε. — ἐπικριθέντες.
H. ε. — ε.

[Ἤρηντο, ἀρμόστως πράττειν.]

Ἠρήρει, ε.
H. ε. [7])

Ἠριρίετο, η. ἤριξεν, ε.
Ἠρήρειστο. η. ἐστήριξεν. ε.

c. 1652.

Ald. Muſuri correctionem typotheta male diviſit; cum vero locum correctionibus maculatum viderit, ſignum, quod codex ms. non agnoſcit, injuſſus adjunxiſſe videtur.

4) Ald. Ἠράνον culpa typ. Tempore forte gloſſa reſtituetur.

5) Correctionem typotheta neglexit.

6) Cf. VV. DD. quibus Muſuri additamenta impoſuere.

7) Gloſſa a Muſuro ejecta ita potius diſtinguenda videtur: Ἤρην, τὸ α. Quomodo Ἤρην reſtitui debeat, neſcio. Quamplurimae in Heſychio gloſſae ſunt, quibus longo demum uſu, et locorum, ad quae reſpicitur, indagatione medela primum afferri poteſt.

c. 1652. l. 20.	Ἥριον, π.	Ἠρι. π.
— l. ult.	Ἠριγένιαν, ἡ τ. — ἠλέ. να, η.	Ἠριγένεια. ἡ τ. — ἢ λέ-αινα. η. [8])
c. 1653. l. 6.	Ἠριεργὴς, τυμβόρυχος.	H. τυμβώρυχος.
— l. 12.	Ἠρίμα, ο.	Ἠρι μάλα. ο.
— l. ult.	Ἠρι σάλπιγξ, ο. τὸ ε.	Ἠρισάλπιγξ, ο. τὶ ε.
c. 1654. l. 1.	Ἤριν, τ. ἤριν.	H. τ. ἶριν.
— l. 4.	Ἠρινοτόκου, α. — κατεοφόρους τελούντων ἔαρι.	H. α. — κατ' ἔαρ φόρους τελούντων.
	Ἤρις, ὡς ἐαρινῶς.	Ἠρι. ἔαρι.
	Ἠρίον, μ.	Ἠρινός. ἐαρινός. Ἠρίον. μ. [9])
c. 1655. l. 1.	Ἠρέρίχθη, ἐρέράχη.	H. ἐρέράγη.
	Ἠρίομεν, ε.	Ἠρέιομεν. ε.
c. 1656. l. 8.	Ἤρωσεν, ε.	Ἤροσεν. ε.

8) Litteram delevit; ſcriptum videtur: ἠλέενα.

9) Ex ἔαρι novum articulum male effinxit, eſt enim marginalis correctio mendoſi κατεοφ. pro quo legendum eſſet: ἔαρι φ. Quod vero in Ἤρις, ὡς ἐαρινῶς. gloſſa Ἠρινός. ἐαρινός. lateat, egregie et acute vidit. Primaeva gloſſae ſcriptio fuit proprie Ἠρινῶς, ἐαρινῶς, quod non modo Marciani codicis ſcriptura, verum et ipſa ſeries alphabetica docet; vetuſtiora quoque mss. evolvendo multis confirmatum deprehendimus exemplis, quod ab antiquioribus etiam ſcribis oxytona in ὸς cum ῶς ob ſoni forte affinitatem ſaepius deſcripta fuerint. V. Ἠρινὸς in memoriam mihi revocat locum Solonis (Analectt. Brunckii tom. 1. p. 65. VI. v. 20.) quem, cum nondum a VV. DD. notatus ſit, hic adſcribam:

Ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος· ἐξαπίνης δὲ,
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
ἠρινὸς, ὃς πόντου. —

Subita irae Jovis ceſſatio cum venti verni velocitate comparatur.

c. 1656. l. ult. Ἠροφίλη, σιβύλης ο.	H. Σιβύλλης ο.
c. 1657. l. 1. Ἤρρηεν, ἀπόλλυτο.	Ἤρρεεν. ἀπώλλυτο.
Ἤρρηκεν, ε. — ἐρεκνήσου — ζόντων.	Ἤρρ' ἤκεν. ε. — ἔρρ' ἐκνήσου — ζωόντων. [10])
— l. 8. Ἤρτα, ἐκρεμάνυεν.	H. ἐκρεμάννυεν.
— l. 10. Ἠρτάμησεν, ἐταραξεν, διοίκησεν, η.	H. ἐτάραξε. διώκησεν. η. [11])
— l. 12. Ἠρταριάζομεν, ε.	Ἠρτιάζομεν. ε. [12])
c. 1658. l. 3. Ἠρυγγάνετο, δεδάσυντο.	H. ἐδάσυντο.
— l. 14. Ἠρύκαλον, τ. — ἐπικοριστικῶς	H. τ. — ὑποκοριστικῶς.
c. 1659. l. 4. Ἤρχθη, ἐπὶ τ. — χαίρων α.	H. ἀντὶ τ. — χειρῶν α. [13])
c. 1660. l. 1. Ἡρώων, π. — κεράσατο M.	H. π. — κεράσσατο M.
— l. 10. Ἥσαι, παύσαι, κ.	H. πέπαυσαι. κ.
— l. 15. Ἥσας, η. — ἢ ἰάσασθαι, θεραπεῦσαι, ἢ χ.	H. η. — ἢ ἐπὶ τοῦ ἰάσασθαι, καὶ θ. ἢ χ. [14])

10) Typotheta correctionem neglexit, et loco ζωόντων posuit τωόντων.

11) Semel monuisse sufficiat, quod Musurus ν ephelcysticon, quando ante consonantem verbis affigitur, ubique per totum codicem exscalpserit; hoc vero codex Hesychii Marcianus cum omnibus, quos ego quidem tractavi, vetustioribus libris scriptis commune habet, et inter reliqua vetustatis codicis archetypi indicia referendum est. In Ald. mendum typ. Ἤρ

12) Monstrosa codicis lectio nata est ex correctione: Ἀρτιάζομεν. Describendo litterae transponebantur.

13) Bene emendavit. Verba: χειρῶν ἀδίκων. in margine olim adposita fuisse suspicor. Cf. VV. DD.

c. 1666. l. 21. Ἥφαιστος, c. — ἰδυίησιν — πραπίδεσσιν. c. | H. o. — ἰδυίησιν — πραπίδεσσιν. o

c. 1667. l. 1. Ἥφασεν, εἰήλαφα. | H. εἰήλαφα.

— l. 7. Ἡφερέφων, ε. | Ἡμφερεφῶν. ε. [3])

— l. 11. Ἡφίεσαν, ε. εἴον. | H. ε. εἴων.

[Ἡφιστροῖο, τοῦ πυρός.]
Ἡφρονεύσαντο, ε. | Ἡφρονεύσαντο. ε.

— l. 20. Ἡχεῖον, τ. μεγάδι χ. | H. τ. — μαγάδι χ.

c. 1668. l. 14. Ἤχλησεν, ε. ἀχλαΐ. | Ἤχλυσεν. ε. — ἀχλύϊ.

— l. 18. Ἤχου ἐνθάδε ἠχὼ, μακρὰ Φ. — ἐπανιοῦσα. | Ἠχὼ ἐνθάδε ἠχώ. μακρὰ Φ. — ἐπανιοῦσα. [4])

c. 1669. l. 5. Ἠώα, ἡ κ. ἐθνικῶς. | H. ἡ κ. ε.

[Ἠωήματι, μίᾳ ἡμέρᾳ.]
Ἠῶθεν, π. | H. π. [5])
Ἠώθι πρὸ, υ. | Ἠόθι πρό. υ. [6])

— l. 12. Ἠώρετο, ἐκρέμματο, ε. | Ἠωρεῖτο. ἐκρέματο. ε.

c. 1669.

3) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Ἡφερόφων. Cf. VV. DD.

4) Duae gloſſae ſcribarum inſcitia coaluiſſe videntur. Ἤχου oritur ex Ἤχι, ut accentus aperte declarat; neceſſe etiam eſt, ut olim ου eundem fere ſonum habuerit cum jota, cujus ſedem in vetuſtioribus mss. ſaepius occupat. Gloſſae ergo ita ſeparandae ſunt: Ἤχι. ἐνθάδε. Ἠχώ. μ. In ἐπανιοῦται compendium exitus male deſcriptum eſt. Cf. VV. DD. Niſi forte Ἤχου ἐνθάδε ad ſuperiora Ἤχί που olim pertinuerint, et male huc e margine deducta ſint. Rem alii definiant.

5) Bene correxerat: Ἰῷ ἤματι. μ. Gloſſam, utpote a loco alienam, excluſit.

6) Ex Homero, quem Lexicographus reſpicit. VV. DD. Ἠῶθι πρὸ reſtituerunt.

c. 1669. l. 15. Ἠὼς, ἡ. — αὔγος — ἄξετο — ἤδε δέμοινεν ἠὼς ἡ ἐνδ. — — παννυχὶ ἠμέρηγε κ.

H. η. — αὐγή — ἀέξετο — ἡ δὲ μὲν ἠὼς ἐνδ. — παννυχίη μὲν ἤγε κ. [7])

Θ Θ

c. 1670. l. 7. Θαάσει, κ. Θαάσσει. κ.

c. 1672. l. 11. Θαλάμιος, λ. ὁ δεσμὸς ζ. Θ. λ. ὁ ἔσχατος, ὁ δὲ μέσος ζ.

— l. 14. Θαλάμοιο ν. κατασκευασμένου ν. Θ. ν. κατεσκευασμένου ν.

c. 1674. l. 10. Θαλείη, ε. Θαλίη. ε.

c. 1675. l. 3. Θαλερὸν δ. — καὶ ξ. Θ. δ. — καὶ μὴ ξ.

— l. 7. Θαλέων, τ. — ποιούντων [ἡδονῶν] π. Θ. τ. — π. π. [8])

— l. 18. Θάλλικα, σάκου, ε. Θ. σάκους ε. [9])

c. 1676. l. 5. ΘαλλοΦόρους πομπεύων ὁ Α. ΘαλλόΦορος. ὁ πομπεύων Α.

— l. 18. Θαλυκρὸν, ἰ. — χλυρόν. Θ. ἰ. — χλωρόν. [10])

c. 1677. l. 9. Θαμάκεις, π. Θαμάκις. π.

c. 1677.

7) Versus Homericos male restituit; prior enim ms. auctoritate ita scribendus est: ἤδε δέ μοι νῦν ἠὼς ἐνδ. posterior: παννυχίη μὲν ῥ' ἤγε κ. Quemadmodum et hodie apud Homerum leguntur. Cf. VV. DD. qui loca notarunt.

8) V. ἡδονῶν, quam Musurus delevit, est procul dubio sequentis παιγνίων varia lectio.

9) Salmasius emendavit: σάκκου ε. quod codicis scriptura firmatur.

10) Trillèri conjecturam χλιαρὸν scriptura codicis probabilem reddit. Cf. VV. DD.

c. 1661. l. 2. Ἧσειν, π. — θεραπεύειν — κορέσαι. H. π. — θεραπεύσειν — κορέσειν.

— l. 5. Ἧσεν, εἵασεν. H. ε. ἐκάθισεν.[15])

Ἧθα, η. υ. [ἐκάθισεν.] H. η. υ.

— l. 9. Ἧθατο, ε. Ἧθετο. ε.

. θαι, ε. Ἧθην. ε.

— l. 12. Ἠσὶ [ἢ] φησὶ, λέξει, ὑπάρξει. Ἠσί. φ. λέξει. καὶ ἦσι, ὑπάρξη.[16])

— l. 15. Ἧσκει, ε. — ἐμελεῖτο — εἰργάζετο. [Ἧσκειν, ἐργάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι.] H. ε. — ἐτημελεῖτο — ε.

Ἠσκημένος, μ. H. μ.[17])

— l. ult. Ἠσίπεπον, εὐτραφές. H. ἐντραφές.[18])

c. 1662. l. 3. Ἠσμαὶ, νόστημα. H. νόστιμα.

Ἧσο, καθέζου. H. ἐκαθέζου.

14) Modorum diſcrepantiae tollendae cauſa verba: ἐπὶ τοῦ — καί. inſeruit; at ἢ ἰάσασθαι, ϑ. ad ſubſeq. Ἧσειν referenda ſunt, ubi in margine notata fuiſſe videntur. Cf. VV. DD.

15) V. ἐκάθισεν ex ſeq. gloſſa, cui male ex margine adjuncta erat, huc revocavit. Cf. VV. DD.

16) Inutilem Muſuri interpolationem καὶ ἦσι typotheta recepit, ὑπάρξη vero omiſit.

17) Dubito, an ἐτημελεῖτο bene emendatum ſit, nam ſeq. ἐπεμελεῖτο mendoſi ἐμελεῖτο correctio eſſe videtur. Gloſſam deletam in praecedentem male tranſtulit, ſunt enim diverſae, Ἧσκει forma ſolennis eſt, et Ἧσκειν Homericum. Cf. VV. DD. Scribendi compendia in ἐργαζεσθαι et ἐπιμ. a ſcriba, qui Ἧσκειν pro infinitivo habuit, male deſcripta ſunt.

18) Reponenda eſt Kuſteri emendatio εὐτραφὲς, quae ipſa jam ms. auctoritate firmatur.

c. 1662. l. 12. Ἧσσον, η. — ὕστερον. [Ἡσσόνων, ἐλαχιστοτέρων.] Ἧς οὔτι χ.

H. η. — υ. Ἧς οὔτοι χ. [19])

c. 1663. l. 7. Ἧσχαλον, ε.

Ἡσχαλλον. ε.

— l. 13. Ἢτ' ἂν, ἔπειτ' ἂν ἢ ταύτην, ἐπὶ τ.

Ἢ ταὰν ἢ ἐπὶ τάν. ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ τ. [20])

— l. 21. Ἧτεεν, ἧτεσεν.

Ἧτειν. ἧτησεν.

c. 1664. l. 1. Ἢ τεον, ἢ τ.

Ἢ ἐτεόν. ἢ τ. [1])

— l. 8. Ἡτίηθι, ε.

Ἡτιήθη. ε.

— l. 13. Ἧτιος, βολῆς. [Ἧτις, ὅστις.]

H. β.

Ἧτοι, σ. — τὸ δ.

H. σ. — τῷ δ.

c. 1665. l. 2. Ἧτρις, ἐξήτρις κύβοι, π.

Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρὶς κ. π.

— l. 21. Ἡὐθήνθη, υ.

Ἡὐθύνθη. υ.

c. 1666. l. 11. Ἡὗ ἧντε, ὀ.

Ἡὗθ' ὀ. [2])

— l. 17. Ἡφαιστιάδες, A.

Ἡφαιστιάδαι. A.

c. 1666.

19) Cur gloſſam interpoſitam ejecerit, neſcio. In Homero legitur: ἧς οὔτι χ. Cf. VV. DD.

20) In hac gloſſa, ut ſaepius, duae ſcribendi et diſtinguendi rationes exponuntur, altera: Εἶτ' ἄν. ἔπειτ' ἄν. altera: Ἢ τὰν, ἐπὶ τάν. ἢ ταύτην, ἐπὶ τ. Ad dictum Laconicum, quod Lexicographus etiam in mente habuiſſe videtur, Muſurus integram gloſſam accommodavit. Cf. VV. DD.

1) Scriptura codicis in Ald. duplici modo vitiata eſt, et peſſima Muſuri correctione, et typothetae negligentia. Duae iterum ſcripturae Ἢ τεὸν et Ἐτεὸν unitim explicantur; qui Lexicographi mos Muſurum ubique vexavit. Dici tamen potuiſſet, interpretationem ἀληθὲς poſtea a quodam adjectam eſſe, qui minus attente has duas confundebat ſcripturas. Cf. VV. DD.

2) In codice archetypo correctum erat: Ἧν τε ὀ. quod Ἡὗ ἧντε, ὀ. deſcriptum ſuit. Cf. VV. DD.

c. 1666. l. 21. Ἥφαιστος, c. — ἰδίησιν — περαπίδεσιν. ὁ.
H. o. — ἰδυίησιν — περαπίδεσσιν. ὁ
+

c. 1667. l. 1. Ἧφασεν, εἰήλαφα.
H. εἰήλαφα.

— l. 7. Ἡφερ.΄φων, ε.
Ἡμφερεφῶν. ε. [3])

— l. 11. Ἡφίεσαν, ε. εἴον.
H. ε. εἴων.

[Ἡφιστοῖο, τοῦ πυρός.]

Ἡφροεύσαντο, ε.
Ἡφρονεύσαντο. ε.

— l. 20. Ἡχεῖον, τ. μεγάδι χ.
H. τ. — μαγάδι χ.

c. 1668. l. 14. Ἧχλησεν, ε. ἀχλαέϊ.
Ἧχλυσεν. ε. — ἀχλύϊ.

— l. 18. Ἧχου ἐνθάδε ἠχώ, μακρῷ φ. — ἐπανιοῦται.
Ἠχὼ ἐνθάδε ἠχώ. μακρὰ φ. — ἐπανιοῦσα. [4])

c. 1669. l. 5. Ἠώα, ἡ κ. ἐθνικῶς.
H. ἡ κ. ε.

[Ἠωήματι, μίᾳ ἡμέρᾳ.]

Ἠῶθεν, π.
H. π. [5])

Ἠώθι πρὸ, υ.
Ἠόθι πρό. υ. [6])

— l. 12. Ἠώρετο, ἐκρέμματο, ε.
Ἠωρεῖτο. ἐκρέματο. ε.

c. 1669.

3) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Ἡφερόφων. Cf. VV. DD.

4) Duae gloſſae ſcribarum inſcitia coaluiſſe videntur. Ἧχου oritur ex Ἧχι, ut accentus aperte declarat; neceſſe etiam eſt, ut olim ου eundem fere ſonum habuerit cum jota, cujus ſedem in vetuſtioribus mss. ſaepius occupat. Gloſſae ergo ita ſeparandae ſunt: Ἧχι. ἐνθάδε. Ἠχώ. μ. In ἐπανιοῦται compendium exitus male deſcriptum eſt. Cf. VV. DD. Niſi forte Ἧχου ἐνθάδε ad ſuperiora Ἧχί που olim pertinuerint, et male huc e margine deducta ſint. Rem alii definiant.

5) Bene correxerat: Ἰῷ ἤματι. μ. Gloſſam, utpote a loco alienam, excluſit.

6) Ex Homero, quem Lexicographus reſpicit. VV. DD. Ἠῶθι πρὸ reſtituerunt.

c. 1669. l. 15. Ἠὼς, ἡ. — αὐγος — ἄξετο — ἤδε δέμοινεν ἠὼς ἡ ἐνδ. — — παννυχὶ ἠμέρηγε κ.

H. η. — αὐγή — ἀέξετο — ἡ δὲ μὲν ἠὼς ἐνδ. — παννυχίη μὲν ἤγε κ. [7])

Θ Θ

c. 1670. l. 7. Θαάσει, κ. Θαάσσει. κ.

c. 1672. l. 11. Θαλάμιος, λ. ὁ δεσμὸς ζ. Θ. λ. ὁ ἔσχατος, ὁ δὲ μέσος ζ.

— l. 14. Θαλάμοιο ν. κατασκευασμένου ν. Θ. ν. κατεσκευασμένου ν.

c. 1674. l. 10. Θαλείη, ε. Θαλίη. ε.

c. 1675. l. 3. Θαλερὸν δ. — καὶ ξ. Θ. δ. — καὶ μὴ ξ.

— l. 7. Θαλέων, τ. — ποιούντων [ἡδονῶν] π. Θ. τ. — π. π. [8])

— l. 18. Θάλλικα, σάκου, ε. Θ. σάκους ε. [9])

c. 1676. l. 5. Θαλλοφόρους πομπεύων ὁ A. Θαλλόφορος. ὁ πομπεύων A.

— l. 18. Θαλυκρὸν, ἰ. — χλυρόν. Θ. ἰ. — χλωρόν. [10])

c. 1677. l. 9. Θαμάκεις, π. Θαμάκις. π.

c. 1677.

7) Verſus Homericos male reſtituit; prior enim ms. auctoritate ita ſcribendus eſt: ἤδε δέ μοι νῦν ἠὼς ἐνδ. poſterior: παννυχίη μὲν ῥ' ἤγε κ. Quemadmodum et hodie apnd Homerum leguntur. Cf. VV. DD. qui loca notarunt.

8) V. ἡδονῶν, quam Muſurus delevit, eſt procul dubio ſequentis παιγνίων varia lectio.

9) Salmaſius emendavit: σάκκου ε. quod codicis ſcriptura firmatur.

10) Trillèri conjecturam χλιαρὸν ſcriptura codicis probabilem reddit. Cf. VV. DD.

c. 1677. l. 20. Θαμίζει, σ. — ἑαυτοῦ ν.
Θ. σ. — τὴν ε. ν.

— l. 25. Θάμνας, δ.
Θάμνους. δ.

c. 1678. l. 20. Θάνατος, ὁ τ. — τοῦ ἐκ τ.
Θ. ὁ τ. — τοῦδε τ.

c. 1679. l. 7. Θαργηλίαι, Α. — ἀργηλίοις — βυετηρίαν — ὡς φαίε ν. — χύτρα ε.
Θ. Α. — Θαργηλίοις — ἱκετηρίαν — ὡς φαῖε ν. — χύτροις ε. [11])

c. 1681. l. 5. Θάρνυται, μεταιωρίζεται — διαλόγων ἔντευξιν κ.
Θ. μετεωρίζεται — διὰ λόγων ἔντευξιν κ.

— l. 9. Θαρσύνεται, π.
Θάρνυται. π.

— l. 15. Θαρσὺς, θρασύς. [Θαρσὺν,] τεθαῤῥηκώς.
Θαρσύς. θρασύς. τεθαῤῥηκώς. [12])

c. 1682. l. 1. Θάσωμεν, κ.
Θάσσομεν. κ.

— l. 14. Θάτας, θύτας, τ.
Θ. θῆτας. τ.

c. 1683. l. 5. Θᾶττον ἢ β. — — στόματος γ.
Θ. ἢ β. — σώματος γ.

— l. 11. Θαυλωνίδες, γ.
Θαυλωνίδαι. γ.

— l. 17. Θαυμανώντες, θεαώμενοι — ῥήιστος, ὁ θ.
Θαυμανέοντες. θεώμενοι — καὶ θητὸς θηιστὸς, ὁ θ. [13])

c. 1684.

11) Pro *βυετηρίαν*, ſuadentibus hoc non ſolum codicis ſcriptura verum et ipſa etymologiae ratione, ſcribendum eſt: *εὐετηρίαν*. Nam Muſuri *ἱκετηρίαν* hic nihili eſt. In Archilochi fragmento jambos latere ſuſpicor, quorum priores ita forte reſtituendi ſunt; *Εἰς φῶς δὲ νῦν ἄγει τ.* Hoc ſaltem perſuaſum mihi eſt, quod *ὡς* ex *εἰς* corruptum ſit. Cf. VV. DD.

12) V. *Θαρσὺν* varia lectio eſt, e margine forte illata.

13) Correctio a typotheta neglecta eſt. Verba: *θηιστὸς, ὁ θ.* quibus Muſurus *καὶ θητὸς* praefixit, praeter conſilium Lexicographi, qui raro gloſſarum interpretationibus aliena immiſcet, ab aliis adjecta fuiſſe videntur. Cf. VV. DD.

c. 1684. l. 8. Θαῦμος, ἢ Θ. Θ. ἢ Θ. A. Μακεδόσι.
"Αρης Μακεδονίως.
— l. 14. Θάψαι, καταρύ- Θ. κατορύξαι. κ.
ξαι, κ.
c. 1685. l. 14. Θεαινὴ, ν. — Θ. ν. — Σ. Τυροῖ ῥοιτου. [14])
Σ. τυροίω ροιτοῦ.
— l. 16. Θέα παρεγείρω, τ. Θέα παρ' αἰγείρῳ, τ.
c. 1686. l. 14. Θιασμοῦ, ε. Θειασμοῦ. ε.
Θειασμῶ, ε. Θειασμοῖς. ε.
— l. 19. Θείειν, δρομαῖς. Θ. δρομεῖν. [15])
c. 1687. l. 3. Θηλόπεδα, ὁ Θ. ὁ τ. — π.
τ. — πέδω.
[. εἶναι, δρομεῖν ἢ ὁ αἰ-
γιαλός.]
Θειμωνείαι, ο. Θειμωνειαί. ο. [16])
— l. 6. Θείναν, β. Θοίναν. β.
— l. 8. Θεῖνες, ο. Θῖνες. ο. [17])
— l. 10. Θεινῶν, α. Θινῶν. α.
— l. 13. Θεῖός μ. — μου, Θ. μ. — μοι.
[Θεῖος νόος μευ, ἐκ Θεοῦ
μοι νοῦς.]
Θεῖος ο. Θ. ο. [18])
c. 1688. l. 4. Θείου π. — Θῦ. Θ. π. — Θείου. [19])

14) Sophoclis lemma hoc eſt: Σ. Τυροῖ ά. Quod hic annectitur ροιτοῦ lemmatis emendatio eſt, et ex ροῖ τῇ ά. (id eſt, τῇ πρώτῃ vel προτέρῃ) depravatum. Cf. VV. DD. Muſurus ſolita licentia Lexicographum mutilavit.

15) Gloſſa ex Odyſſ. Γ. v. 112. petita eſt. Interpretationis correctio in ſeqq. occurrit.

16) Omnia, quae hic delevit, e margine intruſa ſunt, et ad diverſas gloſſas pertinent.

17) Cyrilli Lex. ms. Θείνες. οἱ σωροὶ τῆς ψάμμου.

18) Quae hic eliminavit, jambi ſunt, ex tragico quodam forte deſumti.

19) Bene emendavit. Scribendi compendium ſignificat Θεοῦ, quod hic ſenſui repugnat. Cf. VV. DD.

c. 1699. l. 5. Θάτερον, Bodo. Θ. Δυάκτιον — Βάλιον, vel — Δια..τ.

— l. 7. Θάτερον, Θ. Δυάκτιον — Βάλιον, Θ. Γ.

c. 1691. l. 4. Θάτερον, Θ. Θάτερον, Θ.

c. 1692. l. 1. Θάτερον, l. — Θ. Θάτερον, Θ.

c. 1693. l. 1. Θατέρου, v. — Θ. ὁ ἀπὸ Δυάκτιον, — Βαλίου, v.

c. 1694. l. 2. Θατέρου, Θ. Θ. Γ. Θατέρου τοῦ ἀπὸ Δυάκτιον τὰς πρὸς τὸν ἑσπερινὸν κλίματος χερσονήσου.

Θατέρου τοῦ ἀπὸ Δυάκτιον — Βαλίου τὰς πρὸς τὸν ἑσπερινὸν κλίματος χερσονήσου.

— l. 14. Θεσ. M. Στεφ. Θ. Θ. Γ. Θεσ. Θ. Στεφ. Θ. Θ. Γ. Θεσ. Θ. Στεφ. Θ. Θ. Γ. Θεσ. Θ

c. 1696. l. 7. Θεοπρέπειον, μ. Θεοπρέπιον. μ.
c. 1697. l. 7. Θεοσκινεῖ, ϑ. Θεοσκυνεῖ. ϑ.
— l. 14. Θεο. ἰσσωτον, ϑ. Θεοίσσωτον. ϑ. [4]
Θευδίης, ϑ. Θευδής. ϑ.
Θῦ δέσι, ϑ. Θευδέσι. ὑπὸ ϑ.
— l. 21. Θεώμενα, ε. Θεώμονα. ε.
c. 1698. l. 1. Θεόφατα, λ. Θέσφατα. λ.
— l. 9. Θεόφρα, ϑ. Θεόφρονα. ϑ. [5]
c. 1699. l. 14. Θέρεσθαι, ϑ. — χναίνεσθαι. Θ. ϑ. — χλιαίνεσθαι.
c. 1701. l. 8. Θερμὸν, τ. — Βυζάντιον. Θ. τ. — Βυζάντιοι. [6]
— l. 12. Θέρονται, κ. χναίνονται, ϑ. Θ. κ. χλιαίνονται. ϑ.
— l. 14. Θερσόμενος, ϑ. ἀπὸ τῶν ϑέρων ε. Θ. ϑ. ἀπὸ τοῦ ϑέρω, ε.
Θερουράτερος, ὀχμωρὸς σ. Θ. ὁ χλωρὸς σ.
c. 1702. l. 9. Θεσμοὺς, νόμου ϑ. Θ. νόμους ϑ.
Θεσμοφορία, τ. — Δημήτρεως, ἢ ο. Θ. τ. — Δήμητρος. ἢ ε.
— l. 18. Θεσπέσιον, ϑ. — εἰ ϑεσπεσίην — ἀλωπάζεις. Θ. ϑ. — εἰ καὶ ϑεσπεσίῃ — ἀλαπάξεις.
c. 1703. l. 2. Θεσπεσίῃ, μεγάλ' πόλει, ϑ. Θ. μεγάλῃ. πολλῇ. ϑ. [7]

4) Litteram delevit; ſcriptum fuiſſe videtur: Θεοοίσσωτον.
5) Cum Kuſtero ſcribendum eſt: Θεοφραδία. Error ex ſcribendi compendio Θεοφρᾶ natus eſſe videtur, facile enim littera fini vocis annexa a ſcriba negligebatur.
6) Correctionem typotheta neglexit.
7) Correxerat: πόλις. Non mihi placet Muſuri emendatio; crederem potius, quod πόλει ortum ſit ex π i. e. πόλιω

c. 1703. l. 2. Θεσπεφιώτερον, α. — Θεσπεσιώτερον. α.

— l. 8. Θεσπιδαπῦρ, τ. — Θεσπιδαὲς πῦρ. τ.

— l. 10. Θεσπίζει, μ. — ἐνθάζει, ν. — Θ. μ. — ἐνθεάζει. ν. [8]

c. 1704. l. 3. Θεσπρωτοὶ, ε. π Θεσσαλίας. — Θ. ε. παρὰ Θεσσαλίας.

c. 1705. l. 10. Θετικῶς, τ. — Θετικόν. τ.

c. 1706. l. 1. Θετταλίας, υ. — Θετταλίδας. υ.

— l. 3. Θετταλὸν σ. — ἐθυμαχούντων. — Θ. σ. — εὐθυμαχούντων.

— l. 13. Θεύσεε, δραμεῖ. — Θεύσεαι. δραμῇ.

— l. 20. Θεῶν ἀγορὰ π. — λέγειν ἐν τοῖς τ. — συνεργεθῆναι προσαγορεύεσθαι. — Θ. α, π. — λέγειν, ὡς αὐτοὶ τ. — συναγερθῆναι προσαγορευόμενος.

c. 1707. l. 2. Θεῶν ἐπὶ καλλει κόλωνι, τ. — Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ. τ. [9]

— l. 5. Θεῶμενγούναισι κ. — Θεῶν ἐν γούναισι κ.

— l. 11. Θεωρικὰ χ. — παναθηναίοις — μισθομένου τ. — Θ. χ. — Παναθηναίοις — μισθωμένου τ.

c. 1708. l. 1. Θεωρικῶς, ω. — Θεωρικός. ω. [10]

— l. 6. Θεωρὶς, κ. — σηκιωνία τ. — Θ. κ. — Σικυωνία τ. [11]

πόλιν, quo aliquis in margine forte declarare voluerit, gloſſam ad Homericum θεσπεσίῃ πόλιν (Il. B. v. 367) ſpectare.

8) Cyrilli Lex. ms. Θεσπίζει. ὁρίζει. νομοθετεῖ. Significatum ὁρίζειν ſatis obvium Hetychius omiſit.

9) In Ald. Θῶν ἐπὶ ἀλλικολώνῃ incuria typ. Cf. VV. DD.

10) En oxytonon in ὸς, quod in ῶς degeneravit. Vide quae de hac ſcribarum conſuetudine ad V. Ἠρινὸς monui.

11) In Ald. mendum typ. quod VV. DD. correxerunt.

c. 1708. l. 6.	Θεωροὶ, οἱ θεοπρεποὶ — ἑορταῖς.	Θ. οἱ θεοπρόποι — ἑορταῖς, θεωρικά. [12])
c. 1709. l. 13.	Θηέμενοι, θ. Θηεύοντο, ε. Θηηποιῆσαι. Θηησποιήσεις.	Θηεύμενοι. θ. Θηεῦντο. ε. [13]) Θείη. ποιήσαι. Θείης ποιήσαις.
c. 1710. l. 6.	Θηητὸν, θ. — κατὰ θυμὸν, π.	Θ. θ. — καταθύμιον. π.
c. 1711. l. 2.	Θηλάστρια, τ. — Ἴακκον. Σ. Ἀλεξάνδρῳ.	Θ. τ. — Ἰακκώ. Σ. Α. [14])
— l. 15.	Θήλυσε ἔρσῃ, ἡ τ.	Θῆλυς ἐέρσῃ. ἡ τ.
c. 1712. l. 4.	Θῆμα, θ. Σ. — σαλμονεῖ.	Θ. θ. — Σ. Σαλμωνεῖ.
— l. 9.	Θημένες, θ. Θὴν, διὰ ἡ που.	Θημῶνες. θ. Θ. διὰ τοῦ ῆ, τὸ αὐτό. [15])
— l. 14.	Θηπάλαιος, βομολόκος.	Θ. βωμολόχος.
— l. 17.	Θηπὸν, καταθυμίαν, θ.	Θ. καταθύμιον. θ.

12) V. θεωρικὰ, ſcribae negligentia omiſſam, bene adjunxit.

13) VV. DD. Muſuro ſuffragantur, et jure, Θηεῦντο enim Homericum eſt; mallem tamen ut retineretur codicis ſcriptura, quae vetuſtioribus mss., in quibus formae contractae interdum ſolvuntur, propria eſt et peculiaris. Neceſſe igitur eſt, ut veteres certas verborum formas ſcribendo ſolverint, pronunciando vero contraxerint. In Ald. mendum typ.

14) Vulgatum Ἰακὸν, quod Caſaubonus olim divinaverat, ſcriptura codicis confirmat. Lemma claris litteris legitur. Cf. VV. DD.

15) Lexicographus perſpicue docet, Θὴν alicubi cum ῆ ſcribi, quod Muſurus haud intellexiſſe videtur. Muſuri itaque interpolationes ejiciendae ſunt, et lectio codicis ſubſtituenda. Cf. VV. DD.

c. 1713. l. ult. Θηρίκλειο, κυλικῶν — Θηραικλέους κ.
Θηρίκλειος. κύλικος — Θηρικλέους κ. [16])

c. 1714. l. 6. Θηροειδεῖς, ἐφεπτίδες π.
Θ. ἐφαπτίδες π.

c. 1715. l. 4. Ὀθηρτιῶς, ω.
Θὴρ ὡς. ω. [17])

— l. 12. Θῆσαν, δ.
Θῆσσαν. δ.

c. 1716. l. 15. Θίασε, χόρευσε.
Θίασον. χόρευσον.

— l. 18. Θιακχαὶ, ἀ. — συκιῶνι.
Θ. ἀ. — Σικυῶνι.

c. 1717. l. 5. Θίασον, ε. — ἀλλαὶ τ.
Θ. ε. — ἀλλαὶ καὶ τ.

c. 1719. l. 6. Θὶν, ὁ α. — γίνεσθαι — ἀμφοστροφύνθις — ἄμμως.
Θ. ὁ α. — θίνεσθαι — ἀμφ' ὀστρέφιν θὶς. — ἄμμος. [18])

— l. 12. Θιναὶ, ψάμμαι, υ.
Θ. ψάμμοι. υ.

— l. 16. Θινῶν, α. — σορῶν π.
Θ. α. — σωρῶν π.

c. 1720. l. 2. Θιπόβρωτος, κ. — σιτῶν β.
Θ. κ. — σητῶν β. [19])

c. 1720.

16) Correxerat: Θηρίκλειον. Verius forte eſt Θηρίκλειος, nam ſcriptura codicis nata eſſe potuerit ex compendio: Θηρίκλει, ο, κ. Cf. VV. DD.

17) Ὁ a litt. init. Θ. deſcendit. Effetne mendoſa gloſſae ſcriptura a Θηριωδῶς repetenda, et loco ſuo mota? Nil ſtatuo.

18) In Ald. ὀστρεόφιν errore typ.

19) Gloſſa procul dubio ita reſtituenda eſt: Θιπόβρωτος. λέγεται καὶ Θριπόβρωτος. ὁ υ. A quodam, cui ſcriptura Θιπόβρωτος minus vera videbatur, in margine notatum fuit: κακῶς δίχα τοῦ ρ. Quod poſtea a ſcriba in textum translatum eſt. Eadem fere ſuſpicatus eſt Hemſterhuſius. Cf. VV. DD. Priori loco in Ald. Θιπόβροτος incuria typ.

c. 1720. l. 6. Θὶς, ο. — κυμμάτων, τ. Θ. ο. — κυμάτων, τ.

— l. 10. Θλαδίες, ε. Θλαδίαι. ε. [30])

— l. 16. Θλίβεται, π. — ὀλιγορεῖ π. Θ. π. — ὀλιγωρεῖ. π. [1])

c. 1721. l. 2. Θνιτίδια, ν. Θνητίδια. ν.

— l. 9. Θοὰς, ο. — ὁρμᾶς — ἐπινήας, ἢ τ. Θ. ο. — ὁρμὰς — ἐπὶ νῆας. ἢ τ.

— l. ult. Θοὴν ἀλεγύνεται δαίταν, τ. Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα, τ.

c. 1722. l. 5. Θοῇσι, τ. — νυκτὶ — τιναῖς — ὀξεῖα — σκιά ἐστιν αὕτη γὰρ ἠνοειδής, τ. Θ. τ. — νυξὶ — πτηνεῖς — ὀξείαις — σκιὰ ἐστιν ἡ νὺξ, αὕτη δὲ κωνοειδής. τ. [2])

c. 1723. l. 1. Θολεία, πέτασος ε. Θολία. πέταρος ε.

— l. 13. Θόλος, σ. — σιπίας μ. Θ. σ. — σηπίας μ.

Θόλος, κ. — κατασκευασμένος — συνεστοήντο, ϑ. Θ. κ. — κατεσκευασμένος — συνεστιῶντο, ϑ.

c. 1724. l. 9. Θοὸν, ο. — ταχεινόν. Θ. ο. — τ.

[Θορᾶ, κατεπήδησε.]

Θοράνας, τ. Θ. τ. [3])

30) Cyrilli Lex. ms. Θλαδίας. καὶ ἐκτεθλιμμένος καὶ ἐκτομίας ὁ εὐνουχισθεὶς καλεῖται.

1) Vulgatum ὀλιγωρεῖ. π. nullum dat ſenſum; ſcriberem: ὀλιγώρως π. *Contemptim prehenditur.*

2) Verba: ὅταν δε εἴπῃ ad finem procul dubio e margine ſunt, ubi confuſe et intricatis ſcribendi compendiis notata fuiſſe videntur. Locum turbatum Heinſius optime reſtituit et ordinavit. Cf. VV. DD.

3) Gloſſa deleta retinenda eſt; quid enim impedit, quo minus praeter Θορεῖν et Θορᾶν in uſu fuerit?

c. 1724. l. 9. Θοράτις, A. Θοράτης A.
— l. 14. Θοινεῦσαι, ὁ ξ. Θοηνεύς. ὁ ξ.
c. 1725. l. 1. Θόρναξ, υ. — ἀπὸ τεθόρνακος. Θ. υ. — ἀπὸ θόρνακος.
Θόρνακις, A. Θόρναξ. A. [4])
— l. 6. Θόρος, β. ἀφροδιαστὴς, ο. Θ. β. ἀφροδισιαστής. ο.
Θορρῶο, ο. Θόροιο. ο.
— l. ult. Θοῦρ.., βατ.. Θούρην. βάτην. [5])
c. 1726 l. 1. Θουρηταῖς, α. Θουρηταί. α.
— l. 6. Θούριδος α. — θῆρες A. Θ. α. — θοῦρος A.
Θουριομάν.., τ. — ἀποικίαν Λ. Θουριομάντεις. τ. — ἀποικίαν λέγεται Λ. [6])
c. 1727. l. 16. Θρανίον, δ. — σανιδόμενον, κ. Θ. δ. — σανίδωμα. κ.
— l. 20. Θᾶνον, δ. Θράνων. δ. [7])
c. 1728. l. 8. Θρασύτην, τὸ α. Θ. τὸν α.
— l. 13. Θρασύμνοια, θ. Θρασυμέμνονα. θ.
— l. ult. Θραῦλον, κ. ἄπυρον. Θ. κ. ὕπερον.
c. 1729. l. 2. Θραύσει, θ. — ἀπώλλει. Θ. θ. — ἀπολεῖ.
— l. 17. Θρέπτα, τ. — ἀμοιβῶν. Θ. τ. — ἀμοιβά. καὶ θρεπτήρια. [8])

c. 1730.

4) Gloſſas jungendas eſſe VV. DD. acute viderunt; ex codicis ſcriptura quoque apparet, quod Θόρνακις praecedentis τεθόρνακος emendatio ſit, totamque gloſſam ita reſtituerem: Θόρναξ. υ. — ἀπὸ Θόρνακις, A. Gloſſam inprimis illuſtrat locus Herodoti a VV. DD. notatus.
5) Exitum vocum delevit; in poſteriori compendium litt. ην agnoſco.
6) In fine gloſſae exitus compendium erafit.
7) Vera videtur H. Voſſii conjectura: Θράνον. δίφρον.
8) V. θρεπτήρια ſequentibus male infarctam hic loco ſuo repoſuit.

c. 1730. l. 1. Θρεπτῆρες, τρεφόμενοι.
[Θρεπτήρια,] τροφός.
— l. 4. Θρεκτοῖσιν. — τροχαῖος, Σ.
— l. 10. Θρέταϛ, τ.
— l. 16. Θρηϊκὴ ὑποδημάγων ε.
c. 1731. l. 2. Θρῆνυν ἐφαπταπόδην, τ.
c. 1732. l. 3. Θριάζειν, φ. — Ε. Λυκυμνίῳ, κ.
Θριαὶ, αἱ πρῶταϛ μάντεις, κ.
Θριαμβάσαϛ, ϑ.
— l. 12. Θριαιάσιαϛ, π.
Θρι..ὸς, ἡ σ. — ἀνάστατον — οἰκοδομῆς, ε.

Θ. τ. τροφεῖς. [9])
Θ. ν. τραχέσι. Σ. [10])
Θρετόν. τ. [11])
Θρηϊκὴ υ. ε. [12])
Θ. ἐφ' ἑπταπόδην. τ.
Θ. φ. — Ε. Λικυμνίῳ, κ.
Θ. αἱ π. μ. κ. [13])
Θριαμβεῦσαϛ. ϑ.
Θριάσιαϛ. π.
Θριγγός. ἡ σ. — ἀνωτατον — οἰκοδομὴ, ε. [14])

c. 1733.

9) V. τροφὸς in τροφεῖς mutatam male cum praeced. Θρεπτῆρες conjunxit, pertinet enim ad seq. Θρεπτὸς, ubi ita forte inserenda esset: Θρεπτός. τροφός. τ. Sunt vero Θρεπτήρια et τροφὸς e margine descripta.

10) Codicis scripturam vitiavit; reponendum est: τροχαίοις.

11) Scribendum est, ut apud Aristophanem: Θρέττε. Cf. VV. DD. qui locum notarunt.

12) Signum in Ald. omissum est. Nullus dubito, quin glossa antiquitus ita exarata fuerit: Θρηνκή. Cf. VV. DD.

13) In Ald. μάντις culpa typ. Cf. VV. DD.

14) Duas litteras expunxit; scriptum videtur: Θριγκός. Cyrilli Lex. ms. Θριγκός. στεφάνη, ἢ τὸ περίφραγμα, ἢ μικρὸν τειχίον. V. οἰκοδομῆς praecedentis τείχους varians lectio est, quam etiam delendam VV. DD. voluerunt.

c. 1733. l. 9. Θριλιδεῖν, θ. Θριλησδεῖν. θ.
Θριήλοοι, ἱερεῖς, [ναύβαιον, σανύνον, πελωριάδα, ἐν ᾗ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι.] Θ. ἱερεῖς.
Θριναικία, ἱερὰ ἥλιος, ἡ ν. — ἔχουσα. Θ. ἱερὰ ἡλίῳ, ἡ ν. — ἔχουσα, Λιλύβαιον, Πάχυνον, Πελωριάδα, ἐν ᾗ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι.
c. 1734. l. 8. Θριπτόβρωτος, ρ. — Φιλοστέφανοι δὲ φασὶ. π. Θριπποβρώτος. ο. — Φιλοστέφανος δὲ φησὶ, π. [15])
Θρίσκειν, τ. Θρίσκον. τ.
Θρισκεία, λ. Θρησκεία. λ.
Θρόα, α. Θρόνα. α.
c. 1735. l. 3. Θρίτταμ, α. Θριττόν. α. [16])
— l. 13. Θρὸν, α. — ποικιλμάτων. Θρόνα. α. — ποικίλματα. [17])
Θρονίτις, πρώτιστος. [Θρονεῖον, πόλις.] Θρονίτης. π.
Θρόνον, τ. Θ. τ. [18])
c. 1736. l. 4. Θρόον, σκληρὸς φωνὴ, λαλιά. Θ. σκληρὰν φωνὴν. λαλιάν.

15) Plures hic ab Hesychio Philostephani citantur. Cf. VV. DD.

16) V. Θρίττω est Aristophanis θρέττε alio modo pronunciata. Cf. quae ad V. Θρετὸν notavi.

17) Bene correxit; alpha in fine, altero mox sequenti, facile excidit. Cf. VV. DD.

18) Correxerat: Θρόνιον. Est urbs Locridis, cujus Homerus in Cat. v. 40. meminit. Glossam Musurus supervacuam esse existimavit, cum mox in V. Θρυόνιον memoretur.

c. 1736. l. 12. Θριαλλὶς, ε. στυπίον ε. — Θ. ε. — στυππίον ε. [19])

c. 1737. l. 1. Θρυαξὶς, ψιαθὴς. — Θρυαξεὶς. ψιαθεὶς. [20])

Θρύδεσα, α. — Θρύεσσα. α.

— l. 5. Θρυλλύχθη, σ. — Θρυλλίχθη. σ.

c. 1738. l. 3. Θρυψιχρῶς, τρυφερῶς. — Θρυψίχρως. τρυφερός.

— l. 16. Θρώσκω γ. — ὀρόσαι κ. — Θ. γ. — ὀρῶσαι κ.

c. 1739. l. 1. Θρόσσον, ξενον. — Θ. ἄξενον. [1])

Θία, α. — τὴν θεήν. — Θ. α. — ταῖν θεαῖν.

Θυάλὸν, τ. — Θυαλοῦν. τ. [2])

— l. 15. Θυγατρι, τέκνα θ. — Θυγατριδοῖ, τ. θ.

— l. 17. Θύεται, ἐνθύνει, εὐφραίνεται, [θύηται.] — Θύεται. εὐθύνει. ε.

Θύεις, τ. — Θυόεις. τ. [3])

c. 1740. l. 2. Θύεσσι, θ. — Θυέεσσι. θ.

— l. 7. Θύη, θαύματα, α. — Θ. θίματα. α. [4])

— l. 17. Θ..ας, βακχ., ο. — Θυιάς. Βακχὶς. ο. [5])

— l. ult. Θυωθεὶς, μ. — Θυιωθεὶς. μ.

c. 1741.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cyrilli Lex. ms. Θρυαλλίς. τὸ ἐνλύχνιον (Antiqua ſcriptura) φῶς. Abſque dubitatione ſcriptura Θρυαλλὶς Heſychio reſtituenda eſt. Cf. VV. DD.

20) Signum typotheta omiſit. Cf. VV. DD.

1) Litteram expunxit; legebatur: ὄξενον.

2) In Ald. mendum typ. Sic et in V. ſeq.

3) Vox deleta θύηται vocis Θύεται varia lectio eſt.

4) Crederem cum Heinſio θαύματα provenire ex θυμιάματα, cujus priores ſyllabae in libris ſcriptis abbreviari ſolent. Cf. VV. DD.

5) In prima voce duas litteras, in ſequenti exitum delevit.

c. 1741. l. 6. Θυλακοφόροι, οἱ μετάλλοις ϑ. — Θ. οἱ μεταλλεῖς. ϑ.

— l. 11. Θυλίδες, αἱ ϑύλα. — Θυλλίδες. αἱ ϑύλακοι. 6)

— l. 14. Θύλλεις, ϑ. — ἔλιτρον. — Θύλλης. ϑ. — ἔλυτρον. 7)

Θύλον, ο. ὄριμον. — Θ. ο. ὥριμον.

— l. ult. Θυμαλγέα, λ. — χαλεπόν. — Θ. λ. — χαλεπά. 8)

c. 1742. l. 3. Θυμάλωψ, ἡ λιγνιώδης τ. — Θ. ἡ. λιγνυώδης τ.

c. 1743. l. 9. Θυμηδία, η. — ἀρεσκία, π. — Θ. η. — ἀρέσκεια. π.

Θυμηέα, κ. — Θυμηρέα, κ.

c. 1744. l. 2. Θυμοδακὴς, — [λεοντόψυχος,] α. — Θ. α. 9)

— l. 13. Θυμὸν ἄχευ, τ. — Θυμὸν ἀχεύων. τ. 10)

Θυμοραιστέων, τ. — φθαρτικὸν, ἀνθρωποφάγον. — Θ. τ. — φθαρτικῶν. ἀνθρωποφάγων.

Θυμορέστης, ϑ. ῥῆσαι γ. — Θυμορραίστης. ϑ. ῥαῖσαι γ.

c. 1744.

6) In Ald. ϑύλαβοι errore typ. Cf. VV. DD.

7) Nil obstat, quo minus Θυλλὶς scribatur, VV. DD. suffragantibus.

8) Cyrilli Lex. Ms. Θυμαλγέα. λυπηρὰ, τὴν ψυχὴν ἀλγεῖν ποιοῦντα. Eodem modo, quo glossam Hesychii Vossius distingui volebat. Cf. VV. DD. Musurus parum docte χαλεπὸν in χαλεπὰ correxit; haec enim interpretatio frequens irae Achilleae epitheton spectat, Il. Δ. v. 513. I. v. 261. 561. et alibi.

9) Glossam in Θυμολέων mutaverat voce λεοντόψυχος. quae olim ad seq. Θυμολέοντα adjecta erat, seductus. Cf. VV. DD.

10) Compendium exitus a scriba neglectum est. Cyrilli Lex. Ms. Θυμὸν ἀχεύων. τὴν ψυχὴν λυπούμενος. Glossam ab ordine aberrantem pro insititia habeo.

c. 1744. l. 19. Θυμὸς, ψ.— λογδομός.
Θ. ψ.— λογισμός. [11])

c. 1745. l. 7. Θυμοδίσας, ϑ.
Θυμηδήσας. ϑ.

— l. 10. Θυνᾶταϊ, ε.
Θοινᾶταϊ. ε. [12])

c. 1746. l. 2. Θύινον, σπεῦδον, ε.
Θύνον. ἔσπευδον. ε.

Θυνοσπόλεμος, ο.
Θῦνος. πόλεμος. ο.

— l. 6. Θυόεις, χ.
Θυόεις. χ.

c. 1747. l. 1. Θύρα, ἐν ϑύρεσιν, ε.
Θύραϑεν. ἐκ ϑυρῶν. ε. [13])

Θύραζε τὰ ε.
Θύραζε. εἰς τὰ ε.

Θύραζε Κάρες, παροιμία οὐκ ἔτ' ἀνϑεστήρια, η. — οἰκετῶν Καρήκων — εὐωχουμένοι α.
Θύραζε Κάρες, οὐκ ἔτ' Ἀνϑεστήρια. παροιμία, η. — οἰκετῶν τῶν Καρικῶν — εὐωχουμένων α. [14])

— l. 13. Θυραιὸς, ε. — καὶ ὁ ξ.
Θυρεός. ε. — καὶ ϑυραῖος, ὁ ξ. [15])

c. 1748. l. 1. Θύραυλοι, τῶν ποιουμένων ο.
Θ. τῶν ποιμένων ο.

Θυράξαϊ, ε. — ϑύρας.
Θ. ε. — ϑύρας διατρίψαϊ. [16])

11) Cyrilli Lex. Ms. Θυμός. τοῦτο τὸ ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ σημαίνει — τὸν ἐπιλογισμὸν, τὴν ὁμόνοιαν.

12) Scripturam codicis Salmaſius et Voſſius olim divinabant. Cf. VV. DD.

13) Eandem fere ſcripturam exhibet Cyrilli Lex. Ms. Θύραϑε ϑύρεσιν, ἔξω.ϑεν, ἔξω.

14) Originem erroris mihi ita fingo: in codice archetypo v. παροιμία prima manu omiſſa, et in margine adſcripta, hic demum ab imperito ſcriba alieno loco collocata fuit.

15) Cf. VV. DD. qui codicis ſcripturam reſtituerunt. Et hic Muſuri interpolatio inutilis eſt et ſupervacua; ii enim, quibus Heſychius gloſſas conſcripſit, quibusque lingua adhuc viva erat, diverſam accentuationem Θυραιὸς et Θυραῖος ope interpretationis animo facile diſtinguebant.

16) Suſpicor gloſſam mendoſe ſcriptam eſſe, et a Muſuro male intellectam.

c. 1748. l. 1. Θυραυλᾶσι, π. Θυραυλοῦσι, π.
— l. 10. Θύρεθρα, θύραι, [θυρεός.] Θ. θ.
Θυραιός, α. Θ. α. [17])
— l. 17. Θυρηβόλιον, τὴν ἐπαίρω ο. Θ. τὴν ἐπάνω ο.
Θυρηθέα, ε. Θύρηθεν. ε. [18])
c. 1749. l. 4. Θυροιγὸν, θυρουρόν. Θ. θυρωρόν.
— l. 13. Θυρσοπλῆγες, ο. — βακχιοῖς ἐθεαζόμενοι. Θ. ο. — Βακχείοις ἐνθεαζόμενοι.
— l. 17. Θυρσουκύνη, Α. ἐν νησ.., ο. Θύρσου κυνῆ. Α. ἐν Νήσοις, ο. [19])
c. 1750. l. 9. Θύθλα, δικρά-δαιαι — κακχικαὶ — θύμα, χ. Θ. δικράδαιαι — Βακχικαὶ — θύματα, χ. [20])

c. 1750.

17) Vox ejecta ſequentem gloſſam in margine olim emendabat. Cf. VV. DD. a quibus ſcriptura Θυρσὸς hic bene repoſita eſt.

18) Locum Homericum ignorans gloſſam inepte vitiavit. Cf. VV. DD. qui locum primamque gloſſae ſcripturam indagarunt. Jam igitur in textu ponendum eſt: Θύρηθ' ἕα. ε.

19) In fine lemmatis compendium ſcribendi delevit.

20) Cf. VV. DD. qui vocem a Muſuro ſignatam optime reſtituerunt. Antiquorum vero monumentorum ſtudioſus hoc minime concedam, ut v. Βακχικὰ loco moveatur; ſub hac enim voce intelliguntur *vannus cum phallo, ciſta myſtica cum ſerpente, uter, vaſa*, et id genus alia. Quicunque in urnis veterum ſepulcralibus pompas Bacchicas viderit, hac de re, ut ſpero, minime dubitabit. V. Φερόμενα idem eſt ac προσφερόμενα, Suidae ἐπιφερόμενα minus commodum videtur. Unde tandem (quae difficultas VV. DD. maxime torquere videtur) litterae αι fini v. δικράδαιαι adhaeſerint, perſpiciemus, ſi primam ſcripturam ita fingamus: ΑΙΚΡΑΔΑΙΑΙΝΙΟΙ.

c. 1750. l. 13. Gymnicus, Gymnicissima. s. — Gymnicissimus. v. — Gymnicissime. v.

c. 1751. l. 1. Gymn. 3. Gymn. 3.

— l. 9. Gymnic. Gymnic. Gymnicissimus. v. — Gymnicissime. v.

— l. 11. Gymn. v. — Gymnic. v. — Gymnicissimus. s. — Gymnicissime. v.

c. 1752. l. 1. Gymnic. v. — Gymnicissime. v.

— l. 3. Gymnic. s. — Gymnicissimus. s. (2 Exempl.)

c. 1753. l. 1. Gymnic. v. — Gymnicissime. v.

— l. 14. Gymnic. v. — Gymnicissimus. s. — Gymnicissime. v.

c. 1754. Gymnicissimus. s. — Gymnicissime. v.

— l. 16. Gymnic. s. — Gymnicissimus. s. — Gymnicissime. v.

c. 1755. l. 1. Gymnic. s. — Gymnicissimus. s. — Gymnicissime. v.

— l. 16. Gymnic. s. — Gymnicissimus. s. — Gymnicissime. v.

c. 1756.

a) Gladii certe ferisse ab militibus Gallicis. Ein Krieg hatte zwischen Frankreich und Spanien nicht Statt gefunden. Es war also nur ein Gerücht, welches sich verbreitete, und welches die Gemüther in Aufruhr setzte. Als dieses gestillet worden, war ruhiger.

b) Monumentis ad omnium latus, quos Hadrian statis quibusdam temporibus, medio tutissimo, ut vero. Cl. VV. III. Fabric. monumenta. Quod noluerim Cyriacum Anconitanum, qui in Graecia et Asia non peregrinus, Hadrian. c. 1756. l. 1. Gymnic. s. — Gymnicissimus. s. — Gymnicissime. v.

c) Olim in Graecum fuit: ἐλθόντες ἐλέγετο. Et Graecus scribendi usus postulat, ut in oratione obliqua, quae facta narrantis est modo praeteriti, ita ut non desiderata vel ad praesentia vel futura tempora. Ita

c. 1754. l. 7. Θῶνται, θοίνονται — εὐθηνοῦνται.
Θ. θοινῶνται — εὐθυνοῦνται. [6])

— l. 12. Θῶπες, κ. ἤρωνες.
Θ. κ. εἴρωνες. [7])

— l. 15. Θώπτει, σκόπτει, θ.
Θ. σκώπτει. θ.

Θωρακτάων, ο.
Θωρηκτάων. ο.

c. 1755. l. 3. Θώρικες, τ.
Θώρικος γ.
Θωρικτῆσι, τ. ζητήσουσι — τὸ ῥ' ἐφ.
Θώρηκες. τ.
Θώρηκος γ.
Θωρηκτῆσι. τ. ζητοῦσι — Τὸν ῥ' ἐφ'. [8])

c. 1756. l. 3. Θωρητῆσι, τ.
Θώρηξις, οἰνοποσία, καθόπλησις.
Θωρήσεσθαι, κ.
Θωρηκτῆσι. τ. [9])
Θόριξις. οἰνοποσία. καὶ Θώρηξις, κ. [10])
Θωρήσσεσθαι. κ.

c. 1757. l. 1. Θῶθαι, δ. — Αἰσχ. Δικτυούλκοις.
Θ. δ. — Α. Δικτυουλκοῖς.

c. 1758. l. 1. Θωχθεὶς, θ. — Σοφ. Διονυσιακῷ.
Θ. θ. — Σ. Δ. [11])

XVII. p. 800.) ſecutus lego: Θῶμις. ὁ Κάνωπος. πόλις. Strabo quidem Θῶνις ſcribit; haec vero diverſitas, praeſertim in nominibus Aegyptiae originis, nullius momenti eſt, nec difficultatem parit. Cf. VV. DD.

6) V. εὐθηνοῦνται bene ſe habet, nec mutanda eſſet. Cf. VV. DD.

7) Cyrilli Lex. Ms. Θώπες. οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες.

8) Verba: Ζητοῦσι δὲ, π. ad fin. ex Quaeſtionibus Homericis deſumta, in margine olim ad praeced. articulum adjuncta fuiſſe videntur.

9) Haec gloſſa, ni fallor, praecedentis emendatio fuit.

10) In hac gloſſa innovanda atque interpolanda Grammaticorum commentum, cujus Suidas meminit, ſecutus videtur; at parum ſubtiliter, Heſychii enim et aliorum auctoritas plus valet, quam ejusmodi Grammaticorum nugae, quae ſola vitioſa ſcriptura ex pronunciatione orta fundatae ſunt. Unanimi igitur VV. DD. conſenſu codicis lectio reponenda eſt. Cf. VV. DD.

11) Locum adduxi, ne aliqua in poſterum de lemmatis ſcriptura ſuboriretur ſuſpicio. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1758. l. 5. Θώψεις, ϑ. Αἰσχύλος. σεισύφω πετραικυλισθείς.	Θ. ϑ. Αἰσχύλος Σισύφῳ πέτρᾳ κυλισθείς. [12])
I	I
T. II. c. 2. l. 2. Ἰάκωβος, π. — βοανεργὲς ε.	I. π. — Βοανεργεῖς ε.
— l. 4. Ἰακαὲρ, ὁ κ. ἀστήρ. [Ἰάγχειτον, στεφάνωμα.] Ἰάδει, κ.	I. ὁ κ. α. I. κ. [13])
c. 5. l. 6. Ἰάκχα, σ. — Συκιῶνι.	I. σ. — Σικυῶνι.
c. 6. l. 13. Ἰάλλει, π. — δίδει.	I. π. — δίδωσι.
— l. ult. Ἰαλύσια, τ. — Ἰαλύσαι ν.	I. τ. — Ἰαλύσῳ ν.
c. 7. l. 3. Ἰαμβουλεῖν, τ. — παραβιάζειν ἂν τ.	I. τ. — παριαμβίζειν ἐν τ.
— l. 10. Ἰαμβὶς, Αἰσχ. ϑεωροῖς ἢ ἰϑμίας ταῖς τ.	I. A. Θεωροῖς ἢ Ἰϑμιάσταις. τ.
c. 8. l. 10. Ἴαννα, ε. — αἰχμαλώτησι — ἐπὶ Ἴαννας — λέγουσι [μὲν καὶ] ἐν T.	I. ε. — Αἰχμαλωτίσι — ἐπεὶ Ἴαννας — λέγουσιν. ἐν δὲ T.

12) Ante lemma unam aut duas litteras, quarum ſpiritus lenis adhuc cernitur, expunxit; nil ergo probabilius eſt, quam quod Meurſius et Stanlejus olim ſcribendum voluerunt: Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ Πετροκυλιστῇ. Quod etiam, favente codicis ſcriptura, in textu ponendum eſſe exiſtimo. Cf. VV. DD.

13) Correxerat: Ἰάχητον σ. Scribendum eſt: Ἰάγχη. τὸ σ. ſcriptura paululum diverſa ab Ἰάκχα, quae mox infra occurrit. Gloſſam abſque ratione critica ejecit.

c. 8. l. 18. Ἰανοκρίδεμνος, ι. ὅμοιον, τ.
Ἰανοκρήδεμνος. ι. ὅμοιος. τ.

— l. ult. Ἰαξάρτης, βοτάναις ποταμοῦ — Μαιώτην λ.
I. βοτάναις π. — Μαιώτιν λ. [14])

c. 11. l. 2. Ἰάρδανος, π. — Ἰλείας, παραρέει τ.
I. π. — Ἡλείας, παραξέων τ.

— l. 8. Ἰαρόχρης, κ.
Ἰαρόχρους. κ.

— l. 12. Ἰάϑων, α.
Ἰάσκων. α.

Ἰάσημα, δυνατά.
Ἰάσιμα. δυνατὰ λαβεῖν ἴασιν.

Ἄασιν, ἴσασιν, ο.
Ἄασιν. ο.

— l. 19. Ἰάσπιδος, ε. λίϑου ἰ.
I. ε. λίϑου ἢ ἰ.

c. 12. l. 1. Ἰασὼ, π. — Ἀμφιαρώου ϑ.
I. π. — Ἀμφιαράου ϑ.

— l. 6. Ἰατροὶ, ν. — ἠασίαν ϑ.
I. ν. — ἰατρείαν ϑ.

— l. 10. Ἰαὺ, ἐγκοιμᾶται.
Ἰαύει κοιμᾶται.

c. 13. l. 3. Ἰαχρὸν, εὐδινόν.
I. εὐδινόν.

— l. 7. Ἰαχῆς, Φ. — κραυγῆς, ἔπεμψεν, ε.
I. Φ. — κραυγῆς. Ἰαψεν. ἔπεμψεν. ε. [15])

— l. 15. Ἰβάνη, κ. ἀντιπλήριον.
I. κ. ἀντλήριον. [16])

c. 15.

14) Reſcribendum eſt: Ἰαξάρτης. ὁ Τάναϊς, ποταμός. De hac VV. DD. emendatione nullum jam dudum exſtitiſſet dubium, ſi illaeſa et incorrupta ad nos perveniſſet codicis ſcriptura, quam codex archetypus procul dubio ita repraeſentabat: ΟΤΑΝΑΙΣΠ. Lit. β. in βοτάναις aut ex pronunciatione dictantis oritur; ſaepius enim veteres ſcribae ex ore dictantis deſcribebant. Aut ipſe ſcriba vocem ſibi incognitam in βοτάναις mutavit, compendii deſcriptione voci accommodata. Cf. VV. DD.

15) Exciderat gloſſa, quam Muſurus reſtituit; credo tamen, quod ἔπεμψεν cum reliquis ad praecedens Ἰαψε, quod inſititio Ἰαχῆς interruptum fuit, referri debeat.

M S.	M U S.
c. 15. l. 6. Ἴγγι τ.	Ἰυγγι τ. [17])
— l. 8. Ἴγδης, θύϊα.	Ἴγδη. θυεία.
c. 16. l. 9. Ἴδα, τὸ εἰκὴν — — ἀστραγαλίζειν.	Ἴδειν. τὸ ἔικειν — ἀστραγαλίζειν.
c. 17. l. 1. Ἰδαῖοι Δ. — Κρήτης α.	I. Δ. — Κρητικῆς α.
Ἰδαῖος, ε. — ἰδίστου — τρυγωικῆς, κ.	I. ε. — Ἴδης τοῦ — Τρωϊκῆς. κ.
— l. 7. Ἰδάλιμον κ. τὸ ἱδρωτοποιές.	I. κ. τὸ ἱδρωτοποιόν. [18])
— l. 12. Ἰδανὸν, ε. — Ἀχίλιον ϱ.	I. ε. — Ἀχίλλειον ϱ.
c. 18. l. 4. Ἴδεν, [ἰδεῖν,] ε.	Ἴδεν. ε.
c. 19. l. 5. Ἰδῆφιν. ι.	Ἰδῆφιν. ι.
Ἰδεχθὴς, α.	I. ἢ εἰδεχθὴς. α. [19])
— l. 10. Ἰδιάγεται, ν.	Ἰδιάζεται. ν.
— l. ult. Ἰδιαίτατος, ι. ὑπερθετικός.	I. ι. ὑπερθετικῶς.
c. 20. l. 6. Ἰδιόκοιτον, ἰδιόρυθμον.	I. ἰδιόῤῥυθμον.
— l. ult. Ἰδιόρυθμον, ι.	Ἰδιόῤῥυθμον.
c. 21. l. 15. Ἰδνωθεὶς, κ. ταπυνωθεὶς.	I. κ. τ.
[Ἴδοι, ὀφθαλμοι.]	
Ἰδοίατο, β.	I. β. [20])

16) Litterae in ἀντιπλήριον transpositae sunt, et VV. DD. ἀντληπτήριον bene restituerunt.

17) Codicis scripturam male mutavit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Ἰνδάλιμον culpa typ. In ult. voce compendium male descriptum est.

19) In gratiam tironum ἢ εἰδεχθὴς inseruit.

20) Glossa deleta ita legenda videtur: Ἴδοι. βλεποι. Nam ὀφθαλμοῖς βλέποι ineptum esset.

c. 21. l. 15. Ἰδοιδοπεῖ, τ. — I. ἢ κυδοιδοπᾷ. τ. [1]

Ἰδομαλιάδαι, ο. — κοσμούμενοι. — I. ο. — κ.

[Ἰδουμαίαν, τόπον.]

Ἰδόμην, ε. — I. ε. [2]

c. 22. l. 4. Ἴδρη, σοφία, — Ἰδρείη. σ.

— l. 16. Ἰδρῶ, ι. — ἀπεψύχοντο [ἰδρῶνα.] — I. ι. — α.

Ἰδρῶν, ν. — I. ν. [3]

c. 23. l. 2. Ἰδυίαισιν, ε. — Ἰδυίῃσιν. ε.

Ἰδύβολαι, π. — Ἰδυβολᾷ. π. [4]

— l. 13. Ἰεον, α. — Ἴεν. α.

Ἰείη, π. δαψιλῶς. — I. π. διά ψιλῆς.

c. 24. l. 3. Ἴεν, υ. — Ἴεν ἢ εἶεν, υ. [5]

— l. 8. Ἰένεσθαι, ε. — Ἰαίνεσθαι. ε.

— l. 11. Ἱερὰ Θ. — ἔλευσιν ἄγουσιν ο. — I. Θ. — Ἐλευσῖν' ἀγούσῃ ο. [6]

c. 25. l. 5. Ἱερεῖα, Θ. — ἢ οὐ θέμις ἰέναι πρὸς ἄνδρα, παρθένος. — I. Θ. — ἢ οὐ θέμις ἰέναι πρὸς ἄνδρα παρθένον. [7]

— l. 9. Ἱερείτην, κ. — Ἱερεῖτιν. κ.

— l. 15. Ἱερεὺς Δ, εὔπολις αἰξὶν ἱππόνικον κόπτων, ω. — I. Δ. Εὔπολις Αἰξὶν Ἱππόνικον σκώπτων, ω.

c. 26.

1) Verbum κυδοιδοπᾶν ab Ariſtophane mutuatus eſt. In Ald. mendum typ.

2) Gloſſam ſacram, et hic et ſupra inſititiam, bene exclusit.

3) Deletum ἰδρῶνα (Leg. ἰδρῶτα.) antecedentis ἰδρῶ ſcholion eſt.

4) Correctionem typotheta male reddidit.

5) Timuit, ne Ἴεν. ὑπάρχοιεν. obſcurum eſſet.

6) Prima ſcriptura fuit: Ἔλευσιν ἀγούσῃ ο. Conf. VV. DD.

7) Lectionem codicis corrupit. Scribendum eſt: Ἱερεῖα. ἁγία, ᾗ et reliqua, ut in ms. leguntur. Codicis ſcripturam Abreſch divinavit. Cf. VV. DD.

c. 26. l. 7. Ἱερηΐ, κ.	Ἱερήϊον. κ.
Ἱερεῖς, ἱερεῖς.	Ἱερῆες. ι.
[Ἱερεῖ, ἀέρι.	
Ἱερίαι, θυσίαι.]	
Ἱεροῖς, θ.	Ἱεροῖς. θ. [8])
Ἱερόμας, τ.	Ἱεροκόμας. τ.
— l. 14. Ἱερόλας, ἴσισυς, Σ — γεροῦντος λ.	Ἱερόλας, ἴσιφις. Σ. — γεροῦνται λ.
c. 27. l. 4. Ἱερὸν ἡ συμβουλιστὴν, π. ἐπὶ τῶ ἴδει κ.	Ἱερὸν ἡ συμβουλή. π. ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ κ.
c. 29. l. 1. Ἱερὸς λ. — ἀπολο.	I. λ. — ἀπολοχία.
c. 30. l. 1. Ἱερωνδάνη, α.	Ἱερωνδάνος. α.
c. 31. l. 5. Ἰζίσαντα, κ.	Ἰζήσαντα. κ.
— l. 7. Ἴζυο, κ.	Ἴζεο. κ.
Ἰζυομενίω κ.	Ἰζύομεν. ἴωμεν. κ.
— l. 13. Ἰηδόνες, εὐφροσύνη, ε.	I. εὐφροσύναι. ε.
— l. 17. Ἰήϊος, δ. — ὀξείας — Ἴων εὐρύτιδες — αἰλίνων ἰάλεως.	I. δ. — τοξείας — Ἴωνι Εὐρυτίδαις — αἴλινον, ἰάλεμος. [9])
c. 32. l. 1. Ἰήους, κ. — Ἡδύποδι τ.	Ἰ. κ. — Οἰδίποδι Τ.
— l. 11. Ἰηότητι, β.	Ἰότητι. β.
— l. 18. Ἴθα, ἡ θήλια τ.	I. ἡ θήλεια τ.
c. 33. l. 5. Ἰθαρεῖς, τ. — καθαρεῖσι, κ.	I. τ. — καθαρεῖς. κ.
— l. 19. Ἰθμὶν, π.	Ἰθμήν. π.

8) Correxerat: Ἱερείαι. θυσίαι. Gloſſam forte rejecit, quia Ἱερείαν ſupra exponitur; quemadmodum quoque praeced. Ἱερεῖ, mendoſe pro Homerico Ἠέρι, quia a loco exulat.

9) In Ald. error typothetae, quem VV. DD. correxerunt.

c. 34. l. 1. Ἴθυμβος, γ. — ὑπόκυνος.
I. γ. — ὑπόκενος. [10])

— l. 8. Ἰθυνομένων, κ. — καταστοχαζομένων.
[Ἰθυνοῦμεν, ἰθυνοῦμεν.]
I. κ. — κ.

Ἰθυνπετεῖν, ε.
Ἰθυπετεῖν. ε. [11])

— l. 21. Ἰθὺς, ε. [μακάρι.] α.
I. ε. α. [12])

— l. 23. Ἴθυνεν, ε. — ὥρμησεν.
[Ἰθὺς, νηῶν εὐθεῖαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν.]
I. ε. — ω.

Ἰθὺς, τετραμένος, ε.
I. τετραμμένος. ε. [13])

Ἰθυτανὲς, ε. — τετραμένον.
Ἰθυτενές. ε. — τετραμμένον. [14])

Ἰθύφαλλοι, ο. — τετραμένον τὸ ἓν α.
I. ο. — τὸ ἐντεταμένον α.

c. 35. l. 2. Ἰθὼν, π. — ἀλλ' αὐτά.
I. π. — ἀλλᾶντα.

c. 35.

10) Retinenda eſt vox antiqua ὑπόκυνος (*protervus, obſcoenus*) a κυνὸς, unde forma comparativi contracta κύντερος, apud Homerum frequens.

11) Gloſſam deletam ita ſcriberem: Ἰθυνοῦμεν. ἰθύνομεν. Forma minus ſolita per ſolitam explicatur. Antiquam ſcripturam Ἰθυνπετεῖν, quam ſeries alphab. tuetur, retinerem.

12) Recentiorem v. μακάρι, quae adhuc apud Venetos in uſu eſt, ubique expunxit.

13) Gloſſae ita ſcribendae et diſtinguendae ſunt: Ἰθὺς ἴθυνεν. ε. — ὥρμησεν. Ἰθὺς νηῶν. εὐθεῖαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν. Ἰθὺς τετραμμένος. ε. Ubique ad Homerum reſpicitur. V. Ἰθὺς ante Ἴθυνεν facile omitti potuit.

14) Scriptura Ἰθυτανὲς bene ſe habet, et retinenda eſt; radix enim varie pronunciata fuit, τῶ, τάω (Unde τέτακα) τάνω (Unde ἔτανον) τανύω, τένω (Unde τενῶ) τείνω. Pro τετραμμένον VV. DD. optime legunt τεταμένον. Cyrilli Lex. Ms. Ἰθυτινές. εἰς εὐθύαν τεταγμένον. Pro Ἰθυτεινές. εἰς εὐθεῖαν τεταμένον.

c. 35. l. 11. Ἰκάνεθον, ἄφεφθον.	I. ἀφίκεσθον.
Ἰκάνει, λ.	Ἰκάνη. λ.
Ἰκάην, α.	Ἰκανῆν. α.
Ἰκάνομαι, ἱκετεύειν, α.	I. ἱκετεύω. α.
— l. 18. Ἰκανοῶν, ε.	Ἰκανεόων, ἢ ἰσχανεόων, ε. [15])
— l. 20. Ἰκάντιν, ε.	Ἴκατι, ἢ εἴκατι. ε.
— l. ult. Ἰκαριεις, δ. — Αἰγήνιδος.	Ἰκάριος. δ. — Αἰγηίδος. [16])
c. 36. l. 1. Ἰχάριοι, ο.	Ἰκάριον. ο.
— l. 9. Ἰκαθεὶς, ο.	I. ἢ εἰκαθεὶς. ο.
— l. 12. Ἴκειν, ληλυκέναι.	I. ἐληλυθέναι.
— l. 22. Ἰκέτην, π.	Ἱκέτιν. π. [17])
c. 38. l. 1. Ἴκμη, φ. — παρὰ τὸ Ο.	I. φ. — π. τὸν Ο.
— l. 6. Ἰκνείαν, τροφείαν.	I. τροφήν. διακονίαν.
κονίαν.	
— l. 11. Ἰκνῶμαι, ἱκετεύσω.	I. ἱκετεύω.
— l. 18. Ἰκὸς, τ. ἴσος.	I. ἢ εἰκός. τ. ἴσως.
c. 39. l. 10. Ἴκταρ, ε. — παροιμία, δικταρβάλλει.	I. ε. — π. οὐδ' ἴκταρ βάλλει. [18])
— l. ult. Ἰκτῆρες, ι. θαλλοιεται.	I. ι. θαλλοί. [19])

15) Musuri interpolationes Lectores ipsi notent, easque, ut frivolas et ratione critica destitutas, a textu ubique removeant.

16) Scribendum est: Ἰκαριεῖς. Cf. VV. DD. qui testimonia afferunt.

17) Series exigit Ἰκέτην, quod retinendum est. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit; legebatur: ἰδικταρβάλλει. Docte emendavit. Cf. VV. DD.

19) Scribendum est: Ἰκτῆρες θαλλοὶ ἱκέται. Vox ἱκέται, quae hodie inter Ἰκτῆρες et θαλλοὶ sedem habet, olim emendatio erat vitiosi θαλλοιεται, in quo θαλλοὶ et ἱκέται scribarum vitio coaluerunt. Interpretatio ἱκέται ad solam v. Ἰκτῆρες pertinet. Cf. VV. DD.

c. 40. l. 2. Ἰκτὸς, οἰκτῖνος, Π. — I. ἰκτῖνος. Π. [20])

— l. 6. Ἵκωμαι, ι. — ἵκομεν — ἱκετεύσομεν μνήμην ε. — I. ι. — ἵκωμαι — ἱκετεύσω. Μή μιν ε.

— l. ult. Ἰλάεος, ἱδαρός. — Ἵλαος. ἱλαρός.

c. 41. l. 1. Ἰλάντες, ε. ἐξιλευόμενοι. [Ἰλαόμοιος,] λιταῖς. — I, ε. ἐξιλευόμενοι λιταῖς. [1])

— l. 16. Ἰλάων, η. — Α. ἐν τριφάλητ — τιτύος — θεὸν π. — I. η. — Α. ἐν Τριφάλητι — Τιτύους — θεὸν Π. [2])

c. 42. l. 3. Ἵλαξ, ἡ π. — Ἵλεξ. ἡ π.

— l. 7. Ἰλεὼς, θεῖον φολεὸς, τ. — Ἱλεὸς. θηρίου φωλεὸς. τ.

c. 43. l. 11. Ἰλίεσα, ε. — ἰδίῳ Α. — I. ε. — Ἰλίῳ Α.

c. 44. l. 1. Ἵλιον ε. — ἐφήβεον δ. — I. ε. — ἐφήβαιον δ.

Ἵλιος, μύστης. — I. μ.

[Ἰλίς.]

Ἰλικρινῶς, ψιλῶς, [οὐ] καλυψάμενος. — I. ψιλῶς.

Ἰλυσάμενος. ἐγκαλυψάμενος.

Ἰλίσσαι, κατωχῆσαι. — Ἰλίασαι. κατοχῆσαι. [3])

c. 44.

20) Articulum sine ratione omisit; legendum est: ὁ ἰκτῖνος.

1) Mendosum Ἰλαόμοιος pro ἱλαόμενοι praecedentis ἐξιλευόμενοι emendatio est; adeoque pro ἐξιλευόμενοι λ. legendum est: ἱλαόμενοι λ. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τριφάλιτι culpa typ.

3) V. Ἰλίς praecedentis Ἵλιος aut emendatio est, aut varia lectio. Sequens Ἰλικρινῶς, ψ. ad superius Ἰλικρινὲς olim

c. 44. l. 9. Ἰλιμένοι, δ.	Ἰλουμένοι. δ.
— l. 11. Ἰλλάδας γ. ἀγελειάς, κ.	I. γ. ἀγελαίας. κ.
c. 45. l. 2. Ἰλλυρὶς γ. — γονέα, γ.	I. γ. — γενεά. γ.
c. 47. l. 3. Ἰλύατε, περιλημένε.	Ἰλύαται. περιειλημένοι εἰσίν. [4]
— l. 10. Ἰλύσμαι, ἐρρύπωσμαι.	Ἰλύωμαι. ἐρρύπωμαι.
— l. 12. Ἰλύος, ὑλώδους ἡ σύσταθμις ποταμός.	I. ὑλώδους ὑποστάθμης ποταμοῦ.
c. 49. l. 1. Ἰλάοιδος, ὁ π. — — μῦα κ.	Ἰμαοιδός. ὁ π. — μύλῳ κ.
Ἴμαον, π.	Ἴμασον. π.
Ἰμὰς, λ. — ὑποσείσεσιν — μυρμήκων, δοκεῖν, — εὐδημήτουν β.	I. λ. — ὑποσείουσιν — ✝ μυρμήκων. Δοκεῖν — εὐτμήτους β. [5]
c. 50. l. ult. Ἰμία, χύνιξ, [ἰμίνη,] κ.	Ἰμίνα, ἢ ἡμίνα. χοῖνιξ, ἢ κ. [6]
c. 51. l. 3. Ἰμόνια, ἃ χ. — ἀνεμήσεις τ.	I. ἃ χ. — ἀνιμήσεις τ. [7]
— l. 12. Ἴν, [αὐτὴ,] αὐτὴν α.	Ἴν. αὐτήν. α.

olim pertinebat, et ita ſcribendum videtur: Ἰλιχρινὴς (ψιλῶς) οὐ καλυψάμενος. *Apertus, nihil occultans, ſincerus.* Ab Heſychio igitur abjudicanda eſt ficta Muſuri gloſſa: Ἰλυσάμενος. ἐγκαλυψάμενος. Malo in Ald. Ἰλισάμενος, quod reliquae editiones conſervarunt.

4) Male in Ald. περιειλυμένοι. In ſeq. quoque mendum typ.

5) Codex Homeri, quo Heſychius uſus eſt, hodiernam repraeſentabat ſcriptionem: εὐδμήτους. Cf. VV. DD.

6) Ejectum ἰμίνη gloſſae emendatio eſt, aut varia lectio.

7) Cyrilli Lex. Ms. Ἰμώνιον. σχοινίον.

c. 51. l. 17. Ἰναέμμαυϊν, ε.	‡ Ἰναέμμαυϊν. ε. [8]
c. 49. l. 8. Ἰνιμίναι, ἐνημίσυ.	Ἰν ἡμίναι. ἐν ἡμίσει. [9]
— l. ult. Ἰννὸς, ὁ π. — ἡμιόνιον α.	Ἰννὸς. ὁ π. — ἡμίονον α.
c. 50. l. ult. Ἰνώμενος, ε — ὑπέρηνος λ.	I. ε. — ὑπέρινος λ.
c. 51. l. 5. Ἰζάλη, α.	Ἰξάλου. α. [10]
— l. 6. Ἰζάλου, π.	Ἰξάλου. π.
c. 52. l. 15. Ἰοδνεφὲς, μελαίνες α.	I. μέλανι α.
Ἰοδόκον, τ. — ἰώνων ο.	I. τ. — ἰῶν ο.
c. 53. l. 12. Ἰονθάδος α. Απίων — θοώσῃ ι.	I. α. Ἀππίων — θοῶς, ἢ ι.
— l. ult. Ἰόνιον, π. — ἀνδριάς.	I. π. — Ἀδρίας. [11]
c. 54. l. 5. Ἴορκες, τῶν διὰ ὀρκάδων ζ.	I. τῶν δορκάδων ζ.
— l. ult. Ἰούγερον.	‡ Ἰού. γερον. [12]
c. 55. l. 2. Ἴουλοι, α. — τῶν ἐκφ υ φ υ — ἀπὸ ταῖς υ.	I. α. — τῶν τριχῶν ἐκφύσεις — ἐπὶ τ. υ. [13]
— l. 10. Ἰοφῶσσα, ἡ χάλκιος, ω.	I. ἡ χάλκειος, ω.

c. 56.

8) Signum typotheta omisit.
9) Reponendum est: Ἴν ἰμίνα. ἴν ἥμισυ. Cf. VV. DD.
10) Dubio caret VV. DD. emendatio: Ἰξάλη. α. — πηδητική. Cyrilli Lex. Ms. Ἴξαλος. πηδητικός. Musurus ex Il. Δ. v. 105. correxit. Cf. VV. DD.
11) Cyrilli Lex. Ms. Ἰόνιον. πέλαγος, ὃ νῦν Ἀδρείας.
12) Latinorum *jugerum* non agnovit. Vocis divisionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
13) Bene descripsit et supplevit. Cyrilli Lex. Ms. Ἴουλος. οἱ πρῶτοι τοῦ γενείου βλαστοὶ, ἢ ὅταν ἐκφύειν ἄρχηται ἡ πρώτη βλάστησις τῶν τριχῶν. Cf. VV. DD.

c. 56. l. 8. Ἰπνὸς, κ. — κολάκω — τὸ κοπρόναο.	l. κ. — Κωκάλῳ — τὸν κοπρῶνα ο. [14])
c. 61. l. 11. Ἱππάριον, ο. — χαναλώπηκι.	l. ο. — χηναλώπεκι.
c. 62. l. 16. Ἵππειος, Π. — ποῦ τήντ' αἰθαλὸς — Ποσειδῶν. [Ἱππεῖς, ἔφιπποι, ἵπποι] ἀρίωναστυφὶ πήγασον.	l. Π. — π. τ. α. — Ποσειδῶν, Ἀρίωνα φασὶν ἢ Πήγασον. [15])
c. 63. l. 6. Ἱππεὺς, φ. — ἱππίκατο δ' ὀλίμετ' ἐσκίανθον, ο.	l. φ. — ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ο. [16])
— l. 9. Ἱππέω α.	Ἱππέως α.
— l. 11. Ἱππήλατος, ι — ἱππικώτατα — ὁδῷ, κ.	l. ι. — ἱππικώτατος — ὁδὸς, κ.
Ἱππιμόλγων, ι.	Ἱππημολγῶν. ι. [17])

c. 63.

14) In lemmate, quod Muſurus docte reſtituit, litterae transpoſitae ſunt.

15) Subtilitas critica hic Muſuro defuit. In Ald. ἢ a typotheta omiſſum eſt. Priora ita legerem: ποῦ τὴν Τηλεμάχου· — αἰ.Ϝ' ά. Nominis Telemachi, in archetypo difficili quodam ſcribendi compendio exarati, prima tantum littera deſcripta fuit. Poſtrema vero ope ms. ita reſtituenda ſunt: Ποσειδῶν, Ἀρίωνα, Σίυφον, Πήγασον. Quod *σκυφὶ* ex compendioſa nominis ſcriptura natum ſit, perſpicuum eſt, nec dubium admittit. Cf. VV. DD. Interpoſitum Ἱππεῖς, ἔφιπποι, ἵπποι interpretatio marginalis eſt, ſecundum quam ſub praecedenti *ἵππους equorum domitores* intelligendi ſunt.

16) Locus Homeri in antiquo codicis Marciani archetypo aut corroſus fuit, aut intricatis ſcribendi compendiis exaratus.

17) Vitioſa gloſſae diviſio in Ald. typothetae adſcribenda eſt.

c. 63. l. 11. Ἱππὴν, ἵππευσιν, α. — εἰπεῖς — χειμὼν — Φιλόχωρος δ.	Ἱππῆς. ἱππεῖς. α. — ἱππεῖς — χιλίων — — Φιλόχορος δ. [18])
c. 64. l. 4. Ἱππικὴ β. — νευρῶν — θεόμιγγα νευρῶν πικὴν κ.	I. β. — τριχῶν — θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν κ.
Ἱππικὸν τ. ὁ καμπήρ.	I. τ. ὁ καμπτήρ.
Ἱππικὸν χ. — ἱππείοις — πλατύσι — αἷς καλαὶς εἴριδας κ.	I. χ. — ἵπποις — πλατέσι — ἃς κ. ε. κ. [19])
— l. 14. Ἱππίσκος, ε. — γυναικείου κ.	I. ε. — γυναικεῖον κ.
Ἱππίτας, ἱππόφορμός.	I. ἱππόφορβός.
— l. 20. Ἱππόβοτον, ι. — ὀνομαστὶ τ.	I. ι. — ὄνομα ἀντὶ τ. [20])
c. 65. l. 2. Ἱπποδαμία, ἡ B. Ἱπποδάμνοις, ε.	Ἱπποδαμεία. ἡ B. Ἱπποδάμνων. ε.
— l. 7. Ἱπποδάμου, ν. — διῆλας A.	I. ν. — διεῖλεν A.
— l. 14. Ἱπποδρομεῖ, α.	Ἱππόδρομος. α.
— l. 16. Ἱπποθῶος, ι.	Ἱππόθοος. ι.

c. 66.

18) Scribendum eſt: Ἱππῆς. Ἱππεῦσιν· A. Excidit forte aut Ἀριστοφάνης ἐν, aut ὁ Κωμικὸς εν. Potuiſſet Ἱππεῦσιν quoque ex margine eſſe. Quodcunque ſit, omnibus jam patebit, quod Ἱππεῦσιν non interpretatio ſit, ſed lemma fabulae, unde exemplum petitum eſt; exemplum interpretatio ſubſequitur. Cf. VV. DD. qui ἱππῆς in exemplo bene repoſuerunt. In Ald. mendum typ.

19) Probabili conjectura Salmaſius pro πλατέσι ſubſtituit πλατυσήμοις, quod ſcriptio codicis firmare videtur. Cf. VV. DD.

20) Legendum eſt: ὀνομαστὶ ἀντὶ τ.

M S.	M U S.
c. 66. l. 6. Ἱπποκαμπὰς, υ. — ἱπποκελεκεμμαίνην, ο.	I. υ. — ἱπποκελεκεμμαίνην. ο. [1])
— l. 9. Ἱπποκένταυρος, ι. ἀνθρώποις.	I. ι. ἄνθρωπος.
Ἱπποκλείδης, ο. κακοσχόλη τ.	I. ο. κακοσχόλως τ.
Ἱπποκόμων, τρυφαλίων — ἐχούσης.	Ἱππόκομον. τρυφάλειαν — ἔχουσαν. [2])
— l. 14. Ἱπποκρισταὶ, ι. Ἱπποκόριστοι, ε. — ἔχοντες.	Ἱπποκορυσταί. ι. Ἱπποκόρυστοι. ε. — ε. ἱππόμαχοι. ἀπὸ τῆς κόρυθος, ἐπεὶ ἵππουρις. [3])
c. 67. l. 6. Ἱπποκανὲς, τ. — Φαρμακίδες.	I. τ. — Φ.
[Ἱππόμαχοι, ἀπὸ τῆς κόρυθος, ἐπεὶ ἵππουρις.]	
Ἵππον, τ.	I. τ.
— l. 10. Ἱπποπόλων. τ. — πολουμένων, ἢ π.	I. τ. — πωλουμένων, ἢ π. [4])

c. 67.

1) Perlegenti mihi ad hunc locum Palmerii et Pauwii hariolationes in mentem venit alia, forte probabilior, secundum quam locus ita legendus esset: ἵππων χηλαῖς κεκομμένην. Sunt nempe ὕλη λίαν μεγάλη *loca saltuosa et ad venationes apta, quorum campi caliesque equorum ungulis saepius percutiuntur.*

2) Restituendum est: Ἱπποκόμων τρυφαλειῶν. — ἐχουσῶν. Glossa ex Il. M. v. 339. desumta est. Cf. VV. DD.

3) Appendicem ex sequentibus huc revocavit, ubi quoque in margine adjuncta fuisse videtur.

4) Cf. VV. DD. quorum emendatio ms. auctoritate firmatur.

c. 67. l. 10.	Ἱππόπος, τ. — ὄρνης τ.	Ἱππόποις. τ. — ὄρνης τ. [5]
	Ἱππόποι, κ.	Ἱππόποις. κ.
— l. 18.	Ἱπποσύνησι, τ.	Ἱπποσύνησι. τ.
c. 68. l. 3.	Ἱπποῦδάμος, ι.	Ἱπποδάμος. ι.
	Ἱπποκρήνης, τ. — πησσάσαρ ι.	Ι. τ. — Πηγάσου ι.
— l. 12.	Ἵππουριν, ι.	Ἵππουρις. ι.
— l. 20.	Ἱπποχαίτην, ε.	Ἱππιοχαίτην. ε.
c. 69. l. 1.	Ἱππᾶται, π.	Ἵπταται. π.
— l. 10.	Ἴερον δουλείαν, ο.	Ἱεροδουλείαν. ο. [6]
c. 70. l. 1.	Ἴρεται, εἰσιέρεται, σ.	Ι. ἤ εἴρεται. σ. [7]
— l. 5.	Ἱρήτερα, ι.	Ἱρήτειρα. ι.
— l. 15.	Ἰρίσειν, ε.	Ἰρύσειν. ε.
c. 71. l. 4.	Ἴρος, ἀλιτόβρος, π.	Ι. ἀλείτης. Ἴρος π. [8]
	Ἰρῶ, ε. λέγω.	Ι. ε. λ.
	[Ἰρωσινοῖς ἀόδοις πεσίν.]	
	Ἰρῶν, ε.	Ι. ε. [9]

c. 72.

5) Gloſſas Laconicas quamplurimis in locis inepte ac futiliter corrupit; lectio codicis retinenda eſt.

6) Gloſſa ex Od. Θ. v. 529. ita ſcribenda eſt: Ἴρερον. δουλείαν. ο. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt. Emendationem non modo ſeries verum et ipſa codicis ſcriptura confirmant.

7) Duce codicis ſcriptura legendum eſt: Ἴρεται. εἰσείρεται. σ.

8) Genuina Lexicographi ſcriptura, quam indocti ſcribae vitiarunt, eſt haec: Ἰρος ἀλήτης. μολοβρός. π. VV. DD. locum Homeri notarunt; quicunque ſcriptionem codicis cum textu Homeri contulerit, de veritate emendationis perſuadebitur, eamque in textu reponet.

9) In verbis, quae Muſurus delevit, exemplum praeced. gloſſae latere ſuſpicor; locum vero ſagacioribus relinquo

c. 72. l. 7. Ἴ..ον, γ. Ἴσγέον. γ. [10])
Ἴση, μοίρα ἢ τῆς αὐτῆς ο. Ἴση μοίρα. ἡ τῇ αὐτῇ ο. [11])
— l. ult. Ἰθλὴ, αἰγία μ. l. αἰγεία μ.
c. 73. l. 10. Ἴθμιον, π. — γῆς γένη μ. l. π. — γῆς στενὰ μ. [12])
Ἴσι, γνῶσιν. Ἴθι. γνῶθι.
Ἰσιγέον, π. Ἰτηγέον. π.
Ἴσικε, ε. Ἰὸκε. ε.
Ἰσινδίη, κ. Ἰσινδίη. κ.
c. 74. l. 2. Ἴσις, ε. — Ἴσην — ὠφελίμων τὸ συνεχὸς τ. l. ε. — Ἴσιν — ὁ Φιλήμων διὰ τὸ συνεχὲς τ.
— l. 6. Ἰσκανδοτὸν, σαλπιγγοτόν. l. σαλπιγγωτόν.
Ἴσκει, ἐφ' ὃ εἰς τόπον ο. ἔχοντι. Ἴσκεν. ἔφη εἰς τόπον ο. ἔχοντα.
— l. 13. Ἴσμαρος, π. — Μαρωνείας. l. π. — Μαρώνεια.
c. 75. l. 6. Ἰσοδίαιτος, ὁ αὐτοῦ κ. l. ὁ σίτου κ.
— l. 7. Ἰσοζύγιον, ι. — ἀντίσικον. l. ι. — ἀντίσηκον.

c. 75.

quo, hariolationes enim et conjecturas nulla solidæ ratione fundatas detestor et odio. Lectio inter lineam prima manu notata est.

10) Correxerat: Ἰστέον. Scriptum erat procul dubio vitioso accentu: Ἴσεον. ut Meursius olim divinavit; nam duas tantum litteras deleviſſe videtur. Cf. VV. DD.

11) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

12) Quod in fine adjungitur: καὶ στενὸν χ. vitioſi γῆς γένη aut correctio est, aut varia lectio. Cyrilli Lex. ms. Ἰθμός. θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· τόρθυος δὲ γῆ μεταξὺ δύο θαλάσσων. Et mox: Ἴθμια. περιστόμια. περιτραχήλια. Cf. VV. DD.

c. 75. l. 11. Ἴσομαι, γ.	l. ἢ ἔσομαι. γ.
— l. 26. Ἰσόπαλις, ε.	Ἰσοπαλεῖς. ε.
Ἰσοπάλη, ἴσα ε.	l. ἴσος ε.
c. 76. l. 11. Ἰσόστασις, μ. ἰσακτὶς, σ.	l. μ. ἡ στακτὴ, ἢ σ.
— l. 14. Ἰσοτελείαι, ι. μέτοχοι, ι.	l. ι. μέτοικοι, ι. [13]
c. 77. l. 9. Ἴστασο, ἀνεγείρη.	l. ἀνεγείρου
— l. 15. Ἴστην, ε.	Ἴτην. ε.
c. 78. l. 7. Ἰστοβοεὺς, δ. — ἑστὸς ω.	l. δ. — ἑστὼς ω.
c. 79. l. 5. Ἰστρίαναι, Α. — π τῷ Ἴστρῳ φοικοῦντες — δὲ νοεῖσθαι ε.	l. Α. — περὶ τῷ l. οἰκοῦντες — δεῖ ν. ε. [14]
— l. 17. Ἰστυλὸν, τὸ στυχηδόν.	l. τὸ στοιχηδόν. [15]
c. 80. l. 2. Ἰσχαλωμέναι, δεδαρματωμέναι.	l. δεδερματωμέναι.
— l. 15. Ἴσχεται, ἐπίσχεται [αἰδὰς καὶ δέως ἀλλήλων.]	l. ἐπίσχεται. [16]
Ἴσχι, ο.	Ἴσχις. ο. [17]
c. 81. l. 10. Ἰταία, ε.	Ἰτέα. ε.

c. 81.

13) Retinenda est lectio codicis μέτοχοι, quae in subsequenti glossa per μετέχων τῶν νόμων clarius exponitur. Cyrilli Lex. ms Ἰσοτελεῖς. ἴσα τοῖς ἀστοῖς (ὅ ἐστι, τοῖς πολίταις) τέλη διδόντες. Cf. VV. DD.

14) Cum Heinsio legendum est: παρὰ τῷ l. In ultimis δὲ νοεῖσθαι retinendum est.

15) Male in Ald. στοιληδόν.

16) Verba a Musuro ejecta ita legenda sunt: αἰδὼς καὶ δέος ἀλλήλων. Quonam vero pertineant, aut unde huc pervenerint, nescio.

17) Series, quae in Lexicographo restituendo quam maximi in posterum momenti esse debet, scripturam codicis requirit.

c. 81. l. ult. Ἰταλιάζειν, ε. — διατρίψειν δ. — I. ε. — διατρίβειν δ.

c. 82. l. 6. Ἴτας, ο. — αιδής. — I. ο. — ἀναιδής. [18])

— l. 8. Ἴτευ, πορεύεσθαι. — Ἴτε. πορεύεσθε.

— l. 11. Ἰταΐαι, α. — ὕλης [χρήσασθαι] κ. — I. α. — υ. κ. [19])

c. 83. l. 15. Ἴτυς, ἡ ε. — ἡ περὶ αὐτῆς α. — I. ἡ, ε. — ἡ περιφέρεια τῆς α. [20])

c. 84. l. 2. Ἴτω, ἔσθω, γ. — I. ἔστω. γ.

— l. 6. Ἰυγγοδρομεῖν, ε. B. [Ἰύγγυι, ὁ Διόνυσος.] Ἰυγι, φ. — I. ε. B. Ἰυγή. φ. [1])

— l. 13. Ἰυγξ, φ. — κηναίδιον, φ. — I. φ. — κ. φ. [2])

— l. ult. Ἰϋζεῖ, κ. βοᾷ [ποισσῶ] φ. — I. κ. β. φ. [3])

c. 85. l. 6. Ἰφι, ἰσχύτης. — I. ἰσχυρῶς.

c. 86. l. 11. Ἰχανᾶ, ε. Ἰχανᾶν, ε. — Ἰσχαναάα. ε. Ἰσχαναάαν. ε.

18) Bene correxit. Suſpicor, quod ὁ ἀναιδὴς in margine olim ad praeced. gloſſam notatum fuerit; Cyrilli Lex. ms. Ἰταμός. ἀναιδής. ἀναίσχυντος. ὠμός.

19) V. χρήσασθαι fuit vitioſa lectio, cujus emendatio eſt ſequens κατασκευασθῆναι.

20) Mendoſum περὶ αὐτῆς ex compendio natum eſt; Cyrilli Lex. ms. Ἴτυς. ἡ περιφέρεια τοῦ ὅπλου. Cf. VV. DD.

1) Quod hic delevit, ſuperioris Ἰϋγγίης varia lectio eſt. Cf. VV. DD.

2) In Aid. κυναίδιον errore typ. Certiſſima eſt VV. DD. emendatio κιναίδιον. Cyrilli Lex. ms. Ἰυγξ. ὄρνεον παγόφιλτρον. Lego πυγόφιλτρον, quod cum κιναίδιον ſatis congruere videtur. Cf. VV. DD.

3) Mendoſum ποισσῶ ex ἀποίζει corruptum videtur; prima littera, praevio βοᾷ, facile elabi potuit; in fine vero compendium male deſcriptum eſt. Vide Heſychium V. Ἀποίζειν, ibique interpp.

M S.	M U S.
c. 86. l. 11. Ἰχαρόων, ἀϑμένων, π.	Ἰχανόων. ἀϑμαίνων. π. [4]
Ἰχϑανῶν, ε.	Ἰσχανῶν. ε.
c. 87. l. 1. Ἰχανῶσα, ε.	Ἰσχανῶσα. ε.
Ἰχανῶ, ε.	Ἰσχανῶ. ε.
— l. 9. Ἰχϑυόνες, ι.	Ἰχθυόνερες. ι.
— l. 12. Ἴχϑον, α. ἐγχειρά-διον, ξ.	I. α. ἔγχειρίδιον. ξ.
c. 88. l. 10. Ἴχνιππος, ο.	Ἴχιππος. ο.
c. 89. l. 7. Ἰψὸν, τ. — Θύ-ριοι.	I. τ. — Θούριοι.
— l. 11. Ἰῷ, ε. — ἰῷ κιωνί-ματι, κ.	I. ε. — ἰῷ ἐνὶ ἤματι. κ. [5]
— l. 17. Ἰωγὴ, σ. — εὖδιν βορέων ὑπ. γωγῇ, Α.	I. σ. — ἔυδειν βορέῳ ὑπ' ἰωγῇ. Α. [6]
— l. 22. Ἰωεῖ, β.	Ἰωῇ. β.
c. 90. l. 2. Ἰωήμαν, ε. — ἡ-μεῖς.	Ἰῷ ἤματι. ε. — ἡμέρᾳ. [7]
— l. 4. Ἰώϑηνξύνϑη, ε. [Ἰωϑῶς, συνήϑως ἔ-ϑος.]	Ἰώϑη. ὠξύνϑη. ε.

c. 90.

4) Typotheta, ceteris omnibus mutatis, hic injuſſus ἰσχανόων poſuit. Scriptura Iχ. ordini alphabetico conformis, ubique reponenda eſt. Cf. VV. DD. qui rationem criticam dederunt.

5) Reponendum eſt: ἰῷ κίον ἤματι. Homeri locum, quem Muſurus praeſentem non habuit, VV. DD. notarunt.

6) In ὑπ. γωγῇ litteram expunxit. In Ald. ἄδειν errore typ. Cf. VV. DD. qui εὖδον ex Homero reſtituunt.

7) Vitia haec, ut omnes vident, ex ſcribendi compendiis proveniunt. Hinc criticis quoque in fine vocum corrigendo major ubique concedi poteſt libertas, quam in principio, ubi ſumma, quantum fieri poteſt, circumſpectione et fide primae ſcripturae lineas ſequi debent. Plerique vero his contraria agunt; timidi ſunt et anxii, ubi nulla adeſt anxietatis cauſa; audaces, ubi ſumma adhibenda eſſet cautela.

e. 50. l. 4. ἐστιν, ἢ ἐστὶν ἢ
ἐκκαλλίστου, καὶ ἐκκαλλίστου, καὶ
Adiecerat ὁ. Siluerius e. 7.
— l. 12. ἐστιν, ἢ ἐστὶν ἢ
ἐστιν, ἢ ἐστὶν ἢ
ἐστιν, ἢ ἐστὶν ἢ
— l. 19. ἐν, ἐν
e. 51. l. 6. ἐκκλίνει, ἐκκλίνει ἢ ἐκκλίνει
καὶ
ἐκκλίνει, ἐν τισιν ἐκκλίνει ἢ ἐν τισιν ἐκκλίνει
ἐκκλίνει ἢ ἐκκλίνει, ἐν τισιν ἐκκλίνει ἢ ἐν τισιν
ἐκκλίνει ἢ ἐκκλίνει, τὸ μὲν ἐκκλίνει ἢ τὸ μὲ

c. 98. l. 7. Καὐδδα, κατὰ δὲ, [κατῆλθεν.] Καδδέ. κ. δέ. [11])

— l. 9. Καδδέκεν, καὶ δὴ ἄν, [ἢ εὐχωλίαν.] Κ. κ. [12])

— l. 14. Καδδ..˜..αι, καταδυνᾶθαι. Καδδῦσαι. καταδῦσαι. [13])

Καδδεαθέτην, ἐκοιμήθην. Κ. ἐκοιμηθήτην. [14])

c. 99. l. 4. Καδίσκοι, σ. — ψήφους ε. Κ. σ. — ψήφους ε.

Κάδμιοι, ο. — ἐμανικὸς, ἢ ο. Κ. ο. — Ἑλλάνικος. ἢ ο.

— l. 18. Κάδρι, κ. Κάδρισον. κ.

c. 100. l. 2. Καέτην, ε. Καμέτην. ε.

Καέκλετο, κ. Κέκλετο. κ.

Καθαγίσω, σ. — τὴν μιαίνουσαν τ. Κ. σ. — τοῦ μιαίνειν τ.

Καζέλη, κατέβαλε. Καθέλη. καταβάλη. [15])

Κάηνα, τ. Κάγγανα. τ. [16])

c. 100.

11) V. κατῆλθεν explicat Homericum κὰδ — ἧκε. Locum VV. DD. indicarunt.

12) Verba ἢ εὐχωλίαν, aut plenius εὐχωλὴν ἢ ε. ex loco Homerico in margine adſcripta fuiſſe videntur. Cf. VV. DD.

13) Duas aut tres litteras delevit; ſcriptum videtur: Καδδοῦναι.

14) Vitium in ἐκοιμήθην compendioſae ſcripturae tribuendum eſt.

15) Series docet, quod Καζέλη antiquum ſit: in antiquorum gloſſariorum ordine alphabetico ϑ et ζ ob ſoni ſimilitudinem ſaepius permutantur. Juxta ſeriem ϑ in praeced. gloſſa ut ζ conſiderari debet. Moneo haec, quia ſuo tempore ſuisque locis lucem afferunt.

16) Κάγγανα pro Κάγκανα lapſus calami videtur. Muſuri regula, qua incognita ſaepius in trita et obvia transformat, peſſima eſt, et in Heſychio praeſertim a criticis

c. 100. l. 12. Καθαίρομαι γ. — Λίσχ. δαίσι. — Κ. γ. — Α. Δαναΐσι, [17])

— l. 15. Καθανύσαι, σ. — Κατανύσαι. σ.

c. 101. l. 1. Καθαμβαλύεις, ε. — Καθαπτὰ λύεις. ε. [18])

Κάθαπτος, τ. — καθήμενον, καὶ ἐπερράμενος τὰς δοράς καὶ τοὺς θυρσοὺς ἐξεσφηνομένους Φ. — Κ. τ. — καθειμένον, καὶ ἐπερράμενον τὰς δοράς, καὶ τοὺς θυρεοὺς ἐξεσφηνωμένους Φ. [19])

Καθάρβυλος, χ. — ἀβύλων. — Κ. χ. — ἀρβύλων.

— l. 9. Κάθαρμα, τ. — ὃ. τ. — Κ. τ. — ᾧ τ.

c. 102. l. 4. Καθεαυτὸ, α. — Καθ' ἑαυτόν. α.

— l. 9. Καθέδρας, π. — τελευτηκόσι. — Κ. π. — τετελευτηκόσι.

Καθέζεσθαι, ἱδρυθῆναι, κ. — Κ. ἱδρυνθῆναι. κ.

— l. 13. Καθεῖκρος, κ. — Καθίκου. κ.

Καθείκοντες, καθ. ψαντες. — Κ. καθάψαντες. [20])

cis fugienda. Series requirit Κάηνα, quod novum eſt, cujusque forma indoli et analogiae linguae minime repugnat.

17) Lemma bene reſtitutum eſt. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

18) Cf. VV. DD. quorum conjectura Κάθαμμα λύεις veriſſima eſt. Gloſſa vero ex margine eſt, et alieno loco poſita.

19) Mallem: ἐπερράμμένας τ. — θύρσους ε. *Nebride indutus et thyrſos hedera redimitos geſtans.* Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; legebatur: καθήψαντες.

c. 103. l. 1. Καθεικται, [παραγένηται,] παρεγένετο. Καθῖκται. π. [1])

Καθείλας, κ. — κατέβαλας. Κ. κ. — κατέβαλες.

Καθήμενον, κ. Καθειμένον. κ. [2])

Καθημήσαντες, καυθέντες. Καθιμήσαντες. καθέντες.

[Καθείμενον, κάθοδον.]

Καθεῖναι, κ. Κ. κ. [3])

Καθειζόμενον, κ. Καθειζόμενον. κ. [4])

Κάθειπται, κ. Καθῆπται. κ.

— l. 10. Καθεῖρκται, [καθήψατο,] η. Κ. η. [5])

Καθείρκτω, πεφυλακείαθω, π. Κ. πεφυλακίαθω. π.

c. 104. l. 12. Κάθετο, κ. Κάτθετο. κ.

— l. 15. Καθηδυπάθειαν. τ. Καθ' ἡδυπάθειαν. τ.

c. 105. l. 5. Καθήμεισε, κ. Καθίμησε. κ.

— l. 7. Καθηρῶν, κ. Καθαιρῶν, κ.

1) Correctionem typotheta neglexit. V. παρεγένετο praecedentis παραγέν.ται emendatio eſt.

2) Expoſitionem κατερχόμενον non ab Heſychio, ſed ab alio, qui hic καθίημι cum κάτειμι confundit, profectam eſſe ſuſpicor.

3) Correxerat: Καθειμένον, καθ' ὁδόν. Haec a Muſuro deleta in margine olim ellipticum exponebant modum, quo ſuperiori Καθήμενον ſignificatus κατερχόμενον tribui potuerit; ſupplendum nempe eſſet: Καθειμένον καθ' ὁδόν. Si hoc uſu probetur (nam exempla non habeo) opinionem, qua κατερχόμενον ſpurium eſſe putabam, revocabo.

4) Vitio pronunciationis pro Καθιξόμενον. Cf. VV. DD.

5) V. καθήψατο a quodam eſſe videtur, qui hic de καθῖκται cogitabat.

c. 105. l. 16. Καθιέντος, καταχαλάσοντος.	K. καταχαλῶντος.
— l. 25. Κάθιμαι, κ.	Καθιμᾶ. κ.
c. 106. l. 1. Καθιμονεύει, καθίησις.	K. καθίησι.
— l. 10. Καθίσται, σ. ποιῆσαι.	K. σ. ποίησον.
— l. 14. Κάθομαι, κατὰ τὸ αὐτό.	Κάθομον. κ. [6]
— l. 23. Καθοσιωμένος, α.	Καθωσιωμένος. α. [7]
c. 107. l. 10. Καθυφηκάμην, α. εασα.	K. α. εἴασα.
— l. 12. Καθυφεὶς, π. καταλι.	Καθυφῆς. π. καταλίπης.
c. 108. l. 5. Καὶ ἐ τὰ, κ.	Καιέτα. κ.
— l. 8. Καϊκίνης, ὁ K. — Καιϊκοῦ π.	K. ὁ K. — Καΐκου. [8]
Καὶ κλάει, κ.	K. κ.
[Καϊκὸς, ποταμός]	
Καὶ κύλην, τ.	Καικύλην. τ. [9]
— l. 14. Καιλ., οὐρανὸς, P.	Καίλους. οὐρανούς. P. [10]
— l. 17. Καὶ μάλα ινδίκη, δ.	Καὶ μάλα ἐν δίκῃ. δ.
Καὶ μὲν μεῦ, καὶ δι' ἐμοῦ.	Καὶ μέν μευ. καὶ δὴ ε. [11]

6) Retinendum eſt Κάθομα i. e. καθ' ὅμοια.

7) Conſervanda eſt antiqua ſcriptura, ſecundum quam augmenta ſaepius negliguntur; Cyrilli Lex. ms. Καθοσιωμένος. ἐγγεγραμμένος. ἐγκείμενος.

8) Cf. VV. DD. qui jam Καΐκου reſtituerunt.

9) Interjectum Καϊκὸς, π. (praeviis ἀπὸ τοῦ Καιϊκοῦ ποταμοῦ) Muſurus ſupervacuum eſſe judicavit.

10) Exitus compendium delevit; ſcriptum videtur: Καιλόν.

11) In Ald. mendum typothetae, quod VV. DD. correxerunt.

M S.	M U S.
c. 108. l. 17. Καὶ [καὶ] μέντοι, κ.	Καὶ μέντοι. κ.
c. 109. l. 5. Καινοτάφια, ν.	Κενοτάφια. ν.
— l. 10. Καὶ νύ κεν, καὶ δὴ ἄν.	Καὶ νύ κε. κ.
c. 110. l. 6. Καὶ ῥάμα, μ.	Καίραμα. μ.
Καὶ ῥά .. οι, οἱ Κνώσεις οἱ α.	Καιράτιοι. οἱ Κνώσιοι α. [12]
— l. 11. Καιροθεοῖσι, κ.	Καιροθέουσι. κ.
— l. 14. Καιροσσέων, μεμπτομένων — διαχωριστικὰ τ.	Κ. μεμιτωμένων — διαχωριστηκὰ τ.
c. 111. l. 1. Καιρότερον, ἐναωρώτερον α.	Κ. ἐναωρότερον α.
— l. 7. Καισεκπρώπιον, δ.	Καίσ' ἐκπρώπιον. δ.
— l. 9. Καὶ σφῶϊν, κ.	Κ. κ.
[Καὶ τὰν στοὰν, καί τοι καὶ τι αἱρήσομαι, καί τι βουληθῶ.]	
Καίτοιγε, κ.	Κ. κ. [13]
— l. 11. Καίτεσαι, ο. — κυρτίας.	Κ. ο. — κ.
[Καὶ τῶν, καὶ ἐκ τῶν, κατὰ συναίρεσιν κἀκτῶν.	
Καὶ τὼ πόδε, καὶ τοὺς πόδας, δυϊκῶς.]	

12) Duas litteras delevit; legebatur aut: *ῥάπιοι*, aut: *ῥάπειοι*. Nexus litterarum *ει* a ſimplici jota aegre interdum dignoſcitur. Ultima bene emendavit; olim enim ita exarata ſtabant: Κνώσεις α.

13) Gloſſam in Καὶ *τὰν στοὰν* latentem, cujus interpretatio eſt *κ.* — *αἱρήσομαι, κ.* — *βουληθῶ*, aliis indagandam relinquo.

c. 111. l. 11. Καὶ χερσὶ, κ. Κ. κ. [14])
Καὶ ὣς, κ. Κ. κ.
[Καὶ ὣς φησι, καὶ ὣς λέγει.]
Καικὰ κ. Κ. κ. [15])
c. 112. l. 2. Καικαμήσατο, κ. Καικὰ μήσατο. κ.
— l. 6. Καικείοντες, καταικοιμησόμενοι. Καικκείοντες. κ.
[Καικελέγχεα, καικὰ ἐλέγχει.]
.αικέφατον, α. Καικέφατον. α. [16])
— l. 11. Καικὴ, π. — καικουχίας. Κ. π. — κ.
— l. 12. Καικήγορος, κ. Κ. κ.
[Καικὴν, καίκιον.]
Καικίζει, κ. Κ. κ. [17])
— l. 15. Καικιζόμενος, ταπεινόμενος. Κ. ταπεινούμενος.
c. 113. l. 3. Καικίμην, τ. Καικίμηνον. τ.
— l. 5. Καικίω, ι. Καικιῶσαι. ι.
Καικκάβα, π. — κρίκον, ἢ χ. Κ. π. — κρίκος. ἢ χ.
— l. 19. Καικοραφίησι, κ. Καικορραφίησι. κ. [18])
— l. 22. Καικοδαίδων, ὁ θ. ἐπαχθεὶς. Καικοδαίμων. ὁ θ. ἐπαχθὴς. [19])

c. 114.

14) Priora contra feriem ita correxerat: Καικτῶν. καὶ ἐκ τ. Rationem, cur haec ejecerit, nullam video aliam, quam quod ipsi nimis obvia visa fuerint, nec docto Lexicographo satis digna.

15) Glossam interpositam ex causa modo dicta delevit.

16) Male glossam Homericam, ex Il. B. v. 235. descriptam, delevit; scribendum est: Καικ' ἐλέγχεα. καικὰ ἐλέγχη.

17) Mendosum Καικὴν, κ, et quod infra sequitur Καικὴ κόνις, κ. a praecedenti Κάκη, π. male divulsa esse suspicor.

18) In Ald. Καικορράφίησι a typotheta.

19) Cyrilli Lex. Ms. Καικαδαίμων, ὁ θεῷ ἐπαχθὴς, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.

c. 114. l. 3. Κακοδαίμονας, ῥακκοδύτους.	K. ῥακκενδύτους. [20])
— l. 18. Κακόρας, κ.	Καικκόρας. κ. [1])
— l. 20. Κακορραφίας, κ. Κακορραφίη, κ. Κακορραφέας, κ,	Κακορῥραφίας. κ. Κακορῥραφίη. κ. Κακορῥραφέας. κ.
c. 115. l. 13. Κάκτενε, φ.	Κάκταινε. φ.
c. 116. l. 8. Κακὸν δὲ φ. — οὖ τ.	K. — ἤγουν, τ.
— l. 12. Καλαὶ, ο. — αὐτὸ ε.	K. ο. — ἀντὶ ε.
— l. 15. Καλαβὶς, τ. — καλαβοῦτοι — αἰδόμεναι υ.	K. τ. καλαβοῦθαι — αἰδόμενοι υ. [2])
— l. 18. Καλαβρίαν, τ. Μεσαντίαν — Ῥίνθω.	K. τ. Μεσαπίων — Ῥίνθων. [3])
c. 117. l. 1. Καλαβριαθείησαν, χολευαθείησαν.	K. χλευαθείησαν.
— l. 7. Καλάθη, παταστεῖς, κ.	Καλάθη, πατατεῖς. κ. [4])
c. 118. l. 12. Καλάμη, τ. — αἰλιτῶν λ.	K. τ. — αἰλοητῶν λ.
c. 119. l. 3. Καλαμὶς, κ. — γραφίων θήκη δὲ τ.	K. κ. — γραφείων θήκην, καὶ τ.

c. 119.

20) Retinendum eſt ῥακκοδύτους, ſine ratione a Muſuro mutatum.

1) Correctionem typotheta non advertit.

2) Cf. VV. DD. qui omnia, quae ad gloſſam illuſtrandam pertinent, congeſſerunt. Videmus ex codicis ſcriptura, quod in Καλαβὶς verbum quaerendum ſit, cujus interpretatio eſſet τὸ π. et in καλαβοῦτοι nomen hymnorum. Exitus mendoſi καλαβοῦτοι articulum οἱ, ad expoſitionem pertinentem, abſorbuiſſe videtur.

3) Reſtituendum eſt: Μεσαπίαν. Cf. VV. DD.

4) Cf. VV. DD. qui locum reſtituerunt.

c. 119. l. 3. Καλαμίτης η. — λήνω π. Κ. η. — ἠλισίῳ π.

Κάλαμος, ο. — ἠχίον, κ. Κ. ο. — ἠχεῖον. κ.

Καλαμοτύπον, ι. Καλαμοτύπος. ι.

Καλαμώμενον, κ. — ἀπολήμματα τ. Κ. κ. — ἀπολείμματα τ.

c. 120. l. 2. Κάλαον, κ. Κ. κ.

[Καλαὸς, τυφλός.]

Κάλοι, σ. Κ. σ. [5])

— l. 6. Καλάσιρις, χ. — ἠνοχικὸν κ. Κ. χ. — ἠνιοχικὸς κ.

Καλασίριτα, τ. — ὠά. Κ. τ. — ὠάς.

c. 121. l. 1. Κάλαφος, α. Μαγνη. Κ. α. Μαγνήτης. [6])

[Κάλεα, τὸ γένειον τοῦ ἀλέκτορος.]

Καλεοίμην, κ. Κ. κ. [7])

— l. 12. Κάληβος, ἀπεσκολημμένος τ. Κ. ἀπεσκολυμμένος τ.

— l. 16. Καλήτωρ, ἡδέως κ. Κ. Ἰδαῖος κ.

— l. ult. Καλήγυναῖκα, κ. Καλλιγύναικα. κ.

c. 122. l. 20. Καλίωμαι, κολοῦμαι. Καλίομαι. κυλύομαι.

c. 123. l. 1 Καλκαίνεται, Φ. Καλχαίνεται. Φ.

— l. 6. Κάλλαιοι, ο. — μορίου. κ. Κ. ο. — μύρου. κ.

— l. 10. Κάλλειπε, κατέλλειπεν. Κ. κατέλιπεν.

Κάλλει, τ. — τὸ τ. Κ. τ. — τῷ τ.

c. 124.

5) Ejectum Καλαὸς diversa vocis ἁλαὸς pronunciatio esse videtur.

6) VV. DD. Μαγνήτες bene reposuerunt.

7) Correxerat: Κάλαια. Scribitur hodie: Κάλλαια. At scriptionem codicis ob seriem conservandam esse judico.

c. 124. l. 1. Καλλήϊδος, ἄνθους μίον, π. — Κ. ἀνθούσμιον. π. [8])

c. 125. l. 18. Καλλίπυργον, κ. — ἔχου. — Κ. κ. — ἔχουσα. [9])

Καλλιπόρε, ἱππικότα. — Κ. ἱππικώτατε.

c. 126. l. 1. Καλλίστη, ἡ Θ. Κεραμικῶ ι. — Κ. ἡ Θ. — Κεραμεικῶ ι.

Καλλιστρεῖν, κ. — Καλιστρεῖν. κ.

— l. 12. Καλλίχορον, ε. — Καλλίχωρον. ε.

— l. ult. Καλλίνεσθαι, κ. — Καλλύνεσθαι. κ.

c. 127. l. 1. Καλλιντήρια, κ. — Καλλυντήρια. κ.

Καλλυντὶς, κ. — Καλλυντής. κ.

— l. 11. Καλοκοπῆσαι, ξ. — σχοινοπῆσαι. — Κ. ξ. — σκηνοποιῆσαι. [10])

c. 128. l. 10. Καλύδαι, α. — Καλύδναι. α.

c. 129. l. 22. Κάλυτρα, σ. — σκόλωπες, χ. — Καλύντρα. σ. — σκόλοπες, χ.

c. 130. l. 5. Κάλχη, ἀφθέρα, π. — Κ. διφθέρα, π.

— l. 8. Κάλων, κ. — καλῆς λ. — Κ. κ. — κάλως λ.

— l. 11. Καμάκασος, ω. — βάθρῳ, ἢ τ. — Κ. ω. — βαράθρῳ, ἢ τ.

— l. 14. Κάμακες, δ. — ἀναδενδράσεσι. — Κ. δ. — ἀναδενδράσι.

— l. 22. Κάμαξι, τ. — Κ. τ.

c. 130.

8) Legendum videtur: Καλλήϊδος ἄνθους. μίον π. Sic gloſſa finis hexametri eſſet, et ex poeta quodam deſcripta. Cf. VV. DD.

9) Scribi poteſt et ἔχουσα et ἔχουσαν. Cf. VV. DD.

10) Legendum eſt: σχοινοκοπῆσαι. ut in Epiſt. crit. ad Heyniuſh ſuſpicabar; compolita enim ex κᾶλον *lignum* et κάλος *funis* junctim explicantur. Cyrilli Lex. Ms. Καλόδιον. σχοινίον.

M S.	M U S.
c. 130. l. 22. [Καμάρα, κριτῶν καμάρας ἔχων.]	
Καμάρᾳ, ζ.	Κ. ζ. [11])
c. 131. l. 9. Καμαρὶς, κ.	Κ. κ.
[Καμάρ, κοιτῶν καμάραν ἔχων.]	
Καμάσαι, σ.	Κ. σ.
— l. 22. Κάμβαλεν, κ.	Κάββαλεν. κ.
c. 132. l. 5. Κάμινοι, καμινεύτριαι — κεκμηκυῖαι τὰς ἴνας, ἀποβεβληκυῖαι γρηκάμινοι.	Καμινοῖ. καμινευτρίαι — κεκμηκυίας, τὰς ἴνας ἀποβεβληκυίας. Γρηῒ καμινοῖ. [12])
— l. 8. Καμεῖται, [κοποῖ] κ.	Κ. κ.
— l. 19. Κάμματα, φ. — ψεστά, ο.	Κ. φ. — ψαιστά. ο.
— l. 23. Καμμονίην, τ. — καταμόνας ν.	Κ. τ. κατὰ μόνας μάχης ν. [13])
c. 133. l. 8. Κάμπειος δ. — καμπεῖς ε.	Κ. δ. — καμπὰς ε.
Καμπεσίγουνος, ἡ ἐρινὺς — καμπ" τ.	Κ. ἡ Ἐριννύς — κάμπτειν τ.
— l. 14. Καμπισέγυα, ο.	Καμπισίγυια. ο.

c. 134.

11) Legendum eſt: Καμάρα κοιτῶν κ. Hujus gloſſae correctionem ſeu variam lectionem in ſequentibus habemus, ubi etiam, cum ſaepius repetita ſit, a Muſuro expùngitur.

12) Egregie et docte emendavit. Cf. VV. DD. Verior tamen fuiſſet ipſius emendatio, ſi propius ad codicis ſcripturam et interpunctionem ſe ita tenuiſſet: κεκμηκυίας τὰς ἴνας, ἀποβεβρικυίας. Γ. *Vetulae viribus deſtitutae, languidae et annorum pondere deorſum vergenti.*

13) Muſuri μάχης ejiciendum eſt, et reſcribendum: καταμονῆς ν. In καταμόνας enim compendium exitus male deſcriptum eſt. Cf. VV. DD.

c. 134. l. 8. Καμψίον, κ. Καναύβια κ.	Καμψία. κ. — καναύβια κ.
— l. 17. Καναύδοισι, ἀγῶνες, γ.	Κάναυδοι. σιαγόνες. γ.
c. 135. l. 2. Καναφόρος, μεσοδμή.	Κ. μεσόδμη.
— l. 4. Καναχίδα, ἠχητικήν.	Καναχηδά. ἠχητικῶς.
— l. 7. Κάνδη, γυνὴ ἡ καν.	Κ. γυνὴ ἡ καν$^{\delta}$ □ [14]
Κάνδαλοι, κ. — κωλοβάθρα.	Κ. κ. — κοιλόβαθρα. [15]
— l. 13. Κάνδυλος, διαλαγαῶν καὶ γάλακτος κ.	Κ. διὰ ἐλαίου καὶ γ. κ. [16]
— l. 18. Κανδυτάναι, ἢ κ. — ἔβαλον.	Κ. ἢ κ. — ἔβαλλον.
c. 136. l. 3. Κανέοισι, κ. μαγείσι, κανοισχίοις.	Κ. κ. μαγίσι, κανισκίοις.
Κανεῖν, κ.	Κανόν. κ. [17]
— l. 13. Κανθαρὶς, χ. — λυμαντικὰν [ἢ] σ.	Κ. χ. — λ. σ.

c. 137.

14) Nulla hic lacuna eſt. Erat procul dubio in archetypo utroque loco ita ſcriptum: Καν$^{\delta}$. γυνὴ ἡ Καν$^{\delta}$. Priori loco ſcriba compendium male reddidit, poſteriori vero compendioſam archetypi ſcripturam conſervavit. Cf. VV. DD. cum quibus ita ſcribo: Κανδάκη. γυνὴ ἡ Κανδάκη.

15) Salmaſius olim κωλοβάθραι reſtituit. Cf. VV. DD.

16) Minus ſagaciter et ſubtiliter correxit. De oleo hic minime cogitandum eſt, nec Photius in Lex. Ms. ejusdem meminit. Cf. VV. DD. Vitium ejusque correctio hic, ut alibi, ab imperito ſcriba junctim exarata ſunt, et copula unita; nam λαγαῶν vitium eſt, et γάλακτος emendatio. Legendum itaque eſt: Κάνδυλος. διὰ γάλακτος κ.

17) Forte: Κανῆν. Forma contracta pro Κάνητα.

c. 137. l. 6. Καινθήλια, τ. — προσκηνοπήλια, κ.	Κ. τ. — πρὸς σκηνοποιΐαν. κ. [18])
— l. 13. Καινθὶς, ὀνὶς καὶ ὀνο..	Κ. ὀνίσκη. ὄνος. [19])
Καινθὸς, ὁ τ. — ὕπνοις — καὶ πώποτε ω.	Κ. ὁ τ. — ὑπνοῖς — καὶ † πώποτε ω.
— l. 20. Καινίσαι, π.	Καὶν ἴσαι. π.
c. 138. l. 5. Καιναμὶς, Σ. — ἐξικμάζει — Θρᾴσαι ι.	Κ. Σ. — ἐξικμάζειν — Θρᾷσσαι ι.
— l. 19. Καννόνου, πανδόκιον, κ.	Κ. πανδοκεῖον. Κ.
c. 139. l. 5. Καινὼν, κ. — ἐξῆπτεν.	Κ. κ. — ἐξῆπτο.
— l. 11. Καπάοιαι, α.	Καπάνιαι. α.
Καπανικώτεραι, α. — μείζονός, κ.	Κ. α. — μείζονα. κ.
— l. 16. Κάπας, μ. — Φάτρας.	Κ. μ. — Φάτνας.
Καὶπατᾶ, κ.	Κάπατα. κ.
Κάπατας, κ. — εὐήλῶν.	† Κ. κ. — εὐηλῶν. [20])
c. 139. l. 19. Κάπειτα, κ.	Κάπετα. κ. [1])

c. 139.

18) Scribendum eſt, ſola littera mutata: πρὸς σκηνοπήγια. *Pars navis, ubi nautae commorantur et dormiunt.*

19) Ultimae vocis compendium deleyit; legebatur: ὀνο μ i. e. ὄνομα.

20) Reponendum eſt: Εὔηλῳ. ut Salmaſius optime reſtituit. Litt. η cum κ permutatum eſt, et ν in fine eſt jota dativi affixum. Lectio ed. Albertinae Εὐήλῳ vitium typographi videtur.

1) Series requirit Κάπειτα, quod ab infra ſequenti Καπητὸν ſcriptura tantum differre videtur; ambo enim a κάπτω

c. 139. l. 21. Κάπεσε, κ. Κάππεσε. κ.
c. 140. l. 5. Κάπηισι, φ. — τὸ σκάπτειν α. Κάπησι. φ. — τοῦ κάπτειν α. [2])
— l. 15. Καπηλοδίτης, ὁ ε. Καπηλοδύτης. ὁ ε.
— l. 22. Κάπηξ, ξ. — νεὸς υ. Κ. ξ. — νεὼς υ.
c. 141. l. 9. Καπνίας, Ε. — κεκαπνιασμένος, κ. Κ. Ε. — κεκαπνισμένος. κ.
Καπνῆσαν, π. Κάπνισαν. π.
c. 142. l. 1. Καπνήσαντες, κ. Καπνίσαντες. κ.
— l. 4. Καπνοὸν, τὰ π. Καπνοτά. π. [3])
— l. 10. Κάπουπλ, ρ. Κ. ρ. [4])
[Κάπουτις, κεφαλή. Ῥωμαῖοι.]
Κάππα, τ. — κόμπα τὸ ἀνεστραμμένον ρ̄ ὡς ὁμυκτηρισμός. Κ. τ. — κ. τὸ ἀνεστραμμένον ρ̄ ὡς ὁ μ. [5])
c. 143. l. 6. Κάππει, κ. Κάππει. κ.
— l. 10. Καπήτιοι, οἱ πριενεῖς τῆς ..ήνης. Κ. οἱ πριηνεῖς τῆς Κυρήνης. [6])

πτω derivanda sunt, nec de Latinorum *Capita* hic cogitandum est. Pertinet huc Cyrilli glossa in Lex. Ms. Κάπετος. ἢ σωρὸς, ἢ θήκη. Cf. VV. DD.

2) Antiquam scripturam Κάπησι ordo exigit.

3) Restituendum est: Καπνόοντα. π. Antiqua scriptura pro Καπνοῦντα a καπνόω. Ordo nihil patitur, nam duplex οο litterae ω in praeced. glossa aequipollet.

4) Typotheta male legit; scribendum est: Κάπου πλόος. Quam scripturam ipsum scribendi compendium exprimit. Cf. VV. DD.

5) Retinendae sunt Latinorum glossae, quas Musurus ubique fere expunxit. In Ald. Κάπτα errore typ. Cf. VV. DD.

6) Duas litteras delevit; scriptum fuit: πρήνης. Voces πριενεῖς et πρήνης ex scribendi compendiis depravatae sunt; de priori voce acuta est Palmerii opinio. Cf. VV. DD.

c. 143. l. 10. Καπητὸς, καταπεσιονημένος.	K. καταπεσιονημένος.
Κάπρα, α. Τυρηνοί.	K. α. Τυρρηνοί.
c. 144. l. 1. Κάπραινα, ἡ καταφερής, α.	K. ἡ καταφερής. α. [7]
c. 145. l. 10. Κάρα, α. — πολλυρρήνιοι, υ.	K. α. — πολυρρήνιος. υ. [8]
— l. 14. Καραβίδες, γ. μηθημναῖοι.	K. γ. Μεθυμναῖοι.
c. 146. l. 2. Καράμα πείθω, κ.	Καράμα πίθω. κ. [9]
— l. 4. Καράμβας, ρ.	Καράμβαν. ρ.
— l. 7. Κάραινος, κεκρύφαλλος, κ.	K. κεκρύφαλος. κ.
— l. 11. Κάραξι, σ.	Καράξω. σ.
— l. 19. Καρατομῆσαι, ἀποκεφαλῆσαι.	K. ἀποκεφαλίσαι.
— l. 23. Κάρβανοι, τ. — καρφία, ω.	K. τ. — καρφία, ω.
c. 147. l. 9. Κάρδακες, ο. — εἰς Ασίας — στρατιώτας, [οὐκ] ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπῳ.	K. ο. — εἰς Ασίαν — στρατιώτας, ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου. [10]

7) Litteram erasit.

8) Ex codice restituendum est: Πολυρρήνιοι. Sopingio adstipulante. Cf. VV. DD.

9) Correctio a typotheta neglecta est. Cf. VV. DD.

10) Scribendum est: ἐν Ἀσίᾳ. Praepp. εἰς et ἐν ante nomina locorum in vetustioribus mss. saepius commutantur. Glossa in fine lacunam habet, hoc modo indicandam: στρατιώτας, οὐκ ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου ..... sequebatur ἀλλὰ, et cetera, quae ex Strabone et Eustathio, quorum loca a VV. DD. proferuntur, facile suppleri possunt. Cf. VV. DD.

c. 147. l. 9. Καρδαμ..., β. Κάρδαμον, β. [11])

— l. 13. Καρδαμίνη, τὸ ξεῖον, ὅ ε. Κ. τὸ ξεῖον, ὅ ε.

Καρδαμύνη, π. Καρδαμύλη. π.

c. 148. l. 2. Καρδίαι, ο. — π Σ. Κ. ο. — παρὰ Σ. [12])

— l. 4. Καρδίας, θάλασσα τ. Καρδίας θαλάσσης. τ. [13])

— l. 14. Καρδόπιον, τ. πόμα. κ. Κ. τ. — πῶμα. κ.

c. 149. l. 9. Καρηκωμόωντας, τ. — κωμῶντας. Καρηκομόωντας. τ. — κομῶντας.

— l. 13. Καρθμοὶ, κ. Κ. κ.

[Κάρθμοιο, μύριναι τραχεῖς τόπου.]

Καρῖται, ι. — κάραις. Κ. ι. — Κάρες. [14])

Καρικαμ. λη, ε. Καρικαὶ μέλη. ε. [15])

Καρίκη, α. Καρική. α.

c. 150. l. 12. Καρκέραι, ι. Κάρκαιρε. ι. ἦχου.

c. 150.

11) Exitus compendium delevit; ſcriptum erat: Καρδαμ̃ i. e. Καρδαμεῖν. Hoc verbum ſine dubio idem eſt ac καρδαμίζειν. Cf. VV. DD.

12) In Ald. περὶ a typotheta, qui Muſuri manum non advertit.

13) Gloſſam procul dubio bene reſtituit. In gloſſis Pſalmorum, quas Romae ex Ms. Marino deſcripſi, eandem invenio ita ſcriptam: Καρδίας θαλάσσης. τοῦ βυθοῦ. τουτέστιν, τοῦ βίου τούτου. Cf. VV. DD.

14) Gloſſam deletam alii reſtituant; nullam ego medelam video.

15) Litteram expunxit; gloſſa bene diviſa eſt.

c. 150 l. 16. Κάρκαρα, ο. — ἐπιτυρὰ — Σιμωνίδει — ξινθόνται τῇ οὐρανίᾳ ἤρι	Κ. ο. — πίτυρα — Σιμωνίδῃ — Ῥινθῶν ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἤρι. [16])
c. 151. l. 9. Κάρμορον, τὸν κηριγμεμορημένον.	Κ. τὸν κηρὶ μεμορημένον.
Καρνεάτᾳ, ο. — ἐπὶ τοῦ καρθείου λ.	Κ. ο. — ἐπὶ τὴν τοῦ Καρνείου λ.
— l. 17. Καρνειὸς, ε.	Καρνεῖος. ε.
c. 152. l. 1. Κάρον, μ.	Κ. μ. [17])
Κάροπες, ε.	Καρόπαις. ε.
— l. 6. Καροσαίση, καροσμοίρα, ο.	Καρὸς αἴση. καρὸς μοίρα, ο.
— l. 9. Καροῦς, ὑδρακρῆτε.	Κ. ὕδρα. Κρῆτες.
— l. 11. Καρούα, καρῶα, Λ.	Κ. κάρυα. Λ.
— l. 15. Καρπαλίον, κάρπημα.	Κ. κάρπωμα.
Κάρ..πάθος, ν.	Κάρπαθος. ν. [18])
— l. 19. Κάρπαθος, τ.	Κάρπαθος τ.
c. 153. l. 7. Καρπαστῖναι, σ.	Καρπαθῆναι. σ.
Καρπάτινον, ἀγροκικὸν υ.	Κ. ἀγροικικὸν υ.
Καρπεῖν, πληώττειν.	Κ. πλήττειν. [19])

16) In ultimis lemma fabulae latet, ut VV. DD. optime viderunt; iisdem vero ταὶ negotium facessere non debebat, hic enim, ut quamplurimis aliis in locis, vitium ejusque correctio junctim exarata sunt, in archetypo forte
τη
ita notata: ταυ ουρ.

17) In Ald. ceterisque edd. Κάρ. μ. culpa typothetae, qui compendiosam exitus scripturam neglexit.

18) Unam aut duas litteras delevit. Glossa, ut ex duplici accentu apparet, in duas voces divisa erat.

19) Mendosae lectionis origo fuit: πλωττειν.
η

c. 153. l. 18. Καρπναὶ, δ. — Κ. δ. καρπὸν ε.
κάριτον ε.
Καρποβόλον, τ. — ἄρ- — Κ. τ. — Ἀργεῖοι.
γιοι.
— l. ult. Καρπομανὴς, ε. — Κ. ε. — Σ. Περιλάω
Σοφ. τυριλάω.
c. 154. l. 16. Καραίξουσα, κ. — Καῤῥέξουσα. κ.
Καῤῥάξαι, κ. — Καῤῥέξαι. κ.
c. 155. l. 1. Κάρταλλον, τ. — — Κάρταλον. τ. — ὀψαρ-
ὀψαρτητικοῖς, κ. τυτικοῖς. κ.
— l. 10. Κάρτη, ε. — Ἰωὴβ — Κ. ε. Ἰωὴβ ἐν πεντεκαιδε-
ἐν ιέ π. κάτῳ π. [20])
c. 156. l. 3. Κρατύνεσθαι, α. — Κ. α. [1])
— l. 9. Καρυβοᾶν, τ. — Καρηβοᾶν. τ. [2])
— l. 14. Καρυκεύει, α. — Καρυκκεύει. α.
Καρυκευμάτων, α. — Καρυκκευμάτων. α. [3])
c. 157. l. 2. Καρύκη π. — καρυκεύειν φ. — Καρύκκη. π. — καρυκκεύειν φ.
— l. 8. Καρυκείαις, μ. — Καρυκκείαις. μ. [4])
— l. 15. Κάρυστος, πόλεως Ε. — Κ. πόλις Ε.
— l. 17. Καρεχρ..., κ. — Καρυχροῦς. κ. [5])
— l. 19. Καρφαλέα, κ. — ὀξέα. κ. — Κ. κ. — ὀξέα. κ.

c. 158.

20) Ob nomen auctoris, quod VV. DD. aliter ſcribendum volunt, quorumque conjectura ſummam habet probabilitatem, locum enotavi.

1) Signum +, quod in margine appinxerat, iterum delevit.

2) Emendatio gloſſae a prima manu eſt.

3) Codicis ſcriptionem exhibet etiam Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεύματα. πολυτελῆ ἀρτύματα.

4) Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεία. ἀρτυσία. ἡδύτης. Neminem jam de codicis ſcriptura in his ultimis gloſſis reſtituenda haeſitaturum ſpero.

5) Compendium in fine delevit; ſupereſt accentus.

c. 158. l. 1. Καίρφην, φορητόν.	K. φορυτόν.
— l. 3. Κάρφος, α. — κερέα ξ.	K. α. — κεραία ξ.
Καρφώμενος, ξ.	Καρφόμενος, ξ.
— l. 17. Καρχαρόδοντας, ο. — ἀμφόδοντας ἀντεμβαλόντας ε.	K. ο. — ἀμφώδοντας, ἀντεμβάλλοντας ε.
— l. 22. Κάρχηστον, ε.	Καρχήσιον. ε.
Καρχησι., τ.	Καρχήσια. τ. [6]
c. 159. l. 6. Καρωθεὶς, τ. — βαθθείς.	K. τ. — βιαθεὶς. [7]
— l. 10. Κασαλβὰς, π. αἰσχροποιεῖν, α.	K. π. αἰσχροποιός. α.
— l. 19. Κασελάτιαμ, κ.	Κασελατίσαμ. κ.
— l. 22. Κάσης, η.	Κάσις. η.
c. 160. l. 6. Κάσιοι, ο.	Κάσις. ο.
— l. 11. Κασκάνδιξ, ἡ γυθυλλίς.	K. ἡ γηθυλλίς.
— l. 14. Κάσος, ν. π κόαν.	K. ν. περὶ Κῶν.
— l. 18. Κάσας, ἀμφιτάπις, κ.	K. ἀμφιτάπης. κ.
c. 161. l. 8. Καστόρνυσα, καστρωννύουσα.	Καστρονῦσα. καταστρωννύουσα. [8]
Καστρήιαμ, τήβδιγγες — περιπι...	K. στήριγγες — περιπιστ... [9]

6) Exitus compendium delevit, et accentum retraxit.

7) Cf. VV. DD. quorum conjecturam (βαρηθεὶς) ſcriptio codicis firmare videtur.

8) Reponendum eſt: Καστορνῦσα. Cf. VV. DD. qui locum Homeri notant.

9) In ultima voce exitus compendium delevit. Cf. VV. DD. qui varie conjecerunt.

c. 161. l. 8. Καάστρωμά, π. κλυ. — Κ. π. κ. [10])

c. 162. l. 13. Καταβαλεῖ, ἀποκτυνεῖ — ἀφεῖ. — Κ. ἀποκτενεῖ — ἀφῆ.

Καταίβαικα, Λ. ἐκοίμησεν. — Κ. Λ. ἐκοίμισεν.

c. 163. l. 6. Καταβλαβεύειν, καταβλαβεῖν, ϱ. — Καταβλακεύειν, καταβλακεῖν. ϱ.

— l. 14. Κατὰ βοὸς ε. — Κ. β. ε. [11])

— l. ult. Καταβρώξοι, κ. — Καταβρώξειε. κ.

c. 164. l. 9. Καταγλῆ, νῆσαι, κ. — Καταγληνῆσαι. κ.

— l. 21. Καταγρεῖ, καθαιρεῖ, κ. — Κ. καθαίρει. κ. [12])

c. 165. l. 5. Καταγωγὶς, ι. — πῆχυν — πλωμα. — Κ. ι. — περὶ πῆχυν — παραναίλωμα. [13])

Καταγωνίζεται, ν. — Κ. ν.

[Κατάγωσις,] καταδάκρυα λίβεις. — Καταδάκρυα λείβεις. καταστενάζεις. κατὰ δακρύων κ. [14])

Καταστενάζει, καταδακρύων κ.

c. 165.

10) Lineam, qua dubium exprimere ſolet, ultimae voci ſubjecit. A typotheta habemus κλύσεις. Legerem: κλισία. Cf. VV. DD. qui aliter opinantur.

11) In Ald. mendum typothetae, quod a Salmaſio correctum fuit. Cf. VV. DD.

12) Reponenda eſt codicis ſcriptura. Cf. VV. DD.

13) Scribendum procul dubio eſt: παράπηχυ. ut VV. DD. emendarunt.

14) Ordinem turbatum optime reſtitnit. Inſertum Κατάγωσις fuit procul dubio varia lectio praecedentis Καταγωγὶς, in margine adſcripta. Ultima gloſſa ex Il. Π. v. 11. male deſcripta videtur, nam epitheton τέρεν, quod ibi praecedit, impedit, quominus lectio Heſychiana locum tueri poſſit. In fine legendum eſt: καταδακρύεις, κλαίεις. Cf. VV. DD.

c. 165. l. 13. Καταδάρθηκεν, κ. — Κατεδάρθηκεν, κ.
— l. 17. Καταδέδρομεν, κ. — Καταδέδρομε. κ.
— l. 22. Καταδήδωκε, κ. — Κατεδήδοκε. κ.
— l. ult. Κατὰ δεσταγὸν, ε. — Κατὰ δ' ἔστυγεν. ε. [15])
c. 166. l. 1. Κατὰ δὲ Φρονεῖν η. — μετεΦρόνησεν. — Κατὰ δὲ Φρόνιν η. — κατεΦρόνησεν.
— l. 4. Καταδήνεον, κ. — Κατὰ δ' ἤνεον. κ.
— l. 6. Καταδ'. ωσαντες. π. — Καταδηώσαντες. π. [16])
— l. 14. Καταδιχμᾶσαι, κ. — Κ. κ. [17])
— l. 18. Καταίδουπος, ο. καταῤῥάκτεις. — Κ. ο. καταῤῥάκτης.
— l. 21. Καταδρύλην, κ. — Καταίδρυλεν. κ. [18])
— l. 24. Καταδυέντος, β. Καταδυνάμεναι. λ. — Καταδύντος. β. [19]) Καταδύμεναι. λ. [20])
c. 167. l. 6. Καταείμενοι, κ. — κατάστ.γοι. — Κ. κ. — κατάστεγοι. [1])
— l. 16. Καταήθ..α, κ. — Κατὰ ἤθεα. κ. [2])
— l. 20. Κάταθε, κ. — Κάταιθε. κ.
c. 168. l. 3. Καταθαρσύνοντα, κ. — Καταθαρσύνονται. κ.
— l. 7. Καταθρῆς ρ. Καταθύμα, α. — Καταθρῆσαι ρ. Καταθύμια. α.
— l. 12. Καταιανὸν, κ. — Κατ' αἰανὸν. κ.

15) Correxerat: Κατὰ δ' ἔστυγον. quod prima Lexicographi ſcriptura fuit. Cf. VV. DD.
16) Litteram delevit, et accentum mutavit.
17) Ob vitium, quod editis inhaeret, ſcripturam codicis repraeſentavi. Cf. VV. DD.
18) In Ald. Καταίδρυλλεν vitio typ.
19) Lexicographus ſcripſit: Καταδυθέντος. β.
20) Optime emendavit, nam Καταδυνάμεναι ex compendio provenit.
1) In ultima voce litteram expunxit.
2) Duas litteras delevit; ſcriptum erat: Καταήθεια.

c. 168. l. 12. Κατεβάτης, Δ. Κατεβολη, ἡ π.
— l. 18. Καταίγας α. — τροπεῖν μ.
— l. 23. Καταί..., κ. Καταιγίλειπτος, κ. Καταιήδεσα, κ. Καταιθαλωμένα, κατεσπονδέμενα. Καταιθύξομβρος, ὁ καταιθυσῶν [γὰρ,] Φ.
c. 169. l. 5. Κάταιξ, κ. Κάταιον..., κ.
— l. 15. Κατακάθετον, ε.
— l. 20. Κατακαλοῖτο, κ.
c. 170. l. 5. Κατακαχρίσω, ρίξω, ε.
— l. 20. Κατακείση, κατακληθείση.
— l. 23. Κατακίσσαν, π.
c. 171. l. 4. Κατακνιστὶς, τυροκνίστις.

Καταιβάτης. Δ. [3])
Καταβολή. ἡ π. [4])
Κατ' αἶγας α. — τρέπειν τὰς νόσους, μ. [5])
Καταῖγας. κ. [6])
Κατ' αἰγίλιπος. κ.
Καταιήδεσσα. κ.
Κ. κατεσπονδημένα.
Καταῖθυξ ὄμβρος. ὁ καταιθύσσων. Φ. [7])
Καταίξ. κ.
Καταιονεῖ. κ. [8])
Κατὰ κάθετον. ε.
Κ. κ. [9])
Κατακαχρύσω. ῥήξω. ε.
Κ. καταβληθήση. [10])
Κατακκίσσασθαι. π.
Κατακνῆστις. τυροκνῆστις.

3) V. Καταιβάτης etiam fulmini Jovis, quo Typhon ictus fuit, ab Aeschylo (Prom. v. 350.) tribuitur: ἦλθεν αὐτῷ (Typhoni) καταιβάτης κεραυνὸς, ἐκπυέων φλόγα Cf. VV. DD.
4) Prima scriptura fuit: Καταιβολή. quod et series, nullibi in Hesychio negligenda, postulat.
5) Lacunam Ms. ex Paroemiographis docte supplevit. Cf. VV. DD.
6) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Καταίγγας.
7) Varia glossae lectio in contextum intrusa videtur; nam καταιθυσῶν γὰρ in margine mihi ita notatum fingo: γρ. καταιθυσῶν. Aut etiam: καταιθυσῶν γρ. Scriba compendium male intellexit, et articulum voci praeposuit.
8) Plures litteras erasit. Cf. VV. DD.
9) In Ald. mendum typ.
10) Imo potius ad ductum scripturae: κατακλιθήσῃ.

c. 171. l. 4. Κατάκν. στις, κ. — κνίσασθαι ρ.	Κατ' ἄκνηστιν. κ. — κνήσασθαι ρ. [11])
— l. 9. Κατακόκκας, ἢ κ.	Κατὰ κόκκας. ἢ κ.
— l. 14. Κατακόῤῥης, κ.	Κατὰ κόῤῥης. κ.
Κατακόσμον, κ.	Κατὰ κόσμον. κ.
Κατάκρας ε.	Κατ' ἄκρας ε. [12])
— l. 21. Κατακράτως, ι.	Κατακράτος. ι. [13])
c. 172. l. 1. Κατακρέη, κ.	Κατακρέης. κ.
Κατακριθὲν, κατακεφαλῆς, [καταδικασθείς.]	Κατὰ κρῆθεν. κατὰ κεφαλῆς. [14])
Κατάκρης, κατακορυφῆς, κατακράτος.	Κατ' ἄκρης. κατὰ κορυφῆς. κατὰ κράτος.
Κατακρυμνίζων, κατακρυμνῶν.	Κατακρημνίζων. κατακρημνῶν.
Κατακριδεύσει, κ. — ἀκρίδαι — ἀκρίδαι α.	Κ. κ. — ἀκρίδες — ἀκρίδες α.
— l. 10. Κατάκριτη, κατάδικος, α.	Κατάκριτος. κ.
	Κατὰ κράτος, α. [15])
— l. 15. Κατεκτενοκόμη, κ.	Κατακτενοκόμη. κ. [16])
— l. 17. Κατακυνῶν, ἢ κ. — ἐλίγκας τ.	Κ. ἢ κ. — ἐλίξας τ.
c. 173. l. 10. Καταλαπάρην, κ.	Κατὰ λαπάρην. κ.

c. 173.

11) Litteram expunxit, et gloſſam diviſit. Cf. VV. DD.
12) Diviſionem gloſſae typotheta neglexit.
13) Correctio prima manu notata eſt. Cf. VV. DD.
14) V. καταδικασθεὶς aliam ſcripturam Κατακριθεὶς explicat.
15) In locum gloſſae, quae hic elapſa eſt, novam ſubſtituit.
16) Gloſſa barbara eſt, et ob compendium male deſcripta. Forte: Κατακτενομένη. At in ejusmodi gloſſis divinando nihil efficitur; proferendus eſt locus, ad quem reſpicitur.

c. 173. l. 10. Καταλαπριώσει, ἀποκτονεῖ, καταδέξηται — καταπερ. σεις.	Κ. ἀποκτενεῖ. καταδέξεται — καταπερήσει. [17])
Καταλαχισμὸς, τ.	Καταλοχισμός. τ. [18])
— l. 17. Κατειλείβεται, κ.	Καταλείβεται. κ. [19])
— l. 22. Καταλέξας, κατακοιμήσας.	Κ. κατακοιμίσας.
Καταριθμήσας, α.	Καταῤῥυθμήσας. α.
Καταλευγαλέα, κ. κατ. λημμένη.	Κ. κ. κατειλημμένη. [20])
c. 174. l. 8. Καταλίβη, κ.	Καταλείβη. κ.
— l. 13. Καταλλαγὴν, δοροσανάπαυλαν, μ.	Κ. δορὸς ἀνάπαυλαν. μ.
— l. 22. Καταλογισθίειη, ἀττικότερον. α.	Καταλογισθιείη. Ἀττικώτερον. α. [1])
— l. 25. Καταλογισμῷ, [κατὰ] ἀριθμῷ.	Κ. α. [2])
c. 175. l. 1. Καταλοφαδία, κ. — κατωμαδία καὶ κατώμαδον, κ.	Κατὰ λοφάδια. κ. — κατωμάδια, καὶ κατωμαδόν. κ.
Καταλογισμῶ, π.	Καταλοχισμῶ. π.
Καταλλοθρόους, κ.	Κατ' ἀλλοθρόους. κ.
— l. 17. Καταμαξιτὸν, τὴν κατημαζευμένην ο.	Κατ' ἀμαξιτόν. τὴν κατημαξευμένην ο.

c. 176.

17) Litteram in ultima voce delevit.

18) In Ald. Καταλογισμὸς incuria typ. Cf. VV. DD.

19) In v. Κατειλείβεται duae scriptiones latent, Κατείβεται nempe et Καταλείβεται, quae in archetypo forte ita distinguebantur: Κατα^{ει}λείβεται. Ex qua scriptura error scribae natus videtur. Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; scriptum erat: κατηλημμένη.

1) Scribendum est: Καταλογισθεῖεν. quod et accentus indicare videtur. Vitium ex compendio oritur. Cf. VV. DD.

2) Male delevit; legendum est: καταριθμήσει.

M S.	M U S.
c. 176. l. 7. Καταμηλῶσαι, τ. — καθῆναι.	Κ. τ. — καθεῖναι.
— l. 13. Καταμόθον, κ.	Κατὰ μόθον. κ.
Καταμοίραν, κ.	Κατὰ μοίραν. κ.
c. 177. l. 7. Κατανδρίσεθαι, κ.	Κατανδρίσσεθαι. κ.
— l. 11. Κατανέναι, κ.	Κατανεῦαι. κ.
— l. 12. Κατανένοχεν, σ.	Κατενήνοχε. σ.
— l. 15. Κατανεύοντα, κατανοοῦντα, θεωροῦντα, σ.	Κατανεῦντα. κ. θ.
	Κατανεῦσαι. σ. [3]
— l. 21. Καταινομεὺς, καταπηθής.	Κ. καταπηθής.
c. 178. l. 1. Κάταντες, ε. — ἐμπρόσ...	Κ. ε. — ἔμπροσθεν. [4]
Καταίντης, ρ. εὔμολος, ἡ κ.	Κ. ρ. εὔκολος. ἢ κ.
— l. 6. Καταίντησιν, κατεναντίον.	Κατ᾽ αἴντησιν. κατ᾽ ἐναντίον.
Καταντιβολίαν, καταντίβλησιν.	Κατ᾽ αἰντιβολίαν. κατ᾽ αἰντίβλησιν.
Καταίντικρυ, ε.	Κατ᾽ αἰντικρύ. ε.
— l. 11. Κατανύγητε, η. λυπηθήσατε.	Κ. η. λυπήθητε.
— l. 16. Καταξίαν, κ.	Κατ᾽ αἰξίαν. κ.
— l. 20. Καταπάλμενος, κ.	Κατεπάλμενος. κ.
Καταπάλτις, βέλει, π.	Κ. βέλος. π.
Καταπάνται, υ.	Κατὰ πάνται. υ.

c. 179.

3) Pro gloſſa, quae hic procul dubio excidit, novam effinxit. Praecedentis gloſſae correctionem typotheta neglexit.

4) Ultimae vocis compendium delevit.

c. 179. l. 4. Καταπαστὸς, π. Καταπαστος. π

— l. 1. Καταπελλας, κ. Κατὰ πέλλας. κ.

— l. 9. Καταπεμπάμενα, καθημένηα. Κ. καθειμένα. [5])

— l. 11. Καταπεπολτωμένα, καταπεπινακόμενα. Κ. καταπεπινακωμένα. [6])

— l. 16. Καταπέμψαι, κ. — πεσομένων σ. Καταπέψαι. κ. — πεσομένων σ. [7])

Καταπιμίνιεν, κ. Καταπημήνειεν. κ.

— l. 21. Καταπιμπρᾶθαι, κ. Καταπίμπραθαι. κ.

— l. 25. Καταπιρ. τῆ, ρίη τ. — πειράζοντες, κ. Καταπειρητῆρι. τ. — πειράζοντι. κ. [8])

c. 180. l. 8. Καταπλάσσει, κ. Καταπλήσσει. κ.

Καταπλήττεται, φ. δεδιᾶ. Κ. φ. δέδιε.

5) In archetypo ſcriptum erat: καθημένη.

6) Cyrilli Lex. Ms. Καταπεπαλτομένα. καταπιναρομένα. Cf. VV. DD. qui gloſſam reſtituunt, et diverſas ejusdem ſcripturas commemorant.

7) In vetuſtioribus mss. μ ante ψ ſaepius inſeritur; ſic in codice bibl. d. Marci, cujus aetas ſupra ſaeculum nonum adſcendit, λήμψεται pro λήψεται frequentiſſimum eſt. Nonnulli hoc libris, qui Alexandriae ſcribebantur, peculiare exiſtimant, quorum opinioni quoque favere videntur fragmenta Coptica (Memphitica praeſertim) in quibus ejusmodi ſcripturam haud raro offendimus.

8) Litteram delevit. Archetypi ſcripturam mihi ita fingo: Καταπιρητῆρη. Seriem enim in Gloſſariis antiquis rariſſime interruptam fuiſſe, perſuaſiſſimum mihi eſt.

c. 180. l. 8.	Καταπληγημήσει, τ. — καταικρατηθεῖ.	Καταπληκμήσει. τ. — κ. [9]
	Καταπόδα, π.	Κατὰ πόδα. π. [10]
	Καταποθεῖ, καταμαλωθεῖ.	Καταποθῇ. καταναλωθῇ.
c. 181. l. 1.	Καταπροΐθην, κ.	Κατὰ προΐθην. κ.
— l. 4.	Καταπροίξαμενος, κ. — ποιήσεις.	Κ. κ. — ποιήσας [11]
	Καταπροίξεις, κ. ὕδωρ ἐὰν γ.	Κ. κ. ἢ δωρεὰν γ.
	Καταπρόκλησιν, καταχάριν, καταπρόσκλησιν, κατετεροβαρεῖαν.	Κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλησιν. Κατέτερον. βαρεῖαν. [12]
	Καταπροτμιστὴν, κ.	Κατὰ προτμηστήν. κ.
	Καταπρωτείρας, η. — πρωτεῖρες π.	Κατὰ πρωτῆρας. η. — πρωτῆρες, π.
	Καταπτήσει, δ.	Καταπτήσσει. δ.
— l. 15.	Καταπτόλιν, κ.	Κατὰ πτόλιν. κ.
— l. ult.	Καταπτώσει, φ.	Καταπτώσσει. φ.
c. 182. l. 3.	Καταπυγ. ς, ὁ μ.	Καταπυγής. ὁ μ. [13]

9) Ms. duas ſcriptiones exhibet, in archetypo forte ita notatas: Καταπληγμήσει. In fine ſcribendum eſt: *κατακρατηθήσῃ*.

10) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ πόδα. παρὰ τὰ κατὰ τάξιν. Cf. VV. DD.

11) In Ald. mendum typ.

12) Codicis lectio, peſſime a Muſuro tractata, bene ſe habet. In fine legendum eſt: *καθ' ἑτεροβάρειαν*. Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ πρόσπλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ προσωπολῆψίαν καθ' ἑτεροβάρειαν: Heſychii καταπρόσπλησιν varia gloſſae lectio fuit. Cf. VV. DD.

13) Litteram delevit; ſcriptum erat aut Καταπυγὸς, aut Καταπυγείς.

c. 182. l. 3. Καταπύει, ε. κατ. γνόει.
Κ. ε. κατηόνει. [14])

— l. 7. Καταραάκτης, ο. — ΣοΦ. Λακόοντι, καὶ ταρπυίας ἐν Φίνῃ.
Καταῤῥάκτης. ο. — ς. Λαοκόοντι. καὶ τὰς ἀρπυίας ἐν Φινεῖ.

— l. 10. Καταραάξαι, κ.
Καταραπτίτης, Γ.
Καταραάσσειν, κ.
Καταῤῥάξα.
Καταῤῥαπτίτης. Γ.
Καταῤῥάσσειν. κ.

— l. 15. Καταρβύλοι χλαίνας π.
Καταρβύλοις. χλαίναις π.

c. 183. l. 6. Καταρέσθαι, καταλύει.
Κ. καταλύειν.

— l. 16. Καταῤῥεῖν, α.
Κ. α.

Καταάῤῥησιν, κατηγορίαν, καταβόησιν, καταλαλιὰν, κακολογίαν.
Κ. κ. κ. κ. κ.

Καταῤῥυταὶ, ἀρδεύσημα.
Καταάῤῥυτα. ἀρδεύσιμα. [15])

Καταρτῆσαι, κ.
Καταρτύσαι. κ.

c. 184. l. 2. Καταριθμίζεσθαι, κ.
Καταρυθμίζεσθαι. κ.

— l. 8. Καταρόγεα, γ.
Καταρώγεα. γ.

Καταασαυτὸν, ε.
Κατὰ σαυτόν. ε.

— l. 14. Καταασημείνασθαι, κ.
Καταασημήνασθαι. κ.

— l. 16. Καταασείειεν, καταταραάσειεν.
Κ. καταταραάξειεν.

c. 185. l. 13. Καταασπᾷν, χ. — π δείπνου δ.
Κ. χ. — παρὰ δείπνῳ δ.

14) Litteram denuo expunxit; legebatur: κατεγνόει.

15) Gloſſa intermedia jam primum in lucem producitur, nam in Aldina omiſſa eſt. Cyrilli Lex. Ms. Καταάῤῥησιν. κατηγορίαν. Et mox: Καταάῤῥυτον. ἀρδεύσιμον. καὶ ὑδάτων.

c. 185. l. 21. Καταστίδα, ε.	Κατ' ἀστίδα. ε.
— l. 24. Καταστάθμην, κ. — ἐπαύλην.	Κατὰ στάθμην. κ. — ἔπαυλιν.
c. 186. l. 5. Καταγέλλει, π.	Καταστέλλει. π.
— l. 7. Καταστεφανὴς, ο. — ἀκρωρίας, σ.	Κατὰ στεφάνης. ο. — ἀκρωρείας. σ.
Καταστημα, π. — ὁρμὴ [νηῦς.]	Κ. π. — ὁρμή. [16])
Καταστίζων, β. — ὀνόματα.	Κ. β. — ὀνόματα παρέστιζον καὶ ἐζημίουν. [17])
Καταστικτον, ποικίλον, [παρεστι δὲ καὶ ἐζημιοῦν,] κ.	Κ. π. κ.
Καταστίλβει, καταγάγει, καταλάμπει.	Κ. καταγάγη. καταλάμπη.
— l. 20. Καταστόμα, κ.	Κ. κ. [18])
c. 187. l. 16. Καταστᾶ, κ.	Κατὰ στᾶς. κ.
Καταστεῶν, κ.	Κατὰ στέων. κ.
Καταστίκωνται, κ.	Καταστήκωνται. κ.
— l. ult. Κατατεθήπησαν, κ.	Κατατεθήπεσαν. κ.
c. 188. l. 3. Κατεκνέφαγ., κ.	Κατεκνέφαγε. κ. [19])
Κατατείνεται, ἐφηπλοῦται.	Κ. ἐφαπλοῦται.
— l. 6. Κατατοαυτὸ, ο.	Κατὰ τὸ αὐτό. ο.

c. 188.

16) Lectio codicis orta videtur ex ὅρμισις νηός. Aut forte distinguendum est: ὁρμή. νηῦς. Videant alii.

17) Quae in fine adduntur, ex sequentibus revocavit et correxit.

18) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ στόμα. κατὰ πρόσωπον. καταρχήν. Cf. VV. DD.

19) Litteram in fine delevit; legebatur: Κατεκνέφαγο.

c. 188. l. 11. Κατατρόπον, κάταντις, πρὸς τρόπον δ.	Κατάτροπον. κάταντες. Πρόστροπον δ. [20])
— l. 15. Κατατοιόντα, κ.	Καττύοντα. κ. [1])
— l. 22. Κατ' αὐτὸν, ὅμοιον αὐτοῦ.	Κ. ο. αὐτῷ.
Καταφάγει, κατεσθίει.	Καταφάγη. κατεσθίη.
Κατὰ φάλαρα, καταμετωπίδα.	Κ. κατὰ μετωπίδια.
c. 189. l. 8. Καταφορεῖν, ὕπν. ν.	Κ. ὑπνοῦν. [2])
Καταφορικῶς, γ. ποιῶν.	Κ. γ. πλύνων.
Κατάφορον, ἐλλιλεγμένον, φ.	Κατάφωρον. ἐληλεγμένον. φ.
— l. 13. Καταφράκτοις ψ. — ἐπισκοτισμέναις — Ἀλ. μήνη — πολεμικῶν, ω.	Κ. ψ. — ἐπεσκοτισμέναις — Ἀλκμήνῃ — πολεμικοῦ ω. [3])
Καταφρένα, κ.	Κατὰ φρένα. κ.
Καταφρίτας, καταφατρίας.	Καταφρήτρας. κατὰ φρατρίας.
c. 190. l. 2. Καταφρύσει, κ.	Καταφρύσσει. κ.
— l. 4. Καταφυλάδων, κ.	Καταφυλαδόν. κ.
— l. 11. Καταφῶτα, κ.	Κατὰ φῶτα. κ.
— l. 14. Καταχεῖρα, ε. — χρονήσιμος ο.	Κατὰ χεῖρα. ε. — χρήσιμος ο.
c. 191. l. 8. Καταχρηστικῶς, ο. καταχρήζεται τ.	Κ. ο. καταχρῆται τ.

c. 191.

20) Accentus et adjuncta scripturam Κατὰ τρόπον indicare videntur. Cf. VV. DD.

1) Ad seriem scribendum est: Κατατύοντα. Cf. DD. VV.

2) Litteram expunxit; scriptum erat: ὕπνον. quod Heinsii conjecturam probabilem reddit. Cf. VV. DD.

3) In lemmate litteram delevit; scriptum videtur: Ἀλαμήνη.

M S.	M U S.
c. 191. l. 16. Καταχύσματα, κ. τ. — περὶ τ. [4]	
Καταίχυτλον, τ. — ... ίον.	κ. τ. — σκαφίον. [5]
— l. 21. Καταψέρουσι, κ.	Καταψαίρουσι. κ.
c. 192. l. 2. Καταψίχων, κολακέων, η.	Καταψήχων. κολακεύων. η.
— l. 4. Κατεαγότα, κατενενεγμένα, κατεθλασμένα.	κ. κατενηνεγμένα. κατατεθλασμένα.
— l. 9. Κατεβανκάλησε, κατεκοίμησεν.	Κατεβαυκάλησε. κατεκοίμισεν.
— l. 13. Κατεβρόχθησε, κ.	Κατεβρόχθισε. κ.
— l. 17. Κατέδαπτε, κατήθιως μὴ σ.	κ. κατήθιε μετὰ σ. [6]
— l. 20. Κατέδευσας, κατέφαγας, ε.	κ. κατέφαγες, ε.
c. 193. l. 2. Κατέρθεν, υ.	Κατέδαρθεν. υ.
— l. 14. Κατέδουπον, τεθνήκεισαν.	κ. ἐτεθνήκεισαν.
— l. 17. Κατέδυ, κατεπόθα, κ.	κ. κατεπόθη. κ.
— l. 23. Κατεθύπει, ε.	Κατετεθήπει. ε.
— l. 27. Κατειβόμενον, δ. καταρρέον.	κ. δ. καταῤῥέον.
— l. 29. Κατειλάδα, ἡμέρα χειμερινή.	Κατουλάδα. ἡμέραν χειμερινήν. [7]

4) Scribi potest παρὰ, jubente ita Valkenaerio. Cf. VV. DD.

5) Priores ultimae vocis litteras delevit; scriptum erat: σα σφίον. sic prima manu correctum.

6) Reponendum est: κατήθιε ὡς μετὰ σ.

7) Retinenda est codicis lectio, male a Musuro mutata. Cf. VV. DD. Interpretatio quoque in casu recto, ut aliis in locis, conservari potest.

c. 193. l. 29. Κατεῖλε, κ. ἐποίκιλεν.
Κατ. είλεον, σ.
c. 194. l. 4. Κατείλια, τ.
— l. 9. Κατειλυσπωμένην, ὁ μ. — τῇ λέξει ε.
— l. 19. Κατεῖρες, κ.
— l. 24. Κατεκαμάρωσεν, κατέβρυεν.
— l. 28. Κατεκῆδε, σ.
Κατεκήλισε, μ.
c. 195. l. 1. Κατεκλάζετο, κατεκέκλ. το, κ.
Κατεκλάθην, ἐνέδωκεν.
Κάτεκν, α.
— l. 12. Κατελελίβαντο, κ.
Κατέλεκτον, κ.
Κατέλεξας, κατεκοίμησας, κατέβαλας.
Κατέλεσα, ε.
— l. 18. Κατεμαξευμένην, κ.
— l. 21. Κατ' ἐμαυτὸν, κ. — δύναμιν, [ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ.
Κατ' ἐμαυτοῦ, κατὰ τῆς ἐμῆς δυνάμεως.]
Κατεμεγαλαυχήσατο, μ.

Κ. κ. ἐποίκιλλεν.
Καταείλεσν. σ. [8])
Κατείλεα. τ.
Κ. ὁ μ. — τὴν λέξιν ε.
Κατῆρες. κ.
Κ. κατενήβρυνεν.
Κατέκηλε. σ.
Κατεκήλησε. μ.
Κ. κατεκέκλειστο. κ. [9])
Κατεκλάθη. ἐνέδωκε.
Κατέκτα. α. [10])
Κατελελίβοντο. κ. [11])
Κατέλεκτο. κ.
Κ. κατεκοίμισας. κατέβαλες.
Κατέλευσα, ε.
Κατημαξευμένην. κ.
Κ. κ. — δ.
Κ. μ. [12])

c. 195.

8) Litteram erasit.
9) Litteram delevit; legebatur: κατεκέκλητο.
10) Scribendum est: Κατέκνα. verbi κατακνάω, jubente serie.
11) Signum Aldina omittit.
12) Interpositum Κατ' ἐμαυτοῦ κ. varia praeced. glossae lectio videtur.

c. 195. l. ult. Κατένασε, κ.	Κατένασσε. κ.
c. 196. l. 7. Κεντευχθέντα, κατεντυχηθέντα.	Κατευχθέντα. κατευτυχηθέντα. [13])
— l. 13. Κατεξήνασκε, κ.	Κατεζήνασκε. κ.
— l. 16. Κατεξωλίας, ε. — ὄρων.	Κατέξω λείας. ε. — ὄρων.
— l. 20. Κατεπείγει, κατεσπεύδει.	Κ. κατασπεύδει.
c. 197. l. 5. Κατέπλατο, κ. Κατεπλατύνετο, κατέπλησαν. Καθυπερηφανεύετο, ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν.	Κ. κ. κατεπλατύνετο. κατέπλησεν. καθυπερηφανεύετο. ἀνεπλησεν, ἀνεπλήρωσεν [14])
— l. 8. Κατεπόθησαν, κ. κατέπεσαν.	Κ. κ. κατέπεσον.
Κατεπτεχέναι, Φ.	Κατεπτηχέναι. Φ.
— l. 11. Κατεπτηχότα, κατεπτήσοντα.	Κ. κατεπτήσσοντα.
— l. 14. Κατειρικτὰ, τὰ ἐρεικεμένα ο.	Κ. τὰ ἐρεικωμένα ο. [15])

13) Lectionem codicis VV. DD. reſtituerunt. Scriptura κεντευχθέντα oritur ex compendio praepoſ. κατὰ, quod a ſcriba praetermiſſum fuit. Cf. VV. DD.

14) Scriptura Κατέπλατο per metàtheſin (in vetuſtioribus mss. ſatis obviam) pro Κατέπαλτο conſervanda eſt; ſummopere enim errant critici, qui ubique antiquas codicum mss. ſcriptiones ad recentiorem orthographiam reformant. Turbatum harum gloſſarum ordinem Muſurus confuſiorem reddidit; in Κατεπλατύνετο duce Ms. ordine, novus inchoandus eſt articulus, totusque locus ita ſcribendus et ordinandus eſt: Κατέπλατο· καθήλατο καθυπερηφανεύετο. Κατεπλατύνοντο. κατέπλησαν, ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν. Voces καθυπερηφανεύετο, ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν pro marginalibus additamentis habeo. Cf. VV. DD.

15) Codicis ſcripturam VV. DD. repoſuerunt.

c. 197. l. 23. Κατεῤῥηγότας, διαρερηγμένους.	K. διεῤῥηγμένους.
Κατεῤῥινιμένην, ε.	Κάτεῤῥινωμένοις. ε. [16])
— l. ult. Κατερύηκεν, ε.	Κατεῤῥύηκεν. ε. [17])
c. 198. l. 15. Κατεστόρησε, κ. ε.	Κατεστόρισε. κ. καὶ καθιστόρησεν, ε. [18])
— l. 23. Κατεσφήκονται, κ.	Κατεσφήκωνται. κ.
— l. 25. Κατέσχες, κ. περικράτησας.	K. κ. περιεκράτησας.
c. 199. l. 1. Κατετήρυεν, κ.	Κατερήτυεν. κ. [19])
— l. 4. Κατέτυξ, γ.	Κατεῖτυξ. γ.
Κατευγμ. των, κ.	Κατευγμάτων. ε. [20])
— l. 11. Κατευμεγεθεῖν, καταδυναστεύειν, υ.	Κατευμεγεθῶν. καταδυναστεύων. υ.
c. 200. l. 5. Κατεχθαίνοντα, μ.	Κατεχθραίνοντα. μ.
— l. 8. Κατεωνᾶθαι, κ.	Κατιονεῖθαι. κ.
Κατεμνεῖ, καταντλᾶ.	Κατιονεῖ. καταντλεῖ. [1])
[Κατεωνῶσι, καταμάσσουσιν.]	
Καταιώρηται, κατέχευεν — ἐπέβαλλεν, ἐπέθετο, κ.	Καταιόνηται. κατέχευε — ε. ε. κ. [2])

c. 200.

16) Correxerat: Κατεῤῥινημένοις. quod vera ſcriptura eſt. Cf. VV. DD.

17) Codicis ſcriptura ad ſeriem eſt. Cyrilli Lex. ms. Κατεῤῥύηκεν. ἐσάπη. ἠΦάνισται, ἢ ἐκώλυσεν.

18) Scriptura codicis bene ſe habet, ſcribitur enim et κατεστόρησε et κατεστόρεσε. Ejicienda ſunt καὶ καθιστόρησεν, quae Muſurus, ne interpretatio ἐθεάσατο obſcura eſſet, inſeruit, Cf. VV. DD.

19) Solita metatheſis, cujus ſupra memini.

20) Litteram expunxit.

1) Legendum eſt: Κατεωνεῖ. Hic ω in μ tranſiit. Cf. VV. DD.

2) Miſeret me VV. DD. qui hic in tenebris divagati ſunt. Nullam, cur gloſſam interpoſitam ejecerit, rationem video,

c. 200. l. 8. Κατηβόλη, τ. — πελίασιν, κ.	Καταβολή. τ. — Πελιάσιν. κ. [3]
— l. 22. Κατήδεσα α. Κατειθαλωμένη, ταφρωθεῖσα.	Κατήδεσαν α. [4] Κατηθαλωμένη. ||τεφρωθεῖσα.
c. 201. l. 1. Κατείκιζον, υ.	Κατήκιζον. υ.
— l. 5. Κατηλαζωνεύετο, κ.	Κατηλαζονεύετο. κ.
— l. 13. Κατηλεζευμένα, κ.	Κατημαξευμένα. κ.
c. 202. l. 7. Κατηπείθοντο, κ.	Κατηπιῶντο. κ.
— l. 12. Κατηρέθετο, παροξύνθη.	Κ. παρωξύνθη.
— l. 17. Κατήρειν, κ.	Κατήρη. κ.
c. 203. l. 1. Κατήρειξεν, ἀνήλασαν.	Κατήρειξαν. ἀνήλωσαν.
Κατηρυτὸν, κεκαλυμένον.	Κατήρυτον. κεκαλυμμένον.
— l. 5. Κατήρωσας, ε.	Κατήροσας. ε.
— l. 7. Κατηρτυκὼς, τελείως, κ.	Κ. τελειώσας. κ.
— l. 13. Κατῆσαι, κατακηλύσαι, καθωμιλῆσαι.	Κ. κατακηλῆσαι. καθομιλῆσαι.
Κατησατην, κ. καμηλησάτην.	Κ. κ. καθομιλησάτην.

videō, niſi forte, quod ſuis emendationibus contraria eſſet. Ultima gloſſa ita ſcribenda eſt: Κατεώρηται. Interpretatio δοξάζουσιν ad gloſſam deletam pertinere videtur. In Ald. ὑπέβαλλεν, ὑπεθετο negligentia typoth. Cf. VV. DD.

3) Reponendum eſt unanimi VV. DD. conſenſu: Κατηβολή et Καταβολὴ permiſcentur.

4) Cyrilli l.ex. ms. Κατήδεσαν. αἰσχυνθῆναι ἐποίησαν. mox vero: Κατήδεσα. αἰσχ. ἐποίησα. Sic dubia erit apud Heſychium gloſſae ſcriptura, nam ἐποίησαν ex compendio naſci potuit.

c. 203. l. 20. Κατηφήσας, κατανιθείς.	K. καταναιθείς.
c. 204. l. 1. Κατήφονες, κατησχύνοντο. Κατηφείας, α. πράττουσαι.	Κατηφόνες. καταίσχυντοι. κατηφείας α. πράττοντες. [5]
— l. 10. Κατθάξαι, πονῆσαι, μ.	Κατθίξαι. παρακονῆσαι μ. [6]
— l. 14. Κατηλλάνθη, κ. Κατηλλωπτ., κ. Κατηλύσαντες, π.	Κατιλλάνθη. κ. Κατιλλοπτῶ. κ. [7] Κατιλύσαντες, π.
Κατημενεύει, κ.	Κατημενεύει. κ.
Κατιβόμενον, κ.	Κατειβόμενον. κ.
— l. ult. Κατισχαρομένης, π.	Κατεσχαρωμένης. π.
c. 205. l. 3. Κατιτηρία, ἡ ε. — θυσία.	Κατιητηρία. ἡ ε. — θ.
[Κατηφθείμενον, κατακείμενον.]	
Κατ' ἴχνος, κ.	K. κ. [8]
— l. 6. Κατιῶται, ἐρύπωται.	Κατίωται. ἐῤῥύπωται.
Κατοιβώμενον, κατερυπώμενον.	Κατοιβωμένον. κατερῥυπωμένον.
— l. 9. Κατοικ. αι, καταχαλκα σ.	Κατοικίαι. καταχαλκα, σ. [9]
— l. 20. Κατολίγον, κ.	Κατ' ὀλίγον. κ.
c. 206. l. 2. Κατοτάει, α.	Κατοπάζει. α.

5) Bene univit et emendavit. Legerem: καταισχύνοντες.

6) Male in Ald. Καθίξαι. Cf. VV. DD.

7) Litteram in fine delevit. Cf. VV. DD.

8) Primum correxerat: Κατιφθίμενον. deinde: Καταφθιμενον. Prius ad ſeriem eſſet.

9) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Κατοικεῖαι.

c. 206. l. 7. Κατοπτεύω, ε. — καθορᾶν.	K. ε. — καθορῶ.
— l. 14. Κατοργᾶν, πεπαλαιωμένων.	K. πεπαλαιωμένος.
Κάτορρα, ἡ κ. βώμενος ἐνόδειος.	K. ἡ κ. βωμὸς ἐνόδιος.
Κατορρόδῶ, φ.	Κατορρωδῶ. φ. [10])
Κατορουβὰν, ἡ α.	Κατορουβάν. ἡ α.
— l. 19. Κατορφνᾶται, σ.	K. σ. [11])
— l. ult. Κατορώρυκται, κατακατέχονται.	K. κατακέχωσται.
c. 207. l. 1. Κατόσσων, κ.	Κατ' ὄσσων. κ.
Κατουδαῖοι, ν. κατώγειοι.	K. ν. κατάγειοι.
Κατουλλάδα, τὴν κατιλοῦσαν, κ.	Κατουλάδα. τὴν κατιλλοῦσαν, κ.
Κατουρὰν, κατοπίσω.	Κατ' οὐρὰν. κατ' ὀπίσω. [12])
— l. 9. Κατοφρυόμενος, μ.	Κατοφρυώμενος. μ.
— l. 17. Κατατραχαὰμ, κ.	Κατατραχαᾶν. κ.
c. 208. l. 6. Καττύεται, σ. — τῶ βυρσῶ — κασυμάτων.	K. σ. — τῶν βυρσῶν — καττυμάτων. [13])
— l. 11. Καττῦν, α.	Καττύν. α.
— l. 16. Κατωκὰρ, κ.	Κατωκάρα. κ.
Κατωλιγωρήσαντες, α.	Κατολιγωρήσαντες. α.
Κατωλιοθὼν, κ.	Κατολιοθὼν. κ.

10) Correctio a typotheta praetermissa est. Scripturam codicis series postulat. Cyrilli Lex. Ms. Κατορρόδοῦσιν. καταφοβοῦσιν, ἢ θαυμάζουσιν.

11) In Ald. Κατοφνᾶται vitio typ. Cf. VV. DD.

12) Cyrilli Lex. ms. Κατ' οὐράν. κατ' ὄπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

13) Lexicographus scripsisse videtur: Κασσυμάτων. Vid. v. Κάσσυμα.

c. 209. l. 2. Κατωμαδῶν, κ. — ὤμων.
Κατωμαδόν. κ. — ω.

[Κατώμαλον, κατὰ τῶν ὤμων.]

Κατωμιστὴς, ὁ ἀποῤῥίπτων ἀπὸ τ.
Κ. ὁ ἀπὸ τῶν ὤμων ῥίπτων ἐπὶ τ. [14])

— l. 6. Κατωνάκη, ι. — ῥάκος προσεῤῥαμένως ἐ — π Πεισιστράτου — κατιῶσιν ε.
Κ. ι. — ρ. προσεῤῥαμμένον — περὶ Πεισίστρατον — κατίωσιν ε. [15])

Κατωπιάσας, κ.
Κ. κ.

[Κάτωπόδε, καὶ τοὺς πόδας, δυικῶς.]

Κατωραίζεται, σ.
Κ. σ. [16])

Κάτωρὴς, κ.
Κ. κ. [17])

— l. ult. Κατωχεύει, π. ἐπικάθηται.
Κατοχεύει. π. ἐπικάθηται.

c. 210. l. 3. Καυαλέον, ἢ κ. — ἔθος — πυρὸν, ξ.
Κ. ἢ κ. — ἄνθος — καπυρὸν, ξ.

— l. 13. Καυκ̃νον, κ.
Καυκόν. κ. [18])

— l. 15. Καυλὸς, τ. — ἀποξυμένον, ε.
Κ. τ. — ἀπεξυμμένον, ε.

— l. 22. Καύματος ὑδαλίμου, τ.
Κ. ἰδαλίμου. τ.

c. 211.

14) Gloſſam intermediam ita correxerat: Κατωμαδόν. vidit autem, eam praecedentis correctionem fuiſſe, eamque, ut ſupervacuam, ejecit. In ultima gloſſa τῶν ὤμων inepte inſeritur. Poſtrema ἀπὸ τὴν γ. in ἐπὶ τὴν γ. bene mutavit.

15) Melius forte: παρὰ Πεισιστράτου. *Tyranni a Piſiſtrato ad hoc conſtituti.* Cf. VV. DD.

16) Gloſſa intermedia a loco aberrat; ſcribenda eſſet: Καὶ τῷ πόδε.

17) Aldina lectio Κατωρὶς, quae in ceteras editiones migravit, typothetae debetur. Cf. VV. DD.

18) Litteram expunxit; ſcriptum erat: Καυκᾶνον.

c. 211. l. 1. Καυνάκαι, σ. — ἑτερομαλῆ.
Καυνὶς, ὁ ἔρως ε.
— l. 8. Καύσαλις, ὁ π. [Καυσμένης, ἔνυδρος.]
Καῦσος, ἡ μ.
— l. 10. Καύστερος, π.
Καυστηρῆς, κ. — δρ. μείας, δ.
— l. 21. Καυχαλὶς, Φυλακταίνα.

Κ. σ. — ἑτερομαλλῆ.
Καύνιος ἔρως. ε. [19])
Κ. ὁ π.
Κ. ἡ μ. [20])
Καύστριος. π. [1])
Κ. κ. — δριμείας. δ. [2])
Κ. Φλύκταινα.

c. 212. l. 19. Καχρυδίων, π. — λιβανοτὶς, κ.
Καταχρύσω, σ.

Κ. π. — λιβανωτὶς. κ.
Καταχρίσω. σ.

c. 213. l. 3. Καψιπήδαλος, ὁ μ. — ἄλφιτα [καὶ] μ.
— l. 10. Κέαρνα, σ. — σκτινὰ, ἢ ἀξίνην.
— l. 14. Κεάσματα, κ. — διαρήματα.

Κ. ὁ μ. — α. μ.
Κ. σ. — σκυτινά. ἢ ἀξίνη. [3])
Κ. κ. — διαῤῥήγματα.

ω

c. 214. l. 8. Κεγν, τ.
Κεγνώειν, τ. τετρύθαι.
— l. 11. Κεγχρηδῶν, σ. ὅμοιον κεγχρῷ.

Κέγνωται. τ,
Κεγνῶθαι. τ. τετρῆθαι.
Κ. σ. ὁμοίων κέγχρῳ.

c. 215.

19) Scribendum eſt: Καυνὶς. ὁ Ἔρως ε. *Eros ſub nomine* Καυνὶς *a Caumiis colebatur.* Loca, quae rem illuſtrant, VV. DD. citarunt.

20) Gloſſa intermedia ex earum numero eſt, quas Muſurus, ut peregrinas ſibique incognitas, delevit.

1) Conſervanda eſt codicis ſcriptura, quam ſeries requirit. Cf. VV. DD.

2) Litteram delevit; ſcriptum videtur: *δρυμείας.*

3) Scribendum eſt: *σκύτινα.* A typotheta habemus *σκυτικά.*

[illegible] α. — [illegible] μὲν περὶ [illegible]τικὰ μόρια, [illegible] ἱππόκοτα.	Κ. α. — νόσοι — οἱ δὲ, περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια. Ἱπποκράτης. [4])
[illegible] Κέδρος, ρ. — δέδρον ἄκαρπον.	Κ. ρ. — δένδρον α. [5])
[illegible] l. 3. Κειανθὶ, κ.	Κείαντες. κ.
l. 6. Κεένσεο, τ.	Κένσας. τ.
l. 8. Κείδεα, κ.	Κήδεα. κ.
Κεῖεν, ε.	Κίον. ε.
Κείθι..., ε.	Κεῖθι. ε. [6])
Κείηε, τ.	Κεῖε. τ.
— l. 18. Κεινήσει, μ.	Κεινῇσι. μ.
— l. 20. Κεινοχέα, ο.	Κεῖν' ὄχεα. ο.
c. 217. l. 1. Κειριάδαι, δ. — Ἱπποθοόντιδος.	Κ. δ. — Ἱπποθοωντίδος.
— l. 8. Κείρυλος, τ. — ὁ σὲ Α.	Κ. τ. — ὁ δὲ Α.
— l. 12. Κεισιβδηλευμένοι, νόθροι.	Κ. νωθροί. [7])
— l. 19. Κείχεις, καταλάβεις.	Κίχοις. καταλάβοις.
— l. 21. Κεῖ, κ.	Κείων. κ. [8])

c. 217.

4) Vitiosum νόδεις bene correxisse videtur; in sequentibus lacuna ita notanda est: οἱ μὲν περὶ τὰ γ. μ. οἱ δὲ ... Ἱππ. Mendosum ἱππόκοτα ex compendio natum est. Cf. VV. DD.

5) Varia lectio a prima manu est, quam Musurus primum praetulerat; posteriorem ejusdem correctionem confirmat glossa, quam ex glossis XII. Prophett. Romae a me descriptis hic adponam: Κέδρους. τὰ ἄκαρπα δένδρα.

6) In fine compendium, cujus prima littera ε erat, delevit. Cf. VV. DD.

7) Legendum suspicor: νόθοι. ut infra in v. Κεκιβδηλευμένοι.

8) Compendium, ut saepius fieri solet, a scriba neglectum est.

c. 217 l. ult.	Κεκάδων, χ.	Κεκωδῶν. χ.
c. 218. l. 4.	Κεκαδὼν, χ. — φροντήσας.	Κ. χ. — φροντίσας.
— l. 12.	Κεκαρμένον, περικεκομένον, ἢ κ.	Κ. περικεκομμένον. ἢ κ.
— l. 21.	Κεκαυτηριασμένοι, βεβασανιασμένοι, μ.	Κ. βεβασανισμένοι. μ. [9]
c. 219. l. 1.	Κεκαφηότα, ε. — καπήλατος — ὑψηλοτέραν εἶναι — πεπνεῖσθαι.	Κ. ε. — καπίλατο — ὑψηλοτέραν οὖσαν — περιπνεῖσθαι. [10]
— l. 9.	Κεκεπφόμεναι, ε. Κεκερτομοῦται, κ.	Κεκεπφωμέναι. ε. Κεκερτόμηται. κ.
— l. 13.	Κεκηλίδωσαι, μεμιάνασαι.	Κ. μεμίανσαι. [11]
— l. 28.	Κεκλείατο, συγκεκλεισμένοι η.	Κεκλήατο. συγκεκλημένοι η.
— l. ult.	Κεκλίαται, συνελιλασμένοι ε.	Κ. συνεληλασμένοι ε.
c. 220. l. 3.	Κέκλειται, κ.	Κεκλίαται. κ.
— l. 7.	Κέκλυται, α.	Κέκλυτε. α.
— l. 9.	Κεκλησμένου, δ.	Κεκλωσμένου. δ.
— l. 17.	Κεκνιπόμενοι, κ. — ἐρίσβης — κνιπνοὶ τ.	Κεκνιπωμένοι, κ. — ἐρισύβης — κνιποὶ τ.
— l. 26.	Κεκολλυρόμενον, λ.	Κεκολλυρωμένον. λ.

c. 221.

9) In Ald. Κεκαυτηριωμένοι culpa typ. Cf. VV. DD. qui codicis lectionem divinarunt. Cyrilli Lex. Ms. Κεκαυτηριασμένος. μὴ ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.

10) Scripturam καπήλατος, ex κάπυς, ut videtur, et ἐλαύνω formatam, retinendam esse judico. Cf. VV. DD. Ultima bene emendata sunt; mendosum πεπνεῖσθαι ex πνεῖσθαι ortum videtur.

11) Duae scriptiones unitae sunt, μεμίανσαι et μεμίασαι.

c. 221. l. 3.	Κεκορυθμένος, καθοπλισμένος — κορύθου.	K. καθωπλισμένος — κόρυθος.
— l. 7.	Κεκοτηότι, ὀργισμένω, κ.	K. ὠργισμένω. κ.
	Κεκράανται, ἐπιτετέλεσθαι.	K. ἐπιτετέλεσται.
— l. 13.	Κεκραπαλικὸς, ε.	Κεκραιπαληκώς. ε. [12]
— l. 20.	Κεκροπίδας, Α. — ἀπόκιδας.	K. A. — ἀπώκιδας.
— l. 23.	Κεκυμμένην, ἐπιμ. νῶς κ.	K. ἐπιμόνως κ. [13]
— l. ult.	Κεκύφαλος, ε. — ταβακάθιον δ.	K. ε. — σ. δ. [14]
c. 222. l. 3.	Κέκτηκε, τ.	Κέκτικε. τ.
— l. 5.	Κεκυθῶσι, κ.	Κεκύθωσι. κ.
— l. 13.	Κεκωδωνισμένοι, π. — ἢ οἱ π. — ἐγρηγορέναι.	K. π. — εἰ οἱ π. — ἐγρηγόρασι.
	Κεκωδώνισται, π. ἐξίτασται, δ.	K. π. ἐξήτασται. δ.
	Κεκώνηται, π.	Κεκόνισται. π.
— l. 23.	Κελαδίνη, κ.	Κελαδεινή. κ.
	Κελαδίνης, θ.	Κελαδεινῆς. θ.
c. 223. l. 4.	Καλενεφὲς, ὁ μ.	Κελαινεφές. ὁ μ.
	Καλενεφὲς, α. μέλαν — κέλαινα σ.	Κελαινεφές. α. μέλας — ὁ κελαινὰ σ.
— l. 13.	Κελαιοὺς, [ἠσύχους,] ἤχους.	K. ἤχους. [15]

c. 223.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κεκρεπαλικώς. εὐφραινόμενος. Cf. VV. DD.

13) Litteram delevit; legebatur: ἐπιμενῶς.

14) In Ald. σαβακάθιων incuria typ. Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.

15) Male ἠσύχους delevit, nam vitiosi ἤχους correctio videtur.

c. 223. l. 13. Κελαρίζει, η. Κελαρύζει. η.
Κελαρίζεται, μ. Κελαρύζεται. μ.
— l. 19. Κέλαιε, κ. Κέλεαι. κ.
Κελέαιμεν, κελεύειν μεν. Κέλεαί με. κελεύεις με.
Κελείη, π. Κελέβη. π.
c. 224. l. 4. Κελένδρυνον, δ. — μυακέλενδρον, κ. Κ. δ. — μ. κ. [16])
— l. 11. Κέλετο, δ. — πκελεύεται ή ψ. Κ. δ. — παρεκελεύετο ή ψ.
— l. 13. Κελευθείας, τ. ἐνοδείους δ. Κ. τ. ἐνοδίους δ.
Κελευθίοντες, ο. Κελευθείοντες. ο.
c. 225. l. 4. Κελιμοσύναις, κ. Κελήμοσύναις. κ.
— l. 9. Κελλεῖν, τ. Κέλλειν. τ.
— l. 16. Κελμὶς, π. — λύκιθον, κ. Κέλμις. π. — λήκυθος. κ.
Κελοῖμι, κ. Κελοίμην. κ.
— l. 20. Κελομαι, κ. Κ. κ.
[Κελον, κελεύω ἢ ὅμοιον.]
Κέλσαι, ἐκκίλαι — ἐξοκκῖλαι, σ. Κ. ἐκκεῖλαι — ἐξωκεῖλαι. σ. [17])
c. 226. l. 6. Κελχωναεῖς, ε. — Κελχοί. Κελλὼναεῖς. ε. — Κ.
— l. 8. Κελωΐ. π. Κέλωϊ. π.
Κελὼρ, ε. Κέλωρ. ε. [18])
Κελλώριον, π. Κ. π. [19])
— l. 12. Κεμὰς, νευρὸς ε. Κ. νεβρὸς ε.

c. 227.

16) A typotheta habemus μισκέλενδρον.
17) Quid Κελὸν fuerit, aut unde ortum ſit, difficile dictu erit. In ult. voce litteram delevit; ſcriptum videtur: ἐξοκῆλαι.
18) Cyrilli Lex. Ms. Κέλωρ. παῖς. Cf. VV. DD.
19) Typotheta vocem cum ſimplici λ poſuit.

c. 227. l. 6. Κενεὰ, ἀπόκηνα, α.	K. ἀπόκενα. α.
— l. 10. Κενεαυχες, μ.	Κενεαυχέες. μ.
Κενέβρεια, τ.	Κενέβρια. τ.
Κενῆς, μ. [κενῶς.]	K. μ. [20])
— l. 16. Κενεμματεῖ, μ.	Κενεμβατεῖ. μ. [1])
— l. 18. Κενεὼν, ὁ [τῶν] περὶ τῶν λαγόνων τόπων, τ.	K. ὁ περὶ τας λαγόνας τόπος. τ. [2])
— l. 21. Κενίσαι, κ.	K. κ.
[Κενοῖο, αὐτοῦ.]	
Κενὸν, τ.	K. τ.
— l. ult. Κενῶσι, κ. λαγῶσι.	K. κ. λαγόσι.
c. 228. l. 4. Κένταυροι. λ. — ἀνίανες — παιδαραύσται, α.	K. λ. — Αἰνιᾶνες — παιδεραστaί. α.
— l. 9. Κέντορες, κ. — ἔλαυνεν, ε.	K. κ. — ἐλαύνειν, ε.
— l. 13. Κεντρινεκέας, ε. — ἥκοντας, κ.	Κεντρηνεκέας. ε. — εἴκοντας, κ.
— l. 18. Κεντροτύπος, μ. — κεντροποιήσω, π.	K. μ. — κεντροποιός. π.
— l. 23. Καραϊσταί, κ.	Κεραϊσταί. κ.
Καραϊστής, κ.	Κεραϊστής. κ.
c. 229. l. 1. Κενὸν, Φ. τυφλῶν.	K. Φ. τυφλόν.
— l. 3. Κέπφος, ε. — κουφωτάτου, π τ.	K. ε. — κουφοτάτου, περὶ τ. [3])

20) Adjectum κενῶς aut varia lectio est, aut glossa ex margine.

1) Bene correxit. Cyrilli Lex. Ms. Κενεμβατεῖ. εἰς κενὰ ἐπιβαίνει. εἰς κενὰ ἐπιχειρεῖ. Cf. VV. DD.

2) Vitia Ms. compendiis tribuenda sunt. Emendatius hic Cyrilli Lex. Ms. Κενεόνα. τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν κενοῦντα τὰ σπλάγχνα.

3) Scriberem: παρὰ τ. *Juxta mare.*

c. 229. l. 16. Κεράϊζαν, δ.	Κεράϊσαν. δ.
— l. 18. Κεραϊλέα, τ. — καλλοπιζομένη.	Κ. τ. — καλλοπιζομένην.
— l. 20. Κερέεσιν ἄδουσιφθοραῖς.	Κερέεσιν. ἅδου συμφοραῖς.
Κέραινε, κεράνυε, κ.	Κ. κεράννυε. κ.
c. 230. l. 6. Κεράμβηλον, κ. — κ. ραμβον.	Κ. κ. — κέραμβον. [4])
— l. 17. Κεραμεικὴ μ. — ὀστράκιον λ.	Κ. μ. — ὀστρακισμὸν λ. [5])
Κεραμεικὸς, τ. — οἱ πόρνοι π.	Κ. τ. — αἱ πόρναι π.
— l. ult. Κεραμίνας, δημ.σίους.	Κ. δημοσίους. [6])
c. 231. l. 1. Κεραμείνῳ, ε.	Κεραμίνῳ. ε. [7])
— l. 12. Κέραξ, θ. — διδοῖον.	Κ. θ. — αἰδοῖον.
— l. ult. Κερασβόλα, α. τὰ ἑψητὰ — τῶν κεράτων β.	Κ. α. τὰ ε. — τὰ κέρατα τῶν β. [8])
c. 232. l. 4. Κέρας, ο. — Εὐρ. δὲ αὐγήν.	Κέρας ο. — Ε. ἐν Αὔγῃ.
— l. 10. Κερασχίλοι, ο.	Κεράσχειλοι. ο.
c. 233. l. 2. Κέρατος φ. ὃ π.	Κ. φ. ᾧ π.
Κερατωνία, σ. — λαγοβόλον.	Κ. σ. — λαγωβόλον.
Κεραυνίας, ὁ κεραυνόμενος.	Κ. ὁ κεκεραυνωμένος.

c. 233.

4) Litteram delevit; ſcriptum erat aut κάραμβον, aut κώραμβον.
5) Varia lectio prima manu notata eſt.
6) Litteram expunxit; legebatur: δημησίους.
7) Correctionem typotheta praetermiſit.
8) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

c. 233. l. 15. Κερβέριοι, α. — Κιμμερίη — Κιμμη... — τρικάρηνος.	Κ. α. — Κιμμερίην — Κίμμη — τρικάρηνος. [9]
— l. 20. Κερβολῦσα, λ.	Κερβολεῦσα. λ.
— l. 23. Κερδαῖος τὸ ἐπικέρδη τ.	Κερδαῖος ὁ ἐπὶ κέρδει τ.
Κερδαλέης, π.	Κερδαλέος. π.
Κερδαλέον, δ. — περιποιοῦνται ω. ποικίλος.	Κ. δ. — π. καὶ ω. — ποικίλον. [10]
c. 234. l. 9. Κέρδοπα, ὄσπρεα.	Κερδοπά. ὄσπρια.
— l. 14. Κέρεζε, πορθεῖ.	Κεραίζε. πόρθει.
— l. 25. Κέρκεται, ε.	Κερκέται. ε.
Κερκίας, δ. ἐπὶ τ.	Κερκίδας. δ. ἐπεὶ τ.
Κερκιθαλὶς, ε.	Κερκιθαλλίς. ε.
Κερκὶς, ἡ τ. — ἄγειρε, κ.	Κ. ἡ τ. αἰγείρου. κ.
c. 235. l. 6. Κέρκωψ, παιγνώδης, ἢ ε.	Κ. παιγνιώδης. ἢ ε. [11]
Κέρκυ, δ.	Κέρκος. δ.
— l. 16. Κερκυραῖα, μ. — ὑπερηφάνους δὲ [καὶ] ε. — γενέσθαι.	Κερκυραῖα μ. — υ. δὲ ε. — γίνεσθαι. [12]
— l. 22. Κερκοπίζοντες, κ.	Κερκωπίζοντες. κ.
Κερκώπη, μ. — γένα — τέττιγξ θ.	Κ. μ. — γένναν — τέττιξ θ.
c. 236. l. 3. Κερκώπων, δ. — σπόντων, κ.	Κ. δ. — καταςπώντων. κ.

c. 236.

9) In v. Κιμμη...., plures litteras erasit, et accentum in primam retraxit. Cf. VV. DD.

10) Ultimum ἢ ποικίλος e margine irrepsisse suspicor. Cyrilli Lex. Ms. Κερδαλέος. ποικίλος. πανοῦργος. κερδαλέη. ἡ ἀλώπηξ, παρὰ Ἀττικοῖς.

11) Cyrilli Lex. Ms. Κέρκωψ. παιγνιώδης.

12) Copula retinenda est. Cf. VV. DD. qui eandem ex Zenobio editis inserendam voluerunt. Ultimum γενέσθαι male a Musuro sollicitatum fuit.

M S.	M U S.
c. 236. l. 11. Κέρνος, σ. κεραάμεα.	K. σ. — κεραμεᾶ.
— l. 17. Κεραμέναι, λυπ. μεναι, κ.	Κεράμεναι. λυπούμεναι. κ. [13]
— l. 22. Κερουλκὸς, ὁ τ. — κάλος.	K. ὁ τ. — κάλως.
— l. ult. Κερουτίαι, γαυριαὶ, μ.	K. γαυρίαι. μ. [14]
c. 237. l. 2. Κερεκόψαι, ἢ σ.	Κέραι. κόψαι. ἢ σ.
c. 238. l. 1. Κερχνώμασι, τ. — γαργαλισμοῖς — ποτηρίων ἐπιχείλων, λ.	K. τ. — γ. — ποτήριον ἐπίχειλον. λ. [15]
Κερχνωτὰ, τ. ἐπὶ τ. — χενχρωιδῆ, π.	K. τ. ἀπὸ τ. — κερχνοειδῆ. π. [16]
— l. 13. Κεσκι., σ.	Κεσκίον. σ. [17]
Κέσκος, π. — γέγος — ἀπὸ τῶν νῦν μ.	K. π. — γέγονε — ἐπὶ τῶν νοῦν μ.
c. 239. l. 9. Κεστρευειν, κ. πινῶντα.	K. κ. πεινῶντα.
c. 240. l. 1. Κεστρωτὸν ξ. — πυρίκαυστοι.	K. ξ. — πυρίκαυστον.

13) Litteram delevit; ſcriptum erat: λυπόμεναι.

14) Vocibus jota ſubſcriptum ex antiquo archetypo adhaeſit, quod VV. DD. jam viderunt.

15) In Ald. γαλισμοῖς culpa typ. Cf. VV. DD. Reponenda eſt Salmaſii conjectura ἐπὶ χειλῶν, favente codicis ſcriptura.

16) Temere ἐπὶ in ἀπὸ mutavit; conſervanda eſt, ut nemo non videt, codicis lectio, quae cum praeced. voce ita jungenda eſt: τετορνευμένα ἐπὶ τ. *Caelaturae labris poculorum inſculptae.* In ultimis legendum eſt: κεγχρώδη. *Exſtantia.* Intelligendi nempe ſunt parvuli ornatus, qui in ejusmodi poculorum caelaturis exſtant, proeminent, et bibentium labris aſperitatem objiciunt.

17) Compendium ſcribendi in fine vocis delevit.

c. 240. l. 23.	Κεφωθεὶς, κ. — ἐπὶ τὸν — συνεπαγόμενον.	Κεπφωθεὶς. κ. — ἐπὶ τῶν — συνεπαγομένων.
c. 241. l. 5.	Κεχάραντο, ἐχάρη ἢ ε.	Κ. ἐχάρησαν. ἢ ε. [18]
— l. 7.	Κεχαρήοτι ϑ. Κεχαρείοτα, χαίρειεν, ἥσειεν.	Κεχαρήοτα ϑ. Κεχαροίατο. χαίροιεν. ἡϑεῖεν. [19]
— l. 12.	Κεχαροίατο, χάροιεν.	Κ. χαρεῖεν.
— l. 15.	Κεχήλωμ., π. — συνερράμενος — καὶ .ήλινον — σπ.΄τιον — σφυροκόποις.	Κεχήλωμαι. π. — συνέρραμαι — καὶ χήλινον — σπαρτίον — σ. [20]
c. 242. l. 1.	Κέχηναν, ἐχάσκει, τ.	Κέχηνεν. ἔχασκε. τ.
— l. 6.	Κεχλα.δαν, χ.	Κεχλαδᾶν. χ. [1]
— l. 11.	Κεχλοιδιάματα, δ.	Κεχλοιδιασμένους. δ. [2]
— l. 18.	Κεχρηματεῖϑαι, π.	Κεχρηματίϑαι. π.
c. 243. l. 10.	Κεῶεν, ὄζει, εὐωδεῖ.	Κ. ὄζον. εὐῶδες.
— l. 18.	Κήδειεν, η. ἔβλαψεν.	Κήδεεν. η. ἔβλαπτεν.

18) In ἐχάρη compendium praetermissum est. Additamenta (ἐχώρησαν et in seq. glossa χωρῶ) e margine, ut videtur, descripta sunt. Cf. VV. DD.

19) Κεχαρειότα pro Κεχαρηότα olim praecedentis glossae emendatio erat; χαίρειεν vero et ἥσειεν ad infra sequens Κεχαροίατο pertinebant. Sic ordini, ni fallor, consultum est.

20) Exitum glossae delevit, praeterea in .ήλινον litt. κ, et in σπ.΄τιον litt. η.

1) Litteram cum accentu delevit; legebatur: Κεχλάνδαν.

2) Bene correxit, nam compendium a scriba male intellectum fuit.

c. 243. l. 20. Κηδέαι, μ. — χαλεπαί. [καλαὶ ἢ καικά.]	Κήδεαι. μ. — χ. [3]
c. 244. l. 3. Κηδείους, τοὺς προγενεστέρους, ἢ κ.	Κ. τ. προγόνους, ἢ κ. [4]
Κηδεμόνες, φ. οἰκεῖοι, ἢ σ.	Κ. φ. — ο. ἢ σ. [5]
Κήδεος, κ. — κηδεμονίας π.	Κ. κ. — κηδεμονίαν π.
— l. 10. Κηδεσταὶ, πενθερεῖς, ο.	Κ. πενθεροὶ, ο. [6]
c. 245. l. 2. Κη.., τ.	Κῆθα. τ. [7]
Κήθεια, κηθάρεια, τ.	Κ. κηθάρια. τ.
— l. 11. Κήκραν, ἐκεκράγ.σαν.	Κήκρανον. ἐκεκράγεσαν. [8]
— l. 17. Κήκιεν, ἀναφέρεσο, α.	Κ. ἀνέφερεν, α. [9]
c. 246. l. 13. Κήλιτρα, φ. πμύθεια.	Κήλητρα. φ. παραμύθια.

3) Poſtrema male delevit; gloſſam enim et bono et malo ſenſu accipi Lexicographus his verbis docet.

4) V. προγενεστέρους difficili quodam compendio, quod Muſurus non intellexit, quodque typis repraeſentare nequeo, exarata eſt.

5) Male in Ald. οἰκείους. Cf. VV. DD. qui vitium correxerunt.

6) Cyrilli Lex. Ms. Κηδεστής. πενθερὸς, ἢ πατήρ. Heſychii tamen ſcripturam a Muſuro male mutatam eſſe ſuſpicor.

7) Duas litteras delevit, et circumflexum in prima poſuit; ſcripturam deletam non agnoſco.

8) Litteras ον fini gloſſae adnexuit. In expoſitione litteram delevit; ſcriptum videtur: ἐκεκράγησαν.

9) Lexicographus ſcripſit: ἀνεφέρετο. quod praecedenti gloſſa firmatur.

c. 246. l. 13. Κηλ. ϑμῶ, ϑ. Κηληϑμῶ. ϑ. [10])

c. 247. l. 2. Κηλοῦν, εὖ. εσθαι. Κ. εὔχεσθαι. [11])

— l. 16. Κημοστόμης, τ. — ἐμφερ. ς. Κ. τ. — ἐμφερής. [12])

c. 248. l. 8. Κηνυσσόμ., ε. Κηνυσσόμην. ε. [13])

— l. 10. Κήνω, ε. Κηνῶ. ε.

Κηξ, ὁ λ. — καύνηξ, τινὲς δὲ ἐφυίαν — κεπφ., οἱ δὲ διαφ α. Κ. ὁ λ. — καύηξ. τ. δὲ ε. — κέπφον· οἱ δὲ, διαφέροντα α. [14])

— l. 17. Κηπεύωνος, κηπεῦον, κηδομένως. Κ. κήπων κηδόμενος.

c. 249. l. 10. Κῆρα, ψυχὴ, ϑάνατος. Κ. ψυχήν. ϑάνατον.

— l. 15. Κηραπινύσσων, π. Κῆρ ἀπινύσσων. π.

— l. 20. Κηρέσιον, ο. νοσηρίον. Κ. ο. νοσητήριον.

Κήρεσι φορητοὺς, τ. — ἀπεωθησομένους ε. Κηρεσσιφορήτους. τ. — ἀπωθησομένους ε. [15])

c. 250. l. 5. Κηρείαις, ε. ἐντιληγμένα. Κ. ε. ἐντετυλιγμένα. [16])

10) Litteram expunxit. Verba ϑέλγω, τέρπω e margine irrepserunt. Cf. VV. DD.

11) Litteram erasit. Non mihi placet Musuri correctio; at meliora ad manus non habeo.

12) Litteram in ultima voce expunxit.

13) Glossae compendium delevit.

14) In κεπφ., compendium delevit, et accentum in prima posuit.

15) In Ald. Κερεσσιφορήτους culpa typ. Cf. VV. DD.

16) V. ἐντιληγμένα ob compendium male descripta est; egregia est Abreschii emendatio legentis: ἐντυλίγματα. quae, juxta codicis scripturam posita, nullum fere dubium relinquit. Cf. VV. DD. Interpretatio in casu recto adjuncta nullam, ut saepius jam vidimus, in antiquis Glossariis difficultatem movet.

M S.	M U S.
c. 250. l. 20. Κηείομαι, ο. — ὃν π. — φιν. δῶν.	Κ. ο. — ὧ π. — Φινεδῶν. [17])
c. 251. l. 1. Κήρωθι, ε.	Κηρόθι. ε.
— l. 6. Κηρουχῆδαι, γ. Κηρόφην, ε.	Κηρουχίδαι. γ. Κηρόφιν. ε.
— l. 16. Κηρύκιον, σ.	Κ. σ. [18])
— l. 22. Κήρυλος, ἄρσεν — ἀλκυώνα.	Κ. ἄρσην — ἀλκυόνα.
c. 252. l. 3. Κητεῖν, ϑ. Κήτειοι, γ. — παραρέοντος π.	Κητῶν. ϑ. Κ. γ. — παραῤῥέοντος π.
— l. 7. Κήτιον, μ. καὶ ὃ τ. — ἤδεσμα — ὀψαρ. τ. τυκὰ σ.	Κ. μ. καὶ ὧ τ. — ἤδυσμα — ὀψαρτητικὰ σ. [19])
— l. 17. Κητόεσσα, υ.	Κητώεσσα. υ.
— l. 20. Κηφὴ, μ.	Κηφήν. μ.
— l. 24. Κήφισι, εις γ.	Κηφισιεῖς. γ.
c. 253. l. 2. Κήχρα, δ.	Κιχρᾷ. δ. [20])
— l. 7. Κηώδει, ε. — δυσῶδες.	Κ. ε. — εὐῶδες.
— l. 12. Κιανθεὶς, ε. κιανγάλη. Κιάντωρ, κιναιδῶς.	Κ. ε. Κιάν. γαλῆ. Κ. κίναιδος.
— l. 21. Κιβδηλιῶντας, ω. — κηβδηλὶς — πάμφυλλον κίβδηλλον μ.	Κ. ω. — κιβδηλὶς — Παμφύλιοι κίβδηλον, μ. [1])

17) Litteram in ult. voce expunxit; legebatur: *Φινιδῶν.*
18) Ex Suida correxerat: *Κηρύκειον.* quod poſtea damnavit. Cf. VV. DD.
19) In ult. voce duas litteras delevit; ſcriptum videtur: *ὀψαρτειτυκά.* Veram lectionem in editis habemus.
20) A typotheta habemus *Κηχρᾷ.* Cf. VV. DD.
1) Cyrilli Lex. Ms. *Κίβδηλον. ῥυπαρόν. νόθον. ἀδόκιμον.*

c. 254. l. 2. Κιβικία, κ. — νότου. — Κ. κ. — νώτου.

— l. 8. Κίγκασος, κιβευτικόν τ. — Κ. κυβευτικός τ.

— l. 13. Κίγκλος, α. — διασείσεσθαι — σισοπύγιδα. — Κ. ο. — διασείεσθαι — σεσοπυγίδα.

— l. 17. Κίγκρ.ται, κ. — Κίγκρεται, κ. [2])

c. 255. l. 3. Κίδαρις, π. — πολυτιμωτέρα — πήλιον, — Κ. π. — πολυτιμοτέρα — πίλινον. [3])

— l. 13. Κιδαφίων, π. — σκίας — πεποιεῖσθαι τῇ λέξει, κ. — Κ. π. — Κίας — πεποιῆσθαι τὴν λέξιν, κ.

— l. 19. Κιδνωτέρους, α. — Κιδνοτέρους, ἢ ἀκιδνοτέρους. α. [4])

— l. ult. Κίειν, πορεύεσθαι. — Κ. πορεύεσθαι.

c. 256. l. ult. Κικκάβιν., ε. — Κικκάβινον. ε. [5])

c. 257. l. 6. Κικκίδαι, μινδῶνσ.. — Κικκιδῶσαι. σμινθῶσαι. [6])

— l. 7. Κοκκιλόνδις, π. — Κοκκιλονδὶς. π. [7])

[c. 257.

2) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Κίγκριται. Cf. VV. DD.

3) Cyrilli Lex. Ms. Κίδαρις. πράνος. περίθεμα κεφαλῆς εὐπρόσωπον, καλόν. κίδαρις δὲ εἶδος καμαλαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κιτάριον λέγουσι περιπράνιον πῖλινον. Gloſſarium Stephani et Theodori, quod in eodem codice Marino Cyrillo adnexum eſt, eandem gloſſam ita explicat: Κίδαρις. Κορυβάντιον. περιπράνιον περίθεμα κεφαλῆς. πῖλος ἐστι, πίλιον εἶδος καμελαύκου. ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κιτάριον λέγουσι. Haec ad gloſſam Heſychii illuſtrandam pertinent. Cf. VV. DD.

4) Muſuro debentur ἢ ἀκιδνοτέρους.

5) In fine vocis ſcripturae compendium delevit.

6) Adjectae vocis compendium delevit. In Ald. μινθῶνσαι a typotheta, qui correctionem neglexit.

7) In Ald. Κικκιλονδὶς a typ. Cf. VV. DD.

c. 257. l. 7. Κικίσκει, κ. Κικλίσκει. κ.
—l. 15. Κικοβαυλιτίδες, κογχιλίου τ. Κ. κογχυλίου τ.
Κίκοος, ὁ ν. Κίκκος. ὁ γ.
c. 258. l. 4. Κικυμώειν, δυσβλέπειν. Κικυμώττειν. δ.
Κικίνν.ς, δ. Κικιννεῖς. δ. [8])
Κικὺς, δ. Κίκυς. δ.
c. 259. l. 6. Κιλιβοῦς, τ. — εἶχον α. Κίλλιξ βοῦς, τ. — ἔχων α.
c. 260. l. 7. Κιλλικὼν, π. — — ὡς μιλητῶν π. Κ. π. — ὃς Μίλητον π.
— l. 9. Κίλλιξ, σ. — ἔχον δ. Κ. σ. — ἔχων δ.
— l. 14. Κίλλυρος, σισοπύγις. Κ. σεισοπυγίς.
Κίμαι, χυλλὸς π. Κ. χυλὸς π.
c. 261. l. 6. Κιμβία, σκιφία, μ. Κ. σκυφία. μ.
— l. 12. Κίμψαντες, ἐρ.σαντες, σ. Κ. ἐρείσαντες, σ. [9])
Κιμήλια, σ. Κειμήλια. σ.
— l. 15. Κιμώνια, ἐρίπια, ε. Κ. ἐρείπια. ε.
c. 262. l. 1. Κιναβεῦμα, π. Κιναβεύματα. π.
Κινάβρα, δ. — τραχίων. Κινάβραν. δ. — τράγων.
— l. ult. Κιναύρου ψύχος, τ. Κιναύρα. ψύχος, τ.
c. 264. l. 1. Κιν.δος, α. Κίνδιδος. α. [10])
Κιννάβαρις, ε. Κιννάβαρι. ε.
— l. 12. Κίνσος, ε. Κένσος. ε. [11])

8) Litteram erasit. In Ald. Κικινεῖς culpa typ.
9) Litteram delevit; scriptum erat: ἐρίσαντες.
10) Litteram cum accentu delevit; scriptum videtur:: Κινῆδος.
11) Cf. VV. DD. quorum suffragio lectio codicis reposita est.

c. 265. l. 1. Κιννύρας, Α. καὶ Φαρναζ.. π. — Κ. Λ. καὶ Φαρνάκης π.[12])

— l. 4. Κιννύρη, α. — Κινυρή. α.

— l. 14. Κίνωσις, χρυσόφρους. — Κ. χρύσοφρυς.

Κινώπεται, κινώδαλα, ϑ. — Κ. κνώδαλα, ϑ.

c. 266. l. 10. Κίρβα, π. ρὰ, φ. — Κ. πήρα. φ.[13])

c. 267. l. 9. Κιρσὸς, π. — κρῶσσον. — Κ. π. — κρωσσόν.

— l. 11. Κίρων, α. — ἀπεκολλυμένος, κ. — Κ. α. — ἀπεσκολλυμένος. κ.

c. 268. l. 14. Κιστ.ρνα, λ. — βοή. — Κιστέρνα. λ. — βυθός[14])

— l. 17. Κισετὴ, τ. — Κισέτη. τ.

c. 269. l. 9. Κίττεα, ἄκιτος, Λ. — Κίττεος. ὁ κιττός. Λ.

— l. 16. Κιχεῖν, κ. καταλαβεῖν, ε. — Κ. κ. καταλαμβάνειν. ε. ε.[15])

c. 270. l. 1. Κιχητὸς, ὃ ἐμβάπτεται ὁ λ. — Κ. εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὁ λ.

— l. 4. Κιχλήσκουσι, γ. μηδῶσιν. — Κ. γ. μεσδῶσιν.[16])

— l. 9. Κιχυβεῖν, δ. νυκτιλωπεῖν. — Κ. δ. νυκτιλλωπεῖν.

— l. 22. Κλαδαρόματοι, ε. — Κλαδαρόμματοι. ε.

c. 271.

12) In Φαρνα .. exitus compendium delevit; vulgatum Φαρνακῆς typothetae tribuendum est. Cf. VV. DD.

13) Duas litteras delevit; scriptum videtur: πειρά.

14) Litteram delevit; legebatur: Κιστάρνα.

15) Bene correxit; neglectum fuit vocis compendium.

16) Litteram expunxit; scriptum erat aut μεδῶσιν, aut μηδῶσιν.

c. 271. l. 7. Κλαζομένιοι, ο. — πρὸς τιλάν. Κ. ο. — προστιλλᾶν. [17])

— l. 11. Κλάζων, β. — πέλευθον, α. Κ. β. — κελεύθων, α.

— l. 16. Κλά. αι, κ. Κλᾶξαι. κ. [18])

— l. ult. Κλαραγείων, ε. Κλαραγεῖ ε.

c. 272. l. 2. Κλάρες, α. — ἐδάφου ε. Κ. α. — ἐδάφους ε.

— l. 8. Κλαραὶ, ψέλια. Κ. ψέλλια. [19])

— l. 10. Κλάθεον, κ. εἴθρον. Κ. κλεῖθρον. [20])

— l. 21. Κλέα, τ. — λόγος. [Κλεάγης,] β. Κ. τ. — λόγος. β. [1])

c. 273. l. 3. Κλειθῆ, π. Κλιθῆ. π.

— l. 5. Κλέει, νεοσσεία. Καλιά. νεοσσιά.

— l. 9. Κλοὺς, κλεινάριον μ. Κλά. κλινάριον μ.

Κλειμάζειν, π. σκλίζειν, α. Κλειμάζειν. π. σκελίζειν. α. [2])

Κλείμακα, χ. Κλείμακαι. χ.

— l. 18. Κλείομι, ἀϊδοῖμι. Κ. ᾄδοιμι.

— l. 23. Κλείπους, κ. — γείσους. Κ. κ. — γείσου.

c. 274. l. 10. Κλειτ., κ. — ὀνομαστή. Κλείτει. κ. — ο. κλειτή. [3])

c. 274.

17) Scriptura προστιλῶν codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit; scriptum videtur: Κλάκαι.

19) Cyrilli Lex. Ms. Κλάρια. ψέλια βραχιόνων.

20) Litteram erasit.

1) Fuit procul dubio in archetypo lacuna, hodie ita indicanda: Κλεάγης..... β.

2) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

3) Ultimam glossae litteram delevit; scriptum erat: Κλειτή. Diversae scripturae (Κλίτει et Κλειτὴ) sub uno articulo explicantur; quod et Musurus vidit, propterea-que Κλειτὴ in fine adnexuit.

c. 274. l. 10. Κλείτορες, τ. — αἱ ὑποδορεῖς — κλειτιάζειν, τ.	Κλειτορίς. τ. — ἡ ὑποδορίς — κλειτοριάζειν, τ.
c. 275. l. 13. Κλεύσομαι, κελεύθωμαι, ο.	Κ. κελεύσομαι. ο.
— l. 15. Κλευτόν, τλευτόν.	Κλεῦτον. τλεῦτλον. [4]
c. 276. l. 4. Κλεψύδρα, κ. — Φαληρ..ν δ.	Κ. κ. — Φαληρέα δ. [5]
— l. 9. Κλήδων, καλεῖν ε.	Κ. καλῶν ε. [6]
— l. 16. Κληδόνος, πρεσβεί..	Κ. πρεσβείας. [7]
— l. 21. Κληείδας, τ.	Κληΐδας. τ.
— l. ult. Κληίδες, τ. — καὶ ἡ κλεὶς, κληὶς — ἐπὶ τοῦ α.	Κ. τ. — καὶ ἡ κ. κ. — ἐπὶ τοῦ α. [8]
c. 277. l. 4. Κληίδα, τὴν καταικλῖδα.	Κ. τ. καταικλεῖδα. [9]
— l. 6. Κληίσι, τ. καταικλήσεσι τ.	Κ. τ. καταικλείσεσι τ.
— l. 11. Κληνίδιον, κ. Κλήνιος, ε. Κλήομαι, κ.	Κλινίδιον. κ. Κλείνιος. ε. Κλείομαι. κ.
— l. 18. Κλῆρος, τ. — τι μήνεσι γ.	Κ. τ. — τι σμήνεσι γ. [10]
— l. 21. Κληρουχία, δεσποτία.	Κ. δεσποτεία.

c. 278.

4) In Ald. erratum typ.

5) Duas litteras delevit; posteriorem agnosco, scriptum nempe erat: Φαληρ. ων. Quod Meursii conjecturam ab Alberti receptam confirmat. In Ald. Φαληρέαν errore typ. Cf. VV. DD.

6) Forte: Κληδεῖν. καλεῖν ε. Cf. VV. DD.

7) Interpretationis exitum delevit; scriptum videtur: πρεσβείαις.

8) V. κλεὶς a typothetn omissa est.

9) Haec glossa in Aldina male cum praecedenti unita est.

10) In Ald, τις μήνεσι errore typ. Cf. VV. DD.

c. 278. l. 2. Κλησιάων, σ. Κλήτεσι, τ.	Κλισιάων. σ. Κλίτεσι. τ.
— l. 18. Κλητρὸν, κ. κλή. σιν.	Κ. κ. κλῆσιν. [11])
— l. 23. Κλιματοφόρος, ὁ ε.	Κλιματηφόρος. ὁ ε.
c. 279. l. 12. Κλινθήτην, ἐκλίθησαν.	Κ. ἐκλίνθησαν.
— l. 16. Κλινόστριχνον, τ. ψαλίδα.	Κ. τ. ψαλλίδα.
c. 280. l. 6. Κλισίον, πρὸς τὰς πρὸς στοῶν καὶ βοῶν στάσις, κ.	Κ. παραστάς. προβάτων καὶ βοῶν στάσεις. κ. [12])
Κλισμοὶ, θ. — ἀνάκλιθρα.	Κ. θ. — ἀνάκλινθρα.
— l. 16. Κλιτὺς, κ. — ὠρῶν — ὀρολόφοι, κ.	Κ. κ. — ὀρῶν — ο. κ. [13])

c. 281.

11) Litteram delevit; ſcriptum erat: κλήσιν.

12) Muſuri correctione nihil ineptius eſt, nihilque inſulſius. Uniantur primum litterae, prouti forte in archetypo exſtiterint; easque deinde ſejungemus, et genuinam Lexicographi ſcripturam habebimus. Locus ſine dubio in archetypo ita ſcriptus fuit: ΠΡΟΣΤΑΣΠΡΣΤΟΩΝ. Id eſt, *προστὰς προστόων. Porticuum, quibus veterum aedes inſtructae erant, veſtibuium.* Cf. VV. DD. qui ex Homeri interprete et Apollon. Lex. hunc vocis ſignificatum illuſtrant. Finxi ſcripturam ΠΡΣΤΟΩΝ, ut lectionis *πρὸς στοῶν* origo clarius perſpiceretur; non modo enim in recentioribus, verum et in antiquioribus libris ſcriptis idem eſt praepp. *πρὸ* et *πρὸς* compendium. Accentus codicis Marciani exiguam admodum aut fere nullam auctoritatem criticam habent; hocque ipſum quamplurimis jam exemplis confirmatum vidimus. In ſequentibus lectio *στάσις* retinenda eſt, gloſſamque ita interpungo: Κλισίον. *προστὰς προστόων. καὶ βοῶν στάσις. κ.*

13) In Ald. *ὀρλόφοι* a typ. Cf. VV. DD.

c. 281. l. 1. Κλοιτοιμωγεῖς, α. Κλυτοιμωγεῖς. α. [14])
Κλοιῶ., ε. Κολοιοί. ε. [15])
— l. 8. Κλόνες, α. Κλῶνες. α.
Κλόντον, ι. — τὰ [τὰ δὲ] α. Κ. ι. — τὰ α.
— l. 25. Κλύειν, α. — δὲ ἔκλυον α. Κ. α. — δὲ τ' ε. α. [16])
c. 282. l. 5. Κλύμενος, ι. — ἀμπελίνης. Κ. ι. — α.
[Κλύοις, δεσμοῖς.]
Κλυ..μευ, ε. Κλύε μευ. ε. [17])
Κλυταί, ε — πολλοὶ, ἢ π. Κ. ε. — π. ἢ π. [18])
— l. 10. Κλυτοπώλω, ἐνδόξῳ πώλῳ, ι. Κ. ἐνδοξοπώλῳ. ι.
— l. 18. Κλωγμὸς, ὁ δ. — λαίχησι τ. Κ. ὁ δ. — λαίχησιν τ.
— l. 21. Κλώδωνας, τοὺς μιμαλῶνας, μ. Κ. τὰς μιμαλλόνας, μ.
— l. ult. Κλώθε., μ. Κλῶθες. μ. [19])
c. 283. l. 15. Κλώπεια, ο. — Ἰοβᾶς — θεατρικῶ.. Κ. ο. — Ἰόβας — θεατρικῶν. [20])

c. 283.

14) Salmaſius ſcripturam codicis divinavit. Cf. VV. DD.
15) Ultimam vocis litteram delevit; ſcriptum erat: Κλοιῶν.
16) Reſpicit ad Il. A. v. 218. ubi ex Heſychio melius ita legi poteſt: μάλα δ' ἔκλυον αὐτοῦ. Vitioſum μάλιστα ex compendio natum eſt.
17) Gloſſam intermediam (quae ita ſcribenda eſſet: Κλοιοῖς δ.) ob ſeriem ejeciſſe videtur; at ſibi non conſtat, quoties enim correctionibus ſuis ordinem jam deturbavit? In ultima gloſſa duas litteras delevit; ſcriptum erat procul dubio, quod Iſ. Voſſius olim divinavat: Κλύου μευ. Cf. VV. DD.
18) In Ald. πολοὶ culpa typ. Cf. VV. DD.
19) Litteram in fine expunxit; legebatur: Κλώθεο.
20) In ultima voce litteram in fine eraſit.

c. 283. l. 19. Κλωπωμένη, λ. — κλέπτεσθαι [δὲ] ο. Κ. λ. — κ. ο.

c. 284. l. 11. Κναστήριον, ἐνήλατο, Λ. Κ. ἐνήλατον. Λ.

— l. 23. Κνέωρον, Φ. — θεσμορίοις υ. Κ. Φ. — θεσμοφορίοις υ.

c. 285. l. 9. Κνηκὸν, τ. — ὑπὸ τοῦ α. — ἀπὸ κ. Κ. τ. — ἐπὶ τοῦ α. — ἐπὶ κ. [1])

— l. 15. Κνῆμαι, τ. — κνῆμα — ὑποδεκτημαίρων ταραάσσαι. Κ. τ. — κνήμαις — ὑπὸ δὲ κνήμῃσι τάραξε. [2])

— l. 21. Κνήμεσι, τ. Κνήμῃσι. τ.

c. 286. l. 1. Κνημίας, τ. Κνήμας. τ.

— l. 14. Κνηστὶς, κοπὶς σ. Κνῆτσις. κωπὶς σ. [3])

— l. 24. Κνίζων, ἢ κνιζίων, λ. Κ. ἢ κνιζείων. λ. [4])

c. 287. l. 6. Κνισα, α. — λεῖπος τ. Κ. α. — λίπος τ.

— l. 9. Κνισαλέω, περικν.σω. Κ. περικνίστω [5])

c. 287.

1) Gloſſam procul dubio male intellexit, quae ita interpungenda videtur: Κνηκόν. τὸ κροκίζον χρῶμα ὑπὸ τοῦ ἄνθους, ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ τὸ λευκόν. *Vox croceum colorem ex flore* (κνῆκος) *praeparatum ſignificat, interdum etiam candidum ex fructu.* In gloſſis iatricis et botanicis Cyrilli Gloſſario adnexis, atque ex codice Marino a me deſcriptis: Κνῆκος. ὁ ἄγριος κρόκος.

2) Turpiter iterum textum Ms. depravavit. Lexicographus ad Il. T. v. 37. reſpicit, ejusque ſcriptura eadem fuit ac Homeri: ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀρωγάς. Cf. VV. DD.

3) Reſcribenda eſt codicis lectio, Salmaſio ſuffragante. Cf. VV. DD.

4) In Gloſſis XII. Prophett. ex cod. Marino deſcriptis: Κνίζων συκάμινα. ἐσθίων ἅπτεσθαι. ἢ κεντῶν. ἢ συλλέγων. Cf. VV. DD.

5) Litteram delevit; ſcriptum erat: περικνήσω.

c. 287. l. 9. Κνίσητε, τ.	Κνίσης. τ.
Κνισεῖεν, ε.	Κνισῆεν. ε.
— l. 15. Κνιστά, λ. συγκεκομένα.	Κ. λ. συγκεκομμένα.
— l. 20. Κνοῦς, ὁ ε. — κνομμαιῆχον — δὲ [περὶ ὃ] μέρος — ἡ χηνικῆς.	Κ. ὁ ε. — κνοῦν μὲν ἦχον — δὲ μέρος — ἡ χοινικίς.
c. 288. l. 2. Κνύθα, κ. — ἀπὸ τῶν κ.	Κ. κ. — ἐπὶ τῶν κ. [6]
— l. 8. Κνυζούμενον, σ. — κνυζιθμὸς γ.	Κ. σ. — κνυζηθμὸς, γ. [7]
Κνυζώσω, συνσπάσω, κ.	Κ. συσπάσω. κ. [8]
— l. 13. Κνυπώσω, θρυγκώσω.	Κ. θριγκώσω.
— l. 15. Κνώδακες, ο. — φυσιτῆρσιν α.	Κ. ο. — φυσητῆρσιν α.
c. 289. l. 3. Κνωσσεῖν, ὑπνεῖν, κ.	Κνώσσειν. ὑπνοῦν. κ.
— l. 5. Κνωπεὺς, α.	Κνωπνεύς. α.
Κνῶσος, π.	Κνωσός. π.
— l. 10. Κόα, α.	Κοᾶ. α.

c. 290.

6) In hac gloſſa ϑ (ut ſaepius fit) cum ζ ob ſoni affinitatem permutatum eſt, nec de genuina ejusdem ſcriptura Κνύζα haeſitandum eſt. Cf. VV. DD. a quibus poſtrema parum intellecta videntur; mens enim Lexicographi eſt, ut Κνύζα interdum per ſyncopen ſcribatur pro κόνυζα, et plantam ſignificet. In gloſſis Mss. botanicis: Κόνυζα. τὸ ψίλιθρον.

7) V. κνυζιθμὸς ſuperioris Κνυζηθμὸς varia lectio videtur. Reliqua: ἢ Φωνὴ κυνῶν — γοερὸν Φ. eodem pertinere ſuſpicor. Cf. VV. DD.

8) Scriptura συνσπάσω ex antiquo archetypo conſervata eſt.

c. 289. l. 13. Κοαλιεῖν, β. Κοαλιεῖς. β. [9])

— l. 22. Κόβαλος, π. — τοθαστὴς — κακό.... Κ. π. — τωθαστής — κακόσχολος [10])

c. 290. l. 13. Κόγχειν, δ. Κόγχην δ.

— l. 19. Κόγχος, κοχλιός. Κ. κ. [11])

c. 291. l. 6. Κοδεάντης, τ. — Φόλεως — Φόλεως. Κ. τ. — Φώλεως — Φώλεως. [12])

Κοδομεύει, Φ. — ἔργ.. οἰκοδομεῖ. Κ. Φ. — ἔργῳ ο. [13])

Κοδομεύειν, τ. — ὕπνω Φ. Κ. τ. — ἰπνῶ Φ.

Κοδομεὺς, ὁ ὑποτάσσων τῶ Φρυγὶ τ. Κ. ὁ ἐπιτάσσων τῷ Φρύγοντι τ.

c. 292. l. 2. Κοδομία, ὑπνία, Φ. Κ. ἰπνία. Φ.

Κοδεάντης, τ. — τὸ λ. Κ. τ. — τὸ δὲ λ. [14])

Κόδρ., ο — Ἀθηναῖο., λ. Κόδρους. ο. — Ἀθηναῖος, λ. [15])

— l. 14. Κόθημα, ἀπὸ τ. Κ. ἐπὶ τ.

c. 293.

9) Correctionem typotheta non advertit.

10) In ultima voce litteram cum compendio delevit; in Ald. κακόχολος incuria typ. Cf. VV. DD.

11) In editis κοχλίας a typotheta.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κοδεάντης. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο. Cf. VV. DD.

13) Compendium delevit; legebatur: ἔργον.

14) Superius Κοδεάντης cum tota sua appendice huc transferendum est, ubi procul dubio in margine adscriptum erat.

15) In prima voce compendium delevit, in Ἀθηναῖο., ultimam tantum litteram. Glossa procul dubio ita scripta erat: Κόδρους· οὓς ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τινας, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντας. Ἀθηναῖοι λαμπροὶ τῷ γένει. Cf. VV. DD. qui hic in tenebris vagantur.

c. 293. l. 16. Κοίζειν, τ. — μιμητικῶς λ.
Κ. τ. — μιμητικῶς λ.

c. 294. l. 8. Κοιλὶς, δ. Ἀττικός.
Κ. δ. Ἀττικῆς.

— l. 16. Κοιλῶπαν, π.
Κ. π.

[Κοῖλον, κοῖλον.]
Κοῖλος, ϑ.
Κ. ϑ.

c. 295. l. 9. Κοινὸς, δ. — ὡς κ. — Ἰσμήνης — ὑδροφό..οις, πολύκωνον A.
Κ. δ. — Ὡ κ. — Ἰσμίνης — Ὑδροφόροις· Πολύκοινον A. [16])

— l. ult. Κοιοφόρος, ε. ἐγκαστρωμένη.
Κ. ε. ἐγγαστρωμένη.

c. 296. l. 1. Κοιπποιβαπᾶν, σ.
Κοιπποιβάπαν. σ. [17])

Κοιρανέων, κ. καϑιότας, ἢ τ.
Κ. κ. καϑιστάς. ἢ τ.

Κοίρανος, ὁ ἐπικρατῶν, κ.
Κ. ὁ ε. κ. [18])

— l. 13. Κοιτὶς, ἡ μ. — ἐν ᾗ γ.
Κ. ἡ μ. — ἐν ᾗ ὁ γ.

Κοῖτον ι. — κοίτιν ε.
Κ. ι. — κοίτην ε.

c. 297. l. 6. Κοκκόνοι, οἱ πυρίνες τ.
Κ. οἱ πυρῆνες τ.

— l. 10. Κοκκ., τ.
Κόκκου. τ. [19])

— l. 18. Κοκκυγία., ἀνέμων ἢ κροτονιᾶται.
Κοκκυγίαν. ἀνεμον. οἱ Κροτωνιάται. [20])

c. 298.

16) In lemmate ὑδροφό..οις duas litteras delevit; ſcriptum videtur: ὑδροφόροις.

17) Diviſionem gloſſae (Κοιπποίβα. πᾶν σ.) a Salmaſio olim propoſitam ſcriptura codicis extra dubium ponit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. ἐτικρατῶν incuria typ.

19) Compendium aut litteram fini vocis impoſitam delevit. Cf. VV. DD.

20) Litteram in fine vocis delevit; ſcriptum videtur: Κοκκυγίαι.

c. 298. l. 5. Κοκκύαι, ο.	Κοκκίαι. ο. [1]
— l. 9. Κολαβρευομένη, κόλοις α.	Κ. κώλοις α.
— l. 15. Κολακοφοροκλείδης, Ι. — Κεώνυμον ε.	Κ. Ι. — Κλεώνυμον ε.
Κολάττη, κ.	Κολάττην. κ.
c. 299. l. 2. Κόλαφος, κ. — ἐν ἀγροστίνῳ καὶ παιδοτρίβαις ο.	Κ. κ. — ἐν Α. καὶ Π. ο. [2]
— l. 13. Κολεκάνοι, τ. — Στρατὶς — δραματίῳ τοὺς τί — κολέκαν λ.	Κ. τ. Στράτις — δ. τοὺς τί — κ. λ.
— l. 22. Κολεμὶς, ἄρτιμις ἀπὸ κωλένου τ.	Κ. Ἄρτεμις, ἀπὸ Κολέμου τ. [3]
c. 300. l. 14. Κόλλ. πες, ο. — νωτιαῖον τ. — κόλλοψ — παρ. κηκότας π.	Κόλλοπες. ο. — νωτιαῖον ἢ τ. — κόλλοψ — παρηβηκότας π. [4]
c. 301. l. 2. Κολλικοονόμον, τ.	Κολλικονόμον. τ.
— l. 8. Κόλλωψ, τ.	Κόλλοψ. τ.
— l. 15. Κολλύρα, Θ. — ἐνέλκουσα.	Κ. Θ. — ἓν ἕλκουσα. [5]

1) Salmaſii ceterorumque conjectura Κοκύαι in textu ponenda eſt, ſcriptura codicis adſtipulante. Cf. VV. DD.

2) Locum adduxi, ut a lemmatum ſcriptura ſecuri eſſent eruditiores.

3) Agitur, ut aperte docet codicis ſcriptura, de eodem Dianae cognomine, cujus Pauſanias aliique meminere. Cf. VV. DD.

4) In prima voce litteram delevit; ſcriptum videtur: Κόλλαπες. In Ald. κόλλωψ culpa typ. In παρ. κηκότας litteram expunxit, ejusque correctionem prima manu ſuperſcriptam reſtituit. Cf. VV. DD.

5) Stephani et Theodori Lex. Ms. Κόλλυρα. ἀρτίδια μικρὰ πιθαρᾶ. (An κρίθινα?) Cf. VV. DD.

c. 302. l. 7. Κολοιὸς, ὁ ο. Κ. ὃς ο.
— l. 11. Κολοίφρυξ, ταναγραίως α. Κ. Ταναγραῖος α.
— l. 16. Κολοίστι., ξ. Κολοίστιον. ξ. [6])
— l. 20. Κολὸν κολὺς τὸν μ. — ἔχων — κεραοφορεῦν — στολόκρους καὶ τὸ ἔντερον, κ. Κολόν. κολυστόν. μ. — ἔχον — κέρας Φορεῦν — κολόκρους — καὶ τὸ ε. κ.
c. 303. l. 17. Κολουᾶν, θορυβεῖν. Κ. θορυβεῖν.
Κολούει, καταση — κολύει, ε. Κ. κατασείει — κωλύει. ε. [7])
c. 304. l. 2. Κολουρίτης, γ. Κολουρίτις. γ.
— l. 9. Κολούων, μ. ῶν, ἐλαττόνων. Κ. μειῶν, ἐλαττῶν. [8])
Κολοφὼν, ὁ κολιὸς, κ. Κ. ὁ κολοιός. κ. [9])
Κολοφώνια, υ. — μεταλικόν τι. Κ. υ. — μεταλλικόν τι.
c. 305. l. 13. Κολύφανον, φλυὸς, λ. Κ. φλοιός. λ.
— l. 18. Κολωνὰς, π. Κολωνός. π. [10])
Κολωνία, τ. . λεῖοι. Κ. τ. Ἠλεῖοι. [11])
c. 306. l. 9. Κολωφὼν, π. Κολοφών. π.
— l. 16. Κομάκταρ, ἡ λ. — μη. Κ. ἡ λ. — Μηδεία.

c. 306.

6) Compendium delevit, et accentum retraxit.
7) In Ald. Κουλούει culpa typ. Cf. VV. DD.
8) Litteram in μ. ῶν expunxit.
9) Cyrilli Lex. ms. Κολοφών. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.
10) Vera esse videtur codicis lectio, quam et series requirit; sic vero in sequentibus legendum esset: κολωνὰν ἴσο. Separatim quoque Κολωνὸς infra exponitur. Musurus glossam ad exemplum accommodavit.
11) Primam ultimae vocis litteram delevit.

306. l. 16. Κομανίαν, πορνί., δαψιλὴν ἀνίαν. — K. πορνείδα. ψίλειαν. ἄνοιαν. [12])

— l. ult. Κόμβα, κ. πολυρίνιοι. — K. κ. πολυρίνιοι. [13])

c. 307. l. 6. Κόμβομα, σ. σκήρωμα. — Κόμβωμα. σ. σκείρωμα.

— l. 10. Κομβώματα, τ. — χρόνον — πεταλαίων. — K. τ. — τόρνον — πεταλέων.

c. 308. l. 11. Κομίατον, ε. — τὸ α. — K. ε. — τοῦ α. [14])

— l. 14. Κομιδῇ, α. — λῆμψις, ἢ ε. — K. α. — λῆψις. ἢ ε. [15])

c. 309. l. 1. Κομίζεται, ν. — ὅπέρ ἐστιν ἢ τυμπανιστρίαις. — K. ν. — ὅπέρ ἐστιν ἐν T. [16])

— l. 4. Κομίσαι, φέραι, σ. — K. φέρειν. σ.

— l. 11. Κόμιτα, ε. — ζ'. — Κόμητα. ε. — ἑπτά.

12) In πορνί., compendium litterarum αν delevit. Firmatur itaque auctoritate codicis conjectura Heinſii, legentis: πορνείαν. δαψλειαν. ἄνοιαν. Cf. VV. DD.

13) Cf. VV. DD. qui ultimam vocem optime reſtituerunt.

14) Cyrilli Lex. Ms. Κομιάτον. ἐξαίτησις τοῦ ἀΦεθῆναι.

15) Videnda quae ſupra de μ inſiticio ante ψ ad v. Καταπέμψαι monui. Cyrilli Lex. Ms. Κομιδῆ. ὡς μὲν ἐπίῤῥημα, λίαν σημαίνει· ὡς δὲ ὄνομα, τὴν συλλογὴν, ἢ λῆψιν. ἐπιμέλειαν.

16) Latet in ὅπέρ ἐστιν aut lemmatis aut auctoris nomen, quod Oedipus aliquis forte expiſcabitur. Suſpicari quidem aliquis potuiſſet, quod lemma absque auctoris nomine ita ſcriptum fuiſſet: Τυμπανιστᾶις ἢ Τυμπανιστρίαις. ita ut haec Sophoclis fabula duobus modis inſcripta fuerit. At merae conjecturae teſtimoniis atque ſolidis rationibus deſtitutae litteris earumque ſtudio parum proſunt.

c. 309. l. 11. Κόμμα, κένθω, ὁ. — νομιστὰς, α.	Κομμακενθω. ο. — ν. α.[17])
— l. 19. Κόμμου, ω.	Κομμοῦν. ω.
Κομμῶ, π.	Κομμώσεις. π.
— l. 22. Κομμωρία, ἡ π.	Κομμώτρια. ἡ π.
c. 310. l. 8. Κομπεῖ, μεγαλορημονεῖ, ψ.	Κ. μεγαλοῤῥημονεῖ. ψ.
— l. 13. Κομπῶδες, ἀλαζωνικόν.	Κ. ἀλαζονικόν.
— l. 22. Κομψὸν, ε. — ἐπίχαρι.	Κ. ε. — ἐπίχαριν.
c. 311. l. 1. Κομωδοῦντες, θ.	Κωμωδοῦντες. θ.
— l. 9. Κονάσασιν, κ.	Κονάσσουσα. κ.
— l. 11. Κόνδυ, π. — κυμβίον.	Κ. π. — κ.
[Κονδούκτωρ, μισθωτός.]	
Κονδυλίζει, κ.	Κ. κ. [18])
— l. 14. Κονδυλούμεναι, ἀνοιδήσουσαι, κ.	Κ. ἀνοιδοῦσαι, κ.
— l. 18. Κονείδη, γ.	Κονειδεῖς. γ.
Κονείδης, Θ. παιδαγωγὸς [καὶ μαίστωρ.]	Κ. Θ. παιδαγωγός.

c. 312.

17) Felix et promta memoria Muſurum deſtituiſſe videtur. Nullum (primo etiam codicis ſcripturae intuitu) dubium erit, quin ex Ariſtophanis Ranis Κόμμα καινὸν reponendum ſit. Cf. VV. DD. qui erudite et ſagaciter veram lectionem indagarunt. In νομιστὰς ſolitum v. νομίσματος compendium male intellectum fuit. At quaerant hic forte critici, unde θω in fine lectionis κένθω. Neſcio certe unde adhaeſerit; ſi quis tamen ex compendio vocis τοῦτο illud deduceret, minime diſſentirem, totumque locum ita ſcriberem: Κόμμα καινόν. τοῦτο οὐ μ. — νομίσματος, α. Nam κεν oritur ex καιν", neglecto a ſcriba compendio.

18) Gloſſa intermedia ob ſeriem inter Κόνδοι et Κόνδυ collocanda eſt.

c. 312. l. 1. Κονία, σμῖμα, σ. Κ. σμῆμα. σ.
— l. 9. Κονίοντες, α. λευκέ- Κ. α. λευκαίνοντες.
νοντες.
— l. 17. Κονίσαλος, κ. — Κ. κ. — αἰδοῖα.
δ
αἰ.
— l. 19. Κονίσαθαι, κ. Κονίσουσι. κ.
c. 313. l. 4. Κοννὶς, ἀλέτης Κόννις. ἀλείτης π.
π.
Κόννος, ὁ π. ἢ υ. Κ. ὁ π. ἡ υ.
— l. 8. Κοννοφόρων, σκολ- Κ. σκολλυφόρων.
λυνφόρων.
Κόννου, ψήφων π. Κόννου ψῆφον. π.
Κωνοειδῆ, ε. Κωνοειδής. ε. [19])
— l. 17. Κοντινοῦσα, τ. Κονοῦσα. τ. [20])
— l. ult. Κόντῳ π. πρὸς .όντω Κ. π. πρὸς κόντῳ ζ. [1])
ζῆν.

c. 314. l. 10. Κόπανον, ξ. ἔ- Κ. ξ. ἐρεπλυτικὸν. [2])
ρεο. πλυτικόν.
c. 315. l. 1. Κοπὶς, μ. Κόπις. μ.
Κοπταὶ, μελίπικτα. Κ. μελίπηκτα.
— l. 9. Κοπρεῦσαι, φοιτεῦ- Κ. φυτεῦσαι.
σαι.
— l. 13. Κόπρος, η. — κυλιν- Κ. η. — κυλινδό.... κα-
δου.... κατὰ κόπον. τὰ κόπρον. [3])

19) Salmasius et Vossius scripturam codicis divinarunt. Cf. VV. DD.

20) Reponenda est codicis lectio, male a Musuro mutata. Cf. VV. DD.

1) Litteram expunxit; scriptum videtur: πρὸς πόντω ζ. Cf. VV. DD.

2) In ἔρεα. litteram aut compendium fini vocis impositum delevit, et ex duabus vocibus novam procudit. Cf. VV. DD. qui varie conjecerunt. In mendoso πλυτικὸν latere videtur πληκτικόν.

3) In κυλινδου.... exitus compendium delevit, legebatur: κυλινδουμένη. Cum vero ex Il. X, v. 414. ubi de Priamo agi.

c. 316. l. 15. Κορακοφοροκλεί-δη, ε.	Κορακοφοροκλείδης. ε.
c. 317. l. 11. Κορβᾶ, ἡ τ.	Κόρμα. ἡ τ. [4]
Κόρδαξ, ε. — κομῳ.	Κ. ε. — κομῴσης.
Κορδακίζει, α. ὀρχουμένως.	Κορδακίζουσα. α. ὀρχουμένη.
— l. 24. Κορεία, θεραπεύεται καλλύνη, ἤ θ.	Κ. θεραπεία. καλλονή. ἢ θ.
c. 318. l. 11. Κόρην, π. — παῖδα.	Κ. π. — π.
[Κορθέλαι, συστροφοι, σωροί.]	
Κόριμακ, ἄλυτρον, ὅ τ.	Κόρημα. κάλυτρον, ὅ τ. [5]
Κορθίλας καὶ κόρθιν, τ.	Κ. καὶ κ. τ. [6]
— l. 17. Κόρθις, σ.	Κόρθυς. σ.
— l. 19. Κορθύεται, δ. — μεταιωρίζεται, Φ.	Κ. δ. — μετεωρίζεται, Φ.
Κορθύεσθαι, αι.	Κορθύεται. α. [7]
— l. 23. Κοριάλαι, τρίγλ. αι, ι.	Κ. τρίγλαι, ι. [8]

c. 318.

agitur, κυλινδόμενος restituere voluerit, festinando novum vocis exitum reponere oblitus est; quod typothetam, a quo vitiosam Aldinae lectionem habemus, errare fecit. Cf. VV. DD.

4) Lectionem codicis rescribendam esse existimo, consentientibus Salmasio et Vossio, omnium, quotquot Hesychium illustrarunt, in antiquorum Glossariorum scriptura versatissimis; serie quoque, quae summi ubique valoris esse debet, ita jubente.

5) Glossa intermedia hic retinenda est, infra vero, ubi ordini repugnat, ejicienda; olim, ni fallor, glossa infra posita in margine huc revocata fuit, et postea textui inserta, unde repetitio orta videtur.

6) In Ald. Κοθίλας καὶ κόρτιν culpa typ. Reponenda est itaque codicis lectio, quam Vossius olim divinabat.

7) Haec glossa additamentum est ex margine.

8) In τρίγλ. αι litteram expunxit.

c. 318. l. 23. Κοριάννον, τ. — κοσμάριον ☧.	Κ. τ. — κ. [9]
c. 319. l. 2. Κόριν, τ.	Κόριον. τ.
— l. 12. Κορίννουσι, κ. — Βελλεροφῶντι ἐπιχευούσης — ἐπὶ τῶ — Βελεροφόντης.	Κ. κ. — Βελλεροφῶντι ἐπιχευούσης — ἐπὶ τῶν — Βελλεροφόντης. [10]
— l. 23. Κοριωνται, γαυρούμεν.	Κοριῶνται. γαυρούμενον.
c. 320. l. 9. Κορμάζειν, τ. περιζεῖν.	Κ. τ. περιδεῖν. [11]
c. 321. l. 3. Κορωνίδας κ. — ἀγαθῶν ὑπεροχάς.	Κ. κ. — ἀγαθὸν ὑπεροχάς.
— l. 8. Κορούεται, υ.	Κορθύεται. υ.
— l. 18. Κόρσαι, α. — προμαχόνας, σ.	Κ. α. — προμαχῶνας. σ.
c. 322. l. 5. Κορσοῦν, κίρειν.	Κ. κείρειν.
— l. 12. Κόρτος, ὁ ε. — κροτός.	Κ. ὁ ε. — κρότων.
Κορτύνιοι, ο. — Ἀρκα.	Κ. ο. — Ἀρκαδίας. [12]
Κόρυ, π.	Κόρυς. π.
— l. 17. Κορυβαντιούσης, μ.	Κορυβαντιώσης. μ. [13]

9) In libris ſcriptis monogrammate Chriſti duae res pretioſae deſignantur, χρόνος nempe et χρυσός. Typotheta ed. Aldinae χρόνος elegit, ego χρυσοῦς, et ita ſcribo: κοσμάριον χρυσοῦν. In typotheta error facile excuſandus eſt, at Muſurus ambiguum hoc monogramma ipſi ſolvere debuerat.

10) In .π. χευούσης duas litteras delevit; ſcriptum videtur: ἀποχευούσης.

11) Fere Pergero adſentirem, legenti: πέρθειν. Adfinitas ſoni inter ϑ, ζ et σ nota eſt. Cf. VV. DD.

12) Compendium et accentus Ἀρκάδων legere jubent. Subintelligitur γῆς vel χώρας.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κορυβαντιῶν. μαινόμενος. δαιμονιζόμενος. Ex longo veterum Gloſſariorum uſu Iſ. Voſſio com-

per-

c. 322. l. 17. Κορυβαντισμὸς, καθαρισμωνίας.	Κορυβαντισμῶν. καθαρισμῶν. [14])
— l. 23. Κορύδαλος, [ἢ] π. — κορύδος π.	Κορυδαλλός. π. — κόρυδος π. [15])
c. 323. l. 8. Κορυθαικὴ, τ.	Κορυθάϊκι. τ.
— l. 14. Κορυθαλία, δ. — ὑπερορίθεον.	Κ. δ. — ὑπερόριον θεόν.
— l. 23. Κόρυθος, φαλὸν, περικεφαλαία.	Κόρυθος φάλον. περικεφαλαίας. [16])
Κορύθους, π.	Κόρυθας. π.
— l. 27. Κόρυκος, θ.	Κωρυκος. θ.
Κορυμβᾶ, τ. — ἔστι τὴν πρύμνην κ.	Κόρυμβα. τ. — ἔστι κατὰ τὴν πρύμναν κ.
c. 324. l. 7. Κόρυμβον, τ. — μεταίωρα, κ.	Κ. τ. — μετέωρα, κ.

pertum erat, quod series ab antiquis Glossographis raro intermittatur, propterea que Κορυβαντιούσης, ut hodie in codice Marciano legitur, restituit; at ob hoc, ut saepius, in notis VV. DD. reprehenditur, quod factum nollem. Hesychio antiquiora procul dubio Glossaria aderant, quam nobis, pluraque veterum scripta; quid impedit, quo minus et in his κορυβαντιᾶν in usu fuerit? Pessima est critices regula, praesertim in Hesychio, si omnia, quae praeter usum esse videantur, damnare velimus, adque exiguas veterum reliquias, quas hodie possidemus, reformare cogitemus. Hoc vitium non modo Musuro, sed et sequioribus criticis diu adhaesit, et a nostri aevi criticis longe fugiendum est.

14) Forte: καθαρισμὸς τῶν ὀργίων. At hariolationes detestor. Hoc saltem evidens est, quod scribae imperitia duae voces in unam coaluerint.

15) Reponendum videtur: Κορύδαλος. Cf. VV. DD.

16) Respicit ad Il. Γ. v. 362. totaque glossa ita scribenda est: Κόρυθος φάλον. περικεφαλαίαν. Interpretatio Lexicographi bene se habet, in poeta enim pars pro toto ponitur, crista galeae pro ipsa galea. Cf. VV. DD.

c. 325. l. 3. Κορύσεσθαι, ε.	Κορύσσεσθαι. ε.
— l. 10. Κορύτει, τ.	Κορύτῃ. τ.
c. 326. l. 8. Κορωνία, π.	Κορώνεια. π.
— l. 13. Κορώνιος, μ. — κερατοβοῦς.	Κ. μ. — κέρατα βοῦς.
Κορωνὶς, καμπύλος π.	Κ. καμπύλη π.
Κορωνισταὶ, ο. — ἀγείροντες, κ.	Κ. ο. — ἐγείροντες, κ. [17])
Κορωνίων, γλαυρίων.	Κορωνιῶν. γλαυριῶν.
Κόρωνον, πονηρ.	Κόρωνος. πονηρός.
— l. 23. Κόσαι, κ.	Κόσται. κ.
— l. ult. Κοσκινόριος, ε.	Κοσκινόρινος. ε.
c. 327. l. 4. Κοσκυλματίους, κ. — παραλογισμοῖς [λιμμιδέρις.]	Κοσκυλματίοις. κ. — π. [18])
— l. 10. Κοσμήτης, κουριεῖς, ε.	Κ. κουρεύς. ε.
— l. 19. Κόσυμβεδεσμὸς, α. — ἀπιδίσκω, κ.	Κ. α. — ἀσπιδίσκω. κ. [19])
c. 328. l. 12. Κοτέει, ο. — ὑποπιᾶ.	Κ. ο. — ὑπωπιᾶ.
c. 329. l. 1. Κοτήλλουσα, τήλλουσα.	Κοτίλλουσα. τίλλουσα.
— l. 5. Κοτίλλιν, α.	Κοτίλλιον. α.
— l. 9. Κοτταμία, π. — ἀμείνω δ.	Κ. π. — ἄμεινον δ. [20])

c. 329.

17) Correctionem typotheta neglexit.

18) In vitioso λιμμιδέρις, quod procul dubio ex margine est, latere videtur λείμμασι δέρων, quod idem esset ac superius τὰ τῶν βυρσῶν περικομμάτια. Cf. VV. DD.

19) Cyrilli Lex. Ms. Κόσυμβος. ἀνάδεσμος. ἀνεπίληπτος. Stephani et Theod. Lex. Ms. Κοσσυμβωτοὺς χιτῶνας. κροσσωτὰ ἱμάτια. Cf. VV. DD.

20) Correxerat: Κοττάβια. quod postea delevit. Cf. VV. DD.

c. 329. l. 18. Κότταβος, λάδαξ — πληθενεῖ — παιδεία π.
Κ. λάταξ — Πληθένει παιδιᾷ π.

— l. 22. Κότταναε, ε. — Κρησὶ κ.
Κ. ε. — Κρησσὶ, κ. Κοττυλοιοί. κατοικίδιοι ο. [1])

c. 330. l. 8. Κοττυλ. οἱ, κατοικίδια. ι ο.

— l. 15. Κοτυλήδων, π.
Κοτυληδών. π.

— l. 17. Κοτυληδὸν, ὄφις ε. Κοτύλη, ξυτὸν π.
Κοτυληδών. ὄφις ε. [2]) Κοτυλήξυτον. π. [3])

— l. 22. Κοτυλίσκος, κ. — μόνον π.
Κ. κ. — μόνατα π.

c. 331. l. 4. Κοτυτῶ, ὁ μ.
Κ. ὁ μ. [4])

— l. 12. Κουκᾶ, πάππων, ἢ κ.
Κούκα. πάππον. ἢ κ.

— l. 15. Κουλιβατίαν, κ. — σιδηρίτην — ὄνιοι.
Κ. κ. — σιδηρίτιν — ἔνιοι.

— l. 18. Κουμᾶσι, τ.
Κουμάσιον. τ.

— l. 24. Κουράνια, ἐκ μελήνης α.
Κ. ἐκ μελίνης α.

c. 332. l. 3. Κουράτεροι, ν.
Κουρότεροι. ν.

— l. 6. Κουρεώνην, τὸν ἀκουντίτην, ἢ α.
Κουρέην. τὸν ἀκοντίτην, ἢ α.

Κουρεὺς, ο. — γναφικῷ μαχαίρῳ.
Κ. ο. — γναφικοῦ μαχαιρίου.

1) In ambabus vocibus litteram expunxit; ſcriptum videtur: Κοττυλειοί, κατοικίδιαοι ο. In poſteriori duo exitus ex correctione κατοικίδια uniti fuerunt.

2) Jenſius et Valkenaer ex Od. E. v. 433. Κοτυληδονόφιν. ε. reponunt, quod jam dubio caret, ipſaque codicis ſcriptura firmatur. Cf. VV. DD.

3) Feliciori hic uſus eſt memoria. Cf. VV. DD. qui locum poetae notarunt. Muſuri interpunctionem typotheta neglexit.

4) In Ald. Κοτυττῶ, quod in ceteras manavit editiones.

c. 332. l. 6. Κουρεῶτις, μ. — ἐμῆ τ.
Κ. μ. — ἐν ᾗ τ.

— l. 14. Κουρῆτες, τ. — πλεύραιναν — κώμας. Κ.
Κ. τ. — Πλευρῶναι — κόμας. Κ.

Κουρήτεσι, Κ.
Κουρήτεσσι. Κ.

— l. 22. Κουρίαν, κομᾶν. Κουρᾶς, ε.
Κουριᾶν. κομᾶν. κουρᾶς ε. [5])

— l. ult. Κουριδίης, ε.
Κουριδίας, ε. [6])

c. 333. l. 3. Κουρίδιον, π. — τετραχείρ. Α.
Κ. π. — τετράχειρον Α. [7])

Κούριξ, τ.
Κουρίξ. τ. [8])

— l. 6. Κουριζόμενος, ὑμεναιούμενος γ. Κουριξαινομένους, τ.
Κουριζομέναις. ὑμεναιουμέναις, γ. Κουρίξ αἰνομένους. τ.

— l. 16. Κουρίον, Σ. — ἡμιουτὸν κόριον η. Κουριῶν, κ. δεομένων, κ.
Κ. Σ. — ἡμιουτὸν κούρειον η. Κ. κ. δεόμενος. κ.

c. 334. l. 12. Κούταρον, τ. ὀσπητίων τ.
Κ. τ. ὀπισθίων τ.

— l. 17. Κουφίζει, μεταιωρίζει.
Κ. μετεωρίζει.

— l. 21. Κοῦφον, κ. μεταίωρον.
Κ. κ. μετέωρον.

c. 335. l. 1. Κοχλίαι, τ. — χώα, κ.
Κ. τ. — χόα. κ. [9])

c. 335.

5) Male ſeparata conjunxit. Cf. VV. DD.
6) Reſcribenda eſt codicis lectio, ex Il. A. v. 114. petita. Cf. VV. DD.
7) In τετραχείρ. compendium delevit, et accentum retraxit.
8) Haec gloſſa infra ſequentis emendatio fuit, ubi pro κόμης vitioſe legitur κόρης. Cf. VV. DD.
9) VV. DD. ζῶα reſtituerunt, quod codicis ſcriptura confirmat.

c. 335. l. 1. Κόχλος, τ. — πρώτης τ. — Κ. τ. — πρὸ τῆς τ.

— l. 6. Κοχυδέρει, ι. — Κόχυ δ' ἔρρει. ι. [10])

c. 336. l. 4. Κράγιον, σύντριμμα ε. — Κ. σύντριμμα ε.

— l. 19. Κραδη, σ. — ἀνίπτοντο ο. — Κ. σ. — ἐνίπτοντο ο [11])

c. 337. l. 8. Κραγ.ρα, κ. — Κραῖρα. κ. [12])

— l. 18. Κραιπνοῦσι, τ. — Κραιπνοῖσι. τ. [13])

— l. 23. Κρακαλίδαι, τ. κρι.. έ.. β. — Κ. τ. κρίσεων β. [14])

c. 338. l. 18. Κράνδην, π. — Κραν. — Κραναὴν π. — Κρανα-δ' οῦ. [15])

— l. 23. Κράνεια, λεπτοκάρια. — Κ. λεπτοκάρυα. [16])

c. 339. l. 2. Κράνηος, περικεφαλαί. — Κράνεος. περικεφαλαίας.

— l. 6. Κράνιοι, τ. Κεφαλληνίας α. — Κ. τ. Κ. α. [17])

10) In Ald. Κώχυ incuria typ.

11) In vulgatis ἐνήπτοντο a typotheta. Legendum videtur: ἀνίπταντο. *Inſtrumentum ſeu machina, vi cujus dii in fabulis ſurſum volantes repraeſentabantur.* Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. Κράδη. συκῆ.

12) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Κραιάρα. quod et ſeries requirit.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κραιπνός. δυνατός.

14) In κρι..έ..duas litteras et exitus compendium delevit; ſcriptum videtur: κρισσέων. Reponendum eſt: Κρισσαίων. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt.

15) In fine legendum eſt Κράνδου. Scripturam Κράνδην ſeries poſtulat; gloſſa tamen litteris quadratis ſcripta fuiſſe videtur, et hoc modo Δ cum A utrobique permutatum. Cf. VV. DD. Interpunctionem codicis typotheta ſervavit.

16) Correctio a typotheta praetermiſſa eſt. Cf. VV. DD.

17) In editis Κεφαλληνίας a typotheta.

c. 339. l. 6. Κρα...ον, π. Κρᾶνιον. π. [18])
— l. 10. Κρανῶν, β. Κράντωρ. β.
— l. 16. Κράος, ε. — σκάλλουσι — σκαλευομένη [ἀμπέλων ἢ] ἄμπελος. Κ. ε. — σ. — σκαλευομένη ἄμπελος. [19])
— l. 23. Κραπάταλλον, π. Κραπάταλλος. π.
c. 340. l. 1. Καρέρα, π. Καρερᾶ. π. [20])
— l. 4. Κράσβολα, κελλάβοι δ. Κ. κόλλαβοι δ.
— l. 6. Κρᾶσιν, κεφαλὴν, κ. Κράασιν. κεφαλᾶς. κ.
— l. 8. Κράσπεδα, τ. — κλωσμένα ῥάμματα, κ. Κ. τ. — κεκλωσμένα ῥάμματα, κ.
Κραστῆναι, δ. Κρατῆναι. δ. [1])
Κραστηρίαι, τ. ἐνηλακτῶν α. Κρατηρίαι. τ. ἐνηλάτων α. [2])
— l. 14. Κραστόδετον, σ. Κρατώδετον. σ.
Κρᾶτα, κεφαλή. Κ. κεφαλήν.
— l. ult. Κράταιις, π. — κύλλης, τ. Κ. π. — Σκύλλης. τ.
c. 341. l. 3. Κρατάιλεων, ε. Κρατάιλεον. ε. [3])
Κρατάιλεων, ἡ N. Κρατάιλεον. ἡ N. [4])

18) Duas aut tres erasit litteras.
19) Reponendum est σκάλλουσι, nam vulgatum σκάλουσι erratum typothetae est. Vitiosum ἀμπέλων cum correctione ἄμπελος consueto scribarum more per particulam ἢ copulatum fuit.
20) Typotheta ordinis, ut videtur, servandi causa Κραρᾶ posuit.
1) Correctionem typotheta praetermisit.
2) Scripturam Κραστηρίαι, quam Hemsterhusius olim reponendam voluit, servandam esse judico. Cf. VV. DD.
3) Reponenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.
4) Itidem, forte et Κρατάιλεως. Cf. VV. DD.

c. 341. l. 16. Κρατερόφρονος, βουληφόβου. — K. βουληφόρου.

— l. 18. Κρατερώματα, μ. — κασσιτέρου. — K. μ. — κασσιτέρου.

— l. 23. Κρατευταῶν, τ. — τίθενται π. — K. τ. — τίθενται π.

— l. 26. Κρατηρίσκοι, ο. — καὶ μ. — K. ο. — οἱ καὶ μ.

c. 342. l. 1. Κράτιστος, ι. δυνατώτατος. — K. ι. δ.

[Κρατώδετον, τὰ ἄκρα τῆς σφενδόνης.]

Κρατὸς, τ. — K. τ. [5])

— l. 10. Κρατυντήρια, κ. — Κρατυντῆρα. κ.

Κρατυς, ἄρχει, ἐξουσιάζει. — K. ἄρχων. ἐξουσιάζων.

Κραυαίνει, φ. — K. φ. [6])

— l. 15. Κραυγὴ, β. — γ. αῦς ερι φιακρὶς ε. — K. β. — κραῦξ ε. ε. [7])

— l. 22. Καυρόρερον, ξ. — Κραυρέτερον. ξ.

Καυρ. ὡς, ν. — ποιήσει. — Κραυροᾶν. ν. — ποιήσῃ. [8])

c. 343.

5) Ex gloſſa intermedia ſuperius Κρατόδετον correxit. Ad ſeriem ſcribendum eſt Κρατόδετον. Sunt ergo diverſae unius ejusdemque vocis ſcriptiones.

6) In Ald. erratum typ. quod in reliquas editiones propagatum eſt. Ruhnkenius Κηραίνει intrudendum voluit; at pace ſummi viri dictum ſit, quod de Κηραίνει Lexicographus hic nunquam cogitaverit. Cf. VV. DD.

7) In γ. αῦς litteram delevit; ſcriptum videtur: γλαῦς. Firmatur Salmaſii conjectura, legentis: γραῦς Σειριφία ἀκρὶς ε. Cf. VV. DD.

8) Litteram expunxit; ſcriptum fuit aut Καυροὼς aut Καυρωὼς, prima enim ſcriptura ob Muſuri lituras clare non dignoſcitur. Vitioſa ſcriptura Καυ pro Κραυ cum in hac, tum in anteced. gloſſa librario imputanda eſt. Cf. VV. DD.

c. 343. l. 12. Κρείττονας, τ. — βλαβοῦσι — Αἰσχ. αἰτναίας.
Κ. τ. — βλαβῶσι — Α. Αἴτνᾳ. [9])

c. 344. l. 1. Κρεμβαλιάζειν, κ. — ὅστ. μα συγκροτοῦντες ε.
Κ. κ. — ὀστᾶ ἅμα συγκροτοῦντας ε. [10])

Κρέμβολα, ε. — ἐντυλλήσσουσιν α.
Κ. ε. — ἐντυλλίσσουσιν α.

Κρέμυον, κρόμυον.
Κρέμμυον. κρόμμυον.

Κρὲξ, κ. — τοῦτο γ. εἰωνίεται — ἐπίτροχος.
Κ. κ. — τοῖς γ. οἰωνίζεται — ἐπὶ τροχοῦ. [11])

Κρήγιον, α.
Κ. α. [12])

— l. 16. Κρήϊνον, τ.
Κρήηνον. τ.

— l. 17. Κρήϊνεν, α.
Κρήηνεν. α.

— l. ult. Κρήϊνον, κρεωθήκη.
Κ. κρεοθήκη.

c. 345. l. 9. Κρήϊνον, ἔλδωρ τ.
Κρήηνον ἔλδωρ. τ.

— l. 15. Κρηπὶς, υ. — περὶ θεμάτων — στυλοβῶται, α.
Κ. υ. — περίθεμα τῶν — στυλοβάται. α. [13])

c. 346.

9) Ad ductum codicis cum VV. DD. ſcriberem: Αἰτναΐαις. At Macrobii auctoritate motus aliquis regereret forte, quod vitium et correctio juxta ſe poſita ſint, in
α
archetypo ita ſeparata: Αἰτναις. In ejusmodi rebus melius tacere eſt, quam loqui. Cf. VV. DD.

10) In ὅστ. μα litteram delevit; ſcriptum videtur: ὅστομα. Cf. VV. DD.

11) Nullus jam dubito, quin in fine legendum ſit: ἐπὶ τριχός. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui omnes Κρήγυον reponunt. Sic et Cyrilli Lex. Ms. Κρήγυον. ἀληθές. ὑγιές.

13) Male in editis ἐπίθεμα τ. Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. Κρηπίς. ὑπόβαθρος θεμέλιος. (Forte: ὑποβάθρον, θεμέλιον.) καὶ εἶδος ὑποδήματος.

c. 346. l. 3. Κρησφύγετα, τ. — διαλανθάνοντες τ.

Κρητὰ τόπον τὸ παιδικὴν χ.

— l. 7. Κρητηρὰ, ὁ Φ.

— l. 9. Κρατῆρας, σ.

— l. 15. Κρητίζειν, ε. — ἀπὸ τοὺς Κ.

— l. 20. Κρητικὸν μ. — Κρῆταϛ ρ.

c. 347. l. 1. Κριάδεμεν, γ.

c. 348. l. 8. Κρικαδιᾶν, τ. — ὥσπερ. ρυβούς.

— l. 17. Κριμυεῖ, ριγε, π.

c. 349. l. 9. Κρῖναϛ, δ.

Κρίνειν, α. — κρινόμεθα — μαχόμεθα, ἢ διαλεγόμεθα.

— l. 18. Κρινόμεθα, μ. δειλιόμεθα.

— l. 21. Κρίον, τ. — χωρικῆς ο.

— l. 26. Κριόντων, β.

Κριὸς, ρ. πολιορκικὸν — ἄρσεν, ὄργανον ἀσπίσων, Α.

c. 350. l. 6. Κριὸς α. — τόν τε δούριον ι.

Κ. τ. — οἱ δ. τ.

Κρῆται, τ. τὸ παιδικοῖς χ.

Κρητῆρα. ὁ Φ.

Κρατῆρα, σ.

Κ. ε. — ἀπὸ τοῦ τοὺς Κ.

Κ. μ. — Κρῆτες ρ.

Κριαδέμεν. γ.

Κ. τ. — ὥσπερ κρυβούς. [14])

Κρυμυεῖ. ῥιγοῖ. π.

Κρίνε. δ.

Κ. α. — κρινώμεθα — μαχώμεθα. ἢ διαλεγώμεθα.

Κ. μ. διαλυόμεθα. [15])

Κ. τ. — χορικῆς ο.

Κρειόντων. β.

Κ. ρ. πολιορκητικόν — ἄρσην. ὄργανον. ἀσπίς. Λ. [16])

Κ. α. — τόν γε δ. ι.

c. 350.

14) Litteram expunxit.

15) Superius κρινόμεθα hujus gloſſae varia lectio videtur. Cf. VV. DD.

16) Nulla, ut VV. DD. viſum fuit, facta eſt verborum permutatio; ultima vero, a Muſuro depravata, ita legi debent: ὄργανον ἀσπίδων. *Romanorum teſtudo.* Sic omnia plana ſunt et perſpicua.

c. 350. l. 6. Κριὸς τροφεῖα ἀπ. τισε, π. — πλάττουσιν ο. — Κ. τ. ἀπέτισε. π. — πλήττουσιν ο. [17])

Κριοῦ δ. — κατέλειψε τοῦ ἀστραγάλου ο. — Κ. δ. — κατέλειψε τοὺς ἀστραγάλους σ.

— l. 25. Κρίσαμις, Κ. — ἐν τῶ ὄναρ κ. — Κ. Κ. — αὐτῷ ο. κ.

c. 351. l. 5. Κρίσμιον, Φυλάκιον. — Κ. Φυλακεῖον.

— l. 13. Κριῶθεν, α. — κριωθεὶς δ. — Κριόθεν. α. — Κριωεὺθ δ. [18])

— l. 18. Κρόβαλος, ὁ ὀμαλλὸς τ. — Κ. ὁ ο. τ. [19])

c. 352. l. 2. Κρεΐσειοι, σ. τινὰ κ. — Κρεΐσειοι. σ. τινές. κ.

— l. 4. Κρόκαμ, π. — Κρόκαμ. π.

— l. 6. Κροκαλεῖτο, π. — Κρόκαλον. τὸ π.

Κροκόδειλος, τ. — καὶ ἐν τ. — Κ. τ. — καὶ τὸ ἐν τ.

Κροκόπεπλος, κ. — ἔχοντα. — Κ. κ. — ἔχουσα.

— l. 13. Κροκύδες, γ. — Κροκίδες. γ. [20])

c. 353. l. 1. Κροκώδης τ. ἐκ κρώσσων σ. — Κ. τ. — ἐκ κροσσῶν σ.

— l. 7. Κρόμμυον, τὸ πρωΐ — τόπω προσφάϊον, ε. — Κ. τὸ πρωϊνὸν — πότε προσφάγιον, ε.

17) In ἀπ.'τισε litteram erasit. In fine correxerat: πράττουσιν. Cf. VV. DD.

18) Cf. VV. DD. qui Κριῶθεν Hesychio reddiderunt. A typotheta vulgatum fuit Κριωθεύς.

19) Glossam VV. DD. bene restituerunt; adstipulatur Cyr. Lex. Ms. ex cod. Marino: Κρόβυλλος. ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων.

20) Scripturam codicis Salmasius et Vossius restituerunt.

c. 353. l. 15. Κρόνιον, ε. — παλαι.. Κ. ε. — παλαιάν. [1]

Κρὸν ἵππον, π. Κρόνιππον. π. [2]

— l. 24. Κρόντωνας, ο. Κρότωνας. ο. [3]

c. 354. l. 8. Κρωσσους, τ. — ξαμματώδη. Κ. τ. — ξαμματώδη.

— l. 14. Κρόταφος, σ. — ἀκμη τ. Κ. σ. — ἄκμωνος, τ. [4]

— l. 16. Κροτεῖ, κρούς. Κ. κρούει.

— l. 20. Κροτήσατε χεῖρες, ε. Κ. χείρας. ε.

— l. ult. Κρότονοι, κρότονες. Κ. κρότωνες.

c. 355. l. 2. Κρότων, ο. — κικαὶ αἰγύπιον — σισαμὶν α. Κ. ο. — κίκυ Αἰγύπτιον — σισαμίδα α.

— l. 9. Κρουερ.., τ. Κρουεροῖο. τ. [5]

c. 356. l. 9. Κρουσιδημῶν, κρουσιμετρεῖν — ἀπαντώντων. Κ. κρουσιμετρῶν — ἀπαντώντων. [6]

c. 357. l. 1. Κροῦσιν, τ. καὶ τῶν — ὑποκρούονται. Κ. τ. — καὶ τὴν — ὑπόκρουσιν.

c. 357.

1) Ultimae vocis compendium delevit. Cf. VV. DD. Apud Pindarum Κρόνιος Neptuno tribuitur Ol. VI. v. 49. et III. v. 41. Pelopi, quoniam ex Pluto Croni filia descendebat.

2) Musurus docte scripsit; scriba codicis Marciani vocem imperite divisit.

3) Scripturam codicis Salmasius et Vossius reponendam voluerunt.

4) Scriptum erat Κρόταλος, quod prima manu in Κρόταφος mutatum est. Pressius scriptionem codicis sequerer, itaque legerem: K. σιδηρᾶς σφύρας ἀκμὴ, τ. Cf. VV. DD. qui aliter corrigunt.

5) Exitus compendium delevit; supereſt accentus. Correxerat: Κρουερου.

6) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

c. 357. l. 7. Κρύβδα, κρυφιμένως. — Κ. κρυφιμαίως. [7]

— l. 13. Κρυερὴν, ψ. κρυσταλώδη. — Κ. ψ. κρυσταλλώδη.

Κρυερὸν, φρ. κτὸν, μ. — Κ. φρικτόν. μ. [8]

— l. 20. Κρυμυσῖ, ρ. πέφρυκε. — Κ. ρ. πέφρικε.

— l. ult. Κρυόεσσα, ἰωκὴ ἢ φρίκη κ. — Κ. ἰωκὴ ἡ φρικτὴ κ. [9]

c. 358. l. 2. Κρυπταίδην, λ. — Κρυπταιδίη. λ.

— l. 5. Κρύσταλος, τ. — Κρύσταλλος. τ. [10]

— l. 7. Κρυφάνδων, κ. — Κρυφανδόν. κ.

— l. 9. Κρυφίνους, ὑπούλους. — Κ. ὕπουλος. [11]

Κρυψινὸς, δ. — Κρυψίνους. δ. [12]

— l. 13. Κροβαλὸς, ὁ ὄμαλος — ἐκπλοκῆς γάρ — Κρόβουλος, καὶ ὁμαλὸς τ. — Κρώβυλος. ὁ ὁμαλὸς — ἐκπλοκῆς ἢ — Κρώβυλος, καὶ ὁ μαλλὸς τ. [13]

7) Correctionem typotheta male legit. Cf. VV. DD.

8) Litteram delevit; in Ald. φριητὸν errore typ.

9) Cf. VV. DD. qui Homerum citant. Gloſſam ita lego: Κρυόεσσα ἰωκή. ἡ φρίκη. κ. *Horror et metus ob inſequentium hoſtium impetum.* In adjecta interpretatione καὶ φοβερὰ βοὴ altera vox Homerica ἰωὴ cum ἰωκὴ permiſceri videtur.

10) Cyrilli Lex. Ms. Κρύσταλλος. τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.

11) V. Κρυφίνους eſt quartus caſ. pl. a Κρύφινος, quod idem eſt ac Κρύφιος, *qui mentem aliis occultat.* Ejiciatur proinde ex Lexicis noſtris barbarum illud Κρυφίνους, quod etymologi contra analogiam ex κρύπτω et νόος compoſitum eſſe volunt.

12) Minime ergo in Heſychio v. Κρυψίνους exiſtit, ſed adj. Κρύψινος, η, ον, cujus quartum caſ. pl. exhibet Cyrilli Lex. Ms. Κρυψίνους. δολίους. πανούργους. Ex hoc adj. deſcendit adv. Κρυψίνως, quod Lexica agnoſcunt.

13) A typotheta habemus ἐμπλοκῆς. Cf. VV. DD.

c. 358. l. 13. Κρόβύλου ζ. Κρωβύλου ζ.
— l. ult. Κρωδετὴς, ὁ δε- Κ. ὁ δαιτρός.
τρός.
c. 359. l. 2. Κρωμακ. εν, κρι- Κρωμακόεν. κρημνῶδες.[14])
μνῶδες.
— l. 8. Κρωσσοὶ, υ. — λήκυθοι κρωτάνεροι, Κ. υ. — λήκυθοι κροτάνεροι. Βάναυσοι. π.[15])
Βάνα. οι, π.
Κτᾶ, ε. Κτά. ἢ ἔκτα. ε.[16])
— l. 16. Κτᾶται, ὀνεῖται. Κ. ὠνεῖται.
Κτάτεσι, κ. Κτάτεσιν, ἢ κτεάτεσσιν. κ.[17])
‡
— l. 19. Κτεανήχης, πύνης. Κ. πύνης.[18])
c. 360. l. 12. Κτερίσαι, κ. — Κ. κ. — ε.[19])
ἐνταφιάσαι.
Κτερίσαι, π. — κατε- Κτέρεα. π. — κατοιχο-
χομένοις ἐπιφέρομεν. μένοις ἐπιφερόμεθα.
Κτήδων, τριώδους. Κ. τριόδους.
δ
— l. 24. Κτήτορες, οἰκι κτῆ- Κ. οἰκοδεσπότας. κτί-
σται. σται.[20])
— l. ult. Κτιλὶς, τ. Κτίλος. τ.
c. 361. l. 19. Κτύναι, ἢ κ. Κ. ἢ κ. χωρήσεις π.
χωρήσης π.

c. 362.

14) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Κρωμακωεν.
15) In recentioribus edd. bene ſeparatur; at Κρωτάνεροι ob ſeriem conſervandum eſt. Cf. VV. DD. In βάνα. οι litteram aut litterarum nexum delevit; ſcriptum videtur: βάνασσοι.
16) Ob adjectum ἔκτεινε interpoſuit ἢ ἔκτα.
17) Interpoſitis ἢ κτεάτεσσιν formam contractam ſolvit.
18) Cf. VV. DD. qui veram lectionem reſtituerunt.
19) In Ald. ἐνθαφιάσαι culpa typ.
20) Gloſſae expoſitio ita ſcribenda eſt: οἰκιδίων κτίσται. *Domuum conditores, poſſeſſores.* Cf. VV. DD.

c. 362. l. 1. Κυάθους, σ. — δέχεται υ. — γγ ου β'.

Κ. σ. — δέχεται δὲ υ. — οὐγγίας δύο. [1])

Κυαίνων, ε.

Κ. ε.

[Κυαιστεωνάρχοι, βασανισταί.]

Κύαμος, ο. [φάβα με] ἢ ὁ κ.

Κ. ο. ἢ ὁ κ. [2])

— l. 9. Κυαμοτρώξ, ε. — εἰνηχένας ε.

Κ. ε. — εἰληχένας ε.

— l. 11. Κυάμῳ, ἐνκαστικῷ ψ.

Κ. δικαστικῷ ψ. [3])

— l. 15. Κυάμῳ π. — διεκλήρου — ὅταν λευκὸν — Ἰνάχῳ κυαμοβόλως δικιστήν.

Κ. π. — διεκλήρουν — ὁ τὸν λ. — Ἰνάχῳ κυαμοβόλον δικαστήν. [4])

Κυανέη, μελαίνη, Φ.

Κ. μέλαινα. Φ.

Κυανέῃσι, Φ. μελαναῖς.

Κ. Φ. μελαίναις.

Κυάνεος, μ. — μέγας — ἀναφορεῖ.

Κ. μ. — μέλας — ἀναφορεῖν. [5])

1) Cyr. Lex. Ms. Κύαθος. ἀντλητήριον. μέτρον ὑγρὸν οὐγκιῶν β'. Steph. et Theod. Lex. Ms. Κυάθους. σκαφιόλια. ἀντλητήρια. Cf. VV. DD.

2) Interpretatio φάβα μεγάλη a ſequiori manu profecta videtur: quod tamen de antecedenti gloſſa non pronunciarem, nam ex Codice Theodoſiano deſcripta eſſe potuit.

3) Conjungerem: Κυάμῳ ἐν δικαστικῷ. ψ. Series in his gloſſis perturbata eſt, et multa ex margine infarſa videntur.

4) Potius ſcribendum eſſet: Κυαμοβόλῳ δικαστῇ. Sunt autem verba Sophoclis, ex Inacho petita, et in recentioribus edd. a lemmate fabulae male divulſa.

5) Lectio ἀναφορεῖ male ſollicitata eſt, hic enim ἀναφορεὺς idem valet ac Homeri τελαμών, *ſcuti Agamemnonii lorum, in quo ſerpens figurabatur.* Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

c. 363. l. 9. Κύβαβος, ϑ. Κυβαίζοντες, λάσωνες. [Κὺβ,] τὸν ἐνϑου...ντα, ἢ τὸν ἑρμῆ.
Κ. ϑ. [6])
Κ. Λάκωνες. τὸν ἐνϑουσιῶντα, ἢ τὸν Ἑρμῆν.

Κυβᾶσαι, κ.
Κυβάσαι. κ. [7])

— l. ult. Κυβείου τ. — συννῆσαν κυβεύτοντες — τόπον δεξιόν.
Κ. τ. — συνίεσαν κυβεύσοντες — τόπος δεξιός. [8])

c. 364. l. 9. Κυβευτὴν, σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στενὴν τυχεῖν. — τὸ δ.
Κ. Σ. — στενὸν — τῷ δ. [9])

Κυβέβις, γ.
Κύβεβις. γ.

Κυβῆκαι, ϑ. κορβαντιᾷ.
Κ. ϑ. κορυβαντιᾷ. [10])

c. 365. l. 5. Κύβηκος, ὁ κ. — ϑεῶν. κυβηλικὸν, τ.
Κ. ὁ κ. — ϑεῶν. κ. τ. [11])

6) In Ald. Κύβαμος errore typ. Codicis lectionem Voſſius divinavit. Cf. VV. DD.

7) Gloſſas omnino diverſas male in unam conſtipavit. V. Κυβαΐζοντες nobis, ni fallor, peregrina eſt et incognita; quod tamen pro λάσωνες olim ſcriptum fuerit λαϑόντες ipſum codicis vitium me plane perſuadet. Ejectum Κὺβ extraneum videtur, et, prouti in codice repraeſentatur, retinendum. In ἐνϑου...ντα tres litteras delevit; at veram procul dubio lectionem repoſuit.

8) Cur non τόπον δεξιόν? Subauditur καλοῦσι.

9) Ad ſcriptionem codicis ſenarium ita reſtituo: Σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ ’στὶ νῦν τυχεῖν. *Peritum aleatorem; at nemo hodie reperitur.* Muſuri στενὸν VV. DD. impedivit, quo minus verum viderent. Art. τὸ (i. e. διὰ τὸ) bene ſe habet. Cf. VV. DD.

10) Jota in Κυβῆκαι ita ſubſcribendum eſt: Κυβηκᾷ. Cf. VV. DD.

11) In Ald. Κύβικος errore typ. Cf. VV. DD. Typotheta quoque κυβηλικὸν τ. ſublata Ms. diſtinctione, ab articulo ſeparavit; intercidit procul dubio Κυβηκῶς, cujus explicatio eſſet κυβηλικὸν τ.

c. 365. l. 13. Κυβηστὴρ, . πηδήτας τ. — Κυβηστῆρας. πηδητάς. τ. [12])

— l. 16. Κύβιλις, τ. — τυροκνιστὴν — θεὸν — κυβινδίν. — Κυβηλὶς. τ. — τυροκνῆστιν — θεοὶ — κύμινδιν.

c. 366. l. 1. Κύβη, κ. — Κύβην. κ.

Κυβήναις, γλαῦξαις. — Κ. γλαυξί.

— l. 15. Κῦβος, π. — μεταλικοῖς κ. — Κ. π. — μεταλλικοῖς κ.

Κύβλα, κ. — ἡολέκρανα. — Κ. κ. — ὠλέκρανα.

c. 367. l. 1. Κυδαθῆναις, ε. — Κυδαθηναῖος. ε. [13])

Κυδαθηναῖος, δῆμος [τῆς ἀφυλῆς,] τῆς Πανδιονίδος ἐν ἄστει. — Κ. δῆμος τῆς Πανδιονίδος Φυλῆς ἐν α. [14])

[Κυδαθὸν, ὁμοίως.]

Κυδάγχας, μ. — Κ. μ.

— l. 14. Κυδαΐ, α. — Κύδεϊ. α.

— l. 18. Κυδηγαίων, τ. — Κύδεϊ γαίων. τ.

Κύδηνεν, ε. ἐμεταιώρησε κ. — Κ. ε. ἐμετεώρησε κ.

c. 368. l. 3. Κυδιανείρη, ἡ τ. — Κυδιάνειρα. ἡ τ.

— l. 5. Κύδιμος, ε. — τίμιος. — Κ. ε. — τ.

[Κυδίμων, τὰ αὐτά.] — Κ. κ. [15])

Κύδιον, κ.

— l. 12. Κυδοιδοπεῖ, τ. — Κυδοιδοπᾷ. τ. [16])

12) In . πηδήτας litteram expunxit; ſcriptum videtur: ἀπηδήτας.

13) Male correxit, nam procul dubio ſcribendum eſſet: Κυδαθηναιεύς. Cf. VV. DD. ad gloſſam ſeq.

14) Nihil hic delendum aut transponendum eſt; ſcribendum: δῆμος τῆς ἀ Φυλῆς, τῆς Πανδιονίδος ἐν α. Diſcimus ex hoc loco tribum Pandioniden numero primam fuiſſe.

15) Nullam video rationem, cur hanc et ſuperiorem gloſſam deleverit; niſi forte, quod illam ſpuriam eſſe exiſtimaverit, hanc vero ſupervacuam.

16) Retinenda eſt codicis forma Κυδοιδοπεῖ. Cf. VV. DD.

c. 368. l. 17. Κυδρὸς, ε. — πεποιθὼς εὐρύτιδις συγκοπὸν Καλλίστρατος πεποιθώς.	Κ. ε. — πεποιθὼς εὐρύτιδις σ. Κ. π. [17])
c. 369. l. 8. Κυέουσαν, ε. — ἔχουσαν. [Κύεσσαν,] κύουσαν.	Κύουσαν. ε. — ἔχουσαν, κύουσαν.
Κυζιθμὸς, ἡ α.	Κυζηθμός, ἡ α. [18])
— l. 15. Κυήσας, ε.	Κύησεν. ε.
— 18. Κυθέρεια, ἡ Α. — ἢ ὅτι — [τὸν] κεστὸν ι.	Κ. ἡ Α. — ἀλλ' ὅτι — — κ. ι.
c. 370. l. 1. Κυθηρίῳ, τὸ ε.	Κ. τῷ ε.
Κυθηρο..., α.	Κυθηροδίκη. α. [19])
— l. 5. Κυθμώλης, ε. — Κύδμου τ.	Κ. ε. — Κ. τ. [20])
Κυθνωνύμου, α.	Κυθωνύμου. α. [1])
— l. 15. Κυίνταται, ο.	Κύνταται. ο.
— l. 22. Κυκειῶ, π. — Φαρμακίας, π.	Κ. π. — Φ. π. [2])
c. 371. l. 4. Κυκεῶ, κ. — κυκίω.	Κ. κ. — κυκειῶ.

17) In editis priori loco πεποιθῶν a typ. Cf. VV. DD.

18) VV. DD. lectionem Κυέουσαν jam refcripferunt. In ceteris quoque Muſurus textum codicis mutilavit et corrupit.

19) Exitum vocis delevit; ſcriptum videtur: Κυθηροδίη. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Κύθμου a typ.

1) Ex Zenobio correxiſſe videtur. Cf. VV. DD.

2) In editis Φαρμακία per ſe, et ab antecedentibus ſejunctum; jungenda arbitror: πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκειμένον Φαρμακίας. Sic et Cyr. l.ex. Ms. Κυκεών. ποτὸν ἐκ πολλῶν συγκείμενον Φαρμακίας, πόμα δηλητήριον.

c. 371. l. 4.	Κυκησ, κυκέων, ταραχῶν.	Κυκήσεις. ταράξεις. Κυκεώνων. τ. [3])
	Κυκήσωμεν, ἐπανάξωμεν.	Κ. ἐπανάξομεν.
	Κύκκαρος, τ.	Κύκαρος. τ.
— l. 12.	Κυκλάμενος, π.	Κυκλάμινος. π.
	Κύκλετε, α.	Κ. ἢ κέκλυτε. α. [4])
— l. 15.	Κυκλείσομεν, α.	Κυκλήσομεν. α.
— l. 19.	Κύκλειον, δ. κυκλεῖον, χ.	Κύκλιον. δ. κυκλίων, χ. [1])
c. 372. l. 6.	Κυκλωτερὲς, π.	Κυκλοτερές. π.
	Κύκλους, κ. — Σοφ. ἡρακλέα κυκλώπιον τ.	Κ. κ. — Σ. Ἡρακλεῖ· Κυκλώπειον τ. [2])

c. 372.

3) Textum codicis preſſe ſequamur. V. Κυκησ ſine dubio ex margine eſt, ubi absque expoſitione ita notata erat: Κυκή$^{\sigma}$. i. e. κυκήσεις vel κυκήσει, a κυκάω, cujus tert. perſ. exhibet Cyr. Lex. Ms. Κυκᾷ. ταράσσει. Ex margine tandem in locum alienum tranſiit, nam vocem, quam praecedit, ſequi debebat. Praeter formam κυκᾷν exiſtit quoque κυκεῖν, ut ſupra in Heſychio videmus, unde Κυκέων, ταράσσων, quibus, ſemoto Κυκησ, locus adſignandus eſt.

4) Interponuntur a Muſuro ἢ κέκλυτε. Cf. VV. DD.

1) Lectio codicis, quam Muſurus temere mutavit, ita interpungenda eſt. Κύκλειον διδάσκαλον. κύκλειον χορὸν δ. Cf. VV. DD. qui ſimili ratione diſtinguunt.

2) Lemma in archetypo ita ſcriptum videtur: Ἡρα$^{\kappa\lambda}$ ά i. e. Ἡρακλεῖ ά. Ad eundem Herculem primum refero ſenarium, quem Toup Ep. crit. p. 123. correxit, quemque Steph. Byz. v. Χώρα nobis ſervavit. Hercules ſecundus, qui fabula ſatyrica fuit, ſaepius in veterum ſcriptis laudatur. Apud Athen. lib. IX. p. 375. Σ. ἐπὶ Ταινερίοις (Toup: Σ. ἐπὶ Ταινάρῳ Σ.) quod Cl. Brunck in Frr. Soph. ſub Hercule ſatyrico optime poſuit. Apud Polluc.

c. 372. l. 12. Κυκλώπων ε. — ἐτείχησαν τ.

Κ. ε. — ἐτείχισαν. τ.

c. 373. l. 2. Κυλικία, ἡδιαίτοις ἐπὶ τόπον Ἰοβάς.

Κυλικίας. ἰδιώτης, ἀπὸ τόπου. Ἰόβας. [3])

— l. 7. Κυλίκρανον, Π. — τῇ Η. — ὀνομᾶσθαι.

Κ. Π. — τοὺς Η. ὠνομάσθαι [4])

— l. 16. Κυλίχνη, φ. — πῆξις.

Κ. φ. — πυξίς.

c. 374. l. 1. Κυλλὰς τὶς, α. — ἐξολλύρας.

Κυλλάστις, α. — ἐξ ὀλύρας. [5])

— l. 5. Κυλλήβδην, κ. — Ἱππώνακτι.

Κ. κ. — Ἱππώνακτι.

Κυλαίνων, κάτω Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ τὰ ὦτα καταβαλών, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἔσταμ ἐπουρανώτικυθλάννων. καὶ τὸ οἷον οὔρημεν, ῥογέσηνε, καὶ οὔατα καβαλεν ἄμφω.

Κυλαίνων κάτω. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. τὰ ὦτα καταβαλών, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν. ἔσταμ ἐπ' οὐρὰν ὠτὶ κυλαίνων. καὶ τὸ οἷον· οὐρῇ μὲν ῥ' οἱ ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλει ἄμφω. [6])

c. 374.

Polluc. lib. VII. 109. X. 110. Denique in Phot. Lex. Ms. ſub vitioſa ſcriptura Σ. ἐν ἐπιτερπάρῳ σ. quam Toup in Σ. ἐν Ηρακλεῖ ἐπὶ Ταινάρῳ Σ. bene mutavit. Accedit auctoritas Heſychii v. Ἀργέμων et Ἀλαλίαν.

3) Locum foedis Harpyiarum manibus inquinatum ita legerem: Κυλικία. ἡ δίαιτα, ἐπὶ πότου. I. *Victus ratio et inſtitutum, quatenus de potu agitur.* Nam Κυλικία ex κυλίξ formatum videtur. Voces πότος et τόπος a librariis π et τ abbreviantur, facileque permutantur.

4) Caſauboni conjecturam codicis ſcriptura confirmat. Cf. VV. DD.

5) Correctionem typotheta praetermiſit. Cf. VV. DD.

6) Codicis et Muſuri ſcriptura diligenter enotata eſt. Gloſſam VV. DD. ſatis bene reſtituerunt; nonnulla tamen,

in

c. 374. l. 18. Κύλλου π. — διὰ τὸ π.	K. π. — διατὶ τὸ π.
c. 376. l. 5. Κύμβαλον, βακύλιον, β.	K. βακύλλιον. β. [7]
c. 377. l. 4. Κυνάγχη, τ. — τῶν — δεσμῶν, ο.	K. τ. — τὸν — δεσμόν. ο.
— l. 10. Κυνάδες, αἱ ἀπομαγδαλίας.	K. αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. [8]
Κυνάδης Π. — ἐντιμᾶται.	K. Π. — ἐτιμᾶτο.
— l. 13. Κυναίδης, λ.	Κύναιδος. λ.
— l. 17. Κυνάλοπι, ἐνταυθοφθόρον, ο.	Κυνάλωψ. κυνοφθόρῳ. ο.
Κυναλώπηξ, Φ. — ἢ ἐξαλήπεκος κ.	K. Φ. — ἢ τοὺς ἐξ ἀλώπεκος κ.
c. 378. l. 3. Κύναρος, Φ. — ἢ κυνὸς βάθος — ξυλίνη τὴν κυνὸς βάτον ὁ θε̃ λ.	K. Φ. — ἡ κυνόσβατος — ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ Θεόφραστος λ. [9]

in quae ipsorum acumen non penetravit, breviter adjungam. Lemma cum nomine auctoris ex margine loco alieno positum est, totaque glossa ita restituenda videtur: Κυλλαίνων. κάτω τὰ ὦτα καταβαλών, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ·

Ἔσαινεν οὐρᾷ ὦτα κυλλαίνων —

Καὶ τὸ οἷον·

Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν α.

In κυθλάννων θ ex λ et ν ex ι oriuntur. Versus Homericus hodiernam exhibet lectionem. Cf. VV. DD.

7) Scripturam βακύλιον Heinsius olim restituit. Cyr. Lex. Ms. Κύμβαλον. βακύλιον. βαβούλιον. Cf. VV. DD.

8) Restituendum est: αἱ ἀπομαγδαλιαί. Cf. VV. DD. qui testimoniis scripturam comprobant.

9) In compendio θε̃ (i. e. θεὸς) describendo pessime erravit; nec enim Theophrastus κυνόσβατον *lignеum canem* vocavit, verum Pythia sive Apollo Pythius, quem Lexicographus nomine θεὸς designat. Res manifesta est ex

c. 378. l. 9. Κυνδάλη, π. — κυτάλας α.	K. π. — σκυτάλας α.
— l. 16. Κυνεάγας, κυδώδων.	K. κυνέδων.
c. 379. l. 4. Κυνέπασαν, ἐξέδεισαν — κυνέπασαν δον — ἐπιτάνσπον οἷον ἐπέπασαν.	Κυνέσπασαν. ἐξέδυσαν — κυνέσπασαν — ἐπιτείναντες, οἷον ἐπέσπασαν.
— l. 9. Κύνεσι, τ.	Κύνεσσι. τ.
— l. 12. Κυνζηθμὸς, ἡ α.	Κυζηθμός. ἡ α.
Κυνῆ, π. πεττάσος, π.	K. π. πέτασος. π.
Κυνῆ B. — διάφοι, α.	K. B. — διάφοροι, α.
— l. 19. Κυνθάνει, κ.	Κυθάνει. κ.
Κύνθιον, προσώπιον ξ.	K. προσωπεῖον ξ.
c. 380. l. 2. Κυνίσφειλον, α.	Κυνίσφηλον. α.
— l. 9. Κυνοβλῶπες, κύνιον ο.	K. κύνειον ο.
— l. 12. Κυεῖς, α. κυνώπεις.	Κυγεῖς. α. κυνῶπας. [10])
— l. 21. Κυνοραϊσταὶ, κ. — πιπίζοντες.	K. κ. — π. [11])
c. 381. l. 1. Κυνοραϊστένων, τ. — ῥέεσιν, ὅ ε.	Κυνοραϊστέων. τ. — ῥέεσιν, ὅ ε.

ex Didymo, quem Lexicographus exſcripſiſſe videtur. Cf. VV. DD. qui Didymi locum ex Athenaeo proferunt.

10) Vitium gloſſae ex compendio oritur, nec aliud quam Κυνοσιδεῖς hic ſtare potuit.

11) Ad v. πιπίζοντες tertia manu in margine adſcriptum eſt: ῥαΐζοντες ἢ ῥαπίζοντες. quae mala emendatio eſt, nam πιπίζοντες bene ſe habet. Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. Κυνοραϊσταί. κρότωνες, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπίζοντες. (Forte, ut apud Phot. et Suid. ἐκπιπίζοντες.)

c. 381. l. 7. Κυνόσαργες, τ. — Διώμου — θύοντες — μ.ρία ε.

Κ. τ. — Διόμου — θύοντος — μηρία ε. [12])

Κυνὸς, μέλη τοῦ οὔρεσθαι.

Κ. μ. τ. ο. [13])

Κυνοσσοῖοι, θ.

Κυνοσσόοι. θ.

— l. 15. Κυνὸς οὐραὶ, φ. — Μαραθῶνος — τετραμμένα, κ.

Κυνόσουραι. φ. — Μαραθῶνος — τετραμμένη. κ.

— l. 21. Κυνοῦπες, α.

Κυνοῦπις. α.

c. 382. l. 3. Κυνοῦχος, θ. βαλάντιον, ἢ μ.

Κ. θ. βαλλάντιον, ἢ μ. [14])

— l. 13. Κυνύπισμα, τὸ α. — Κύπριοι.

Κ. τὸ α. — Κ. [15])

[Κυνήρη, θρηνητική.]

Κυνῶ, α.

Κυνώ. α. [16])

— l. 19. Κυνῶπες, ἀνεδέστατοι.

Κ. ἀναιδέστατοι.

Κυνωπίδους, ἀναιδεῖς ο. στρ.

Κυνώπιδος. ἀναιδοῦς ο.

— l. ult. Κύος, κ. — ἐγκα

Κ. κ. — ἐν γαστρί.

c. 383. l. 10. Κύπαρος, κ. — καταιρίσεις, κ.

Κ. κ. — καταιρήσεις, κ.

c. 384. l. 2. Κύπειρον, α. — ἐδώδημον.

Κ. α. — ἐδώδιμον.

Κύπειρος, φ. — ἐρεῖσκηπτρον.

Κ. φ. ἐρείσκηπτρον.

12) In μ.ρία litteram expunxit; ſcriptum videtur: μυρία.

13) Nullam codex medelam adfert; in gratiam eruditiorum gloſſam exſcripſi.

14) Reſtituenda eſt codicis ſcriptio βαλάντιον. Cf. VV. DD.

15) In editis: τὸν α. Servato τὸ α. in ſequentibus ſcribendum: ποτόν.

16) Correxerat: Κιννρή. Gloſſam, cum ob ſcripturam a ſerie aberret, extruſit.

c. 384. l. 10. Κύπριον τὸ ἀργόγλωσσον. — Κύπριον. τὸ ἀργόγλωσσον.

— l. 15. Κυπρογένεος, πρόπολον, πρόαγγον. — Κυπρογενέος. προπόλου. προαγωγοῦ.

c. 385. l. 7. Κυρβάσια, ἐπιπλέον κροῦσιν. — Κ. ἐπίπλεων κρούσιν.

— l. 15. Κυρεῦσαι, φ. — Κ. ἢ γυρεῦσαι. φ. [17])

c. 386. l. 17. Κύριθρα, προσώπια ξ. — Κ. προσωπεῖα ξ.

Κυρίξει ἢ κυρίζη, κ. — Κυρίξειν, ἢ κυρίττειν. κ.

c. 387. l. 15. Κυριώτης, η. — Κυριοτης. η.

— l. 18. Κύρμα, κ. — ἐνκεκύρικος πρᾶγμα. — Κ. κ. — ἐνκεκυρηκὸς πράγμασι.

c. 388. l. 4. Κύρον. — οὐδὲ πρὸς κύρον ὦ γ. — Κ. — οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον, ὦ γ.

— l. 12. Κύρρασι, τ. — κρούσαντ.. — Κυρράσσειν. τ. — κρούσαντα. [18])

— l. ult. Κυρσερίδες, τ. — κυψελίδες. κύριος, α. — Κ. τ. — κ.

Κύριος. α. [19])

c. 389. l. 8. Κυρσεῖν, τ. — εὑρεῖν, [εὑρίσκω.] — Κύρσειν, ἢ κυρεῖν. τ...ε. [20])

Κυρτιὰς, Κ. — Κυρτίας. Κ.

— l. 17. Κυρῶδα, ο. — Κ. ο.

[Κυρώκω, θυλάκω.]

Κυρῶ, κ. — Κ. κ. [1])

c. 390.

17) Intrusa sunt a Musuro ἢ γυρεῦσαι, scriptura insolita per solitam explicata.

18) In fine ultimae vocis duas delevit litteras.

19) In Ald. Κύρος culpa typ. Glossa procul dubio ex margine est.

20) Interposuit ἢ κυρεῖν. Totam glossam e margine esse judico.

1) Glossam intermediam ut incognitam rejecit. Ultima ita scribenda est: Κυρώσω. κρατυνῶ, βεβαιώσω. Vitium

c. 390. l. 5. Κυσολακῶν, Α. — Κλινίαν — ἔλεγον.
Κυσολαμπὶς, ἡ π. — καθαρίσειν.
— l. 18. Κύστη, α. σπογγίτις.
— l. 23. Κύταρον, ζώμη ξύσις.
Κύτταροι, ο. — στροβήλια, κ.

Κ. Κυσολάκων. Α. — Κλεινίαν — ἔλεγεν.
Κ. ἡ π. — καινθαρίς.
Κ. α. σπογγίτης.
Κ. ζωμήρυσις.
Κ. ο. — στροβίλια. κ.

c. 391. l. 4. Κύτορον, πόλ Παφλαγωνίας.
— l. 9. Κυφὸν, κ. — ἐπικεκυρτωμένον ἢ ξ.
Κυφῶν, ο. — κυφῶν.

Κ. Κύτωρον. πόλιν Παφλαγονίας.
Κ. κ. — ἐπικεκυρτωμένον. Κύφων δὲ ξ.
Κύφων. ο. — κύφων.

c. 392. l. 1. Κυχράνος, ε.
— l. 3. Κυψέλαι, καὶ κυψελίδες, ὁ ε.

Κυγχράνος. ε.
Κ. καὶ κυψελλίδες. ὁ ε.

c. 393. l. 13. Κωαθεὶς, ἐνεχυριαθείς.
— l. 19. Κωβηλίνη, ἡπίτρια.
— l. ult. Κωδάλου χ. — ἀγορανόμου.

Κ. ἐνεχυριαθείς.
Κ. ἡπήτρια.
Κ. χ. — ἀγρανόμου. [2])

c. 394. l. 1. Κωδία, κ. — σώματος.
[Κωδίκιλλα, σύμβουλα ἀρχαί.]

Κ. κ. — σ.

c. 394.

tium oritur ex compendiis Κυρω — βεβαιω. quae librariis saepius imposuerunt.

2) Lectio codicis in vulgatis reposita est, quemadmodum et supra v. Κυψέλαι. Cf. VV. DD.

c. 394. l. 1.	Κώδιον, σ.	Κ. σ. [3]
	[Κώδιξ, βιβλίον νόμιμον.]	
	Κωδία, ἡ — μύκονος κ.	Κ. ἡ — μύκωνος κ. [4]
	Κωδ. ης, γ.	Κωδύης. γ. [5]
	Καδονήσας, π.	Κωδινήσας. π. [6]
	Κωδωνῆσαι, δ.	Κ. δ. [7]
	Κωδωνήσω, δ.	Κωδωνίσω. δ.
— l. 14.	Κωδωνοφορεῶν, ο. — διασεῖον — ἐκπείραζον τ.	Κ. ο. — διέσειον — ἐξεπείραζον τ.
	Κώδων, σ. ἦχιον κάμβαλον, μ.	Κ. σ. ἠχεῖον κύμβαλον, μ.
c. 395. l. 4.	Κώθων, α. — μονόωτον π.	Κ. α. — μόνωτον π.
— l. 17.	Κωκυτὸς, θ. — ᾅδου.	Κ. θ. — α.
	Κωκυτὸς, ὀδύστυγος, υ.	Κωκυτός. ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς υ. [8]

c. 396.

3) Gloſſam intermediam ita ſcriberem: Κ. *σύμβολα ἀρχαῖα. Pacta antiqua codicillis inſcripta.* Ultimam eodem modo, quo Heſychius, ſcribit Cyrilli Lex. Ms. Κώδιον. *δέρμα προβάτου.* Cf. VV. DD.

4) Reponendum eſt: Κωδύα. Hanc ſcripturam tuetur, praeter teſtimonia a VV. DD. allata, auctoritas gloſſae botanicae ex cod. Marino: Κοδύες. (Legendum: Κωδύαι.) *τὸ ἔνδυμα τῶν πεπαρίνων.* Vitium μύκωνος in editis ſublatum eſt.

5) Litteram delevit; ſcriptum erat: Κωδοης. Quod ex Κωδωης, et hoc ex Κωδωεῖς, corruptum videtur.

6) Scribendum cum Salmaſio: Κωδωνήσας. Serie quoque, optima verae lectionis magiſtra, idem monente. Hic *κωδωνεῖν* explicat, in ſequentibus *κωδωνίζειν.*

7) Optime hic VV. DD. Κωδωνίσαι reſtituerunt.

8) Ubi memoria et doctrina Muſurum deſtituunt, oſcitanter res ſuas agit, et in ſummos, quorum notabile hic habemus exemplum, errores delabitur. Exemplum articuli

c. 396. l. 2. Κωλαβοίλας, τ. Κωλαβοῖλαγ. τ.
— l. 12. Κωλεαὶ, μ. — ἐγκαλὶς, δ. Κ. μ. — ἀγκαλίς. δ.
— l. 17. Κωλετήναις, α. Κωλετίναις. α.
Κωλεῶν, κωλεός. Κωλήν. κωλεόν. [9]
Κωλῆνες, ἀκρακωλία. Κ. ἀκροκωλία.
c. 397. l. 4. Κωλιαὰς, α. — διατῶ κώλω. Κ. α. — διὰ τὸ κώλω ἐμφερὴς εἶναγ. [10]
Κωλιαὰς, Α. ἐπικολίαδος — κολιαὰς, ε. Κ. Α. ἐπικωλιάδος — Κωλιαὰς, ε.
c. 398. l. 1. Κωλώτης, α. — εὐστόχω α. Κ. α. — εὐστόχως α. [11]
— l. 6. Κωμάζει, κωμωνεῖ α. Κ. κῶμον α. [12]
— l. 10. Κωμάστην, τ. Κωμαστής. τ. [13]

ticuli ex Od. K. v. 514. petitum eſt; Muſuro vero, qui Odyſſeae minus familiaris eſſe videtur, quam Iliadi, ſummo hodierni textus detrimento locus Il. B. v. 755. ubi hexameter a Lexicographo citatus eodem modo finitur, mox in mentem veniebat, quem ergo, gloſſae conveniretne nec ne parum ſollicitus, ſolita audacia integrum hic ſuppoſuit: quod, ut in nota ad gloſſam videmus, VV. DD. multum turbavit. Antequam Iliadis locum memoria ipſi ſuggeſſerit, inepte correxerat: Κωκυτὸς, ὁ δύστηνος υ. Monendum porro eſt, quod in codice Marciano librarii imperitia exemplum aliquoties a gloſſa ſejungatur; hinc, ſalva codicis ſcriptura, exemplum articulo ita reſtituo:

Κωκυτός. ϑ. — καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ᾅδου·
Κωκυτός — ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

9) Prima ſcriptura: Κωλῆν. quam et accentus indicat. Cf. VV. DD.

10) Ita lacunam explevit. Etymologia vocis ex margine adjuncta videtur.

11) Cyrilli Lex. Ms. Κωλώτης. ἀσκαλαβώτης. γαλεώτης.

12) Scribendum: κωμῶν α. Cyr. Lex. Ms. Κωμάζει. κωμῶν λέγει, ἢ κώμων ᾄδει.

13) Retinenda eſt codicis ſcriptura, accentu tantum mutato: Κωμαστήν. Lexicographus ex gloſſario vel auctore quodam quartum caſ. deſcripſit.

c. 398. l. 19. Κῶμοι, ἀσέλγεια α. — K. ἀσελγῆ α.

c. 399. l. 1. Κῶμος, ε. ὀρχήσεως ἢ μένους τινός. — K. ε. ὀρχήσεως ποιμένος τινός. [14])

Κώμυθα, δ. — ἱστῶσι π. — K. δ. ἱστῶσι πρὸ τ.

— l. 9. Κωμωδούμενοι, πεζόμενοι π. — K. παιζόμενοι π.

— l. 12. Κῶν, ν. — Κῶς. ν. [15])

— l. 15. Κωνᾶν, περδινεῖν. [νείω, περιέρχεται.] — K. περιδινεῖν. [16])

Κωνείας, ν. — Κωνείαν. ν.

Κωνεῖσαι, πισσοκοπῆσαι — κρήσαις — τί χ. — Κωνῆσαι. π. — Κρήσσαις — ἢ χ.

c. 400. l. 14. Κῶνον, π. — στρόβηλος. — K. π. — στρόβιλος.

— l. 17. Κωνοφόρον, στροβηλοφόρον. — K. στροβιλοφόρον.

Κωνοπτοθήρας, ο. — Κωνοποθήρας. c. [17])

c. 401. l. 4. Κωπαΐδες, ε. — Κωπαΐδη — κωπαΐδες λέγονται. — K. ε. — Κωπαΐδι — κωπαΐδας λέγουσι.

14) Duplicem errorem typotheta commisit; compendium v. μένους male legit, et corectionem Musuri cum vitiosa codicis lectione conjunxit, unde monstrosa Aldinae lectio. Auctoritate Etymol. v. Κωμάζειν legendum: ἢ μέλους τινός. Hoc sensu pluribus locis apud Pindarum occurrit, inter alia: Olymp. IV. v. 15. ubi idem est quod ὕμνος, *carmen in laudem victoris publice cantatum*. Pyth. VIII. v. 20. Lucidum prioris significatus exemplum habemus in Eurip. Phoenisſ. v. 801. Cf. VV. DD.

15) Retinenda est codicis scriptio; respicitur ad Il. B. v. 677. Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν cet. Cf. VV. DD.

16) Glossa, cujus forte vitiosum νείω, π. interpretatio fuit, intercidisse videtur.

17) Correctionem typotheta neglexit. Ordo exigit Κωνωποθήρας, ut Salmasius aliique divinarunt.

c. 401. l. 8. Κῶπ.., τὸ ἄνω κ. — πλάτην. — Κώπης τὸ ἄνω, κ. — πλάτη. [18])

— l. 19. Κωπῆλαι, κοπεώδη, μ. — Κωπήλαται. κοπαιώδη. μ.

c. 402. l. 1. Κωραλιον, π. Κορακλεῖς, ο. — π σικελίας. — Κώραλλιον, π. Κ. ο. — παρὲ Σικελοῖς. [19])

— l. 10. Κωρὶς, ψαλίς. Κωρύκεος η — ἐπακροωμένου. — Κ. ψαλλίς. Κ. η. ἐπακροωμένου.

c. 403. l. 2. Κωτίλλουσα, κωλακεύουσα. Κωτίλλω, κωλακεύω. — Κ. κολακεύουσα. Κ. κολακεύω.

— l. 8. Κωφᾶ, πληροῖ. — Κ. πηροῖ.

— l. ult. Κωφὸν, α. — ποιοῦν. — Κ. α. — ποιοῦνται.

c. 404. l. 3. Κωφευει, μεταιωρίζει, Φ. Κωχεύουσιν, ο. μετεωρίζουσι. πιστοί με σοφοκλῆς καμίκην κ. — Κ. μετεωρίζει. Φ. [20]) Κ. ο. μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς πιστοί με + καμίκην κ. [1])

18) Exitum gloſſae delevit; ſcriptum videtur: Κῶπις. Voſſio adſentior, cui verba in hoc articulo transpoſita eſſe videbantur. Cf. VV. DD.

19) In editis Κωραλλεῖς a typoth. An περὶ Σικελίαν? *Circum littora.*

20) Suadente ordine reponendum: Κωχεύει. Cyr. Lex. Ms. Κωχεύει. μετεωρίζει, καὶ Φέρει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει. Cf. VV. DD. qui idem monent.

1) Verbis mire transpoſitis locum obſcuriorem reddidit. Lemma cum auctoris nomine, ut ſaepius in ejusmodi locis, intruſum videtur ex margine, ubi forte ita adſcriptum erat: Σοφοκλέους Καμικοὶ vel Καμίκιοι. Quod cum quis perſpexerit, ſenarii verba facile ſic junget et corriget:

Πιστοί

Λ	Λ
c. 404. l. 11. Λᾶαν, λ. — ῥηγμεὶν π κ.	Λ. λ. — ῥηγμίν. πόλεσ. κ. [2]
c. 405. l. 4. Λαβαγούνων, λ.	Λάβεγούνων. λ.
— l. 7. Λαβήροις, ποτιστηριοις.	Λ. ποτιστηρίοις.
— l. 11. Λαβαγορεῖν, σ. Λαβραγορεῖς, λάβρως — ἐν τῷ δ.	Λαβραγορεῖν. σ. Λαβραγόρη. λάβρος — οἱ δὲ ὁ. [3]
c. 406. l. 3. Λαβρεύσαι, μ. Λαβρὸν ἀθροῆν, π. Λαβρόνιον, ε. — πλατέους. Λάβρος, πολὺ σ. Λαβροσιάων, χορτασμον ἀκόσμου.	Λαβρεύεαι. μ. Λάβρον. ἀθρόον. π. Λ. ε. — πλατέος. Λ. πολὺς, σ. Λ. χορτασμῶν ἀκόσμων.
c. 407. l. 2. Λάγανα, ε. — ἀρτιβραχῆ ε. Λαγαριζόμενοι, σκαλεύονται, δ.	Λ. ε. — ἀρτιβραχεῖ ε. [4] Λ. σκαλεύοντες. δ.
— l. 9. Λαγβατὸν, α. — λάγαν ἐμβάλλοντες. Λάγγα, ἡ τῇ τροφῇ δ.	Λ. α. — λάγανον ἐμβάλλοντα. Λ. ἡ τῇ τροφῷ δ.

c. 408.

Πιστοί με κωχεύουσιν Δαίδαλον δεσμοῖς.

Videtur mihi Daedalus loqui, modumque exponere, quo a vinculis suorum ope liberatus ad Cocalum Camici regem fugit. Cf. VV. DD.

2) Compendium $\overset{\circ}{\pi}$ significat quoque ποταμὸς, ut alio loco monui. Cf. VV. DD.

3) In ultimis correctio typothetam latuisse videtur.

4) Legendum puto: ἄρτος βραχεῖς ε. *Panis oleo immissus.* Cyr. Marinus: Λάγανα. πλακουντάρια ὡς ναπυρώδη, ἀπὸ σεμιδάλεως. Λάγανον. ἐλαίῳ βραχεῖς ἄρτος. Cf. VV. DD.

c. 408. l. 10. Λαγὴς, ὁ ε. — καταφερής.	Λ. ὁ ε. — καταφερής.
c. 409. l. 5. Λαγοφεῖς, ε. [Λαγόσι, λαγόνας.]	Λ. ε.
Λαγρονίτης, ε.	Λ. ε. [5])
c. 410. l. 7. Λαδοίατο, λαμβάνειτο.	Λασδοίατο. λαμβάνοιντο.
— l. 9. Λαδωγεν.ς, ἡ Λ. — ἐγέννησεν.	Λαδωγενὴς. ἡ Λ. — ἐγενήθη. [6])
— l. 13. Λάε, ε. — νεβρῶν τὰ α.	Λ. ε. — νεβρὸν α.
Λάεσι, λ.	Λάεσσι. λ.
Λάτεται, σκοπεῖται, βλέπεται.	Λ. σκοπεῖτε, βλέπετε.
c. 411. l. 3. Λαζίνης, χ. καλλαρίας ι.	Λ. χ. καλαρίας ι.
c. 412. l. 1. Λαθηκῆδες, λησίκακον, παυσίλωπον.	Λ. λυσίκακον. παυσίλυπον. [7])
— l. 15. Λαιὰν, ε. — Δωριεῖς ἐπὶ τῆς λείαν.	Λ. ε. — Δωριεῖς λαῖαν ἐπὶ τῆς λείας. [8])
— l. 18. Λαίας, ἀσπι, Κ.	Λαίβας. ἀσπίδας. Κ. [9])

5) Interpoſita Λαγόσι, λ. in margine archetypi adjecta videntur ſine interpretatione.

6) Litteram expunxit; ſcriptum videtur aut Λαδωγενεὶς aut Λαδωγενίς.

7) Correctio a prima manu venit.

8) Supervacuum eſt Muſuri λαῖαν, quod ob ſequens ἐπὶ τῆς λ. inſeruiſſe videtur. Ultima d'Orville ita reſtituit: Δωριεῖς. ἀπὸ τῆς λείας. quod reponendum cenſeo. Interpretationem ἐκκλησίαν a quodam, qui gloſſae litteras confundebat, profectam eſſe ſuſpicor, primum quidem in margine notatam. Cf. VV. DD.

9) Lectio codicis ob ſeriem retinenda eſt, quam Muſurus ex ſeq. gloſſa inepte mutavit.

c. 413. l. 13. Λαί. ταμ, π. Λαίεταμ. κ. [10])
— l. 18. Λαιθαρύζειν, λ. Λ. λ. [11])
— l. 21. Λαιλάπετος, ο. — ἀὴρ ἐστιν. Λ. ο. — ἀὴρ ἦ.
— l. 26. Λαίμαμ, ε. ὄρμηταμ. Λαίμεταμ. ε. — ἄρμηταμ. [12])
c. 414. l. 11. Λαῖπος, κίδναιδος, λ. Λ. κίναιδος, λ. [13])
— l. 16. Λαισήϊα, θυραιοῦ γ. Λ. θυρεοῦ γ.
Λαιήϊα, ε. — τὸ βύρσαις αἰγαις περιβλαβεῖσθαι, πτερόεντα [εἶναι] ἢ π. — ἀργαῖς — ἔχουσαμ. Λαισήϊα. ε. — τῷ βύρσαις αἰγείαις περιβεβλῆσθαι. πτερόεντα, ἢ π. — αἰγείαις — ἐχούσαις.
— l. 24. Λαίσκαπραν, λ. Λαισκάπραν. λ.
— l. 26. Λεσποδίας, ο. — Ἀλκμέωνα ω. Λαισποδίας. ο. — Ἀλκμαίωνα ω.
c. 418. l. 1. Λάκκος, πέδα τ. — λακὸς πέδα — καθημένον — λακὸς σχέας — καθημένου λάκκους σχέας π. Λακκοσπέδα. τ. — λακκοσπέδα — καθεσμένον — λακκοσχέας — καθεσμένου λακκοσχέας π.
— l. 12. Λακκόπλουτος, ὁ Κ. — χρόνον — βεβλημένον. Λ. ὁ Κ. — χρυσῶ — βεβλημένῳ. [14])

c. 418.

10) Litteram erasit.
11) In margine tertia manu adjuncta sunt: Λαικαστής. ὁ πόρνος. καὶ Λαικάστρια. ἡ πόρνη. Quae a Musuro deleta videntur.
12) Scriptionem codicis depravavit; reponendum est: Λαιμᾶ. Mox infra Λαιμᾶν.
13) Vitium codicis in Aldinam transiit.
14) Vitium prima manu correctum est; causa erroris fuit, procul dubio monogramma ✠, cujus supra memini.

c. 418. l. ult. Λακπατῆσαι, λακτῆσαι κ.	Λ. λακτίσαι. κ.
c. 419. l. 4. Λακεῖς, κ. — τωρύνη.	Λ. κ. — τορύνη.
— l. 10. Λακωνικὸς χ. — ἐθὴς, [λίανλανή.]	Λ. χ. — ε.
— l. 18. Λακωνικὸς, στερεὸς, α.	Λ. στερρός. α. [15])
c. 420. l. 6. Λάλαβις, λ.	Λαλαμίς. λ.
— l. 15. Λάλλαι, λ. — παρὰ ποταμοὺς ψ.	Λ. λ. — παραποταμίους ψ. [16])
c. 421. l. 6. Λάμια, ϑ. — Λίβ. σσα.	Λ. ϑ. — Λίβυσσα. [17])
— l. 9. Λάμιαν, τ. — ἣν τοῖς — ὃν ε.	Λάμιον. τ. — ἣν τις — ὃν ε.
c. 422. l. 6. Λαμετίη, η.	Λαμπετίη. Η.
— l. ult. Λαμπήνη, ε. — ῥάδιον π.	Λ. ε. — ῥαβδίον π. [18])
c. 423. l. 7. Λαμπρίμων, λ.	Λαμπρείμων. λ.
c. 424. l. 1. Λαμπυρὸν, ε. — καταπλητικόν, [Λαψῶνταν, δώσουσιν.]	Λ. ε. — κ.

15) Cyr. Lex. Ms. Λακωνικός. στερρός. ἀνδρεῖος.

16) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

17) In ult. voce litteram expunxit; ſcriptum videtur: Λίβισσα. Cyr. Lex. Ms. Λάμια. ϑηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία Λίβυσσα, οὕτω καλουμένη.

18) Scriptura ῥάδιον (*Latinorum radius*) conſervanda videtur; vox enim a ſequioris aevi ſcriptoribus uſurpatur, et *nimbum capitis* ſignificat, quo ſenſu quoque ab Heſychio adhibetur; ſcriptura ῥήδιον vel ῥεδίον, quae in aliis Lexicis occurrit, procul dubio vitioſa eſt. Ultimum ἅρμα σ. quod in editis cum praecedentibus male cohaeret, majori diſtinctione ſejungendum eſt, nam interpretationem per ſe conſtituit; probant hoc Cyr. Lex. Ms. Λαμπήνη. ἅμαξα βασιλική, ἢ ἅρμα σκεπαστόν. Aliud Steph. et Theod. Λαμπήνας, ἁμάξας, ἢ σκέπαστρα. Cf. VV. DD.

c. 424. l. 1. Λαμμωδεῖ, δ.	Λ. δ.
— l. 7. Λανίζει, λαγγάνει, β.	Λ. λαγγάζει. β.
— l. 12. Λάξαι, λακτῆσαι.	Λ. λακτίσαι.
c. 425. l. 13. Λαοὶ, ο. — μεμερισμένην τ.	Λ. ο. — μεμερισμένην ἔχειν τ.
— l. 19. Λαοσσῶος, τ.	Λαοσσόος. τ.
c. 426. l. 1. Λαοπίζειν, ἢ λ. — ἐπιστροφὴν — ἀλαζονίας.	Λ. ἢ λ. — ε. — ἀλαζονίας. [19])
— l. 4. ΛαοΦόρον, δ. — λεοφόρον.	Λ. δ. — λεωΦόρον.
Λεπάγματα ἢ λ.	Λεπάγματα. ἤγουν λ.
— l. 10. Λαπαξαίη, ἀφανησαίη, ἀπαλλαξαίη.	Λαπάξαι. ἀφανίσαι. ἀπαλλάξαι. [20])
— l. 12. Λαπάραι, τ. — ἐκκενωμένην κ.	Λ. τ. — ἐκκενωμένην κ.
Λαπαραί, κ.	Λαπάρας. κ.
Λαπάρας, λ. — ἐκκενωμένας.	Λ. λ. ἐκκενωμένας.
— l. 20. Λαπάττων, μ. λάγορον ποιοῦν.	Λ. μ. λαγάρον π.
— l. ult. Λαπέρσαι, λ. — Λαπέρση π.	Λ. λ. — Λαπέρσης π.
c. 427. l. 1. Λαπετ. ῶντι, λ.	Λαμπετόωντι. λ. [1])
Λαπήθιον, ἢ λ. — Λαπήθου π.	Λαπάθιον. ἢ λ. — Λαπίθου π.
— l. 6. Λαοπίζει, αἱ γ.	Λ. οἱ γ.

c. 427.

19) In Ald. ἐπιστροφὴ culpa typ. Cf. VV. DD.

20) Incuria typothetae Λαπάθαι in Aldinam venit, unde in ceteras poſtea editiones migravit. In ἀπαλλαξαίη litterae transpoſitae ſunt, ut VV. DD. optime viderunt.

1) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Λαπετεῶντι.

c. 427. l. 12. Λαπιτὴν, κ. — ἄλλα. λαπιστὴς, [στεφάνη,] πειστὴς — τρυφελὸς, μ.	Λ. κ. — ἄλλα. Λαπιστὴς. ψεύστης — τρυφερὸς, μ. [2])
c. 428. l. 2. Λαπτὴς. λ. — τὴν — πηλόν.	Λ. λ. — τὸν — π. [3])
Λάπτας, τοὺς ὀροφοῦντας.	Λ. τ. ὀροφοῦντας.
— l. 19. Λαρνευτὴς, α.	Λ. α. [4])
c. 429. l. 24. Λάσανα, χ. — ἀφροδευτηρίους δ.	Λ. χ. — ἀφοδευτηρίους δ.
c. 430. l. 5. Λαθη, χ.	Λάθη. χ.
— l. 15. Λασίοισι, δ. — ἀνδρώσεσιν, α.	Λ. δ. — ἀνδρώδεσιν. α.
c. 431. l. 1. Λάσιος, δ. δασύμαλλος, π.	Λ. δ. — δασύμαλλος. π.
— l. 14. Λασκωρεῖ, δ.	Λασκαρεῖ, δ.
— l. ult. Λάστος, ὁ Λ. — ἡ .μῆλος.	Λ. ὁ Λ. — ἡ μῆλος. [5])
c. 432. l. 1. Λα..ν, λ.	Λάσων. λ. [6])
Λατάγει, κ. — ἀποριπτομένω α.	Λαταγὴ. κ. — ἀποῤῥιπτομένω α.
— l. 10. Λάταξ, τ. — λ. τῆρσιν ε.	Λ. τ. — λουτῆρσιν ε. [7])

c. 433.

2) Bene ſejunxit; optime quoque πειστὴς in ψεύστης mutaſſe videtur. Cyr. Lex. Ms. Λαπιστὴς. ψεύστης, προπετὴς. Cf. VV. DD. Neſcio autem, quomodo στεφάνη huc pervenerit, nec alium video locum, quo referri potuiſſet. In Ald. τριφερὸς culpa typ.

3) In Ald. πελὸν a typ. Cf. VV. DD.

4) Itidem incuria typ. Λαρνευτὴς, quod VV. DD. correxerunt.

5) In .μῆλος primam litteram delevit, ſcriptum videtur: ϑμῆλος.

6) Duas delevit litteras; poſteriorem agnoſco: Λα.ῶν.

7) Solam eraſit litteram.

c. 433. l. 11. Λαττα μυῖαι, πολυρήνιοι.	Λ. πολυρήνιοι. †
— l. 14. Λατύπη, λ. — ἀποπελέκημα.	Λ. λ. — ἀποπελέκημα. [8])
Λατύσσει, π. — τεινάσσει — λακτίζει.	Λ. π. — τινάσσει — λακτίζει. [9])
— l. 22. Λαύξει, κ. δαίνυται, ε.	Λ. κ. δαίννυται. ε. [10])
Λαυξία, δαρή, Κ.	Λ. δαρήσει. Κ.
c. 434. l. 6. Λαύρεια, τ. — χρυσετᾶλλα λ.	Λ. τ. — χρυσᾶ μέταλλα λ.
— l. 16. Λαῦσαι, περιππεῦσαι τ.	Λ. παριππεῦσαι τ.
c. 435. l. 20. Λαχαίνειν, ο. — χᾶναν.	Λ. ο. — χαῖνον.
Λάχα.να, τ.	Λάχανα. τ. [11])
Λυχεία, ε.	Λάχεια. ε.
c. 436. l. 2. Λαχμὸν, κούρης β. λακισμός.	Λαχμὸν κούρης, β. λακτισμός. [12])
Λαχμῶς, τεινόμενος τ. — μαλοῖς π.	Λαχμῷ στεινόμενος. τ. — μαλλοῖς π.
Λάχνη, δ. θριξ.. χ. — κροκ.., ἡ ε.	Λ. δ. θρίξ. ἢ χ. — κροκὶς, ἡ ε. [13])

8) Cf. VV. DD. qui codicis ſcripturam reſtituerunt.
9) Mendam ipſe ſcriba correxit.
10) Ex codice ſcribendum eſt: δαίνυται. quod Salmaſius olim reponendum voluit.
11) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Λάχαννα.
12) Bene ſe habet codicis diſtinctio, male a Muſuro mutata; nollem tamen pro κούρης reſcribere κουρᾶς, nam κούρη eodem adhiberi poteſt ſenſu. Cf. VV. DD.
13) In θριξ.. duas delevit litteras, totidem in κροκ.., ubi κροκὶς ſcriptum videtur.

c. 436. l. 2. Λαχνήεντα, τ. — ὃν ἐστέγαζον τ.
Λ. τ. — ᾧ ε. τ.

Λαχνοῦται, τ. δασύνεται.
Λ. τ. δ.

[Λαχνοστηνομένον, τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένον.]

Λαχόντα, τ.
Λ. τ. [14])

— l. 22. Λάψ., υ. — ἀναφέρει τ.
Λάψων. υ. — ἀναφέρων τ. [15])

Λάψοι, πίει τ.
Λ. πίοι τ.

— l. 26. Λάψονται γ. — πίνονται.
Λ. γ. — πίονται.

[Λαὼ, λαὸς, δυϊκῶς.]

Λάωμεν, λ.
Λ. λ.

[Λαὼ, λαοὺς, ὄχλους.]

Λάων, ο.
Λ. ο. [16])

c. 437. l. 4. Λε. δα, ἡ ε.
Λεάδα. ἡ ε. [17])

— l. 7. Λεαίνεται, λιοῦται, ε.
Λ. λειοῦται. ε.

Λεαντικῶς, λιῶσαι δ.
Λ. λειῶσαι δ.

— l. 13. Λεβάδεια, π. Βοιωτείας, ε.
Λ. π. Βοιωτίας, ε.

c. 438. l. 1. Λεβήδων, τ. — Λεβητῶν, ε.
Λ. τ. — Λευϊτῶν, ε. [18])

14) Gloſſa intermedia ita ſcribenda eſt: Λάχνῳ στεινόμενος. τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος. Varia lectio ſuperioris Λαχμῷ σ. ubi videnda VV. DD. nota.

15) Ultimam gloſſae litteram delevit; ſcriptum videtur: Λάψῃ. Prima ſcriptura fuit procul dubio Λάψει, quocum ἀναφέρει optime ſtare poteſt.

16) Λαὼ poſteriori loco ſuperioris correctio et ſupplementum fuit.

17) Litteram expunxit.

18) Cyr. Lex. Ms. Λεβηδών. τόπος, ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν Λιβανησίαν Ἀραβίαν Μωαβῆται. Cf. VV. DD.

c. 438. l. 7. Λέβια, τ. — ταρίχη, κ.	Λ. τ. — τὰ ξύγχη. κ. [19])
c. 439. l. 1. Λεβίδων, τ. — Μωαβίτην.	Λ. τ. — Μωαβῖτιν.
— l. 12. Λεγνῶσαι, ποικῖλαι.	Λ. ποικίλλαι.
— l. 15. Λεγοίμεθα, ε. — π ν. — διαλέγοι. [Λέγοιτο,] συλλέγοιτο.	Δ. ε. — περὶ ν. — δ. συλλέγοι. [20])
c. 440. l. 15. Λείαν, ῶ λ.	Λειανῶ. λ.
— l. 17. Λήβηθρον, ε. — Μακεδωνία, κ.	Λείβηθρον. ε. — Μακεδονίαι, κ.
c. 441. l. 4. Λείβειν, σ. — δάκρυα. Λείβων, καὶ στάζων.	Λ. σ. — δάκρυα λείβων, καὶ σ. [1])
— l. 7. Λείη, ἡ τ. — ἢ π. Λειλατεῖν, π.	Λ. ἡ τ. — ἡ π. [2]) Λεηλατεῖν. π.
— l. 11. Λει.ναν δ. — λεῖαν ε.	Δείηναν δ. — λεῖον ε. [3])
— l. 18. Λειλαιομένην, π.	Λιλαιομένην. π.
c. 442. l. 9. Δείν., ε.	Δείνα. ε. [4])

19) Casauboni conjectura ταρίχη codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

20) Musurum memoria fefellit; scribendum est παρὰ, ut hodie apud Homerum legitur. Cf. VV. DD. Glossa sequens, prouti in codice scripta est, retineri debet, nam a Musuro temere et insulse mutilata est.

1) Divulsa bene adnexuit. Legerem: δάκρυα λείβειν καὶ στάζειν. Hoc enim, ni fallor, emendatio fuit praecedentis τοῖς δακρύοις ῥέειν, quod nec sensum habet, nec Graeca locutio est.

2) Firmatur itaque insignis Clerici emendatio. Cf. VV. DD.

3) Litteram erasit.

4) Litteram in fine delevit.

c. 442. l. 20. Λειπαρῶ, π. Λιπαρῶ. π.
Λείπετα, εθλα, α. Λείπετο. ε. α. [5])
Λειπεφορεῖναι, ε. Λεῖπε φορῆναι. ε.
c. 443. l. 7. Λειποταχτίσας, φ. Λειποταχτήσας. φ.
— l. 11. Λειριόεντα, α. — διὰ τοῦ ε καὶ τοῦ ι γρ. διὰ τοῦτο καὶ τοῦ .γραπτέον — τίδες, ὅταν δὲ ἐπέθηκα — π τὸ λίαν — ληριόεντα, καὶ ὅπλα ληριόεσσα — ἰδίαν. Λ. α. — διὰ τοῦτο διὰ τοῦ ε καὶ τοῦ ι γραπτέον — τίδες, ὅταν δὲ ἐπέθηκα — παρὰ τὸ λίαν — λειριόεντα, καὶ ὅπλα λειριόεσσαν — ἰδίαν. [6])
c. 444. l. 3. Λειρὸς, ὁ ι. — κατισχνομένας κ. Λειρός. ὁ ι. — κατισχναμένας κ.
Λειταί, ι. Λιταί. ι.
c. 445. l. 8. Λειοκόρης, ὁ τελείους ε. Λ. ὁ τελείως ε.
— l. 15. Λέκαιος, ὁ ἀποτεταλμένος. Λ. ὁ ἀποτεταγμένος.
c. 446. l. 4. Λέκραναι, τ. Λ. ἢ ὠλέκραναι. τ. [7])
— l. 7. Λεκτοὶ, ἀριστεῖς. λακτὴ, χ. Λ. ἀριστεῖς.
Λακτὴ χ. [8])
— l. 15. Λελάθη, λ. ποιήσει, παύσει. Λ. λ. ποιήσῃ. παύσῃ.

5) Cf. VV. DD. qui gloſſam male diviſam ex Homero optime reſtituerunt.
6) Textum cum lectione ſuperſcripta commiſcuit. In .γραπτέον litteram ante γ expunxit. Callimachi fragmentum Bentley reſtituit. Cf. VV. DD.
7) Voci truncatae ſolitam adjunxit ſcripturam. Cf. VV. DD.
8) Gloſſas male cohaerentes diviſit. V. Λακτὴ cum interpretatione ex margine videtur.

c. 446. l. 1. Λελαχεῖν, .αψαμ. Λ. θάψαμ. [9])
c. 447. l. 2. Λελέχωσι, θ. — νεκρῶν. Λελάχωσι. θ. — νεκροῖς.
— l. 16. Λελεπασμένον, εἰς πέμψιν η. Λ. εἰς πέψιν η. [10])
c. 448. l. 13. Λέληταμ, ε. Λέλησταμ. ε.
— l. 18. Δεληκμημένη, κοσκινευθεῖσα, π. Λελικμημένη. κοσκινευθεῖσα, π.
— l. 21. Λελιμμένος, ληφθείς, ν. Λελειμμένος. λειφθείς. ν.
c. 449. l. 7. Λελύκωμεν, π. Λελυκωμένα π.
c. 450. l. 5. Λέξαθε, ἐπιλέξαθε, ε. Λ. ἐπελέξαθε. ε.
— l. 7. Δεσβίδας, ἀπὸ Λέσβης τ. Λ. ἀπὸ Λέσβου τ.
— l. 21. Λέπας, τ. — προασχόμενον κ. Λ. τ. — προῖσχόμενον κ.
c. 451. l. 1. Λέπας, τις ο. Λεπαστὶς. ο.
— l. 9. Λέπρεον, ἢ Λεπρεάταμ, [τὴν τρυβλίαν, οἱ δὲ] τῆς τρυφαλίας, α. Λέπρεοι, ἢ Λεπρεάταμ. τῆς τ. α. [11])
— l. 16. Λεπτὴν, αὐτὸν σ. Λεπτήναυτον. σ.
— l. 21. Λεπτήδ' εἰσι μὴ σ. Λεπτήδευτε, μήτις α. — καὶ [ἡ] ε. Λεπτὴ δ' εἰσίθμη. σ. Λεπτὴ δέ τε μῆτις. α. — καὶ ε.
c. 452. l. 2. Λεπτήλα, καταστροφῶσα λ. — ἕτοιμον ε. Δέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα. λ. — ἕτυμον ε.
Λεπτόγεα, κ. Λεπτόγεων. κ.
— l. 10. Λεπτόμιτυς, ἡ δ. Λεπτόμητις. ἡ δ.

9) Primam interpretationis litteram erasit.
10) In πέμψιν pro πέψιν solitum μ insititium observandum est. In Ald. Λελαπασμένον a typ. Cf. VV. DD.
11) Legendum: τῆς Τρυβλίας. Sequens οἱ δὲ τῆς T. ejusdem varia lectio est. Cf. VV. DD.

c. 452. l. 17. Λέρνηκακὸν, π. Λέρνη κακῶν. π.

c. 453. l. 5. Λεσβιάζειν, π. — στόματύειν — λεκάστριας ε. Λ. π. — στόμα τύειν — λεκαστρίας ε.

— l. 8. Λεσβιόσοδος, ο. — εὐενετίδα — ἀντίσης λέσβιον ὁδὸν, ο. Λέσβιος ὠδός. α. — Εὐενετίδην — Ἀντίσης — Λέσβιον ὠδόν. ο.

Λέσβι. αι, α. Λεσβίσαι. α. [12])

c. 454. l. ult. Λετμὸς, α. — σῶμα μειρίας — πέσαι κ. Λ. α. — σῶμα. Ἀμειρίας — παῖσαι κ.

c. 455. l. 3. Λευγαλέη, ο. Λευγαλέην. ο.

— l. 6. Λευγαλέῳ, εὐτελῇ, κ. Λ. εὐτελεῖ. κ.

— l. 11. Λευκαδεπέτρην, δ. Λευκάδα πέτρην. δ.

— l. 17. Λευκαΐνα, υ. — ἠρέσσειν. Λεύκαινον υ. — ἤρεσσον [13])

Λευκαὶ Φρέναι, μ. Λευκαὶ Φρένες. μ.

c. 456. l. 1. Λεύκαδος, μ. ἐν λευκάδεσι — π λ. ἀκτίς. Λευκάδος. Μ. ἐν Λευκάσεσιν — περὶ Λ. ἀκτῆς.

Λευκάσπιδα, λ. ἀσπίδα χρώμενος. Λ. λ. ἀσπίδι χρώμενον.

— l. 15. Λευκὴ θ. — κατακλ.ζομένη. Λ. θ. — κατακλυζομένη. [14])

Λευκὴν μάζαν Φυράσοι, π. Λευκὴν μάζαν Φυρᾶσοι. π.

c. 457.

12) Litteram in medio vocis erasit.

13) Lectio in archetypo superscripta cum ipso textu coaluisse videtur; primam enim scripturam mihi ita fingo: ου η ου
Λευκαίνειν υ. — ἐρέσσειν.

14) Litteram delevit; scriptum videtur: κατακλεζομένη.

c. 457. l. 18. Λευκόπυρα, τ. — λιμός. Λ. τ. — δῆμος.

c. 458. l. 6. Λευκοπίας, λ. Λευκωπίας. λ.

— l. 8. Λεῦραι, εὑρίσκω. Λ. εὑρίσκειν.

— l. 15. Λευσιμωδίκτης, τ. Λευσιμωδίκτου. τ. [15])

Λεύσοντες, β. μαίνοντες. Λ. β. μιαίνοντες.

c. 459. l. 1. Λευχεῖον, ἐπινίκιον, κ. Λεύχαιον. ἐπίνειον. Κ.

Λευκοποίην, τ. εὐ. ξῆ, ε. Λεχεποίην. τ. — εὐαυξῆ, ε. [16])

— l. 9. Λέχ. ον, σ. Λέχος σ. [17])

Λέχοισι, κ. Λέχεσι. κ.

Λεχηρὶ, π. Λέχρια. π.

— l. 15. Λεχόες, κ. Λεχοέσας. κ.

— l. ult. Λεχόοντο, συγκάθηντο. Λ. συνεκάθηντο.

c. 460. l. 1. Λεχμάδ.., η. Λεχμάδα. η. [18])

— l. 2. Λέχνη, τρόπος. Λ. τόπος.

— l. 6. Λεψιρὼ, τ. Λαιψηρός. τ.

— l. 9. Λεωκόνιτος, λ. ἢ λεωκόριτος, π. Λ. λ. ἢ λεωκόρητος. π.

— l. 13. Λεώλεθρος, π. ἐξολοθρευμένος. Λ. π. ἐξωλοθρευμένος.

Λεώλης, τ. ἐξόλης. Λ. τ. ἐξώλης.

Λέωμι, ϑ. Λεῶμι. ϑ.

— l. ult. Λεωπετρία, λ. Λεωπέτρα. λ.

c. 461. l. 2. Δεὼς, Ἀττικῶς, ο. Λεὼς, Ἀττικὸς, ο. [19])

15) Tuto jam et absque dubitatione reponi potest: Λευσίμου δίκης. Cf. VV. DD.

16) Litteram delevit; scriptum videtur: εὐεξῆ.

17) Itidem; scriptum videtur: Λέχεον.

18) In fine vocis duas litteras delevit; scriptum videtur: Λεχμάδες.

19) Scriptura codicis retinenda est. Cf. VV. DD.

c. 461. l. 6. Λιαιρίσιν, η. Λιαιρῆσιν. η.
— l. 11. Λιγείει, ἡδυπάτη. Λίγεια. ἡδυπάτη.
— l. 20. Λήθαργος, ε. — πειρετῷ. Λ. ε. — πυρετῷ.
— l. 23. Λιθηκὶ., ε. — ἄγων τὰ φάρμακα. Λιθηκές. ε. — ἄγον τὸ φάρμακον.
c. 462. l. 2. Λιϊάδας, ε. — συλλειφθείσας. Λ. ε. — συλληφθείσας.
— l. 17. Λήϊον, σ. — λιαίνειν — λι..σσοντες, β. Λ. σ. — λειαίνειν — λιμώσσοντες. β. [20])
c. 463. l. 1. Λιϊσταὶ, π. — διαπωλείας π. Λ. π. — αἱ ἀπὸ λείας π. [1])
c. 464. l. 7. Λικυθηστὴς, κ. Λήκυθος, τ. — λαυκαίου κ. Λικυθιστής. κ. Λ. τ. — λαυκανίου κ.
— l. 12. Λιλαίντου, π. Λιλαίντιον. π. [2])
— l. 17. Λῆμαν, χύτραισι, κολοκέντας. π. — κολοκέντας, ε. Λιμᾶν χύτραισι, κολοκύντας. π. — κολοκύντας. ε.
c. 465. l. 4. Λήματος, οἷσι .Φάρος, τ. — ὑποψίας. Λήματος, οἷσι πάρος. τ. — ὑπεροψίας. [3])
— l. 10. Λῆμμα, ϑ. Λιμνιχειρὶ, ω. Λῆμα. ϑ. [4]) Λιμνία χειρί. ω.
— l. 21. Λιμνίσκους, τὰς σθενὰς Σ. Λ. τὰς στενὰς Σ. [5])

20) In λι..σσοντες duas aut tres litteras erasit.
1) Erroris origo fuit: ΑΙΑΠΟΛΕΙΑΣ. Cf. VV. DD.
2) Sublata tantum distinctione legerem: Λιλάντου π. Cf. VV. DD.
3) Ante .Φάρος litteram expunxit; scriptum videtur: οἷσις Φάρος.
4) Cyr. Lex. Ms. Λῆμμα. πέρδος. Φρόνημα. Cf. VV. DD.
5) Cf. VV. DD. inter quos Alberti et Hemsterhuys verum viderunt.

c. 466. l. 1. Λημνῶν, νησῶν.	Λήμνων. νήσων. [6]
Λῆμνος, ν. — ἱερ.. H.	Λ. ν. — ἱερὰ H. [7]
— l. 9. Ληναίων, μ.	Ληναιών. μ. [8]
— l. 18. Ληνοὶ, σ. — κειλότητες.	Λ. σ. — κοιλότητες.
c. 467. l. 12. Ληρώδεις, σανίδας, α.	Λ. σανίδες, ε.
Λήσεσθαι, λ.	Λ. λ.
[Λήσεται, λανθάνειν.]	
Ληθέων, σ.	Λ. σ. [9]
— l. 17. Λῆσμα, δ.	Λησμένη. δ.
Λήσομαι, ε.	Λήψομαι. ε. [10]
c. 468. l. 1. Λῆσος, ὁ ε. — ῥάχη — ἀστὴρ.	Λ. ὁ ε. — ῥάχεα — α.
[Λήσω, λάθω.]	
[Λήσομεν, λανθάνομεν.]	
Λήσταρχος, α.	Λ. α. [11]
— l. ult. Λίαν ἔλαβον, ι.	Λείαν ἔλαβον. ι. [12]
c. 469. l. 1. Λιανεῶ, λίαν κ.	Λειανῶ. λείαν κ. [13]

c. 469.

6) Accentus codicis Abreſchii conjecturam (Λημνίων. νησιωτῶν) veriſimillimam reddunt.

7) Compendium v. ἱερ.. delevit.

8) Accentus mutationem typotheta non advertit. Cf. VV. DD.

9) Interpretatio gloſſae deletae fuit: λανθάνει.

10) Cf. VV. DD. quorum conjectura adſenſu codicis probatur.

11) Poſterior ex gloſſis ejectis ita ſcribenda videtur: Λήσωμεν. λανθάνωμεν.

12) Ob πραίδαν, quod in fine adhaeret, Λίαν in Λείαν mutavit; at minus acute, nam ἡ πραίδαν a Graeculo recentiori profectum videtur; aut, ſi genuinum ſit, cognatas, ut ſaepius, ſub una voce pronunciationes exponit. Cf. VV. DD.

13) Prima ſcriptura fuit: Λιανέω. quam ſeries requirit. Cf. VV. DD.

c. 469. l. 4. Λιαρὸν, χ. — εὔκρατον. [Λιαρῶ, τὰ αὐτά.] Λιᾶσαι, χ. ἐκκλῆναι. Λιαθεὶς, χρηθεὶς, ε.

Λ. χ. — ε.

Λιάσαι. χ. ἐκκλῖναι. Λ. χωριωθεὶς, ε. [14])

c. 471. l. 5. Λίβει, σ. ἐκκυνεῖ.

Λ. σ. ἐκκινεῖ.

c. 472. l. 1. Λιβυκοὶ, λ. χαμελαίων φησὶ κίβυντὸν ὑρεῖ τ.

Λιβυκοὶ λ. Χαμαιλέων φησὶ Λίβυν τὸν εὑρεῶν τ. [15])

— l. 7. Λιβυστεκήδων, αἱ γὰρ ἐν Καρχηδόνι τῆς Λιβύης [δὲ] εἰσὶ γυναῖκες, αἱ — ἐσφαγίαζον K.

Λίβυσσα ἀηδών. αἱ — K. [16])

c. 473. l. 1. Λιβυσσάτιδες, τ.

Λ. τ.

14) Cyrilli Lex. Ms. Λιαθείς. ἀποδοθείς. (Forte: ἀποδυθείς.) ἐκκλίνας, ἐκφυγών. Cf. VV. DD.

15) Latet in κίβυντὸν nomen auctoris fabularum Libycarum Κιβυσσὸν vel Κυβισσὸν, quod Fabricius, a VV. DD. laudatus, olim hic reponendum cenſuit. Vitioſum ὑρεῖ, ſigno + antea notatum, bene emendatum eſt.

16) Scribendum: Λίβυς τε ἀηδών. quod poetae particula eſt. Tota gloſſa ex ſcholiaſte quodam deſcripta eſt: ſeponuntur auctoris verba, et adjungitur explicatio moris, ad quem adluditur. Videmus jam, quod vitium Aldinae ἐσψραγίαζον typothetae debeatur. Priora: αἱ γὰρ ἐν K. τῆς Λ. δὲ εἰσὶ γ. dura ſunt; quapropter et δὲ, quod otioſum erat, a Muſuro eliſum videtur. Doçet vero codicis ſcriptura, quod varia lectio ex margine cum ipſo textu conſarcinata ſit; nam propria ſcholiaſtis commentatio ita incipit: Τῆς Λιβύης δὲ εἰσὶ γ. Ad v. Λιβύης in margine adſcriptum erat: γρ. ἐν Καρχηδόνι. A ſcriba deinde, qui omnia ex margine archetypi cum textu conferſit et conſtipavit, compendium γρ. (ut ſaepius jam obſervavimus) in γὰρ transformatum fuit, praefixo quoque, ut videtur, ab eodem art. αἱ. Cum hoc lumine concilietur illud, quod VV. DD. denſis circumdati tenebris loco adſpergunt.

c. 473. l. 1. Λιβυστέλωστος, ὁ α.
Λιβυφοίτην, τὸ ἐπιγνύμενον λιβυσινόβας.
Λίβων, σ.
— l. 10. Λιγαίνει, τ. αἰδοῖ μαστιγεῖ — ἀφορμᾶ.
c. 474. l. 9. Λίγδην, ο. — βάθους — ἐπιλήγδην.
c. 475. l. 2. Λίγδος, τ. — θύϊα, κ.
— l. 6. Λίγ., ο.
— l. 8. Λιγ. πενὲς, α. ἀγενές.
— l. 15. Λίγξ.. λάγιος, κ.
c. 476. l. 1. Λιγρὸν, πικρὸν, λιγυρὸν, η.

Λίβυς τὲ λωτός. ὁ α. [17])
Λ. τὸν ἐπιγινόμενον Λίβυσιν. ἰόβας.
Λείβων. σ.
Λ. τ. ἄδοι. μαστιγοῖ — ἐφορμᾷ.
Λ. ο. — βάθος — ἐπιλίγδην.
Λ. τ. — θυεία, κ.
Λίγα. ο. [18])
Λιγηπελὲς, ἢ ὀλιγηπελές. α. ἀγεννές. [19])
Λὶγξ, πλάγιος, κ. [20])
Λυγρὸν. π.
Λιγυρὸν. η. [1])

[Λιγυρῆσιν, ὀξέσι, καὶ τὰ ὅμοια.]

c. 476.

17) Gloſſam docte diſtinxit. Ejusdem ſcriptura ſuperiori Λιβυστεαήδων lucem adſundit. Cf. VV. DD. Nec minus dextre gloſſam mox inſequentem correxit.

18) Litteram in fine eraſit.

19) In medio vocis litteram expunxit; ſcriptum videtur: Λιγιπενές. Solito more vocem truncatam per ἢ ὀλιγηπελὲς expoſuit. Cf. VV. DD.

20) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Λίγξιπλάγιος. quod ſigno ÷. poſtea a ſe deleto, notaverat. Prima ſcriptura fuit: Λίγξι. πλάγιος. κ. Gloſſam in tertio caſu aliunde exſcriptam Lexicographus, ut vel ſexcenties, in caſu recto exponebat. Scripturam a me propoſitam ſeries quoque poſtulat. Cf. VV. DD.

1) Male correxit et diviſit, nam Λιγρὸν contractum videtur pro λιγυρόν. Sequens λιγυρὸν ex margine eſt, ubi praecedentis Λιγρὸν emendatio fuit. In expoſitione πικρὸν ſcriptura Λυγρὸν cum Λιγρὸν confundi videtur; ſic apud Soph. Aj. v. 509. λυγρὸν γῆρας, *ſenectus, quae vitam triſtem et amaram reddit.*

M S.	M U S.
c. 476. l. 1. Λιγυρίζει, μ.	Λ. μ.
— l. 13. Λιζὸν, ε.	Λιζὸν, ἢ ὀλίζον. ε.
Λιζῶνες, ε.	Λίζονες, ἢ ὀλίζονες. ε. [2]
c. 477. l. 12. Λιθονεψὶς, π. — ἀδύνατον ε.	Λ. π. — ἀδύνατον ε.
c. 478. l. 8. Λίθων χ. — δίρυγας.	Λ. χ. — διώρυγας.
Λί., κρην., α.	Λία. κρίνα. α. [3]
— l. 11. Λίκηνον, α. στρόκινον.	Λ. α. ὀστρόκινον.
c. 479. l. 5. Λικμίτης, ε.	Λικνίτης. ε.
— l. 12. Λίκυθον, β.	Λήκυθον. β. [4]
Λικυμνίοις, βολαῖς. τῶν δ' ἐν τῷ Εὐριπι Λικυμνίῳ — Φόκιδος κατεσκεμένο..	Λικυμνίοις βολαῖς. τοῦ ἐν τῷ Εὐριπίδη Λικυμνίου — Φωκίδος κατεσκεμένου. [5]
c. 480. l. 5. Λιλυτὸ, υ.	Λίλυτον. υ. [6]
— l. 10. Λιμένα κλειστὸν, τ. — Μεγακλείδη α.	Λιμένα κλυστόν. τ. — Μεγακλείδης α. [7]

2) Immiſcuit: ἢ ὀλίζον. et mox: ἢ ὀλίζονες.

3) Ultimam cum in priori tum poſteriori voce litteram delevit; ſcriptum videtur: Λίη. Poſterioris ſcripturam non agnoſco.

4) Cyr. Marinus: Λίκυθον. ἀγγεῖον ἐξ ἐλαίου ἐληροῦν. Cf. VV. DD.

5) Locum haud intellectum depravavit. In κατεσκεμένο. ultimam litteram delevit; reponendum eſt cum VV. DD. κατεσκημμένου. Vitioſum κατεσκεμένοι a typ. eſt. Priora: τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ. prouti in codice leguntur, retinenda ſunt. Art. τῶν ad praecedens Λικυμνίοις β. referendus eſt. Cf. VV. DD.

6) Scribendum: Λίλυ. τὸ υ. gloſſae articulus male adhaeſit.

7) A typotheta habemus priori loco: Λιμένα κλυτόν. quod ob ſequentia ferri nequit; poſteriori autem loco ſcribendum videtur: ἐκβεβλημένου τοῦ σ, οἷον Λιμένα κλυτόν. Sic omnia cohaerent.

c. 480. l. 16. Λίμα, υ.	Λεῖμμα. υ. [8])
c. 481. l. 1. Λιμναγενὲς, λ. — Ἀθήναις [ἀσ] τ. — λαία η.	Λ. Λ. — Ἀθήναις τ. — Λήναια η.
— l. 12. Λιμοδωριεῖς, ο. — περὶ τὴν .ύτην κ.	Λ. ο — περὶ τὴν Οἴτην κ. [9])
— l. 19. Λιμομηλίῳ, π.	Λιμῷ Μηλίῳ π.
c. 482. l. 5. Λιναγερτουμένη, ε. — κακοήμων, λ.	Λ. ε. — κακοείμων. λ.
Λίναμαι, τ.	Λ. τ.
Λιναυτιὰ, λίγνυς κ.	Λιναυτιά. Λιγνύς. κ. [10])
— l. 18. Λινοὶ, ὅτε λ.	Λίνοιό τε λ.
c. 483. l. 3. Λίνον, ω. — τύχην ε.	Λ. ω. — τύλην ε.
Λίνον λίνῳ συνάπτεις, π.	Λίνον λίνῳ συνάπτειν. π.
— l. 8. Λινοπτάζει, λινόπτ., ἐπιλινεύει π.	Λ. λινοπτᾷ, ἐπὶ λίνα π. [11])
Λινόπης, ὁ ε. — ἐμπίπτοντα ϑ.	Λινόπτης. ὁ ε. — ἐμπίμπτοντα ϑ.
— l. 17. Λίξ., πν.	Λύγξ. πν. [12])
— l. 22. Λιπαίνει, Λιπαροὺς π.	Λ. λιπαρὸν π.
Λιπαλείψαϑαι, ε.	Λίπ' ἀλείψαϑαι. ε.

8) En gloſſam ſacram, quae certo certius ex margine intruſa eſt.

9) In .ύτην primam litteram delevit; ſcriptum erat: κύτην. Eadem forte urbs, quae apud Thucydidem Κυτίνιον vocatur. Cf. VV. DD.

10) Ordinem a Muſuro inſtitutum typotheta neglexit. Ordini codicis ſeries favet.

11) In λινόπτ. ultimam litteram delevit.

12) Ultima vocis littera ſub Muſuri litura ſepulta jacet.

c. 484. l. 9. Λιπαροῖσι πόδεσι, τ. — ὑποδύσασθαι.
Λιπαροῖσι πάδεσσι. τ. — ὑποδήσασθαι.

Λιπαρὸν, κ. — εὔδημον.
Λ. κ. — εὔοδμον.

— l. 20. Λιπαυρεῖ, α. ἐπιλέλειπεν.
Λ. α. ἐπιλέλοιπεν.

— l. 22. Λίπε αὐτοῦ, κατέλιψεν ε.
Λίπεν αὐτοῦ. κατέλιπεν ε.

c. 485. l. 1. Λιπέρνις, ὁ ε. — ἀργυροῦ — λειπόπολις.
Λιπερνής. ὁ ε. — ἀγροῦ — λειπόλις. [13])

— l. 8. Λιπογνώμων, ὁ τ. — διαποβλητικὸς α.
Λ. ὁ τ. — οἷα ἀποβεβληκὼς α.

— l. 18. Λιρᾶ, α.
Λιρά. α.

Λιρίσενται, ἡδύω.
Λ. ἡδύσμα.

c. 486. l. 5. Λῖς, δ. — πέρι γὰρ λίς ἐστιν πέριξέστηκυῖα ὁμαλῆ — αἰτίαν.
Λ. δ. — Πέρι γὰρ λίς ἐστιν πέριξέστηκυῖα ὁμαλή — αἰτιατικήν. [14])

Λισηυγένειος, λ.
Λὶς ἠϋγένειος. λ.

— l. 12. Λίσπη, λ. — ἄπυλος λ.
Λ. λ. — ἄπυγος λ.

c. 487. l. 1. Λίσσεαι, λ.
Λίσσεο. λ.

c. 488. l. 14. Λιτῆρα, θαλὸν τ.
Λ. θαλλὸν τ. [15])

— l. 17. Λιτὴ, λιτ'., λ.
Λῖτι. λῖτα. λ. [16])

c. 489. l. 8. Λιτρὶς, π. σαμα-τοδόχος.
Λ. π. σωματοδόχος.

13) Cf. VV. DD. qui λειποπόλις Hesychio reddiderunt. Vitiosum ἀργυροῦ ex compendio provenit.
14) Cf. VV. DD. qui ex Homero locum restituerunt.
15) In Ald. θαλαὸν culpa typ.
16) In λιτ'. ultimam litteram delevit; vera lectio, quam codicis scriptura confirmat, in editis reposita est. Cf. VV. DD.

c. 489. l. 12. Λιτὸς, ἁπλὸς, ε. — Λ. ἁπλοῦς. ε.

— l. 14. Λιτρὸν, κακὸν α. — Λιτρὸν κακῶν. α.

— l. 18. Λιτυέρσας, ω — Μήδου — ἀδικώτατος. — Λ. ω. — Μίδου — ὠδικώτατος.

c. 490. l. 2. Λιφαιμεῖ, λίπει τ. — Λ. λείπει τ.

— l. 8. Λίχανος, ὁ [μετὰ] τ. — Λ. ὁ τ. [17])

Λιχάξαι, ρ. βάλαι. — Λ. ρ. βάλλειν. [18])

— l. 11. Λιχμάζει, θ. περιλίχει τ. — Λ. θ. περιλείχει τ.

Λιχμαὶς; θ. — χαμαιπετὴς — ἐπιλι. — Λ. θ. — χαμαιπετὴς — ἐπιλείχουσι.

Λιχμήσουσι, λίξουσι. — Λ. λείξουσι.

Λιχνάζων, περιλίχων τ. — Λιχμάζων. περιλείχων τ. [19])

c. 491. l. 4. ΛιχνοΦυλάργυρος, ὁ λ — Φειδωλὸς. Φιλύλαιος πόλεσιν. — Λ. ὁ λ. — Φειδωλὸς δέ. Φιλόλαος Π. [20])

— l. 8. Λιψοπροτόνοις, τ. — Λιψοπροστόνοις. τ.

— l. 11. Λιωργὸς, κ. — Λ. κ.

[Λόβα αἰσχύνη.]

Λιψύδριον, χ. — Λ. χ. [1])

c. 492.

17) Locum ergo Heinſius bene ſupplevit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Λιχάξει a typ. Cf. VV. DD.

19) Scripturam codicis Λιχνάζων retinendam cenſeo, quam et ſeries requirit.

20) Particulam δὲ bene adnexuit. Reponendum: Φιλύλλιος. ex quo, litteris forte quadratis exarato, natum eſt Φιλύλαιος. Cf. VV. DD. qui teſtimonia adferunt. Muſurus indocte correxit.

1) Gloſſa intermedia vitioſe ſcripta videtur pro Λώβα vel Λώβη. Videndus Heſych. h. v.

M S.	M U S.
c. 492. l. 2. Λοβοὶ, τ. — ἡπατι.	Λ. τ. — η.
[Λοβοῖσι, τὰ αὐτά.]	
Λογάδας, τ. — ψήφας λ.	Λ. τ. — ψήφους λ.
c. 493. l. 1. Λόγειαι, ε.	Λογίαι. ε. [2]
— l. 4. Λογίζεται, φ. λογίζομαι, τ.	Λ. φ.
	Λογίζομαι. τ. [3]
c. 495. l. 15. Λοιμὸς, π. — φάσκων α.	Λ. π. — φασὶν α. [4]
— l. 19. Λοιμεύηται, φθορεποιεῖ.	Λ. φθοροποιῇ.
c. 496. l. 5. Λοίθωνας, τ. — τὰς ἀφροδισίας.	Λ. τ. — τὰ ἀφροδίσια.
— l. 11. Λοκρῶν, ξύνθημα παροιμία.	Λοκρῶν ξύνθημα. παροιμία, ἐπὶ τῶν π. — συνθήκας παρέβησαν τ. [5]
[Λονηῦ, αὐτὸς ἀνιστῶν] ἐπὶ τῶν π. — συνθήκας τ.	
Λόγχ., τ.	Λόγχια. τ. [6]

c. 496.

2) Cyr. Lex. Ms. Λογίαι. ἐκλογίαι. καρποφορίαι. Cf. VV. DD.

3) Bene divisit; λογίζομαι tamen, quod hic adhaeret, in margine olim ex scholiaste Comici ad glossam sequentem adjectum fuisse suspicor. Cf. VV. DD.

4) Vitiosum Φάσκων pro Φασὶν ex solito librariorum compendio oriri potuit; hic tamen Φάσκουσιν corrigerem, quod parenthesi includendum esset.

5) Interpositis Λονηῦ, αὐτὸς ἀνιστῶν articulus male interruptus est, quod Musurus optime vidit, scienterque disjuncta articuli membra composuit; in postremis quoque lacunam ex Paroemiographis bene supplevit. Quid vero Λονηῦ sit, aut quo pertineat, alii disquirant.

6) Litteram in fine erasit. Cf. VV. DD.

c. 496. l. 20. Λόνδις, β. ἴρων. Λοξιβάμ.. σι, π.	Λ. β. ε. [7] Λοξοβάμοσι. π. [8]
c. 497. l. 7. Λοπόντα, λ.	Λοπῶντα. λ.
c. 498. l. 5. Λουτρίδες, α. — πλαντρίδες λ.	Λ. α. — ἀντλαντρίδες λ. [9]
— l. 9. Λουτροφόρα, α. — ὑδρίας τ.	Λ. α. — ὑδρείας τ.
— l. 12. Λούζα, β. — ἐστιν εἶκος ϑ.	Λ. β. — ε. ο. ϑ. [10]
Λουτροφόρος, κ. — ἀπονενημένη, ε.	Λ. κ. — ἀπονεμομένη, ε.
c. 499. l. 11. Λόφιον, τρίμα τ.	Λ. τρῆμα τ.
— l. 17. Λοφνήδια, λ.	Λοφνίδια. λ.
c. 500. l. 2. Λοφοπωλεῖς, ο. εἰώθησαν — λόφων π.	Λ. ο. — εἰώθεισαν — λ. π. [11]
Λοφυδνόν, ο.	Λ. ἢ ὁλοφυδνόν. ο. [12]
— l. 14. Λοχαγενεῖς, η.	Λοχαγοί. η.
— l. 18. Λοχαῖος, κλεινόμενος, ε.	Λ. κλινόμενος. ε.
c. 501. l. 2. Λοχιά, κ.	Λοχιᾶ. κ. [13]

7) A typotheta habemus ὄρων, in cujus locum ſubſtituendum eſt ἴρων, VV. DD. cum codice conſentientibus.

8) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Λοξοβάμοισι.

9) Male correxit, nec dubium eſt, quin, ut apud Photium, legendum ſit Πλυντρίδες vel Πλυντηρίδες. Cf. VV. DD.

10) In editis cum articulo: ἐστι ὁ εἶκος ϑ.

11) Particulam ὡς, quae in editis περιτίθεσθαι praecedit, Ms. non agnoſcit. Poſtrema: περιτίθεσθαι ad fin. ex margine adnexa videntur. Cf. VV. DD.

12) Conſueto more voci truncatae pleniorem formam adjunxit.

13) Correxerat: Λόχια. In interpretatione vocis Lexicographus, ut alibi, litterarum tantum, nec accentuum rationem habet.

c. 501. l. 7. Λοχίαν, τ. — ἀδρούς — καρπὸν Φ. Λ. τ. — ἀδρούς — καρπούς Φ.

— l. 12. Λόγχμη, ε. — ἐνλοχίσαι. Λ. ε. — ἐλλοχίσαι. [14])

Λοχ. αις, γ. Λοχείαις. γ. [15])

— l. 17. Λόχοι, Λ. — τέτταρας, π. Λ. Λ. — τέτταρες. π.

c. 502. l. 13. Λύγαος, λίθος εἰς τὰ ζῶδιὰ ἢ ὁ πάριος. Λύγαος λίθος. εἰς τὰ ζώδια, ἢ ὁ Πάριος.

Λυγδάμις, ο. Λύγδαμις. ο.

c. 503. l. 11. Λυγιουργὸν τὸ, ἤλεκτον Λ. τὸ ἤλεκτρον.

c. 504. l. 2. Λυγόα, π. Λυγρά. π. [16])

Λύγοισι, Φ. — ἱματώδει, ὁ η. Λ. Φ. — ἱμαντώδει, ὁ η.

Λύγος, ϱ. — ἱματῶδες Φ. Λ. ϱ. — ἱμαντῶδες Φ.

— l. 10. Λυγῶς, ο. Λυγός. ο.

c. 505. l. 2. Λυδίζων, χ. — διασκευασμένοι δ. Λ. χ. — διεσκευασμένοι δ.

Λυδικὴ λ. — προσ. γάγου — διασπᾶσαι — δοκεῖ α. Λ. λ. — προσηγάγου — διασπᾶται — δοκεῖν α. [17])

c. 505.

14) In editis Λόχμη a typ. Servata est ex antiquo archetypo scriptura ἐνλοχίσαι.

15) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λοχόαις. qua scriptura Vossii conjectura firmatur. Cf. VV. DD. quibus adcedere videtur Cyr. Lex. Ms. Λογίαις. (Legendum: Λοχίαις.) γεννήσεσι.

16) V. λυγρὰ, quae interpretationi immixta est, glossae emendatio videtur. Cf. VV. DD.

17) In προσ. γάγου litteram aut nexum litterarum delevit; scriptum videtur aut προσειγάγου, aut προσαγάγου. Posterius probabilius est, prima enim scriptura fuit procul dubio προσαγάγουσα, compendio in fine neglecto. Cf. VV. DD.

c. 505. l. 2. Λυδοὶ, ο. — λου- Φασί.	Λ. ο. — λούδους Φασί.
Λυδείω ν. — οἱ ἐπὶ τ.	Λ. ν. — ἢ ἐπεὶ τ.
Λυδὸς τὴν θύραν ἔγκλι- σε, π.	Λ. τ. θ. ἐκίγκλισε. π.
Λυδὸς ε. — ἄπο. οι α.	Λ. ε. — ἄποροι α. [18]
c. 506. l. 3. Λυεῖ, σ.	Λύει. σ.
— l. 6. Λύθρον, μαστιγο- Φόρον χῶρος αἵματος [ἰχὼρ] τ. — ἢ ὃ ἐκ τ.	Λ. μαστιγοφόρον. ἰχὼρ αἵματος τ. — ἢ τὸ ἐκ τ. [19]
— l. 14. Λυκάβας, ὁ ε. — π τὸ λ.	Λ. ὁ ε. — π. τ. λ. [20]
c. 507. l. 4. Λυκαιχλίας, ὁ λυκόβροτος.	Λ. ὁ λυκόβρωτος.
— l. 9. Λυκαμβὶς, α. — τὰς τοῦ α.	Λ. α. — τὰς τοῦ α. [1]
— l. 13. Λυκεῖον, φ. Λυκεῖον, π.	Λ. φ. Λυκεῖον, π.
Λυκηγένεῃ, τ.	Λυκηγενέι. τ.
Λυκιάδες, κ. — λ' — λύκειον Λακεδαιμό- νων.	Λ. κ. — τριάκονται — λύκειον Λακεδαιμό- νιοι. [2]

c. 507.

18) In ἄπο. οι litteram expunxit; ſub litura dignoſcere mihi videor: ἄπολοι. qua ſcriptura VV. DD. emendatio firmatur.

19) Summa hic ſagacitate correxit, nam χῶρος vitium eſt, et ἰχὼρ-emendatio ex margine.

20) Compendium typotheta per περὶ reddidit; legendum παρὰ, quod jam in editis repoſitum eſt. Cf. VV. DD.

1) In editis: τὰς α. articulo omiſſo.

2) Inepta eſt Muſuri mutatio; nec mentem perſpicio, niſi forte Λακεδαιμόνιοι ad praecedens κόραι referendum voluerit. Cf. VV. DD. qui lectionem codicis minime ſuſpicabantur.

c. 507. l. 13. Λυκηλάτους, τὰς ἐγχελεῖς. — Λ. τὰς ἐγχέλεις.

c. 508. l. 6. Λυκίσκος, ἡ μ. — τρίμα — δόματος. — Λ. ἡ μ. — τρῆμα — δώματος.

— l. 10. Λυκοθράσης, θ. — Λυκοθρασής. θ.

— l. 12. Λυκοιμάνδρα λοιθυρῶν. — Λύκοι μάνδαλοι θυρῶν.

— l. 14. Λυκάκτου θ. — νόμον — τοὺς οὐκάλλως, ε. — Λυκοκτόνου θ. — νόμιον — τοὺς λύκους. ε.

— l. 21. Λυκόποδες, ο. — πολλῶν — ⁹.σα. γ. — Λ. ο. — ποδῶν — ⁹ησαν γ. [3])

c. 509. l. 2. Λυκοστ.. τοῦ τ. — σίδηρον — καὶ [ὁ] εἰς τ. — Λύκος. τὸ τοῦ ι. — σιδήριον — καὶ εἰς τ. [4])

— l. 9. Λύκος ε. — ἐλπίδος. — Λ. ε. — ἐλπίδος διαψευδομένων. [5])

c. 510. l. 1. Λυκόφαινον, τὸν ἐχίνον ποδα, Μ. — Λ. τὸν ἐχινόποδα. Μ.

Λυκόφρεων. δ. ὑψήφρεων. — Λ. δ. ὑψηλόφρεων.

— l. 6. Λύλιος, η. — ἐκωμώδει τῷ λῦμα, κ. — Λ. η. — ἐκωμωδεῖτο. Λῦμα. κ. [6])

— l. 11. Λυμαιὼν, ο. — Λυμεών. ο. [7])

c. 511. l. 14. Λυπρῶς, ε. λυπαρῶς. — Λ. ε. λιπαρῶς.

3) In ⁹.σα. primam et ultimam litteram delevit; ſcriptum ſuſpicor: ⁹σαν. Cf. VV. DD.
4) Duas in fine vocis delevit litteras.
5) Ex Paroemiographis Heſychio ultimam vocem reſtituit.
6) Gloſſas unitas bene diviſit.
7) Cyr. Lex. Ms. Λυμαιών. ὀλέθριος.

c. 511. l. 16. Λυρί, ζ. Λύρκινον, ο.	Λυρίτης. ζ. Λ. ο. [8]
c. 512. l. 2. Λυσανδρεία, π.	Λυσάνδρια. π.
— l. 6. Λυσίαν, ο. — ουσία μ.	Λ. ο. — συνουσία μ.
— l. 15. Λυσιμελὴς, ε. — μελ. δόνας τὰς μερίμνας λύων. Λελεδήματα θυμοῦ.	Λ. ε. — μελεδῶνας, τουτέστι, τὰς μερίμνας λύων. μελεδήματα θ. [9]
c. 513. l. ult. Λυχνίον, ἡ λυχνία.	Λ. ἡ λυχνεία. [10]
c. 514. l. 3. Λύχνος, ἡ λ. — λαὶς π.	Λ. ἡ λ. — δαὶς π. [11]
— l. 21. Λωβόμενος, χ. Λωγάλιον, τ. — τῶν τραχήλων χ.	Λωβώμενος. χ. Λ. τ. — τὸν τράχηλον χ.
— l. 26. Λ. γασος, ταυρία μ.	Λώγασος. ταυρεία μ. [12]
c. 515. l. 3. Λωϊσμὸν, χ. ἢ κλωσμόν.	Λ. χ. ἢ κ. [13]
— l. 5. Λωϊτήνη, σ.	Λωϊτίνη. σ.

c. 515.

8) In Ald. Λύρκιν culpa typ.

9) Separata melius hic conjuncta ſunt, quam in editis, nam λύων ad praecedentia pertinet, et μελεδήματα θ. ſejunctim in margine adjecta erant, ab aliquo forte, qui inter legendum verſus Homerici meminerat. Cf. VV. DD. In μελ. δόνας litteram expunxit. Nollem hic τουτέστι a Muſuro interponi, nam τὰς μερίμνας apertum vocis praecedentis ſcholion eſt, et quidem ex margine.

10) Reponatur itaque ἡ λυχνία, probantibus VV. DD.

11) Retinenda eſt codicis ſcriptura δαὶς pro λαὶς, quod ex quadratis oritur. Cf. VV. DD.

12) Gloſſae litteram eraſit.

13) In editis Κλωσμένον a typ. Cf. VV. DD.

c. 515. l. 9. Λῶλον, β. — πεφλωσμένον. Λ. β. — πεφωσμένον.

— l. 11. Λῶμα, ῥαμφὴ, κ. Λ. ῥαφὴ. κ. [14])

— l. 16. Λάπιστος, ὁ Π. — ἐπιρίψεως. Λώπιστος. ὁ Π. — ἐπιῤῥάψεως.

c. 516. l. 3. Λῶπος, ἱμάτιον, λωρὸν, π. Λ. ι. Λωρόν. π.

— l. 7. Λῶστοι, ἐραμμένοι φίλοι. Λ. ἐῤῥαμμένοι φ. [15])

— l. 12. Λωτεῦσι δὲ, πάχνη, ἀνθεῖ π. Λωτεῦσι δὲ, πάχνη, ἄνθη π.

c. 517. l. 1. Λωτόβοσκον, φύλλον, ο. Λωτόβοσκον φῦλον. ο.

Λωτὸς, τ. — καρπὸς [τοῖς] π. τ. Λ. τ. — καρπὸς παρὰ τ. [16])

Λώτο. τερεῶτες, χ. Λωτὸν τενερογλῶττες. χ. [17])

Λωτρὸν, δ. ἄλιμμα. Λ. Λ. δ. ἄλειμμα. Λ.

Λωφᾷ, λήγειν, π. Λ. λήγει, π.

c. 518.

14) Cyrilli Lex. Ms. Λῶμα. τὸ εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ εἰς τὸ περιδέρδειον ἐπίβλημα ῥάκους ἐκβύσσου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου. Unde Hesychius ita supplendus videtur: ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου μέρος λῶμα. Cf. VV. DD.

15) Minime hic de *futura* agitur, sed de *amore* et *amicitia*; scribatur: ἐρώμενοι, Φίλοι. *Amasii, amici.* Etymologus inprimis emendationem tuetur; facillima quoque est litterarum α et ω permutatio ob similem in libris scriptis ductum, cujus jam supra memini. Cf. VV. DD.

16) Cyr. Lex. Ms. Λωτός. βοτάνη εὔοδμος, ἣν ἔνιοι μυρόλυτρον καλήσουσιν.

17) Ultimam in prima voce erasit litteram, glossamque turpiter depravavit.

c. 526. l. 7. Μαιωνία, ἡ Λ. Μαιονία. ἡ Λ.

— l. 10. Μαίρα, κ. — μαιρίην — πρὸ τοῦ θυγα ἄϊθρας ἀδελφοῦ ε. Μ. κ. — μαιριῆν — Πρείτου θυγατέρα Αἴθρας ἀδελφὴν ε.

Μαίσωλος, ζ. — γενόμενος ε. Μ. ζ. — γενόμενον ε.

Μαίσων, μαγειρίον, α. Μ. μαγειρεῖον. α.

c. 527. l. 1. Μαίωτα, λ. Μαιῶτιν λ.

c. 528. l. 2. Μακέλλη, δίκελλα, πλατ. σκαφίον δ. Μ. δίκελλαι, πλατεῖαι σ. δ. [10])

— l. 9. Μακεσίκρανος, ε. — ἀλεκτρυῶνα — γέλους. Μ. ε. — ἀλεκτρυόνα — λέγουσι.

— l. 17. Μάκορ, ε. — δίκελλα. Μ. ε. — δίκελλαι.

c. 529. l. 6. Μακρὰ, μ. — γραμματίῳ μ. Μ. μ. — γραμματείῳ μ.

— l. 19. Μακτήριον, ἱλαστήρια, κάλυμμα ι. Μ. ἱλαστήριον. κάλυμμα ι.

c. 531. l. 2. Μακοστρα., κ. ὅ καὶ καρι. Μακόστρακα. κ. καὶ καρίδας. [11])

Μαλακῶ, α. — ἴδει. Μ. α. — εἶδει.

— l. 11. Μάλα, τί τῶν α. Μάλα τί τῶν α. [12])

c. 532. l. 1. Μαλερὸν α. στέας. Μ. α. στέαρ.

c. 532.

10) In πλατ'. ultimam litteram delevit; ſcriptum videtur: πλατὺ. et legebatur olim: πλατὺ σκαφεῖον. Cf. VV. DD.

11) In prima voce exitus compendium delevit. Cf. VV DD.

12) Solam diſtinctionem ſuſtulit. Legerem: Μαλαττῶν Cf. VV. DD. qui Μαλάττων praeferunt.

c. 532. l. 3. Μαλικῶ παιδίω, χ. — μαλικῶ κ.
Μαλικᾷ πέδᾳ. χ. — μαλικαὶ κ.

— l. 8. Μαλακὸν, η. — ἀθενῆ.
M. η. — ἀθενές.

— l. 15. Μάλιαν, ε.
Μάλειαν. ε.

c. 533. l. 13. Μαλκίετον, μ. — μαλκιὴν λ.
M. μ. — μαλκιῆν λ.

c. 534. l. 3. Μαλλὸς, τ. — καθημένη — μποίνια, ο.
M. τ. — καθειμένη — πηνίαι, ο. [13])

c. 535. l. 3. Μαμαιτίδες, α. Δώλωπες.
M. α. Δόλοπες.

c. 536. l. 11. Μανδύας, ε. — πολεμικοὶ, ἢ μαντείας.
M. ε. — πολεμικὸν, ἢ μ. [14])

c. 537. l. 1. Μανδύει, δ.
Μανδύῃ. δ.

— l. 4. Μανασσῆς, ε.
M. ε.

[Μανείην, μαινῶ.]

Μανήσεις, τ.
M. τ.

Μάνης, κ. — καταλεγομένων βόλ..
M. κ. — καταλέγων ὀνόματα βόλων. [15])

Μανερῶς, τ. — π μάγων δ.
Μανέρως. τ. — παρὰ μ. δ.

c. 538. l. 1. Μανὸν, α. — χαυνόν.
M. α. — χαῦνον. [16])

13) Legendum: πολμνια. uti et Salmaſius divinavit. Littera ex correctione ſuperſcripta (πόμνια) voci praefixa eſt.

14) Cyr. Lex. Ms. Μανδύας. εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λουρίκην. Cf. VV. DD.

15) Ultimae vocis exitum delevit.

16) In Ald. compendium ultimae vocis neglectum fuit, ut VV. DD. ſuſpicabantur. Cyr. Lex. Ms. Μανόν. ἀραιόν.

c. 538. l. 6. Μαντινέη, π. [Μαντίον, ἀντὶ τοῦ μαν]	M. π.
[Μάντιος, μάντεως.]	
Μαντὶς, ο.	M. ο. [17])
Μαντοσύνη, μαντειάνα.	M. μαντεία.
[Μαντείας, μαντείας]	
Μανυπικρὸν, ἀθαμανές.	Μάνυ. πικρόν. Ἀθαμᾶνες. [18])
— l. 13. Μάνυσον, τὰ μίκιστα δ.	M. τὰ μήκιστα δ.
c. 539. l. 13. Μαργαῖ, μ. — ὕβρις γ.	M. μ. — ὕβρεις γ. [19])
c. 540. l. 2. Μαργέτης, μ.	Μαργίτης. μ.
— l. 5. Μαργῆτις, μ.	Μαργήτης. μ.
Μαργ. τάτην, ε.	Μαργοτάτην. ε. [20])
— l. 9 Μαργόντες, μ.	Μαργῶντες. μ.
— l. 11. Μαργῶσαν χεῖρα, μ.	Μαργῶσαν χέρα. μ.
— l. 14. Μαρηγῆλλαι, α.	Μαρηγηλλαῖ. α. [1])
Μαρίανδυνος θρῆνος, δαιμονίους — μαρίανδὺν, ὡς λίπερσαν.	Μαριανδηνὸς θρῆνος. δαιμονίως — Μαριανδηνὸν, ὡς λιτυέρσαν. [2])
c. 541. l. 17. Μαριστὸν, ε. — πεπειρᾶ.	M. ε. — πέπερι.

17) Priorem ex deletis ita correxerat: Μαντεῖον.

18) In Ald. Μάννυ culpa typ. Cf. VV. DD.

19) Scriptura Μαργαῖ ex archetypo translata eſt, VV. DD. Μαργᾷ ſubſtituerunt.

20) Litteram eraſit; ex ſerie procul dubio legebatur: Μαργιτάτην.

1) In editis antiquior ſcriptura in recentiorem transmutata eſt. Cf. VV. DD.

2) Ex codice reponendum: Μαριανδυνὸς θ. — Μαριανδυνὸν, ω. Cf. VV. DD.

c. 541. l. 17. Μαρῖταιον, τ. Μαριταῖον. τ.
c. 542. l. 11. Μαρμαρυγαὶ, α. — λαμπηδόνας. M. α. — λαμπηδόνες.
— l. 17. Μαρμάρῳ κριόεντι, λ. Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι. λ.
— l. 19. Μάρμοιρον, λ. Μαρμαῖρον. λ.
c. 543. l. 9. Μαρσίπιον, β. Μαρσίππιον. β. [3])
— l. 16. Μαρυκᾶσθαι, α. — ἀναμάσασθαι. M. α. — ἀναμασσᾶσθαι. [4])
— l. 18. Μάρψαι, συλλαβῆν, κ. M. συλλαβεῖν, κ.
Μάρψειδ, κ. Μάρψεια, κ. [5])
c. 544. l. 5. Μάσθλη, τ. — μάσθλη Σοφοκλῆς — συνδείπνοις μάση μ. M. τ. — μ. Σ. — Συνδείπνοις. Μάση. μ. [6])
Μασίγδουπος, β. Μασίγδουπον, β.
c. 545. l. 3. Μαστάζεται, διαμάσαται. M. διαμασᾶται.
— l. 13. Μαστὴρ, ἐρεμνητής. M. ἐρευνητής.
Μαστῆρες, ζ. ἐρεμνῶντες. M. ζ. ἐρευνῶντες.
Μάστι, μ. Μάστις. μ. [7])
c. 546. l. 4. Μαστίζων, μασόμενος, π. M. μασσώμενος. π. [8])

3) Cyr. Lex. Ms. Μάρσιππος. σάκκος, θυλάκιον, βαλάντιον.
4) Ex codice ſcribendum: ἀναμασᾶσθαι.
5) Memoria Muſurum feſellit, nam particula δὲ ex verſu Homerico (Il. O. 137.) adhaeſit:
Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
Reponendum itaque: Μάρψει δ'. κ. Cf. VV. DD.
6) Unita fecrevit. Cf. VV. DD.
7) Servanda eſt codicis ſcriptura, ſerie jubente.
8) Scriberem: μασώμενος. auctoritate codicis.

c. 546. l. 6. Μάστιξ, Φραγέλιον.	M. Φραγέλλιον.
— l. 17. Μασύντεις, π.	Μασύντης. π.
c. 547. l. 3. Μασχάλην, α. — ἐμπεπτωκότες — εἰώθησαν γὰρ λ.	M. α. — ἐμπεπωκότες — εἰώθεσαν, καὶ λ. [9]
— l. 12. Μασχάλην, τ. — σχ. σαντας π.	Μασχαλᾶν. τ. — σχάσαντας π. [10]
— l. 15. Μασχαμνὸν, Φ.	M. Φ. [11]
— l. 19. Μασχαλίσματα, Φ. — ἀκροτηριάσαν — καὶ τὰ τῶν ε.	M. Φ. — ἀκροτηριάσαντες — καὶ τὰ τῶν ε. [12]
c. 548. l. 3. Μασχαλιστὴρ, δ.	Μασχαλιστήρ. ὁ δ. [13]
— l. 10. Μάταϛ, δ.	Ματαιᾷ. δ. [14]

c. 548.

9) Emendationem ἐμπεπωκότες typotheta non advertit; mendam codicis VV. DD. poſtea correxerunt. Ultima ex mala interpretatione correxit, textus enim, prouti in codice legitur, nullius mutationis indiget; a ſequentibus diſtinguenda ſunt: ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην. quae praecedentem ſenarium ſpectant, ejusque explicandi cauſa adjecta ſunt. Sequitur: εἰώθεσαν γὰρ λέγειν· Μασχάλην α. Cf. VV. DD.

10) In σχ. σαντας litteram expunxit. Gloſſam male correxit; ſcriptio codicis conducit ad Μασχαλᾶν, cui et ſeries repugnat. Veriora forte tempus deteget.

11) VV. DD. Μασχαλινόν. Φ. optime reſtituerunt. Permutatio litt. μ et ν cum λι, in hoc codice ſatis obvia, ex quadratarum forma, ut alibi monui, deducenda eſt.

12) In verbis: καὶ τὰ τῶν. mendam ejusque correctionem (τὰ / τῶν) juxta ſe collocatas habemus; tollatur vitium, et retineatur cum Salmaſio emendatio ſuperſcripta. Cf. VV. DD.

13) Articulum interpretationi praemiſit.

14) Muſarum antiqua archetypi ſcriptura confudit; reponendum: Ματᾷ. plaudentibus VV. DD.

c. 548. l. 16. Ματαίσσει, μαραίνει.	M. μωραίνει.
— l. 23. Ματρίους, τ. ἀβελτήρους.	M. τ. ἀβελτέρους.
c. 549. l. 3. Ματήγετον, ε.	Ματήγετον. ε. [15]
— l. 11. Ματρόξενος, τ. Ματρύλιον, τ.	Ματροξένους. τ. Ματρύλλιον. τ.
— l. ult. Ματθαῖος, δ. — δῶμα θ.	M. δ. — δ. θ. [16]
c. 550. l. 6. Ματτυεῖς, ἡ μ. Ματωθῶν, ο.	M. ἡ μ. [17] Μὰ τὼ θῶν. ο.
— l. 12. Μαῦδι, λ.	Μαῦδιν. λ.
— l. 14. Μαυρὶς, μ. — μισθητὸν ποιοῦσα.	M. μ. — μισθῷ τι π. [18]
c. 551. l. 3. Μάχαιρα, ξ. — ἡ π ζώνη, κ.	M. ξ. — παραζώνη. κ.
— l. 10. Μαχαῖν, τ.	M. ἀντὶ τ. [19]
— l. 16. Μαχηαμένω, μ.	Μαχεσσαμένω. μ. [20]

15) Cf. VV. DD. qui mendam erudite correxerunt.

16) Lectionem codicis exhibent Gloſſae Mss. N. T. ex codice Marino: Ματθαῖος. δεδωρημένος. Ματθίας. δῶμα θεοῦ. Cf. VV. DD. qui δῶμα in δόμα mutarunt. An igitur a Lexicographorum doctiſſimo ejusmodi nugulae interſeruntur? Credant alii.

17) Lineam voci ſubduxit, ſigno ÷ in margine adpoſito.

18) Lego: μισθωτὸν τ. *Mercenarii partes ſuſtinens, mulier mercenaria.* Mendoſam gloſſae ſcripturam VV. DD. correxerunt.

19) Praepoſitionem omiſſam innexuit.

20) Reponendum: Μαχησαμένω. Unde verſus (Il. A. 304.) ad quem reſpicitur, ita ſcribendus eſſet:

Ὡς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν.

Hodie legitur: μαχεσσαμένω. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 552. l. 1. Μαχλωσύνη, ἡ περὶ τα ἀφροδήσια [ωσή] κ.	Μαχλοσύνη. ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια κ. [1]
— l. 8. Μαψαΰραι, αἱ μάταιαι αἵμμαι ἢ κ.	M. αἱ μ. αἵμμοι ἢ κ. [2]
— l. 11. Μαψίδως, ματαίως, [μαψίφωνον.] Μαψ. φωνον, μ.	Μαψιδίως. μ. Μαψίφωνον. μ. [3]
— l. 19. Μεγαβύζιοι λ. — Μεγάβυζοι. μέγα δ.	M. λ. — Μεγάβυζοι, Μέγα δ. [4]
c. 553. l. 6. Μαγαίρω, Φ.	Μεγαίρω. Φ.
— l. 10. Μεγάλη Θ. — βένδην. Θρακικία γ.	M. Θ. — Βένδην. Θρακίαι γ.
c. 554. l. 2. Μεγαλόνια, υ.	Μεγαλόνοια. υ. [5]
— l. 4. Μεγαλουργίας, μ. ἐργασίας. [Μεγαλοῤῥήμοσύνη, μεγάλα, λαλόνων.] Μεγαλορήμων, ὑπερήφανος.	M. μ. ε. Μεγαλοῤῥήμων. ὑπερήφανος, μεγάλα λαλῶν.

1) Forte: ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ὁρμή, κ. Correctionem gloſſae typotheta neglexit.

2) Si Muſurus ſcripturam codicis intactam reliquiſſet, nemo forte ἄνεμοι conjeciſſet, at omnes ἄελλαι, quod genuinam Lexicographi ſcripturam eſſe cenſeo. Cf. VV. DD.

3) In priori gloſſa poſterioris correctionem ex margine delevit. In Μαψ. φωνον litteram eraſit; ſcriptum ſuſpicor: Μαψήφωνον.

4) Adnexa optime ſeparavit.

5) Cyrilli Lex. Ms. Μεγαλόνοια. ὑπερηφάνεια. μεγαλοφυΐα.

λῶν. καὶ Μεγαλοῤ-
ῥημοσύνη. 6)

ε. 554. l. 8. Μεγαλοφυείας, μ. — Μεγαλοφυΐας. μ.

— l. 17. Μεγαρέων δ. — σκόῤῥιδα, κ. — M. δ. — σκόροδα, κ.

— l. 21. Μεγαρικαῖς, σ. — καλίας π. — Μεγαρικαὶ σ. — Καλλίας π.

ε. 555. l. 1. Μεγασχηδὴ, μ. — Μεγασχιδεῖ. μ.

— l. 4. Μεγάσυρνος, ε. — κνήδω. — M. ε. — Κνίδω.

— l. 7. Μέγ' ἔξοχον, μ. ὑπερέχων. — M. μ. ὑπερέχον.

Μεγεῖραι, Φ. — Μεγῆραι. Φ.

Μεγείρας, Φ. — Μεγήρας. Φ.

Μέγειρεν, ε. — Μέγηρεν. ε.

— l. ult. Μεδέων, βασιλέων, ἢ φροντιζόντων. — M. βασιλεὺς, ἢ φροντίζων.

ε. 556. l. 1 Μεδεύων, β. παρὰ μηδεῖν — προνοεῖ, καὶ π. — M. β. παρὰ τὸ μέδειν — προνοεῖσθαι. καὶ πόλις. 7)

ε. 556.

6) Locum turbatum egregie et ſagaciter ordinavit; nam μεγάλα λαλόνων ex correctione (λαλόν$^{\omega\nu}$) pro μ. λαλῶν ad Μεγαλορήμων pertinet, et Μεγαλοῤῥημοσύνη ex alio gloſſario in margine adpoſitum erat, tanquam vox ab Heſychio praetermiſſa, quod et alibi factum vidimus. V. Μεγαλουργίας ſequentibus ob ſeriem poſtponenda eſſet.

7) Μεδεύων, βασιλεύων. eſt gloſſa in margine adjuncta, et male intruſa. Sequentia: παρὰ μ. ad fin. male a librario exſcripta, cum praeced. Μεδέων arcte connectenda ſunt. Pro βασιλέων in priori gloſſa legerem βασιλεύων. Scripturam Φροντιζόντων pro Φροντίζων compendio attribuo. Cf. VV. DD. qui aliter opinantur.

c. 556. l. 4. Μέδιμνον μέτρον ὅμοιον, ἢ σχοινίκων μή.
M. μ. ο. ἢ χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ. [8])

— l. 11. Μεδόμεθα, φροντίζομεν, ε.
Μεδώμεθα. φροντίζωμεν, ε.

— l. 16. Μέθαις, τοῖς σκεύεσι τ.
M. τοῖς σκεύεσι τ.

c. 557. l. 2. Μέθεν, ε.
M. ἢ ἐμέθεν. ε. [9])

— l. 8. Μεθέπεις, παραγίνει, κ.
M. παραγίνῃ. κ.

— l. 19. Μέθη, κ. — σκότασις ο.
M. κ. — σκότωσις ο.

— l. 27. Μεθίω, α.
Μεθείω. α.

c. 558. l. 6. Μεθ' ἑδόν; ε — τὸ κ.
M. ε. — τῷ κ.

Μεθομίλεων, ο.
Μεθομίλεον. ο.

— l. 11. Μεθόπωρον, μ. — θέρους.
M. ἡ μ. — θέρος.

— l. 13. Μεθόριον, τ. — διαχωρίζον τοῦ τ.
M. τ. — διαχωρίζον τοὺς δύο τ. [10])

— l. 21. Μεθύουσα, ἀλοιφὴ διάβροχον — πεπληρωμένην ε.
M. ἀλοιφὴ διάβροχος — πεπληρωμένη ε. [11])

c. 559.

8) Nullus dubito, quin in ὅμοιον numerus et μόδιος lateant, ut apud VV. DD. egregie obſervatur. Lumen forte adſperget locus ex codice Ms. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Romae a me exſcripto, ubi haec de *Medimno* leguntur: Μέδιμνος — παρὰ Κυπρίοις διαφόρως μετρεῖται. Σαλαμίνιοι, ἦγουν Κωνσταντιεῖς, ἑ μόδια μετροῦσι τὸν μέδιμνον. Πάφοι δὲ καὶ Σικελοὶ δ' μοδίους αὐτοὶ μετροῦσι. Atticorum medimnus ſex modios continebat; ita ut medimnus pro locorum ac gentium varietate varii quoque valoris et ponderis fuerit.

9) Gloſſam ſolito perſpicuitatis ſtudio interpolavit.

10) Optime ſcripſit; nam τοῦ oritur ex articuli compendio et β', cujus cum υ permutatio frequentiſſima eſt.

11) Interpretatio in quarto caſu adjuncta evidenter monſtrat, quod gloſſa olim ita ſcripta fuerit: Μεθύουσαν ἀλοιφῇ. Cf. VV. DD. qui poetae locum indagarunt.

c. 559. l. 2. Μεθώη, π. Μεθώνη. π.
— l. 4. Μειαγωγὸς, ο. — ἔριον τὸ λεγόμενον υ. M. ο. — ἱερεῖον τὸ ἐκλεγόμενον υ.
— l. 8. Μειδιᾷ, γελᾷ, μειδίασμα, γ. M. γελᾷ.
Μειδίασμα. γ. [12])
Μειδιθῶν, [γρ] γελῶν. M. γελῶν.
— l. 11. Μειζόντες, μ. Μειζῶντες. μ. [13])
— l. 15. Μείλια, μ. χαρίσματα. M. μ. χαρίσματα. σπαράγματα. δ. [14])
[Μειλίγματα,] ἀσπάργματα, δ.
— l. 20. Μειλίσσεο, Φιλοφρόνου, π. M. Φιλοφρονοῦ. π.
Μελισσέμ. ναι, π. Μελισσέμεναι. π. [15])
c. 560. l. 1. Μειλιχίῳ, γ. ἡδεῖα. M. γ. ἡδεῖ.
— l. 6. Μειλιχομετίδης, π. ἡδυγέλως, η. Μειλιχόμητις. ἡδύς. π. ἡδύγελως. η.
Μειζοβάρβαρος, ο. — οὔτ' ἔλλην — ἔχων. Μιξοβάρβαρος. ο. — οὔθ' Ἕλλην — μετέχων.
— l. 14. Μειόφρων, ἐλάφρων. κ. M. ἐλαφρὸς, κ.
— l. 20. Μείραξ, παῖς. [μῦς μήν.] M. π. [16])

c. 560.

12) Unita divisit. In sequenti glossa compendium γρ. (i. e. γράφεται) ex margine intrusum delevit.
13) Retinenda procul dubio scriptura Μείζοντες pro Μύζοντες, scriptione ob pronunciationem paululum immutata. Cf. VV. DD.
14) Violenta Musuri ratione reprobata, textum codicis servemus integrum; in ἀσπάργματα sola litt. σ. ejicienda videtur, ut ἀπάργματα legatur, quod et Heinsio olim placuit. Cf. VV. DD.
15) Litteram erasit.
16) Nova procul dubio in μῦς μήν glossa latet, quam alii detegant.

c. 560. l. 24. Μελαγκόρυφοι, ο. — ἄμεινω δ.
Μ. ο. — ἄμεινον δ.

c. 562. l. 8. Μελάμπελος, π.
Μελάμπεπλος. π. [17])

— l. 12. Μελάμφυλος, ἡ Σ.
Μελάμφυλλος. ἡ Σ.

c. 563. l. 5. Μελάνθει, ἡρ. θρια τ.
Μ. ἠρυθρία τ. [18])

— l. 14. Μελάντιος, χ. — χοιράδαι, η.
Μ. χ. — χοιράδες, η.

c. 564. l. 1. Μελαιδῆνος, κ. — μελεδῶναι, α.
Μ. κ. — μελεδῶνες, α.

— l. 18. Μελείην, τ. — μελείας — δένδρεα. Μελείησι, δ.
Μελίην. τ. — μελίας — δένδρον. Μελίησι. δ.

— l. 12. Μελερὸν, μ.
Μαλερόν. μ. [19])

— l. 25. Μέλημα, ο. — φροντίζει, α.
Μ. ο. — φροντίζοι, α.

— l. ult. Μελιρύτοισιν, ε. — μελίρυτον, η.
Μελιῤῥύτοισιν. ε. — μελίῤῥυτον, η.

c. 565. l. 6. Μέλιγγας, ὁλοιτόπαις θ. — ἐκ τοῦ τ.
Μέλιγγας. ὁλοί. τόπους. θ. — ἐκ τούτου τ. [20])

c. 565.

17) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit, et ſpiritum mutavit.

19) Cf. VV. DD. qui lectionem codicis reſcribendam voluerunt. Duae nempe pronunciationes ſunt, μαλερὸν et μελερὸν, poſteriorem ſeries hoc loco requirit.

20) Quid hac correctione cogitaverit, certe non perſpicio. Mutata codicis ſcriptura, dubium ipſi aliquod reſiduum fuiſſe videtur, nam textui codicis lineam ſubjecit, et in margine ſignum + adpinxit. Correctionem typotheta male poſuit, ipſi enim editum ὁλοιτόπους debetur. V. ὁλοιτόπαις, ut in impreſſis, ſic et in codice ſpiritu deſtituta eſt.

c. 565. l. 16. Μέλι ἔοικε, με ο.	Μελιέοικε. μέλιτι ο. [1])
— l. 20. Μελιηδὲς, μ. — μελιηδέως, δ.	M. μ. — μέλι ἡδύ. δ. [2])
Μελιηδέος, ἡδύτατος, γλυκύτατος.	M. ἡδυτάτου, γλυκυτάτου.
Μελιηδῆς, μ.	Μελιηδοῦς. μ.
— l. ult. Μελιήως, ὥσπερ μ.	Μελίη. ὥσπερ μ. [3])
c. 566. l. 1. Μελίκακι, σκεύασμά τι βρωτὸν δ.	M. σκευάσματι βρωτῷ, δ. [4])
— l. 12. Μέλισσα, ο. — ἐστιν μέρος δραγμῆς.	M. ο. — ἐστι μέρος δραχμῆς.
— l. 16. Μελίσσιον, οἱ σμῆνες.	M. τὸ σμῆνος.
Μελισσέμεν, π. πείπειν, π.	M. π. παρπεῖν, π. [5])

c. 566.

1) Retinenda est codicis scriptura, postremis tantum emendatius ita scriptis: Μέλι ἔοικε. μέλιτι ὅμοιον ἐστί. Vitiosum ὅμοιε compendiis attribuendum est. Cf. VV. DD.

2) Duplex erat Grammaticorum scribendi ratio: Μελιηδὲς a simplici μέλι deductum scribebatur Μελιήδὲς, compositum vero ex μέλι et ἡδὺς Μελιήδές. Posterioris scripturae exemplum μελιηδέως pro μελιήδέως male à Musuro sollicitatum est.

3) Glossa ad Poetam (Il. N. 178.) spectat:
Νύξ, ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς.
Scribendum itaque: Μελίη ὥς. ὥσπερ μελίη. ε. Cf. VV. DD.

4) Emendatio Casauboni auctoritate codicis probatur. Cf. VV. DD.

5) Ita Musurus errore calami pro παρειπεῖν, quod et in editis repositum est. Aliquis forte ex compendio (πειπειν) vitium codicis deduceret, cui quidem non refragabor; suspicor tamen, quod πείθειν prima scriptura fuerit.

a 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1.

b 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1.

c 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1.

d 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1; Ibn Ḥajar, *Iṣābah*, 1/1.

e 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1; Ibn Ḥajar, *Iṣābah*, 1/1; Ibn 'Abd al-Barr, *Istī'āb*, 1/1.

f 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1; Ibn Ḥajar, *Iṣābah*, 1/1; Ibn 'Abd al-Barr, *Istī'āb*, 1/1; Ibn al-Athīr, *Usd al-Ghābah*, 1/1.

g 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1; Ibn Ḥajar, *Iṣābah*, 1/1; Ibn 'Abd al-Barr, *Istī'āb*, 1/1; Ibn al-Athīr, *Usd al-Ghābah*, 1/1; al-Dhahabī, *Siyar*, 1/1.

h 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1; Ibn Ḥajar, *Iṣābah*, 1/1; Ibn 'Abd al-Barr, *Istī'āb*, 1/1; Ibn al-Athīr, *Usd al-Ghābah*, 1/1; al-Dhahabī, *Siyar*, 1/1; al-Ṭabarī, *Tārīkh*, 1/1.

i 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1; Ibn Ḥajar, *Iṣābah*, 1/1; Ibn 'Abd al-Barr, *Istī'āb*, 1/1; Ibn al-Athīr, *Usd al-Ghābah*, 1/1; al-Dhahabī, *Siyar*, 1/1; al-Ṭabarī, *Tārīkh*, 1/1; al-Bayhaqī, *Dalā'il*, 1/1.

j 1/2 Ibn Hishām, *Sīrah*, 1/1; Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 1/1; Ibn Kathīr, *Bidāyah*, 1/1; Ibn Ḥajar, *Iṣābah*, 1/1; Ibn 'Abd al-Barr, *Istī'āb*, 1/1; Ibn al-Athīr, *Usd al-Ghābah*, 1/1; al-Dhahabī, *Siyar*, 1/1; al-Ṭabarī, *Tārīkh*, 1/1; al-Bayhaqī, *Dalā'il*, 1/1; al-Suyūṭī, *Khaṣā'iṣ*, 1/1.

c. 570. l. 24. Μεμέρα, μ. Μέρμερα. μ. [12])

c. 571. l. 18. Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος. M. ἐγκαταλελειμμένος.

— l. 22. Μεμορυχμένα, μεμολυμένα — μεμολυσμένα — ἠσβολουμένα, μ. M. μ. — μ. — ἠσβολημένα, μ. [13])

c. 572. l. 1. Μεμυαλομένα. Μεμυαλωμένα. [14])

— l. 4. Μεμυθεῖσθαι, ε. Μεμυθῆσθαι. ε.

— l. 20. Μεμωμημένον, καταφρονημένον. M. καταπεφρονημένον. [15])

c. 573. l. 3. Μενέκτυπος, ὁ μηψοδεής. M. ὁ μὴ ψοφοδεής.

— l. 7. Μενεπτόλεμος, κ. — καὶ χάρμης. M. κ. — καὶ Μενεχάρμης.

12) Is. Voſſius, ſeriem ubique ſecutus, ſcripturam codicis divinavit; μέρμερα, quod in fine additur, correctio eſt ex margine. Cyr. Lex. Ms. Μέρμερα. μερίμνης ἄξια. χαλεπά. Cf. VV. DD.

13) A typotheta habemus μεμολυγμένα, quod VV. DD. in devia deduxit. Sequens μεμολυσμένα praecedentis μεμολυμένα emendatio eſt, ejusque loco ſubſtitui debet.

14) Cf. VV. DD. qui ex Cyrillo correctionem Muſuri probant, nam editum Μεμυλωμένα mendum typothetae eſt. Fuit aliquis, ut ex variis locis apparet, ſequionis aevi grammaticus, qui gloſſarium Heſychii locupletavit, illudque vocabulis, quae a Lexicographo praetermiſſa credidit, adauxit: haec vocabula, ut plurimum, ſine interpretatione adſcripta fuiſſe videntur. Gloſſam, quam hic habemus, inter ejusmodi Paralipomena referendam eſſe cenſeo.

15) Cyr. Marinus: Μεμωκημένον. κατεψευσμένον, διαβεβλημένον, κατεγνωσμένον. Mox: Μεμωκημένοι. καταπεφρονημένοι. Nihilominus tamen Heſychii lectionem ſervandam eſſe exiſtimo. Cf. VV. DD.

c. 573. l. 9. Μενέων, δ. προθυμιῶν μενθῆρι φροντίς.	M. δ. προθυμιῶν. Μενθηρίσα. φροντίσα.[16]
— l. 14. Μεννοεικέα, πολλῆ π.	Μενοεικέα. πολλήν. π.
Μενόει, καὶ ἄφατον τ.	Μενοεικέα ἄκρατον. τ.[17]
Μενοίν., φ.	Μενοινᾶ. φ.[18]
— l. 20. Μενοίνει, προθυμεῖ, φ. βούλει.	Μενοινᾶ. προθυμεῖται, φ. βούλεται.[19]
— l. 25. Μένος, ι. — νοῦν ψιλή.	M. ι. — νοῦς, ψυχή.
c. 574. l. 5. Μενωνίδαι, τ. — ἐκ μένων ἰδίων — ἐξωστρακιῶθη.	M. τ. — ἐκ Μένωνος ἰδίων — ἐξωστρακιδῆναι.[20]
— l. 8. Μεραὶ, ποταμόν.	M. ποταμός.
— l. 11. Μέρεια, φ. μέρη ἐνδεκατριάδων σ.	M. φ. μέρος ε. σ.[21]
c. 575. l. 4. Μέροπες, α. — προφαέθοντος κωοῦ λ.	M. α. πρὸ Φαέθοντος Κώου. λ.
— l. 17. Μεσαίχμιος γ. — — πολέμων α.	M. γ. — πόλεμον α.

c. 576.

16) Unita bene ſejunxit, at male correxit; legendum ſuſpicor: Μενθῆρ. ἡ Φροντίς. Unde Suidae Μενθῆρες. αἱ Φροντίδες.

17) Lexicographus reſpicit locum Poetae (Od. E. 166.) ubi haec Calypſo ad Ulyſſem:

Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.

Muſurus ἄφατον in ἄκρατον bene mutaſſe videtur. Emendari quoque potuiſſet: Μενοεικέα. Φατόν. τ. *vinum celebre*. Videant eruditi.

18) Exitum vocis delevit; ſcriptum videtur: Μενοίνει.

19) Scripturae προθυμεῖ — βούλει neminem moveant, nam ex compendiis natae ſunt.

20) Vera lectio ob oculos jacet, quam Muſurus ſaltavit; legendum aut ἐκ Μενωνιδίων, aut ἐκ Μενωνίδων. In ultima voce compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.

1) Gloſſam integram exſcripſi, quoniam edd. recentt. turpis macula inerat, quam Alberti bene diluit. Cf. VV. DD.

c. 576. l. 6. Μεσαύχενες, Α. διὰ τὸ μ̄ γραπτέον. Μεσαύχενες, ο. — πεζεῖ παρεβάλλοντο — ἐν τῷ Φιλοξένῳ σύρῳ. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ̄ γρ Δεσαύχενες, κ.

M. A. — διὰ τοῦ σ̄ γραπτέον Μεσαύχενες, ο. — π. π. — ἐν τῷ Φιλοξένου Σύρῳ. ἔνιοι δὲ δ. — κ. [2])

— l. 18. Μεσημβρία, τ. — νότου μ.

M. τ. — νότου μ.

— l. 20. Μεσηρεύειν, τὸ μὴ δ' ἑταίροις σ.

M. τὸ μηδετέροις σ.

c. 577. l. 5. Μεσογάστορα ναῦται. τ.

Μεσογάστορα ναύται. τ.

Μεσόγ.ος, γ.

Μεσόγειος, γ. [3])

— l. 11. Μεσόδμαι, κ. — διαστήματα.

M. κ. — δ.

Μεσόδμα, γυμνή.

M. γ.

— Μεσόδμη, ξ.

M. ξ. [4])

— l. 17. Μεσοκουράδες, υ. — κουρᾶν.

M. ο. — κουρᾶς.

c. 578. l. 3. Μεσομφάλους, Φιάλαι ἰὼν ο.

M. Φιάλαι. Ἴων Ο.

Μεσονάιολοι, ε.

Μέσον ἄϊολοι, ε.

— l. 7. Μεσοπαγὲς, ε. — πεπηγὸς τ.

M. ε. — πεπηγὸς τ.

2) Disjuncta bene copulavit, male vero διὰ τὸ μ̄ in διὰ τοῦ σ̄ mutavit; ſcriptiones enim, quarum Lexicographus meminit, primam tantum litteram adtinent. Reponendum ergo: διὰ τοῦ μ̄. Locum πεζεῖ π. codex inſuratum relinquit. In ultimis typotheta compendium γρ male per γράφεται reddidit; ſcribendum: γράφουσι. Cf. VV. DD.

3) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Μεσόγηος.

4) Interpoſita: Μεσόδμα, γυμνή. cum proxime praeceſſerint, ſponte a typotheta omiſſa videntur.

c. 578. l. 7. Μεσοπαλὲς, κραδενόμενον ε. — M. κραδαινόμενον ε.

Μεσόπερα ἦν, μ. — τὸ π̄ α. — M. μ. — τῷ π̄ α.

c. 579. l. 1. Μέσπηλα, φ. — Μέσπιλα. φ. [5]

— l. 9. Μεσαύχενες, οἱ μέσον τ. — M. οἱ ἀπὸ μέσου τ. [6]

— l. 11. Μεσσηγὺς, μ. — χήμαιρα, τ. — M. μ. — χίμαιρα. τ.

Μεσσηὺς, κ. — Μεσσηΐς. κ.

— l. 15. Μεσσήνη, ἡ ἀρινή. — M. ἡ Ἀρήνη.

c. 580. l. 5. Μεσυΐ, ε. — Μέσυϊ. ε.

— l. 11. Μέστακα, τ. — M. ἢ μάστακα. τ. [7]

c. 581. l. 4. Μεταγνώθη, μετανεπ. θη. — M. μετανεπείθη. [8]

Μεταδαάσομαι, μ. εὐχηθήσομαι. — M. μ. εὐωχηθήσομαι.

— l. ult. Μεταιχμ.˙, μ. — Μεταιχμεῖ. μ. [9]

c. 582. l. 5. Μετὰ κλέος ἥκετ' α. — κλίδωνα — παρουσίας η. — Μετὰ κλέος ἵκετ' A. — κλήδονα — παρούσης η. [10]

— l. 12. Μετακέκκω, ἡμέραι μεθ' ἑορτῶν ε. — Μετακοκκώ. ἡμέραι μεθεόρτων ἡ ε.

— l. 18. Μεταλαβεῖν, ταλαχεῖν, μεταςχών. — M. μεταλαχεῖν, μεταςχεῖν.

c. 583. l. 1. Μεταλέσβιον ὀδὸν, τ. — Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. τ.

c. 583.

5) Gloſſae botanicae Mss. ex cod. Marino: Μέσπηλα. καρπὸς δένδρου ὅμοιον κνηδίου. Forte: ὅμοιος κνιδίῳ. *Fructus grano Cnidio ſimilis.*

6) Praeſtat codicis lectio; ſubintelligitur κατὰ τό.

7) Scripturam inſolitam per ſolenniorem explicavit.

8) In poſteriori voce litteram expunxit.

9) Exitum vocis delevit.

10) Editum παρούσην mendum typ. eſt; reponendum παρουσίας. Cf. VV. DD.

— l. 9. Μετάλλεις τὶς, γὴ τίς.	Μεταλλῆτις. γῆ τις.
— l. 12. Μεταλλοιον, μῦρον A. — Φερεκράτης ἐν τῇ πετάλῃ.	Μεταλλειον μύρον. A. — Φερεκράτης ἐν τῇ Π.
c. 584. l. 6. Μεταμορφοῖον, τ.	Μεταμορφοῖ. τ.
— l. 8. Μεταὶμίμων, π.	Μετ᾽ ἀμύμονας. π. [11])
— l. 19. Μετανίπτρον, ἡ μετανιπτρὸν, ἡ μ. — ἐπαννίψονται δ.	M. ἡ μετανιπτρὶς. ἡ μ. — ἐπὰν νίψωνται δ. [12])
c. 585. l. 14. Μεταπρίκτους, α.	Μετ᾽ ἀπρήκτους. α.
— l. 17. Μεταψέρων, μ.	Μεταψαίρων. μ.
c. 586. l. 5. Μετεξέτεροι, ὁ η. — ἔνιοι μεταιωρίζει, υ.	M. ὁ η. — ἔνιοι. Μετεωρίζει. υ. [13])
— l. 9. Μετέπρεπεν, ἐκτρέπισεν.	M. εὐτρέπισεν. [14])
Μετερυθμώμενα, μ.	Μετεῤῥυθμωμένα. μ.
— l. 20. Μεταιωριθήσονται, υ.	Μετεωρηθήσονται. υ.
Μετέχμιον, ὁ μ.	Μεταίχμιον. ὁ μ. [15])
c. 587. l. 3. Μετ᾽ ἤχους, μετὰ κραυγῆς.	Μετ᾽ ἤχου. μ. κ. [16])

11) Optime correxit; compendium in fine neglectum fuit. Cf. VV. DD.

12) Scribendum: Μετανίπτρον ἢ Μετανιπτρόν. Varietas in ſolo accentu conſiſtit.

13) Conjuncta diviſit.

14) Legendum ſuſpicor: ἐκπρεπὴς ἦν. Videndi VV. DD. qui ſimili fere modo cogitarunt.

15) Cyr. Lex. Ms. Μεταίχμιον. ὁ μεταξὺ δύο Φαλάγγων τῶν πολεμούντων τόπος. Scriptura codicis ob ſeriem conſervanda eſt.

16) Interpretationi alia vox ſuperſcripta erat, quam Muſurus delevit.

c. 587. l. 14. Μετοίκιον, τ. — δραγμὰς ί. τ.
Μέτοικοι, ο. — δραγμὰς ιβ΄ τ.
M. τ. — δ. δέκα τ.
M. ο. — δ. δώδεκα τ.

c. 588. l. 22. Μέτρια, εὐθηναι ἄρχοντες γ.
M. εὐθύναι α. γ.

c. 589. l. 4. Μὴ ἂν, α. — οὐ. μὴ ἀπώσῃ.
M. — οὐ.
Μὴ ἀπώσῃ. [17])

— l. 8. Μὴ δαζεόθουρον ἄρημα, μὴ δὲ ἐντρεπούντων πηλίκον ἀέρα.
Μὴ δ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα. μὴ δὲ ἐντρέπου τὸν πηδητικὸν Ἄρη. [18])

— l. 14. Μὴ δαπανῶμεν, μηδ' εἰς δαπήνων ε.
Μήδεα, β. ἐμπυρίδι βουλεύεται γένοιτο.
Μήδεά τ' ἀνδρῶν, καὶ τὰ αἰδοῖα μήδεα τεξερύθλα ἢ κυσὶν ἅμα δάσους.
Μὴ δ' ἀπανῶμεν. μηδ' εἰς ἀπήνων ε. [19])
M. β. Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν. καὶ τὰ αἰδοῖα. Μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι. [20])

c. 590. l. 3. Μὴ δὲτ' ἀρωνῆ, μὴ δὲ βοηθήσῃ.
M. μ.

c. 590.

17) Bene ſejunxit. Cum poſteriori gloſſa conferantur, quae ſupra ad v. Μεμυαλωμένα monui.

18) Docte et egregie emendavit; illaeſa tamen codicis ſcriptura, reponi poſſe arbitror: Μηδ' ἄζεο — μηδ' ἐντρέπου τ. Saepius enim, ut alibi monui, particulae compoſitae in libris ſcriptis disjunguntur. Cf. VV. DD.

19) Kuſteri emendatione nil certius videtur: Μὴ δαπανῶμεν. μηδ' εἰς δαπάνας ε. Cf. VV. DD.

20) Inſigne hic librariorum inſcitiae exemplum videmus; neceſſe autem eſt, ut gloſſae Homericae ob frequentiora vitia, quibus eas ubique obrutas offendimus, ex pervetuſto et corroſo codice enotatae fuerint. In iis corrigendis Muſurus ſumma dexteritate uſus eſt, a nobis ob doctrinam et ingenium merito ſuſpiciendus.

c. 590. l. 3. Μὴ δὲ ταραῶντες, μ.

— l. 12. Μηδιᾶ, γελᾶ καὶ ὄνομα ἡρόϊδος.

— l. 21. Μηδινεὺς, μηδεὺς παρ᾽ αἰμηδοτιοῦν. Μηδαπλῶς. παρὰ δὲ Λ.

— l. 23. Μὴ ἐφικνεύμενοι, μὴ καταλαμβάνουσι.

c. 591. l. 2. Μήνη, β. Μηκάδες, [ἢ] αἱ μ. — αἶγαι, ἢ κ.

— l. 8. Μηκεδανὸν, μικρόν.

— l. 14. Μῆκος, δέπορ ἄρτελις α.

— l. 19. Μήκωνες, π. — πίνης π.

c. 592. l. 2. Μῆλα, κ. — ἐπικρατίαν δ.

— l. 11. Μηλοβότειρες, π.

— l. 19. Μήλοπα, μηλοειδὲς τ.

Μὴ δὲ ταραωνοῦντες. μ. [1])

Μειδιᾶ. γελᾷ. καὶ ὄνομα ἡρωΐδος, Μήδεια. [2])

M. Μηδεὺς παρὰ μὲν Δωριεῦσι μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς. παρὰ δὲ Λ. [3])

M. μὴ καταλαμβάνοντες.

Μηνεῖ. β.

M. αἰ μ. — αἶγες, ἢ κ.

M. μακρόν.

Μῆκος δ᾽ ἔπος Ἀρτεμισ α.

M. π. — πίννης π.

M. κ. — ἐπικράτειαν δ.

Μηλοβοτῆρες. π.

M. μηλοειδῆ τ. [4])

1) Ambae gloſſae eruditorum opem exſpectant, nam emendatione Hemſterhuſii a VV. DD. prolata minime adquieſcendum puto.

2) Muſuri additamento hic minime opus eſt, nam, ſervata codicis ſcriptura, unicuique perſpicuum erit, quod interpretatio diverſas adtingat ſcripturas. In ultimis: καὶ ὄνομα ἡρόϊδος. nugatorem et marginem ſubodoror; mira eſt quoque nominis ſcriptura cum duplici accentu.

3) Disjuncta compoſuit, et lacunam ex ingenio ſupplevit. Gloſſam, ſervatis ed. Albertinae uncinulis, ita exarandam eſſe arbitror: Μηδινεύς. Μηδεὺς, παρὰ .....[Μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς.] παρὰ δὲ Λ. Cf. VV. DD.

4) Litteram erafit; ſcriptum ſuſpicor: μηλοειδής. Caſus obliquus caſu recto exponitur.

c. 593. l. 3. Μηλοσόη, θ. — ῆς π. — M. σ. — ῆς τα π.

— l. 6. Μηλόταμ, π. — Μηλώταμ. π.

— l. 11. Μήλ. θρα, β. — Μήλωθρα. β. [5])

— l. 19. Μηλῶσαμ, τ. — καθῆναμ — χάλκιον. — M. τ. — καθεῖναμ — χαλκεῖον.

c. 594. l. 3. Μὴ μὲν δὴ κ. — ἐναγιάζουσι τοῖς ἀπεγραμμένοις. — M. — ἐναγίζουσι τοῖς ἀπηγξαμένοις.

— l. 11. Μήνη, σ. — μήνης ἔμμονος καὶ περιτεταμένη ὀργή. — M. σ. — μῆνις, ε. — ὀργή. [6])

— l. 16. Μήνιγξ, ὑμὶν τ. — M. ὑμὴν τ. [7])

c. 595. l. 5. Μηνίσκοι, τ, — πέταλα τετραχήλια — περιδέραια, [περιτραχήλια.] — M. τ. — πέταλα περιτραχήλια — περιδέραια. [8])

— l. 12. Μηνυθῆναμ Βούλεθαμ. μηνύεταμ, μ. — M. Βούλεθαμ. Μηνύεταμ. μ. [9])

5) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Μήλεθρα. Aldinae Μήλοθρα a typ. eſt. Cf. VV. DD.

6) In Ald. ἔμμος culpa typ. Pro περιτεταμένη ſcribendum eſt παρατεταμένη. *Ira in longum protenſa diuque nutrita.* Menda a πτετ. originem ducit. Cyrilli Lex. Ms. Μῆνις. χόλος. σπότος. ὀργὴ ἐπίμονος, παρὰ τὸ μένειν. Cf. VV. DD.

7) Vitioſe quoque Cyr. Lex. Ms. Μήνιγξ. οὐ μὴν τ.

8) Correctionem περιτραχήλια ex margine adnexam bene exclusit. Corruptum τετραχήλια oritur ex πτρ. Cyr. Lex. Ms. Μηνίσκους. περιδέραια, περιτραχήλια. Steph. et Th. Μηνίσκους. περιτραχήλια, μανιάκια. Cf. VV. DD.

9) Unita ſecrevit; gloſſas transpoſitas eſſe ſuſpicor.

c. 595. l. 19. Μηονὶς, Λ. μην.ία — λυδή.
M. Λ. Μηονία — Λυδία. [10])

— l. 21. Μὴ ὅτι, μή τι γε μὴ οὖσα δίκη, ο. — οὐκ οὖσαι δίκαι μὴ οὖσαι.
M. — οὖσαι. [11])

c. 596. l. 3. Μὴ πά.χυ, μ.
Μὴ παραζήλου, μὴ ὁμοιοπαθεῖς.
Μὴ παραρύεις, μ.
Μὴ πάγχυ. μ. [12])
M. μὴ ὁμοιοπαθῆς.
Μὴ παραρυῆς. μ. [13])

— l. 9. Μὴ πίσει ἐμοὶ, μὴ ἐπίσει ἐμοί.
Μὴ πίσειέ μοι. μὴ ἐπίσειέ μοι.

— l. 13. Μήρινθος, δ. — σπάρτης β.
M. δ. — σπάρτος, β. [14])

— l. 20. M. ρικίζει, μ.
Μηρυκίζει. μ. [15])

c. 597. l. 8. Μῆστορ, β. — Φρόνιμος μήστωρ μέν.
Μήστωρ. β. — Φρόνιμος. μήστωρ μέν. [16])

10) In μην.ία. litteram delevit.

11) Haec in editis bene diſtributa ſunt. Vitium Aldinae κ δίκαι oritur ex litura, quam typotheta male capiebat; librarius enim κίκαι exaraverat, cui poſtea correctionem negligentius illevit, ut κ voci praefixum videretur. Male ergo ab Alberti καὶ inſeritur; cum Heinſio potius ita diſtinguendum eſſet: οὐκ οὖσαι δίκαι, μὴ οὖσαι. Cf. VV. DD.

12) Foeda interpolandi inpetigine titillatus litteram expunxit; ſcriptum erat: πάνχυ. antiqua archetypi ſcriptione, quam et ſeries requirit. Typotheta deinde γ pro ρ habuit, unde Ald. πάρχυ.

13) Cyr. Lex. Ms. Μὴ παραῤῥυῆς. μὴ παραπέσης, μὴ ἐπιπέσης, μὴ ἐκπέσης. Cf. VV. DD.

14) Idem: Μηρύνθιος. σπάρτος. Infra: Μίρυνθος. σχοινίον.

15) Litteram delevit; ſcripturam Μηρικίζει, ſeries poſtulat.

16) Adjectum μήστωρ μὲν gloſſae emendatio eſt ex margine. Particula μὲν correctionibus vulgo adnectitur. Cf. VV. DD.

c. 597. l. 8. Μήστοραι φ. Μήστορες α.
Μήστωραι φ. Μήστωρες α.

— l. 15. Μὴ τέκταινε, μὴ ἐργάζου. Μὴ κατασκευάζει, [μὴ κατὰ] μητέραι ϑ.
M. μὴ ἐργάζου, μὴ κατασκευάζε. Μητέραι ϑ. [17])

c. 598. l. 1. Μητιέται, ὁ εἷς τέχνητεις σ.
M. ὁ εἷς τεχνίτης σ. [18])

— l. 5. Μήτη, βουλή.
Μήτι. βουλῇ.

— l. 7. Μητιόωσαι, φ. βουλομένη.
M. φ. βουλευομένη.

— l. 12. Μητιχουτεμένος, ε.
Μητίχου τέμενος. ε.

— l. 15. Μητέραι, ε. — σολ.ών, ω.
M. ε. — Σολέων, ω. [19])

— l. 21. Μητροπάτορος, τ.
Μητροπάτωρ. τ. [20])

c. 599. l. 1. Μητρὸς, ἐρινύες α. — εὐξαμένη ε.
Μητρὸς Ἐρινύες. α. — εὐξαμένην ε.

— l. 3. Μητρωΐαι, μ.
M. καὶ μήτρωες. μ. [1])

— l. 10. Μηχαναὶ, τ. — ὄργανά τι μ.
M. τ. — ὄργανά τινα μ.

— l. 14. Μηχανοράφος, κ.
Μηχανορράφος. κ.

— l. 18. Μήχας, μ.
Μῆχος, μ.

c. 599.

17) Locum bene ordinavit. Cyr. Lex. Ms. Μὴ τέκταινε. μὴ ἀποσπέπταζε. Forte: ἀποσκεύαζε.

18) Ex Homero ſcribendum: Μητιέτα Ζεύς. τ.

19) Litteram delevit; ſcriptum videtur: σολῶν. Vitioſum Μητέραι, oritur ex compendio Μρα, quod et Μητέραι et Μήτραι deſcribi poteſt. A librariis ubique fere Μήτραι pro Μίτραι ſcribitur, ſic Steph. et Th. Lex. Ms. Μήτραι. ἀνάδημα. ζώνη. Alterius ſcripturae rarum exemplum exhibet Cyrill. Marinus: Μίτραι. διάδημα. ζώνη.

20) Articulum ex Il. Λ. 224. fini vocis adhaeſiſſe ſuſpicor: Μητροπάτωρ, ὃς τίπτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.

1) Formam ſolenniorem adjecit. Cf. VV. DD.

c. 599. l. 23. Μιαιμάχαιραι, τ. — κ. πονκουραὶν μιαιμάχαιραι ε.

Μιάνδρος, π.

Μιαλόχμη, οὐ τρέφει ἀγριθάκους.

c. 600. l. 3. Μιαραὶ η. — κατοιχουμένων α.

— l. 8. Μιάστωρ, μ. λυμαίων.

Μιᾶ, χελιδὼν π. — ἐμβάλλειν ε.

— l. 22. Μιγέωσιν, μ.

— l. 23. Μιδάθεος, οἱ ὑπόμιδα β. — ἐκτετιμεῖθαι λ.

c. 601. l. 6. Μιηνῆ, βάψει, μολύνει, ἐυπώσει.

Μισχθόνος, τ.

— l. 10. Μίθρος, ἢ μ. συνζευγνυμένους.

— l. 14. Μικράττα, μικρατινά.

Μικρολόγος, α. — εἰδώλω φ.

M. τ. — κηποκουραὶν μιαιμαχαίρα ε. [2])

Μιάνδρος. π.

Μία λόχμη, ο. — α. [3])

M. η. — κατοιχομένων α.

M. μ. λυμεών.

Μία χελιδών. π. — ἐμβάλλειν, ἢ ε.

Μιγέωσι. μ. [4])

M. οἱ ὑπὸ Μίδα β. — ἐκτετιμῆθαι λ.

Μιήνη. βάψη. μολύνη, ἐυπώση.

Μῆς χθονός. τ.

M. ἢ μ. συζευγνυμένους.

Μικρ' ἄττα. μικρά τινα.

M. α. — φειδωλῶ φ. [5])

c. 601.

2) In κ. πονκουραὶν litteram expunxit. Cf. VV. DD.

3) Ultimum δύο, quod in editis additur, in codice abeſt. Cf. VV. DD.

4) Gloſſa ad Il. B. 475. ſpectat:
Ῥεῖα διχηρυέωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν.
Videmus, quanta cum ſubtilitate et diligentia critica antiqua Gloſſaria tractari debeant, cum loca ſint, in quibus absque veritatis detrimento ne litterula quidem, quam ν paragogicum vocamus, abjici queat.

5) Cyr. Lex. Ms. Μικρολόγος. σκνιφὸς, φειδωλός.

c. 601. l. 14. Μικρόρωξ, μ. Μικρόῤῥωξ. μ.
c. 602. l. 5. Μίλητος, δ. — Ἀσίας [αὗται.] M. δ. — A.
Μίλια, τὰ ἐξέθετα χ. Μείλια. τὰ ἀπόθετα χ.
Μιλίγμασι, κ. Μειλίγμασι. κ.
Μίλιον, δ. — σταδίων ζ', οἱ δὲ ζ' ὑποδῶν δ'. M. δ. — σταδίων ἑπτά. ο. — δ'. [6])
Μιλίσσεο, κ. — λέγειν. Μειλίσσεο. κ. — λέγε.
Μιλισσόμενος, π. Μειλισσόμενος. π.
Μίλιχα, π. Μείλιχα. π.
Μιλιχῇ, π. Μειλιχίῃ. π.
Μιλιχίῃ, ι. Μειλιχίῃ. ι.
Μιλιχίοις, γλυκίοις, πραϋτικοῖς. Μειλιχίοις. γλυκέσι. πραϋντικοῖς.
Μιλίχιος, π. Μειλίχιος. π.
— l. 19. Μιλτοπάριοι, μ. Μιλτοπάρηοι. μ.
c. 603. l. 8. Μιμαλλίνες, β. Βοαὶ δρόμοι. M. B. Βοηδρόμοι.
— l. 14. Μιμάρκυς, κ. — ἐπὶ υἱός. ὁ δ. M. κ. — ἐπὶ υἱός. ὁ δ.
c. 604. l. 2. Μιμνάζειν, μ. — μιμνεῖς. M. μ. — μίμνειν.
— l. 10. Μίνα, μ. — σύκα. M. μ. — σ.
[Μίναι, προφάσεις.]
Μίναι, χ. M. χ. [7])
Μινδαλοέσσας, ἀριθμοὶ, καὶ τὰ περὶ ο. M. ἀριθμοὶ, καὶ ἡ περὶ τὰ ο.
— l. 17. Μινίσκη, υ. Μηνίσκην. υ.

c. 604.

6) Vocis ſcripturam in Μείλιον mutaverat. Cyrilli Lex. Ms. Μίλιον. ἑπτὰ ἥμισυ στάδια. ex quibus poſtrema: ζ' ὑποδῶν δ.' quae ob compendia male deſcripta ſunt, corrigi debent. Ruhnkenius apud VV. DD. mecum conſentit.

7) Gloſſa interpoſita Latinorum *Minae* videtur.

c. 604. l. 19. Μινυανθὲς, πίσα ἄσφαλτος, κ.

M. π. α. κ. [8])

c. 605. l. 3. Μινύθουσιν, φθείρουσι, ε.

M. φθείρουσιν, ε.

— l. 6. Μίνυνθα, ε. — μίνυθα δ' ε. — ἀπέχετο μ.

M. ε. — μίνυνθα δ' ε. — ἀπείχετο μ. [9])

— l. 9. Μινυνθαδία, ἡ σ. — μινυνθεῖν.

M. ἡ σ. — μινύθειν.

Μινυνθοῦσι δὲ, φ.

Μινύθουσι δὲ. φ.

Μινυνθοῦσι, φ.

Μινύθουσι. φ. [10])

— l. 15. Μινυρίζει, ο. — οἱ καταχρῆται, ἢ εὐφάνως λέγει.

M. ο. — ο. ἢ ε. [11])

— l. 21. Μινυώριος, βραχὺ ὕπνος, α.

M. βραχύυπνος. α. [12])

— l. ult. Μινόταυρος, Π.

Μινώταυρος. Π.

c. 606.

8) In Ald. ἀσφόδελος culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Litteram delevit; ſcriptum videtur: ἀπέχετο.

10) Sunt haec variae unius ejusdemque vocis ſcripturae, quas Lexicographus aut ex antiquis gloſſariis, aut ex ipſis veterum libris, docte et diligenter enotavit, quasque adeo ad uſitatiorem ſcripturam mutare juxta bonas critices regulas nemini licitum erit.

11) In οἱ καταχρῆται (unitim ſic exarato) mendae origo, quam Heinſius egregie detexit, facile perſpicitur. Cf. VV. DD. Poſtrema: εὐφάνως λέγει. in margine ad praecedens Μινύρεται adjuncta fuiſſe videntur; ſuſpicionem movet Cyr. Lex. Ms. Μινύρεται. κλαίει, θρηνεῖ. εὐφάνως λέγει. Interpretationes ex margine ſcribae interdum per particulam ἢ gloſſis adnectere ſolent.

12) Vocem male diviſam ſcite et eleganter compoſuit.

c. 606. l. 4. Μίξις, κ. συνουσία. M. κ. σ.

[Μιξοβάρβαρος, ζη εἰς τὸ μει.] ζ'

Μιξοδίη, τ. M. τ. [13])

— l. 8. Μιονεκτούμενον, ε. Μειονεκτούμενον. ε.

— l. 10. Μιρακύλιον, π. Μειρακύλλιον. π.

Μιργάβαρ, τὸ λυκόφως. M. τὸ λ.

Μιργῶσαι, π. M. π. [14])

— l. 15. Μίρμαι, ε. — κακοπινοῦς κ. M. ε. — κακοπιννοῦς κ. [15])

— l. 19. Μιονεξία, ε. Μειονεξία. ε.

— l. 23. Μίσαγγίαι, κ. — ὑδάτων μ. M. κ. — ὕδαται μ.

— l. 27. Μισατὶς, μίσης τῶν περὶ τὴν μητέρα τὶς, ἣν καὶ ὀμνύουσι. M. μία τ. — ο. [16])

c. 607. l. 1. Μισγάγκιον, τ. Μισγάγκειον. τ.

Μίσγεαι, συνέρχει. M. συνέρχη.

— l. 7. Μισγονόμος, οὐ — νέμουσιν γ. M. ὅπου — νέμουσι γ.

13) Compendium ζ' η valet ζητητέον. Vox pertinet ad Paralipomena Heſychii ex margine, de quibus ſupra ad v. Μεμυαλωμένα.

14) Λακωνες, quod in ed. Albertina priori gloſſae adfigitur, in codice abeſt.

15) Scriptura κακοπινοῦς in editis repoſita eſt. Cf. VV. DD.

16) Gloſſa ita ſcribenda eſt: Μισατίς. Μίσης τ. Muſurus indocte Μίσης in μία mutavit, unde poſtea a typotheta μίσα redditum fuit. Μίσης eſt dea Orphica hymno Orphico celebris. Cf. VV. DD.

c. 607. l. 10. Μισήτην, μισηταὶ δ.	Μισητήν. μ. δ.
— l. 16. Μιαθαρνὴς, ὁ λ. — ἀφερῶν καὶ ἀντικαταλάττων.	M. ὁ λ. — ἀφαιρῶν καὶ ἀντικαταλλάττων.
c. 608. l. 7. Μίσκελος, ε.	Μίσκελλος. ε.
— l. 14. Μίστυλλον, εἰς βραχεῖα κ.	M. εἰς βραχέα κ.
Μισσινὴ, ἡ ο.	Μισσύνη. ἡ ο.
— l. 20. Μισυοὶ, ο. — μίσβ α γουσι ἔνιοι.	Mi ο. — μίσγους ε. [17]
— l. 21. Μίσχον, ο.	M. ο. [18]
c. 609. l. 4. Μιτράγχουσα, ω. — χρυσαῖων, ἡ τ.	M. ω. — χρυσῆ, ἡ τ.
Μιτρὶ, ϑ.	Μίτρη. ϑ.
— l. 8. Μιτρέον, π.	Μίτρεον. π.
— l. 11. Μιχθαλόεσσα, α.	M. ἡ ἀμιχθαλόεσσα. α. [19]
— l. 20. Μνάμων, ι. — κνήμονες, ἢ τ.	M. ι. — μνήμονες, ἢ τ.
c. 612. l. 4. Μογξοῦντες, π.	Μοξοῦντες. π.
— l. 7. Μόγος, τόκος ε.	Μογοστόκος E. [20]
— l. 14. Μοεύων, ψέγων. μώλωψ, τ. — ὑδάτων.	M. ψέγων. Μώλωψ. τ. — ὕδατα. [1]

c. 612.

17) Litterae ſuperſcriptae, quas Muſurus delevit, voces transponendas eſſe indicant.

18) Ut a librariis, ſic et a typotheta nexus litterarum σχ cum αχ permutatus fuit, unde Aldinae Μίαχον, quod VV. DD. correxerunt.

19) Pleniorem vocis formam ſolito more interſeruit.

20) In Ald. voces male diviſae ſunt. Cf. VV. DD.

1) Sejunxit. Gloſſas cum Voſſio pro ſpuriis habeo.

c. 612. l. ult. Μοῦθωνας, τοὺς περιτρεφομένους τ'. M. τοὺς παρατρεφομένους τ.

c. 613. l. 4. Μοικηθμοὶ, τ. Μυκηθμοί. τ.

— l. 10. Μοιρηγεννὲς, ε. — γεγεννημένον. Μοιρηγενές. ε. — γεγενημένε.

c. 614. l. 3. Μοιτοὶ, ἄντιμοι, παροιμία Σικελοῖς, ἡ γὰρ χάρις μοι τὸν οἰνόχαριν. Μοιτοὶ, ἔντιμοι. π. — ο.[2])

— l. 9. Μοκκώνωσις, πφρονεῖς παραβλαίσω. M. — π.[3])

— l. 11. Μολβὶς, σταθμιόν τι ἑπταμηναῖον. M. σταθμιον τὶ ἑπταμηναῖον.

Μολγῶ, ν. πβλέσω, ἢ α. M. — ἢ α.[4])

c. 615. l. 2. Μολγὸς, Α. — τοῖς ἀμέλγουσι — κλέπτας [εἶναι] κ. M. Λ. — τοὺς ἀμέλγοντας — κ. κ.

— l. 7. Μολεῖόνες, μ. Μολίονες. μ.

2) Jam nullum fere dubium erit, quin, duce codicis scriptura, glossa ita legenda sit: Μοῖτον ἀντὶ μοίτου. π. — ἡ γὰρ χάρις, Μοῖτος. Μοῖτον. χάριν. Ultimum: Μοῖτον. χ. scholion ex margine videtur, fini glossae adsutum. Cf. VV. DD. Compendia, quae errori ansam dederunt, erant procul dubio haec: Μοιτ$^{\alpha}$ ἀντὶ μοι. In ultima voce compendium neglectum fuit, in prima accentus acutus conservabatur.

3) Loci vexati scripturam repraesentavi; cum Heinsio legerem: M. παραφρόνησις. παρὰ Βλαίσῳ. Compendium πφρ. lectioni favet. Cf. VV. DD.

4) Ex codice scribendum: παραβλέσω, i. e. παρὰ Βλαίσῳ. ut VV. DD. emendarunt. Male in Ald. περιβλέσω.

c. 615. l. 21. Μολοῦρις, α.	Μολουρίς. α.
c. 616. l. 2. Μολπαστὴς, σ. μολπάστρει δ.	M. σ. μολπάστρη δ.
— l. 13. Μολυβδαίνη, μολυβίδη.	M. μολυβίδι.
Μολυβδῖς, σ. τι [ζ'] ε.	M. σ. τι ε.
— l. 25. Μομοκύκια, τ.	Μορμολύκια. τ. [5]
c. 617. l. 1. Μομμῶ. ὃ η.	Μομμώ. ὃ η.
— l. 4. Μόμψεις, δ.	Μόμψις. δ.
— l. 7. Μονὰς, ἀριθμὸς, ἢ ἓξ μοῖραι τῶν ζ' δέων.	M. α. ἢ ἓξ μοῖραι τῶν ἑπτάδων. [6]

c. 618.

5) Salmaſii conjecturam (Μομμολύκια) codicis ſcriptura confirmat.

6) Mendoſum δέων natum eſt ſine dubio ex αὐώνων, compendio in fine neglecto, ita ut Salmaſii emendatio ſummam prae ſe ferat veritatis ſpeciem. Cf. VV. DD. Haec Chriſtiana ſunt; antiquiores, Orphicas nempe et Pythagoricas, de Monade opiniones Jo. Lydus Περὶ μηνῶν (apud me ineditus) exſcripſit, quarum particulam, ubi de Monadis vi et valore agitur, in gratiam eruditorum hic adnectam: Ὁ Πυθαγόρας τὴν Μονάδα ὑπεριονίδα καλεῖ, διὰ τὸ πάντων ὑπερεῖναι τῇ οὐσίᾳ· ὥσπερ καὶ ὁ νοητὸς ἥλιος, ὑπὲρ τὰ ὄντα ἔχων τὸ εἶναι, ὑπεριονίδης κέκληται. ἀναφέρεται δὲ ἥλιος εἰς Μονάδα, ὡς εἰκὼν ἐκείνης, οὐκ αὐτὸς ὢν ἡ Μονὰς, ἀλλὰ μὴν (Forte: μίν. i. e. κατ' αὐτὸν, per ſe.) καὶ ἀκάμας, κάματος γὰρ ἐν τοῖς συνήθετοις. Ἡ δὲ Μονὰς ἁπλῆ καὶ ἄῤῥην, ὅτι δὴ γονιμωτάτη, καὶ τῶν μετ' αὐτὴν αἰτία· καὶ ὅπως συνιδεῖν εὔκολον, εἰ γάρ τις τὰ τέσσαρα καὶ εἴκοσι στοιχεῖα (τὰ γράμματα λέγω) εἰς ἀριθμοὺς συλλογίσεται, εὑρήσει τρισχιλίους ἐνακοσίους ἐννενήκοντα ἐννέα τοὺς πάντας, οἷς προστιθεμένης τῆς ἑξακισχιλίας διμονάδος, εἰ πάντες συλλογισθήσονται, ἑνακισχίλιοι ἐνακόσιοι ἐννενήκοντα ἐννέα ἀριθμοὶ, μεθ' οὓς οὐδὲν παρὰ τὴν Μονάδα λελείψεται· ὅθεν τὴν αὐτὴν ἐπέχει γραμμὴν ἡ Μυριὰς τῇ Μονάδι, ὡς ἀρχῆς αὐτῆς ἄμα καὶ πέρατος οὔσης τῶν ἀσωμάτων οὐσιῶν, ὧν εἰσὶ παραδείγ-

c. 618. l. 9. Μονολόγιστον, μονοκλόνως. Μονόκλοπα, μ. — l. 17. Μονονομοιτῶν, εἰλώτων ἄρχοντας. — l. 19. Μονοπείρας, τ. — ἀθρόους, α. Μονόρηξ, ἀποῤῥηγμένος, ἀποσπασμένος.

M. μονόκλονος. Μονόλωπα. μ. M. ε. α. [7] M. τ. — ἀθρόους, α. M. ἀπεῤῥηγμένος, ἀπεσπασμένος.

c. 619. l. 16. Μανοψα, μ. c. 620. l. ult. Μόρμοι, Φόβοι κοινοί. c. 621. l. 8. Μορμύρεσκεν, ἀνεκύκα. Μορμύρη, π. — l. 16. Μορμῦρος, ι. — l. 21. Μόροιο, θανάτοιο. μόρος, φ.

Μονοψάδης. μ. M. Φόβοι. κοινοί. [8] M. α. [9] M. π. [10] Μορμύρος. ι. M. θανάτοιο. Μόρος. φ.

c. 622.

ματα οἱ ἀριθμοί. Ὀρφεὺς δὲ τὸν ἕνα ἀριθμὸν Ἀγυιέα καλεῖ, τουτέστιν ἀμερῆ, οὐδὲν γὰρ τῶν μερῶν τοῦ ἀριθμοῦ περὶ αὐτὸν οὐχ ἡμιόλιον, οὐκ ἐπίτριτον, τέλειος ἐπεὶ ὅλος· διαφέρει δὲ Μονὰς Ἑνὸς, ἣ διαφέρει ἀρχέτυπον εἰκόνος, παράδειγμα μὲν γὰρ ἡ Μονὰς, μίμημα δὲ Μονάδος Ἕν.

7) Locum exſcripſi, cum a Criticis male tractatus ſit et corruptus. Nimia Criticorum ſedulitas veterum ſcriptis ſaepius nocuit. Si quis liberiori mente gloſſam conſideret, mox videbit articulum ex interpretatione voci adhaeſiſſe, eumque cum ſequentibus ita jungendum eſſe: Μονονέμοι. τῶν ε. Pro ἄρχοντας, quod ob compendium male deſcriptum fuit, reponendum eſt ἄρχοντες. Series quoque lectionem codicis exigit. Cf. VV. DD.

8) Peſſime diſtinxit. Cf. VV. DD. qui optime Φόβοι κενοί reſtituerunt.

9) In Ald. ἀνεκύκεν. Fini vocis linea ſubjecta eſt.

10) In editis Μορμύρει.

c. 622. l. 2. Μόροττον, ε. — ἀλλήλοις τ.
M. ε. — ἀλλήλους τ.

— l. 9. Μορτοβάτην, ἀνθρωποβάτην ν.
M. ἀνθρωποβάτιν ν.

— l. 22. Μοσσύνειν, μησᾶσθαι β.
M. μασᾶσθαι β.

c. 623. l. 2. Μοσυναίκια, μ. — οἱ [δὲ] γαὲρ μ.
M. μ. — οἱ γαὲρ μ.

— l. 8. Μοσχανοσῖτος, ὁ α. — χόρτος ὃς η.
M. ὁ α. — χόρτος ὁ η.

— l. 21. Μόσχος, ν. — ἰμαντώδεια Φ.
M. ν. — ἰμαντώδη Φ.

c. 624. l. 7. Μοτρογένειον, σπανίω πώγωνι.
M. σπανοπώγωνα.

— l. 17. Μουκήζει, σιγ̃. μ.
Μουκίζει. σιγᾷ. μ. [11])

c. 625. l. 1. Μουνομήτορι, ε. τ.
M. ὦ τ. [12])

— l. 7. Μοραίνει πκόπτει, μ.
Μωραίνει. παρακόπτει. μ.

— l. 11. Μούσαξ, ὁ υ. — βοάγου τ.
M. ὁ υ. — βοᾶν τ. [13])

— l. 14. Μουσιαδδεῖ, λ.
M. λ. [14])

— l. 21. Μουσοκερατίδας, τ. — αἰδοντας, η.
M. τ. — ἀ̓δοντας, η.

— l. ult. Μούσχανον, τὸ β.
M. τὸν β.

c. 626. l. 1. Μουσόπωλος, π.
Μουσοπόλος, π.

— l. 3. Μούρταις, πιλός.
M. πῖλος.

11) In σιγ̃ ultimam litteram delevit; a typotheta habemus σιγεῖ. Cf. VV. DD.

12) Litteram expunxit; legebatur: ἡ τ.

13) Scripserat: βοαγοῦ.

14) Retinenda est codicis scriptura, quae in ed. Albertina male mutata est; solus mutetur accentus: Μουσιάδδει. Cf. VV. DD.

c. 626. l. 3. [Μούρτιβοι,] μουστῆν ζ' μ — Μουστὴν ἑπτὰ μοριῶν.[15])

— l. 6. Μούσωνες, ο. — τεχνῆται. — Μ. ο. — τεχνῖται.

— l. 14. Μοχλ̃., κ. — Μοχλοί. κ.[16])

c. 627. l. 3. .ύδης, γ. — Μύδης. γ.[17])

— l. 8. Μυδροκτύπος, χαλκέως. — Μ. χαλκεύς.

— l. 13. Μυδῶσι, σεσηπημένοις [ἢ] σεσημένοις. — Μ. σηπομένοις. σεσημμένοις.[18])

— l. 16. Μυελαύξει, τ. — Μυελαύξη. τ.

— l. 20. Μύζει, θ. λήχει, π. — Μ. θ. λείχει. π.

c. 628. l. 1. Μύζουσι, θηλύζουσιν. — Μ. θηλάζουσιν.

— l. 9. Μυθήσομαι, εἴπομαι, ἢ ε. — Μ. εἴπωμαι, ἢ ε.

Μυθυτῆρες, σ. — Μυθητῆρες. σ.

Μύηται, μ. — Μυεῖται. μ.

— l. 18. Μυθίαμμαι, ρ. — Μυθίαμμαι. ρ.[19])

15) Separationis nota (=), quam v. μουστῆν praefixerat, typothetam latuit. Multa hic e margine sunt, ubi obscure et compendiose exarata fuisse videntur. In ultimis compendiosam codicis scriptionem, quatenus id typi permitterent, exprimendam curavi. Cf. VV. DD.

16) Exitum vocis delevit.

17) Omissam a librario litteram praefixit.

18) V. σεσημένοις praecedentis correctio est ex margine.

19) Minime hic cum Ruhnkenio Μαμμάκυθοι legendum. Quicunque Hesychium contra seriem corrigunt, irrita moliuntur; ipsorum enim emendationes, quantumvis doctae et ingeniosae, usu et utilitate carent.

c. 628. l. 20. Μύθων, ῥύτειρα, ἃ δ.	Μύθων ῥητῆρα. ἃ δ.
Μύιαι, α.	Μύες. α.
Μυΐαι, κάδδουσαι.	Μυῖαι καδδῦσαι. μυῖαι κ. [20])
Μυΐαι, κ.	
c. 629. l. 1. Μύια, κοινὰ, α.	Μυιάκυνα. α.
Μύια χαλκὴ δὲ, π. — ἄχρι ἄν τινος ἐλλάβονται, κ.	Μυῖα χαλκῆ δέ. π. — ἄχρις ἄν τινος λάβωνται. κ. [1])
— l. 10. Μύινδα, π. — ἐὰν α.	M. π. — ἐὰν δὲ α.
— l. 16. Μυκάλη, ο. Καλίας.	M. ο. Καρίας.
c. 630. l. 3. Μύκης, ἀμανίτας.	M. ἀμανίτης.
Μύκης, μ. — μυ δ.	M. μ. — μύκου δ.
Μύκης τοῦ ξίφους, κ. — ἐκγενόμενος η.	M. τοῦ ξ. ὁ κ. — ἐκγεννώμενος η.
— l. 13. Μυκὸς, α. — μυσαττόμενος.	M. α. — μυσαττόμενος. καὶ οἱ μ. [2])
[Μύκλα, μέ.] καὶ οἱ μ.	
— l. 19. Μύκλοι, α. — καὶ τοῖς ποσὶ, καὶ ν.	M. α. — καὶ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ ἐπὶ ν.
c. 631. l. 13. Μυλαβρίδες, μ. — τριξαλίδας — ἡ α.	M. μ. — τριξαλλίδας — ἢ α.

20) Divisa conjunxit, et docte emendavit. Cf. VV. DD.

1) Mendosum ἐλλάβονται natum est ex ἐπιλάβωνται, quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

2) Glossa deleta ex margine intrusa est. Compendium με γλ' per μεγάλα explicaverat.

c. 631. l. 16. Μυλάντειοι, θεοὶ, ἐπιμύλισιν.
M. θ. ἐπιμύλιοι.

Μυλαὶς, ε. — καμ.ῥω ι.
M. ε. — Καμείρῳ ι. [3])

c. 632. l. 3. Μύλη, ε. — τῶ ἐπὶ τᾶ κ. — τάλαντοι, [καὶ] ο.
M. ε. — τὸ ἐπὶ τῷ γόνατι. κ. — τάλαντον. ο. [4])

— l. 11. Μυληφάτου, μ. — ποιοῦνται. μυλήταν, τ.
M. μ. ποιοῦνται.

Μυλήταν. τ. [5])

c. 633. l. 14. Μῦν δ' α. — συλλήσας.
M. δ' α. — συλήσας.

c. 634. l. 9. Μύξα, ἡ ε. — ῥῆνες — ῥω.
M. ἡ ε. — ῥῖνες — ῥώθωνες.

— l. 18. Μυραιδεῖ, θ.
Μυρωδεῖ. θ. [6])

c. 635. l. 6. Μυρεῖν, ρ. — ἀλμυρῆεν τῶν — ἐχόντων.
M. ρ. — ἁλιμυρῆεν τῶν — ῥεόντων. [7])

— l. 18. Μυρίκη, ε. — μεταβάλλουσαν — μύθους [τὴν] Κ.
M. ε. — μεταβαλοῦσαν — μύθους Κ.

— l. 21. Μυρικίνω, α. — ἄγριον δένδρον.
M. α. — ἀγρίου δένδρου. [8])

c. 635.

3) Litteram delevit; ſcriptum videtur: καμίρω.
4) Voce γόνατι lacunam codicis explevit.
5) Unita diſtribuit. Cf. VV. DD.
6) Servata eſt antiqua archetypi ſcriptura, pro qua, ſerie permittente, reponendum: Μυράδει, uti et Voſſius divinavit.
7) In editis: ἁλιμυρήεντων. una voce.
8) Gloſſae botanicae Mss. Μυρίκη. ἡ βρίκα. Quid autem βρίκα ſit, neſcio; forte idem quod Heſychii Βρικίννη. εἶδος βοτάνης. Additamentum: ἄγριον δένδρον. ex margine videtur.

c. 635. l. 21. Μυρίνα, ἥρωϊσσα παρὰ ἁλιεῦσι. μυρίνη, μ. — μύρτ..

M. ἡρωΐς, παρὰ ἁ. Μυρρίνη. μ. — μύρτα. [9])

c. 636. l. 1. Μυρμεαὶ, νύσσειν.

Μύρμηκας, ε. — π. κυτικοὶ ι.

Μυρμέαι. ν. [10])

M. ε. — πυκτικοὶ ι. [11])

— l. 18. Μυρμηκίον, ὁ η. — ἀδήματα τ.

Μυρμηκιῶν. ὁ η. — οἰδήματα, τ.

— l. 25. Μυρμύρων, τ.

M. ἢ μορμύρων. τ. [12])

c. 637. l. 4. Μυρρίνης κ. — καταικειμένης ε.

M. κ. — καταικειμένοις ε.

— l. 9. Μυρρίνην, ε. — ἐπέχει τὸ μ.

M. ε. — ἐπεχεῖτο μ.

Μύρρινος, ε. — ἔλεγεν.

M. ε. — ἔλεγον. [13])

Μυρρινῶν, ὁ δ. — παρασκευαζόμενον — ἐσχηματίθη, δ.

M. ὁ δ. — παρασκευαζομένων — ἐσχῆματίθαι, δ. [14])

9) V. μυρίνη bene ſejunxit, male vero ſcripturam mutavit. Eaedem gloſſae bott. Μυρίνη. τὸ ξύλον τοῦ μύρτου, ἡ μυρσίνη. ut apud VV. DD. Ultimae vocis exitum delevit; ſcriptum ſuſpicor: μύρτον.

10) Mutatione accentus primae ſcriptionis veſtigia obtenebrata ſunt. Scribendum: Μυρμεᾶ. νύσσει. Aut: Μυρμεᾶν. νύσσειν. Cf. VV. DD.

11) Bene emendavit. Cf. VV. DD. In π. κυτικοὶ literam eraſit; Aldina πυκιτικοὶ culpa typ.

12) Solenniorem ſcriptionem interpoſuit. Cyr. Lex. Ms. eodem fere modo, quo Heſychius ſupra: Μορμύρων. ταράσσων. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ῥεύματα ἔχοντος.

13) Ald. ἔλαγον operarum vitio.

14) Male παρασκευαζόμενον in παρασκευαζομένων mutavit. Cf. VV. DD. qui lectionem codicis Heſychio reddiderunt.

c. 637. l. 19. Μυρταλὶς, ἡ ὀξυμυῤῥήνη, ω. — M. ἡ ὀξυμυῤῥίνη, ω.

Μυρτήνη, ε. — Μυρτίνη. ε. [15])

Μυρτία, μυρσήνη, κ. — M. μυρσίνη. κ.

— l. 23. Μυρτὸς, ἡ μυρίνη, κ. — M. ἡ μυῤῥίνη. κ.

c. 638. l. 8. Μυσσάσει, μιαίνει. — M. μιαινεῖ. [16])

— l. 10. Μυσαττόμενος, σιαινόμενος, β. — M. σικχαινόμενος. β.

— l. 18. Μύσειαν, α. — πνευστειᾶν, ο. — Μυσιᾶν. α. — πνευστιᾶν. ο.

— l. 25. Μυσίκαρφι, Κ. — οὕτω καὶ μηδὲν — ἐπιγελῶντός [τε] η. — M. K. — οὕτω, τοῦ μηδὲν — ἐπιγελῶντος η.

c. 639. l. 5. Μυσίων, Ο. — Ὀλύμπιοι Μ. — M. O. — Ὄλυμποι M.

— l. ult. Μῦς πίπτης γεύει, π. — Μῦς πίττης γεύεται. π.

c. 640, l. 5. Μύσεις, κ. — Μύσσει. κ.

— l. 8. Μύσται, μ. — Μύστης. μ. [17])

— l. 13. Μύσταις, μυστήρια εἰδότας. — M. μ. εἰδότες. [18])

— l. 16. Μυστείλασθαι, τ. — Μυστίλασθαι. τ.

— l. 19. Μυστείλη, ὁ κ. — Μυστίλη. ὁ κ.

c. 641. l. 2. Μυστείλει, τ. — Μυστίλλει. τ.

— l. 6. Μύσχαι. αἱ μυχαὶ — M. αἱ ἀμυχαί.

— l. 11. Μυσσοτὸν, π. — Μυσσωτόν. π.

15) Scripturam codicis ſeries poſtulat. Ed. Albertina: Μωρτίνη. errore typographico.

16) Muſuri μιαινεῖ calami error eſt, pro μιανεῖ. Jubente ſerie reponendum: Μυσάσει.

17) Lectio codicis Heſychio reddenda eſt; in Ald. erratum typ.

18) Legebatur procul dubio in archetypo: Μύστας. μ. εἰδότας. quod ob ſeriem hic reponendum eſt.

c. 641. l. 18. Μυττάλυται, μεγάλου. M. μεγάλα.

c. 642. l. 13. Μυχλὸς, σ. — λάγυης — ὀνοῦς τοῦ πεμπομένου. M. σ. — λάγνος — ὄνους, τοὺς — πεμπομένους. [19])

— l. 16. Μύστις, ὁ εἰσηγητής. Μύστης. ὁ ε. [20])

c. 643. l. 41. Μυωξία, υ. — βεβρωσκόμενα μ. M. υ. — βιβρωσκόμενα μ. [1])

c. 644. l. 3. Μωάβ, λ. — διὰ τὸ — προσηγορία α. M. λ. — διὰ τῆς — προσηγορίας α.

— l. 7. Μώδιξ, φ. φλυκτὶς. M. φ. φλυκτίς.

— l. 12. ωωκᾶται, χ. Μωκᾶται. χ.

— l. ult. Μωκομένης, χ. Μωκωμένης. χ.

c. 645. l. 4. Μ.λει, μ. — ἀντιμόδια δ. Μωλεῖ. μ. — ἀντιμώλια δ. [2])

— l. 7. Μωλύχιον, ε. — κορυνίτην ἀνείλε τόπως. M. ε. — τὸν Κορυνήτην ἀνεῖλε τόπος.

— l. ult. Μωτάπει, ἰάσεται. Μωτάπει. ι. [3])

19) Ultima egregie correxit.

20) Gloſſa cum praecedenti ex margine irrepſit. In Ald. εἰσηγητὴν culpa typ.

1) Male in Ald. Μυοξία. Cf. VV. DD.

2) In M. λει litteram erafit.

3) Arbitraria Bielii emendatio Μωτώσει male ab Alberti in textum recepta fuit; primum enim a ferie aberrat; deinde, multae aliae ſcripturae praeter Μωτώσει ſub mendoſo Μωτάπει fingi et cogitari poſſunt; ſcriptura Μωτώσει denique vitioſa eſt pro Μοτώσει cujus radix eſt μοτὸς, *linamentum carptum, quod vulneribus curandis immittitur.* Hoc ſenſu occurrit apud Q. Smyrnaeum lib. IV. 212. ubi haec de medicis Teucri vulnera curantibus:

.... ϑε-

c. 646. l. 1. Μώλυγες, τὰ ἄ- νωζα ξ. — M. τὰ ἄνοζα ξ.

— l. 6. Μωλυρὸν, νοθρὸν, β. — M. νωθρόν. β.

— l. 14. Μωμαῖτε, ψ. — Μωμαῖται. ψ. [4])

c. 647. l. 3. Μωμήσεται, ψ. μέμφεται. — M. ψ. μέμψεται.

— l. 5. Μωμητὰ, ψεγκτὰ, κ. — M. ψεκτά. κ.

— l. 14. Μῶραι, σ. — Μόραι. σ. [5])

N — N

c. 649. l. 2. Ναβλὰς, κ. ναῦλον τ. — N. κ. — νάβλον τ.

— l. 10. Ναζιρέους, ὁ θ. — Ναζιρέος. ὁ θ. [6])

c. 650.

..... θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων
εἴρια, συνδευσάντες ἀλείφασιν .....

Gloſſae itaque, quam VV. DD. ex Cyrillo proferunt, correctiorem ſcripturam exhibent Gloſſae Mss. codicis Marini ex propheta Zacharia: Μοτώσει. ἰάσθαι ὀθονίοις ἢ τιμότοις. Legendum: ἰάσεται ὀθονίοις, ἤτοι μοτοῖς. Regula, quam hic proponam, mentibus criticorum nunquam ſatis inculcari poteſt: *Omnis emendatio, in quocunque fuerit ſcriptore, contra quam vel minima dubitatio aut ſuſpicio in mente ſuboriri potuerit, minime in textu ponenda eſt. ſed in notas ableganda, ſervata meliorum codicum vel editionum lectione.* Vi hujus regulae vitioſum Μωτάπει, donec veriora proferantur, retinendum eſſe judico, rejecto ed. Albertinae Μωτώσει. Cf. VV. DD.

4) Scribendum procul dubio voluit: Μωμᾶται. ut VV. DD. correxerunt.

5) Scriptura codicis reponenda eſt, monentibus VV. DD.

6) Easdem nugas, ſed aliter ſcriptas, et cum alia interpretatione invenio in Gloſſis Mss. N. T. apud me: Ναζαρέτ. ἀκρέμονος αὐτοῦ. ἢ καθαροῦ. Ναζωραῖος. καθαρός. In ἀκρέμονος ad נצר adluditur. In Meleagri carmine: μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου. Anall. Brunck. Tom. I. p. 2. Cf. VV. DD.

c. 650. l. 3. Ναιάδες, ἢ Ναΐ-δες, νύμφαι ὑδατι-αίπηγαί.	N. ἢ Ναίδες. ν. ὑδατιαῖαι. πηγαί. [7])
— l. 8. Ναιήσαντο, ᾤκησαν, [ναίειν τῶν β'.]	N. ὦ. [8])
— l. ult. Ναβᾶν, ε.	Ναβάν. ε. [9])
c. 651. l. 2. Ναίμας, ὁμολό-γησις, δηλοῖ δὲ [ἄρ-νησιν] νή.	N. — νή. [10])
— l. 4. Ναίμοιτο, κ. Ναινεύρη, ν.	Νέμοιτο. κ. Ναὶν εὔρη. ν. [11])
— l. 12. Ναίουσιν, οἰκοῦσιν. ναὶ πρὸς θν̄, ν.	N. οἰκοῦσιν. Ναὶ πρὸς θεῶν. ν. [12])
— l. 17. Ναιτ' ἂν, ο.	Ναὶ τάν. ο.
c. 652. l. 6. Ναμέρεια, α.	Ναμέρτεια. α.
— l. 17. Νάνιον, ἄμιον, σ.	N. ἀμνίον. σ.
c. 653. l. 14. Ναπ. σίναπιϊ-σίνιπι.	Νάπυϊ. σινάπι, σινίπι. [13])

c. 654.

7) Nexum litterarum delevit; legebatur: Ναεῖδες. In ultimis voces male divisit; distinguendum est: ὕδατι αἱ πηγαί. Cum in ὕδατι porro compendium neglectum videatur, totam interpretationem ita exarandam esse arbitror: νύμφαι ὑδάτιναι. αἱ πηγαί. Cf. VV. DD.

8) Adnexa: ναίειν τῶν β'. ad superius Ναίειν olim adscripta videntur, ita quidem, ut τῶν β' duplicem forte respiciat significatum, qui voci ibidem tribuitur.

9) Glossa insititia est. Scribendum: Ναβαῦ. monente codicis accentu. Cf. VV. DD.

10) Pessime vocem ἄρνησιν delevit; docet Lexicographus particulam Ναίμας negando non minus quam adfirmando adhiberi. Distinguendum est: Ναίμας. ὁμολόγησις· δηλοῖ δὲ ἄρνησιν. νή.

11) In ed. Albertina vox aliter divisa est. Cf. VV. DD.

12) Bene disjunxit, compendium vero male descripsit; legendum: θεόν.

13) Litteram expunxit; indivise exaratum suspicor: Ναπησίναπιϊσίνιπι. In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

c. 654. l. 9. Ναρθηκοπλήρωτον δ. — θύναις — ἰσὶν ε.	N. δ. — θοίναις — ἴσον π.
c. 655. l. 8. Ναρκώος, ε.	Ναρκώσης. ε.
— l. 12. Νάσαι, π. — ἐπιετανὸν γ.	N. π. — ἐπηετανὸν γ.
— l. 16. Νάθη, ω. πατὴρ ἄεμος A.	N. ω. πατὴρ ἐμὸς A. [14])
Νασμοὺς, τ. — ῥήσεις.	N. τ. — ῥεύσεις.
c. 656. l. 7. Ναστὸν, μ. πυκλιὸν, π.	N. μ. πυκνόν. π.
— l. 15. Ναυαγὸς, ὁ ε. — ἀπολυμένος.	N. ὁ ε. — ἀπολλύμενος.
— l. 17. Ναυαλεῖ., ὁ ε.	Ναυαλεῖν. ὁ ε. [15])
c. 657. l. 2. Ναύκλαροι, δ. ἐπηρέταμ. ν.	N. δ. ὑπηρέταμ. ν.
— l. 13. Ναυκληράσιμοι σ. — παυδοκίαι — ἐμπόρια λ.	N. σ. — παυδοκεῖαι — ἐμπορεῖαι λ.
Ναυκρατίτης σ. — Βίβλινος, ἢ ὁ ε.	N. σ. — Βύβλινος, ἢ ὁ ε.
c. 658. l. 2. Ναύλοχον, εὔδινον, ἐν ᾧ καὶ ν.	N. εὐδινὸν, ἐν ᾧ αἱ ν. [16])
c. 659. l. 9. Ναυστοφαγεῖν, π.	Ναστοφαγεῖν. π. [17])

c. 659.

14) Bene VV. DD. ex Poeta (Il. Ξ. 119.) πατὴρ δ' ἐμὸς reſcripſerunt, A ex Δ nato.

15) Litteram in fine delevit; ſcriptum videtur: Ναυαλεῖς.

16) Scribendum: εὔδιον. ex Homeri interprete ad locum a VV. DD. citatum. Origo copulae fuit: ΩΙΑΙ. Iota tertii caſus in η, et η in κ tranſiit.

17) Neſcio unde in impreſſis Ναστοφαγοῦσι, forte a typ. Sequi debet: πλακουντοφαγεῖν. et ſcriptura ob ſeriem retinenda eſt. Cf. VV. DD.

c. 659. l. 9. Ναύσων, Κ. ὄνομα ποιήσετο ναύσων [α] π τὴν νάϋν, καὶ τὸ ναυκρατεῖν, π.

N. Κ. ὄνομα ἐποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. π. [18])

— l. 17. Ναυτιλώμενοι, ο.

Ναυτιλλόμενοι. ο.

c. 660. l. 2. Ναφρόν, λ. ῥάμμα.

N. λ. ῥάμμα.

Ναχαδὸν, σαθρὸν, [ὅπου δοκεῖ Φιλοκτήτης δεχθῆναι,] ὁμοίως καὶ ναχειλὲς τ.

N. σαθρόν. ὁμοίως καὶ ναχηλὲς τ. [19])

— l. 7. Ν. α, ν. — Λήμνου. νεάζωμεν, α. ἢ νεωστὶ ἥκων.

Νέα. ν. — Λήμνου, ὅπου δοκεῖ Φιλοκτήτης δηχθῆναι.

Νεάζομεν. α. ἢ νεωστὶ ἥκομεν. [20])

— l. 11. Ναιαι, α.

Νέαι. α. [1])

Νεαραὶ, ω.

Νεάρα. Ω.

— l. 13. Ναιαὶ, ῥήϊσιν ἵπποις τὸν α.

Νεαιρήϊσιν ἵπποις. τοῖς α.

Νεακὶς, ν.

Νεακὲς. ν.

c. 660.

18) Loco mutilo nullam codex opem adfert. Cf. VV. DD. qui docte supplent. In να.σων litteram expunxit; scriptum videtur: ναόσων.

19) Quae hic delevit, infra loco suo subtexuit.

20) In N. α litteram erasit. Verba modo deleta, et hic subjuncta, olim in margine stabant, unde in superiorem glossam male intrusa fuerunt. Vocem νεάζωμεν a praecedentibus bene secrevit, male vero cum eadem conjunxit ἢ νεωστὶ ἥκων, quod in margine ad sequens Νεάζων olim notatum videtur. Cf. VV. DD.

1) Vox accentu caret. Hic et in sequentibus scripturam ordini contrariam prima manus correxit.

c. 660. l. 21. Ναίαν, νεάσας γῆν. — Νεοῦν. νεάσας γῆν. [2]

c. 661. l. 17. Νέβεστα, περιταλματα τ. — N. π. τ. [3]

— l. 22. Νεβρὸς, ν. — ἐλληλυθὸς, ν. — N. ν. — ἐληλυθώς. ν.

c. 662. l. 2. Ναιεταώσας, ο. — Ναιεταώσας. ο. [4]

— l. 4. Νέηαι, πορευθείς. — Νεῖαι. πορευθήσῃ. [5]

— l. 7. Νέηλαι, νεώτης π. — Νεηλαίη. νεότης π.

c. 664. l. 25. Νεκυδάλαος, τ. — βόμβυκ. ζ. — N. τ. — βόμβυκος ζ. [6]

c. 665. l. 1. Νέκυες, ν. — κέαρε, η. — N. ν. — κέαρος, η.

— l. 6. Νεκυώτατον, ν. προσφανώτατον. — N. ν. προσφατώτατον.

— l. 8. Νεμεαίδες πύλαι, ἔνιοι τὰς ἐν τῇ ξυνθίου καλῶς, τοῦ γὰρ Ἄργους εἰσὶ, τ. — τεθράφθαι. — N. π. ἔνιοι τὰς ἐν τῇ Κορυνθίᾳ, κακῶς, τ. — τετράφθαι. [7]

c. 665.

2) Bene in ed. Albertina: Νεᾶν. quod codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

3) In Ald. πετάλματα a typ.

4) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

5) Reponendum: Νέηαι. πορευθῆς. Locum Poetae VV. DD. citarunt.

6) In βόμβυκ. exitum delevit.

7) Textum codicis corrupit; scribatur meo periculo, sola littera mutata: ἔνιοι, τὰς ἐν Τίρυνθι, οὐ καλῶς, τ. Tiryns est antiquissima Argivorum urbs, quam Acrisius post longa dissidia Proeto cedere coactus fuit, teste Apollodoro, qui (Bibl. lib. II.) hanc Argivae regionis partitionem ita tradit: Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργείαν ἅπασαν κατῴκουν· καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Πρῶτος δὲ Τίρυνθος.

c. 665. l. 18. Νέμεσαι, Φ. Νεμεσᾶ. Φ. [8])

— l. 20. Νεμεσίζει, μέμφει, βίσκει. Νεμεσίζη. μέμφη. βόσκη. [9])

c. 666. l. 1. Νέμεσις θέας, A. — νενεμημένας π. Νεμέσεις θέας. A. — ν. π. [10])

— l. 6. Νέμεσις υ. — ὦ ὁ ν. N. υ. — ὧν ὁ ν.

— l. 9. Νεμέσω, μ. Νεμεσήσω. μ.

— l. 19. Νεναυμαχικῶς, ε. Νεναυμαχηκώς. ε.

Νενευκότι, βλέψαντι. N. βλέψαντι.

νενευκέναι, τ. Νενευκέναι. τ. [11])

— l. 25. Νενήηλος, τ. Νενίηλος. τ.

— l. ult. Νενόφαι, νενόφωται, σ. Νένοπται. ν. σ. [12])

c. 667. l. 9. Νεογγυλὸν, ν. Νεογιλόν. ν.

Νεογγιλῆς, ν. Νεογιλῆς. ν.

— l. 14. Νεοδάρτης, ε. — ἀβυρτακώδης. N. ε. — ἀβυρτακῶδες.

Νεωδμήτην, ν. Νεοδμήτην. ν.

Νεοεργὲς, ν. ἐργασμένον, π. N. ν. εἰργασμένον. π.

— l. 19. Νεοθάλαμος, καπν. N. καπνός.

νεοθαλὴς, [νεοθηλέα] νεωστὶ θ. Νεοθαλής. νεωστὶ θ. [13])

c. 668.

8) Antiquam ſcripturam in recentiorem mutavit.

9) Correctio a typotheta praetermiſſa eſt. Cf. VV. DD.

10) In Ald. νεμημένας a typ.

11) Unita diviſit. Gloſſam Νενευκέναι ex margine adjectam ſuſpicor.

12) Scribendum: Νένοφε. νενέφωται. σ. Cf. VV. DD. Male in Ald. νενόφοται.

13) Bene ſejunxit. V. νεοθηλέα ex margine eſt, eo quidem conſilio adjuncta, ut ante ſequens Νεοθηλὲς collocaretur. Νεοθηλὴς, *recens genitus.* Aeſch. Eum. 453.

c. 668. l. 7. Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν, κοσμεῖν γὰρ τὸ σαρεῖν.
N. ὁ τ. — κοσμῶν, κορεῖν γὰρ τὸ σαρεῦν. [14])

— l. 20. Νεολόφητοι, ν. λελοφη...αι τ.
Νεολώφητοι. ν. λελοφηκυῖαι. τ. [15])

— l. 24. Νέον ἠβόεντα, α.
Νέον ἠβώοντα. α.

c. 669. l. 1. Νεοπαγὶ, ν.
Νεοπαγῆ. ν. [16])

— l. 2. Νεοπηθεὶς, α.
Νεοπηθής. α.

— l. 5. Νεοπτραὶ ὑινω, ἢ ϑ.
Νεόπτραι υἱοὶ, ἢ ϑ.

Νεοργὴς, ν. εἰργασμένος .έον, νεωστὶ γενάμενον, ϑ.
N. ν. εἰργασμένος.
Νέον. νεωστὶ γενόμενον. ϑ. [17])

Νέος, ν. — προπετῶς.
N. ν. — προπετής.

— l. 11. Νεόσκυαν, οἱ πρώροιο τ.
Νεὼς κυανοπρώροιο. τ. [18])

c. 670. l. 6. Νεόφατον, ν.
Νεόφατος. ν.

— l. 12. Νεοχνίη, κ.
Νεοχμίη. κ.

Νεοχνούμενοι, μ.
Νεοχμούμενοι. μ.

Νεοχνυζομένου, κ.
Νεοχμιζομένου. κ.

— l. 18. Νέποδες, ν. — αἱ φωκέναι πόδες.
N. ν. — αἱ φῶκαι νέποδες.

c. 671. l. 4. Νέρωπα, λ.
Νώροπα. λ. [19])

14) Legendum ſuſpicor: κοσμῶν, κοσμεῖν γὰρ τὸ χορεῖν. Cf. VV. DD. qui emendationem probant.

15) Tres litteras delevit; ſcriptum videtur: λελοφηνέναι. Cf. VV. DD.

16) In Ald. erratum typ.

17) Unita diviſit, gloſſaeque ſejunctae primam litteram praefixit; gloſſam pro additamento ex margine habeo.

18) Locus Poetae (Il. O. 693.) hic eſt:
Ὡς Ἕκτωρ ἤϋσε νεὸς κυανοπρώροιο
ἄντιος ἀίξας .....
Reponendum itaque: Νεὸς κυανοπρώροιο. Cf. VV. DD.

19) Retinenda eſt codicis lectio. Cf. VV. DD.

c. 671. l. 14. Νευρο. ἐνδυνάμενο. ἐν ἰσχύι. — Νευρῶ. ἐνδυναμένον, ἐνισχύον. [20])

c. 672. l. 17. Νεώβορτον, ἢ νεώβρωτον, ν. — N. ἢ νεόβρωτον. ν.

c. 673. l. 5. Νεῶν ι. — σανεδώματα τ. — N. ι. — σανιδώματα τ.

— l. 12. Νεοπ. ς, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπουσινέας. — Νεωπούς. α. — νεοβλέπους, ἢ νέας. [1])

— l. 18. Νεώς, οἶκοι, τ. — Νεώσοικοι. τ. [2])

c. 674. l. 6. Νεωτερίζει, κενὰ πράττει, νεαρά. — N. καινὰ π. ν. [3])

Νεωτερὶς, α. — Νεωτέριστον. α.

— l. 13. Νὴ, κατὰ τοῦ [μὴ] ὑπάρχοντος, καὶ ἐάν. — N. κ. — καὶ ἢν ἐάν. [4])

— l. 15. Νῆας, ε. — πλείω. — N. ε. — πλοίω.

— l. 17. Νηγάτεον, ν. — κατεσκευασμένον [δὲ] ἢ εὖ νενισμένον. — N. ν. — κατεσκευασμένον, ἢ εὖ νενησμένον.

— l. 20. Νηδύος, ἐντέροις, γαστρος — νηδύησι. — Νηδύοις. ἐντέροις. καὶ νηδύος, γ. — ν. [5])

c. 675.

20) Duobus locis litteram expunxit; indiſtinctis vocibus exaratum videtur: Νευροὶ ἐνδυνάμενοι ἐν ἰ. Correxerat: ἐν δυνάμει. Cf. VV. DD.

1) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Νεοπάς.

2) Vocem male diviſam optime reſtituit. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

3) Codicis lectionem minime ſollicitandam judico; ſuſpicor quoque, quod νεαρὰ ſcholion ſit praecedentis κενὰ, et quidem ex margine.

4) Particulam ἢν male inſeruit, nam Νὴ in formulis jurandi ſaepius vim particulae ἐὰν in ſe includit, quod additamento καὶ ἐὰν innui videtur.

5) Diverſam critices rationem ſecuti interpretationem gloſſae adcommodemus, et genuinam Lexicographi ſcripturam habebimus: Νηδύος. ἐντέρων, γαστρὸς, π. In ἐντέ-

c. 675. l. 11. Νήσοι, τ.	Νήεσσι. τ.
— l. 21. Νήϊι, ταῖς πύλαις ταῖς πρώταις κ.	Νήσι. τ. — κ. [6]
Νήϊον, ν. — χρείαν [καὶ] ε.	Ν. ν. — χρείαν ε.
— l. ult. Νήϊστα, ἔσχατα, κατώτατα, ἐσκατία.	Ν. ε. κ. ἔσχατα. [7]
c. 676. l. 5. Νήκεστον, ἀνάκεστον, α.	Ν. ἀνήκεστον, α.
— l. 21. Νηλητεῖς, α. — ἀλητεῖν. καὶ νηλήτινες τ.	Νηλιτεῖς. α. — ἀλιτεῖν. καὶ νηλίτινες τ.
— l. 24. Νηλήπεζοι, ἢ νήληποι, α.	Νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι. α.
Νηλιτέες, α. ἀνήκτοι, α.	Ν. α. ἄνοικτοι. α.
c. 677. l. 2. Νήμερπὲς, α.	Νημερτές. α.
— l. 6. Νηνεμίης, π. — ευ.... νηνεμον, α.	Ν. π. — εὔδιον νήνεμον. α. [8]
— l. 13. Νηνὸς, ναοῦ, π.	Νηός. ν. π.

ἐντέροις compendium male descriptum fuit. Cf. VV. DD. Male in Ald. νηδύησις. Vitiosa codicis scriptura, quam VV. DD. bene correxerunt, oritur ex emendatione superscripta; νηδήσι.

6) Duplex jota in Νήϊι ob seriem necessarium est, prius ergo litterae praecedenti subscribendum videtur; tota autem glossa, foedis librariorum manibus dilaniata, ex Eurip. Phoeniss. v. 1115. hunc in modum restituenda est: Νήϊτας πύλας. ταῖς π. Cf. VV. DD.

7) Prius ἔσχατα emendatio est mendosi ἐσκατία ex margine; posterius ἔσχατα, quod Musurus substituit, in ed. Albertina omittitur.

8) In ευ.... duas litteras cum compendio delevit. Cf. VV. DD.

c. 677. l. 22. Νήπισχοι, νήπιοι, α.
Νηπίεν, ἡ τ.
c. 678. l. 2. Νηπίη, α. νεογνής.
Νήπιλας ὁ.
Νήπιον, νεωγνὸν, ν.
— l. 8. Νηποίνη, α.
Νηπήϊον, α. — ἀνέκτιστον.
— l. 11. Νήπους, ἢ νήποδες, α.
— l. 14. Νηπυίᾳ, β.
— l. 17. Νηρεὺς, ϑ. — Ἄλκμᾶϊ κ.
c. 679. l. 6. Νηριτόμυϑος, υ. — ἢ οὐκ ἄν τις ἐρήσειε πρὸς μύϑον.
c. 680. l. 17. Νὴ τῷ ϑεῷ, ο.
c. 681. l. 8. Νῆφε, γ. — βίου, ἢ βρέχε. χίων γὰρ ὁ λεπτὸς καὶ ὄμβρος ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς νιφετὸς, ν.

N. νήπιοι. α. [9])
Νηπιέη. ἡ τ.
N. α. νεογνή.
Νηπιάδας ο.
N. νεογνὸν, ν.
Νηποινί. α.
N. α. — ἀνέκτιτον.
N. ἢ νήποδας. α.
Νηπύτια. β.
N. ϑ. Ἀλκμᾶϊ κ.
N. υ. — ὦ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μύϑους.
Νὴ τῷ ϑεῷ. ο.
N. γ. — βίῳ, καὶ νίφε, βρέχε. χίων γὰρ ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς, καὶ ὁ λεπτὸς ὄμβρος, νιφετός. ν. [10])

9) Litteram delevit; ſcriptum videtur: νήπυοι. Cf. VV. DD. qui gloſſae mendam ſuſtulerunt.

10) Principium articuli minime mutandum eſſe credo; nam βίου (i. e. κατὰ τοῦ βιου) bene ſe habet; in ἢ βρέχε ſcriptura Νίφε ſolito pronunciationis vitio cum Νῆφε confunditur, et tacite explicatur. Sequentia: χίων γ. ex margine, ubi confuſius forte notata erant, male deſcripta ſunt, et a Muſuro bene digeſta. Mendam Ald. χίων γὰρ ἢ κ. VV. DD. correxerunt.

c. 681. l. 8. Νήφονες, νήφοντες. — Νήφοντες. v. [11])

— l. 15. Νηχιτὸν, π. — Νήχυτον. π.

— l. ult. Νηαιρίη, ε. — νηάτη. — Νηαίρη. ε. — νεάτη.

c. 682. l. 15. Νίκεα, φ. — Νείκεα. φ.

— l. ult. Νίκεσσεν, υ. — Νείκεσσεν. υ.

c. 683. l. 11. Νινήατος, ν. παιδαρεωώδης, καὶ Φρύγειον μ. — Ν. ν. παιδαρεωώδης. καὶ Φρύγιον μ.

Νίννον, τὸν καταβάλλην ι. — Ν. τὸν καβάλλην ι.

— l. 15. Νίρον, μέγα. — Ν. μ.

[Νίτρον, σαπῶν.]

Νίσεσθαι, π. — Νίσσεσθαι. π. [12])

Νισᾶν, ὁ Α. — Ἰλιοὺπόλις. — Ν. ὁ Α. — Ἰλίου πόλις.[13])

Νισόμενον, πορευόμενον. — Νισσόμενον. π.

[Νισυνόχος, φύλαξ νεῶς.]

[Νίτρον, σαπῶν, καὶ εἶδος ἰατρικόν.]

Νιφάδες, ε. — ψεκάδες. — Ν. ε. — ψ.

[Νιφάλιος, εὐγρήγορος τὸν νοῦν.]

Νιφὰς, ἡ τ. — ἐπίπτον ἔρραζε — ψιάδες γὰρ φησὶν αἱματοέσ- — Ν. ἡ τ. — ἔπιπτον ἔραζε — ψιάδας. φησὶ γάρ. Αἱματοέσσας δὲ

11) Posterius prioris correctio fuit, quod in impressis omissum video.

12) Glossa, quam hic delevit, mox infra occurrit cum additamento.

13) Scribendum: Ἠλιούπολις. Cf. VV. DD. qui testimonia citant.

δὲ σας διὰ ψιάδας μετέχευεν ἔρραζεν.	ψιάδας κατέχευεν ἔραζεν. [14])
c. 684. l. 5. Νίφαργον, νιφάδον λ.	N. νιφάδι λ. [15])
— l. 9. Νιφετὸς, ἡ τ. — ἢ χάλαζα.	N. ἡ τ. — ἠὲ χάλαζαν, ἢ νιφετόν. [16])
— l. 14. Νιφῶεν, χ.	Νιφόεν. χ.
— l. 19. Νίψεως, ν.	Νήψεως. ν.
Νίωον, ἠρωτριωμένη γῆ.	Νεόν. η. γῆ. [17])
c. 685. l. 22. Νοῖοι, α.	Νυοί. α.
Νωμελέως, α.	Νωλεμέως. α. [18])
c. 686. l. 10. Νομαλέως, α.	Νωμαλέως. α. [19])
c. 687. l. 4. Νόμος, ο. π. — νεμήσεως ὁ ἄνος, υ.	N. ὁ π. — υ. [20])
— l. 8. Νόον, νοῦν. νόων, πολυκέρδεα.	N. νοῦν.
Νομεν τ.	Νόον πολυκέρδεα νωμῶν. τ. [1])

14) Primam ex deletis ita correxerat: Νησυνόχος. Deinde Νιφάλιος pro Νηφάλιος. Vocem εὐγρήγορος Lexica ignorant. Ultima ex Poeta bene emendata sunt; in priori tamen hemistichio reponendum est πίπτον ἔραζε, ut apud Poetam. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Verba: ἢ νιφετόν, bene ex Poeta adjunxit, absque his enim exemplum vi careret. In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.

17) Mendosum Νίωον oritur ex correctione: Νίων. Nescio unde ἠρωτριωμένην γῆν, quod libri impressi exhibent.

18) Compendium typotheta neglexit, unde vitium Aldinae. Cf. VV. DD.

19) Νομαλέως est correctio prioris Νωμελέως, quod contra seriem erat.

20) In Ald. ἄνθροπως errore typ. Cf. VV. DD. qui locum Poetae restituerunt.

1) Docte et sagaciter emendavit. Cf. VV. DD.

c. 687. l. 20. Νορύειν, γῆν ὀρύειν, ε.
Νόροπα, λ.
c. 688. l. 3. Νοσιλεύεται, ν.
Νοσσεύουσι, γ.
— l. 10. Νοστηλεύεσθαι, ν.
Νόστημον η.
Νόστημος, σωριος, κ.
— l. 17. Νόστου π. — προμαχόντες.
c. 689. l. 5. Νοσφινέων, χ.
Νουμήνιος, ο. — ἀτταγῖον, ὁ κ.
Νουνεχέσιν, ο. νεοπτηκωτέροις, σ.
— l. 14. Νοῦς, οὗ π κ.
— l. 24. Νύκτα, σ. — χειμέριος δὲ δασεῖα.
Νυκταίετος, ο. — ἐρωδίας.
c. 690. l. 3. Νυκτέοικος, Φ.
— l. 13. Νυκτεοικῶς, καταπληκτικῶς κ.

N. γῆν ὀρύττειν. ε.
Νώροπα. λ.
Νοσηλεύεται. ν.
Νοσσεύουσαι. γ.
Νοσηλεύεσθαι. ν.
Νόστιμον η.
Νόστιμος. ὥριμος. κ. [2]
N. π. — προμαχῶνες. [3]
Νόσφιν ἐών. χ.
N. ο. — ἀτταγᾶ. ὁ κ. [4]
N. ο. νηπτικωτέροις. σ.
Νοῦς οὐ παρὰ Κ.
N. σ. — χειμέριος. οἱ δὲ δασεῖαν.
N. ο. — ἐρωδίος.
Νυκτὶ ἐοικώς. Φ.
Νυκτὶ ἐοικώς. καταπληκτικὸς κ.

c. 690.

2) Correxerat: ὥραιος. Mirum fane eſt, quomodo Muſurus ſcripturae codicum tam imperitus eſſe potuerit; nec enim σωριος in ὥραιος aut ὥριμος mutaverat, ſi ſcriptionis σωριος originem perſpexiſſet. Librarius ſolam omiſit lineolam, quae in archetypo voci hoc modo impoſita erat: σω̄ριος. Id eſt, σωτήριος, quod hic reponendum eſt. Compendium frequens eſt, et ex Montfauconii Palaeographia omnibus notum.

3) Cf. VV. DD. quorum conjecturam ſcriptio codicis probabilem reddit.

4) Scripturam codicis minus adcurate expreſſit; addendum: ἀτταγᾶ ὄν. ὁ κ.

c. 690. l. 20. Νυκτιλόγχους, τ.
Νυκτὶ πετώμενος, ὁ ν.
Νυκτιμαν, μ.
Νυκτιμαχεία, νυκτὸς μάχονται πόλεμοι κ.

Νυκτιλόχους. τ.
Ν. πετόμενος. ὁ ν.
Νυκτίμαντις. μ.
Νυκτιμαχεία, ἐν ᾗ νυκτὸς μάχονται οἱ πολέμιοι, κ.

c. 691. l. 8. Νυμφαγωγὸς, ὁ μ. ἑτέραν ν.
— l. 17. Νύμφαι, οἱ πτεροναὶ — κυφάροις, ο.

Ν. ὁ μ. ἑτέρῳ ν. [5])
Ν. οἱ πτεροτοὶ — κυτταίροις, ο.

c. 692. l. 1. Νυμφεῖαν ο. — Ἀρκάδαν π.
— l. 7. Νυμφεύων, ν.
— l. 11. Νύμφη, ἡ ν. — ἡ καὶ Μοῦσα — μελισσίοις σ.
— l. 20. Νυμφίον κ. — νυμφίους ὡς ῥα θάνωδηλοῦσα καχῆσαι τ.

Ν. Ἀρκαδίαν π.
Νυμφέων. ν.
Ν. ἡ ν. — ἡ καὶ Μ. — μελισσείοις σ.
Ν. κ. — Νυμφίου, ὅς ῥα θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τ. [6])

c. 693. l. 2. Νυμφόβας, Ἀχαιὸς — ἐν μυ β.
— l. 6. Νυμφόλημπτοι, ο. — ἐπιθιαστικοί.

Ν. Α. — ἐν μύροις. β. [7])
Νυμφόληπτοι. ο. ἐπιθεαστικοί.

5) Bene correxit, nam ἑτέραν natum est ex ἑτέρωι.
6) Locum Poetae optime emendavit. Cf. VV. DD. Mendosum νυμφίους ὡς ῥ. ex correctione: νυμφίου ὡς ῥ. Apud Homerum hodie: ὅς τε ϑ. Ad unum redit; concinnius tamen: ὅς ῥα ϑ.
7) Lemma VV. DD. ita scribunt: ἐν Μοίραις. quod ab Alberti receptum est. Compendiosa codicis scriptura emendationi favere videtur.

c. 693. l. 15. Νῦν δὲ θ. — ἐξόδιον ε.	N. — ἐξῴδιον ε.
— l. 21. Νύννιον, ε. — καταβὰν καλούμενον φ.	N. ε. — καταβαυκαλουμένοις φ.
Νῦν τ' ηνθες δεχωρὸν, ν.	Νῦν τ' ἦνθες ἐς χορὸν, ν.
c. 694. l. 6. Νύξεν, ἐκχειρέτρωσεν. ν.	N. ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν. ν.
— l. 19. Νύσει, π.	Νύσσει. π.
— l. 21. Νύσσα, ὁ κ. — νεύειν τ.	N. ὁ κ. — νύσσειν τ.
c. 695. l. 3. Νυττόμενος, κ. προθ. μενος.	N. κ. προθούμενος. [8])
— l. 8. Νύχμα, ο. — ψολός.	N. ο. — ψωλός.
— l. 17. Νώδυνον, ἀνόδυνον.	N. ἀνώδυνον.
c. 696. l. ult. Νωμησέβων, κ.	Νωμῆσαι βῶν. κ.
c. 697. l. 9. Νωνυμία, α. ἀφάσεια.	N. α. ἀσάφεια.
c. 698. l. 7. Νωτίσαι, τ. — φυγόντα.	N. τ. — φ.
Νωτίσασθαι, ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν ὤμων· ἀπονωτίσασθαι δὲ, τὸ καταθέσθαι.	N. α. — κ.
Νωτοφόρος, ὁ μὴ ὑπὸ ζ.	N. ὁ μὴ ὑπὸ ζ. [9])
— l. 15. Νωχέλεια, α. — μιλώτις, ο.	N. α. — ✝ μιλώτις. ο. [10])

Ξ

8) In ultima voce litteram expunxit; correxerat: προθεούμενος. Cf. VV. DD.

9) Verba: ἀναθέσθαι — Νωτοφόρος. in impressis desunt, et quidem culpa typothetae, qui versum in codice saltavit.

10) Signum typotheta omisit.

Ξ	Ξ
c. 699. l. 1. Ξένει, δ.	Ξαίνει. δ.
c. 700. l. 1. Ξάνιον, κ. ἀ αἱ γ.	Ξάνια. κ. ἀ αἱ γ.
c. 701. l. 3. Ξεναλόγος, ξένα σ.	Ξ. ξένους σ.
— l. 5. Ξενίζειν, τὸ χ.	Ξ. τὸ ξένῃ χ. [11]
— l. 8. Ξεστὸς, ὁμαλισμένος, ἐξεσμένος. ξεστοῖο, ὁμαλισμένου, ε.	Ξ. ὡμαλισμένος, ε. Ξεστοῖο. ὡμαλισμένου, ε. [12]
— l. 11. Ξεῖον, Φίλος.	Ξεῖνος. Φ. [13]
— l. 17. Ξεινοσύνης προσκηδεός στις τὴν ο.	Ξεινοσύνης προσκηδέος. τὴν ο. [14]
c. 702. l. 4. Ξενηλαττοῦνται, τ.	Ξενηλατοῦνται. τ.
— l. 19. Ξενὼν, κ. ἢ μεγάλων λέγων.	Ξ. κ. ἢ μεγάλων λέγων. [15]
c. 703. l. 8. Ξεστὴν, ε. — ἐτάνυσσε τ.	Ξ. ε. — ἐτάνυσσε τ.
c. 704. l. 1. Ξηφηρους, ξίφος ἔχουσι, ξιφηφόρους.	Ξιφήρους. ξίφος ἔχοντος, ξιφηφόρου.
— l. 8. Ξιφίρου λ. — ὠρείων.	Ξ. λ. — ὠρίων.
— l. 11. Ξιφητὴς, Φ.	Ξιφιστὴς. Φ. [16]

11) Lacunam codicis explevit. Male in Ald. Ξενίζει.

12) Unita sejunxit. Ambae gloſſae ex margine ſunt.

13) Gloſſa praecedens hujus emendatio fuit.

14) Scribendum: προσκηδέος. τῆς τὴν ο. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Neſcio ubi oculi d'Orvillii, ex cujus ſchedis in notis VV. DD. haec notantur: *Peſſime Ms. Venet.* Ξιφιστόν. At alia procul dubio agebat, ſummamque ejus negligentiam homine critico indignam Cl. Villoiſon in *Anecdotis* merito perſtringit.

c. 705. l. 5. Ξουθεῖδαιοὶ, ἴωνες, ι.
Ξουθ .., λ. — ἄργυρος, ξ.
— l. 19. Ξυλιβόρος, ξ.
Ξυλλεκτὸν, σ. παρεστ. ς.
Ξύλον, π. — τῷ ε.
c. 706. l. 11. Ξυμβόλους, δ. — Σοφοκλῆ ἀχαιῶν σύλλογον.
— l. 19. Ξυναλαχθέντες, κ.
— l. 21. Ξυναθρόντων, σ.
c. 707. l. 1. Ξυναίωρ, εὐέα, δ.
Ξυναιωρῶν, α.
— l. 12. Ξύνεσι, συναίφεσι, συμβουλήν.
— l. 25. Ξυνθήματα, σημείου.
c. 708. l. 4. Ξύνιεν, η. συνῆσαν.
— l. 20. Ξυνστένομαι, συνσπῶμαι, ξ.
— l. 25. Ξυνταίσσεται, συνσκευάζεται.
c. 709. l. 6. Ξυόεσσαν, εὐεξεσμένην.
— l. 20. Ξυστάδες, α. — εἰκῆ καὶ μ.

Ξουθίδαι. οἱ Ἴωνες, I. Ξουθόν. λ. — α. ξ. [17])
Ξυληβόρος. ξ.
Ξ. σ. παρεστώς. [18])
Ξ. π. — τὸ ε.
Ξ. δ. — Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ.
Ξυναλλαχθέντες. κ.
Ξύναθρον. τὴν σ.
Ξ. εὐναίαι, δ.
Ξυναίρων. α.
Ξύνεσιν. συναίφεσιν. συμβελήν. [19])
Ξ. σημεῖα.
Ξ. η. συνῆκαν.
Ξυστένομαι. συσπῶμαι. ξ.
Ξ. συσκευάζεται.
Ξ. εὖ ἐξεσμένην.
Ξ. α. — εἰκῆ καὶ μ. [20])

c. 710.

17) Exitum vocis delevit. A typotheta habemus ἀργυρόν.
18) In ultima voce litteram expunxit.
19) In Ald. συνέφεσιν a typ.
20) In impressis copula omittitur.

c. 710. l. 1. Ξυστὶς, τ. — χιτῶνα ἀποδήρη γ.	Ξ. τ. — χιτῶνα ποδήρη γ. [1])
— l. 8. Ξυστὸς, ο. — ἀθλητὴς τ.	Ξ. ο. — ἀθληταῖς τ.

O	O
c. 711. l. 9. Ὄα, δ. — ἱματίοις ὄα.	O. δ. — ι. ὤα.
Ὁ ἀγελέος, ὁ ε.	Ὁ ἀγελαῖος. ὁ ε.
c. 712. l. 1. Ὀαριστὴς, ὁμιληστὴς, σ.	O. ὁμιλητής. σ.
Ὀαρίστην, μ.	Ὀαριστύν. μ. [2])
— l. 17. Ὀβολοστάτης, ο. — διὸβολοστάται π.	O. ο. — διὸ ὀβολοστάται π.
c. 713. l. 8. Ὄγγα, Α. ἐν Ἀθήναις ε.	O. Α. ἐν Θήβαις ε.
— l. 12. Ὀγδόδιον, θ. — Θησσεῖ.	O. θ. — Θησεῖ.
— l. 14. Ὄγκας, Α. — ὀγυγίας ὀγκᾶται, βοᾶ. πύλας λέγει.	O. Α. — Ὠγυγίας πύλας λέγει. Ὀγκᾶται. βοᾶ. [3])
c. 714. l. 5. Ὄγκοι, α. — πόγωνες τ.	O. α. — πώγωνες τ.
— l. 16. Ὄγμος, ἡ ε. Φυγία, μ.	O. ἡ ε. Φυτεία. μ.
c. 715. l. 2. Ὀγχιστὸς, π.	Ὀγχηστός. π.
— l. 7. Ὀδαφορτία, ἰώνια, ο.	Ὄδα. Φορτία. ι. ο.

c. 715.

1) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
2) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.
3) Bene distribuit et ordinavit. Videtur πύλας λέγει supplementum ex margine, alieno loco positum. Cf. VV. DD.

c. 715. l. 12. Ὀδαπταῖσαι, δ. Ὀδαπταίσαι. δ.
c. 716. l. 3. Ὀδὲ ἐγὼ, α. Ὀδ' ἐγώ. α.
— l. 15. Ὀδιμαίλεος, ε. Ὁ δειμαίλεος. ε. [4]
— l. 19. Ὀδμαῖος, ὀλίγος, α. Ὀδαῖος. ο. α. [5]
c. 718. l. 11. Ὀδσδυσταὶ, ὀργισταί. Ὀδώδυσται, ὄργισται.
— l. 14. Ὀδῶν, ὀδούς. [Εἀ, μηλωτή.] Ὀδομάςτησε, σ. Ο. ο. Ο. σ. [6]
— l. 18. Ὀέσχαι, μ. — δερματῖνι. Ο. μ. — δερματίναι.
— l. 22. Ὄζος, κ. — στελέχου σχ. Ο. κ. — στελέχους σχ.
c. 719. l. 1. Ὄζος ἄρειος, ὁ κ. Ὄζος Ἄρηος. ὁ κ.
c. 720. l. 5. Ὀθόνη, σινδὼν, ζ. Ο. σινδών. ζ.
c. 721. l. 6. Οἴακες, π. — διείρηνται. Ο. π. — διήρηνται. [7]
— l. 14. Οἴδημα, φ. — ἀπόστ. μα, ω. Ο. φ. — ἀπόστημα, α. [8]
— l. 18. Οἰατὰ, δυνὰ, Αἰολεῖς. οἰατὰν, κομήτων, οἱ γὰρ αἱ κῶμαι, οἷα τε κ. Οἷα, τὰ δεινά, Αἰολεῖς. Οἰατὰν, κομήτην. Οἷαι γὰρ αἱ κόμαι.

c. 721.

4) Vocis diviſionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
5) Quomodo congruit ὀλίγος cum Ὀδμαῖος ſive Ὀδαῖος, ut Muſurus correxit? Taylorus apud VV. DD. acute et eleganter quaeſtionem ſolvit, ejusque opinio magnum ex codice lumen accipit, in archetypo enim ſcriptum erat: β Οδαιος. littera β pro μ accepta vocique inſerta.
6) Gloſſae hic deletae ſequens Ὀεὰ emendatio fuit.
7) Forte: διείρονται. ut apud Euſtathium. Cf. VV. DD.
8) Litteram delevit; legebatur: ἀπόστεμα.

Οἰά τε. κ. [9])

c. 721. l. 21. Οἰάτιδος, ε. — οἰδίποδ' ἐπικολώνα, τ.

Ο. ε. — Οἰδίποδι ἐπὶ κολωνῷ. τ. [10])

c. 722. l. 13. Οἰέως, ν.

Οἰεως. ν.

— l. 17. Οἴεις, τ. — σύνθεμα στριωτικοῦ ε.

Ο. τ. — συνθήματος στρατιωτικοῦ ε.

— l. 20. Οἰετέας, ἰσοετίας, ὁμηλικίας.

Ο. ἰσοετέας. ο. [11])

— l. 24. Ὀϊζυὸς, κ.

Ὀϊζύς. κ. [12])

†

— l. 29. Ὀϊημονυμία, ν.

Οἴη μονυμία. ν. [13])

c. 723. l. 14. Οἱ καθ' ἡ. — ἡμᾶς. οἰκάριον, τ. — γυναικότιδος.

Ο. — ἡμᾶς. Οἰκάριον. τ. — γυναικωνίτιδος. [14])

c. 724. l. 3. Οἰκέοιτο, οἰκεῖτο.

Ο. οἰκοῖτο.

— l. 13. Οἰκῆας, ο. — κτίσατο δ.

Ο. ο. — κτήσατο δ.

c. 725. l. 2. Οἰκιμβάζειν, στρατηγεύσεσθαι, δ.

Ο. στραγγεύσεσθαι, δ.

— l. 9. Οἴκοι, οἴκοθι, ἐν οἴκῳ, ἐξ οἴκου.

Ο. ο. ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν, ἐξ οἴκου. [15])

— l. ult. Οἶκος, ο. — καὶ τοῦ ἐν — νῦν αὖῶ κ.

Ο. ο. — καὶ τὰ ἐν — Νῦν αὖ κ. [16])

c. 726.

9) Gloſſas bene digeſſit; retinendus vero genitivus Doricus: Οἰατᾶν. κομήτων. Cf. VV. DD.

10) En ſummam ſcribarum barbariem in re tam obvia.

11) In Ald. ὁμηλικία. Mendam VV. DD. ſuſtulerunt.

12) Gloſſam interpretationi adcommodavit; caſus obliquus ob ſeriem retinendus eſt.

13) Muſurus in ſolo μονυμία haerebat; correctio a typotheta male expreſſa eſt. Cf. VV. DD. qui gloſſam reſtituerunt.

14) Bene ſejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

15) Vocem οἴκοθεν male inſeruit, nam ἐξ οἴκου ad praecedens οἴκοθι referendum eſt. In Albertina ex οἴκοθεν nova gloſſa conſtituitur, ſerie repugnante.

16) Vitioſum αὖῶ ortum videtur ex δ' αὖ, quod nexus orationis apud Poetam requirit. Cf. VV. DD.

c. 726. l. 12. Οἰκούρια, κ. — φυλακή.
— l. 16. Οἰκουρὸν ο. — μέλιττ. πτίθεθαι.
c. 727. l. 1. ΟἰκοΦθόρας, μ.
— l. 17. Οἴκων, μωστορνύναι, τ.
c. 728. l. 6. [Οἰμῆσαι,] οἴμησεν, ὥρμησεν [ἦσαν.]
— l. 9. Οἶμοι, ε. θρήνου. οἶμον οἰμὸς, ο.
— l. 17. Οἰνάδας, α. — οἰνομαείτιδας.
— l. 23. Οἰναῖοι τ. — Φ. σὶ δὲ δῆμον, ο.
c. 729. l. 10. Οἰναρὶς, κλη-ματίς. ἴνας, ε.

Ο. κ. — φυλακὴ, οἰκουρία. [17])
Ο. ε. — μελιττούσαν παρατίθεθαι. [18])
ΟἰκοΦθόρους. μ.
Οἴκων μέσσ' ὀρνύναι. τ.
Οἴμησεν. ὥρμησεν. [19])
Ο. ε. θρήνου.
Οἶμον. οἰμὸς, ο. [20])
Ο. α. — οἰνομαίτιδας.
Ο. τ. — Φησὶ δὲ Δήμων, c. [1])
Ο. κλῆματίς.
Οἰνάς. ε. [2])

c. 729.

17) V. οἰκουρία perſpicuitatis cauſa adjecta eſt. Gloſſographi, dum interpretantur, accentus ſaepius confundunt; potuit etiam ἢ ἡ κατ' οἶκον φυλακὴ ſeriori manu adjunctum eſſe.

18) In μέλιττ. ultimam litteram delevit; ſcriptum erat μέλιττα, aut μέλιττει.

19) Vocem articull bene excluſit, nam ſequens οἴμησεν ejusdem emendatio videtur; niſi forte Οἰμῆσαι et ἦσαν gloſſam per ſe conſtituant, itaque jungenda ſint: Οἴμησαν. ἦσαν. Videant critici.

20) Unita diviſit. Poſterius οἰμὸς (pro οἶμος) prioris correctio eſt, aut varia lectio. Art. Οἶμον, qui v. Οἰκτίζει ſequitur, hujus loci particula eſt, ab eodem forte in margine longius ſemota. Οἶμος ap. Pind. Ol. VIII. 92. *ſolemnis victoris ingreſſus in urbem patriam.*

1) Docte emendavit. In Φ. σὶ litteram expunxit; legebatur: Φασί. Cf. VV. DD.

2) Sagaciter emendavit et ſejunxit. Cf. VV. DD.

c. 729. l. 10. Οἰνατὶς, Ἀρτέμιδος, τὴν ἔνοινον τῆς ἀργείας.
Οἰνωάτιν. Ἄρτεμιν τὴν ἐν Οἴνῃ τῆς A. [3])

— l. 13. Οἴνη, ἡ α. καὶ κυβευτικὸς [λόγος.] Βόλος, ὁ κ.
Ο. ἡ α. καὶ κυβευτικὸς βόλος, ὁ κ. [4])

Οἰνήρυσις, α. — μεθ' ὧ τ.
Ο. α. — μεθ' οὗ τ.

c. 730. l. 7. Οἰνοβαρὴς, ε. — μέθυσος. οἰνοπὰ, μ. οἰνόδη τ.
Ο. ο. — μέθυσος. Οἴνοπα. μ. οἰνώδη τ. [5])

— l. 11. Οἰνοποντάζει, ε.
Οἰνοποτάζει. ε.

c. 731. l. 1. Οἰνοῦσαι, καὶ Οἰνοῦται, τ.
Ο. καὶ Οἰνοῦτται. τ.

— l. 3. Οἰνόφρυξ, α.
Οἰνόφυξ. α. [6])

— l. 7. Οἰνοχοεῖ, οἰχοεύει, τ.
Ο. οἰνοχοεύει. τ.

— l. 12. Οἴνοπα, οἰνοπὸν, π.
Ο. οἰνωπόν. π.

Οἰνωροὶ, οἱ ἐραγωγοὶ Δ.
Ο. οἱ ἐριαγωγοὶ Δ. [7])

Οἴνοτρον, χ.
Οἴνωτρον. χ.

— l. 17. Οἴξασα, ἀνοίξασα. [Οἶο, οἴω σοῦ μόνω, αὐτῶ.]
Ο. α.

Οἰοβίοισι, μ.
Ο. μ. [8])

— l. 24. Οἴοιτο, ν. — ἔχει, ἢ ὑπολάβει.
Ο. ν. — ἔχοι. ἢ ὑπολάβοι.

3) Corruptum ἔνοινον oriri videtur potius ex ἐν Οἰνώῃ, quam ἐν Οἴνῃ. Legendum procul dubio cum Salmasio: Οἰνᾶτιν. Ἄρτεμιν τ. Cf. VV. DD.

4) V. βόλος praecedentis λόγος emendatio fuit.

5) Unita separavit.

6) Bene in impressis Οἰνόφλυξ. Vitiosi Οἰνόφρυξ sequens Οἰνόφλυξ correctio fuit.

7) Legendum cum Salmasio: οἱ ἱεραγωγοὶ Δ. Causa erroris ex codice perspicua est.

8) Articulus a Musuro ejectus duas glossas exhibet, alteram: Οἴῳ. μόνῳ αὐτῷ. alteram: Οἶο pro Σοῖο. σοῦ. Neutra congrua est, nam Οἴῳ series respuit.

c. 731. l. 24. Οἴομαι, ν. ὑπολαμβάνω.
[Οἴομεν, οἷος μόνος πρὸς μόνον.]
Οἰόμενον, ο.

Ο. ν. υ.
Ο. ο. [9])

c. 732. l. 3. Οἷον ε. — ἐγένετο. οἰονεὶ, ω.

Ο. ε. — ἐγένετο.
Οἰονεί. ω. [10])

— l. 5. Οἰονίζει, μαντεύει.
Οἰονιχιασταί, ω.

Οἰωνίζη. μαντεύη.
Οἰονει χιασταί. ω.

— l. 8. Οἰοσαῶται, π. — ἐρέω — κεκαλυμένος οἰὸς αὐτῷ — οἰοσάωτον λ.

Οἰὸς ἀώτῳ. π. — ἐρίῳ — κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ — ὁ. λ. [11])

— l. 16. Οἰοπόλῳ, ε.

Οἰοπώλῳ ε. [12])

— l. ult. Οἱ προσκείμενοι, οἱ κολλούμενοι. ἱ ρα, οὗτοι δή.
[Οἱραῖοι βλέπειν, οἵτινες.]

Οἱ ῥα. οὗτοι δή. [13])

c. 733. l. 1. Οἱ ῥά μιν ω.
Οἱ ῥῶν, οἱ ἐκ τ.

Οἱ ῥά μιν ω.
Οἱρώνη. ἐκ τ.

— l. 9. Οἶθας, ο.

Οἶθα. ο.

— l. 18. Οἷς τὰ β.

Οἱστά. β.

9) Glossa interpositа vitiosa est, pro Οἰόθεν οἷος. μ. quod supra suo loco occurrit. Hic forte vitium habemus, ibi correctionem.

10) Conjuncta divisit.

11) Bene emendavit, nisi quod pro ἐρέω scribatur ἐρεῷ ab ἐρεοῖς, *laneus*. In fine Aldina habet εἰοσάωτον culpa typ. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui Hesychio scripturam codicis reddiderunt.

13) In ἱ ρα primam litteram a librario omissam praeposuit, glossamque sejunxit.

c. 733. l. 22. Οἰσποτιτὴς, υἱὸς ὁ ῥύπος, ὁ δ. — Οἰσπάτη. ὁ ῥύπος. ὁ δ.[14])

c. 734. l. 3. Οἰστρεῖ, ε. οἰστριλατεῖ, μ. — Ο. ε. οἰστρηλατεῖ. μ.

— l. 6. Οἰστροπλῆγος, τ. — πληγῆ. — Ο. τ. — πληγείσης.

— l. 11. Οἶστρος, ε. — ᾧ μύωψ κ. — Ο. ε. — ὃ μύωψ κ.[15])

— l. 13. Οἰσυΐνοισιν, ὁ . . οἱ γ. — Ο. οἰσοὶ γ.[16])

Οἰσυΐνῃσι, π. — οἷας γεγενημένοις ἢ λυγῆς, ε. — Ο. π. — οἴσων γεγενημένοις, ἢ λύγου. ε.

— l. 18. Οἶσυπος, ὁ τῆς αἰὸς ῥύπος. — Ο. ὁ τῆς αἰγὸς ρ.[17])

c. 735. l. 6. Οἱ Φαλοὶ, τ. — Οἱ Φαλλοί. τ.

— l. 11. Οἰφολὶς, γ. — παοσχητῶς. — Ο. γ. — παοσχητιῶσα.

— l. 13. Οἰχαλίοιθεν, α. — Οἰχαλίηθεν. α.

— l. 15. Οἰχετηγὸς, υ. — Ὀχετηγός. υ.[18])

Οἰχήσονται, π. καὶ ἴχνη ἢ ἀφανίθη. — Ο. π. — καὶ οἴχη, ἢ. ἠφανίθη.[19])

c. 735.

14) Ex Suida correxisse videtur, at minus adcurate; lectio, quam codex exhibet, haec est: Οἰσπότη. τῆς ὀϊὸς ὁ ῥύπος. Variat in hac voce scriptura, ut apud VV. DD. videre est. Ceterum glossam pro insititia habeo, et quidem pro emendatione superioris Οἶσπαι.

15) In Ald. ὁ μύωψ culpa typ.

16) Duas aut tres litteras erasit. Cf. VV. DD.

17) Textum codicis depravavit; reponendum: ὁ τῆς ὀϊὸς ρ. Vox eundem omnino significatum habet, quem superius Οἰσπότη.

18) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

19) Vera procul dubio est Bielii conjectura, legentis: καὶ οἰχήσεται, ἢ ἀφανισθήσεται. Particulam ἢ omitterem; locus ob compendia scripturae corruptus fuit. Cf. VV. DD.

c. 735. l. 20. Οἰχομένη, π. — ὅμοια. [Οἰχομένοιο., ἡ παρ' ἐνίοις σόλα.] Οἰχῶρος, οἰκουρός. οἴω, μόνω. Οἴῳ φ. — μόνοιο δ.

Ο. π. — ο. Ο. οἰκουρός. Οἴῳ. μόνῳ. Οἴῳ φ. — μόνοι, δ. [20])

c. 736. l. 1. Οἰώθη, ἐμονώθη. οἴω, υ.

Ο. ἐμονώθη. Οἴω. υ. [1])

— l. 4. Οἰωνισάμην, παρατησάμην, ἢ ε.

Ο. παρητησάμην. ἢ ε. [2])

— l. 7. Οἰωνοβρότους, υ. Οἰώνιχον, μ. — ἔιναγ [τὸ ϛγζ αἰὴ]

Οἰωνοβρώτους. υ. Ο. μ. — ἔιναγ. [3])

c. 737. l. 2. Ὀκέλλει, προορεῖ, κ.

Ο. προορμεῖ. κ. [4])

c. 737.

20) In fine v. Οἰχομένοιο., litteram delevit. Quid ἡ παρ' ἐνίοις σόλα ſit, aut quo pertineat, videant alii. In ſequentibus turbatum reſtituit ordinem.

1) Bene ſeparavit. V. Οἴω cum interpretatione ex margine irrepſit.

2) Nullus fere dubito, quin legi debeat: παρατηρησάμην. omiſſo pro more codicis noſtri augmento. Videnda teſtimonia a VV. DD. citata, quibus auctoritatem Lex. Ms. Steph. et Th. adjungam, in quibus eadem interpretatio aliis verbis ita exprimitur: Οἰωνιζόμενοι. ὀρνέοις προσέχοντες κατὰ σημείωσίν τινα. Male in Ald. παρητησάμην.

3) Typis, ut potui, ſcripturam codicis expreſſi; explicent ſagaciores.

4) Bene in impreſſis: προσορμεῖ. In archetypo forte: προρμεῖ.

c. 737. l. 12. Ὀκλαδίας, ϑ. — ἀξιοῦσι — τὸ κλάϑαι.
O. ϑ. — ἐξιοῦσι — τὸ ὀκλᾶϑαι.

c. 738. l. 2. Ὀκριβαντάτας, ἐνβατάτας.
Ὀκρίβαντας. ἐνβάτας.

— l. 11. Ὀκριοὲν, τ. Ὀκριόεντι, τραχύ. Ὀκρυόεντο, ε. — λίϑος. Ὀκριστὴν, ϑ. — εἶδεν, ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀληϑευούση [ἐπόντος.] Ὀκρίϑεν, Φ.
Ὀκρυόεν. τ. Ὀκρυόεντι. τραχεῖ. O. ε. — λίϑος. ὁ Κρὴς τὴν ϑ. — ἤδειν, εφη, ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀληϑευούσῃ. [5] Ὀκρίϊεν. Φ.

c. 739. l. ult. Ὀλέϑρου π. — δέδεσϑαι τ.
O. π. — δέδεσϑε τ.

c. 740. l. 4. Ὀλύκειν, ἀπολύναι, πολυορκεῖν, Φ. Ὀλέκοντο, ἀπόλλυντο — ἐξολοϑρεύοντο.
Ὀλλύναι. πολιορκεῖν. Φ. O. ἀπώλλυντο — ἐξωλοϑρεύοντο.

— l. 11. Ὀλέσαι, ἀπωλέσαι.
O. ἀπολέσαι.

— l. 14. Ὀλήας, [ὀλοί..,] α.
Ὄλησι. α. [6]

— l. ult. Ὀλίγῃ ε. — στενοπῶ.
O. ε. — στενωπῶ.

c. 741. l. 2. Ὀλίγῃ δὲ ἀναπνεύσης π.
Ὀλίγῃ δὲ τ' ἀνάπνευσις π.

— l. 10. Ὀλιγωστοῦ, π.
Ὀλιγοστοῦ. π. [7]

— l. 22. Ὀλιγορροῦντος, α.
Ὀλιγωρροῦντος. α.

c. 742. l. 1. Ὀλιζῶνες, η.
Ὀλιζόνες. η.

5) Docte emendavit; male vero diverſas gloſſas in unam conflavit. Cf. VV. DD. In editis bene ſeparantur.
6) In ὀλοί . . compendium delevit.
7) Ex ſerie: Ὀλιγιστοῦ. In codice Marciano ω interdum ex jota oritur. Cf. VV. DD.

c. 742. l. 10. Ὀλινύ., ἀρ- Ὀλινύα. ο. Ἀργεῖοι. [8]
γεῖ..
— l. 20. Ὀλκάζει, ε. χαλι- Ο. ε. χαλιναγωγεῖ.
ναγγεῖ.
— l. 22. Ὀλκὰς, πλοῖα, ν. Ο. πλοῖον. ν.
— l. 27. Ὀλκὴ, δ. — ἑυρή- Ο. δ. — ἑυτήσταθμος.
σταθμος.

c. 743. l. 1. Ὀλκημιο, τ. Ὀλκήμιον. τ. [9]
— l. 4. Ὀλκοὶ, λ. — νεολ- Ο. λ. — νεωλκοῦνται.
κοῦνται.
— l. 9. Ὀλκοὺς, ν. — ἕξεις Ο. ν. — ἕλξεις — ὁλ-
— ὁλκῶν ε. κὸν ε.
Ὀλλύει, ἀπολύει, φ. Ο. ἀπολλύει. φ.
— l. 13. Ὄλμιος, π. Ὄλμειος. π.
Ὄλμος, π. — ὑπογλού- Ο. π. — ὑπογλουτίσιν ε.
τησιν ε.

c. 744. l. 1. Ὀλοίης, ἀποθά- Ο. ἀποθάνοις.
νης.
Ὀλοιῆσιν, ὀλεθρίας, ἀ- Ο. ὀλεθρίαις. ἀπωλείαις.
πωλείας.
— l. 8. Ὀλοκεὺς, α. Ὄλοκες. α.

c. 745. l. 3. Ὀλοοίτροχος, ο. Ο. ο. — ἢ ὁλότροχος, ε.
— ἢ λότροχος, ε.
— l. 7. Ὀλόοσων, π. Ὀλοοσὸν. π. [10]
— l. 12. Ὄλος, τ. — σηπυί- Ο. τ. — σηπίας.
ας.
— l. 17. Ὀλοσφερὴς, δ. Ὀλοσχερὴς. δ.

c. 746. l. 6. Ὀλοφυδνὸν, ο. — Ο. ο. — ὀδυρτικόν.
ὀδυρητικόν.

8) In prima et ultima voce exitum delevit.
9) Compendium exitus nihil aliud exprimit, quam litt. ν et circumflexum, ut in impreſſis indicavi.
10) Apud Homerum Ὀλοοσσὼν, quod in Albertina repoſitum eſt. Cf. VV. DD.

c. 746. l. 6. Ὀλοφυκτὶς, τ. — εὖ, .. γὰρ — δοθῆναι. Ο. τ. — εὖ, ἐπὶ γὰρ — δοθῆναι. [11])

c. 747. l. 1. Ὄλπα, ἡ ε. — λίκυνθος, ε. Ο. ἡ ε. — λήκυθος. ε.

— l. 4. Ὀλύει, φ. Ὀλλύει. φ.

— l. 11. Ὀλύμπιον, τ. — λαβὼν τ. Ο. τ. — λαβὸν τ.

— l. 13. Ὀλυμπιονύκης, σ. Ὀλυμπιονίκης. σ. [12])

c. 748. l. 1. Ὀλώλαμεν, α. ἀπεθάναμεν. Ο. α. ἀπεθάνομεν.

— l. 3. Ὄλλονται, ἀπόλλονται. Ὄλωνται. ἀπόλωνται.

— l. 13. Ὁμαλεῖς, ο. Ὁμαλῆ. ο.

— l. 26. Ὁμειλάδον, μεταταῦγμα κ. Ὁμιλαδόν. κατὰ ταῦγμα κ.

c. 749. l. 1. Ὅμειλος, σ. — ὁμοείλας ε. Ὅμιλος. σ. — ὁμοῦ εἵλας ε.

— l. 9. Ὁμᾶ, [ὅπερ,] ὠμοῦ. Ο. ὁμοῦ.

— l. 14. Ὁμηγόροι, ἰσίγοροι, ε. Ο. ἰσήγοροι, ε.

— l. 16. Ὁμηγύρεως, σ. συναθροισμένου. Ο. σ. συναθροισμοῦ.

— l. 23. Ὁμιλικίη, τ. Ὁμηλικίη. τ.

c. 750. l. 2. Ὁμὴ, νῶι α. Ὁμὴ νῶι. ἡ α.

— l. 21. Ὁμιλεῖ, σ. μάχεται, ἐπακολουθῆσαι [νεκρῷ,] α. Ο. σ. — α.

c. 751. l. 14. Ὁμίχλη, ἢ ο. — ἀχλὺς [σκοτεινὰς,] υ. Ο. ἢ ο. — ἀχλὺς υ.

11) Ante γὰρ vocem delevit.

12) In Ald. erratum typ.

c. 751. l. 22. Ὁμοβόρος, ὁμοφάγος. — O. ὠμοφάγος. [13])

c. 752. l. 5. Ὁμόγνευα, ἢ ἠγνοια. — O. ἢ ἄγνοια.

Ὁμοδάλιοι, ἰσαέτες. — O. ἰσοετεῖς.

— l. ult. Ὁμοίης, ο. — ἴσης. — O. ο. — ἴσης.

[Ὁμοίου πτολεμοῖο ἐν ᾧ ὁ . . . . .]

Ὁμοίου, τ. — καὶ τεκτανέοντα. ὁμοίως — καὶ ἄλλας ἀγείρας, τηρεῖ ο. — O. τ. — καί τε κτανέοντα. ὁμοίως — καὶ ἄλλα ϛε γῆρας τηρεῖ ο. [14])

c. 753. l. 11. Ὁμοιωθήμεναι, ἐξισοθῆναι, σ. — O. ἐξισωθῆναι. σ.

Ὁμοκλεῖ, ἀπειλεῖ, Βοᾷ. — Ὁμοκλῇ. ἀπειλῇ. Βοῇ.

— l. 14. Ὁμοκλὴς, ο. — Ὁμοκλήσας. ο.

— l. 21. Ὁμολογῶ, ζοφῶ. — O. συμφωνῶ.

Ὁμολιῶν, ι. καταλιαίνων. — O. ι. καταλειαίνων.

c. 754. l. 4. Ὁμολοειδεῖς, π. — Ὁμολοΐδες. π.

— l. 13. Ὁμόπαιδα κάσι κ. — παιδευθέντες, ἢ ο. — O. κάσιν Κ. — παιδευθέντα, ἢ ο.

c. 755. l. 1. Ὁμόρξῃ, ἀπεψήσ. . — O. ἀπεψήσῃ. [15])

— l. 6. Ὁμόῤῥοσα, α. — Ὁμόῤῥοια. α.

— l. 8. Ὁμόροφος, ο. συναίοικος. — O. ο. σύνοικος.

— l. 12. Ὁμόσαι, ὄμοσον, ο. — Ὄμοσον. ὀ. ο.

Ὁμόσε, ε. — ἔτραπτε. — O. ε. — ἔτραπε.

c. 755.

13) Lectio codicis reponenda eſt. Cf. VV. DD.

14) Gloſſa deleta ſequentis correctio fuit; in fine lacuna eſt. Emendatio: καί τε κτανέοντα. typothetam fugit. Cf. VV. DD.

15) Litteram in fine delevit.

c. 755. l. 12. Ὁμοσίπτας, ο. — ὁπλισμένω χ.
Ο. ο. — ὁπλισμῶ χ.

c. 756. l. 10. Ὁμόσφυρος, α. λ δη τὸν ὁμόχορον, σ.
Ο. α. — δ. τὸν ὁμόχωρον. σ. [16])

c. 757. l. 2. Ὁμοῦρα, σ. — σισάμην.
Ο. σ. — σησάμην.

— l. 5. Ὁμοῦστιν, σ.
Ὁμοῦ ὅστι. σ.

— l. 8. Ὄμπαι, ϑ. — πυρὶ μ.
Ο. ϑ. — πυρὶ καὶ μ. [17])

— l. 17. Ὀμπνειος λ. — πυρ. νων καὶ δημ. τρίων κ.
Ο. λ. — πυρήνων καὶ δημητρίων κ. [18])

c. 758. l. 4. Ὀμφαλίτομος, μ.
Ὀμφαλήτομος. μ.

— l. 8. Ὀμφαλόεσσα, ἡ α. — βόρειον π.
Ο. ἡ α. — βόρειον π.

— l. 15. Ὀμφαλὸς ζ. — μεσέτατοι.
Ο. ζ. — μεσαίτατοι.

c. 759. l. 11. Ὄν, α. — εἴη Ο.
Ο. α. — ᾖει Ο. [19])

— l. 16. Ὀναίμην, τ. ἀπολαύσω, ω.
Ο. τ. ἀπολαύσωμι, ω.

Ὀναίνειν, α.
Ὀναάμην. α.

c. 760. l. 2. Ὀνᾶται, α.
Ὀνοῦται. α.

16) Compendium λ δη typotheta male legit; ſcribendum: δηλοῖ. ut VV. DD. correxerunt.

17) Textum corrupit. Egregia Kuhnii emendatio, ab Alberti recepta: πυροὶ μ. codicis auctoritate ſtabilitur. Cf. VV. DD.

18) In πυρ. νων et δημ. τρίων litteram expunxit; in poſteriori voce typotheta nexum litt. τρ pro ſimplici τ accepit.

19) Contra metrum correxit. Vitioſum ἔη O. natum eſt ex ᾖι O., quod apud Poetam legitur, et Heſychio reddendum eſt. Cf. VV. DD.

c. 760. l. 12. Ὄνειδος, α. — πόματος.
[Ὀνείνυεν, ὠφέλησεν.]
Ὀνείλεον, θ.
— l. 15. Ὀνειρήησι, π.
— l. 21. Ὀνειροπολεῖ, ω.
c. 761. l. 1. Ὄνετο, ω.
Ὀνήμενος, ἄξιος ὠνήσεως, ο.
Ὀνειμένᾳ, ω.
Ὀνείσεαι, ο.
— l. 14. Ὄνια, ω.
Ὄνιαρ, ω.
— l. 18. Ὀνίγλιν, ε.
c. 762. l. 14. Ὀνοκένταυροι, π. — τριχίωντες — σεῖεν ὀνομάσαι αὐτὴν τὴν — λ. ποί.
c. 763. l. 13. Ὄνος, ὁ α. — καὶ ἐφ' οὗ [καὶ] τὴν — οἰονίσκος λ.
— l. 17. Ὄνος ἄγει μ. — ἐξ ἄστεος λευσῖνα κ.
— l. ult. Ὀνόσεταί, ὀφελήσει.

O. α. — π.

O. θ. [20])
Ὀνειρείησι π.
Ὀνειροπολεῖν. ω.
Ὄναιτο. ω.
Ὀνήμονος. ἄξιος ὀνήσεως, ο. [1])
Ὀνήμεναι. ω.
Ὀνήσεαι. ο.
Ὄνεια. ω.
Ὄνειαρ. ω.
Ὀνίγλη. ε.
O. π. — τριχίωντες — Σείην ὠνόμασαν οἱ τὴν — λοιποί. [2])

O. ὁ α. — καὶ ἐφ' οὗ τὴν — ὁ καὶ ὀνίσκος λ.

O. — ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα κ.
Ὀνήσεταί, ὠφελήσει. [3])

c. 764.

20) Gloſſae hic deletae emendatio fuit: Ὀνίνοιεν. ὠφελήσοιεν, quod infra ſequitur. Vitioſa lectio ob ſeriem huc translata fuit.

1) Loci Homerici immemor fuit. Cf. VV. DD. qui codicis lectionem reſcripſerunt.

2) Scribendum τριχιῶντες, et σείειν vel σίειν, ut in Baſilio et Procopio. Cf. VV. DD. In Ald. τριχίωνες errore typ. In ultima voce litteram delevit; legebatur: λειποί. Gloſſam pro inſititia habeo.

3) Ex Il. I. 55. ſcribendum: Ὀνόσσεταί, ἐκφαυλίσει. Cf. VV. DD.

c. 764. l. 17. Ὄνου πόκαι, χ. — παίξεις — ὄνον κερεῖς — ἔπλασας.
Ο. χ. — πέξεις — ὄνον κερεῖς — ἔπλασεν.

— l. 23. Ὄνου σκιὰ, Α. — μάχει — σκιάν.
Ο. Α. — μάχη — σκιᾶς.

c. 765. l. 6. Ὀνυχιεῖ, ε. ἐξετάζει.
Ο. ε. ἐξετάσει.

— l. 8. Ὀξαλὶς, ἡ ο. — ὄνος ξίνης εἶδος.
Ο. ἡ ο. — ὀξίνης οἶνος. [4])

— l. 19. Ὀξὺ, ὀξέως, ταχέως, ταχὺ, [ὀξέως,] ταχύδρομ., μέγα, ἰσχυρόν.
Ὀξύ. ταχύ. μέγα. ἰσχυρόν. ὀξέως. ταχέως. ταχυδρόμως. [5])

— Ὀξυάκανθον, ο. — Φρυγία [τὰ ἐμά.]
Ο. ο. — Φρυγία. [6])

c. 766. l. 7. Ὀξυθύμια, τ. — ἀποτρόπημα ξ.
Ο. τ. — ἀποτρόπιμα ξ.

— l. 20. Ὀξύρεγμα, πεψία.
Ὀξυρεγμία. ἀπεψία.

c. 767. l. 2. Ὄοιγα, φαρέτρα.
Ο. φ.

[Ὄοιτο, ὑπελάμβανεν.]

Ὄου κ.
Ο. κ. [7])

Ὄπα, θ. — κεράμου, καὶ φωνή.
Ὀπαία θ. — κεράμου. καὶ φ. [8])

4) Pro εἶδος ſubſtituit οἶνος, male, ut opinor; exarandum potius: ὀξίνης εἶδος. οἶνος. Cf. VV. DD.

5) Ordinem interpretationis invertit. In ταχύδρομ.. exitum delevit; ſcriptum ſuſpicor: ταχύδρομον. Muſuri ταχυδρόμως barbarum eſt.

6) Quid vult τὰ ἐμὰ hoc loco? Reſpondeant ingenioſiores.

7) V. Ὄοιτο corrupta videtur ex Ὤστο.

8) Verba: καὶ φωνή. in editis omiſſa invenio; Ὄπα et Οψ unitim explicantur.

c. 767. l. 13. Ὀπάονα, ἀκόλουθος — ἕπεσθαι. [Ὄπας, ὀφθαλμούς.]
Ὀπάσαι, δ.
O. ἀκόλουθον — ε. [9]
O. δ. [10]

c. 768. l. 2. Ὀπάτα, τὸ ἐπήτειον.
.πατρον, τ. — πατρός.
[Ὄπατρος, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς τινὶ γεγονὼς ἀδελφός.]
Ὀπάων, ἀκολούθων.
O. τὸ ἐπέτειον. [11]
Ὄπατρον. τ. — πατρὸς ἀδελφόν.
O. ἀκόλουθος. [12]

— l. 12. Ὄπη κεν, οὔπω ἄν.
— l. ult. Ὄπιν, π.
O. ὅπη ἄν.
Ὄπις. π.

c. 769. l. 1. Ὀπιπᾶ, [ἐξαπατᾷ,] ἀπαταιῶν ἢ α.
Ὀπιπεύει, π. πακο.
Ὀπίπας. ἀπατεών, ἢ α. [13]
Ὀπιπτεύει. π. π. [14]

c. 769.

9) Interpretationem gloſſae adcommodavit; male, ut ſaepius memoratum eſt.

10) Gloſſa intermedia bene ſe habet; nec, cur ejecta ſit, rationem video.

11) Scriptura ἐπήτειον Kuſteri emendationi (ὀπήτειον) quam Alberti in textu poſuit, haud incongrua eſt. Cf. VV. DD.

12) In .πατρον primam litteram a ſcriba omiſſam praepoſuit; hanc gloſſam in fine mutilam altera, quam Muſurus delevit, in margine olim ſupplebat. In ultima gloſſa primae ſcripturae tenaciſſimus lego: ἀκολουθῶν. Cf. VV. DD.

13) Textum mutilavit. Duae gloſſae incuria ſcribae in unam coierunt, altera: Ὀπιπᾷ. ἐξαπατᾷ. altera, cujus ſola ſupereſt interpretatio: ἀπατεών, ἢ α.

14) In Οπιπεύει, quemadmodum et in ſequentibus, ſcriptura codicis, jubente ſerie, conſervanda eſt; dicitur ὀπίπω, et ὀπίπτω, ex hoc ὀπιπτεύω, ex illo ὀπιπεύω.

Cf.

c. 769. l. 1. Ὀπιπεύεις, π. Ὀπιπεύεις δὲ γ. — παρθενοπί, π.
Ὀπιπευέτω, π.
— l. 9. Ὀπίωθια, α. — οὐραί.
— l. 12. Ὀπισθοδόμος, ε. — πρὸς τὰ ο.
— l. 18. Ὀπισθότωνος, ε.
c. 770. l. 1. Ὀπίσεται, ο.
— l. 12. Ὄπλα, π. — χαλκευτικά. ὁπλαὶς οἱ π.

Ὀπιπτεύεις. π. Ὀπιπτεύεις δὲ γ. — παρθενοπίπας. [15])
Ὀπιπτευέτω. π.
Ο. α. — οὐραῖα. [16])
Ο. ε. — πρὸς τῷ ο.
Ὀπισθότονος. ε. [17])
Ὀπίσσεται. ο.
Ο. π. — χαλκευτικά.
Ὀπλαίς. οἱ π. [18])

c. 771.

Cf. VV. DD. Vis compendii πσκο, quod ſolam litt. π. cum circumflexo exhibet, a contextu dependet; unde error typothetae, qui περισκοπῆς poſuit. Legendum: περισκοπεῖ. ut VV. DD. correxerunt.

15) In Albertina verba Poetae: Ὀπιπεύεις δ' ἐγ. cum praeced. articulo bene junguntur, ejusdem enim exemplum conſtituunt; verſum igitur Homericum (Od. T. 67.) olim ita lectum fuiſſe arbitror:

Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας;

Syllaba πι in ὀπιπεύεις producitur ob vocalem longam in ὀπή, unde ὀπιπεύω formatum eſt.

16) In οὐραί. ultimam litteram delevit.

17) Gloſſae Mss. in Odas ſacras ex cod. Marino: Ὀπισθότονος. εἶδος νόσου, λέγουσιν εἶναι ἐναντίον κύρτωμα. Cf. VV. DD.

18) Bene diviſit. Heinſius emendabat: Ὀπλαί. αἱ π. quod ab Alberti minus ſolerter receptum fuit. Reponendum: Ὀπλάς. αἱ π. Lexicographus quartum caſum aliunde deſcripſit. Peſſimus eſt in Heſychio criticorum mos, quo Gloſſarum formas, modos et caſus interpretationibus adaptant, ejusmodi enim interpolationibus ſaepius impedimur, quo minus Gloſſarum fontes et auctoritates indagemus.

c. 771. l. 7. Ὀποιϊσμένη, μ. Ὀπυϊομένη. μ.
Ὄποι, ὅπου. ὀρέγει, παρέχει. Ο. ὅπου.
[Ὀποίποτε, ὅπου ποτὲ, πῆ.] ὀπὸς, π. Ὀρέγει. π.
Ὀπός. π. [19])
— l. 15. Ὀπόταν, ο. — ἡνίκα. Ο. ο. — η.
[Ὀποτέρας, ὁποίας.]
Ὄππη, ὅπου. Ο. ὅπου.
[Ὀπότευ, ὅτι μὲν, ὅτι δέ.]
Ὀπόθι, ὅπου. Ο. ὅπου.
[Ὀππότεροι, ὁποῖοι.]
[Ὀππότερος, ὅστις.]
Ὁ προστρόπαιος, ὁ α. Ὁ. π. ὁ α. [20])
— l. 20. Ὀπτ..εῖον, μ. Ὀπτανεῖον. μ. [1])
c. 772. l. 6. Οπτ., ο. Ὀπτῆ. ο. [2])
— l. 14. Ὀπυόλαγ, γ. Ὀπυιόλαγ. γ.
Ὄπωπα, ε. Ὀπωπα. ε.
— l. 21. Ὀπώρης, τῷ φθινοπώρῳ, [ὀπωρινὸν θερινόν.] Ὀπώρη. τῷ φ.
Ὀπωρινὸν δ. Ὀ. δ. [3])

c. 773.

19) Unita bene ſejunxit. Interpoſita: Ὄποι, ὅπου. ὀρέγει, π. ex margine ſunt. Sequens Ὀποίποτε absque ratione ejectum eſt.

20) Nulla hic in Muſuro ratio adeſt; gloſſae ex ſerie ita collocandae ſunt: Ὁποτέρας ο. Ὀπότευ. ο. Ὄππη. ο. Ὄππόθι. ο. Ὀππότεροι.

1) Duas litteras delevit.

2) Exitum vocis eraſit. Cf. VV. DD.

3) Ὀπώρης natum eſt ex Ὀπώρηι. Verba a Muſuro ejecta praecedentibus male adhaeſerunt, a quibus ita ſeparanda ſunt: Ὀπωρινόν, θερινόν.

c. 773. l. 2. Ὀπωρινῷ, τὸ κ. O. τῷ κ. [4])
— l. 5. Ὀπωροφυλάκιον δ. — — φυλάσσοντος. O. δ. — φ. [5])
Ὄπως, ἵνα ὅπως [παῖς ὀφθαλμός.] Ὄπως. ι. ο.
[Ὄπως, τὴν πρόσωψιν.]
Ὀπωφᾶται, π. O. π. [6])
— l. 10. Ὄρια, τ. — Ὄρεα κ. O. τ. — Ὀρέεα κ.
Ὀρεάδα, οἰμὸς τ. — τὸν ὄρον. O. οἱ μὲν τ. — τὸν ὀρρόν.
c. 774. l. 1. Ὀρᾷ, βλέπω, ο. O. βλέπων ο.
— l. 10. Ὀργάδα, ο. — ὄρον. O. ο. — ὀρρόν.
— l. ult. Ὀργὰς, λ. — ὄρεα χ. — ἀκμάζων. O. λ. — ὀρεινὸν χ. — ἀκμάζον.
c. 775. l. 7. Ὀργέων, ἱερῶν, ἢ ἱερέ. ὀργεῶναι, ι. Ὀργίων. ι. ἢ ι.
Ὀργεῶναι. ι.
Ὀργέοντες, μ. Ὀργιῶντες. μ. [7])

c. 775.

4) Articulus in casu recto retinendus est, si ad Il. Π. 385. respiciatur, ubi ἦματ' ὀπωρινῷ jungitur; sin minus, correctio Musuri praeferenda est.

5) Glossae Mss. in Psalmos: Ὀπωροφυλάκιον. λιθολόγιος τόπος, ἐφ' ᾧ τὴν σκηνὴν ἔχει ὁ φυλάσσων ὀπώραν παντοίαν. Cf. VV. DD.

6) Suspicor, quod ὅπως παῖς ο. (pro ὅπως πᾶς ο.) et sequens Ὄπως, τὴν π. unius glossae reliquiae sint, scribarum incuria corruptae atque divisae.

7) Vocem ὀργεῶναι bene sejunxit, reliquas misere corrupit. Scriptura Ὀργέων procul dubio retinenda est; etsi quidem in priori interpretatione ὀργίων cum Ὀργέων confundi videatur, in posteriori tamen ad codicis lectionem recurrendum est; nam compendium ἱερέ, quod typothe-

c. 775. l. 13.	Ὀργιάζειν, τ. Διονύσῳ. ὀργιάζουσι, τ.	O. τ. Διονύσῳ. Ὀργιάζουσι. τ. [8])
	Ὀργιάθης, ε. ἐχώρευσας θείως.	O. ε. ἐχόρευσας θ.
c. 776. l. 7.	Ὄρδ. μα, ἡ τ.	Ὄρδημα. ἡ τ. [9])
— l. 12.	Ὀρέεσιν, ο. γυναιξίν.	O. ο. γ.
	[Ὄρει, Φυλάσσει.]	
	Ὀρείοις π.	O. π. [10])
	Ὀρειοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνας θ.	O. ὁ τὰς ἡμιόνους θ.
c. 777. l. 7.	Ὀρεκτῆσι, μ. ἐσωρέγθην κ.	O. μ. αἷς ὀρέγθην κ.
c. 778. l. 12.	Ορέσχας, τ.	Ὀρέσχα. τ. [11])
— l. 18.	Ὀρεταὶ, ο. λαβεῖς, ε.	O. ο. λαβαί. ε.

thetae incognitum fuit, describendum est ἱερεὺς, quae quidem interpretatio soli Ὀργεών (accentu in ultimam protracto) convenit, unde Ὀργεῶνες celebri apud Athenienses sacrorum ministri. Vitiosum Ὀργέοντες originem ducit ab Ὀργεών, quod et Ὀργεῶνες et Ὀργεῶντες describi potest, ex qua ambiguitate quam plurima in libris nostris vitia corrigi possunt et illustrari; eo tamen cum discrimine compendium a tachygraphis adhibetur, ut in participiis τες, in nominibus ες significet, quae usus diversitas a stupido illo librariorum genere raro observatur. Reponendum itaque: Ὀργεῶνες. suadentibus et probantibus VV. DD.

8) Unita divisit.

9) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ὄρδομα.

10) Exclusum Ὄρει vitiose scriptum est pro Ὥρεῖ.

11) Lectio codicis reponenda est. Cf. VV. DD.

c. 778. l. 19.	Ὀρέχθεον, ε. ἔμυκον, ε.	O. ε. ἐμυκῶντο. ε.
c. 779. l. 3.	Ὀρθεῦ, α.	Ὀρθεῦν. α.
— l. 9.	Ὀρθία, A. — ἰδρύσαμ.	O. A. — ἵδρυται.
c. 780. l. 6.	Ὀρθοκερέων, ε. Ὀρθοκόρυς, ο. πῖλον ε.	Ὀρθοκεραιρέων. ε. [12]) O. ο. πῖλον ε.
— l. 11.	Ὀρθοπηγιᾶν. ο. Ὀρθόπτερος, μεγαλώους ἔχουσα — ποταους ο.	O. ο. O. μεγάλους ὤμους ε. — περιστόους ο. [13])
	Ὀρθόδιοι χ. — συρταί.	Ορτοστάδιοι χ. — συρτοί.
	Ὀρθοσταδὸν, τ. — ἀφρο,	O. τ. — Ἀφροδισιεῖς.

c. 780.

12) Ex Il. Σ. 3. et Θ. 231. correxit. Cf. VV. DD.

13) In μεγαλώ. ους litteram expunxit; ſcriptum videtur: μεγαλώνους. At unde monſtrum lectionis? Ex με γλωνοὺς vel με κ. quod male deſcriptum fuit pro μεγάλους κολωνούς. Sub Ὀρθόπτερος nempe intelligendum eſt χώρα, γῆ, aut ſimile quid, et eſt epitheton regionis in edito ſitae et collibus obſitae, quod adeo per μεγάλους κολωνοὺς ἔχουσα optime exponitur; opinionem confirmat ſummus Heſychii interpres, Photium puto in Lex. Ms. Ὀρθόπτερον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. ὀρθοὺς ἔχοντα κωλωνούς. Legendum κολωνούς, nec ὤμους, quod Alberti ex inſipida Muſuri correctione hic refingendum ſuſpicabatur. Cf. VV. DD. Sub ποταους aliud, quam περιστόους, latere videtur; nec, dum haec ſcribo, verioru ſubeunt.

c. 780. l. 11. Ὀρθοστα, ε.	Ὀρθοστάδη. ε. [14])
c. 781. l. 20. Ὀρίνδην, α. — σισάμη, ὅπερ ἕψωντες — ὄρυζαν.	O. α. — σησάμη, ὅπερ ἕψοντες — ὄρυξαν. [15])
— l. ult. Ὄρινε, δ. — τοῖσι καὶ θ.	O. δ. — τοῖσι δὲ θ. [16])
c. 782. l. 2. Ὀρίνετον, ω. — ὠργίζετον ι.	O. ω. — ὀρίνετον ι.
— l. 9. Ὄριγμα, σ.	Ὄρυγμα. σ. [17])
— l. 11. Ὀρίχαλκος, χ.	Ὀρείχαλκος. χ.
— l. 14. Ὄριψα, ἐρίνυς.	O. Ἐριννῦς.
— l. 17. Ὀρμάνη, ε. κρεμάστραν, α.	O. ε. — κρεμάθραν. α. [18])
Ὀρκία, κ. — ὁρκομοσία.	O. κ. — ὁρκωμόσια.
Ὄρκια π. — πίσταισι.	O. π. — πίστεσι.
Ὀρκίλλ., ο.	Ὀρκίλλει. ο. [19])
— l. ult. Ὄρκοι, δ. σφραγῖδος.	O. δ. σφραγῖδες.

c. 783.

14) Scriptum ſuſpicor: Ὀρθοστα. i. e. Ὀρθοστάτης. Cf. VV.DD. qui opinionem ex Polluce ſtabiliunt.

15) Ultimam vocem peſſime a Muſuro corruptam VV. DD. Heſychio reddiderunt.

16) Copulam metro contrariam optime in δὲ mutavit.

17) Prima ſcriptura fuit Ὄρισμα, ſigma ante μ in γ ſaepius tranſit. Cf. VV. DD.

18) Typothetae debemus Ὀρκάνη, quod a VV. DD. poſtea in Ὀρκάνη mutatum fuit. Cf. VV. DD. Utrumque dicitur et κρεμάστρα et κρεμάθρα, quare mutaverit, neſcio.

19) Exitum vocis delevit; ſcriptum ſuſpicor: Ὀρκίλλεται. Sic apud Photium Ὀρκίλλεσθαι. Cf. VV. DD. Hemſterhuſii et Valkenaerii emendationem (Ὀρκίδδει) Alberti male in textu poſuit; ad ulteriorem enim disquiſitionem ejusmodi emendationes in notis bene et utiliter commemorantur, in textu vero antiqua lectio retinenda eſſet.

c. 783. l. 2. Ὀρκύπτειν, τὸ ὑπερκύπτειν ι.
O. τὸ ὑπερκύπτοντας ι.

Ὀρκωμόσια, ϑ. — ὧν ὅρκοι γ.
O. ϑ — ὧν οἱ ὅρκοι γ.

..κωπ.ς; ὁ ὁρκίζων.
Ὀρκώπης. ὁ ο. [20])

Ὀρμαϑὸς, χ. — Φολεός.
O. χ. — Φωλεός.

— l. 16. Ὀρμει., ο.
Ὀρμειά. ο. [1])

— l. 18. Ὀρμεῖϑαι, ὁρμεῖν, τ.
Ὀρμᾶϑαι. ὁρμᾶν. τ.

c. 784. l. 11. Ὀρμίσκοι, π. — περιδέρεα, ἢ κλοιὰ, ἢ δ.
O. π. — περιδέραια. ἢ κλοιοί. ἢ δ. [2])

— l. ult. Ὀρνεία, π.
Ὀρνειά. π.

c. 786. l. 2. Ὀροδοῦντες, Φ.
Ὀρῤῥωδοῦντες. Φ.

— l. 5. Ὀρυβάδες, αἱ αἶγαι.
O. αἱ αἶγες.

— l. 14. Ὀρὸς, γ. — ἀφύλιστα.
Ὀῤῥός γ. — ἀφύλισμα.

c. 787. l. 16. Ὀροφοτόνται, ε.
Ὀροφοιτῶνται. ε.

— l. 18. Ὄρπα, ἐρινύς.
O. Ἐριννύς.

c. 788. l. 2. Ὄρπας, τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος, ἔνϑεν γὰρ ὁποιοῦσιν.
O. τ. — ἔνϑεν γὰρ ὀπυίουσιν. [3])

c. 788.

20) Priores litteras a ſcriba omiſſas praepoſuit, in fine litteram delevit. Cf. VV. DD.

1) Compendium exitus delevit.

2) Dicitur et κλοιὸν et κλοιός. Nulla ergo mutationis ratio.

3) Nauſeam et faſtidium excitat Muſuri temeritas; prima Heſychii ſcriptura fuit haec: ἔνϑεν γάρον ποιοῦσιν. *Locuſtae proles, ex qua garum faciunt.* Lectio ob oculos poſita eſt, ejusque veritatem luculenter probant Geoponica a VV. DD. citata.

c. 788. l. 9. Ὄριαι, ὡς ἄερα. Ὀρρέξας, θραύσας, α.
— l. 10. Ὄρρος, ἡ τ. — τινες στοιχεῖον, ἕτερον — ὀρρωδεῖν — ἰδοῦσι τὸν ὄρον, ὃ ε.

Ὄρα. ὃς α. [4])
Ὀρέξας. θ. α. [5])
Ο. ἡ τ. — τ. σ. ἕτεροι — ὀρρωδεῖν — ι. τὸν ἔρρον, ὃ ε.

c. 789. l. 2. Ὄρρυνε, π.
Ὀρρωδεῖ, φ.
Ὀρρωδία, φ.
Ὀρρωδίας, τῷ φ.
— l. 10. Ὀρσιπέτης, υ. πετώμενος.

Ὄρινε. π.
Ὀρρωδεῖ. φ.
Ὀρρωδία. φ.
Ὀρρωδίᾳ. τῷ φ. [6])
Ο. υ. πετόμενος.

c. 790. l. 7. Ὀρταλίχοι, ο. — πετώμενοι — ἀλεκτρυώνες, κ.

Ο. ο. — πετόμενοι — ἀλεκτρυόνες. κ.

— l. 12. Ὀρτυγίη, ἐλίοιο τοῦτο δὲ ἐστὶν ὀπαιδύσεις α.

Ο. — ὀπαιδύσεις α. [7])

c. 791. l. 1. Ὀρυκτὴν, σκάπτειν.

Ο. σκαπτήν.

— l. 5. Ὀρυνθεῖ, γρυλίζει.

Ὀρυγξ, λ. — εὐσκαφίου — δορκόνι κ.

Ο. γρυλλίζει.

Ο. λ. — ἢ καφίου — δορκάδι κ. [8])

— l. 11. Ὀρφναίαι, ν.

Ὀρφναίαι. ν. [9])

c. 792. l. 6. Ὄρχαμε, λαῶν βασιλεύς, α.

Ὄρχαμε λαῶν. βασιλεῦ α. [10])

c. 792.

4) Voſſii conjecturae (Ὄρρα) ſcriptura codicis favere videtur. Cf. VV. DD.
5) Male in Ald. θραύσας.
6) Nota Ὀρρωδίας ex Ὀρρωδίᾳ.
7) Cf. VV. DD. qui gloſſam reſtituunt, ejusque lacunam ex Homero ſupplent.
8) Cf. VV. DD. quorum conjecturam ſcriptio codicis confirmat. Lectio δορκόνι (a δόρκων) bene ſe habet, nec mutanda eſt.
9) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
10) Muſuri βασιλεῦ typothetam fugit.

M S.	M U S.
c. 792. l. 9. Ὀρχαστοι, αἱ ἐπὶ στοιχείοις Φυτίαι, ἢ α.	Ὀρχατοι. αἱ ἐπιστοίχειοι Φυτείαι, ἢ α. [11]
Ὀρχέαι, ἡ τ. — ὀχέαι.	O. ἡ τ. — ὀσχέαι.
— l. 13. Ὀρχηστὴς, π. — χωρικὸς, π.	O. π. — χορικος, π.
Ὀρχίστρια, α.	Ὀρχήττρια. α.
— l. ult. Ὀρχιδὸν, ἠβινδόν.	Ὀρχηδόν. ἡβηδόν.
c. 793. l. 2. Ὀρχίλον; ο. — σαλπικτὴς.	O. ο. — σαλπιγκτὴς.
— l. 5. Ὀριχηθμοῖς, ο.	Ὀρχηθμοῖς. ο. [12]
Ὀρχιστὴς, σ.	Ὀρχηστὴς. σ.
— l. 11. Ὀρχομενὸς, π. — μηνυῖον κ.	O. π. — Μινύειον κ.
— l. 14. Ὀρωδεῖ, μ.	Ὀῤῥωδεῖ. μ.
Ὀρωδία, φ.	Ὀῤῥωδία. φ.
Ὀρωδεῶς, ε.	Ὀῤῥωδεῶς. ε.
Ὀροδοῦν, ε.	Ὀῤῥωδοῦν. ε.
— l. 20. Ὀρωρ., ω.	Ὀρώρει. ω. [13]
— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.	Ὀρωρέχατο. ω.
c. 794. l. 1. Ὅς, α. — οὗτος. [.σσαι, σύμμ. ι βασιλεύει.]	O. α. — ο.
Ὀσάκις, π.	O. π. [14]

11) Emendationem Ὀρχατοι typotheta praetermisit. Scribendum: Ὀρχατοι. αἱ ἐπὶ στίχοις Φυτείαι. *Plantae serie ordinatae.* Vitiosum στοιχείοις oritur ex στίχεις. Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

12) Natum est Ὀριχηθμοῖς ex Ὀρχηθμοῖς.

13) Exitum vocis delevit.

14) Glossam vetustate evanidam ita restituerat: Ὀσσᾶ. σημαίνει. βασιλεύει. At, mutato consilio, omnia confodit.

c. 794. l. 1. Ὀσάτιον, ὅσον. O. ὅσον.
[Ὅς ἀπὸ χθόνος ὑψόος ἔργον.]
Ὅς δὲ κ. Ὅς δὲ κ. [15])
Ὅς ἤδη, ὅστις ἤδη. O. ὅστις ἤδει.
— l. 21. Ὅσιρις, α. — ὑπηνεμίους τ. O. α. — ὑπηνέμια τ.
c. 795. l. 18. Ὅσα, ο. — τόσα. κληδὼν, κ. O. ο. — τόσα.
Ὅσσα. κ. κ. [16])
Ὅσσα δισκούρεα, ὅσα δισκουρίαι. O. δ. — ὅσα δίσκου οὔρια.
— l. 24. Ὅσσαι καθαιρήσουσι, καμύσουσι τ. Ὅσσε καθαιρήσουσι. καμμύσουσι ο.
Ὅσσε δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ δ. Ὅσσε δὲ οἱ. οἱ ὀφθαλμοὶ δ. [17])
Ὅσσει, β. Ὅσσοι. β.
c. 796. l. 4. Ὀσσητῆρα, βοηθῶν. O. βοηθόν. [18])
— l. 7. Ὄσσομαι, περιβλέψομαι. O. περιβλέπομαι.
— l. 12. Ὅσσον τὲ γέγονε β. Ὅσσον τὲ γέγωνε β. [19])
— l. 16. Ὄσσοντο δ' ο. — προσεδόκουν, κ. O. δ' ο. — προσεδόκων, κ.
— l. 20. Ὀσσῶθαι, κ. Ὀσσᾶθαι. κ.

c. 796.

15) Interpoſita: Ὅς ἀπὸ χθόνος ὑψόος ἔργον. ſcriptoris cujusdam verba ſunt; fontem alii indagent.

16) Sejunxit, et vocem, quae interciderat, Heſychio reddidit. Cf. VV. DD.

17) Articulus, quem Muſurus inſeruit, ſuperfluus eſt; diſtinguendum: Ὅσσε δέ οἱ. ὀφθαλμοὶ δ.

18) Interpretationem βοηθῶν retinendam arbitror. Male in Ald. βοεθόν.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

c. 796. l. 22. Ὁ. ταθεὶς, ε. Ὀσταθεὶς ε. [20])
— l. 24. Οστάλαιξ, π. ἔλιξαι, β. Ο. π. ἔλιξ. β.
— l. 29. Ὄστεον ἔϊσο, ε. Ὄστεον ἔϊσω. ε.
c. 798. l. 3. Ὀσφύος, ψιώας, ρ. Ο. ψιᾶς. ρ.
— l. 8. Ὄσχεα, βαλάντια, μαρσίππια, ἢ τ. Ο. βαλλάντια, μαρσύππια. ἢ τ.
— l. 13. Ὁσεχέτερον, ο. — ἄλλο. Ὅς χ' ἕτερον. ο. — α.
Ὅταν παίω, ο. Ο. ο. [1])
Ὅτε, ο. — δυθανέες — θνήσκουσ' ἄνθρωπος. Ο. ο. — Διθανέες — θ. ἄνθρωποι.
c. 799. l. 7. Ὅτι ἄριστον, ο. Ὅτ' ἄριστον. ο.
— l. 15. Ὁτιποῦ, ο. Οὔτι ποῦ. ο.
Ὅτι ξά, ο. Ὅ, τι ξά. ο.
Ὅτις, ο. Ὅ, τις. ο.
Ὅτι τόσον, δ. Ὅ, τι τόσον. δ.
c. 800. l. 8. Ὁτραλαίως, τ. Ὁτραλέως. τ.
— l. 11. Ὁτρ. ρη, ἐνεργὸς, σ. Ὁτρηρή. ε. σ. [2])
— l. 22. Ὁτρυντὴρ, κήρυξ — σαλπικτήρ. Ο. κ. — σαλπιγκτήρ. [3])
Ὁτρύντης, π. Ὁτρυντύς. π.
— l. ult. Ὄττεσθαι, κλυδωνίζεσθαι. Ο. κληδωνίζεσθαι.
c. 801. l. 3. Ὅττι κεν ἄρχη, ὅτι α. — δοκεῖ. Ὅ, ττι κεν ἄρχῃ. ὅ, τι α. — δοκῇ. [4])

20) Litteram erasit.
1) Verba articuli: Ὅταν παίω. typotheta omisit; Alberti omissa repossuit, emendante Bielio. Cf. VV. DD.
2) Litteram expunxit.
3) Male in Ald. κύρυξ.
4) Mala Aldinae divisio typothetae imputanda est.

c. 802. l. 3. Οὔατα βάλλει, τ. — ἄγχει.
Ο. β. τ. — ἄγχει.

— l. 7. Οὐβρῶστις, λ. ἢ ..βρώττης.
Ο. λ. ἢ οὐβρώττης. [5])

Οὐ γὰρ ἄκανθαι, π. Ἀριστοφάνης σκηναὶς καταλαμβανούσας — ἦκεν ταύρω, χ.
Ο. π. Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανούσαις — ἦκε ταύρω. χ. [6])

c. 803. l. 7. Οὐδ' ἀλλαὶ, ο. — ἄφ.ονον ε.
Οὐδ' ἄλα. ο. — ἄφθονον ε. [7])

— l. ult. Οὐδ' ἐλεερεῖ, ο.
Οὐδ' ἐλεαίρει. ο.

c. 804. l. 3. Οὐδὲ μὴν, ο.
Οὐδέ μεν. ο.

— l. 5. Οὐδ' ἀπὸ παληφάτου δ.
Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δ.

— l. 18. Οὐδὲν ἱερὸν, π. — οὐδ' ἱερὸν ι.
Ο. ι. π. — οὐδὲν ἱερόν. ι.

Οὐδενὸς ὥρα, ο. — ὀρεῖν — πολυορεῖν, Α.
Οὐδενόσωρα, ο. — ὠρεῖν — πολυωρεῖν. Λ.

c. 805. l. 4. Οὐδ' ἐν σελίνοις, π. — δεικνυκότων — πκηπίοις — παροιμία, οὕτω οὐδὲ
Ο. π. — δικνυκάτων — παρακηπίοις — παροιμία οὕτω· οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις — οὐδὲ

5) In ..βρώττης priores litteras delevit; a typotheta habemus οὐβρώτης. Cf. VV. DD.

6) Textum inepte mutavit. Casauboni emendationem: Ἀριστοφάνης Σκηναὶς καταλαμβανούσας. quae et in editis reposita est, codex confirmat. In ἦκεν ταύρω ridicula est Musuri correctio; ἦκεν nempe pro verbo habuit, et, cum nullibi ν paragogicum ante consonantem sufferat, ἦκεν in ἦκε mutavit, qua mutilatione verae scripturae indicia obscurabantur. Genuinam lemmatis scripturam: ἢ Κενταύρῳ. codex clare repraesentat. Cf. VV. DD.

7) In Ald. erratum typ. In ἄφθ.νον litteram expunxit.

ἄρχειν ἔχ. ς — οὐδὲ ἡ εἰς τ.	οὐδὲ οἱ εἰς τ. [8]
c. 805. l. 14. Οὐδέπει ε.	Οὐδέπη ε.
— l. 18. Οὐδ' ἐρέοντο, οὐδ' ἀνεπυνθάνετο.	O. οὐδ' ἀνεπυνθάνοντο.
— l. 21. Οὐδ' ἐτρύπησε κροκὴ, ο.	Οὐδ' ἐτρύπησε κρόκην. ο.
— l. 23. Οὐδ' ἠβαὶ, π.	Οὐδ' ἠβαιόν. π. [9]
— l. 26. Οὐδνητιναοῦν, ο. Οὐδῆσαι, π. ἀποδόσαι.	Οὐδ' ἠντιναοῦν. ο. O. π. ἀποδόσθαι.
— l. 32. Οὐδιτανοῦν, ε. — ἄξιος.	Οὐδιτανοῦ, ἢ οὐτιδανοῦ. ε. — ἀξίου. [10]
c. 806. l. 1. Οὐ διωσόμεθα, οὐκ ἀποβαλλόμεθα, ο.	O. οὐκ ἀποβαλούμεθα, ο.
— l. 5. Οὐ δοκέουσιν οὐ προσδοκοῦσιν, ο.	O. οὐ προσδοκῶσιν. ο.
— l. 18. Οὐ ἔθεν, ο. αὐτῆς. [Οὐεριδάριος, βεριδάριος. Οὔθα, σ.	O. — αὐτῆς. O. σ. [11]

8) Scriberem: περικηπίοις vel περικήποις. Cf. VV. DD. In ultimis interpunctio codicis retinenda eſt. In ἔχ. ς litteram delevit.

9) Vitium codicis oritur ex compendio ἠβαὶ, a ſcriba praetermiſſo.

10) Muſurus ἢ οὐτιδανοῦ addidit, ſcripturam codicis illuſtrans.

11) Οὐεριδάριος eſt Latinorum *Rhedarius*; nugas, quas Jo. Lydus Περὶ μηνῶν de hac voce ex Gloſſario quodam Latino-Graeco deſcripſiſſe videtur, cum indoli ejusmodi Gloſſariorum cognoſcendae aliquo modo inſervire poſſint, hic loco ſuo referam: Βηλώξ· ὀξὺς, ὃς καὶ βεραιδαρικὸς ἔτι καὶ νῦν λέγεται. Βεραίδους δὲ Ἰταλοῖς εἶναι δηλοῖ τοὺς ὑποζυγίους ἵππους (Absque ullo in Ms. lacunae indicio ſequuntur) ὅπερ ἐστὶν ἕλκειν τὸ ὄχημα. ὅθεν καὶ δασύ-

c. 806. l. 30. Οὐθενίας, α.	Οὐθενείας. α.
c. 807. l. 4. Οὐκ ἀθεῖ, ο.	Οὐκ ἀθεεῖ. ο.
— l. 20. Οὐκ ἀνῆει, οὐκ ἀφῆει, οὐ πρέπει.	Οὐκ ἀνίει. οὐκ ἀφίει. οὐκ ἐπιτρέπει.
— l. 23. Οὐκ ἀξιοχρέους, οὐκ ἱκανῶς.	Οὐκ ἀξιοχρέως. οὐχ ἱκανῶς.
c. 808. l. 10. Οὐκαταστενεῖς, ο.	Οὐ καταθενεῖς. ο.
— l. 15. Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀστερεῖται.	Ο. οὐκ ἀποστερεῖται.
— l. 18. Οὐκ ἀποζῄσεται, οὐ καταπαυήσεται.	Ο. οὐ κ. [12])
— l. 20. Οὐκ ἀποχρεῖ, ο.	Οὐκ ἀπόχρη. ο.
— l. 23. Οὐκαιρὸς, ο.	Οὐκαιρός. ο.
— l. 25. Οὐκ ἄσιμοι, ε.	Οὐκ ἄσημοι. ε.
c. 809. l. 1. Οὐκ αὐσκίῳ, ο. — εἶτα δ' ἐστὶ ἀληθῆ, π.	Ο. ο. — εἰ ταῦδ' ἔστ' ἀληθῆ. π. [13])
— l. 14. Οὐκ ἐδέξατο, οὐ προσήκατο.	Ο. οὐ προσήκατο. [14])
Οὐκευείασχεν, ο.	Οὐκ εἴασκεν. ο. [15])
— l. 18. Οὐκεἄσεια, ο.	Οὐκ εἰσῄεις. ο.
Οὐκ εἰσμένησαν, ο.	Οὐκ εἰσμένισαν. ο.
— l. 21. Οὐκ ἐκὼν, ο.	Οὐχ ἑκών. ο.
c. 810. l. 8. Οὐκ ἐνῆν, οὐκ ἠδύναντο.	Ο. οὐκ ἠδύνατο.

c. 810.

δασύνουσι γράφοντες τὸ Ῥαΐδας ὄνομα, ἐκ τοῦ Ῥαδίως ἐπιῤῥήματος παραγόμενον· οἱ γὰρ Βεραίδους τοὺς ῥαΐδας ἐκτὸς λέγοντες σΦόδρα πλανῶνται.

12) In Ald. ceterisque edd. καταπαύσεται cum typ. Cf. VV. DD.

13) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

14) In ultima voce litteram expunxit.

15) Menda ex correctione: Οὐκ εἴασκεν.

c. 810. l. 16. Οὐκ ἐπέφετο, ο. Οὐκ ἐφέπετο. ο. [16])
— l. 20. Οὐκ ἐπιτεύξεται, οὐκ ἐπιτύχ.. Ο. οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. [17])
Οὐκ ἐριρισμένος, ο. Οὐκ ἐρηρισμένος. ο.
c. 811. l. 3. Οὐκέτας, ο. Οὐκ ἐτός. ο.
— l. 11. Οὐκ ἐφίενται, οὐκ ἐπιθυμοῦνται. Ο. οὐκ ἐπιθυμοῦσι.
Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθάζει. Ο. οὐ φθάνει.
Οὐκ ἔχαδὲ, ο. Οὐκ ἔχαδεν. ο.
— l. 16. Οὐκ ἠσμένησαν, ο. Οὐκ ἠσμένισαν. ο.
— l. 21. Οὐκοῖόν τε ε. Οὐχ οἷόν τε ε.
c. 812. l. 7. Οὐκ ὢν, οὐχ ὑπάρχων, [οὐκ ἐγένετο.] Ο. οὐχ υ. [18])
Οὐκ ὤπται, οὐκ ἐφάνη. Οὐκ ὤπται. οὐκ ἐφάνη. οὐκ ἐγένετο.
— l. 18. Οὔλαι, υ. — λέγω. Οὔλε. υ. — λέγουσι.
c. 813. l. 1. Οὐλείοιεν, ε. Οὐλίοιεν. ε.
Οὐλὴ, ἐπιπόλεον ε. Ο. ἐπιπόλαιον ε.
— l. 7. Οὐλιᾶσθαι, ο. — ἔχ... Οὐλιᾶσθε. ο. — ἔχετε. [19])
— l. 10. Οὔλιμα, μάχη ὅταν μ. Οὐλαμός. μάχη.
Ὅλος. μ. [20])
c. 814. l. 1. Οὐλομελίη, κ. — ἀθρόας [τῆς] τῶν ο. Ο. κ. — ἀθρόας τῶν ο.

16) Ex gloſſario, ubi litterae ſic transpoſitae erant, gloſſa deſcripta fuit.
17) Ultimae vocis exitum delevit.
18) Interpretatio: οὐκ ἐγένετο. quam Muſurus ſequenti gloſſae adjecit, ex margine huc illata fuit.
19) In ἔχ... exitum erafit; ſcriptum ſuſpicor: ἔχειν.
20) Gloſſam diviſit et depravavit. Ignorantiam ſigno confeſſus erat: μάχη ὅταν μ. quod typotheta, Muſuro invito, correctioni praepoſuit.

c. 814. l. 8. Οὐλοχόϊον, α. — αἰ. λαὶ ε. — Ο. α. αἱ οὐλαὶ ε. [1]

— l. 14. Οὔ μαὶ, μαὶ τόν. οὔμαι, υ. — Ο. — τόν. Οὐμαί. υ. [2]

— l. 16. Οὐμαλαικικαὰς, π. — κοκκαὰς — περικαιομένω., τ. — Ο. π. — κικκαὰς — περικαιομένῳ, τ. [3]

— l. 21. Οὐμαὰς, ο. — Οὔ μ' ἔιας. ο. [4]

c. 815. l. 2. Οὔ με γάμος δὲ οὐδαμὸς δ. — Ο. — οὐδαμῶς δ.

— l. 4. Οὔ μέμπως ν. — Οὐ μέν πως ν.

— l. 20. Οὐμιᾶς, οὐ συγχωρῆ. — Οὐ μ' εἰᾶς. οὐ συγχωρεῖς.

c. 816. l. 1. Οὔνεκα, οὐχάριν. — Οὕνεκα. χάριν. [5]

Οὐ νέμησις, ο. — Οὐ νέμεσις. ο.

Οὔνεσθαι, ο. — ἔχεται. — Οὔνοσθε. ο. — ἔχετε. [6]

— l. 16. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ε. — ἑτέρων γ. — Ο. — ἑταιρῶν γ.

c. 817. l. 3. Οὔπιθη, ο. — Οὔποθι. ο.

— l. 7. Οὐ προσείλοντο, οὐκ ἠθέλησεν. — Οὐ προσείλετο. ο. [7]

c. 818.

1) In αἰ. λαὶ litteram delevit; ſcriptum videtur: αἱ ὁλαί.
2) Conjuncta ſeparavit.
3) In περικαιομένω., ultimam litteram expunxit. Loco vexato nullum ex codice lumen adfulget.
4) Muſurus ex Il. E, 819. correxit; jubent autem et ordo et ſcriptura codicis, ut cum Voſſio ſcribamus: Οὔ μ' ἄς. Id eſt: Οὔ μ' ἐᾷς. eliſione vocalium paulo rariori.
5) Male; legendum: Οὕνεκα. οὐ χάριν.
6) Cf. VV. DD. qui Homericum Οὔνεσθε Heſychio reddiderunt.
7) Gloſſam ad interpretationem refinxit; male, nam ἠθέλησεν ob compendium vitioſe deſcriptum fuit. Cf. VV. DD.

c. 818. l. 6. Οὐρανίαν, ο. — σαίραν — παιδείαν ο.
Οὐραί, ἡ κ.
Οὐρανίδην, ἀπὸ τοῦ [οὐνοῦ ἢ] οὐρανοῦ.
Οὐρανίδαιξ, ω. — ἐπ.-κοος — ἐπὶ τὸ ἐνδύμιον τ.
— l. 23. Οὐρανίωνας, τοὺς ὑπὸ τῶν οὐρανῶν ἀρχὴν τεταγμένους.
c. 819. l. 1. Οὐρανό.ι, πρὸ τ.
— l. 5. Οὐρανὸς, ὁ κ. — καλύμματα κ.
— l. 9. Οὔρδικος, ε.
Οὔρεα, οὐρέα.

O. ο. — σφαῖραν — παιδιὰν ο.
Οὐρά, ἡ κ. [8])
O. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. [9])
Οὐρανίη δ' αἶξ, ω. — ἐπήκοος — ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τ. [10])
O. τοὺς ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ ἀρχὴν τ. [11])
Οὐρανόθι πρό. πρὸ τ. [12])
O. ὁ κ. — καλύμματα κ.
Οὔρδικος. ε.
O. ὄρη. [13])

c. 819.

8) Correctio typothetam latuit. Cf. VV. DD.
9) En ſtipitem librarium, qui compendii explicationem ex margine adjunxit.
10) In ἐπ.'κοος litteram expunxit; ſcriptum videtur: ἐπόκοος. Legendum procul dubio: ἔποχος. quod ex ſequentibus patet: ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται. vulgatum ἐπήκοος nullum omnino ſenſum praebet. Gloſſam una voce exarandam exiſtimarem: Οὐρανιδαίξ. ut in codice, jubente ſerie, ni duplex accentus me aliter edoceret; in Οὐρανίδαιξ latet obvium illud Οὐρανία αἶξ, vitiumque, quod ipſi forte archetypo inhaeſit, ex quadratis oritur: ΟΥΡΑΝΙΑΑΙΞ. Cf. VV. DD.
11) Imo: τοὺς ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τ. *Urani imperio ſubjecti, vel ab Urani ſtirpe procreati.* Haec enim vis vocabuli eſt apud Homerum ceterosque poetas, diverſa quidem ab ea, quam latini interpretes in libris noſtris per *caelicolae* expreſſerunt.
12) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Οὐρανόσι litt. ϟ ob adfinem pronunciationem cum σ commutata.
13) Male in Ald. ὄρηα. Cf. VV. DD.

c. 819. l. 13. Οὔρεος, ἐμβήσησις ε. — ὄρους ἐπιτήδειος α.

Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν. ε. — ὄρους.

Οὔρος. ἐπιτήδειος α. [14])

c. 820. l. 1. Οὐρείας, η. περὶ τ.

Οὐρῆας. η. παρὰ τ.

Οὔριανενιμένα, ἢ ο. — ἄγρια.

Οὔριον ἄνεμον, ἢ ο. — ἄγριον. [15])

Οὐρίαχον, τὸν σαυροτῆρα, ε.

Ο. τὸν σαυρωτῆρα. ε.

Οὐρίζει, ὑπεριφέρει, ἢ ο.

Ο. ὑπεριφέρει. ἢ ο.

c. 821. l. 9. Οὔρους, φ. — νεώρια, τ.

Ο. φ. — νεώρια. τ.

— l. 13. Οὖς, α. — αἰτιατικῆς οὖς ἕτέρους στέλλονται οὔστινας, καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου.

Ο. α. — αἰτιατικῆς, οὔστινας. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου. Οὖς ἑτέρους στέλλονται. [16])

— l. 20. Οὔσσε, οὐ δή σε.

Οὔ σε. c. [17])

Οὐ θενῶς, οὐκ ἰσχυράν.

Ο. οὐκ ἰσχυρῶς.

Οὐσία, ε. — εἶδος ὑφεστὸς, β.

Ο. ε. — εἶδος ὑφεστὼς, β.

c. 822. l. 2. Οὐσυγγινασκόμενοι, ο.

Οὐ συγγινωσκόμενοι. ο.

— l. 4. Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ.

Ο. ο.

[Οὐσυνέστοραι, οὐκ οἶδα.]

14) Unita fecrevit, et pro elapſa articuli voce ſubſtituit Οὖρος, diſſuadente ordine.

15) Preiſius codicem ſecutus lego: Οὔρια. νήνεμα. ἢ ο. — ἄγρια.

16) Articuli exemplum male collocatum transpoſuit. Vitioſum ἑτέρους VV. DD. in ἑτάρους mutarunt, duce Poeta.

17) In Ald. erratum typ.

c. 822. l. 4. Οὐ συνέσχεν ὀργὴν, ο. — O. ο. [18])

— l. 16. Οὐτιθεὶς, τ. — Οὐτηθείς. τ.

— l. 23. Οὔτι μέλλει, οὐ μέλλει. — O. μέλει. οὐ μέλει.

c. 823. l. 2. Οὔτοι ἀπρίβλητον, ο. — ἄξιον. — Οὔτοι α. — α.

[Οὐτὸν, κακὸν μόρον, θάνατον.]

[Οὗτος, τοῦτος. Οὐτοσὶ διὰ τοῦ ῑ καὶ ὁδῑ.]

[Οὔταρ, οὔτε δή.]

Οὐτερῳὰ, δ. — O. δ. [19])

— l. 14. Οὐ φοιβήσεται, Φοίβα ε. — O. φοιβᾶν ε.

— l. 18. Οὐ φροντὶς ἱπποκλη, π. — Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδη. π.

— l. 24. Οὐχάζεις, οὐ π. — Οὐχάζεις, ἢ οὐκ ἄγχεις. οὐ π. [20])

Οὐχ ἕδος, ο. — καθέζεσθαι. — O. c. — καθέζεσθαι. οὐ καθέδρας φροντίς. [1])

Οὐ καθέδρα, οὐ φροντίς.

c. 824.

18) Interpoſitum: Οὐσυνέστορα. depravatum videtur ex Οὐ συνιστορῶ.

19) Primum Οὐτὸν corruptum eſt ex Οἷτον voce Homerica; ſenſu, quo hic exponitur, variis in locis occurrit, ut Il. Θ. 34. I. 559. Od. A. 350. Γ. 134. Vide Heſych. v. Οἷτος. In ſequentibus ita legerem: Οὗτος. τοιοῦτος. Οὐτοσί. διὰ τοῦ ῑ καὶ ὁδί. Οὔτ' ἄρ. οὔτε δή. Omnia haec inſititia ſunt, nec temere a Muſuro rejecta.

20) Interſeruntur a Muſuro: ἢ οὐκ ἄγχεις.

1) Separata conjunxit, et egregie emendavit. Cf. VV. DD.

c. 824. l. 4. Οὐχιαὶ, φ. Οὐχειαί. φ.
Οὐχ ἕπται, ο. Οὐχ ἕπεται. ο.
— l. 13. Οὐχ ὑπελείπω, ο. — κατέλειπας. Ο. ο. — κατέλιπες.
Οὐχ ὑποίσω, ο. — βαστάζω. Ο. ο. — βαστάσω.
— l. 22. Ὄφεις, τ. — Μέναν δρος πναταθήκην τ. Ο. τ. — Μ. Παρακαταθήκην τ. [2])
Ὀφέλλει, ὀφελεῖ, α. Ο. ὠφελεῖ. α.
— l. ult. Ὄφελες, ω. — ὄφελον καὶ ὄφελον — τὸ ἔλεγον, ε. Ὤφελες. ω. — ο. καὶ ε. — τῷ ἔλεγον, ε. [3])
c. 825. l. 4. Ὀφελοῦσα, ϑ. Ὠφελοῦσα, ϑ. [4])
— l. 7. Ὀφέλμωσι, σ. Ὀφέλμασι. σ.
Ὄφελλον, ὤφειλον, εἴϑε, [μακάρη.] Ο. ω. ε. [5])
— l. 17. Ὀφιδεύειν, σ. — οἰκεῖν. Ο. σ. — ο.
[Ὀφικιάλιος.]

c. 825.

2) Lemma VV. DD. bene ſcripſerunt: Παρακατϑήκη. iota dativi pro more codicis in ν transformato.

3) In editis litterarum ordo reſtituitur, in quibus etiam ὄφελον καὶ ὄφελε, quod procul dubio in ὄφελον καὶ ὄφελες mutandum eſſet, ut cum ſequentibus ἔλεγον, ἔλεγες congrueret. Cf. VV. DD. ubi utraque ſcriptura Ὄφελες et Ὤφελες ex Photio aliisque probatur. In ultimis articulus in caſu recto retineri poteſt, modo ita interpungatur: τό· Ἔλεγον, ε.

4) Et hic ſeriem ſine ratione interrupit.

5) In Ald. Ὄφελλον, ὄφειλον. culpa typ. Pro Ὄφελλον ſcribendum Ὄφελον. Ultimum μακάρη pro μακάρι ubique a Muſuro confoditur. Cf. VV. DD.

c. 825 l. 17.	Ὀφειλόντως, π.	O. π. [6]
— l. 22.	Ὄφηους, ἡρόδοτος δ.	Ὀφίους. Ἡρόδοτος, δ. [7]
c. 826. l. 4.	Ὄφλημα, χρεόστημα.	O. χρεώστημα.
— l. 6.	Ὄφλησιν, χρεόστησιν.	O. χρεώστησιν.
	Ὀφλήσουσι, χρεοστήσουσιν.	O. χρεωστήσουσιν.
	Ὀφλισκάνοντες, χρεοστοῦντες, υ.	O. χρεωστοῦντες. υ.
— l. 11.	Ὄφρα, ι. — ἐὰν, [τόφρα.]	O. ι. — ἐάν.
— l. 16.	Ὄφρυα, τ. — ὑποκείμενα — — αἱμασίας.	O. τ. — ὑπερκείμενα — αἱμασιάς.
— l. 21.	Ὀφρυγὴ, χ. — αἱμασιάαι.	O. χ. — αἱμασιά.
— l. ult.	Ὀφρύει, μ.	Ὀφρυόεν. μ.
c. 827. l. 4.	Ὀχαεῦνται, η.	Ὀχεῦνται. η.
— l. 10.	Ὀχᾶθαι, α. — Βαρυσκέλης π.	O. α. — Βαρυσκελεῖς π.
— l. 15.	Ὀχέεσβον, ε.	Ὀχέεσκον. ε.
c. 828. l. 3.	Ὄχεσφιν, τ.	Ὄχεσφι. τ.
— l. 9.	Ὀχετὸς, σωλὴν — ὑδραγωγίον, ο.	O. σ. — ὑδραγωγεῖον. ο. [8]
— l. 13.	Ὀχὴ, ..ωγλη, τ.	Ὀχή. τρώγλη. τ. [9]

c. 829.

6) V. Ὀφικιάλιος idem forte significat, quod Latinorum *Officialis*, quo nomine certi apud Romanos magistratuum ministri insigniebantur.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt. Vitium ῥόδοτος ex compendio natum est.

8) Male in Ald. σολήν. Cf. VV. DD.

9) In ..ωγλη priores litteras erasit.

c. 829. l. 4. Ὀχθήσας, σ. — τῶν ὄχθων, ᾰ ε.
Ο. σ. — τοῦ ὄχθου, ᾰ ε.

— l. 9. Ὀχθόβοι, παραάπτειν τ.
Ὀχθοίβοι. περιάπτειν τ. [10])

— l. 14. Ὄχθος, κ. — ποταμῶν καὶ κροχρημένων.
Ο. κ. — ποταμῶν ἄκρα ✝ χρημένων. [11])

— l. 20. Ὀχλεύονται, ὁμοιοῦνται.
Ο. ὁμοίως. [12])

c. 830. l. 3. Ὀχλήσειαν, κ.
Ὀχλίσειαν. κ.

— l. 13. Ὀχμὸν ἐλαύνουσι, τ.
Ὄγμον ε. τ. [13])

— l. 18. Ὄχος ἀκέσταις, ε.
Ὄχος ἀκέστας. ε. [14])

c. 831. l. 2. Οχύρωμα, τ. — — Φρούρειον, ᾗ α.
Ο. τ. — Φρούριον. ᾗ α. [15])

— l. 7. Ὄψα, προφαγία, μ.
Ο. προσφάγια. μ. [16])

c. 832. l. 18. Ὀψίοντες, ο.
Ὀψείοντες. ο. [17])

10) Scribitur vox et cum jota et fine. Cf. VV. DD.

11) Cf. VV. DD. qui varie emendarunt; Albertina emendatio: ποταμῶν ἄκρα καὶ ῥηγμίνων. ceteris propius ad verum accedit.

12) Recte pro vitioso ὁμοιοῦνται lectionem superscriptam reposuit.

13) Lectionem ordini congruam VV. DD. revocarunt.

14) Mutationem a Musuro factam typotheta praetermisit. Cf. VV. DD. quorum emendatio ab Alberti bene recepta est; ἀκέσταις vitiosum est ob solitam codicum scripturam ἀκεστᾷ. qua ος facile amitti potuit.

15) Male in Ald. Φρούρον. Cf. VV. DD.

16) Menda ex compendio: πρφάγια.

17) Superius Ὀψείοντες hujus olim emendatio fuit.

c. 833. l. 7. Ὄψοι δὲ βλέψον, ο. — Ὄψιν δὲ βλέψιν, ο. [18]

— l. 9. Ὄψους, παντὸς πρὸς ἐψημάτων. — Ὄψου. παντὸς προσεψήματος.

Ὀψώνα, τ. — ὀψώνην σ. — Ο. τ. — ὀψωνεῖν σ.

— l. 12. Ὀψοφαγία, ε. — Ὀψωφαγία. ε.

Ὁ ὠγύγιος, ὁ α. — Ὠγύγιος. ὁ α. [19]

c. 834. l. 2. Ὁ ὠνύμος, ὁ α. — Ὁ ὠνύμενος. ὁ α.

Ὠόρων, γ. — ὠαρίων. — Ο. γ. — ὠαρίζειν.

Π — Π

— l. 5. Πααμύλης, Α. — σόχαρ.., Π. — Π. Α. — Σόχαρις, Π. [20]

— l. 10. Παάπης, ο. — μεγάκλεες ὑωθάτου — κατεδήδωκε. — Π. ο. — Μεγακλέους ὑστάτου — κατεδήδοκε.

c. 835. l. 3. Παγασίτης, Α. — Παγάσσαις, κ. — Π. Α. — Παγασαῖς, κ.

c. 836. l. 4. Παγλαδία, ε. παρὰ δοδίοις, ο. — Π. ε. παρὰ Ῥοδίοις, ο.

— l. 16. Παδησχέαι, σχύζαι. — Π. σχίζαι.

Παλλία, α. οἱ δὲ τὸ παλεῖν — τὸ πᾶν. — Παλίλια. α. οἱ μὲν τῷ Πάλητι — τῷ Παλλί. [1]

— l. 21. Παθιώταρ, σ. .άζιον, λ. — Παθιώταο. σ. Πάζιον ἢ τοπάζιον. λ. [2]

c. 837.

18) Gloſſam corrupit. Mutila eſt, mihique ſuſpecta.
19) Typotheta ordinem ſervavit.
20) In σόχαρ.. compendium delevit.
1) Gloſſa h. l. inſititia eſt, infra forte genuina; inter utrumque locum nulla eſt in codice diverſitas. Cf. VV. DD.
2) Primam litteram voci praepoſuit, et ἢ τοπάζιον adjecit.

c. 819. l. 13. Οὔρεος, ἐμβήσησις ε. — ὄρους ἐπιτήδειος α.

Οὔρεος ἐν βήσησιν. ε. — ὄρους.

Οὔρος. ἐπιτήδειος α. [14])

c. 820. l. 1. Οὐρείας, η. περὶ τ.

Οὐρῆας. η. παρὰ τ.

Οὔριανενιμένα, ἢ ο. — ἄγρια.

Οὔριον ἄνεμον, ἢ ο. — ἄγριον. [15])

Οὐρίαχον, τὸν σαυρωτῆρα, ε.

Ο. τὸν σαυρωτῆρα. ε.

Οὐρίζει, ὑπεριφέρει, ἢ ο.

Ο. ὑπεριφέρει. ἢ ο.

c. 821. l. 9. Οὔρους, φ. — νεώρια, τ.

Ο. φ. — νεώρια. τ.

— l. 13. Οὖς, α. — αἰτιατικῆς οὖς ἕτέρους στέλλονται οὔστινας, καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου.

Ο. α. — αἰτιατικῆς, οὔστινας. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου. Οὖς ἑτέρους στέλλονται. [16])

— l. 20. Οὔσσε, οὐ δή σε.

Οὔ σε. ο. [17])

Οὐ θενῶς, οὐκ ἰσχυράν.

Ο. οὐκ ἰσχυρῶς.

Οὐσία, ε. — εἶδος ὑφεστὸς, β.

Ο. ε. — εἶδος ὑφεστὼς, β.

c. 822. l. 2. Οὐσυγγινασκόμενοι, ο.

Οὐ συγγινωσκόμενοι. ο.

— l. 4. Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ.

Ο. ο.

[Οὐσυνέστοραι, οὐκ οἶδα.]

14) Unita fecrevit, et pro elapſa articuli voce ſubſtituit Οὔρος, diſſuadente ordine.

15) Preſſius codicem ſecutus lego: Οὔρια. νήνεμα. ἢ ο. — ἄγρια.

16) Articuli exemplum male collocatum transpoſuit. Vitioſum ἑτέρους VV. DD. in ἑτάρους mutarunt, duce Poeta.

17) In Ald. erratum typ.

c. 822. l. 4. Οὐ συνέσχεν ὀργήν, ο. — Ο. ο. [18])

— l. 16. Οὐτιθεὶς, τ. — Οὐτηθείς. τ.

— l. 23. Οὔτι μέλλει, οὐ μέλλει. — Ο. μέλει. οὐ μέλει.

c. 823. l. 2. Οὔτοι ἀπόβλητον, ο. — ἄξιον. — Οὔτοι α. — α.

[Οὐτὸν, κακὸν μόρον, θάνατον.]

[Οὗτος, τοῦτος. Οὐτοσὶ διὰ τοῦ ῑ καὶ ὁδῑ.]

[Οὔταρ, οὔτε δή.]

Οὐτρηρὼ, δ. — Ο. δ. [19])

— l. 14. Οὐ φοιβήσεται, Φοίβα ε. — Ο. Φοιβᾶν ε.

— l. 18. Οὐ φροντὶς ἱππο-δ κλη, π. — Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδη. π.

— l. 24. Οὐχάζεις, οὐ π. — Οὐχάζεις, ἢ οὐκ ἄγχεις. οὐ π. [20])

Οὐχ ἕδος, ο. — καθέζεσθαι. — Ο. c. — καθέζεσθαι. οὐ καθέδρας φροντίς. [1])

Οὐ καθέδρα, οὐ φροντίς.

c. 824.

18) Interpoſitum: Οὐσυνέστορα. depravatum videtur ex Οὐ συνιστορῶ.

19) Primum Οὐτὸν corruptum eſt ex Οἷτον voce Homerica; ſenſu, quo hic exponitur, variis in locis occurrit, ut Il. Θ. 34. I. 559. Od. A. 350. Γ. 134. Vide Heſych. v. Οἷτος. In ſequentibus ita legerem: Οὗτος. τοιοῦτος. Οὐτοσί. διὰ τοῦ ῑ καὶ ὁδί. Οὔτ' ἄρ. οὔτε δή. Omnia haec inſititia ſunt, nec temere a Muſuro rejecta.

20) Interſeruntur a Muſuro: ἢ οὐκ ἄγχεις.

1) Separata conjunxit, et egregie emendavit. Cf. VV. DD.

c. 824. l. 4. Οὐχιαὶ, φ. Οὐχειαί. φ.
Οὐχ ἕπταμ, ο. Οὐχ ἕπεται. ο.
— l. 13. Οὐχ ὑπελείπω, ο. — κατέλειπας. Ο. ο. — κατέλιπες.
Οὐχ ὑποίσω, ο. — βαστάζω. Ο. ο. — βαστάσω.
— l. 22. Ὄφεις, τ. — Μέναν-δρος παταθήκην τ. Ο. τ. — Μ. Παρακαταθήκην τ. [2])
Ὀφέλλει, ὀφελεῖ, α. Ο. ὠφελεῖ. α.
— l. ult. Ὄφελες, ω. — ὄφελον καὶ ὄφελον — τὸ ἔλεγον, ε. Ὤφελες. ω. — ο. καὶ ε. — τῷ ἔλεγον, ε. [3])
c. 825. l. 4. Ὀφελοῦσα, θ. Ὠφελοῦσα, θ. [4])
— l. 7. Ὀφέλμασι, σ. Ὀφέλμασι. σ.
Ὄφελλον, ὤφελον, εὖθε, [μακάρη.] Ο. ω. ε. [5])
— l. 17. Ὀφιδεύειν, σ. — οἰκεῖν. Ο. σ. — ο.
[Ὀφικιάλιος.]

2) Lemma VV. DD. bene ſcripſerunt: Παρακαταθήκῃ. iota dativi pro more codicis in ν̄ transformato.

3) In editis litterarum ordo reſtituitur, in quibus etiam ὄφελον καὶ ὄφελε. quod procul dubio in ὄφελον καὶ ὄφελες mutandum eſſet, ut cum ſequentibus ἔλεγον, ἔλεγες congrueret. Cf. VV. DD. ubi utraque ſcriptura Ὄφελες et Ὤφελες ex Photio aliisque probatur. In ultimis articulus in caſu recto retineri poteſt, modo ita interpungatur: τό· Ἔλεγον, ε.

4) Et hic ſeriem ſine ratione interrupit.

5) In Ald. Ὄφελλον, ὄφειλον. culpa typ. Pro Ὄφελλον ſcribendum Ὄφελον. Ultimum μακάρη pro μακάρι ubique a Muſuro confoditur. Cf. VV. DD.

c. 825 l. 17. Ὀφειλόντως, π. Ο. π. [6])

— l. 22. Ὄφηους, ἡρόδοτος δ. Ὀφίους. Ἡρόδοτος, δ. [7])

c. 826. l. 4. Ὄφλημα, χρεόστημα. Ο. χρεώστημα.

— l. 6. Ὄφλησιν, χρεόστησιν. Ο. χρεώστησιν.

Ὀφλήσουσι, χρεοστήσουσιν. Ο. χρεωστήσουσιν.

Ὀφλισκάνοντες, χρεοστοῦντες, υ. Ο. χρεωστοῦντες. υ.

— l. 11. Ὄφρα, ι. — ἐὰν, [τόφρα.] Ο. ι. — ἐάν.

— l. 16. Ὄφρυα, τ. — ὑποκείμενα — — αἱμασίας. Ο. τ. — ὑπερκείμενα — αἱμασιάς.

— l. 21. Ὀφρυγὴ, χ. — αἱμασιάαι. Ο. χ. — αἱμασιά.

— l. ult. Ὀφρύει, μ. Ὀφρυόεν. μ.

c. 827. l. 4. Ὀχαεῦνται, η. Ὀχεῦνται. η.

— l. 10. Ὀχᾶθαι, α. — βαρυσκέλης π. Ο. α. — βαρυσκελεῖς π.

— l. 15. Ὀχέεσβον, ε. Ὀχέεσκον. ε.

c. 828. l. 3. Ὄχεσφιν, τ. Ὄχεσφι. τ.

— l. 9. Ὀχετὸς, σωλὴν — ὑδραγωγίον, ο. Ο. σ. — ὑδραγωγεῖον. ο. [8])

— l. 13. Ὀχὴ, ..ωγλη, τ. Ὀχή. τρώγλη. τ. [9])

c. 829.

6) V. Ὀφικιάλιος idem forte significat, quod Latinorum *Officialis*, quo nomine certi apud Romanos magistratuum ministri insigniebantur.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt. Vitium ῥόδοτος ex compendio natum est.

8) Male in Ald. σολήν. Cf. VV. DD.

9) In ..ωγλη priores litteras erasit.

c. 829. l. 4. Ὀχθήσας, σ. — τῶν ὄχθων, ἄ ε. — O. σ. — τοῦ ὄχθου, ὅ ε.

— l. 9. Ὀχθόβοι, παραάπτειν τ. — Ὀχθοίβοι. περιάπτειν τ. [10])

— l. 14. Ὄχθος, κ. — ποταμῶν καὶ κροχρημένων. — O. κ. — ποταμῶν ἄκρα ✝ χρημένων. [11])

— l. 20. Ὀχλεύονται, ὁμοιοῦνται. — O. ὁμοίως. [12])

c. 830. l. 3. Ὀχλήσειαν, κ. — Ὀχλίσειαν. κ.

— l. 13. Ὀχμὸν ἐλαύνουσι, τ. — Ὄγμον ε. τ. [13])

— l. 18. Ὄχος ἀκέσταις, ε. — Ὄχος ἀκέστας. ε. [14])

c. 831. l. 2. Οχύρωμα, τ. — — Φρουρειον, ἢ α. — O. τ. — Φρούριον. ἢ α. [15])

— l. 7. Ὄψα, προφαγία, μ. — O. προσφάγια. μ. [16])

c. 832. l. 18. Ὀψίοντες, ο. — Ὀψείοντες. ο. [17])

10) Scribitur vox et cum jota et fine. Cf. VV. DD.

11) Cf. VV. DD. qui varie emendarunt; Albertina emendatio: ποταμῶν ἄκρα καὶ ῥηγμίνων. ceteris propius ad verum accedit.

12) Recte pro vitioso ὁμοιοῦνται lectionem superscriptam reposuit.

13) Lectionem ordini congruam VV. DD. revocarunt.

14) Mutationem a Musuro factam typotheta praetermisit. Cf. VV. DD. quorum emendatio ab Alberti bene recepta est; ἀκέσταις vitiosum est ob solitam codicum scripturam ἀκεστᾶς. qua ος facile amitti potuit.

15) Male in Ald. Φρούρον. Cf. VV. DD.

16) Menda ex compendio: πρφάγια.

17) Superius Ὀψείοντες hujus olim emendatio fuit.

c. 833. l. 7. Ὄψοι δὲ βλέψον, ο. — Ὄψιν δὲ βλέψιν, ο. [18]

— l. 9. Ὄψους, παντὸς πρὸς ἐψημάτων. — Ὄψου. παντὸς προσεψήματος.

Ὀψώνα, τ. — ὀψώνην σ. — Ο. τ. — ὀψωνεῖν σ.

— l. 12. Ὀψοφαγία, ε. Ὁ ὠγύγιος, ὁ α. — Ὀψωφαγία. ε. Ὠγύγιος. ὁ α. [19]

c. 834. l. 2. Ὁ ὠνύμος, ὁ α. Ὀωρων, γ. — ὁαρίων. — Ὁ ὠνύμενος. ὁ α. Ο. γ. — ὁαρίζειν.

Π — Π

— l. 5. Πααμύλης, Α. — σόχαρ.., Π. — Π. Α. — Σόχαρις, Π. [20]

— l. 10. Παάπης, ο. — μεγάκλεες ὑωθάτου — κατεδήδωκε. — Π. ο. — Μεγακλέους ὑστάτου — κατεδήδοκε.

c. 835. l. 3. Παγασίτης, Α. — Παγάσσαις, κ. — Π. Α. — Παγασαῖς, κ.

c. 836. l. 4. Παγλαδία, ε. παρὰ δοδίοις, ο. — Π. ε. παρὰ Ῥοδίοις, ο.

— l. 16. Παδησχέαι, σχύζαι. — Π. σχίζαι.

Παλλία, α. οἱ δὲ τὸ παλεῖν — τὸ πᾶν. — Παλίλια. α. οἱ μὲν τῷ Πάλητι — τῷ Παλί. [1]

— l. 21. Παθιώταρ, σ. .άζιον, λ. — Παθιώταο. σ. Πάζιον ἢ τοπάζιον. λ. [2]

c. 837.

18) Gloſſam corrupit. Mutila eſt, mihique ſuſpecta.
19) Typotheta ordinem ſervavit.
20) In σόχαρ.. compendium delevit.
1) Gloſſa h. l. inſititia eſt, infra forte genuina; inter utrumque locum nulla eſt in codice diverſitas. Cf. VV. DD.
2) Primam litteram voci praepoſuit, et ἢ τοπάζιον adjecit.

c. 837. l. 6. Παιανιέναι, α. Παιανιέα. α.

— l. 8. Παιδαγωγίαι, π. διδασκαλία. παιδαγωγὸς, π. Π. π. διδασκαλία. Παιδαγωγός. π. [3])

— l. 18. Παιδέρως, ο. — ἀλλήματα, ο. Π. ο. — ἀλείμματα, ε.

— l. 21. Παῖδες, τ. — θυληκαὶ, μ. Π. τ. — θηλυκά. μ.

— l. 27. Παιδικὰ, τὰ ἱερωτικὰ καὶ οἱ ἱερωμένοι, ε. Π. τὰ ἐρωτικὰ καὶ οἱ ἐρώμενοι. ε.

c. 838. l. 1. Παιδισκάριον, τ. — ὃν πρὸς τ. Π. τ. — ᾧ πρὸς τ.

— l. 7. Παῖδιος, ν. — ἢ παρὰ τ. Π. ν. — ὁ παρὰ τ.

— l. 14. Παιδοκόμενος, ο. Παιδοκόρης, Ε. Παιδοκόμος. ο. Παιδοκόρος. Ε.

— l. 17. Παιδολέτερον, π. Παιδολέτορα. π.

— l. 19. Παιδοπίπας, ἀρσενόματος, ἀνδροβάντας. Π. ἀρσενόμματος, ἀνδροβάτης. [4])

— l. 21. Παιδοτρίβαι, ἀλήπται, γ. Π. ἀλεῖπται. γ.

c. 839. l. 6. Παίμμα, π. Παίμματα. π.

— l. 16. Παιπαλόεσσαν, υ. ἔστι δ. Π. υ. ἔστη δ. [5])

Παιπαλόεντος, τραχύν. Π. τραχέος.

3) Conjuncta divisit.

4) Lectionem codicis depravavit; litt. μ in ἀρσενόματος ex β oritur, legendum: ἀρσενοβάτης. Ut in ἀνδροβάντας, ita et in ἀρσενόματος exitus ob compendium vitiosus est. Cf. VV. DD.

5) Bene in editis: Ἔστην δ. ex Poeta. Cf. VV. DD.

c. 839. l. 16. Παιπάσσουσα, π. — Παιφάσσουσα. π.

Παῖς, π. — ἀντὶ τοῦ παρ, τ. — Π. π. — ἀντὶ παρθένου. τ.

Παίσα, ὃ η. — Παῖσαι. ὃ η. [6])

— l. 26. Παίσαται, ε. — παιζᾶται — ἔνδοτε. [Παῖς θάμα, παίει ἅμα.] — Παίσατε. ε. — παίξατε — ε,

c. 840. l. 1. Παῖς δὴ, π. — Παίσδη. π.

— l. 3. Παιτάσας, α. — Πετάσας. α.

Παίταυρα, σίγνα. — Πέταυρα. τίγνα.

— l. 18. Παικοτὴ, ἀποσκότ.. — Π. ἀποσκοπή. [7])

Παικτὰ, η. πεπηρμένα. — Π. η. πεπορπημένα.

— l. 25. Παλαία, α. — ποσισίτου. — Π. α. — πόσιν σίτου.

c. 841. l. 11. Πάλαι πόλις, τ. — Παλαιπόλις. τ. [8])

— l. 17. Παλαίτερον, π. — Παλαιτέρων. π.

— l. 23. Παλαιῶς, ρ. — Παλαιός. ρ.

c. 842. l. 7. Παλαιὸν ἀφρὸν, π. — Πέλανον ἀφρόν. π.

c. 843. l. 13. Παλίζεσθαι, σφερίζειν. — Π. σφαιρίζειν.

— l. 19. Παλίμβιος, ὡς ἐξ.. να .. ασεως. — Π. ὡς ἐξαναβάσεως. [9])

6) In Ald. erratum typ.

7) In ἀποσκότ . . exitum delevit.

8) A typotheta habemus Παλαιπόλις.

9) In ἐξ. να.. ασεως plures litteras erasit; scriptum videtur: ἐξ ἀναβιάσεως. vitiose pro ἐξ ἀναβιώσεως, quod in Albertina bene repositum est. Cf. VV. DD.

c. 844. l. 19. Πάλιν ἄγγελος, ὁ ε. — ἑτέραν φασὶν ἐπιφέρειν.

Παλινάγγελος. ὁ ε. — ἑτέρῳ, ἃ φησιν, ἐπιφέρῃ.

Παλινάγγελτα, ε. — μεταμελῶς π.

Π. ε. — μεταμελείας π.

c. 845. l. 1. Παλίνειρετον, ε. — καινόποιημένον, π.

Π. ε. — κεκαινοποιημένον. π.

— l. 3. Παλινδεινία, [πάλιν γεννῆσαι,] ἢ ε.

Παλινδεινία. ἡ ε. [10])

— l. 9. Παλινδορία, τ. — Πλάτων συρφακίσαι, μνωμοχθῆραι παλινδορίαν π.

Π. τ. — Π. Σύρφακι καὶ Μωμοθήρᾳ. παλινδορίαν π. [11])

— l. 15. Παλινδία, ἡ ε.

Παλινδίκη. ἡ ε.

Παλιμπλάκτοισιν. ο.

Παλιμπλάγκτοισιν. ο.

— l. 20. Παλίνσκιος, σύνσκιος, σ.

Παλίσκιος. σύσκιος, σ. [12])

Παλίντιτα, ὀπιθέκτιστα, ὅ ε.

Π. ὀπιθέκτιτα, ὅ ε.

— l. 25. Παλίντονα, ὀπισοτόνα, ἢ τ.

Π. ὀπιστοτόνα, ἢ τ.

— l. 28. Παλιντροπάσαθαι, ε.

Παλιντρωπάαθαι. ε.

— l. ult. Παλινωδίαν, ω. — τὸ πρώην ἐναντίω.

Π. ω. — τὸ πρώην ἐναντίον.

c. 846.

10) Infititium πάλινγεννῆσαι Paralipomenis ex margine accenſendum videtur; male huc invectum fuit, nam ex ſerie vocem Παλινδεὲς praecedere debebat.

11) Lemma ita ſcribendum eſt: Σύρφακι ἢ M. citatur una fabula duobus nominibus inſignita. Cf. VV. DD. Muſuri Μωμοθήρᾳ non mihi ſatisfacit; duce ſcriptura codicis legerem: Μονομοχθηρᾷ. Tempus forte veriora ſubſtituet.

12) Scriptura Παλίνσκιος ob ſeriem reponenda eſt. Cf. VV. DD.

c. 846. l. 15. Πάλλα, σ. — ναμάτων π.	Π. σ. — νημάτων π.
— l. 21. Παλλακὸς, ἐῤῥωμένος.	Π. ἐρωμένος.
c. 847. l. 3. Παλληνίας, ἡ Α. — χαλκίτη.	Παλληνία. ἡ Α. — Χαλκί. [13])
— l. 20. Πάλλος, κ. — χάλκησε πάλλον ε.	Π. κ. — χαλκήρεϊ πάλλον ε.
Παλλουμένων, κληρουμένων.	Π. κ.
[Πάλοις, τοῦ πάλλεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.]	
Πάλτα, α.	Παλτά. α. [14])
c. 848. l. 7. Παλύνας, τ. — λευκάνειν — πάσσει.	Π. τ. — λευκὰ — πάσσειν.
— l. 13. Παμμελέσιν, ἐνμελέσι, γλυκερέσιν.	Π. ἐμμελέσι. γλυκεροῖς.
c. 849. l. 23. Παναίθῃσιν, ο. — παναίθυσι κορύθεσι.	Π. ο. — παναίθῃσι κορύθεσσι. [15])
— l. 32. Πανὲς, β.	Πάνακες. β.
c. 850. l. 12. Παναφίληκα, π. ὁμιλήκων α.	Παναφήλακα. π. ὁμηλίκων α.
— l. 17. Πανδαισία, ἡ π. — ἐσθήσεσιν ἡδοναῖς π.	Π. ἡ π. — αἰσθήσεσιν ἡδονὰς π.
— l. 24. Πανδεία, ε.	Πάνδια. ε. [16])

13) In Ald. Χαλκίτη, ut in codice; scripturam Χαλκίτη natam suspicor ex Χαλκι (τ) vel Χαλκι (τδ), id est, Χαλκίτιδι. Cf. VV. DD. Retinendum est Παλληνίας in casu obliquo.

14) Intermedia: Πάλοις (αις), τ. rel. ex margine sunt.

15) Bene in impressis: παναίθῃσιν κ. jubente metro.

16) Recte Vossius ex ordine Πάνδεια reposuit. Cf. VV. DD.

c. 850. l. 31. Πανδοκίον, πανδοχίον.
Π. πανδοχεῖον.

Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοχίῳ ο.
Π. ὁ ἐν πανδοχείῳ ο.

Πανδεῦρα, ἡ π.
Π. ἢ π.

c. 851. l. 15. Πανημέριος, ο. — οὔ τι ἂν α.
Π. ο. — οὔ τις ἂν α.

— l. 23. Πανθρύλιον, τ. — θρυλοῦν.
Πανθρύλλιον. τ. — θρυλλοῦν.

c. 852. l. 5. Πανίας, ἡ Πελοπόννησος.
Π. ἡ Πελοπόννησος.

Πανίας β. — ἐπὶ τοῦ Π.
Π. β. — ἀπὸ τοῦ Π.

Πάνικτον, Ἑρμιππος στρατιώταις — κοπητῆρα — ἵν' ἐστὶ ν. — ῥοθιάξις, α.
Π. Ἑρμιππος Σ. — κωπητῆρα — ἵν' ἐστὶν ν. — ῥοθιάξης. α.

— l. 14. Πανιωδαίμονι, μανιωδαίμονι.
Πανίῳ δαίμονι. μανιώδει δαίμονι.

c. 853. l. 2. Πάνομ.. Φαίω.
Πανομφαίω. [17])

— l. 10. Πανορμίη, ε. ἀπὸ λλ'
Π. ε. Ἀπόλλωνος.

Πανσκῶλον, ο. — σκώλου ἢ πεπληγὼς ".ντρον τ.
Π. ο. — σκώλου ἢ πεπληγὼς ᾄντρον τ. [18])

Πανόσκοτος, ο.
Πανὸς σκότος. ο.

Πανόσπρια, σύνοδος.
Π. σύνοδος, συμμιγὴς πληθύς.

[Πανοστρία,] συμμιγὴς πληθὺς [σύνοδος.]

c. 853.

17) In medio gloſſae duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Πάνομαλφαίω. Gloſſam a ſequentibus diverſam eſſe ſuſpicor. Cf. VV. DD.

18) In ".ντρον litteram expunxit; ſcriptum videtur: ᾽όντρον.

c. 853. l. 13. Παγοτηρούν, ο. Πᾶν ὁτιοῦν. ο. [19])
c. 854 l. 4. Πανθενεσταάτῳ, ἰσχυροτάτῳ. Π. ἰσχυρωτάτῳ.
— l. 6. Παντάκαλον σ. Πάντα κάλων σ.
— l. 13. Πάντα δ' ἀπόλευρον χ. Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χ̄.
— l. 18. Πανταρκὴς, ὁ π. αὐταρκῶν, ὁ παντάσκιος, ὁ π. Π. ὁ π. αὐταρκῶν. Παντάσκιος. ὁ π. [20])
c. 855. l. 13. Παντοδᾶ . ., π. Παντοδαπῶν, π. [1])
— l. 20. Παντόσε, εἰσίν. Πάντοσ' εἴσης. παντοχόσε στρογγύλης. [2])

Παντόθησι, στρογγύλοις.

— l. 24. Πάντων ἐκπλαγώτατε, υ. Π. ἐκπαγλότατε. υ.
c. 856. l. 12. Πανόλεθρον, ε. Πανώλεθρον. ε.
— l. 14. Παξ, ὑπὸ δήμα ε. Π. ὑπόδημα ε.
— l. 17. Παππάζοιεν, παρακαλεῖν. Π. παιρακαλοῖεν. [3])
— l. 20. Πάππα, π. παῖς π. Π. π. παιδὸς π.

19) Gloſſam male diviſam conjunxit. V. Πανοστρία praecedentis Πανόσπρια varia lectio videtur, vel, quod potius credam, Πανοστρία vitium eſt, et Πανόσπρια emendatio.
20) Unita diviſit.
1) In fine vocis duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Παντοδᾶτι.
2) Separata conjunxit. Cf. VV. DD.
3) Minime hic ad ordinem Παπάζοιεν legendum, nam ex margine eſt, et emendatio inferioris Παππάζοισν, quod in codice mendoſum videbimus. Interpretationem vocis VV. DD. correxérunt.

c. 856. l. 22. Παπτ.ζοιεν, π. καλεῖν. — Παπταίζοιεν. π. καλοῖεν. [4])

c. 857. l. 6. Παπταίνειν, π. παντί. Παπταίνονται, ο. — Παπταίνειν. π. πάντη. παπταίνονται. ο. [5])

— l. 15. Παραβαλλόμεναι, ε. παρακατιθέμεναι. — Π. ε. παρακαταθέμεναι. [6])

c. 858. l. 1. Παραβαλῶ, συγκρινῶ. Παραὰθῶ, ὅμοιον. — Π. σ. Π. ο. [7])

— l. 17. Παραβύουσαν, παρακαμμύουσαν. — Π. παρακαμμύουσαν.

— l. 20. Παράβυστον, λ. — γλ' τῇ με, ε. — Π. λ. — τῷ μεγάλῳ. ε.

c. 859. l. 1. Παραγάγγας, ε. — Παρασάγγας. ε. [8])

c. 859.

4) In Παπτ.ζοιεν litteram expunxit; ſcriptum videtur: Παπτόζοιεν. Videnda nota praeced.

5) Diverſa male conflavit. Cf. VV. DD. qui juncta ſeparārunt.

6) Voci παρακατιθέμεναι duae inſunt lectiones, quae olim forte ita diſtinguebantur: κατα παρατιθέμεναι. Cf. VV. DD.

7) Locum vitioſum Muſurus intactum reliquit. Typotheta compendium bene expreſſit: Παρὰ ϑεῶ. Error autem ab imperito ſcriba proficiſcitur, qui vocem obſcurius forte exaratam male deſcripſit et a praecedentibus ſeparavit; erant nempe παραϑῶ ὅμοιον, tanquam interpretatio v. Παραβαλῶ, in margine ad hanc gloſſam adſcripta, unde huc ingeſta fuerunt. Cf. VV. DD. quorum ſtudio et ſagacitate vox correcta eſt, et cum praecedentibus unita.

8) En Voſſii Παραγάγγας. Aliquis fere crederet, Voſſium codicem vidiſſe. Muſuri ſcripturam exhibet Cyr. Lex. Ms. Παρασάγγας. εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι στάδια λ'. ὁ δὲ σταδμὸς μίλια ἔχει κ|. κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα. Infra ſuo loco Παρασάγγης.

c. 859. l. 13. Παραγράψαι, ὃ η. — τραπεζήτου π. Π. ὃ η. — τραπεζίτου π.

— l. 16. Παραγωγαὶ, ἀπάτου χ. Π. ἀπάται. χ.

— l. 19. Παραδέδρωμαι, π. Παραδ' ἔδραμε. π.

c. 860. l. 5. Παράδεισος, τ. — οἷον ἔστιν ἐμπειρατὴς, ἢ τ. Π. τ. — οἷός ἐστιν ἐν περιπάτοις. ἢ τ. [9])

— l. 18. Παραζηλῶν, π. παρεξισω. ῶν. Π. π. παρεξισῶν. [10])

c. 861. l. 5. Παραθήγειν, α. Παραθίγειν. α. [11])

— l. 7. Παραθῆται, ἐκβάλλει. Π. ἐκβάλλῃ.

— l. 11. Παραθροξίας, πδραμείας. Π. παραδραμείας. [12])

Παραθῶτε, ἐκβάλλει. Παρωθῶται. ἐκβάλλῃ. [13])

— l. 15. Παραιγείρον θέα, E. — βαθμοὺς, ὑφ' αἷς — πρός τὸ κ. Παρ' αἰγείρου θέα. E. — βαθμοὺς, ἐφ' αἷς — πρὸ τοῦ κ. [14])

9) Reponendum forte ex Photio: οἷον ἐστιν ἐν περιπατεῖσθαι. Cf. VV. DD.

10) In ultima voce litteram confodit; ſcriptum videtur: παρεξισωθῶν. Cf. VV. DD.

11) Lectio codicis, male a Muſuro mutata, in editis repoſita eſt.

12) In impreſſis Παραθροξίας. Cf. VV. DD.

13) Scribendum, ut in Παραθῆται et Παραθέντες, ad ordinem: Παραθῶται. usque donec ſcripturis harum gloſſarum aliunde lumen adfulſerit; ſuſpicor tamen, quod Παραθ. pro Παρωθ. ab antiquis librariorum erroribus deducendum ſit, et in ipſo forte codicis Marciani archetypo exſtiterit.

14) In ultimis mendae origo ex compendio: πρ τ. Infinita errorum multitudo ex hoc fonte derivari poteſt.

c. 861. l. 24. Παραίλεως, ὄρος ἐγγὺς μ ρ ϑ ν	Π. ὄρος ἐγγὺς Μαραϑῶνος. [15])
c. 862. l. 6. Παραίπαιμα, πκωπή	Π. παρακωπή.
— l. 8. Παραινεῖται, ο. Παραιρήμματα, παράμματα ι.	Παραίνυται. ο. [16]) Παραιρήματα. παραράμματα ι.
— l. 11. Παραὶ ποσὶ κάμπεσαι ϑυμὸς ἠγωνίας, καὶ κατέπεσαν τ.	Παραὶ ποσὶ κάππεσε ϑυμός. ἠγωνίαι, καὶ κατέπεσε τ. [17])
Παραισαβάζειε, παραμεμημένα, α.	Παραισαβάζειν. παρανενωμημένα. α. [18])
— l. 16. Παρίσομαι, παρί..ντα, παρατρέχοντα.	Παρπαρισῶντα. παρατρέχοντα. [19])

c. 862.

15) Mira eſt nominis μ ρ ϑ ν ſine vocalibus ſcriptio, quae procul dubio ex ipſo archetypo petita eſt.

16) Prima ſcriptura fuit Παραιρεῖται, quae hic reponenda eſt, favente ordine. Mox Παραιροῦνται. ἀφαιροῦνται.

17) Verba Poetae ordini repugnant, nec locum ſuum occupant; mihi quidem divulſa videntur a praeced. Παραὶ ποσὶ, ad quod olim in margine forte exempli loco notata erant. Ipſa Homeri verba Muſurus bene reſtituit, interpretationem vero male correxit; apud Homerum enim non de uno, ſed de pluribus ſermo eſt, de Achivis nempe vel Danais; legendum itaque duce codice: ἠγωνίασαν, καὶ κατέπεσαν τ. Ultimum: ἢ ποσίν. merum otioſi hominis additamentum eſt ex margine. Cf. VV. DD.

18) Foede textum corrupit; ſcribendum: παραμεμηνέναι. a παραμαίνω, παρεμέμηνα. *furorem Bacchicum injicere.* Photius: Παραισαβάζειν. παραμαίνεσθαι. Cf. VV. DD. Cyr. Lex. Ms. Σαβάνδιος. ἐπώνυμος Διονύσου.

19) Taedet me delirii hominis, nec enim rationem et modum video. In παρί..ντα duas litteras expunxit. Sub men-

c. 862. l. 22.	Παραιφη..εύμεθα, π.	Παραιφηλεύμεθα. π. [20])
	Παρακαίρια, παράκρα.	Π. παράκαιρα.
c. 863. l. 3.	Παρακεκόαται, π.	Παρακέκοπται. π.
— l. 5.	Παρακέκρονται, τ. — ἠλλάττοντο.	Παρακεκράαται. τ. — ἠλλαττῶντο.
— l. 14.	Παρακεκλημένος, παρατετραμένος.	Π. παρατετραμμένος.
	Παρακληδὸν, οὐδ' α.	Π. ὀ. [1])
— l. 20.	Παρακοίτης, ὁ ἀνὴρ γ. — παλλακὶς, παράκοιτις.	Π. ὁ ἀνήρ. καὶ παράκοιτις, γ. — παλλακίς. [2])
— l. 25.	Παρακόρρυσον. π.	Παρακόρησον. π.
c. 864. l. 12.	Παράκωφον ἀποπάρδει, ἡ π.	Παρὰ κωφὸν ἀπεπαρδεῖν. ἡ π. [3])

mendosa codicis scriptura latent, aut duae glossae, aut vitium ejusque emendatio; ex priori opinione Παρίσομαι, vitiose pro Παραΐσσομαι, esset glossa per se, interpretatione quidem destituta, et ad Paralipomena ex margine referenda; ex altera vero Παραΐσσομαι menda esset, et παρί..ντα pro παραΐσσοντα correctio. Quod ergo magis placuerit, eligatur; ego certe priorem anteponerem rationem, qua glossa in duas ita divideretur: Παραΐσσομαι. Παραΐσσοντα. π. Ex serie et auctoritate Cyrilli Alberti quoque Παραΐσσοντα emendaverat. Cf. VV. DD.

20) Duas litteras delevit; legebatur: Παραιφηαλεύμεθα.

1) Bene in editis Παρακλιδόν. Haec glossa, quemadmodum superius Παρὰ ποσὶ κάππεσε θ., ab articulo, cui olim tanquam exemplum subjecta erat, disjuncta est; nec aliam video separationis causam, quam glossam intermediam: Παρακεκλημένος, π. quae male huc ex margine ingesta fuit. Cf. VV. DD.

2) Vocem παράκοιτις interpretationi praeposuit, cum antea sequeretur.

3) Proverbii formam, quam codex exhibet, retinendam judico: Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖ. ἡ π.

c. 864. l. 12. Παραὶ λαπάρη, π. — Παραὶ λαπάρην. π.

— l. 18. Παραλία, ἡ Α. — πλ. — Π. ἡ Α. — πάραλος. [4])

c. 865. l. 3. Παράλληλον, α. — τὸ μ. — Π. α. — τῷ μ.

— l. 16. Παραλώματα, τ. — μρών κεπασμάτων. — Π. τ. — μ. σκεπάσματα. [5])

— l. 21. Παραμήνη, ἡ τ. — — μήρα, Λ. — Π. ἡ τ. — μοῖρα. Λ.

c. 866. l. 1. Παραμύσαθαι, σ. — Παραμυθήσαθαι. σ.

— l. 12. Παραραόρος, σ. — Παράορος. σ.

— l. 22. Παραπέμποντες, ἀποδούμενοι. — Π. ἀπωδούμενοι. [6])

Παραπεπείθοιμι, παραθείθοιμι. — Παραπεπίθοιμι. παραπείθοιμι.

— l. 25. Παραπεταύσματα, παρακαλύματα. — Π. παρακαλύμματα.

Παραπῆχυν, ι. — ἑκάτερον [μέρον] μέρος ε. — Π. ι. — ἑκάτερον μέρος ε.

c. 867. l. 6. Παραπλέξαι, ἐνπλέξαι. — Π. ἐμπλέξαι.

— l. 9. Παραπλῆγος, μανιώδ. ς. — Π. μανιώδους. [7])

c. 867.

4) Vis compendii esset παράλογος vel παραλόγως, quod Musurus in πάραλος docte mutavit. Cf. VV. DD.

5) Compendium μρών, prouti in codice est, exhibui; typotheta illud per μητέρων reddidit, quae vox hic incongrua est, et a tachygraphis μήρων exaratur. VV. DD. varie conjecerunt, sed frustra; facem accendant alii.

6) Correctionem typotheta neglexit.

7) In μανιώδ. ς litteram expunxit; scriptum videtur: μανιώδης. quod hic retinendum est.

c. 867. l. 14. Παραπλήξ, π. — βεβλαμένος, μ.
Π. π. — βεβλαμμένος, μ.

— l. 23. Παραπλόνεσι, π.
Παρὰ πλεόνεσι. π.

c. 868. l. 6. Παραρητοὶ, π. — παραμυθητικοί.
Παραῤῥητοί. π. — παραμυθητοί.

Παραρυτοῖσι, παραμυθήτας.
Παραῤῥητοῖσι. παραμυθητοῖς.

— l. 11. Παραρυεὶς, μετεωριθεὶς, π.
Παραρυῆς. μετεωριθῆς, π.

Παράρυμα, Σ.
Παράῤῥυμα. Σ.

— l. 18. Παραρύωμεν, ε.
Παραῤῥυῶμεν. ε.

— l. 26. Παρασαρῶσαι, ε. — κάλλυντρος τὸ σρον κ.
Π. ε. — κάλλυντρον τὸ σάρον κ. [8])

c. 869. l. 3. Παράσημον; α. — ἀπὸ τὸ καὶ ν.
Π. α. — ἀπὸ τούτου καὶ τῶν ν.

— l. 12. Παρασπάσηθαι, ἀφελῆθαι.
Παρασπάσεθαι. ἀφελεῖθαι.

Παρασπίζουσα, σύνους συνοικοῦσα.
Π. σύννους σ. [9])

— l. 18. Παραστάδες, ο. — τετραμένοι κ.
Π. ο. — τετραμμένοι κ.

c. 870. l. 2. Παράστασις, φ. — παραπήσαθαι.
Π. φ. — παραστήσαθαι.

— l. 18. Παραστόρνυται, κ. — παράστρωτον.
Π. κ. — παράστρωτον.

— l. ult. Παρασύρω, παρατρέψω, κ.
Π. παρατρέπω, κ.

c. 871. l. 10. Παρατεκτείνετο, π.
Παρατεκτήναιτο. π.

c. 871.

8) Sic in codice $\overline{\sigma\rho\nu}$ compendiose scribitur. Cf. VV. DD.

9) Reponendum: συνοῦσα. σ. emendante Heinsio. Cf. VV. DD. Vitium ex compendio oritur.

c. 871. l. 13. Παρατέτακται, ἡτοίμασται. — Π. ἡτοίμασται.

— l. 21. Παρατρέπει, παραγορεῖ. — Π. παρηγορεῖ.

c. 872. l. 3. Παρατροπέων, παρατροπῶν, π. — Π. παρατρωπῶν. π.

— l. 7. Παρατροπῶν, π. — Παρατρωπῶσι. π.

Παρατρυχὼν, π. — Παρατυχών. π.

— l. 21. Παραφθαίησι, παραδραμεῖ. — Π. παραδράμοι. [10])

c. 873. l. 1. Παράφορος, π. — ἐξεστηκός. — Π. π. — ἐξεστηκώς.

— l. 9. Παραψίδες, τ. — Παραψίδες ἢ παροψίδες. τ. [11])

— l. 19. Παρεβλήθην, ἐρεθιστικῶς. — Παραβλήθην. ε. [12])

— l. 22. Παρεγγέγραπτος, ν. — Παρέγγραπτος. ν.

— l. ult. Παρεγγυᾷ, παραγγελύει, δ. — Π. παραγγέλλει. δ.

c. 874. l. 6. Παρ' αἰδοίῃσι, π. — ἀξίαις. — Π. π. — ἀξίοις. [13])

Πάρεδρον, παρακαθίμενον, π. — Π. παρακαθήμενον. π.

— l. 23. Παρείθη, π. — ἐάθη. — Π. π. — ε.

[Παρείεμαι, παραλέλυμαι.]

Παρείεται, π. — Παρεῖται. π. [14])

c. 875.

10) In Ald. erratum typ.

11) Adduntur a Musuro: ἢ παροψίδες.

12) Male in Ald. ἐρετιστικῶς. Cf. VV. DD.

13) Musuro articulus τοῖς impositus; retinendum ἀξίαις, praevio ταῖς. Cf. VV. DD. qui locum Poetae notant.

14) Glossam intermediam ita primum correxerat: Παρίεμαι. deinde: Παρεῖμαι.

c. 875. l. 2. Παρείκει, παρέρχεται.	Π. π.
[Παρείκουλον, ἀπόφασις ἄρχοντα.]	
Παρεῖμαι, π.	Π. π.
— l. 19. Παρείσανον, κ. ἀκρωτήριον.	Π. κ. α.
[Παρείση, παραστίκης.]	
Παρείσθωσαν, π.	Π. π. [15])
c. 876. l. 13. Παρελεύσεαι, π. καὶ παραλογίσεις.	Π. π. καὶ παραλογίση.
— l. 18. Παρέλκον, περισσὸν [περιττὸν] β. παράτινων.	Π. περισσόν. β. παρατεῖνον.
c. 877. l. 2. Παρεμφάρακτος, ἀσελγὴς [πέρπερος.]	Π. ἀσελγὴς.
— l. 9. Παρενήνεον, [παρανιέων] π.	Π. π. [16])
— l. 13. Παρενθῆκαι, μ. — πλοίζομένων, π.	Π. μ. — πλωϊζομένων. π.
— l. 24. Παρεξηυλημένος, υ. κατατρημμέναι ε.	Π. υ. — κατατετρημέναι ε. [17])
— l. 28. Παρέοικος, π.	Παρεοικὼς. π.
c. 878. l. 4. Παρεπτάμενα, π.	Παριπτάμενα. π.

15) Male in Ald. ἀκρωτηρίων. Pro παραστίκης correxerat παραστήκης. Superius Παρείκουλον, ἀπόφασις ἄρχοντα. intentatum reliquit.

16) Ejectum παρανιέων est vitiosa lectio, cujus emendatio fuit Παρενήνεον.

17) Duce codice legendum: κατατετριμμέναι. Cf. VV. DD. qui testimoniis probant.

c. 878. l. 7. Παρεργότατα, κατεῤῥεγότατα. Π. κατεῤῥωγότατα.

— l. 9. Παρενεῖται, ο. Παραίνυται. ο. [18])

— l. 13. Παρερυπωμένα β. Παρεῤῥυπωμένα β.

— l. 21. Πάρεσιν, ἀφέωσιν, σ. Π. ἄφεσιν. σ.

— l. 26. Παρεσόμεθα, π. μέλλων. Π. π. μέλλομεν.

Παρέσσυα, παρόρμησα, παραγινομένη. Παρέσσευα. παρώρμησα. καὶ παρεσσυμένη. π.

[Παρέσσεται, παρέσχεται.]

Παρεσπονδημένοι, ε. παρηνομένοι. Π. ε. παρηνομημένοι. [19])

c. 879. l. 14. Παρευημεριθεὶς, π. Παρευημερηθείς. π.

— l. 18. Παρεφάσεις, π. Παραιφάσεις. π.

Παρεφασίησι, π. Παραιφασίησι. π.

— l. 22. Παρεχάσετο, π. Παρεχάζετο. π.

Παρέχει, δίδει, χ. Π. δίδωσι, χ.

— l. 25. Παρῆβον, π κτησὶ, ξ. Π. παρὰ Κρησὶ, ξ. [20])

— l. 27. Παρηγοναῖς, παραγάγως, α. Π. παραγωγαῖς. α.

c. 880.

18) Prima ſcriptura fuit Παρερεῖται, mendoſe pro Παραιρεῖται. Supra quoque pro Παραινεῖται ſubſtituerat Παραίνυται. Videnda nota ad v.

19) Locum gloſſae, quae hic intercidit, verbis καὶ παρεσσυμένη explevit. Sequens Παρέσσεται, παρέσχεται depravatum videtur ex Παρέσσυται παρέρχεται. Ambae gloſſae Παρέσσυα et Παρέσσεται ex margine ſunt, unde poſt v. Παρεσπονδημένοι primum inſerendae eſſent.

20) Indocte correxit; legendum: παρὰ Κτησίᾳ, ξ. Cf. VV. DD.

c. 880. l. 4. Παρείϊον, ὁ π. Παρήϊον. ὁ π.
— l. 13. Παρήλθηκεν, ε. Παρήλθοκεν. ε.
Παρήμενος, παρακαθήμενος, ἕκλυτος. Π. παρακαθήμενος. καὶ παρειμένος, ε. [1])
— l. 21. Παρήορος, ὁ π. — παρασυρεὶς, ὁ ἐκτὸς τοῦ α. Π. ὁ π. — παράσειρος, ὁ ἐκτὸς τοῦ α. [2])
— l. 26. Παρήσει μοι, δοκῶ. Παρήσειν μοι δοκῶ.
c. 881. l. 5. Παρθένοι, π. — παραθέμενοι κ. Π. π. — παρθέμενοι κ
— l. 9. Παρθένοι, ο. — θεῶν, κ. Π. ο. — θεραπαινῶν, κ. [3])
— l. 18. Παρθένου Παλληνίδος, ι. — Παλαινίδι. Παρθένος Παλληνίδος. ι. — Παληνίδι. [4])
Παριαμβίδες, Α. — πεποιεῖθαι, α. Π. Α. — πεποιῆθαι, α. [5])
c. 882. l. 5. Παρίησιν, α. συγχωροῦσιν. Π. α. συγχωρεῖ.
— l. 12. Παριπτεύει, ἀφεῖ α. Π. ἀφίησιν α.
— l. 15. Παρίθμια, τ. — φάραγγα. Π. τ. — φάρυγγα.

c. 882.

1) Scriptura Παρειμένος sub Παρήμενος ob soni similitudinem tacite explicatur; ne quem igitur haec ambiguitas retardaret, Musurus καὶ παρειμένος interposuit.
2) Male in Ald. ὁ ἐκ τοῦ α. Cf. VV. DD.
3) Mendosum θεῶν a compendio vocis παρθένων deducendum est. Cf. VV. DD.
4) Retinenda est codicis lectio Παρθένου Π. indocte a Musuro sollicitata; nec dubium est, quin ad Euripidem (Heracl. v. 1031.) respiciatur. Cf. VV. DD. In ultimo Παλαινίδι litterae αι ex λη natae sunt, et scribendum Παλληνίδι, ut in editis.
5) In Ald. Παριαμμίδες culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 882. l. 17. Παρισόματα, ὁ. Παρισώματα. ὁ.
— l. 21. Παρκατελέκτω, π. Παρκατέλεκτο. π.
Παρκέμβλωκε, π. — παραμεμόληκεν. Παρμέμβλωκε. π. — π.
[Παρμηθαίκιον, ὀπὸν σκεπαστήριον, κονδότερον θυρεοῦ.
Παρνάσιος, Φ. Π. Φ.
c. 883. l. 4. Παρνόπη, Κ. ἀϑ' ϑη Π. Κ. Ἀθηναῖος. 6)
Παρξιφεῶς, π [τὴν] τοῦ ξ. Παὲ ξίφεος. παρὰ τοῦ ξ.
— l. 8. Παρωδούμενον, π. Παροδούμενον. π. 7)
— l. 15. Παροιμία, βιοφελὴς λ. Π. βιωφελὴς λ.
Πάροιμον, π. — ὁδὸν [λεγόμενος,] κ. Παρ' αἶμον. π. — ὁδὸν. κ.
c. 884. l. 4. Παροίσομεν, παρενέγκομεν, π. Π. παρεισέγκωμεν, π.
— l. 12. Παρομαρτεῖ, παρακολουθεῖ. Π. π.
[Παρομαρτοῦν, παρεισόμενον.]
Παρὸν, υ. Π. υ. 8)

c. 885.

6) Compendium codicis aliud quid indigitat. Cf. VV. DD. Gloſſam in fine mutilam eſſe credo.

7) Recte ordinem reſtituit; ad ᾀδόμενον vero cogitandum eſt Παρῳδούμενον, tacente Lexicographo. Potuiſſet tamen interpretatio ᾀδόμενον ſcripturae Παροδούμενον directe tribui, quatenus nempe de proverbiis ageretur, quae uſu trita ſunt, et ab omnibus decantata. Cf. VV. DD.

8) Gloſſa intermedia forte ita legenda eſſet: Παρομαρτοῦν. παρισούμενον. Videant alii.

c. 885. l. 2. Παρουσία, ο. — Μένανδρος ὑδρείας.
Π. ο. — M. Ὑδρεία. [9])

Παραφα, ἡ ε.
Παρυφά. ἡ ε.

— l. 23. Παρσουλάκης, τ.
Παρσουλάκης. τ.

c. 886. l. 3. Παρτετύμβια, π.
Παρτετύμβια. π.

— l. 15. Παρωαὶς, π. — πυρροί.
Π. π. — πυῤῥοί.

c. 887. l. 1. Πάρωος, ε. — πυρροῦ χ.
Π. ε. — πυῤῥοῦ χ.

— l. 17. Παρωχετεύων, ο. — ὑδραγόν.
Παροχετεύων. ο. — ὑδραγωγόν.

c. 888. l. 1. Πάσσανος, α. ἢ ἀρτώπτης.
Π. α. ἢ ἀρτόπτης.

— l. 4. Πασσάτω, ρ.
Πασσάτω. ρ. [10])

c. 889. l. 1. Πάσσε, σ. — ἄλλος θεῖοι κρατευτῶν, κ.
Π. σ. — α. θ. κρατευτάων. κ. [11])

— l. 6. Πάσσιρος, ὁ τ. — ὑπερβόρειος.
Π. ὁ τ. — ὑπερβόρειος.

— l. 17. Πασσύρως, ἄρδην, πανοικὶ πάσσων, ρ.
Π. ἄρδην.
Πανοικὶ πάσσων. ρ. [12])

c. 890. l. 11. Παστήρια, σ. — ἐντοιδήδια, κ.
Π. σ. — ἐντοιδίδια. κ.

— l. 16. Πασχητιᾷ. π. — αἰσχρᾶ ἡδονῇ η.
Π. π. — αἰσχρᾶς ἡδονῆς η.

c. 891. l. 1. Πατάλους, π.
Παττάλους. π.

9) Lemmatis ſcripturam optime emendavit.
10) Scriptura codicis reponenda eſt, ordine et Gloſſariis ſacris jubentibus, Cf. VV. DD.
11) Cf. VV. DD. qui Poetae locum reſtituerunt.
12) Male ſeparavit; diſtinguendum, ut in editis: Π. ἄρδην, πανοικί. Πάσσων. ρ. Cf. VV. DD.

c. 891. l. 15. Πάτειθε, ἐθίεται. — Πάτειθε. ε. [13])

c. 892. l. 2. Πατερῆται, ε. — Πατερῆται. ε.

— l. 7. Πατήρια, ἐγκοίκλια, κ. — Π. ἐγκύκλια. κ.

c. 893. l. 2. Πατρωλοίας, ὁ τ. — μητρολοίας σ. — Π. ὁ τ. — μητρωλοίας οὕτω σ. [14])

— l. 14. Πατρὶς, Φυλὶς, π. — Π. Φυλῆς. π.

Πατριότης, π. — Πατριώτης. π.

Πατρόθεν, π. — πρών ε. — Π. π. — π. ε. [15])

c. 894. l. 2. Πατρόζουσαι, τ. — Πατρώζουσαι. τ.

Πατρεῖον, τ. — Πατρῶιον. τ.

— l. 5. Πατρωλοίας, ὁ τ. — κτένων. — Πατρωλοίας. ὁ τ. — κτένων.

— l. 15. Πατώμας, δ. — Πατώσας. δ.

— l. ult. Παυνὶ, μ. — Παῦνον. μ.

c. 895. l. 3. Παῦρα, ο. εὐρύθμηται. — Π. ο. εὐαρίθμηται.

— l. 6. Παῦροι, ε. ἔλαττοι, ο. — Π. ε. ἐλάττους. ο.

— l. 10. Παυσικάπη, μ. — ἤρωνος μ. — Π. μ. — εἶρον ὡς μ.

Παυστίρεια, ο. — Παυστήρια. ο.

Παυσωλὴ, α. — κατέλληξις. — Π. α. — καταλληξις.

c. 896. l. 3. Πάχνη, ἡ ψ. — πεσσεῖν, ἤ λ. — Π. ἡ ψ. — πήσσειν. ἢ λ.

— l. 11. Παχυννοὶ, π. — Παχύνοι. π. [16])

c. 897.

13) Male in Ald. εὐθίεται. Cf. VV. DD. qui gloſſam reſtituerunt.

14) Muſurus οὕτω interſeruit. Cf. VV. DD.

15) Typotheta compendium recte per πατέρων expreſſit.

16) In archetypo ita ſcriptum ſuſpicor: Παχύνοει. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 897. l. 7. Πεδάρσειον; μεταίωρον, υ.	Πεδάρσιον. μετέωρον. υ.
— l. 13. Πέδηλα, υ.	Πέδιλα. υ. [17])
c. 898. l. 2. Πεδιακὰ π. — ἀποδεδίαι κ.	Π. π. — ἀποπεδιάδος κ.
Πεδιαί τ. — ἠλίῳ Φ.	Π. — Ἰλίῳ Φ.
Πέδηλα, υ. — ποδόεσδα.	Πέδιλα. υ. — ποδόιλλα. [18])
— l. 11. Πεδοίκου, χ. — αἰσχυλοτρόφοις.	Π. χ. — Αἰσχύλας Τροφοῖς.
c. 899. l. 8. Πεζοφόροις ζ. Αἰσχύλος τοξότισιν, ω.	Π. ζ. Α. Τοξότησιν. ω. [19])
c. 900. l. 5. Πειλὸς, π. — πεπηλωμένον.	Π. π. — πεπιλωμένον.
c. 901. l. 3. Πειρήθηξαι, π. λαμβάνη.	Πειρήθητε. π. λαμβάνε, τε. [20])
— l. 6. Πειρήσονται, δ. ληψόμενον.	Π. δ. λήψονται.
— l. 12. Πείρινθος, π. — πληνθίον, τ.	Π. π. — πλινθίον, τ.
— l. 18. Πείσσεας, π. — βοτανώδεις.	Πείσσεα π. — β.
[Πείσεν, πείσει, ἔπεισεν.]	
Πείσεσθαι, π.	Π. π.
c. 902 l. 2. Πείσῃ, π. — καδιήμεναι.	Π. π. — καδίῃ μένε.
— l. 7. Πείχισον, δοκίμασον.	Π. δ.
[Πεκούλιον, βαλάντιον.]	—

17) Potius: Πέδειλα. probante Euſtathio. Cf. VV. DD.

18) Prima ſcriptura fuit ποδόειλα, vel ποδόϊλα.

19) Vera lemmatis ſcriptura, quam VV. DD. repoſuerunt, auctoritate codicis ſtabilitur. Cf. VV. DD.

20) Male correxit; legerem: Πειρήσηται. π. λαμβάνη. Monente ordine; certo affirmare poſſum, quod ϑ in Πειρήϑηξαι ex σ natum ſit.

c. 902. l. 7. Πέκτει, κ. Π. κ.
— l. 12. Πελάγια, τ. — ἡ δὲ ῥίνη π. Π. τ. — οἱ δὲ ῥίνη π.
— l. ult. Πελάνα, ἡ Σ. ἐν τοῖς [εὔκε] χρησμοῖς, ἢ τ. Π. ἡ Σ. ἐν τοῖς χρησμοῖς. ἢ τ.
c. 903. l. 8. Πέλανος, π. — περιπεπηκότα τ. Π. π. — περιπεπηγότα τ.
Πέλανος, τὸ τ. Π. τὸ τ. [1])
Πελαργικοὶ ν. — ἀντιστρέφειν τ. Π. ν. — ἀντιτρέφειν. τ.
c. 904. l. 6. Πελαστικὸν τ. Πελασγικὸν τ.
— l. 11. Πελάχνιν, τ. Πελάχνην. τ.
— l. 13. Πελεθόβαψ, Θεόδορος ὁ κ. Π. Θεόδωρος ὁ κ.
Πελέθρησμα, τὰ δρόμηκα. Πελέθρισμα. τὸ δρόμμα.
c. 905. l. 1. Πελεθρόνιος, ὁ Χ. — πελεθροίνου, ε. Π. ὁ Χ. — Πελεθρόνου, ε.
— l. 6. Πέλειον θρέμμονα ν. Πελειοθρέμμονα ν.
c. 906. l. 7. Πελεσσύδραι, συνστρέμματα υ. Π. συστρέμματα υ.
— l. 14. Πέλιαι, μ. — Φρεάθαι. Πέλειαι. μ. — Φάσσαι. [2])
c. 907. l. 6. Πέλλαι, α. — τὸ μέγα — πυελλοί τ. Π. α. — τὸ γάλα — πυελοί τ.
— l. ult. Πελλήνη, π. — Ἄργει πελλικαὶ χ. Π. π. — Ἄργει π. χ. [3])

c. 908.

1) In Ald. articulus omittitur.
2) In Ald. Φράσσαι culpa typ. Cf. VV. DD.
3) Ultima: πελλικαὶ χ. in editis bene ab articulo ſejuncta ſunt et emendata. Cf. VV. DD. Male in Ald. πηλικαὶ χ.

c. 908. l. 14. Πελλυταὶ, ο. — τὰς σφυρὰ κ.
Π. ο. — τὰ σφυρὰ κ.

— l. ult. Πελοπίδαι, Ἀγαμέμνων γε
Π. Ἀγαμέμνονος γένος.

c. 909. l. 2. Πέλος, μ. τεραστικόν.
Πέλωρ. μ. τεράστιον.

— l. 17. Πέμματα, π. — πληθυντικά.
Π. π. — πληθυντικῶς.

Πεμπαύδος, π.
Πεμπάδος. π.

— l. 23. Πεπάσσεται, κ.
Πεμπάσσεται. κ.

c. 910. l. 1. Πάμπελον, σ. — γηραλέος.
Πέμπελον. σ. — γηραλέον.

— l. 9. Πεμφίδες, πεμφόλιγες κ.
Π. πεμφόλυγες. κ. [4])

Πεμφιδώδεις πύθετοι, Φ.
Π. πυρετοί. Φ.

Πεμφίξ, π. — ἀκτῖναι.
Π. π. — ἀκτῖνες.

— l. 24. Πενθέριον, τ. — Θάσσιοι.
Π. τ. — Θάσιοι.

c. 911. l. 3. Πένοντο, ἐνείργουν.
Π. ἐνήργουν.

— l. 6. Πενταύχαι, ἡ χείρ. ἢ ἓ μέρη.
Π. ἡ χείρ. ἢ εἰς πέντε μέρη, πένταχα. [5])

— l. 11. Πέντε κοιταὶ, τ.
Πέντε κοῖται. τ. [6])

c. 912. l. 3. Πεντήκοντομέσολμον, π. — μεσοδμαὶ σ.
Π. π. — μεσόδμαι σ. [7])

— l. 19. Πεπαληκέναι, ἐκμεσεῖν.
Π. ἐκπεσεῖν.

4) Correctio typothetam latuit.
5) Additur a Musuro in fine πένταχα.
6) Dormitando correxit. Ipse accentus docet, quod κοιταὶ ortum sit ex κριταὶ, saepius quoque in hoc codice ρ et ο inter se permutantur; supra habuimus κριτῶν pro κοιτῶν. Cf. VV. DD. qui maculam eluerunt.
7) Cf. VV. DD. qui glossam correxerunt.

c. 912. l. 19. Πεπαλημέναι, βεβλαμέναι.	Π. βεβλαμμέναι.
c. 913. l. 1. Πεπαλμένος, βεβλαμένος, ε.	Π. βεβλαμμένος, ε.
Πεπαλόεντος, τ.	Παιπαλόεντος. τ.
Πεπαλόεσσα, τ.	Παιπαλόεσσα. τ.
— l. 13. Πέπαρμαι, δ. — καθήλομαι.	Π. δ. — καθήλωμαι.
Πεπαρμένον, α. — καθηλομένον, κ.	Π. α. — καθηλμένον. [8])
— l. 22. Πέπαυστοι, ε.	Πέπαστο. ε.
c. 914. l. 1. Πεπείθοιμεν, π.	Πεπίθοιμεν. π.
Πεπείθουσα, π.	Πεπιθοῦσα. π.
— l. 11. Πεπεμμένην, ζ. — γεναμένην.	Π. ζ. — γενομένην.
Πεπένεται, μ.	Πεπαίνεται. μ.
— l. 15. Πεπερημένος, ὁ πεπερεομένος.	Π. ὁ πεπερεωμένος.
c. 915. l. 10. Πεπνιμένος, φ.	Πεπνυμένος. φ.
— l. 18. Πεποθήεις, θ.	Πεποιθήσεις. θ.
c. 916. l. 1. Πεπόληστο, ε.	Πεπόλιστο. ε.
— l. 9. Πεπορπιμένη, τ.	Πεπορπημένη. τ.
Πεπορωμένοι, τ.	Πεπωρωμένοι, τ.
— l. 12. Πέποσμαι, ἀκήκοα, [ἥπταμαι.]	Πέπυσμαι. α. [9])
Πεποτ. ανται, ἥπτανται.	Πεποτήαται. ἵπτανται. [10])
c. 917. l. 1. Πέπτασθαι, ἀνεώχθη, π.	Π. ἀνεωχθῆναι. π.

c. 917.

8) Lectionem καθηλώμενον, quam VV. DD. Hesychio reddiderunt, codex confirmat.

9) Vox deleta ἥπταμαι, pro ἵπταμαι, glossae hic elapsae interpretatio est.

10) In Πεποτ. ανται litteram erasit.

c. 917. l. 4.	Πεπτέον, φ. εὐρυτέον.	Π. φ. ἐὐρυντέον.
— l. 7.	Πεπ. γμένοι, μ.	Πεπυγμένοι. μ. [11]
— l. 16.	Πέπωκα, ἔπια.	Π. ἔπιον.
— l. 20.	Περάαν, διαπερᾶν.	Π. διεκπερᾶν.
	Περαιβοὶ, ε. Θεσσαλικόν.	Π. ε. Θ.
	[Περάγειν, διεξαγέρειν θᾶττον.]	
	Περαίνει, ε. — πληρεῖ, α.	Π. ε. — πληροῖ. α.
c. 918. l. 2.	Πέραινον, σ. — τοὺς περὶ τ.	Π. σ. — τὰ περὶ τ.
— l. 19.	Πέργαμος, ἡ α.	Πέργαμος. ἡ α.
	Περγέα, Θ. ἡ Ἄρτεμις.	Π. Θ. ἡ Α.
	Περγοῦλον, ὀρνιθάριον ἄργειλέγω.	Π. ο. ἄργει λευκόν. [12]
— l. ult.	Πέργουν, π.	Πέργεις. π.
c. 919. l. 3.	Περιδόμεθα, σ.	Περιδώμεθα. σ.
	Περεούμενοι, τ.	Περαιούμενοι. τ.
	Περεοῦθαι, δ.	Περαιοῦθαι. δ.
	Περέτισαν, ε.	Περιέτισαν. ε.
— l. 17.	Περιάγνοιταμ, π.	Περιάγνυταμ. π.
	Περιάγνοιτο, π.	Περιάγνυτο. π.
	Περιαγορίος, π.	Περιαγορᾶιος. π.
— l. 24.	Περίαλλος, τ.	Περίαλος. τ.
	Περιαμηχάμενος, Θ.	Περιαμησάμενος. Θ.

11) Litteram expunxit; male in Ald. Πεπιγμένοι. Cf. VV. DD.

12) Mira eſt Muſuri correctio, et docto homine indigna; ſi VV. DD. codicis ſcripturam ob oculos habuiſſent, locus jam emaculatus fuiſſet. In archetypo compendioſe ſcriptum ſuſpicor: ΑΡ ΓΛΕ. quod ſcriba in ἄργει λέγω corrupit, cum deſcribendum eſſet: Ἀργεῖοι λέγουσι. Cf. VV. DD. quibus Muſurus tenebras obfudit.

c. 920. l. 1. Περιαμμάτων, περιαπατῶν.
Π. περιάπτων.

Περιάοιδος, ἡ ε. ἀοδίς.
Π. ἡ ε. ᾠδή.

Περιαπταίω, περιαμματαίω.
Περιάπτων. περιαμματων.

— l. 6. Περιαυτίζεσθαι, τὸ ἐν αὐτῷ — ἀποδιδόναι ε.
Περιενιαυτίζεσθαι. τὸ ἐν ἑαυτῷ — ἀποδιδόναι ε. [13])

— l. 23. Περιβόητος, ἐπὶ κ.
Π. ὁ ἐπὶ κ.

c. 921. l. 7. Περιγλαγέας, μεμαλακτωμένας.
Π. γεγαλακτωμένας.

Περιγλαγὲς, περίπλεω γ.
Π. περίπλεων γ.

Περιγράφει, περιγίνεται [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος,] ἢ χωρεῖ, ἢ συλλαμβάνεται.
Π. περιγίνεται. ἢ χωρεῖ. ἢ συλλαμβάνεται. ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι.

Περιγραφὴν, περιαίρεσιν τοῦ πράγματος, ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι.
Π. περιαίρεσιν τοῦ πράγματος. [14])

Περίγραφον, ο. — ἕως λύτουν.
Π. ο. — ἕως λύτουν. [15])

— l. 18. Περιδεδρύθη, περιέξεστι.
Περὶ δ' ἐδρύφθη. περιεξέθη. [16])

c. 921.

13) Lectio codicis in Albertina repoſita eſt, flagitante ordine. Pro ἀποδιδόναι in impreſſis ἐπιδιδόναι. Cf. VV. DD.

14) Ex verborum ordine, quem codex exhibet, diſcimus, quod ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι in locum alienum ex margine intruſum ſit.

15) Cf. VV. DD. qui locum varie tentarunt.

16) Dextre emendavit. Gloſſa ad Il. Ψ. 395. ſpectat, ubi hodie ita legitur:

Ἀγκῶ-

c. 921. l. 20. Περιδείδηθι, φ. Περιδείνεσθαι, π. Περιδεινηθήτην, π. Περιδεινήσεως, π. Περιδεινηταὶ, π.	Περιδείδιθι. φ. Περιδίνεσθαι. π. Περιδινηθήτην. π. Περιδινήσεως. π. [17]) Περιδινηταί. π.
c. 922. l. 3. Περιδεινοῦντα, π.	Περιδινοῦντα, π. [18])
Περίδειρον, τ. — τραχήλου.	Π. τ. — τραχήλου.
Περισσῶς δ.	Περιδείσασα. περισσῶς δ. [19])
Περιδεῖσθαι, συντείνεσθαι περὶ κλησίον θεὲ πάντη.	Π. συντείνεσθαι.
Περιτετείχιστο δὲ κλήσιον, κύκλῳ περιβέβλετο — κλήσιον, δ.	Περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη. περιετετείχιστο δὲ κλίσιον, κύκλῳ περιεβέβλητο — κλίσιον, δ. [20])
— l. 13. Περιδέζιον, φ. — δεξιῶς π.	Περιδέξιον. φ. — δεξιὸν π.
— l. 18. Περιδέρεα, π.	Περιδέραια. π.

c. 922.

Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε.

In codice vero, unde gloſſa deſcripta fuit, legebatur:

Ἀγκῶνας περὶ δ' ἐδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε.

Quod hodierna lectione multo concinnius eſt; proinde Jenſius minime audiendus eſt, qui contra ordinem et lectionis praeſtantiam Περιδρύφθη hic reponendum voluit. Cf. VV. DD.

17) In Ald. erratum typ.

18) Vide, quam parum conſtans Περιδεινοῦντα in Περιδινοῦντα mutaverit, dum praecedens Περιδεινοῦσι, quod idem verbum eſt, intactum relinquitur; nec deſunt hodie, qui eadem animi levitate in veterum libros graſſantur.

19) Gloſſam, quae hic intercidit, optime divinavit.

20) Locum turbatum egregie digeſſit et emendavit. Cf. VV. DD.

c. 922. l. 18. Περὶ δ' ἐστὲ, υ. — ὑπάρχεταϛ ἢ κρατεῖταϛ.	Π. υ. — ὑπάρχετε. ἢ κρατεῖτε.
— l. 23. Περιδήλον, π. καλόν.	Π. π. κ.
[Περιδῆσαϛ, περιδύναθαϛ.]	
Περίδοσιν, σ.	Π. σ.
Περιδοῦ, σ. — θέστες.	Π. σ. — θέσιν.
c. 923. l. 1. Περίδρομοι, τοῦ δεικτύου τὸ δειρόμενον — περιεχόμενοι τόποις π.	Π. τοῦ δικτύου τὸ διειρέμενον — περιέχεθαϛ. τόποι π.
Περιδρόμους τείχους, π.	Περιδρόμους τοίχους. π.[1]
— l. 9. Περίδυσο, ἀπόδυσο πδύω, ο.	Π. ἀπόδυσο. περιδύω. ο.[2]
— l. 12. Περιβάλλων, ἐκύκλωσαν.	Περίβαλλον. ἐκύκλοσαν.[3]
— l. 15. Περιέδεινε, π.	Περιέδινε. π.
Περιεδρύθη, περιεξέστη.	Περιεδρύφθη. περιεξέθη.
— l. 23. Περιεῖπεν, ἔτι με λλ.	Περιεῖναϛ. ἔτι μέλλει.[4]
Περιείργασμαϛ, π. ἐποίησαν.	Π. π. ἐποίησα.
Περιεκόκυτο, π.	Περιεκώκυτο. π.
— l. 28. Περιεκτικώτατοϛ, ὁμοίαϛ.	Π. ὁμοίως.

c. 924.

1) Correctionem typotheta omisit. Cf. VV. DD.
2) In editis glossa in duas dividitur; περιδύω ex margine adnexum est.
3) Glossa in alienum locum invecta est, ut VV. DD. observarunt.
4) Supine correxit. An Περιεῖπεν. ἐπεμελεῖτο? Examinent critici.

c. 924. l. 3. Περιελιχμήσατο, τῇ γλώττῃ σπόγγει καὶ καθῆρεν. — Π. τῇ γλώττῃ ὡς σπογγείῳ περικάθηρεν. 5)

— l. 9. Περιεπτησμένη, π. — Περιεπτισμένη. π.

— l. 16. Περιέσσομαι, π. — μέλλοντες π. — Π. π. — μέλλω π.

Περιεσπάσθη, ε. περιδέδεται. — Π. ε. π.

[Περιεσκεμμένος.]

[Περιέσσων, κωπηλατῶν.]

[Περιέσται, περιγένηται, νικήσει.]

Περιεστήξει, π. — Π. π. 6)

c. 925. l. 7. Περιήθελεν, ἀγάπη περιήθλουν ἀπ' ἀγά. — Π. ἠγάπα.

Περιήθελον. ἠγάπων. 7)

— l. 10. Περιήκασε, περιώρυξεν, περιέγραψεν. — Π. περιώρυξε. περιέγραψε.

— l. 15. Περιηρημένον, κεκομμένον. — Π. κ.

[Περιήρρον, περιήεσαν.]

5) Bene in impressis σπόγγῳ.

6) Quod hae glossae suppositae sint, Musurus optime vidit, at propterea non delendae essent. Περιεσπάσθη ante Περιέσσομαι collocandum est, et ante Περιεσπάσθη, Περιεσκεμμένος, quod paralipomenon est, et interpretatione caret. Περιέσσων, mendose pro Περιερέσσων, nihil aliud est quam varia lectio praecedentis Περιερέπτων. Sequens Περιέσται bene se habet, at interpretatio περιγένηται vitiosa est pro περιγενήσεται.

7) Bene distribuit et emendavit; docet tamen ordo, quod περιήθλουν α. ex margine adjectum sit.

c. 925. l. 15. Περιήσω, π. Π. π.

— l. 18. Περιθείης, μα περαθείς. Περηθείης. μάθοις π.

[Περιθεὶς, κυκλωθεὶς, περισσότερον λαβεῖς.]

[Περὶ θεὸν, πρὸς θεόν.]

Περιθεῶσαι, π. Π. π. [8])

c. 927. l. 3. Περίκηλα, π. ξηρᾶται π. Π. π. ξηραὶ, τὰ π.

— l. 8. Περίκλυμος, ὁ π. — ἡ [καὶ] κυκλάμενος. Π. ὁ π. — ἡ κυκλάμινος.

— l. 12. Περικνημὶς, σ. Περικνημίς. σ.

Περικοῖται, κλωπαὶ, λ. Π. κλοπαί. λ.

— l. 17. Περικτιόνεσι, π. Περικτιόνεσσι. π.

Περίκυκλον, ἴνα υ. Π. ἴνα υ.

— l. ult. Περιλαβεῖν π. Περιλαβεῖν π. [9])

c. 928. l. 11. Περιμέφαθαι, δ. Περὶ μὲν φᾶθαι. δ.

— l. 17. Περιμήκετος, υ. — ὑψηλὴν [εἰς] ε. — περιμεμήκετον. Π. υ. — ὑψηλὴν ε. — περιμήκετον. [10])

c. 929.

8) Pro λαβεῖς correxerat: λάβοις. quid hac mutatione cogitaverit, ſane non perſpicio. Vires experiantur Gloſſariorum ſcrutatores; at ſeriem minime negligant, quae verae in Heſychio critices baſis eſt, quam ſi viri docti fideliter ſecuti eſſent, majores hodie in his litteris progreſſus noſtri fuiſſent, et pauciores Heſychii maculae.

9) In impreſſis: Περιλαβεῖν, ἢ π. Particulam ἢ codex omittit.

10) Gloſſa ad Il. Ξ. 287. pertinet, ubi haec de Somno:

Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον —

Praepoſitionem ergo Muſurus perperam ejecit. Cf. VV. DD. In Ald. erratum typ.

c. 929. l. 1. Περιναίμεναι, π. Περναίμεναι. π.
— l. 10. Περίνος, τ. Περίναιος. τ.
c. 930. l. 12. Περιοριζόμενοι, π. — ἐξωλιθένοντες. Π. π. — ἐξωλιθαίνοντες.
c. 931. l. 14. Περιπεπλεγμέναι, π. Περιπεπλεγμέναι. π. [11])
c. 932. l. 1. Περίπεμπτον, τ. Περίπεπτον. τ.
— l. 12. Περιπῆγις, π. Περιπυγίς. π.
Περίπηγεις, π. ἐνπαγεὶς. Π. π. ἐμπαγεὶς.
Περιπλη.., περιπλέγδην, π. Περιπλήξ. π. π. [12])
c. 933. l. 7. Περίποδος, α. — ἀερμόζων, κ. Π. α. — ἀερμόζοντος. κ.
c. 934. l. 3. Περιϊππεύει, ἀφεῖ — ὀδεύει. Π. ὅταν ἀφῇ — ὀδεύῃ.
— l. 11. Περιπτηχαὶ, π. Περιπτυχαὶ. π.
— l. 14. Περιραίνεσθαι, π. Περιῤῥαίνεσθαι. π.
— l. 19. Περιῤῥυδὴς, περικυκλασμένος, π. Π. περικεκλασμένος. π.
c. 935. l. 2. Περισαίνοντες, κ. — τὴν κ. Π. κ. — τὴν οὐρὰν κ. [13])
— l. 5. Περὶ σεῖο, π. — περιέσσιον, π. Π. π. — περὶ σέο. π.
— l. 22. Περισπέ.του β. Περισπέχου β. [14])

c. 936.

11) Retinenda est codicis scriptura, perperam a Musuro sollicitata. Cf. VV. DD.

12) In Περιπλη.. exitum delevit.

13) Lacunam explevit. Vitiose in Ald. Περισάνοντες.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Περισπέχτου.

	λλ	
c. 936. l. 1.	Περισκε, βακχία, φιμινάλια.	Περισκέλια. βρακχία. φεμινάλια. [15]
	Περίσπονδον, π.	Περὶ σπονδῶν. π.
— l. 15.	Περιστελεῖ, κ.	Περιστέλλει. κ.
c. 937. l. 19.	Περισχαδὸν, τ. — ψίαθον, ε.	Π. τ. — ψ. ε. [16]
— l. ult.	Περισχιλεῖς, ε.	Περισχιδεῖς. ε.
c. 938. l. 8.	Περιρίτημι, υ.	Περί τ' εἰμί. υ.
— l. 16.	Περιτεύοντες, συλλῶντες.	Περιττεύοντες. συλῶντες.
c. 939. l. 8.	Περι. φαλλία, π.	ΠεριΦαλλία. π. [17]
— l. 18.	ΠεριΦθείρεται, τὰς Φ.	Π. τοὺς Φ.
c. 940. l. 11.	Περιχεύας χρυσῷ, περιποθῶ χ.	Π. χ. περιπάσας χ.
c. 941. l. 12.	Περιώσσιον, περιωσσίως, π.	Περιώσιον. περιωσίως. π.
c. 942. l. 11.	Περνεῖν, ε.	Περναῖν. ε.
— l. 13.	Περομνύναι, ε.	Περιομνύναι. ε.

c. 943.

15) Duo λλ in fine vocis ſuperſcripta pluralem indicant, et bene explicata ſunt. Steph. et Th. Lex. Ms. quemadmodum et Cyrillus Marinus: Περισκελῆ. Φημινάλια. Gloſſa ex margine ſuppoſita eſt. Cf. VV. DD.

16) In Ald. ψίαθρον culpa typ. Cf. VV. DD.

17) Litteram delevit: ſcriptum videtur: ΠερισΦαλλία. Feſti originem et ſignificatum Jo. Lydus (Περὶ μηνῶν) his verbis enarrat: Ἐν ἀπορρήτῳ δὲ τῷ Διονύσῳ τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο, διὰ τὸ πᾶσιν ἀπόκρυφον εἶναι τὴν τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν τοῦ παντὸς Φύσιν κοινωνίαν, καὶ Φαλλοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ παρελάμβανον, οἱονεὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα, καὶ ἔσοπτρον οἱονεὶ τὸν διαυγῆ οὐρανὸν, σΦαῖραν δὲ οἱονεὶ τὴν γῆν. ὁ γὰρ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ Φησίν· Γῇ μὲν τὸ σΦαιρικὸν εἶδος. διὸ δὴ καὶ ὁ Πυθαγόρας ἐν ταῖς δέκα σΦαίραις οὕτως καὶ αὐτῆς ψυχὰς ἐνσπείρεσθαι Φησί.

c. 943. l. 3. Πέρπερος, μετὰ Βλακίας ε. — Π. μετὰ Βλακείας ε.

c. 945. l. 14. Πεσσὰ πέντε γράμματα κ. — Πεσσὰ πεντέγραμμα κ.

c. 946. l. 6. Πέσον, ο. — Αἰολεῖς, τ. — Π. ο. — Αἰωλεῖς. τ.

— l. 18. Πέτα, π. στάχυα. — Π. π. στάχυες.

— l. ult. Πετάλα, μετ' ὀνο Θ. — Π. ὀνόματα Θ. [18])

c. 947. l. 3. Πετταλισμὸς, ὁ διὰ φίλων ο. — Πεταλισμός. ὁ διὰ φύλλων ο.

— l. 8. Πεταλίδων υἱῶν μεταίη α. — Πεταλίδων υἱῶν. μετήχθη α.

— l. 14. Πετᾶσθαι, γ. — Πεπᾶσθαι. γ.

— l. 18. Πέταυρα, σίγνα. — Π. τίγνα.

c. 948. l. 9. Πετευὼν, π. — Πετεών. π.

— l. 18. Πετρεφράμη, Θερασεῖα, Θ. — Π. Θρασεῖα. Θ.

c. 949. l. 8. Πεττεία, δ. — Π. ἡ δ.

c. 950. l. 13. Πευκεδανὸν, πευκὲς, π. — Π. ἐχεπευκές. π.

— l. 15. Πευκινοδάκρυν, π. — Πευκινόδακρυν. π. [19])

c. 951. l. 5. Πεφάσθαι, πεφονεύεσθαι, κ. — Π. φονεύεσθαι, κ. [20])

— l. 9. Πεφάσσουσα, ε. — Παιφάσσουσα. ε.

— l. 17. Πεφήμωσο, π. — Πεφίμωσο. π.

— l. 21. Πεφήσεαι, τ. — τεθνήξεις. — Π. τ. — τεθνήξη.

c. 952.

18) Compendium Musurus bene descripsit. Cf. VV. DD. qui varie locum tentarunt.

19) Cf. VV. DD. quibuscum forte vox ita distinguenda est: Πεύκινον δάκρυ. suadente codicis accentu.

20) Duce codice scribendum: πεφονεῦσθαι. Cf. VV. DD.

c. 961. l. 5. Πίλνα, π.	Π. π. [8])
— l. 8. Πιλνάμενον, ε. πιγνύμενον. . ίλνασθαι, ε.	Π. ε. πηγνύμενον.
	Πίλνασθαι. ε. [9])
— l. 15. Πιλὸ χαλκοῦς, ε.	Πῖλος χαλκοῦς. ε. [10])
— l. 17. Πιμελὴς, ε. λιπαρός.	Π. ε. λ.
[Πιμέντα, φάρμακα.]	
[Πιμεντάριος, φαρμακὸς καὶ μυρεψός.]	
Πίμπλαμαι, π.	Π. π.
— l. 22. Πίμπρασθαι, π. πεμφθοὶ ὀφθαλμῶν τ.	Π. π. πεμφθοὶ ο. τ. [11])
c. 962. l. 17. Πινοτήρης, πινοφύλαξ — πίνο δ.	Πιννοτήρης. πιννοφύλαξ — πίννα δ. [12])
c. 963. l. 1. Πίονα ὄργανα, τὰ γεωμετρικὰ κ.	Π. τὰ γεωργικὰ, κ. [13])
— l. 15. Πιπλίαι, α. — Ὀλυμπίω — πιπλίας.	Πιμπλίαι. α. — Ὀλύμπῳ — Πιμπλείας. [14])

c. 963.

8) In Ald. Πίνα culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Bene divisit, sejunctaeque voci primam litteram praeposuit.

10) Bene descripsit; in archetypo exaratum erat: Πιλ.

11) Perperam in impressis: πεμφθοὶ ὀφθοὶ, ὀφθαλμῶν τ. Glossam separandam esse Is. Vossius optime vidit. Cf. VV. DD.

12) In ultimis archetypi scriptura fuit: πινος δ. mendoso πινο ex πιν nato. Scripturam codicis ordo exigit. Cf. VV. DD.

13) Mendam γεωμετρικὰ ex compendio derivo.

14) Cf. VV. DD. qui hic et in sequentibus ordinem restituunt. In Ὀλυμπίω litterae transpositae sunt, olim enim ita scribebatur: Ὀλύμπωι.

. 963. l. 15.	Πιπλῶν, π.	Πιμπλῶν. π.
— l. ult.	Πίπτωσι, φονεύοντας.	Π. φονεύωντας.
:. 964. l. 1.	Πιπῶ, ο. — ἐρεάδιος.	Π. ο. — ἐρωδιός.
— l. 4.	Πιπνύοντα, σ.	Ποιπνύοντα. σ. [15]
	Πίρινθα, β.	Πείρινθα. β.
— l. 13.	Πισέα, κ.	Πείσεα. κ.
	Πίσεα, πιήεντα, δ.	Πείσεα ποιήεντα. δ.
	Πίση, πίσματι.	Πείση. πείσματι.
	Πίσυα, πίτηρα, Α.	Π. πίτυρα. Α.
	Πισῆσαι, πυτηρινοὶ α.	Π. πιτυρηνοὶ α.
— l. 18.	Πίσιρα, α.	Πίσυρα. α.
	Πίσματα, τ.	Πείσματα. τ.
	Πισμὸς; π. — λῖνος.	Π. π. — ληνός.
c. 963. l. 1.	Πιτόμενον, γ.	Πειτόμενον. γ.
— l. 4.	Πισσοκονίας, αἰόδοτος π.	Πισσοκωνίας. Ἡρόδοτος π. [16]
	Πισσοκονήτω πυρὶ πίσσῃ χρίουσιν, ι.	Πισσοκωνήτω περὶ πίσσῃ χρίουσιν, ι. [17]
— l. 9.	Πίστα, πιστήρα π.	Πίσταν. πιστῆρα π. [18]
— l. 11.	Πιστὴρ, λῖνος.	Π. ληνός.

15) Cf. VV. DD. qui varie emendant. Gloſſa ex margine injecta eſt.

16) Cf. VV. DD. quibus Muſuri Ἡρόδοτος fraudi fuit; latet ſub αἰόδοτος grammatici cujusdam nomen, quod quisque, prouti libuerit, reſingat.

17) Typotheta perperam diſtinxit. Ex Phot. Lex. Ms. patet, quod gloſſa ex Aeſchyli Creſſis petita ſit, et ita interpungenda: Πισσοκωνήτω πυρί. πίσσῃ χρίουσιν, ι. Inter gloſſam ejusque interpretationem nonnulla excidiſſe videntur, ex Photio facile ſupplenda. Muſuri mutatio temeraria eſt et inconſulta. Cf. VV. DD.

18) Textum imperite mutavit; reſpicitur ad Aeſchyli Perſas, unde lectio codicis firmatur. Cf. VV. DD.

c. 966. l. 3. Πισύγγιον, σκυτίον. πισύγγων, σ. — Π. σκυτίον. Πισύγγων. σ. [19])

— l. 7. Πίσυρας, τέσσαρας. [Πισύρω, τῶ αὐτῶ πίσω πράξω.] — Π. τ.

Πιστώσαντες, [στῶ] πίστεις α. — Πιστώσαντες. πίστεις α. [20])

Πιτανάτης, σ. — ἐστρατεύσεν, ε. — Π. σ. — ἐστρατεύσαν. ε.

Πιτανάτης, ὁ Π. — Πιτανατηδιαγῶ.., γυμνικῶ, ε. — Π. ὁ Π. — Πιτανάτηδ ἀγῶνι γυμνικῷ, ε. [1])

c. 967. l. 1. Πίτνας ε. — Πιτνάς. ε.

— l. 6. Πιτυλίη, τ. — Πιτυλίαις. τ.

Πιτυλεῖν, ψόφοις υ. — Πιτύλοις. ψ. υ. [2])

— l. ult. Πιτύνη, κ. — πογρίων. — Π. κ. — πηγνύων.

c. 968. l. 1. Πίτυρα, τ. — ἢ κρι Φ. — Π. τ. — ἢ κριθῶν φ.

— l. 4. ΠεΦαύσκετο, Φαῖνε λέγεων. — ΠιΦαύσκετο. Φαῖνε λέγων. [3])

19) Conjuncta ſeparavit.

20) Gloſſa intermedia in duas dividenda eſt: Πισύρων. τὸ αὐτό. Πίσω. πράξω. In gloſſa ſequenti στῶ reliduum videtur ex varia lectione ſive emendatione πιστώσαντο. Cf. VV. DD.

1) In Πιτανάτηδιαγῶ .. compendium erafit; perperam in Ald. Πιτανάτη διαγῶνι, quod viris doctis nebulam obfudit. Gloſſa a praecedenti ſejungenda eſt, et ita ſcribenda: Πιτανάτιδι ἀγῶνι. γυμνικῷ, ε. Cf. VV. DD.

2) Temere a codice receſſit; reponendum: Πιτύλοιν.

3) Veram gloſſae lectionem Alberti in textu poſuit. Interpretatio olim ita exarata erat: Φαῖνε λέγε. Legere potes: Φαῖνε λέγων. et ratione inverſa: Φαίνων λέγε. Cf. VV. DD.

c. 968. l. 13. Πίφιγξ, κορύδαλος. Π. κορυδαλλός.

— l. ult. Πίχυρον, α. Πίχειρον. α. [4])

c. 969. l. 2. Πίων, λ. Πίονα. λ.

— l. 4. Πλάγας, τ. — πέτρους. Π. τ. — πέτρας.

c. 971. l. 3. Πλακία, χ. — Ἀθηναίους. Π. χ. — Ἀθηναῖοι.

— l. 11. Πλακτὴρ, τ. — ἀλεκτρυῶνος π. Π. τ. — ἀλεκτρυόνος π.

c. 972. l. 1. Πλανῆται, α. — ἐπισήμοις — μεταναίσται. Π. α. — ἐπίσημοι — μεταναίσται.

— l. 7. Πλαὶξ, ε. μεμαζόμενα, κ. Π. ε. — μεμαζωμένα. κ.

c. 973. l. 11. Πλαταῖς, τὸ ὁμοθετῆσαι. Π. τὸ ὠμοθετῆσαι.

c. 974. l. 4. Πλατεάζειν, ἀλαζωνεύεσθαι, φ. Π. ἀλαζονεύεσθαι. φ.

— l. 6. Πλατεία, δάοντες, ο. Πλατειαδάοντες. ο. [5])

c. 975. l. 4. Πλατυγίζειν, κ. — κώπαις [καὶ] τ. Π. κ. — κώπαις τ.

— l. 12. Πλάτων, χ. — ὀρὸν — συμπήσωσιν. Π. χ. — ὀρρὸν — συμπήσσωσιν.

Πλάχθη, ἐπλανήθη πλέα, π. Πλάγχθη. ἐπλανήθη.

Πλέα. π. [6])

— l. 17. Πλάτυς, ἡ τῶν λοχόντων α. Π. ἡ τῶν λόχωντων α.

4) Apoſtrophum primae litterae praenotatum typotheta non obſervavit. Cf. VV. DD.

5) Optime in Albertina Πλατειαάδοντες. Cf. VV. DD.

6) Unita diviſit. Gloſſae ſequentes Πλατὺρ et Πλάτυς ex margine injectae ſunt, ſupra loco ſuo reponendae.

c. 976. l. 5. Πλείου, π. — ἀθήνησι πλείους [ἐγγυσσαμένη,] καὶ ἀνδρῶν — δῆμος.

Π. π. — Ἀθήνῃ πλέονι καὶ ἀνδρῶν — δῆμος. 7)

— l. 20. Πλείω, ὁ ε. — συμπληροῦσθαι.

Πλειὼν ὁ ε. — σ. 8)

[Πλέθρον, πο ρ. .....]

[Πῆχυς ξ̄ω̄ καὶ πόδα ἕνα.]

Πλέκει, μ.

Π. μ. 9)

c. 977. l. 12. Πλέω, π.

Πλεώνυξ, τῶν δύνυχα πλεώμερος, κ.

Πλέων. π.

Πλέω νυξ, τῶν δύο μερῶν πλέον μέρος, κ. 10)

c. 977.

7) Scribendum ex ultimo Il. K. verſu: Ἀθήνῃ Πλέων ἀφυσσάμενοι. nec enim aliud ſub ἐγγυσσαμένη latere crederem. Cf. VV. DD.

8) Interpretationem cum gloſſa male connexuit. Cf. VV. DD.

9) Gloſſa a Muſuro ejecta librariorum oſcitantia male diviſa fuit, nam una ſola eſt. Vacuum ſpatium, quod hic in codice relictum eſt, punctis notavi. Gloſſam ex Ms. Marino Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν, quod Romae compilavi, hunc in modum reſtituerem: Πλέθρον ἔχει ἀκαίνας ῑ ὀργυιὰς ις̄ καὶ πόδας δ̄ βήματα δ̄. Quid ἄκαινα ſit in antecedentibus ita definitur: Ἄρουρα ἔστι μέτρον γῆς — ἔστι δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Αἰγύπτιον, ἐν ἀρούρᾳ γὰρ μετροῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν· ἔχει δὲ ἡ ἄρουρα τῷ μέτρῳ τοῦ καλάμου τῷ ἔχοντι πήχεις ς̄ καὶ δίμοιρον, ὃ καλεῖται παρὰ γεωμέτραις ἄκαινα, κ̄ ἐπὶ κέ πλέθρα — τὸ δὲ πλέθρον κ̄ ἐπὶ κ̄ ἀκαίνας (Forte: ἐπὶ κά ἀκαίνας) ἔχει τῷ μέτρῳ τοῦ καλάμου, ὅπερ παρὰ Παλαιστίνοις καὶ Ἄραψιν σατᾶον καλεῖται.

10) Locus hic cum quamplurimis aliis in his *Supplementis* aperte docet, quam cauti, et in quam minutiſſimas res attenti eſſe debeant veterum librorum emendatores. Muſurus

c. 977. l. 23. Πλήθει πρόσθε β. — συνεργηθέντες, ο.
Πλήθει πρόθε β. — συνεγερθέντες, ο.

c. 978. l. 6. Πληϊάδες, πλιάδες, ε.
Π. πλειάδες. ε.

— l. 11. Πληγεῖτε, α.
Πληγεῖτε. α.

— l. 24. Πλημμελεῖς, ἐκμελεῖς, οὐ συνωδὰ λέγει, ἁμαρτάνει.
Πλημμελής. ἐκμελής. οὐ συνωδὰ λέγων. ἁμαρτάνων.

[Πλημελής, ἀμελὴς ἢ πο
Πλεῖον πλάσσον καὶ τὰ ὅμοια.]

Πλημμύρα, ρ.
Π. ρ. [11])

c. 979. l. 9. Πλημμυρὶς, τ. — πλύμνη π.
Π. τ. — πλήμνη. π.

Πλημυρὸν, μ.
Πλημμυρὸν. μ.

c. 980. l. 7. Πληξάρα, πγλάθιον.
Π. περιγλάθιον.

furus gloſſam ex Il. K. 252. docte emendavit; at μοιρῶν non eſt prima loci ſcriptura. Sed quomodo hoc? Omiſſum eſt a librario compendium litterarum ων cum accentu, quod ultimae ſyllabae ρα in δύνυρα ſuperſcriptum erat, quodque hic adpingere typi non permittunt. Bene ergo in editis repoſitum eſt: Πλέω νὺξ τῶν δύο μοιράων. π. ut in Homero. Cf. VV. DD. Falſam Ms. interpunctionem Muſurus corrigere oblitus eſt.

11) Muſurus parum acute correxit; ſunt hic duae gloſſae inter ſe commixtae, forte ita diſtinguendae: Πλημμελεῖ. οὐ συνωδὰ λέγει. ἁμαρτάνει. Πλημμελής. ἐκμελής. ἀμελής. ἢ π. In ἢ πο verſus finitur, ſequens incipit in λεῖον, cui ſtupidus litterarum initialium pictor Π magnum praefixit; nam λεῖον πλασσον procul dubio cum praecedentibus connectenda ſunt, nec minimum in codice adeſt lacunae aut defectus indicium. Pro πλάσσον legi poteſt πλάσσων, quid autem πολεῖον ſit, divinent alii; ineptiis immorari nolo. Correctionem λέγων typotheta non advertit.

c. 980. l. 7. Πλήξας, τ. Π. τ. [12])
c. 981. l. 16. Πληάδα, π. Πλειάδα. π. [13])
Πλῆγμα, β. Πλίγμα, β. [14])
c. 982. l. 3. Πλίνθος, μ. — ὀπτηθείς. Π. μ. — ο.
Πλήξαντα, δ. Πλίξαντα. δ. [15])
Πλήσσοντο, δ. Πλίσσοντο. δ.
— l. 16. Πλόκιον, ε. περιδερέου. Π. ε. περιδεραίου.
— l. 18. Πλόμενον, φ. γενναώμενον. δολίων. Π. φ. γεννώμενον. δῆλον.
[Πλουᾶται, πλουθήσεται.]
Πλοῦγε, καὶ δεῖ, ο. Πολλοῦγε καὶ δεῖ. ο.
c. 983. l. 20. Πλυσμὸς, πλυτήρ. Π. πλυντήρ.

c. 984.

12) Nescio, quomodo Πλήξας in Ald. cum praeced. glossa cohaeserit, nisi forte culpa typ.

13) Prima scriptura fuit Πλιάδα, nam η ex jota provenit. Glossae Mss. in Jobum ex codice Marino: Πλοιάδα. τὸ ἑξάστερον. ubi etiam Πλοιάδα a Πλιάδα descendere videtur. Cf. VV. DD.

14) Utraque scriptura cum Πλῆγμα tum Πλίγμα in usu fuit; posteriorem, quam Musurus praetulit, ordo requirit. Cf. VV. DD.

15) Ad hunc articulum a secunda manu sequentia in margine adjuncta sunt: Πλίξ. τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν. Haec omnia Musurus confodit, excepto priori Πλίξ, quod, cum extra lineam marginis contextum codicis versus exaratum esset, a typotheta, qui vocem ad marginem pertinere non videbat, fini articuli Πλίνθος adjectum fuit. Cf. VV. DD. qui vocem aliorsum spectare jam viderunt, eamque ab articulo removerunt.

c. 984. l. 5. Πλωτὴ, κ. — αἰο- νήσου τ.	Π. κ. — Αἰόλου νήσου τ. [16])
— l. 9. Πνεῦμα, οὔριον, ἄγ- γελος ἄσαρκος οὐ- ράνιον, α.	Πνεῦμα οὔριον. ἄγγελος ἄσαρκος οὐράνιος. α. [17])
— l. 16. Πνηγεὺς, ὁ φ. — ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μ.	Πνιγεύς. ὁ φ. — ὑδραυ- λικοῦ ὀργάνου μ. [18])
c. 986. l. 8. Ποδεῖα, ε. Πόδες, ἰδεῖς τ.	Πόδια. ε. [19]) Πόδες Ἴδης. τ.
— l. 13. Ποδηνεκέαν, τ.	Ποδηνεκέα. τ.
c. 987. l. 9. Ποδίνεμος, τ. — ἀελλοπίς.	Ποδήνεμος. τ. — ἀελλό- πος. [20])

λ'

16) Menda ex compendio: *αἰο νήσου*. neglecta a librario littera superscripta. Cf. VV. DD.

17) Mirum sane est, quod viris doctis *οὐράνιος* non suspectum fuerit, cum praecedentis *οὔριον* manifesta correctio sit ex margine; quidam enim *οὔριον* ad Πνεῦμα retulerunt, alii ad *ἄγγελος*, unde duplex codicis scriptura *οὐράνιον* et *οὐράνιος*. Prima igitur glossae scriptura fuit procul dubio haec: Πνεῦμα *ουνίον*. id est, *οὐράνιον*. Compendium *ουνίον* in *οὔριον* facile transformari potuit. Confarcinatae sunt in hoc articulo variae glossae. Primum Πνεῦμα, cujus interpretatio est *ἄνεμος* et *ψύχος* vel *ψυχή*. Deinde Πνεῦμα *οὐράνιον*, quod *ἄγγελος ἄσαρκος* et *δαίμων* exponitur. Postrema *λέγονται πνευμόνες* ad fin. ex sequenti articulo adhaeserunt. Sic omnia, semotis *οὔριον* et *οὐράνιος*, facillime ordinantur. Cf. VV. DD.

18) In Ald. *ὀργάνου* deest typothetae incuria.

19) Reponenda est codicis scriptura, ordine et usu probantibus. Cf. VV. DD.

20) Sub mendoso *ἀελλοπὶς* latet *ἀελλόπους*, quod Salmasius et Is. Vossius Lexicographo reddiderunt. Cf. VV. DD.

c. 987. l. 14. Ποδοκέας, τ. Ποδωκέας. τ.
Ποδοκείη, τ. Ποδωκείη. τ.
— l. 17. Ποδοστρα.., παγίδες, σ. Ποδοστράβη. παγίδες, σ. [1])
Ποδοστράβη, τ. Π. τ. [2])
c. 988. l. 15. Πόθημα, α. ἤτησις. Π. α. αἴτησις.
c. 989. l. 13. Ποιήεντα, εὐβοτάνῳ, ἑλώδει. ποίαν ἔχοντα, σ. Ποιήεντι. ε. ε. ποίαν ἔχοντα, σ. [3])
— l. 15. Ποιήεσαν, β. Ποιήεσσαν. β.
— l. 19. Ποικίλα, π. καλλωπισμένα. Π. π. κεκαλλωπισμένα.
Ποικιλεὺς, ποικιλτίς. Π. ποικιλτής.
c. 990. l. 1. Ποικιλομή, π. Ποικιλομήτης. π. [4])
— l. 11. Ποιμένα λαῶν, βασιλεὺς τ. Π. λ. βασιλέα τ. [5])
— l. 14. Ποιναῖς, ε. Ἐρινύσι τ. Π. ε. Ἐριννύσι τ.
— l. 18. Ποινή, ἀνέκτισις ἡ υ. Π. ἀντέκτισις ἡ υ.
c. 991. l. 27. Πολιάκει, α. Πόλει ἄκρῃ. α.
Πολλεῖς, π. Πολεῖς. π.

c. 992.

1) In fine vocis compendium delevit; ſcriptum ſuſpicor: Ποδοστράβαι.

2) In Ald. Ποδοστράβα culpa typ. Cf. VV. DD.

3) Commiſcentur in hoc articulo duae gloſſae, ex ordine ita diſtinguendae: Ποιήεντα. ποίαν ἔχοντα, σ. Ποιήεντι. εὐβοτάνῳ, ἑλώδει. Hoc et Alberti vidit, ſed ordinem invertit.

4) Accentus codicis Ποικιλομήτης arguit, alias quoque Ποικιλόμητις legeretur. Cf. VV. DD.

5) Retinenda eſt interpretatio in caſu recto ex canone noto et adprobato.

c. 992. l. 1. Πολυπαίζειν, π. — τότε δὲ π. — Πόλει παίζειν. π. — τότε δὲ π. [6])

— l. 13. Πολεμισγεφύρας, τὰς συμβουλὰς κ. — Πολέμοιο γεφύρας. τὰς συμβολὰς κ.

c. 993. l. 3. Πολιήτας, π. ἀστικούς. — Π. π. ἀστυκούς.

— l. 5. Πολινμύνητος, Λ. — Πόλιν Μύνητος. Λ.

— l. 11. Πολιορκία, Φ. περικαθημένοι σ. — Π. Φ. περικαθημένων σ.

c. 994. l. 6. Πολίχνια, πολύδρεια, π. — Π. πολύδρια. π.

— l. 9. Πολλὰ π. — πορφύρεα. — Π. π. — πορφύρεα κιόντι.

— l. 12. Πολλὰ χαίρει Φ. — Πολλὰ χαίρειν Φ.

— l. 14. Πολλέων, πολλῶν. — Πολέων. π.

— l. 16. Πολλιὸς, οἶνος λ. — Πολιὸς, οἶνος λ. [7])

c. 995. l. 1. Πολλόμαλον, πολλὺν πλέον. — Πολλῶ μᾶλλον. πολλῶ π.

— l. 8. Πόλος, α. — κυκλωειδὴς, ἡ α. — Π. α. — κυκλοειδὴς, ἡ α.

— l. 12. Πολυαίκης, π. — — ἔχων τὰς τ. — Π. π. — ἔχοντος τ.

— l. 18. Πολυαίβητος, πολυευήτος. — Π. πολύευκτος.

— l. 20. Πολυαίρνει, π. — Πολύαρνι. π.

c. 996. l. 14. Πολυβοτρασφεῖ, τ. — πολύβοονάμα. — Π. τ. — Πόλυβον νάμασι.

— l. 17. Πολυγεθὲς, πολυχαρές. — Πολυγηθὲς. π.

6) In impreſſis ποτὲ δὲ π. Cf. VV. DD.

7) Cf. VV. DD. qui ſcripturam codicis defendunt.

c. 1004. l. 11. Πομφόλυγες, τ. — ἔξοδοι καὶ ε. — ἢ Φύσημά τι ὕδατος, ε.

Π. τ. — ἔξοδοι. αἱ ε. — ἢ Φυσήματα ὕδατος. ε. [16])

c. 1005. l. 17. Ποντοικάρσιο, τ. — ἀπὸ Ἰκαρίου τ.

Πόντου Ἰκαρίοιο. τ. — ἀπὸ Ἰκάρου τ.

Ποντοκεκλιμένοι, π.

Πόντῳ κεκλιμένοι. π.

c. 1006. l. 1. Πονοπονηρὸς, κ. — πρὸς ἔπεισεν, ω.

Πονοπονηρός. κ. — π. ω. [17])

— l. 8. Ποπύσματα, κ.

Ποππύσματα. κ.

— l. 10. Πόρδαλης, ὁ α. — προβλέθαι — παραλέθαι.

Πόρδαλις. ὁ α. — προαλέθαι — παράλεθαι. [18])

c. 1007. l. 8. Πόρθμηες, πορθμεῖς, [καὶ πόρθμηες, πορθμεῖς.] κ.

Πορθμῆες. πορθμεῖς. κ. [19])

Πόρθμιον, σ.

Πορθμεῖον. σ.

— l. 13. Πορθμῷ, δ.

Π. δ.

[Πορθόμιν, γένος ἐπιφανές.]

Πόρθος, π.

Π. π.

— l. 24. Πόρκας, ε. — ταχύ.

Π. ε. — ταχεῖς.

16) Ex codice reponendum: καὶ αἱ ε. copula articulum absorbuit. Cyr. Lex. Ms. Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις, ἤτουν Φυσήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς Φυσιουμένων ἢ ἄλλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις. Cf. VV. DD.

17) Cf. VV. DD. qui mendam codicis sustulerunt.

18) Scribendum: προαλέθαι — παραλέθαι. Cf. VV. DD.

19) Musurus hic parum criticus fuit; legendum: Πορθμέες, πορθμεῖς. καὶ πορθμῆες, πορθμεῖς. Posterius πορθμῆες, π. prioris Πορθμέες correctio fuit in margine, unde contextui postea per copulam innexum est. Cf. VV. DD.

c. 1008. l. 1. Πόρναμεν, π. Περνάμεν. π. [20])
— l. 16. Πόρρω, π. μακρόθεν. Πόρρωξ, α. Π. π. μακρόθεν. ἀπορρώξ. α. [1])
— l. 24. Πορσάνθουσα, ε. στρωννουσα, π. Πορσανέουσα. ε. στρωγνύουσα. π. [2])
c. 1009. l. 5. Πορσύτατα. τ. Πορσώτατα. τ.
Πόρσω, ε. — ἐγγύσω. Π. ε. — ε.
[Πόρται, πόρται, θύραι πόλεως ἢ αὐλῆς οἴκου.]
Πορτάζει, δ. Π. δ.
— l. 9. Πόρτακι, μ. — δάμαλι. Π. μ. — δ.
[Πόρτακος, ὤμος.]
Πόρταξ, α. — μόσχον. Π. α. — μ.
[Πορτικὸς, στοά.]
Πόρτις, δ. Π. δ.
— l. 17. Ποῦναν, καγίδα. Π. παγίδα.
— l. 21. Πορφύρεον, πόρφυρον, μ. Π. πορφυροῦν. μ.
— l. 26. Πορφυρεῖον, ε. Πορφυρίων. ε.
— l. ult. Πόρωσι, χαρίσονται, δ. Π. χαρίσωνται. δ.
c. 1010. l. 2. Ποσαχῶς, κ. — πολλαχῶς. Π. κ. — π.
[Ποσάως, μερικῶς.]
Πόδε, π. Πῶ δέ. π.

c. 1010.

20) Mira est Musuri inconstantia, dum sequens Πορνάμενον intactum relinquit; retinenda est codicis scriptura Πορνάμεν, mutato accentu. Cf. VV. DD.

1) Divisa male conjunxit. Cf. VV. DD. qui textum codicis divinarunt.

2) Πορσάνθουσα depravatum suspicor ex Πορσανόουσα, quadratis O et Θ inter se permutatis.

c. 1010. l. 5. Πόσθιον, αἰτρὸν α.
Πόσθων, π. — αἰτρὸν — περὶ τοῦτο τ.
— l. 12. Ποσὶ δατεύνιον, ι. — περιπατοῦν.
— l. 18. Πόσιος, πότος.
Ποσίεος, α.
— l. 29. Ποταίνοον, ν.
c. 1011. l. 3. Ποταμόχοστος, γ.
— l. 15. Ποτὴς, μ. ποιόν.
[Ποτήτυν, τὸ πίνειν.]
Ποτὶ, πρὸς [τί.]
Ποτὶ γαίῃ, πρὸς τῇ γῇ.
[Ποτὶ δὲ, πότε δέ.]
Ποτιδέα, ο.
c. 1012. l. 4. Ποτίκρανον, πόκρανον — ὑπηρέσσιον, ε.
— l. 8. Ποτὶ πλαίδεσσιν, ε.
Ποτιρόμενος, ε.
Ποτὶ Φυλ, π.
c. 1013. l. 2. Ποτνιάζειν, τ. — δάκτυλον λ.
— l. 8. Πότος, ε. ἄριστος, ον δεῖπνος, ἡ α.

Πόσθιον. αἰδεῖον α.
Π. π. — αἰδεῖον — παρὰ τούτου τ. [3]
Ποσσὶ δατεῦντο. ι. — περιεπάτουν. [4]
Π. πότου.
Πόσιος. α.
Ποταίνιον. ν.
Ποταμόχωστος. γ.
Π. μ. π.
Π. πρός.
Π. — γῇ.
Ποτίδαια. ο.
Π. πρόσκρανον — ὑπηρέσιον, ε.
Ποτὶ πλαίκεσσιν. ε.
Ποτειρόμενος. ε.
Ποτὶ φῦλα. π. [5]
Π. τ. — δακτύλιον λ.
Π. ε. ἄριστον, δεῖπνον. ἡ α. [6]

c. 1013.

3) Natum est περὶ τοῦτο ex π τ. i. e. παρὰ τοῦτο, quod hic reponendum est.
4) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.
5) Perperam in Ald. Ποτίφυλα una voce.
6) Correctio superscripta a prima manu est.

. l. 11. Ποτῶνται, πέτωνται.	Π. πέτονται.
ιοῦ, ἐν ἴσῳ τὸ ο.	Π. ἐν ἴσῳ τῷ ο.
6. Ποῦ κῆχος, π. — ἄγχη.	Π. π. — ἄγχι.
23. Πολύποδες δ.	Πολύποδος δ.
4. l. 3. Ποῦ νή τοι, π.	Ποῦ νύ τοι. π.
Πούρδαιν, μαγείριον, Λ.	Πούρδαιον. μαγειρεῖον. Λ.
Ποῦ ῥέακος, κρίκι, σ.	Πουρέακος. κρίκος σ.
13. Πουφορούζεται, σ.	Πουφορίζεται. σ.
. 16. Πραγματεία, σ. — λόγων.	Π. σ. — λόγος.
[Πραγμάτοιν, πράγματα. δυϊκῶς.]	
Πραγορίτης, ο.	Π. ο.
l. 21. Πραιέναι, ἐλθεῖν.	Προϊέναι. ε.
[Πραίκων, κήρυξ.]	
[Πραῖνοι.] πρηνίζειν, κ.	Πρηνίζειν. κ.
1016. l. 11. Πράστιλλος, π. Θρακίας.	Π. π. Θράκης.
— l. 13. Πρατασία, κ.	Πραταροσία. κ.
. 1017. l. 17. Πρεσβεῖα. κ. ἀρχιαὶ, κ.	Π. κ. — ἀρχεῖα. κ.
— l. 20. Πρέσβειρα, π. ἀρχηγή.	Π. π. ἀρχηγέτις.
c. 1018. l. 10. Πρέσβυς, αἰοράνομος.	Π. ἀγορανόμος.
— l. 13. Πρευμενοῦς, πρᾶον.	Πρευμενές. π. [7])
— l. 15. Πρηγερέων, τ. — πρόλογος, ο.	Πρηγορέων. τ. — πρόλοβος, ο. [8])
— l. 20. Πρηκτῆραι, δ.	Πρηκτῆρα. δ.

7) Retinendum Πρευμενοῦς in secundo casu.
8) Reponendum πρόλογος. Cf. VV. DD. qui rationem adferunt.

c. 1018. l. 20. Πρημάδες, κ. — Θοινώδους ι.
Π. κ. — Θυννώδους ι.

c. 1020. l. 6. Πρήαμος, α. — ὄνομα [κύριον.]
Πριαμένος. α. — ὄνομα. [9]

Πρημωθήσομαι, ξ.
Πριαμωθήσομαι. ξ.

Πρίατο, α.
Πρίαιτο. α.

Πριππίδος τ. — Ἑλλησποντιακῆς, τὸν — Περικότης Φασὶν οἰκῆσαι.
Π. τ. — Ἑλλησποντιακῆς, ἣν τὸν — Περικότης Φ. ε. [10]

[Πριμικήριος, ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως.]

[Πριμιλιγίων, τιμίων.]

Πρὶν, π.
Π. π.

— l. 18. Πρίν μιν, π. — αὐτήν.
Π. π. — α.

[Πρινὴς, ἐπὶ πρόσωπον πεσών.]

Πρινοκόπος, κοπῶν πρίονας, χ.
Π. κόπτων π. χ. [11]

c. 1021. l. 10. Προάγεσθαι, ἐπεξεργάζεσθαι, προαγαγών.
Π. ε. π.

Προαγεύων, προξενῶν.
Προαγωγεύων. π. [12]

c. 1022.

9) Ultima: καὶ ὄνομα κύριον. a quodam, qui compendium in Πρήαμος prave intellexit, adjecta videntur. Cf. VV. DD.

10) Perperam in Ald. περικότως. Cf. VV. DD. Articulum ἣν Musurus commode inseruit.

11) Vitiosum Πρινὴς pro Πρηνὴς, cum supra suo loco adpareat, jure proscripsit. In Ald. πρίωνας a typ.

12) Vox προαγαγὼν ex margine in locum alienum intrusa est, nam vocem Προαγεύων interpretatur; hinc locum ita ordinarem: Προαγεύων. προαγαγών. προξενῶν. Mendosum

l. 15. Προαναθρώ-	Π. προπηδᾶν.
rκειν, προπαί.	
l. 1. .ροαύρια, τὰ	Προαύρια. τὰ προαυλή-
τρὸ αὐτῶν λήμμα-	ματα. ω. [13])
ρα, ω.	
Ιροβάλους, ἀσπίς.	Πρόβαλος. α. [14])
. 14. Προβόλιον, σι-	Π. σιβύννη ε.
ύνη ε.	
. 6. Προβοσκὲς, τ.	Προβοσκίς. τ.
Προγωνίαν, τ.	Π. τ. [15])
γονοι, ο. — μέτα-	Π. ο. — μέτασσαι. ἔρσαι
ται, ἔρσαι ἀπαλοὶ	δ' ἀπαλοὶ — ἔρ-
— ἔρχατο χωρὶς δὲ	χατο χωρὶς μὲν
ιέτασαι.	πρόγονοι, χωρὶς δὲ
	μέτασσαι. [16])
. 10. Πρόδηλος, προ-	Π. π. προδιαλαβών. [17])
δαννὴς, προδιαλα-	
βεῖν.	

1 Προαγεύων pro Προαγωγεύων consulto retineo; in ographo enim meo saltem judicio ordo litterarum rigore observandus est, ut, quotiescunque emenem vocis scripturam ordo respuat, vitiosa ejusdem ura, quae ordini quidem congrua est et auctoritate s adprobata, in textu ponenda sit, emendatiori ura in notis indicata; incommodis, quae deinde c instituto nascerentur, separatus ejusmodi vocum remedietur, necesse est. Cf. VV. DD.
mam litteram a librario omissam voci praefixit; im scripturae VV. DD. correxerunt.
cem perperam mutavit, quartum enim casum Leraphus aliunde exscripsit.
mpressis Προγονίαν, quod ordo requirit.
mpli defectum ex Poeta supplevit. Cf. VV. DD.
erti acute vidit, προδιαλαβεῖν a praecedentibus selum esse, et glossam per se constituere, quod et et forma infinitivi, quam codex exhibet, unitim con-

c. 1026. l. 15. Προδοκῆσι, π. Π. π. προόδοις. [18])
προὸς ὁδοῖς.
Πρόδομος, πρὸς ταὶς, Π. προστοὶς, π.
π.
c. 1027. l. 5. Προειάψαι, π. Προϊάψαι. π. [19])
— l. 10. Προειλόμην, προέ- Π. π.
κριναι.
[Προείλου, οὐ προείλου.]
[Πρόειμε, πλησίον γεί-
των.]
[Προείου, καταντίου.]
Προεισπεπταικότες, π. Π. π. [20])
— l. 18. Προέμβολος, μ. — Π. μ. — ν. [1])
νεώς.
[Πρόεμε, προέπεμψα.]
Πρόεμεν, προέπεμψεν. Προέμεν. προπέμψαι. [2])
c. 1028. l. 8. Προέθαι, προ- Π. π.
δοῦναι.
[Προέθαι, παραγίνε-
ται.]
Προεστηκὸς, π. Π. π.
— l. 15. Προεχόμεθα, προ- Π. προβαλλόμεθα. [3])
βαλλόμεθα, [πλέον
κρατοῦνται.]

c. 1028.

confirmant; pertinet nempe vox ad paralipomena ex margine, saepius jam a me commemorata. Cf. VV. DD.

18) Legendum, ut in codice: προσόδοις. nulla enim adest mutandi ratio.

19) Ex regula, quam supra proposui, retinendum est Προειάψαι, notato in infima pagina Προϊάψαι.

20) Posteriores glossas ita signaverat: Πρόειμε. π. Προείου. κ.

1) Perperam in Ald. νεός.

2) Glossam deletam ita correxerat: Πρόεμαι.

3) Scribendum: πλέον κρατοῦμεν. Non video cur deleverit. Cf. VV. DD.

.l. 15. Προεψιᾷ, προσαγορεύει.	Π. προαγορεύει. [4]
9. l. 11. Προηρόσια, τ. — προαρκτούρια κ.	Π. τ. — π. κ. [5]
Προήρτηται, κρέμεται.	Π. κρέμαται.
19. Προθέλιμνον, αὐτόριζον.	Προθέλυμνον. αὐτόῤῥιζον.
Προθελύμνους, προρίζους, α.	Π. προῤῥίζους, α.
30. l. 9. Προθήβαι, ἄρτιο ἀκμάζοντες.	Π. ἀρτίως α.. [6]
Πρόθημα, δόμα, ἢ ἄτι π.	Π. δόμα, οἷά τι π.
1031. l. 11. Προϊμένου, π.	Προϊεμένου. π.
l. 4. Προΐεσται, π.	Προΐεται. π.
l. 14. Πρόϊμε, π.	Πρόη με. π.
l. 16. Προΐομαι, π.	Προΐεμαι. π.
l. 19. Προϊσμένη, π.	Προϊεμένη. π.
1032. l. 20. Προκελήθης, π.	Προκελῆσαι. π.
1033. l. 7. Προκομίδην, προκομίζει.	Π. προκομιζόντως.
Προκομίων, προλειμάτων.	Π. προλειμμάτων.
— l. 12. Προκόνησος, π. — Κύζικον.	Προκόννησος. π. — Κύζικον.
— l. 17. Προκόττα, ε. — κοττὶ γὰρ ἡ κ.	Π. ε. — κόττη γὰρ ἡ κ.

4) Retinendum προσαγορεύει, perperam a Musuro sollicitatum. Cf. VV. DD.

5) In Ald. προακτούρια culpa typ. Vera est codicis lectio. Cf. VV. DD.

6) Male correxit; scribendum: ἄρτιοι, ἀκμάζοντες. Videndus Homeri interpres ad Il. Θ. 518. et Od. Δ. 431.

c. 1033. l. ult. Προκρόσσαι, ε. — νενεωλκημέναι, ο.
Π. ε. — νενεωλκημένας.

c. 1034. l. 2. Προκρόσσας, α. — κλιμακιδόν.
Π. α. — κλιμακιδόν.

— l. 4. Προκυκλὶς, ἡ πμνήστρια.
Π. ἡ προμνήστρια.

Προκυλινδούμενος, π.
Προκυλινδόμενος. π.

— l. 20. Προμάλας, μ. προμεματτομένας.
Π. μ. προμεματτωμένας.

c. 1035. l. 7. Προμηθεὺς, ἐπικινδύνους, ε.
Π. ἐπικίνδυνος, ε.

Προμη, σ.
Προμηθεύς. σ.

— l. 12. Προμνηστῖνα, ε. — ἀλλήλαις.
Προμνηστῖναι. ε. — ἀλλήλας.

Προμνηστεῖναι, ἐπιμνείαν, α.
Προμνηστῖναι. ἐπιμίαν. α. [7])

c. 1036. l. 6. Πρόμου.., π.
Πρόμουλος, π. [8])

c. 1038. l. 7. Προπαίσω, π.
Πρόπαις. ὁ π.

c. 1039. l. ult. Προπτόρθια, ἐν τοῖς ἄξωσιν ἡ λ.
Π. ἐν τοῖς ἄξοσιν ἡ λ.

c. 1040. l. 1. Πρόπυλαι, ἡ Ε.
Πρόπυλαι. ἡ Ε.

— l. 16. Προσαγόμενον, α. προκτησάμενον.
Π. α. προσκτησάμενον.

c. 1041. l. 11. Προσανεύουσαν, ε.
Προσανενεύουσαν. ε. [9])

— l. 13. Πρόσαντις, σ.
Προσάντης. σ.

c. 1042. l. 3. Προσαυρίζουσαι χ.
Προσαυρίζουσα χ.

c. 1043. l. 16. Προσειζήσαντες, π.
Προσιζήσαντες. π.

7) In Ald. ἐπιμνίαν a typ. Mendam VV. DD. fuſtulerunt.
8) Compendium eraſit.
9) Primae ſyllabae litterae transpoſitae videntur. Cf. VV. DD.

l. 25. Προσεκαίμενοι, π.	Προσηκαίμενοι. π.
l. 2. Προσελιφερὲς, π.	Πρὸς ἑλιφερές. π.
Προσεμαίξατο, κατεμαίξατο.	Π. κ.
Πρὸς ἐμαυτὸν, ἐν ἐμοὶ, εἰς ἑαυτόν.]	
Προσεπλ.ίκη, ἐπλησίασεν.	Προσεπλαίκη. ε. [10])
[Πρὸς ἐμοῦ, πρὸς ἐμὲ π.]	
Προσεμπεδοῦντες, ε.	Π. ε. [11])
l. 9. Προσενοῦσι με, π.	Προσαίνουσί με. π.
Προσενώπια, ε.	Πρὸς ἐνώπια. ε.
l. 14. Προσεπεμβαίνει, ε. ἐπιτοθάζει, ε.	Π. ε. ἐπιτωθάζει, ε.
l. 21. Προσεραίχατοι, τ.	Προσεραίχαται. τ.
l. 27. Προσερύη, προῆλθεν.	Π. προσῆλθεν.
l. ult. Προσεχὲς, ε. νήφων, ν.	Π. ε. νῆφον, ν.
1045. l. 16. Προσηκόντως, ο. — ὀφειλόμενον, δ.	Π. ο. — ὀφειλομένως. δ.
c. 1046. l. 21. Προθιάξειν, α. — ὀσφύας τ.	Π. α. — ὀσφύος τ.
Προθίσταμαι, π.	Πρόθ' ἵσταμαι. π.
c. 1048. l. 6. Προσκληδ.ὲς, π.	Προσκληδής. π. [12])

10) In Προσεπλ.ίκη litteram expunxit. Multum probabile eſt, primam hic vocem intercidiſſe. Cf. VV. DD.

11) Mirum eſt illud π̄ in fine gloſſae; explicent fagaciores.

12) Litteram delevit; ſcriptum videtur: προσκληδίς.

c. 1048. l. 16. Προεικρόσσας, α. — Προσκρόσσας. α. [13])

Προσκροῦσαι, παροργῆσαι, π. — Π. παροργίσαι. π.

c. 1049. l. 13. Προσοκῖλαι, π. — Προσοκεῖλαι. π.

— l. 16. Πρόσον, ὤθησον. — Πρόωσον. ω.

Προσορμήσαντες, προσοκίλλαντες. — Π. προσοκείλαντες.

c. 1050. l. 2. Προσπαλαίει, π. προσεγγίζει. — Π. π. π.

[Προσπέζω, προσπελάζεται.]

Προσπεριβάλλεται, π. — Π. π.

c. 1051. l. 6. Προσήναντες, β. — Προσίναντες. β.

— l. 18. Προστα, οἱ μέτοικοι, κ. — Προστάται. οἱ μετοίκοι. κ.

c. 1053. l. 20. Προσφερησκορρὰς, ο. — Προσφερεῖς κορρὰς. ο.

c. 1054. l. 5. Προσφοῦσα, ε. — Προσφῦσα. ε.

c. 1055. l. 7. Προσωκεῖλαι, προσωρμήσαι ε. — Π. προσωρμίσαι ε.

— l. 10. Προσωπαιδοῦντες, ε. — Προσωπεδοῦντες, ἢ προσεμπεδοῦντες. ε. [14])

c. 1056. l. 2. Προσώπουττα, μ πολε α, — Π. πολέμου α. [15])

c. 1056.

13) Perperam In Ald. Προσεικρόσσας, quod If. Voſſius correxit cum Muſuro conſentiens.

14) Interjiciuntur a Muſuro: ἢ προσεμπεδοῦντες. Cf. VV. DD.

15) Compendium prave intellexit; ſcribendum: Πολέμων. nomen grammatici, quem Lexicographus compilaſſe videtur. Cf. VV. DD. qui idem monent.

l. 7. Προσσῶσιν, προσσώθησιν, ἢ π.	Πρὸς ὦσιν. πρὸς ὤθησιν, ἢ π.
προσσώχθησα, ε.	Προτώχθισα. ε.
8. Προτείνεται, δίδει, υ.	Π. δίδωσιν. υ.
7. l. 12. Προτέρω, ε. — πρότερον ἔσκιον.	Π. ε. — προτέρω νῆες κίον.
Προτετύχθαι, προγεγονέναι.	Π. π.
[Προτεύοντα, προγεγενημένα.]	
Προτιάπτω, π.	Π. π.
16. Προτιβάλλεαι, προβάλλει, μισεῖς — ἀπὸ Ὁμήρου — οὔτ' ἐπὶ προτιβάλλεαι· [οὔτέ τι ἐμῶ.]	Π. προβάλλεις. μισεῖς — ἐπὶ Ὁμήρου — οὔτ' ἔπει προτιβάλλεαι. 16)

c. 1058.

16) Peſſime προβάλλει in προβάλλεις mutavit; ſcribendum: προσβάλλῃ. forma vulgaris, qua poetica Προτιβάλλεαι explicatur, neque enim ſenſu, quo hic vox accipitur, dici poteſt προσβάλλειν τινὰ, ſed προσβάλλεσθαι, ut notum eſt. Vitioſum προ in προβάλλει, προβάλλομαι et προβολῆς a compendio πρ repetendum eſt, et in ſequentibus legendum προσβάλλομαι et προσβολῆς, ut jam a VV. DD. obſervatum fuit. In fine articuli pro ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον ἀπὸ Ὁμήρου Heinſius emendabat: ἔστι δὲ εὐαπόδεικτον. quod minime neceſſium fuit, nam locus bene ſe habet, modo ita ſcribatur: ἔστι δὲ ἂν ἀπόδεικτον ἀπὸ O. Pro prava Muſuri correctione ἐπὶ O. reponendum ἀπὸ O. ut in codice, nec vitium a VV. DD. animadverſum eſſe miror. Locus Il. E. 879. unde exemplum petitum fuit, hic eſt:

Ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλεαι, οὔτέ τι ἔργῳ.

Optimam Muſuri emendationem οὔτ' ἔπει pro vitioſo οὔτ' ἐπὶ typotheta non obſervavit. Ultima οὔτέ τι ἐμῶ pro Homerico οὔτέ τι ἔργῳ, cum mendoſa ſint nihilque ad rem faciant, Muſurus confodit.

c. 1058. l. 9. Προτιόσσεται, προσεδόκα. Π. προσδοκᾷ.

c. 1059. l. 2. Πρότονοι, ο. — εἰς τὰ πρώρα καὶ πρύμνα ε. Π. ο. — εἰς τὴν πρώρω καὶ πρύμναν ε.

— l. 7. Πρωτορύμω, ε. Προτορύμω. ε. [17])

— l. 10. Προτραπέσθαι, α. — δ' ἀχεΐ, π. Π. α. — δ' ἄχει, π.

— l. 15. Πρότροπες, θάρσιοι ε. Προτροπεθάρσιοι. ε.

c. 1060. l. 12. Προυγιετέρω, προτιμωτέρω. Προυργιαιτέρω. προτιμοτέρω. [18])

Προυεσμένη, α. Προϊεμένη. α.

— l. 15. Προύκας, δ. Πρόκας. δ.

c. 1061. l. 14. Προύτυφαν, προένευσαν, π. Προΰτυψαν. π. π.

— l. 22. Προὐχὸς, ξ. Πρόχους. ξ.

c. 1062. l. 5. Πρόφερε, σ. — προκόμιζε, προφε ὅμοιον. Π. ο. — προκόμιζε, πρόφερε ο. [19])

— l. 12. Προφερέστεροι, κ. — βελτίονες. Π. κ. — βελτίους.

Προφοραὶ, ε. ἐτυμολογία. Π. ε. ε. [20])

c. 1062.

17) Musuri emendandi ratio vaga est, nec lege aut consilio adstricta; innumeris enim in locis, uti jam vidimus, ordinem litterarum emendationibus suis turbavit, hic vero Πρωτορύμω, quod ad grammaticam verius esset, in Προτορύμω solius ordinis ergo mutasse videtur. Cf. VV. DD. qui glossam illustrant.

18) Ex serie cum Vossio scribendum: Προυγιαιτέρω.

19) Accentus in προφε indicat προφέρει, quod, ut in Albertina, ab antecedentibus sejungendum est. Cf. VV. DD.

20) Vitiosa Aldinae lectio Προσφορὰ typothetae imputanda est.

.1123.	[Προφοῶ, προεξήγαγεν αὐτόν.]	
Ιροφοῶς	, π. — γεννηθέντος.	Πρὸ φόωσδε. π. — γενηθέντα. [1])
22.	Προχάζοις, π.	Προχάζοιο. π. [2])
53. l. 7.	Προχέοντο, ε. — προσήρχοντο.	Π. ε — π.
[Πρόχθης, το ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν.]		
Προχθήσεσι, τ.		Π. τ. [3])
Πρόχνυ, ε. — προγόνου — ἐπὶ πολλῶν α.		Π. ε. — πρὸ γόνατος — ἐπεὶ πολλῶν α.
l. 18.	Προχοὴς, τ. — προχοή.	Προχόη. τ. — π. [4])
l. 21.	Πρόχοι, π. — ἀμφικύβωται προχοὶ — ἀμφικύβωται, ἢ α.	Π. π. — ἀμφικύβωτοι πρόχοι — ἀμφικύβωτοι, ἢ α.
1065. l. 6.	Πρύλεες, α.	Πρυλέεσσ' α.
1066. l. 9.	Πρωθήβας, ἀκμαίους.	Πρωθήβους. α.

c. 1067.

1) Posterius Προφοῶς prioris Προφοῶ correctio videtur. Ex codice scribendum: Προφόως. π. abjecto Musuri δέ. Cf. VV. DD.

2) Retinendum Προχάζοις, quod Photii auctoritate probatur. Cf. VV. DD.

3) Pro Πρόχθης substituerat Πρόχθησις. Ruhnkenio, qui pro Προχθήσεσι legit Προχόησι, ordo adversatur; etiamsi probabile sit, vitium in antiquissimis [illegible] exstitisse, litterasque Θ et O hic secum commutatas esse. In vocibus tam dubiae auctoritatis scriptura codicis nunquam relinquenda est.

4) Ultimum προχοὴ praecedentis Προχοὴς emendatio fuit. Reponendum Προχοῆς, cujus casus secundus aliunde exscriptus esse potest. Cyr. Lex. Ms. Προχοαί. αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς θάλασσαν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ παντὸς ὑδατος ἐκροή.

c. 1067. l. 1. Πρῶκτος, λουτροῦ ππν π. — Πρωκτὸς λουτροῦ περιπνη. π. [5])

— l. 15. Προραάχθη, ἡ μ. — ἐπεωρούμενα ε. — Πρωραάχθη. ἡ μ. — παιωρούμενα ε.

Πρωρεῖ, κ. ἐκρεῖ. — Π. κ. ἐκρεῖ. προορᾷ. φ.

[Πρωσὶς,] προορᾷ, Φοβεῖται.

Πρώσωσι, προσώθησιν. — Πρόσωσιν. π. [6])

c. 1068. l. 1. Πρώτησι θηρίοισιν, ε. — Πρώτησι θύρησιν. ε.

Πρωτερικὴ, ε. — πεδίον τ. — Π. ε. — παιδίον τ.

— l. 10. Πρωτογυναῖκες, οἱ μυῖαν ἡγμένοι γυναῖκες. — Π. οἱ μὴ ἀνηγμένοι γυναῖκας. [7])

— l. 17. Πρῶτον ὑπήνην, τ. — γενειάς. — Πρῶτον ὑπηνήτην. τ. — γενειάδος.

c. 1069.

5) Cf. VV. DD. qui Muſuri emendationem confirmant et illuſtrant. In compendio ππν, id eſt περιπνὴ, nihil novi quaerendum eſſe arbitror, nam poſterius π̄ natum videtur ex quadratis ΓΙ, quae in archetypo forte tam arcte ligatae erant, ut formam Π referrent.

6) Muſuro acumen defuit. Gloſſa, ad quam referri debent πηδεύει, προορᾷ et Φοβεῖται, eſt procul dubio Πρωρᾷ, quod hic intercidit. Πρωσὶς, corruptum ex Πρῶσιν, ſequentis Πρώσωσι emendatio videtur. Locum igitur ita reſtituerem: Πρωρᾷ. προορᾷ. πηδεύει. Φοβεῖται. Πρωρεῖ. ἐκρεῖ. Πρῶσιν. προσώθησιν. Perperam in Ald. Πρόσοσιν pro Muſuri Πρόσωσιν. Cf. VV. DD.

7) Muſurus procul dubio a vero aberravit; nec mihi ſatisfacit Iſ. Voſſii emendatio: οἱ νέον ἠγμένοι γυναῖκας. At vera nunc non ſuccurrunt; hoc ſolum dicam, quod hic non de viris ſed de feminis ſermo ſit, et quod οἱ — ἠγμένοι vitioſa ſint pro αἱ — ἠγμέναι. Tentent alii.

9. l. 4. Πρωτοτύπως, ὁ ἀκολούθως. προτουργός.	Π. ὁ α. πρωτουργός. [8])
7. Πταῖτο, ε.	Πτάτο, ε.
Πτακὲς, ἢ π. — ἐπτηκότες, καὶ πτακισμός.	Π. ἢ π. — ἐπτηχότες. καὶ π. [9])
14. Πτῶτο, ε.	Πτάτο. ε. [10])
Πτωώτην, κατεπτηκότα.	Π. κατεπτηχότα.
070. l. 4. Πτέρθοις, τ.	Πτόρθοις. τ.
l. 17. Πτερνὶς, τ. — ἰατρίοις, κ.	Π. τ. — ἰατρείοις. κ.
1071. l. 7. Πτερονόμος, τ. — νεμωμένη, ο.	Π. τ. — νεμομένη. ο.
l. 16. Πτέρυγες, σκέπαις.	Π. σκέπαι.
Πτερύγιαι, μ.	Πτερύγια. μ.
1073. l. 1. Πτίσατε, α.	Πτίσσατε. α.
— l. 3. Πτοία, πτοιρμὲς, φ.	Π. πταιρμὸς, φ. [11])
— l. 8. Πτολίεθρον, πόλιν [καὶ πόλις.]	Π. πόλιν.
— l. 10. Πτολεμίζομεν, π.	Πτολεμίζωμεν. π. [12])
— l. 24. Πτὺξ, ἡ π. — πλέξ.	Π. ἡ π. — πλέξις.
c. 1074. l. 21. Πτώσει, ε.	Πτώσσει. ε.
Πτωσκαζέμεναι, κ.	Πτωκαζέμεναι. κ. [13])

c. 1075.

8) Vocem πρωτουργὸς Alberti bene a praecedentibus ſecrevit; paralipomenon eſt ex margine. Cf. VV. DD.

9) Ultimum πτακισμὸς pertinet quoque ad vocabula in margine adjuncta, et interpretatione deſtituta; articulo poſtea per copulam adnexum fuit.

10) Perperam in Ald. Πτάτα.

11) Inepta eſt Muſuri correctio; πτοιρμὸς depravatum eſt ex πτυρμὸς, quod hic reponendum eſt. Cf. VV. DD.

12) Lexicographus ex Poeta ſcripſit: Πτολεμίξομεν. commutatio ξ cum ζ librariis imputanda eſt. Cf. VV. DD.

13) Scriptura codicis duas lectiones includit, Πτωσέμεναι et Πτωκαζέμεναι. Cf. VV. DD.

c. 1075. l. 3. Πύαλος, ἡ ἀσα-μυνθος, ἥ λ.
Πύελος. ἡ ἀσάμινθος. ἥ λ. [14])

— l. 7. Πυανοψία, ε. — ἐμπίπλαται — πιανεψιῶνος — διὰ τὸ καὶ θάρραν ε.
Πυανέψια. ε. — ἐμπίπλανται — πυανεψιῶνος — διὰ τὸ ἀθάρραν ε. [15])

c. 1076. l. 4. Πύγματος, ε.
Πύματος. ε. [16])

— l. 8. Πυγόνος, τ. — ὀλεκράνου α.
Π. τ. — ὠλεκράνου α.

— l. 13. Πυγών, μ. — ὀλεκράνου, ο.
Π. μ. — ὠλεκράνου, ο.

c. 1077. l. 8. Πυθεία, π.
Πύθια. π. [17])

— l. 12. Πυθίων, α. — χρ.. ἱερεῦ, η.
Π. α. — χρύσῃ ἱερεῦ, η. [18])

c. 1078. l. 5. Πυθομένων, σ. — ποιος α.
Π. σ. — πύος α.

— l. 8. Πυθοῦν, τὸ η.
Πύθοντο. η.

c. 1079. l. 12. Πυκιμήδεος, συνετῶς ἢ ἐπιμελῶς κ.
Π. συνετοῦ, ἢ ἐπιμελοῦς κ. [19])

— l. 16. Πυκινὸν δὲ ἄχθος, π.
Πυκινὸν δὲ ἄχος. π.

— l. 23. Πυκναὶ π. — πυκναίων.
Πυκνά. π. — πνύκα. Ἴων. [20])

c. 1079.

14) In ἀσα.μυνθος litteram erasit. Ordinem a Musuro interruptum VV. DD. restituerunt.

15) Ex codice reponendum: Πυανόψια. jubente ordine. Utraque scriptura, tam Πυανόψια quam Πυανέψια, in usu fuisse videtur. Cf. VV. DD.

16) Correctio typothetam latuit.

17) Ex ordine reponendum: Πύθεια. Cf. VV. DD.

18) In χρ.. litteram cum compendio delevit.

19) Pro συνετῶς scribendum συνετῆς, agitur enim de Euryclea Telemachi nutrice. Cf. VV. DD. qui locum Poetae indagarunt.

20) In Ald. πνύκα Ἴων culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 1079. l. ult. Πυκναρωγαλέην, π. — Πυκνὰ ῥωγαλέην. π.

c. 1080. l. 5. Πυλαγόροι, ο. Πύλαι. Ἀριστοφάνης Τελμινσεῦσιν — ποιητὴς γ. — Πυλαγόραι. ο. Π. Α. Τελμησεῦσιν — ὁ ποιητὴς γ. [1])

— l. 16. Πυλαίας, τὰς τ. Πυλαιίδεες, α. — Πυλαιαστάς. τ. Πυλαιεισδέες. α.

— l. 23. Πυλάρταο, τ. — προσηρτιμένου. — Π. τ. — προσηρτημένου.

c. 1082. l. 8. Πύννος, ὁ τρῶκτος. — Π. ὁ τρώκτης.

— l. 13. Πύξ, ἱμαντομένην κ. — Π. ἱμαντωμένην κ.

c. 1083. l. 14. Πυραμ.., ε. — μέλατι α. — Πυραμοῦς. ε. — μέλιτι α. [2])

— l. 19. Πύραυνον, ε. — Βόλβητον — θερμαίστριν. — Π. ε. — Βόλβιτον — θέρμανστριν [3])

— l. 24. Πυργήρως, μ. — κοπήν. — Π. μ. — κώπην.

c. 1084. l. 8. Πύργος, π. — τάξεις — ἔστεψαν ο. — Π. π. — τάξις — ἔσταυσαν, ο.

— l. 14. Πῦργον εὖρυον, ε. — Πύργον ἀνείρυον. ε.

— l. 16. Πύρδαλον, ὀψοποιῖον — μαγειρίον, ἢ λ. — Π. ὀψοποιεῖον — μαγειρεῖον. ἢ λ.

c. 1085.

1) Vera lemmatis ſcriptura codicis auctoritate adſtruitur. Cf. VV. DD.

2) Exitus compendium delevit.

3) In θερμαίστριν litteram expunxit; ſcriptum erat: θερμαύστριν. quod Pollucis auctoritate retinendum eſſe arbitror. Cf. VV. DD.

c. 1085. l. 14. Πυρὶ ἔφθαι, τ. Πυρὶ ἠκέα, π. — ἔχον ἔχουσα.
Πυρίεφθα. τ. Πυριηκέα. π. — ἔχοντα ἢ ἔχουσαν. [4])

Πυρίκαυστος, πεπυρωμένος, πυρὶ κουλέω διαυγῆ τινος κ.
Π. πεπυρωμένος. Πυρὶ κηλέῳ. διαυγεῖ. τινὲς, κ. [5])

— l. 20. Πυρικρόταφος, ὁ μ. — κεκροπημένος σ.
Π. ὁ μ. — κεκροτημένος σ.

Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ α.
Π. ὁ ἐν τῇ μάχῃ α. [6])

c. 1086. l. 12. Πύρνοι, ξειαὶ [καὶ] σ. — ἀπυρναίωσαν — κνηστηράγεια.
Π. ξειαὶ σ. — ἐπυρναίωσαν — κνηστήρια ἀγγεῖα.

— l. 16. Πυροδαίνσιον, μαγειρίον.
Πυροδαίσιον. μαγειρεῖον.

c. 1087. l. 1. Πυρὸς μειλὶς, σεμένων κ.
Πυρὸς μειλισσέμεν. κ.

—l. 18. Πυρπερέγχει, Κ. — π τοῦ ἄρχοντος ἔστιν οὗ ἠτήρει.
Π. Κ. — ἠτήρει. [7])

— l. 20. Πυρράια, λόφος ἐν Δωτίῳ — Πυρρᾶς, τῆς δὲ καλλίονος — Σουίλας. δ.
Π. λ. ἐν Δ. — Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος — Σ. δ. [8])

c. 1088. l. 5. Πύρρακος, ἥρως κατερυσίχθων γ.
Π. ἥρως κατ' Ἐρυσίχθονα γ.

— l. 15. Πυρριχίζειν, τ. — Εὐρητύλου φ.
Π. τ. — Εὐρυπύλου φ.

c. 1089.

4) Ultimum ἔχουσα praecedentis ἔχον correctio fuit.
5) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.
6) Voce μάχῃ lacunam explevit.
7) Loco vexato nulla ex codice medela. Pro περὶ τοῦ ἄρχοντος, quod typothetae debetur, scribendum παρὰ τοῦ α. favente compendio. Cf. VV. DD.
8) In Ald. Δοτίῳ culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 1089. l. 6. Πυρσολεῖφοι, ἢ π. — πεφλ..σμένοι.
Π. ἢ π. — πεφλογισμένοι. [9])

c. 1090. l. 1. Πύσσαχος, ξ. — κωλύει θ.
Π. ξ. — ὃ κωλύει θ.

— l. 5. Πιτία, οἷον πιπτιοῦσα, π.
Π. οἷον πίπτια οὖσα, π.

— l. 10. Πυτίνη πλεκτὴ, λάγυνες οἶνον ε.
Π. π. λάγυνος. οἶνον ε.

c. 1091. l. 3. Πωλίσσεαι, Φ. παραγενήσεις, α.
Πωλήσσεαι. Φ. παραγενήσῃ, α.

c. 1092. l. 2. Πωλοεῖσθε, ἐπιμελῶς ὁ π.
Πωλεῖσθαι. ἐπιμελῶς τὸ π. [10])

— l. 13. Πώρινον, λίθινον, ὁ δὲ πῶς οὐ πᾶς λίθος.
Π. λ. ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς λίθος. [11])

c. 1093. l. 1. Πώρωσις, ε. — λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν, πώρωσις καὶ ἀναισθησία.
Π. ε. — λέγοιτο δὲ ἐπὶ σαρκῶν, πῶρος καὶ α. [12])

— l. 4. Πωσαχῶς, π.
Ποσαχῶς. π.

9) In πεφλ..σμένοι duas litteras delevit.

10) Perperam in Ald. Πολεῖσθαι.

11) Non video, quomodo locum, cui nullus ineſt ſenſus, VV. DD. tacite praeterire potuerint, quid enim verbis ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς λίθος cogitandum eſt? Scriptura codicis ita interpungenda eſt: ὁ δὲ πῶς (οὐ πᾶς) λίθος. Memorantur duae unius ejusdemque vocis ſcripturae, quarum poſterior ut falſa rejicitur; in his tamen marginem ſubodoror, nec ejusmodi nugas a Lexicographo profectas eſſe crederem. Muſurus quidem πῶς in πῶρος optime mutavit, ſed haec mutatio cauſa fuit, cur ſequens οὐ πᾶς nondum intellectum fuerit; ſcripturam codicis conſervandam eſſe duco. Cf. VV. DD.

12) Muſurus minus ſubtiliter correxit, ſuaque emendatione locum obſcuriorem reddidit. Suppoſita hic a genuinis

	P	P
c. 1095. l. 1.	Ραδαμάνθυος ο. — ἐπιχήνιον, κ.	P. ε. — ἐπὶ χηνὶ, κ.
c. 1096. l. ult.	Ῥάθυμος, ὁ μὴ πονητικός.	P. ὁ μὴ π. [13])
c. 1100. l. 5.	Ῥακτηρίοις κ. — μέλι βοῶν ἄναυδα κ.	P. κ. — μέλη βοῶν ἄναυδα κ.
— l. 7.	Ῥακτήριαι, ψ.	Ῥακτήρια. ψ.
— l. 14.	Ῥάματα, β.	Ῥάμματα. β.
c. 1101. l. 1.	Ῥαμνουσίαν, Νέμεσις, ε. — μιλέας κ.	Ῥαμνουσίαν, Νέμεσιν. ε. — μηλέας κ.
— l. 18.	Ῥάναι, α. — βάτραχοι.	P. α. — βάτραχον.
c. 1102. l. 11.	Ῥαπιδοποιὸν, τ. — ῥηπίδας π.	P. τ. — ῥαπίδας π. [14])

nis probe distinguenda esse arbitror, genuina sunt: Πώρωσις, ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος. supposita: λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν, πώρως καὶ ἀναισθησία. Haec iterum in duo diversa additamenta divido; prius est λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν (pro λε τ. i. e. λέγεται τ.) quod merum scholion est, et praecedentem Hesychii interpretationem spectat, admonemur nempe, quod Πώρωσις non de ossium modo sed et de carnium indurationem adhibeatur, ut ex aliorum Lexicographorum auctoritate et usu linguae satis constat; in posteriori additamento πώρως καὶ ἀναισθησία scriptura πώρως vitiosa est pro πώρωσις, nam exitus compendium a scriba neglectum fuit.

13) Post πονητικὸς in margine secunda manu continuatur: ἀλλὰ ἔκλυτος. ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. Quod a typotheta textui subjunctum fuit.

14) Retinendum ῥηπίδας, temere a Musuro mutatum. Cf. VV. DD.

c. 1103. l. 11. Ῥοτάναν, τὸ ξένναν.	P. τοξύναν.
— l. 17. Ῥαφανιδωθῆναι, τοὺς μυχοὺς τ.	P. τοὺς μοιχοὺς τ.
Ῥάφανις, ὅραφανος δ. — παρ' ἡμῖν ῥάφαν τρυφὴν δ.	Ῥαφανὶς καὶ ῥάφανος δ. — παρ' ἡμῖν ῥάφανος. Τρύφων δ. [15])
c. 1104. l. 16. Ῥαχίζειν, τοῦ εἰκέως κ.	P. τὸ εἰκαίως κ.
c. 1105. l. 13. Ῥαψῳδὸς, Σ. — ποιοὶ ρ.	P. Σ. — ποιηταὶ ρ.
c. 1107. l. 5. Ῥεῖα, ρ. εὐχερῶς [μωλωπωνι] ι.	Ῥ. ρ. εὐχερῶς ι. [16])
— l. 8. Ῥείακεν, ε.	Ῥεῖαί κεν. ε.
Ῥεγεδάνοις, φ.	Ῥιγεδάνοις. φ.
Ῥεγηλαί, φ.	Ριγηλαί. φ.
Ῥείγησε βοὴν, ἐφοβήθης.	Ῥίγησε β. ἐφοβήθη.
[Ῥείγησεν, ἐφοβήθη.]	
Ῥειγῆνος, α.	P. α. [17])
— l. 19. Ῥειτοὶ, ε. — Ἐλεύσει — ῥωγμὸς, κ.	P. ε. — Ἐλευσῖνι — ῥωγμοὶ. κ. [18])
c. 1108. l. 16. Ῥέοιτο, φθείροιτο.	P. φθείροιτο. ῥέοι.
[Ῥέοντα,] ῥυτὰ ἐκπώματα.	Ῥυτά. ε.

15) Inter Ῥαφανὶς et ῥάφανος Musurus copulam inseruit.

16) Novum et inauditum illud μωλωπωνι curiosiores expediant.

17) Glossa a Musuro deleta praecedentis emendatio fuit. Cf. VV. DD.

18) Mendosum ῥωγμὸς pro ῥωγμοὶ est varia lectio posterioris ῥειτοὶ ex margine.

c. 1108. l. 16. [Ῥέοντι, ῥεῖ.]
Ῥεόντων, π. — P. π. [19])

c. 1109. l. 1. Ῥέπεις, ϱ. — Ῥέπις. ϱ.

Ῥερπιδάω, τ. — Ῥερπιδάω. τ.

— l. 16. Ῥηγῖνος, τ. — ἔλεγον. — P. τ. — ε.

[Ῥήγησεν, ἐφοβήθη, ἐδειλίασεν.]
Ῥῆγλαι, σ. — P. σ. [20])

c. 1110. l. 6. Ῥηγμῖνος, τὰ ἀπορρύματα τ. — P. τὰ α. τ. [1])

Ῥηγμὸς, α. διὰ ϱ. — P. α. διὰ τὸ ϱ.

c. 1111. l. 5. Ῥηνέκες, α. — Ῥηνίκες. α. [2])

— l. 15. Ῥηξείφλοια, ϱ. — Ῥηξίφλοια. ϱ.

— l. 27. Ῥήσοντας, τ. — Ῥήσσοντας. τ.

Ῥησόσαρχος, ὃς ἐρέει — Ἀσκληπιάδης ἓν καὶ τραγῳδουμένων α. — Ῥησίαρχος. ὃς ἐρέει — A. ἐν ἕκτῳ τ. α. [3])

c. 1112. l. 13. Ῥήτωρ, ὁ τ. — γνώμην κριτήν. — P. ὁ τ. — γνώμην. ἢ κριτής. [4])

c. 1113. l. 7. Ῥία Φέροι, ϱ. — Ῥεῖα Φέροι. ϱ.

— l. 12. Ῥίγεστα, φ. — Ῥίγιστα. φ.

19) Textum inſcienter mutilavit; bene ſe habent Ῥέοντα, ῥυτά. ἐκπώματα. probante Athenaeo, quem VV. DD. citant. Ex Ῥέοντα praecedenti gloſſae ῥέοι adjecit, ſequentem gloſſam in ῥυτὰ inchoans.

20) Pro Ῥήγησεν ſcripſerat Ῥίγησεν.

1) In impreſſis ἀπορπύγματα. Cf. VV. DD.

2) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

3) Scripturam Ῥησόσαρχος Photii auctoritas confirmat. Cf. VV. DD. Muſurus ἓν καὶ in ἐν ἕκτῳ perperam mutavit, copula enim nata eſt ex numero κ′. Scribendum itaque: A. ἐν κ′ Τραγῳδουμένων.

4) Prima Heſychii ſcriptura fuit: γνώμην κριτής. Cf. VV. DD.

c. 1113. l. 14. Ῥιγηδανῆς, φ.	Ῥιγεδανῆς. φ.
— l. 20. Ῥῖγμα, σ.	Ῥῆγμα. σ.
c. 1114. l. 1. Ῥίζειν, τ. — μυστιλλᾶσθαι, ϑ.	P. τ. — μυστιλλᾶσθαι. ϑ.
— l. 4. Ῥιζῶν, ν. Ἐρετρεῖς.	P. ν. Ἐρετριεῖς.
— l. 15. Ῥικνώσεαι, ῥυσωθήσεται.	P. ῥισσωθήσῃ. [5]
— l. 22. Ῥίμφια, ῥαδίως ἔρριψαν.	Ῥίμφα. ϱ. ε. [6]
Ῥινᾶν ἐπὶ τοὺς ε.	Ῥινᾶν ἐπὶ τοὺς ε.
c. 1115. l. 14. Ῥινοτόρος, ῥινοὺς διὰ τὸ ῥίσκον — βυρσοτόμους.	P. ῥινοὺς διατορισκᾶν — βυρσοτόμος. [7]
c. 1116. l. 6. Ῥίον Οἰνήναιον, οἰνοήτης ἀρτείας ὄρος χ.	Ῥίον Οἰνηαῖον. Οἰνίης τῆς Ἀργείας ὄρος χ. [8]
— l. 11. Ῥίπαι, ο.	Ῥίπαια. ο.
— l. 15. Ῥιπῆς, ο. βουλῆς, ϱ.	P. ο. βολῆς. ϱ.

5) Reponendum: ῥυσσωθήσῃ. Cf. VV. DD.

6) Correctionem typotheta praetermisit.

7) In Ald. διατοριχῶν a typ. Cf. VV. DD.

8) VV. DD. Hesychium ubique errorum geographicorum incusant, incusent potius scribam imperitum, temerarium correctorem et negligentem typothetam, qui primi errorum Hesychii auctores sunt. Minime hic sermo est de Οἰνόη, sed de Οἴνη urbe Argiva, de qua Steph. Byz. in voce. Vitiosum Οἰνήναιον natum est ex correvat
ctione Οἰνηον, in sequenti οἰνοήτης pro Οἴνης τῆς, quod Musuro fraudi fuit, litterae transpositae sunt, et ο cum σ, ut saepius, commutatum. Optime igitur Alberti emendavit: Ῥίον Οἰναῖον. Οἴνης τῆς Ἀργείας ὄρος χ. quod jam in textu reponi potest. In Ald. Οἰνιαῖον culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 1117. l. 7. Ῥιπὶς, τ. — ἀκροκόλιον. — P. τ. — ἀκροκώλιον.

c. 1118. l. 3. Ῥιψοκίνδυνος, π. — ἐπικίνδυνος. — P. π. — e.

[Ῥόα, ῥεύματα.]

Ῥοαὶ, ῥ. — P. ῥ.

— l. 9. Ῥοβδεῖ, α. — ἤχους. — P. α. — ἤχου.

c. 1119. l. 19. Ῥοδωνιὰ, ὁ τ. — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἄναι. — P. ὁ τ. — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον.

Ῥοδόπις, αὕτη γένει μὲν ἦν. — Ῥοδοπίς. αὕτη γένει μὲν ἦν.

Ῥοὴν, ῥ. — P. ῥ. [9])

c. 1120 l. 7. Ῥόθειον, ῥ. — Ῥόθιον. ῥ.

— l. 19. ..ιδαμὸς, ὁ α. — Ῥιδαμός. ὁ α. [10])

c. 1121. l. 6. Ῥοικὸν, σ. — ῥυκνόν. — P. σ. — ῥικνόν.

— l. 12. Ῥοιλικῶς, δάκναις. — P. δάκναις.

Ῥοισμὸς, ὁ τ. — ῥισμός. — P. ὁ τ. — ῥυμός.

— l. 17. Ῥομελίας, μ. — ἐναρείζη, τ. — P. μ. — ἐναροίζη, τ.

c. 1122. l. 17. Ῥόπτρον, ῥ. — ἐπικαταπίπτον τ. — P. ῥ. — ἀποκαταπίπτον τ. [11])

c. 1123. l. 1. Ῥοταρία, τὸ ῥίνιον. — P. τορύνιον.

9) A typotheta habemus: δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον αὕτη. omissis Ῥοδόπις — γένει μὲν ἦν. Post γένει μὲν ἦν lacuna manifesta est.

10) Deerant duae litterae, quas ita restituere debebat: Ῥοιδαμός. jubente ordine.

11) Retinendum ἐπικαταπίπτον, quod sensui magis congruum est.

c. 1123. l. 9. Ῥόφιον, πύκα.	P. κῦμα.
c. 1124. l. 6. Ῥυδεῖν, ε.	Ῥύδην. ε.
— l. 11. Ῥύεινα, α.	Ῥυῆναι. α.
c. 1126. l. 4. Ῥύμη, τ. ἔρημος.	P. τ. ε. [12])
— l. 6. Ῥύμμα, σ. — ὁματοθήκη.	P. σ. — σμηματοθήκη.
σλ'	
c. 1127. l. 7. Ῥυποκαν, α.	Ῥυποκαυδάλους. α.
— l. 12. Ῥυπτικὸν, σμικτικὸν, κ.	P. σμηκτικόν. κ.
Ῥύσαι, φυλάξαι, ἢ ῥυτίδας ἔχουσαι.	Ῥῦσαι. φυλάξαι. καὶ ῥυσσαὶ, ῥυτίδας ε. [13])
Ῥύσατο, η. ἐλυτρώσατο.	P. η. ε.
[Ῥύσε, λυτρωσαμένω.]	
Ῥύσια, ε.	P. ε.
c. 1128. l. 11. Ῥυσοῖσι, ρ. γερεοῖς.	P. ρ. γεραιοῖς.
— l. 13. Ῥυσοῦται, γ.	Ῥυσσοῦται. γ.
c. 1130. l. 3. Ῥύτρυς, χ.	P. χ. [14])
— l. 5. Ῥύψαι, σ. σμῖξαι, π.	P. σ. σμῆξαι. π.
— l. 12. Ῥωγαλέον, κατερρήγκεα, δ.	P. κατερρηγμένον, δ.
Ῥώγας, ο. — κλιμάκων.	P. ο. — κ.
Ῥωγάδας, ἀναρώγας μ.	P. ἀνὰ ῥῶγας μ. [15])

12) In Ald. ἔριμος a typ. Cf. VV. DD.

13) Confunduntur duae ſcripturae ῥῦσαι et ῥυσαὶ, poſteriorem Muſurus pro more inſeruit; potuit etiam ῥυτίδας ἔχουσαι additamentum eſſe ex margine, a librario per particulam ἢ adſutum. Cf. VV. DD.

14) In impreſſis Ῥύτρας.

15) Cf. VV. DD. qui haec cum praecedentibus junxerunt; ſuſpicor, quod Ῥωγάδας una cum exemplo e margine ſit.

c. 1131. l. 16. Ῥώξ, κ. — σφαλαγγίου.
P. κ. — φαλαγγίου.

c. 1133. l. 9. Ῥωστὴρ, σ.
— l. 12. Ῥωστικὸν, ὁρμη-στικόν.
Ῥωστὴς, ἢ ῥαιστήρ. σ. [16])
P. ὁρμητικόν.

Σ Σ

c. 1134. l. ult. Σάβυττος, εἶδος ξυρῆς ε.
Σ. εἶδος ξυρήσεως ε.

c. 1137. l. 14. Σαθάρυγα, ταραχή.
Σ. ταραχήν.

c. 1138. l. 6. Σαίκτας, θ. — αὐλοθήκας.
Σ. θ. — α.

[Σαίκουλουμ, χρόνος, σάκκος. Ῥωμαῖοι.]

Σαικωνῆσαι, διασαικώνη.
Σ. διασαικωνῆσαι. [17])

c. 1140. l. 1. Σάκας, η. — Σά, οὕτω δ.
Σ. η. — Σάκα. οὕτω δ.

— l. 5. Σακέλα, ο. Σακέλιον, ὅμοιον.
Σακέλλα. ο. Σακέλλιον. ὁμοίως.

c. 1141. l. 2. Σακκινόσυκοι, δασύπρακτοι.
Σ. δασύπρωκτοι.

Σακκοδερμιστὴς, ο. — τὸ χαλκοῦν ε.
Σ. ο. — τὸν χαλκοῦν ε.

— l. 6. Σάκοιτοι, ὁ. Σάκος, α. — σάνην τ.
Σάκοιτο. ο. Σ. α. — σάγην τ.

c. 1144. l. 11. Σαλμύδης, α.
Σαλμυδησός. α.

c. 1145. l. 1. Σαλπιτὴς, ο.
Σαλπιγκτὴς. ο.

— l. 6. Σάλω, α.
Σαλιᾷ. α.

c. 1146.

16) A Musuro inferuntur: ἢ ῥαιστήρ.

17) In glossa deleta mire confunduntur Σαίκουλουμ et Σάκκουλουμ.

c. 1146. l. 2. Σαμβάκη, ο. — πολιορκητὸν, οὗ Βήτων.
Σαμβύκη. ο. — πολιορκητικὸν, οὗ Βίτων.[18])

— l. 11. Σάμη, π. Κεφαληνίας.
Σ. π. Κεφαλληνίας.

— l. 16. Σαμιακὸς τ. — λεγόμεναι σαμέναι — Δίδυμος δὲ τασσόμενος ἰ. — σεσήμονται ὡς δοκῶ ϱ.
Σ. τ. — λεγόμεναι Σάμιαι ναῦς — Δίδυμος δὲ τὰς Σαμίας ναῦς ἰ — σεσήμανται, ὡς δοκεῖ ϱ.[19])

c. 1148. l. 7. Σάμου υ. — Σάλαμον καλεῖ κ.
Σ. — Σάμον καλεῖ κ.

— l. 16. Σάμψουχας, π.
Σαμψοῦχος. π.

c. 1149. l. 14. Σανίδαι, ϑ. .ανίκετις, ϑ.
Σανίδες. ϑ. Σανίκετις. ϑ.[20])

c. 1150.

18) In Herone Graece inedito, qui mihi ad manus est, haec de Bitonis scriptis commemorantur: Τὰ Βίτωνος πρὸς Ἄτταλον περὶ κατασκευῆς πολεμικῶν ὀργάνων ἐκ διαφόρων συλλεγέντα προγενεστέρων μηχανικῶν. Βελοποιϊκὰ, καὶ τὰ πρὸς πολιορκίαν ἀντιμηχανήματα φυλακτικά τε καὶ διαιτητικὰ, ἐπί τε συστάσει καὶ ἀλώσει πύλων διάφορα παραγγέλματα. Deinde de Sambuca: Τὰς ἐκ τῶν πλοίων ἀγομένας μηχανὰς, φησὶν ὁ Ἀθηναῖος, ἅς τινας Σαμβύκας καλοῦσιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ἐσχηματισμένας ὀργάνων, — μὴ ἔχειν τι ἄξιον γραφῆς διὰ τὸ πᾶσιν εὐγνώστους εἶναι καὶ φανερὰς. αἱρετώτερον δ' ἔστι, μηδὲ γενέσθαι πολλάκις αὐτὰς ἢ παραλόγως καὶ ἀσυμμέτρως κατασκευασθῆναι· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ περὶ Χῖον πολιορκίᾳ εἰκαστικῶς τοῦ σκοποῦ ἀστοχήσαντες, καὶ ὑψηλοτέρας τῶν πύργων τὰς Σαμβύκας προτενέγκοντες, τοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀναβάντας ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀπολέσθαι ἐποίησαν, μὴ δυνηθέντας ἐκ τοῦ ὕψους τοῖς πύργοις ἐπιβῆναι. — Οὕτως οὖν καὶ Δάμις ὁ Κολωφώνιος ἐπὶ στυράκων τὰς Σαμβύκας ἐτίθει, ὡς ὁ μηχανικὸς Βίτων ἐν τοῖς αὐτοῦ πολιορκη ..... ὑπεμνημα... In ultimis scriptura evanuit; legendum: ἐν τοῖς αὐτοῦ Πολιορκητικοῖς Ὑπομνήμασι. Cf. VV. DD.

19) Obesae Musuro nares; reponendum: λεγόμεναι σαμαίναι — Δίδυμος δὲ τὰς σαμαίνας ἰ. Vide Hesych. v. Σαμαίνα ibique interpp.

20) Primam litteram voci praefixit. Cf. VV. DD.

c. 1150. l. 5. Σαννίον, τ. — τὴν κέρκω σ.
Σ. τ. — τῇ κέρκῳ σ.

— l. 12. Σάξαι καὶ θ. — νοσσειν.
Σ. καὶ θ. — νώσσειν.

c. 1153. l. 19. Σάρδιον, β. — σαρδόνιον γ.
Σ. β. — Σαρδόνιον γ. [1]

c. 1154. l. 3. Σαρδόνιον γ. — οἱ τὴν Σάρδον κατοικοῦντες τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντα, κ.
Σάρδόνιος γ. — οἱ τὴν Σαρδὼ κατοικοῦντες τῷ Κρόνῳ ἐθύοντο, γελῶντες κ. [2]

— l. 16. Σαρδῶ, ἐν Πασιφά.. τὸ Σ.
Σαρδώ. ἐν Πασιφάῃ τὸ Σ. [3]

c. 1155. l. 13. Σαρκήρης, στάχυν τῶν ε.
Σαρκήρη. στάχυν τὸν ε.

c. 1157. l. 4. Σαρσίτεα, χορὸς π.
Σαρσίτειος χορός. π.

— l. 9. Σαρωνίαι, Α. — Τρυζῆνι Σ.
Σ. Α. — Τριζῆνι Σ. [4]

— l. 12. Σαρωνίδες, π. — κεχηνυδρύες.
Σ. π. — κεχηνυῖαι δρύες.

c. 1158. l. 2. Σατνι Σόεις, π.
Σ.
Σ. π. [5]

c. 1160.

1) In impressis: Σαρδόνιος γ. Legendum puto: Σάρδιον γ. opinionem confirmat Cyr. Lex. Ms. Σάρδιον. βοτάνη δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ, τῶν χειλέων συσταλέντων, γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὁρῶσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐφ' ὕβρεως ὀνομάζουσι τὸν Σάρδιον γέλωτα. Ἔστιν δὲ καὶ λίθος οὕτω λεγόμενος.

2) Cyr. Lex. Ms. Σαρδόνιον. γέλως ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας.

3) In Πασιφά.. duas aut tres litteras erasit.

4) Optime VV. DD. Τροιζῆνι reposuerunt.

5) Versus finitur: Σατνι. sequens incipit: όεις. cui stupidus litterarum initt. pictor Σ praeposuit. Musuri oculos vitium effugit, typotheta autem errorem suspicatus vocem truncatam composuit, unde Aldina lectio Σατνισόεις. Optime igitur in Albertina Homericum Σατνιόεις repositum est. Cf. VV. DD.

c. 1160. l. 5. Σαυρωτῆρες, τοῖς τύραξιν τ. — Σ. τοῖς στύραξιν τ. [6]

c. 1161. l. 2. Σαψὶς ὁ α. — Ἀραάβοις. — Σ. ὁ α. — Ἄραψι.

— l. 12. Σαώτερος, υ. — σωσηῶ A. — Σ. υ. — σάος A.

— l. 16. Σβέσαι, π. κατασβέσαι. — Σ. π. κ.

[Σεαυτὸν, τοῦ σοί.]

Σέβαμαι, ε. — Σ. ε.

c. 1162. l. 3. Σεβέννιον, τ. — γενόμενον. — Σ. τ. — γ.

[Σέβερος, εὐσεβὴς, δίκαιος.]

Σέβεσθαι, α. — Σ. α.

— l. ult. εδὲκ πομωαβιτῶν, ε. — Σεδὲκ πόα Μωαβιτῶν. ε. [7]

c. 1163. l. 2. Σέθεν, σ. — Ὁμηρουῦν τ. — Σ. σ. — Ὅμηρον τ.

— l. 4. Σεῖα, ε. — Σεῦα. ε.

— l. 12. Σεῖο φονήσας, τοῦ σοφόνεος. — Σεῖο φονῆος. τοῦ σοῦ φονέος.

c. 1164. l. 1. Σειραχθῆσαι, χ. — Σειστάχθειαι. χ. [8]

c. 1166. l. 4. Σέκρετον, σ. — Σεήρετον. σ. [9]

c. 1166.

6) Cyr. Lex. Ms. Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξιν τῶν ὄπισθεν τῶν δοράτων. Cf. VV. DD. quibus accedo.

7) Sic εδὲκ sine spiritu, cui Musurus Σ praeposuit. Musuri πόα M. risum movet, nec comprehendo, quomodo homo, qui a pueris libros scriptos legerat, tam imperite corrigere potuerit; manifesta est erroris origo, si modo in archetypo ita scriptum fingamus: $\overset{o}{\pi}\mu\omega\alpha\beta\iota\tau\tilde{\omega}\nu$. Id est πόλις Μωαβιτῶν, ut VV. DD. jam viderunt, qui et eruditionem inutiliter hic profuderunt.

8) In Ald. Σειστάχθαι incuria typ.

9) Codicis lectio in Albertina reposita est, emendantibus VV. DD.

c. 1166. l. ult. Σέλας, φ. — ἡλίου εἰάτου πυρὸς αἰθομένοιο.

Σ. φ. — ἡλίου. Σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.[10])

c. 1167. l. 5. Σελάχιον, κ. — λέγεσθαι τὸ ἐκ τ. — ψαρίου.

Σ. κ. — λέγεται τὸ ἐκ τ. — ὀψαρίου.

— l. 12. Σεληναὶς, πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον, ἀπέμματα.

Σελήνας. πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον, πέμμα τι.[11])

Σεληνὶς, φ. — ἐκκρεμᾶται τ.

Σ. φ. — ἐγκρεμᾶται τ.

Σελαπιάδαο, Σ.

Σεληπιάδαο. Σ.

— l. ult. Σέλινον, τὸ γύναιξ.

Σ. τὸ γυναικεῖον.

c. 1168. l. 2. Σελίνου στέφανος πένθει προσήνειν, δ.

Σελίνου στέφανος πένθει προσήκων. δ.

— l. 8. Σελληὶς, π. — ἀμφίοις σελλοὶ, ο.

Σελλήης. π. — ἀμφὶ δὲ σελλοὶ, c.[12])

Σελληιδέω, Σ.

Σελληιάδεω. Σ.

Σελλίζεσθαι, ψιλλίζεσθαι, τ.

Σ. ψελλίζεσθαι. τ.

c. 1169. l. 2. Σελοὶ, ε.

Σελλοί. ε.[13])

— l. 9. Σεμελοιρίδαι, ο. — κελίφους, c.

Σ. ο. — κελύφους, c.

c. 1170.

10) Unde monstrum εἰάτου π? Versum Il. Θ. 559. adscribam, et originem videbimus:

Εἵατο πεντήκοντα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.

En εἵατο ν' πυρὸς α. omisso σέλας. Adsentior iis, qui hic σέλᾳ in Homero reponunt, nam jota dativi in signa degeneravit.

11) Pressius codicem ita sequamur: Σελήνας. πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοια πέμματα. Mendosum ὅμοιον ἀπέμματα natum est ex ὅμοιον πέμματα. Cf. VV. DD.

12) Bene in Albertina repositum est Homericum Σελλήες, unde Σελληὶς corruptum fuit. Cf. VV. DD.

13) Scriptura codicis ob ordinem conservanda est.

c. 1170. l. 3. Σεμνολόγημα, σ. — ἔξιν ἔχοντα. Σ. σ. — ἕξιν ἔχοι.

— l. 8. Σέμπαδα, ὑποδήματα. Σ. υ.

[Σέξεστος, ὄνομα κύριον.]

Σεπταὶ, ϑ. Σ. ϑ.

— l. 10. Σεπτεύειν, σεύειν. Σ. σέβειν.

— l. 17. Σερὶ, ζ. Σερὶς. ζ.

c. 1171. l. 19. Σεσημασμένον, ε. σεσημνομένον, δ. Σ. ε. σεσημειωμένον. δ.

Σεσηπτῖα, διαῤῥηγυῖα. Σ. διεῤῥωγυῖα.

— l. ult. Σεσηρέναι, γελᾶν προσποιητῶς [γελῶσα.] Σ. γ. προσποιητῶς.

c. 1172. l. 3. Σεσηρὸς, κεχηνὸς, δ. Σεσηρὼς. κεχηνώς. δ.

— l. 8. Σεσύκνται, ω. Σεσεύανται. ω.

c. 1173. l. 16. Σηκαναταὶ καὶ χλουραὶ ϱ. Σηκαναταὶ καὶ χλωραὶ ϱ.

c. 1174. l. 19. Σημαία, σημεῖον, [σίγνον.] Σ. σημεῖον.

c. 1175. l. 2. Σήματα, τ. — μνήματα. Σ. τ. — μ.

[Σηματίζονται πέδον, ὅσοι σημειοῦνται, ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι.]

Σημαχίδαι, δ. Σ. δ.

Σημεῖον, τ. — ἢ σφραγίς. Σ. τ. — ἢ σ.

[Σήμερον, ἀντίμια, ταχύ.]

[Σημ-

[Σημηναῖον, σημαίνει.]
Σημήναθαι, σ. Σ. σ.
c. 1175. l. 19. Σηπόων, τὸ ο. Σηπόωντο. ο.
Σηποιαλὶς, ε. Σηποιαλλίς. ε.
c. 1176. l. 2. Σήραγγες, κ. — κεισωρίδες, ἢ π. Σ. κ. — κισωρίδες. ἢ π.
— l. ult. Σησαμοειδὴς, ε. — .ριγέροντα. Σ. ε. — ἠριγέροντι. [14])
c. 1177. l. 16. Σθεναραὶ, ἰσχυραὶ [ζῶα.] Σ. ἰσχυραί.
— l. ult. Σθενία, α. — προσηγόρευτο. Σ. α. — π.
[Σθενὴς, ἰσχυρὸς, καρτερός.]
Σθένος, δ. Σ. δ.
c. 1178. l. 6. Σιαλίδων, δ. Σ. δ'. [15])
Σιαλίζειν, ο. — διαλεγομένου κ. Σ. ο. — διαλεγομένους κ.
— l. ult. Σιάλωμα, μ. — θηραιοῦ. Σ. μ. — θυραιοῦ.
c. 1180. l. ult. Σίγλον, ν. — ὀβολοὺς Ἀττικῶς — Ἀττικῶν. Σ. ν. — ὀβολοὺς Ἀττικούς — Ἀττικάς. [16])
c. 1181. l. 1. Σιγλοφόρων, σ. — ὀκτοβολῶν ἀττικῶν. Σ. σ. — ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς.
Σίγραι, τ. — σημοί. Σ. τ. — σιμοί.

14) In .ριγέροντα primam litteram delevit.
15) In Ald. Σιαλλίδων a typ.
16) Steph. et Theod. Lex. Ms. Σίκλον. πέρων ὀβολοὶ δ'. Lego: Σίκλον Περσῶν. ὀβολοὶ δ'. Epiphanius (Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ex codice Marino) distinguit inter Σίκλον ἱερατικὸν et βασιλικὸν, posterius definitur per ὀβολοὶ κ'. Cf. VV. DD.

c. 1181. l. 10. Σιγὼρ, πόλις μ. — Σ. πόλις μ. [17])

— l. 14. Σιδαρέοι, π. — ἔτι εἰσὶ [Βυζάντιοι] ἐν τ. — ἐχρῶντο. — Σ. π. — ἔτι εἰσὶ ἐν τ. — ἐχρῶντο Βυζάντιοι. [18])

c. 1182. l. 6. Σιδηριτὴν, τ. — Σιδηρίτιν. τ.

c. 1185. l. 3. Σίκιννις, ο. — ἐν μελείᾳ τ. — Σ. ο. — ἐμμέλειαι τ. [19])

— l. 7. Σικυ., ε. — Σικύα. ε. [20])

— l. 12. Σικυώνια, υ. — ψέλια. — Σ. υ. — ψέλλια.

— l. ult. Σιλαίνει, σ. — Σιλλαίνει. σ.

c. 1186. l. 4. Σιλβη, εἶδος πέμματος κριθῆς. — Σ. εἶδος πέμματος ἐκ κριθῆς.

c. 1187. l. 11. Σίλλυβον, ἀκάνθαιον — τῶ δέρματα, σ. — Σ. ἀκάνθιον — τὸ δέρμα. σ.

c. 1189. l. 1. Σίμωρ, π. — ταὶς δοραὶς χ. — Σ. π. — ταῖς δοραῖς χ.

Σὶν, τὴν σεμνήν. βΒῶν. — Σίντην. σεμνήν. Βαβυλώνιοι. [1])

c. 1191. l. 1. Σινοπίσαι, τ. — ἐπὶ τὸ α. — Σινωπίσαι. τ. — ἐπὶ τῶ α.

c. 1191.

17) Nomen Σιγὼρ incuria typothecae in Aldina omissum fuit, unde et in ceteris editionibus lacuna, quam VV. DD. sagaciter expleverunt.

18) Perperam vocem Βυζάντιοι ad finem rejecit. Cf. VV. DD. qui locum mutilum illustrant et supplent.

19) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

20) Vocis exitum delevit.

1) Male articulum interpretationis voci adnexuit; conservanda est lectio codicis, suadente ordine. Dubito an Βαβυλώνιοι bene descriptum sit, nam compendium codicis aliud indicare videtur; in ejusmodi locis hariolari inutile est.

c. 1191. l. 1. Σιόαν, ο. — Πάνημον μήνω.

Σ. ο. — Πάνημον μήνω. †)

— l. 12. Σιπαλὴ, ἐσπάργαμος, β.

Σ. ἐπάργεμος. β.

c. 1192. l. 1. Σιπύη, σ. — φησὶ δὲ πεύδρια.

Σ. σ. — φησὶ δὲ πεύδρια. ‡

— l. ult. Σιρέων, τὴν τῶν εἴρην — νῦν H.

Σ τῶν τὸν εἴρην — νῦν H. 2)

c. 1194. l. 4. Σισίνδιος, γέρων. [Σίσοιν, κάρμα γουθικόν.]

Σ. γ.

Σισοκοῦρα, ρ. Φασηλεῖται.

Σ. ρ. Φασηλῖται. 4)

— l. 8. Σισύμβια, α.

Σισύμβριον, Δ. — ἀπὸ ὑδύσμου π.

Σισύμβρια. α.

Σ. Δ. — ἀπὸ ὑδύσμου π.

c. 1195. l. 1. Σισυρνώδης σ. — σισύρα δὲ διφθέρας — καὶ αἱ μηλωταί.

Σ. σ. — σισύρα δὲ διφθέρα. — καὶ αἱ μ. 3)

c. 1199. l. 7. Σκαιόνριον, χ.

Σκαιούριον, χ. 6)

2) Cf. VV. DD. qui locum corrigunt.

3) Optime igitur in Albertina editur: τῶν τὴν Σίριν ο. articulis transpositis, et Ει in εἴρην ex Σι nato. Cf. VV. DD. qui emendationem probant. In Ald. νεῦν H. culpa typ.

4) Cf. VV. DD. qui ultimam glossam emendant; intermediam eruditorum sagacitati commendo.

5) Cyr. Lex. Ms. Σισύρα. τραχὺ καὶ παχὺ ἱμάτιον δουλικόν. In ultimis articulus a typotheta omittitur. Cf. VV. DD.

6) Pessime correxit; ex Homero scribendum: Σκαιὸν ῥίον. ut in Albertina. Lectionem codicis detexit Valckenaer. Cf. VV. DD.

1199. l. 19. Σκαθύρματα, σ. σκαλαύματα.	Σ. σ. σκαλεύματα.
— l. 23. Σκαλαθύρει, σκαλάνει, ἢ λ.	Σ. σκαλεύει. ἢ λ.
Σκαλαθύρων, α. ὁ σκαλαύων.	Σ. α. ὁ σκαλεύων.
c. 1200. l. 5. Σκαλινεῖν, σ. — σκαλινόν.	Σκαληνόν. σ. — σκαληνόν.
— l. 15. Σκαλαπάζειν, ῥεμβαδῶς β.	Σ. ῥεμβωδῶς β.
c. 1201. l. 1. Σκαμβάλλει, ἀκηδί..	Σ. ἀκηδιᾷ. [7]
— l. 4. Σκαμβὶς, θορμότις λακ ρ.	Σ. θερμοπότις Λάκωνες. [8]
— l. 9. Σκαμονία, ε.	Σκαμωνία. ε.
— l. 11. Σκαναντα, ἐπιχαλκ..π Σώφρονιοσκανὰς π.	Σκανὰς ἰέντα. ἐπίχαλκα παρὰ Σωφρονίῳ σκανὰς π. [9]
— l. 17. Σκάν..α, χ.	Σκάνδεια. χ. [10]

7) In ἀκηδί.. exitum delevit.

8) Bene correxisse videtur; in fine describendum esset: Λακώνων ῥῆσις.

9) In Σκαναντα plures litteras, et in ἐπιχαλκ.. exitum erasit. Omnia hic tam corrupta sunt et mutilata, ut ἐπέχειν prudentius sit; in ultimis tamen primam forte scripturam restituam, nam Σώφρονιοσκανὰς corruptum videtur ex Σώφρονι εἰς σκανάς. Legendum igitur aut: παρὰ Σώφρονι Εἰς σ. aut: παρὰ Σώφρονι Ὡς σ. Est nempe Εἰς vel Ὡς principium exempli ex Sophrone citati. Cf. VV. DD. In impressis ἐπίχαλκα operarum errore.

10) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Σκάνδια.

c. 1202. l. 2. Σκανεύεσθαι, ἐπαριτερεύεσθαι. — Σ. ἐπαριστερεύεσθαι.

— l. 4. Σκάνιξ, ἐπαρίστερα. — Σ. ἐπαρίστερος.

— l. 7. Σκαπάνη, σ. — δικέλλη. — Σ. σ. — δικέλλη.

Σκαπάνιον, ἡ β. — σκήπωνα. — Σ. ἡ β. — σκίπωνα.

— l. 11. Σκάπερδα, ε. — τετρημένης διήρηται δ. — Σ. ε. — τετρημένης, ἢ διήρηται δ.

c. 1203. l. 8. Σκαριφᾶσθαι. ξ. — κάριφος. — Σ. ξ. — σκάριφος.

c. 1204. l. 6. Σκαφηφόροι, ο. — εὐνοῖ — μετέχοντες τ. — Σ. ο. — εὖνοι — μετέχοντες τ.

Σκαφίον, π. — ἑταιρευνούσας, ε. — Σ. π. — ἑταιρευούσας, ε.

c. 1205. l. 3. Σκειραφίον, τ. — σκειρῶ τ. — Σ. τ. — Σκίρῳ τ.

— l. 4. Σκειραὶς, Α. Σκειρ.. φασὶ τ. — Σ. Α. Σκίρον φασὶ τ. [11])

— l. 8. Σκειράξαι, κρεαφαγῆσαι. — Σ. κρεωφαγῆσαι.

— l. 13. Σκειρὸν, λ. — Σκείρον. λ.

— l. 16. Σκειρὼν, ἄργη τὶς λ. — Σ. ἄργη τὶς λ. [12])

c. 1006. l. 4. Σκελερδεία, Ἀνθία ἡ ν. — Σ. Ἀνθεια ἡ ν.

— l. 6. Σκέλεται, ξ. — Σκέλλεται. ξ.

c. 1207. l. 15. Σκερβολεῖ, α. — Σκερβολλεῖ. α.

Σκέρβολος, λοῖδος, κ. — Σ. λοίδορος. κ. [13])

c. 1207.

11) In Σκειρ.. compendium delevit.
12) Cf. VV. DD. qui mendam correxerunt.
13) Mendosum λοῖδος ex compendio provenit.

c. 1207. l. 18. Σκερὸς, αἰδοιολείκτης.
Σκεροὶ λίγγες, λ. ἢ ὠπισταί.
— l. 21. Σκεύη, ὅπλησις, σ.
— l. 25. Σκευώριμα, π.
c. 1208. l. 6. Σκήλεσεν, σ.
— l. 15. Σκηνόντες, σ. λέγεται δὲ καὶ σκηνωταίς.
Σκηνωταὶ, συνσκηνοῦντες.
Σκηπάνιον, β. ἢ σκῆπτρον.
[Σκηπανίω, τὰ αὐτά.]
Σκηπήϊον, π.
c. 1209. l. 16. Σκιαγραφίαν, τ. — πῖλον ε.
— l. ult. Σκιαδία σ. — ἐκαθέζετο.
[Σκιάδιον, σκηνίκωμα, λαύκιον.]
Σκιάζει, σ.
c. 1210. l. 17. Σκιερὸν, κ. ἀέρι.., ε.
c. 1211. l. 8. Σκιμβὸς, χολός.
c. 1213. l. 6. Σκιρῆται, σκιρός ἐστιν ἡ λ.

Σ. α. [14])
Σ. λ. ἢ ὀπισταί.
Σ. ὅπλισις, σ.
Σκευώρημα. π.
Σκήλησεν. σ. [15])
Σκηνῶντες. σ. λέγονται δὲ καὶ σ. [16])
Σ. συσκηνοῦντες.
Σ. β. ἢ σ.
Σ. π.
Σ. τ. — πῖλον ε.
Σ. σ. — ε.
Σ. σ.
Σ. κ. ἀηρὶβές. ε. [17])
Σ. χωλός.
Σ. σκίρρος ἐστὶν ἡ λ.

14) Perperam in Ald. αἰδειολείκτης.
15) Cf. VV. DD. qui codicis ſcripturam divinarunt.
16) Scribendum: λέγεται δὲ καὶ σκηνωτής. Cf. VV. DD.
17) In ἀέρι.. compendium delevit. Cyr. Lex. Ms. Σκιερόν. κατάσκιον.

c. 1213. l. 6. Σκιροφορεία, ο. — Σκιροφόρια. ο. [18])
— l. 14. Σκίταλοι, α. — θεῶν δέ φησι πεπλάσθαι τοῦνόμου. — Σ. α. — Θέων δέ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμον. [19])
c. 1214. l. 12. Σκνιφ˜, α. — ἑσπέρας λεῖοι. — Σκνίφος. α. — ἑσπέρας. Ἠλεῖοι. [20])
— l. 17. Σκογχούλας, γ. τονθρυσμούς. — Σ. γ. τονθορυσμούς. [1])
c. 1215. l. 6. Σκοιὸν, ι. — σύσκεον. — Σ. ι. — σύσκιον.
— l. 10. Σκόλεφραι, κατακεκαυμέναι τ. — Σκόλεφρε. κατακεκαυμένε τ.
Σκολεία, τ. — Σκόλια. τ. [2])
Σκολιὰ, σ. — δύσκολα. — Σ. σ. — δ.
[Σκολλὲ, σκωμμόν.]
Σκολλὺς, κ. — Σ. κ. [3])
— l. ult. Σκολοπώνυμον, τὸν στρώσιμον, α. — Σ. τὸν σταυρώσιμον. α.

c. 1216.

18) Cyr. Lex. Ms. Σκιροφορία. ὄνομα ἑορτῆς Ἑλληνικῆς.

19) In ultimis egregia Fabri conjectura ex codice firmatur. Muſurus τοῦνόμου in τὸν νόμον nullo plane ſenſu mutavit. Vulgatum θεὸν typothetae imputandum eſt. Reponendum itaque duce codice: Θέων δέ φησι πεπλάσθαι τοὔνομα. Vitioſa loci ſcriptura ex compendiis provenit. Cf. VV. DD.

20) In Σκνιφ˜, exitum delevit; remanſit accentus.

1) Perperam in Ald. τονθορισμούς. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Σκολιά. τ. culpa typ.

3) An pro σκυμμὸν legendum σκυμνόν? Cyr. Lex. Ms. Σκύμνος, ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ, παροξυτόνως· τῶν δὲ ἄλλων ζώων, ὀξυτόνως. Quid Σκολλὲ ſit, doceant alii. Perperam in Ald. Σκολλὶς, reponenda eſt codicis ſcriptura Σκολλὺς, emendante Salmaſio. Cf. VV. DD.

c. 1216. l. 1. Σκόλοπες, ο. — στροὶ, χ.
Σ. ο. — σταυροὶ, χ. [4]

— l. 7. Σκόλοψιν, ὡς ὄπτωσιν, τ.
Σ. ὡς ὄπτησιν. τ.

c. 1217. l. 11. Σκόπες, ο.
Σκῶπες. ο.

— l. 20. Σκοπιωροῦνταϛ, κατάσκοπος σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἀλλοιόσκοπος ἔσομαϛ.
Σ. κατάσκοποι εἰσί. Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαϛ. [5]

c. 1218. l. 8. Σκορδινᾶσθαϛ, τὸ ἀπὸ φυτὰ μ.
Σ. τὸ παρὰ φύσιν τὰ μ.

— l. 14. Σκόρδυλ.., ϑ. Σκορδύλη, ζ. — ἐμφερὲς καλαβώτη.
Σκόρδυλα. ϑ. [6]
Σ. ζ. — ἐμφερὲς ἀσκαλαβώτῃ.

— l. 20. Σκόροδα, τ.
Σκοροδῶν. τ.

c. 1219. l. 1. Σκοπίος ὀκτώπους, π. — ὀκτώπουν ε.
Σκορπίος ὀκτάπους. π. — ὀκτάπουν ε.

— l. 4. Σκορπίως, ὡς ϑηρίον τ.
Σκορπιοῦ. ὡς τὸ ϑηρίον τ.

Σκοτέον, ο.
Σκότεον. ο. [7]

4) Hic et in praecedenti gloſſa bene correxit, nam prima ſcriptura fuit στρώσιμον et στροὶ, compendio a ſcriba neglecto. Cyr. Lex. Ms. Σκόλοψ. ξύλον ὀξυμμένον. καὶ οἱ τῶν Φοινίκων. Subaudito Σκόλοπες.

5) Docte emendavit, ſed parum ingenioſe; exemplum ab articulo alienum ipſum non offendit. VV. DD. opinionem, qua hic inter Σκοπιωροῦνταϛ et κατάσκοπος gloſſam Homericam excidiſſe putant, ſcriptura codicis luculenter confirmat; adjungam tantum, quod Σκοπιωροῦνταϛ interpretatione deſtitutum inter gloſſas ab Heſychio praetermiſſas referri debeat, et quod locus ita ordinandus ſit: Σκοπιωροῦνταϛ. Σκοπός. κατάσκοπος. Σοὶ δ' ἐγὼ ο. rel. Adeundi interpretes, qui Poetam citant.

6) Vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

7) Quod prima ſcriptura Σκοταῖον fuerit, accentus et ordo docent. Cf. VV. DD.

c. 1219. l. 11. Σκοτία, μέρος τὶ , παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τριγλύφου, καὶ Ἀφροδίτης σκοτιᾶς ἱερὸν κατ' Αἴγυπτον.

Σ. μ. — τρίγλυφον — Ἀφροδίτης Σκοτίας ι. [8])

Σκότιος, ν. — παρθένους — Μαρσύας ἐν τῇ Ἰάς. κοτοδινιᾶ, σ.

Σ. ν. — παρθενίους — Μαρσύας ἐν τῇ Ἰάδι.

Σκοτοδινιᾷ. σ. [9])

c. 1220. l. ult. Σκυδικαὶ, Π. — μαθλήτυνας.

Σ. Π. — μαθλήτινας.

c. 1221. l. 6. Σκύζης, παρὰ Φίλιται — κάπρας.

Σ. παρὰ Φιλητᾷ. — κάπρας.

c. 1222. l. 8. Σκυθὶς τίχ. — πόλων ὧν τ.

Σκυθιστὶ χ. — πολλοῖς, ὧν τ.

c. 1223. l. 3. Σκυθῶν ε. — γνώμην τ.

Σ. ε. — γνώμην ἀπῆλθον. τ. [10])

Σκύλαι, αἰχμαλωσίαι, [πραίδαι.]

Σ. α. [11])

c. 1223.

8) Legendum cum Salmaſio: μέρος τὶ — προσαγορευομένου τριγλύφου. et retinendum: Ἀφροδίτης Σκοτιᾶς. Cf. VV. DD.

9) Unita bene diviſit. Lemma ἐν τῇ Ἰάς aperte vitioſum eſt, nec de Muſuri ἐν τῇ Ἰάδι multum perſuaſus ſum; cogitavi equidem, quod σ in Ἰάς librariorum inſcitia a ſequenti κοτοδινιᾶ divulſum eſſet; remanerent ergo litterae Ἰά, quarum priorem ad articulum dativi retraherem, et reſiduum ά pro numero libri ex noto Marſyae opere Μακεδονικὰ inſcripto haberem; hinc locus ita legeretur: Μαρσύας ἐν τῷ ά. elapſo librariorum culpa operis titulo Μακεδονικῶν. Sed haec forte ſomnia ſunt, nec mihi ſatisfaciunt. Marſyae Ἰὰς mihi aliunde ignotum eſt; nec Μαρσύας, cum clare exaratum ſit, mutarem. Cf. VV. DD.

10) Additur a Muſuro ἀπῆλθον.

11) Cyr. Lex. Ms. Σκύλα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένων λαμβανόμενα· λάφυρα δὲ ἀπὸ τῶν ζώντων.

c. 1223. l. 19.	Σκύλον, δ. — ῥάκκος κ.	Σ. δ. — ῥάκκος κ.
c. 1124. l. 19.	Σκυρωτὴ ὁδὸς, ἡ ἀπόκροτος.	Σ. ο. ἡ ἀπόκροτος.
	Σκυτατὸν, τραχηλον, Σικελόν.	Σ. τ. Σικελοί. [12])
	Σκυτάλαι, β. — εἴλαι καὶ ὄΦ.. εἰσὶ Φραγέλλια, λ.	Σ. β. — ἴλαι. καὶ ὄΦεων εἰσὶ Φλαγέλλια, λ. [13])
c. 1226. l. 4.	Σκύτινον, καθημένων, δ. — ἀνω... τῶν ἰσχίων — πκείμενοι.	Σκυτίνων καθημένων δ. — ἀνωτέρα τῶν ἰσχίων — παρακείμενοι. [14])
— l. 8.	Σκυτοδέψις, δ.	Σκυτοδέψης. δ.
— l. 10.	Σκυτοτόμος, λ. — σκηροράΦος.	Σ. λ. — σκυτορράΦος. [15])

12) If. Voſſio adſentior legenti: Σκύτα. τὸν τράχηλον. Σ. Cf. VV. DD.

13) In ὄΦ.. duas litteras cum compendio delevit; ſcriptum videtur: ὄΦρεων. Cf. VV. DD.

14) In ἀνω... compendium delevit. Totus articulus duce codice ita reſcribendus eſt: Σκύτινον καθειμένον δ. — ἀνωτέρω τῶν ἰσχίων — περικείμενοι. Sic et Boſius ex Comico ejusque interprete locum emendaverat, ſuffragantibus VV. DD. Ejusmodi Σκύτινον καθειμένον videmus in perſona comica, quam repraeſentat celebre muſei Vaticani vas, cujus pictura ex Paſſerio, Winckelmanno aliisque nota eſt: perſona mulierem adit ſcalam portans; mulier perſonam e feneſtra adſpicit.

15) Muſuro minime datum erat ea, quae ob oculos jacent, videre; pro vitioſo σκηροράΦος reſcribendum duce codice: σκηνορράΦος. Vox σκυτορράΦος e fabrica Muſuri eſt.

c. 1226. l. 10. Σκυφοκώναχτος, E. ἐν τοῖς μησὶ — πφοφητήν.

Σ. E. ἐν τοῖς Μησὶ — περιφοφητήν.

c. 1227. l. 1. Σκῶ, πεδίσκη.
Σκῶλα, ξύλα ὀξυμένα.
— l. 13. Σκῶλος, ϱ. — παρὰ τὸ σκελῶ, ε.
Σκώλοψ, ξ. ὀξυμένον, ἢ α.
Σκάμματα, λ.
Σκωρνυφίαν, τ. — ἐν μησὶν, ἐν δὲ τριακάσιν τ.

Σκώ. παιδίσκη.
Σ. ξύλα ὠξυμμένα.
Σ. ϱ. — παρὰ τὸ σκέλλω. ε. [16])
Σ. ξ. ὀξυμμένον. ἢ α.
Σκώμματα. λ.
Σ. τ. — ἐν Μησὶν, ἐν δὲ Τριακάσι τ. [17])

c. 1229. l. 12. Σμηνίον, ἡ πρόπολις.

Σ. ἡ πρόπολος. [18])

c. 1230. l. 11. Σμιλεύματα, διαγλύμματα.
Σμίλος, δ. — ἄλλοι μίλακα, ἢ σ.
— l. 18. Σμίνθος, μ. — Ἀπόλλων δὲ Σμίνθειος, δ.
— l. ult. Σμινύη, σκαφείδιον δ.

Σ. διαγλύμματα.
Σ. δ. — ἄλλοι σμίλακα, ἢ σ. [19])
Σ. μ. — A. δὲ Σμινθεὺς, δ. [20])
Σ. σκαφίδιον δ.

c. 1231.

16) Cyr. Lex. Ms. Σκῶλον. σκάνδαλον. κληραγωγία. ἄσκησις. στενοτάτη θλῖψις. Cf. VV. DD.

17) De vulgata igitur lectione securi sumus. Cf. VV. DD. In posteriori lemmate solum ν ephelcisticum ante consonam pro more abjecit: alio jam loco monui, quod codex Hesychii Marcianus hunc scribendi usum cum pluribus antiquioribus codicibus communem habeat, et quod archetypi antiquitas exinde eluceat.

18) Reponendum πρόπολις, teste Dioscoride. Cf. VV. DD.

19) In Ald. ἄλλοις μίλακα errore typ.

20) Scribendum: Ἀπόλλων δὲ Σμίνθιος. probantibus VV. DD.

31. l. 2. Σμιρεὺς, μ. — Λιβύης [καὶ σμηρεύς.]	Σ. μ. — Λιβύης. [1]
7. Σμοῖς, χ.	Σμοῖος. χ.
Σμοῖος προσώπῳ, φ.	Σμοίῳ προσώπῳ. φ.
l. 14. Σμορδονεὺς, υ. — πθωνες.	Σ. υ. — ποθωνεύς. [2]
l. 24. Σμυνδαρίδια, υ. — σμυνδυρίδου — σμυνδυρίδου.	Σ. υ. — Σμινδυρίδου — σμινδυρίδου.
1232. l. 10. Σμυστία, ἡ πρ̣ π λυσικρα.	Σ. ἡ πρόπολος λυσικράτη. [3]
l. 13. Σμύχει, φ. τρύχει.	Σ. φ. τ.
[Σμυχόμενον, σμύχων, τὰ αὐτά.]	
Σμώγη, ρ. — βόγλωσσον.	Σ. ρ. — Βούγλωσσον. [4]

c. 1232.

1) Additamentum καὶ σμηρεὺς est varia lectio vocis Σμιρεὺς ex margine, praefixa a librario copula.

2) Scriptura πθωνες Salmasii conjecturae favet. Cf. VV. DD.

3) Compendia codicis male interpretatus est; legendum: ἡ πρόπολις. Λυσικράτης. Glossa desumta videtur ex eodem Lysicrate, qui supra v. Βαγαία citatur. Vox ipsa synonymum est superioris Σμηνίον, quod etiam in codice ἡ πρόπολις exponitur. Cf. VV. DD.

4) Glossa deleta consistit ex duobus supplementis ex margine, quae ita distinguenda sunt: Σμυχόμενον. Σμύχων. τὰ αὐτά. Musurus vocem σμύχων pro interpretatione praecedentis Σμυχόμενον accepit, et, ut glossa cum interpretatione congrueret, pravo judicio Σμυχόμενον in Σμυχόμενος mutavit; at retinendum Σμυχόμενον, quod forte aliunde sic enotatum est.

c. 1232. l. 21. .μωσὴ, ἀνέμου π.
Σμωνθίονται, τ. — πομφόλυγας π.
c. 1233. l. 11. Σοβῶν, τῶν σοβῶν, α.
c. 1236. l. 3. Σορδισμὸς, τ. — ἑλληνίζειν. [σόρδιδον, ὑπαρόν.]
Σορέλλη, σ. — σωροῦ.
— l. 8. Σορηδὸν, ὁμοῦ, παρὰ τὸ σωρόν.
c. 1237. l. 2. Σορωνὴς, ε.
— l. 4. Σοῦ, ἴοι, τ.
— l. 9. Σούλαδ, π.
Σούνσων, ὑγιές.
Σούμωρος, κ.
c. 1238. l. 2. Σοῦ. ον, α.
Σοὺς, ἡ π.

Σμῶς. ἡ ἀνέμου π. [5]
Σ. τ. — πομφόλυγας π. [6]
Σ. τῶν σοφῶν. α.
Σ. τ. — Ἑλληνίζειν.
Σ. σ. — σορροῦ.
Σωρηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸ σ. [7]
Σορωνίς. ε.
Σ. ἴε, τ.
+
Σούλαδ. π.
Σόον. ὑγιές. [8]
Σ. κ. [9]
Σούνιον. α. [10]
Σοῦσις. ἡ π. [11]

c. 1238.

5) In .μωσὴ primam litteram a librario omissam praeposuit; nullus fere dubito, quin, teste Etymologo, prima glossae scriptura haec fuerit: Σμώνη. ἡ ἀνέμου τ. suadentibus quoque ordine et ipsa codicis scriptura. Cf. VV. DD.

6) In Ald. Σμωθίοντα culpa typothetae, qui et correctionem πομφόλυγας neglexit.

7) Cyr. Lex. Ms. Σορηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸν σορόν. Ordo in utroque glossario docet, quod Σορηδὸν pro Σωρηδὸν ex antiquis libris descriptum sit.

8) In Σούνσων interpretatio cum glossa cohaesit, et ita separanda est: Σοῦν. σῶν. Musurus σῶν ejecit, typotheta retinuit. Cf. VV. DD.

9) In Ald. Σούμυρος a typ.

10) In Σοῦ. ον litteram erasit.

11) Temeritas hominis bilem et fastidium excitat; reponendum: Σοῦς. ἡ π. testibus antiquioris aevi scriptoribus. Cf. VV. DD.

38. l. 2. Σοὺς, εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι.	Σοῦσθε. εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθε. [12])
7. Σοῦσοι, θίορμα.	Σοῦσο. ἰθι, ὅρμα.
239. l. 10. Σοώμην, ὁρμώμην, [προάγουσα.]	Σ. ὁρμώμην.
l. 14. Σπαδάχης, σπαράττει.	Σπαδαχής. σ. [13])
l. 16. Σπάδονα, τ.	Σπάδωνα. τ.
240. l. 1. Σπάζει, σκύζαι, A.	Σ. σκύζει. A.
l. 5. Σπαθατὸν, τ. — ὑφεσπάθη κ.	Σ. τ. — ὑφεσπάθη κ.
l. 14. Σπαθίσματα, τὰ σπαδονίσματα.	Σ. τὰ σπάδωνίσματα. [14])
241. l. 3. Σπάλεξ, ε.	Σπάλαξ, ἢ ἀσπάλαξ. ε. [15])
— l. 9. Σπαύλαθρον, σ.	Σπάλαθρον. σ. [16])
— l. 17. Σπαραβάραι, γεροφόροι.	Σ. γερόφοροι.
242. l. 8. Σπαργῶν, ὁ πλῆρες — ἐκκρίσεως.	Σ. ὁ πλήρης — ἐκκρίσεως.
— l. 13. Σπάρξαι, σπαργανῆσαι, σ.	Σ. σπαργανῶσαι. σ.
Σπάρτα, σ. ῥάματα.	Σ. σ. ῥάμματα.
Σπαρτίου, ῥάματος.	Σ. ῥάμματος.

c. 1243.

12) Miror praepoſterum Muſuri ingenium; hic infinitivus retinendus eſt ex ordine, ſequitur in ſequenti gloſſa imperativus. In Σοὺς compendium neglectum fuit; ſcribendum itaque: Σοῦσθαι. εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι.

13) Quid hac accentus mutatione effecerit, non video; latent hic, ſi bene odoror, auctoris cujusdam verba: Σπαδᾷ χείρ. In σπαράττει ſolum Σπαδᾷ exponitur. Cf. VV. DD.

14) Firmatur Salmaſii conjectura σπαδονίσματα, quae et in Albertina repoſita eſt. Cf. VV. DD.

15) Supponitur a Muſuro: ἢ ἀσπάλαξ.

16) Litterae αυ transpoſitae ſunt; olim vox ita exarata erat: Σπάλαυθρον. Cf. VV. DD.

c. 1243. l. 1. Σπασάμενος, ε. Σπασσάμενος. ε.
— l. 10. Σπατίζει, τῶν πατέων ε. Σ. τῶν σπατέων ε.
— l. ult. Σπείλας, πέτρας. Σπιλάς. πέτρα.
c. 1244. l. 5. Σπεῖον, σπήλαιον, σπύλων, οἱ πρὸς τ. — ἱμα εὐμέγεθες γ. Σ. σπήλαιον, σπύλωνες, οἱ πρὸς τ. — ἱματίου εὐμεγέθους γ. [17])
— l. 15. Σπείρεσιν, αἱ ε. Σπείραισιν. ταῖς ε. [18])
c. 1245. l. 15. Σπέρηδον, ε. Σπερηδών. ε.
c. 1247. l. 4. Σπήσονται, σ. Σπείσονται. σ.
— l. 8. Σπιλάδες, μεμιαμένοι. Σ. μεμιασμένοι.
c. 1248. l. ult. Σπίλον Παρνασείαν, I. Σπίλον Παρνασίαν. I.
c. 1249. l. 3. Σπῖδος, π. — πωρώδης, χοιρασγὴ κ. Σ. π. — πορώδης. χοιράς. γῆ κ. [19])
Σπίλη, συμπεφυκὸς λ. Σπίλον. σ. λ.

c. 1249.

17) Muſuri critice hic minime profunda eſt, ob ſequens οἱ — λίθοι ſcripturam σπύλων in σπύλωνες mutavit; falſane eſſet an vera, conveniretne cum ſequentibus necne, de his parum cogitavit. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, quod interpretatio οἱ πρὸς τ. rel. a praecedenti σπύλωνες, cum quo nihil commune habet, ſeparari debeat; tum vero exiſtimandum eſt, excidiſſe articuli vocem, quam Alberti ſupplet, eamque Σπεῖρα fuiſſe, luculento teſtimonio probat. Sola ergo difficultas reſtat in σπύλων, quod ex mea opinione nihil aliud eſt, quam vitioſa lectio, cujus emendatio σπήλαιον praecedit, junctim exaratis, ut ſaepius in hoc Heſychii codice factum videmus, menda ejusque correctione.

18) In archetypo forte gloſſa ita exarata erat: Σπείρεσιν. ε. correctio ſuperſcripta voci adpoſita fuit, et in articulum mutata; niſi forte dicas, pro hodierno αἱ ἑλυγαῖς τ. olim ſcriptum fuiſſe αἱ ἑλυγαὶ τ. in caſu recto. Cf. VV. DD.

19) Lectio πωρώδης in Albertina repoſita eſt. Cf. VV. DD.

19. l. 9. Σπινδεῖρα, α. Σπίνθεος, ἄρτερον ἀπόλλων.
Σπινδῆρα. α. Σ. ἀρότρου. Ἀπόλλων.

13. Σπίσονται, σ.
Σπείσωνται. σ.

150. l. 4. Σποδεῖν, παίειν, σ.
Σ. π. σ. [20])

. 8. Σποδι. λαῦρα, ἡ τ.
Σποδιὰ λαύρα. ἡ τ. [1])

251. l. 6. Σπονδύλλη, ἡ γάλλη π A.
Σ. ἡ γαλὴ, παρ' A. —

Σπόπια, π. — στατίας.
Σ. π. — σ.

[..οράδες, κυκλάδες νῆσοι ἐν τῷ Ἐγαίῳ.]

Σποράδην, ε. — ἐνδιαφόρους.
Σ. ε. — ἐν διαφόροις. [2])

— l. 10. Σποργαὶ, ε. — τοκεῖν.
Σ. ε. — τεκεῖν.

Σπόρθυγγες, α. — μεταυρυ τ.
Σ. α. — μεταὶ ῥύπου τ.

c. 1252. l. 9. Σπυρίχνιον, π. — οἰσυίων.
Σ. π. — οἰσυίναν.

— l. 12. Σταίβαλος, κομᾶν, ο.
Σταβαλοκόμαν. σ.

c. 1254. l. 7. Στάθμα, θήρατρα, τ.
Σταθμά. θύρετρα. τ.

Σταθμία, φλοιά.
Σ. φλιά.

[Σερπενδιβίλουμ, βὲλ πλουμβίνουμ. Ῥωμαϊκῶς.]

c. 1254.

20) Perperam in Ald. σπαίειν pro παίειν. Cf. VV. DD. qui maculam fuſtulerunt.

1) Litteram expunxit; ſcriptum erat una voce: Σποδιαλαῦρα. Cf. VV. DD.

2) In ..οράδες duae litterae deſunt; legendum: Σποράδες. ε. — Αἰγαίῳ.

c. 1254. l. 7. Στάθμη, σ. Σ. σ. [3])

c. 1255. l. 12. Στενάζειν, λ. — ἐπάειν α. Σ. λ. — παίειν α.

c. 1256. l. 4. Στατίας, α. εἶδος. Σ. α. ε.

[Στεωτικὴ, ἕστηκας.]

Σταικτὴν, τ. Σ. τ.

— l. ult. . τάλη, τ. κτηνῶν [ὁ σταλός.] Στάλη. τ. κτηνῶν. [4])

c. 1257. l. 3. Σταλίζομαι, ε. — ἕστηκας. Σ. ε. — ἕστηκα.

— l. 6. Σταμαγορὶς, ο. — ὑφῆ π. Σ. ο. — ὑφῆ π.

Σταμήνες, π. Σταμίνες. π.

— l. 15. Στάνει, τείνεται, σ. Σ. στείνεται. σ.

c. 1258. l. 13. Στατίδιον, τὸ πενταμιοῦν — τ. ριὸς τ. Σ. τὸ πενταμνοῦν — τυρούς τ. [5])

— l. ult. . τάτοι, α. Στάτοι. α.

c. 1259. l. 1. . τάτος, σ. Στάτος. σ. [6])

— l. 15. Σταφύλη, ὁ δ. — ἐπὶ δὲ κανόνα — λαξοϊκὸς, ε. Σ. ὁ δ. — ἐπὶ δὲ κανόνος — λαξοϊκὸς, ε. [7])

c. 1260. l. 13. Στεγανόμενον, τ. Στεγανόμιον. τ.

c. 1261. l. 12. Στεβομένη, π. — ὁπλύτης σ. Σ. π. — ὁ πολίτης σ. [8])

c. 1261.

3) Mire hic ex margine inseritur *Serpendibilum vel plumbinum.*

4) In . τάλη primam litteram praefixit. Ejectum ὁ σταλὸς varia lectio videtur. Cf. VV. DD.

5) In τ. ρὸς litteram erasit.

6) Hic et in praecedenti glossa primam litteram praeposuit.

7) In λα. ξοικὸς litteram expunxit.

8) Vera videtur Is. Vossii emendatio, legentis: ὁπλίτης. Cf. VV. DD.

1. l. 18. Στελέαν τ. — ἀντ. Φάνης ἐν κιθαρωδῷ.	Σ. τ. — Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ. [9]
3. l. 3. Στελὶς, π. — εἰξέαν υ.	Σ. π. — ἰξίαν υ.
11. Στελύπη, α.	Στελύπην. α.
Στεμβάζειν, λ. χλευάζειν.	Σ. λ. χ.
[Στεμβάζεις, λοιδορίαι.]	
Στέμμα, σ.	Σ. σ. [10]
Στεμματιαῖον, δ.	Στεμματιαῖον. δ.
Στέμφυλα, τ. — ἀπυρήνους ἔλας, κ.	Σ. τ. — ἀπυρήνους ἐλαίας. κ.
l. ult. Στενάσαι, τ.	Στενάξαι. τ.
264. l. 6. Στενόεσσα, σ.	Στενέεσσα. σ.
l. 21. Στεργάνος, κάπρων.	Σ. κόπρος. [11]
1265 l. 4. Στερέμνιον, σ. ἰσχυρότατον.	Σ. σ. ἰσχυρόν.
Στερεὸν, κ. ποικίλον.	Σ. κ. ποικίλον.
στερηναῖα, εδος, ἡ ἱπποκόον τί, ἡ π. — ἢ ἀπειθὴς α.	Στερναία. εδος. ἢ ἱπποκοντὶς. ἡ π. — ἢ α. α. [12]

c. 1266.

9) In ἀντ. Φάνης litteram cum varia lectione vel correctione, quae nomini superscripta erat, erasit. Merito hic Musuro succenseas, qui nulla ratione ductus, cum lectio codicis clara sit, ἀντ, Φάνης in Ἀριστοφάνης mutavit; nam ut Aristophanis Κιθαρῳδὸς nusquam occurrit, sic et Antiphanis Κιθαρῳδὸς primum ex hoc loco in lucem prodire videtur. Cf. VV. DD. quibus Musuri temeritas imposuit.

10) Manifestum est glossae deletae vitium; scribendum: Στεμβάζεις. λ. quod Lexicis addi potest.

11) Legendum suspicor: Σ. κοπρών. *sterquilinium.*

12) Conjuncta divisit; tempore forte locus sanabitur. Docent tamen et ordo et sequens στερητικὴ τῶν πτώτων. quod

c. 1266. l. 17. Στέφανον ε. — ταλάσειαν.	Σ. ε. — ταλασίαν.
— l. 23. Στεφανοφορέοντα, α.	Στέφανον φορέοντα. α. [13])
Στεφάνωμα, τῶν λώ. ον δ.	Στεφανωμάτων. λωτῶν δ. [14])
c. 1267. l. ult. Στήλας δ. — οἱ δὲ τρία, ο.	Σ. δ. — οἱ δὲ τρεῖς, ο.
c. 1268. l. 16. Στήνια, ἑορτὴ Ἀθήνησι, καὶ διασκώπτουσι κ.	Σ. ε. Ἀθήνῃσιν, ἐν ᾗ δ. κ. [15])
c. 1270. l. 4. Στίβη, ψ. — δαμάσσης. στίβη ὑπίοι. δ.	Σ. ψ. — δαμάσσῃ στίβη ὑπηοίη. δ. [16])
— l. 9. Στιβειᾶν, ρ.	Στιβιᾶν. ρ.
c. 1271. l. 1. Στιλάμενος, π.	Στειλάμενος. π.
— l. 7. Στίλος, ὁ π.	Στίλος, ἢ κτίλος. ὁ π. [17])

c. 1271.

quod lectio codicis Στερηναῖα ὁδὸς, sublata interpunctione, hic praeferenda sit; mox in οἷον στερνοτύπη καὶ στερναία scriptura Στερηναῖα cum Στερναία confundi videtur, quod procul dubio Musurum ad textum codicis mutandum movebat. Interea nihil certi adfirmari potest, donec locus, quo respicitur, detectus fuerit. In Ald. ἢ ἀπαθὴς a typotheta, qui nexum litterarum ει pro α accepit.

13) Reponenda est codicis scriptura, suadente ordine.

14) In λώ. ον litteram delevit; scriptum videtur: λώσον.

15) Lacuna, etsi nullum in codice adpareat indicium, hic facile animadvertitur. Musurus solito more durioribus usus est remediis; nos leniora adhibeamus, et lacunam ita notemus: Ἀθήνῃσι..... καὶ δ. Hesychius ex Photio, quem Alberti exscripsit, suppleri potest. Cf. VV. DD.

16) Optime correxit. Perperam in Ald. δαμάσῃ. Cf. VV. DD.

17) A Musuro ἢ κτίλος adjungitur.

1. l. 10. Στῖνος, σ.	Στεῖνος. σ.
Στιγωπὸς, σ.	Στεινωπός. σ.
14. Στίοντες, ι.	Στείοντες. ι.
Στιπτῆς ε. — ὁδοῦ.	Σ. ε. — ο.
Στιτθὰν, ε.	Σ. ει [18])
72. l. 12. Στίχωμεν, π.	Στείχωμεν. π.
273. l. 4. Στοιχεῖα, π. — γραμματα. στοιχειούμενοι, δ.	Σ. π. — γράμματα. Στοιχειούμεθα. δ. [19])
.τοιχιουμένοις, δ.	Στοιχειουμένοις. δ.
Στοιχειωδὸν, κατὰ τάξιν, [ἐνορδίνως.]	Σ. κατὰ τάξιν.
Στοιχίωσις, δ.	Στοιχείωσις. δ.
1274. l. 4. Στομάχοιο ϑ. — εὖτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα. [δηλοῖ δὲ καὶ Φίλμον κηλόν.]	Σ. ϑ. — ἤτοι — στόμαι. [20])
— l. 7. Στομὶς, ὁ α.	Στομίας. ὁ α. [1])
Στομοδόκουν, στομύλον.	Στομοδόκον. στωμύλον.
Στομύλος, π.	Στωμύλος. π.
— l. 16. Στομωχάτων, χ.	Στομωμάτων. χ.
1275. l. 10. Στορνοίμενος, ε.	Στορνύμενος. ε.
Στον..τέα, κ.	Στορνυτέα. κ. [2])

18) Secunda mann in margine adscripta sunt: Στιπτός. πυκνὸς, ἢ στερεὸς καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν. τὸ πατεῖν. quae typotheta inter Στιπτῆς et Στιτθὰν inserunt.

19) Unita divisit; in sequenti glossa primam litteram praenotavit.

20) Quid δηλοῖ δὲ καὶ Φίλμον κηλόν sit, nescio; doceant alii. Ultimum κηλὸν corruptum videtur ex κοῖλον.

1) Ex Suida correxit; lectio codicis conservanda est, docente Eustathio. Cf. VV. DD.

2) Locus corrosus, in quo duae litterae evanuisse videntur.

c. 1275. l. 13. Στορχάζειν, εἰς ..κοὺς κ.	Σ. εἰς σηκοὺς κ. [3])
— l. 17. Στοῦπος, ἡ τ. — Φορίων σ.	Σ. ἡ τ. — Φορείων σ.
— l. ult. Στοχίζη, σ. μακρογορεῖς.	Στοιχίζη. σ. μακρηγορεῖς. ✝
c. 1276. l. 7. Στράβωνες, ἐπιποιοῦ κ.	Σ. ἐπιποιοῦ κ.
— l. 13. Στραγεύει, δ.	Στραγγεύει. δ.
Στραγεύεται, δ.	Στραγγεύεται. δ.
— l. ult. Στρατηγιᾶν, τ. — στρατιᾶς.	Σ. τ. — σ.
Στρατηλάτης, ἡγεμὼν, ἄρχων στρατοῦ.	Σ. η. — στρατοῦ.
Στρατίη. π.	Σ. π. [4])
Στρατὶ, π.	Στράτιον. π. [5])
c. 1277. l. 9. Στρατόων, ε.	Στρατόωντο. ε. [6])
τατὴ, π.	Στρατή. π. [7])
— l. 13. Στρέβλαι ν. — διασφημοῦνται γ.	Σ. ν. — διασφηνοῦνται γ.
c. 1278. l. 4. Στρατεύεται, τ. — τρ.... τριψημερεῖ.	Στραγγεύεται. τ. — τρίβεται. τ. [8])

c. 1278.

3) In ..κοὺς priores litteras delevit.
4) Glossa intermedia in editis abest culpa typ.
5) In Στρατὶ compendium neglectum est; prima scriptura erat Στρατὶ. Cf. VV. DD.
6) Bene correxit; corruptela ex neglecto compendio oritur.
7) Sic τατὴ, nec in codice defectus indicium cernitur.
8) Ante Στρατεύεται articuli vocem excidisse suspicor; forte legendum: Στρεύγεται. στρατεύεται. τ. In τρ.... plures litterae evanuerunt. Cf. VV. DD. qui haud male Στρατεύεται cum praecedentibus jungendum voluerunt. Crederet forte aliquis, ipsum Στρατεύεται ex Στρεύγεται corruptum esse; probabilitas adest, nec habeo quod opponam.

l. 17. Στρεψίμαλος, μ. — στρέψιν μάλα γ.	Στρεψίμαλλος. μ. — στρεψίμαλλα γ.
. Στρηνὲς, σ. — στρεινόν.	Σ. σ. — στρηνόν.
. l. 3. Στρηνοιβοᾶν, τ.	Στρηνὲς βοᾶν. τ.
τρίγλος, τ. — νυκτοκόρακα.	Σ. τ. — νυκτικόρακα.
:τριγχὸς, τειχίον. Στριγτήριον, στεφανὴ δόματος.]	Σ. τ.
Στριφνὸς, σφιγκτὸς, π.	Σ. σφιγγητός. π. [9]
15. Στρέβιλος, σ. — γυναικείας χρύσης.	Σ. σ. — γυναικείων χρυσίων. [10]
180. l. 9. Στροβαλοκομᾶς, οὐχ' ὁμᾶς.	Σ. οὐ κομᾶς. [11]
Στρόμβος, δεινὸς, κ.	Σ. δ. κ. [12]

9) Pro στεφανὴ correxerat στεφάνη. In σφιγκτὸς nexum litterarum γκ (errore in hoc codice admodum facili) pro γη accepit, et alterum γ inſeruit, unde Aldina lectio σφιγγητός. Alberti tandem primam ſcripturam reſtituit, eamque optime in textu poſuit. Gloſſae botanicae et iatricae Mss. ex codice Marino: Σιτία στριφνά. βρώματα σφιγκτά. Cf. VV. DD.

10) In γυναικείας χρύσης compendium male deſcriptum eſt; forte hic ad certum aliquod muliebrium ornamentorum genus reſpicitur, nec mihi placet If. Voſſii emendatio γυναικεῖον χρυσίον.

11) Ex ordine ſcribéndum: Στρομβαλοκομᾶς. littera μ ante β ſaepius elabitur. Peſſima eſt Muſuri correctio οὐ κομᾶς, nam οὐχ' ὁμᾶς aperte vitioſum eſt ex οὐλοκομᾶς, littera χ cum λ commutata: emendationem ab aliis propoſitam Alberti in textum adſumſit. Cf. VV. DD.

12) In impreſſis δῖνος ex correctione, neſcio cuius. Totus articulus procul dubio additamentum eſt ad praecedens

c. 1280. l. 15. Στρωνν.', λαγώς. — Στρωνύς. λ. [13])

c. 1281. l. 7. Στροφ. λιγξ, σ. — Στροφάλιγξ. σ. [14])

— l. 15. Στροφίος, ἡ σ. — Στροφίον. ἡ σ.

— l. 25. Στρύμιξ, ξ. — ταῖς ληναῖς π. — Σ. ξ. — ταῖς ληνοῖς π. [15])

— l. ult. Στρωματίζειν, τὸ ἐπισάσσειν ο. — Σ. τὸ ἐπισάττειν ο.

c. 1282. l. 5. Στρώφοντος, ὅπερ ἐβλέποντο, ε. — Στρωφῶντο. περιεβλέποντο. ε.

— l. 7. Στυαγὸν, τὸ στύμα, π. — Σ. τὸ στύμμα, π.

c. 1283. l. 17. Στυφέλεξε δ. — Στυφέλιξε δ.

c. 1284. l. 4. Στυφρὸν, σ. βαρύ. — Σ. σ. β.

[.τύχας, τάξας.]

Στυχιοῦσι, δ. — Σ. δ. [16])

— l. 20. Συαίδες, α. — ἐσχηματισμέναι. — Σ. α. — ἐσχηματισμένως.

c. 1285. l. 10. Συβαρητικοὶ λ. — Συβαρητικὸν — Συβαρητικοὶ λ. — Σ. λ. — Συβαριτικὸν — Συβαριτικοὶ λ.

— l. 14. Συβαρηταὶ, τ. — Συβαρῖται. τ.

c. 1285.

dens Στροιβὸς ex margine, hic contra ordinem intrusum. Στρόβος, Στροιβὸς et Στρόμβος unum idemque vocabulum est, quod sola scriptura et pronunciatione variat.

13) In Στρωνν.', compendium delevit; scriptum videtur: Στρωννώς. In Ald. Στρωννὺς a typ.

14) In Στροφ. λιγξ litteram expunxit.

15) Musurus ληναῖς in ληνοῖς bene mutavit, at articulum neglexit, quod typothetam ad lectionem codicis conservandam induxisse videtur; reponendum: τοῖς ληναῖς. corruptela ex compendio nata.

16) In .τύχας sola prima littera deest.

;. l. 18. Συμβίνης, κ.	Συμβίνη. κ.
1. Συβότοιο, σ.	Συβόταο. σ.
). l. 22. Συγκατέλησε, συνεπέπαυται.	Συγκατέληξε. συμπέπαυται.
1lt. Συγκαγχρῆσαι, σ. — συφρύξαι.	Σ. σ. — συμφιορύξαι.
17. l. 1. Συγκεῖσθαι, σ. — πεποιεῖσθαι.	Σ. σ. — πεποιῆσθαι.
4. Συγκεκορδυλιμένα, σ.	Συγκεκορδυλισμένα. σ.
8. Συγκοιμοῦσθαι, σ.	Συγκοιμᾶσθαι. σ.
Σύγκλ. δα, σ.	Σύγκλυδα. σ. [17]
Συμμιγεῖς, σ. καὶ σύγκλησδες ο.	Σ. σ. καὶ σύγκλυδες ο. [18]
Συγκλήδων, σ.	Συγκλύδων. σ.
l. 14. Συγκοίτιον, ε. συγκοιμηθεὶς μίσθωμα.	Σ. ε. συγκοιμηθείσῃ μ. [19]
Συγκομάτιον, σ.	Συγκομμάτιον. σ.
1288. l. 2. Συγκομιστὸς, α. παρὰ διο.. τῷ ι.	Σ. α. παρὰ Διοκλεῖ τῷ ι. [20]
Συγκοπήμεναι, μαστιγῶθῆναι, [μεμαστιγωμέναι.]	Σ. μαστιγωθῆναι.
:. 1289. l. 6. Σύγχει, ταραττη [καὶ τάρασσαι.]	Σ. τάραττε. [1]

17) In Σύγκλ. δα litteram delevit. Omnia (a Σύγκλ. δα usque ad Συγκοιτάλιον) ex margine injecta esse suspicor; perturbatio ordinis et ipsa glossarum confusio opinioni favent.

18) Voces hic transpositas esse Alberti optime animadvertit. Cf. VV. DD.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. μίχθωμα. In συγκοιμηθεὶς compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.

20) In διο.. compendium delevit; bene descripsit, nam exaratum videtur: διο τῷ. Cf. VV. DD.

1) Prima scriptura fuit procul dubio: τάραττε καὶ τάρασσε. Nisi forte τάρασσαι pro τάρασσε varia lectio sit ex margine.

c. 1289. l. 10. Συγχίας, τ. — ὁρμιᾶς. [Συγχρήσομαι.]	Σ. τ. — ο.
Σύγχυσις, μ.	Σ. μ. [2]
— l. 14. Σὺ δὲ σύνθεο, σ. — σύθου δέ.	Σ. σ. — σύνθου δέ. [3]
Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλεο, σ.	Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο. σ.
— l. 21. Συζυγία, συναφία.	Σ. συνάφεια.
— l. 26. Σύθεν, ἄρμησεν.	Σ. ἄρμησαν.
c. 1290. l. 14. Συκεατὶς, ὁ Δ.	Συκεατής. ὁ Δ.
— l. 24. Συκήνη, μ.	Συκίνη. μ.
c. 1291. l. 2. Σῦκον ἐφ' Ε. — ὁπότε φανεῖ — ἀνετίθεσαν.	Σ. — ὁπότε φανῇ — ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. [4]
— l. 11. Σύκχοι, ὑποδήματος Φ.	Σ. ὑποδήματα Φ.
— l. 20. Συλλαγνεύσας, σ.	Συλαγνεύσας. σ.
c. 1292. l. 14. Σύμβαθ.., τ.	Σύμβαθυ. τ. [5]
— l. 19. Συμβαλλόμενοι, συνάγονται.	Σ. συναγόμενοι.
— l. 21. Συμβάλλαι, σ.	Σύμβαλλε. σ.
c. 1293. l. 2. Συμβατήριοι, εἰρηνικοὶ δ.	Σ. εἰρηνικαὶ δ.

2) Vocem Συγχρήσομαι paralipomenis ex margine adnumera.

3) Pro σύθου δὲ in Ald. σεύθου δὲ culpa typ.

4) Mendosum Φανεῖ ortum videtur ex Φανεί, omissa littera superscripta; scribendum itaque: ὁπότ' ἂν Φανείη. Pessime in Ald. ὁπήτη Φανῇ. Adduntur a Musuro: καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. Cf. VV. DD.

5) In Σύμβαθ.. duas postremas litteras delevit; agnosco priorem, quae ε fuit. Hinc multum probabile est, primam scripturam Συμβαθὲν fuisse.

c. 1293.	l. 14. Συμβιβῶσαι, συνάπτουσαι, διδάσκουσαι. σ.	Συμβιβῶ σε. συνάπτω σε. διδάσκω σε. σ. [6])
c. 1295.	l. 3. .ύμη. νῆσος.	Σύμη. ν. [7])
	Συμβῶμεν, συναφθῶμεν.	Σ. σ.
	[Σύμμαρ, συλλαβών,] Συμμάρψας, σ.	Σ. σ. [8])
c. 1296.	l. 2. Συμπεπερονημένους, [συμπεφιβλομένους,] σ.	Σ. σ.
—	l. 5. Συμπέφιλα, στανόμος, σ.	Συμπεφυλλοστενωμένος. σ.
—	l. 10. Συμπνευσμὸς, ὁμόνος.	Σ. ὁμόνοια.
	Συμπληγάδες, α. — πλακταί.	Σ. α. — πλαγκταί.
—	l. 16. Σύμπορ, ποντὸν μ.	Σύμπορ. ποντὸν μ.
c. 1298.	l. 8. Σύφυτον, σ.	Σύμφυτον. σ.
c. 1299.	l. 1. Συναγελάζονται, συνδιαιτῶνται. [Συναγέσκεο,] ἰσχνοπρεπεῖς.	Σ. συνδιαιτῶνται. ἰσχνοπρεπεῖς. [9])
—	l. 7. Συναγρόμενοι, συναγόμενοι.	Σ. σ.

6) Bene correxit; gloſſa autem inſititia eſt, et contra ordinem injecta. Steph. et Theod. Lex. Ms. Συμβιβῶ. ἐφιστῶ. νοῆσαι ποιῶ. Praecedit: Συμβιβάσαι. (Leg. Συμβιβάσω) νοῆσαι ποιήσω. Cf. VV. DD.

7) Voci primam litteram praepoſuit.

8) Pro Σύμμαρ correxerat Συμμάρπτων. Mendoſi Σύμμαρ ſequens Συμμάρψας correctio fuit.

9) Vocem ἰσχνοπρεπεῖς cum praecedentibus conjunxit, et Συναγέσκεο ſequentibus inſeruit.

c. 1299. l. 7. Συναγώγιον, συμπόσιον ἔθου.
Συναγέσκεο. συναγώγιον, σ. ε. [10])

c. 1301. l. 6. Συναυθλεῦμαι, δ.
Συνναυθλοῦμαι. δ.

— l. 9. Συναίχθηται, σ.
Συναίχθεται. σ.

— l. 18. Συνδείηρεν ι.
Σὺν δ' ἤειρεν ι.

— l. 25. Συνδιημέρευσαν, τ. — συνδιήγων.
Σ. τ. — συνδιῆγον.

— l. 28. Συνδοκτικὸν, σ.
Συνδοτικέν. σ. [11])

c. 1302. l. 4. Συνδυάζειν, συμπεράττειν, [κυβᾶν τὸ ἀληθὲς, κακῶν] συμβουλεύεσθαι.
Σ. συμπεράττειν. συμβουλεύεσθαι. [12])

— l. 9. Συνεδεῖσθαι, συγκαθῆσαι.
Σ. συγκαθίσαι.

Συνέθει, συντρέχει.
Σ. συνέτρεχε.

— l. 21. Συνέθροισε, σ.
Συνέθρισε. σ.

— l. 26. Συνείκη, σ.
Συνήκει. σ.

c. 1303. l. 1. Συνειλοέντες, σ.
Συνειλέοντες. σ.

— l. 10. Συνείροντες, σ. ἔρεεν γὰρ τὸ ὁμοῦ.
Σ. σ. εἴρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ συνάπτειν. [13])

Συνείρ.ται, σ.
Συνείρεται. σ. [14])

Συνεῖσι, συναινέσαι.
Σ. συναινέσασι.

Συνεισέφρησεν, συνεισένεγκεν.
Σ. συνεισήνεγκεν.

c. 1304.

10) Haud improbabile est, verba Συναγώγιον, συμπόσιον ἔθου a superiori Συναγέσκεο divulsa esse.

11) Compendium male descripsit; hinc Aldinae vitium, quod Alberti correxit. Cf. VV. DD.

12) Mire hic interponuntur κυβᾶν τὸ ἀληθὲς, κακῶν. Nec video, quomodo legenda sint, aut quo pertineant; videant sagaciores.

13) Lacunam explevit, adjecto in fine συνάπτειν.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Συνείρυται.

c. 1304. l. 3. Συνελοέντες, σ. Συνελόντες. σ.
— l. 11. Συνενεγμένος, σ. Συνενηνεγμένος. σ.
— l. 13. Συνέντας, γ. Συνιέντας. γ.
— l. 16. Συνεπαρτιμένος, σ. Συνεπαρτυμένος. σ.
c. 1305. l. 3. Συνερέσειν, σ. Συνερέσσειν. σ.
Συνερέ. ουσι, σ. Συνερέσσουσι. σ. [15])
— l. 12. Συνέρρηκταμ, σ. βέβληταμ. Σ. σ. συμβέβληταμ.
Συνερρώγη, σ. Συνερρώγει. σ.
— l. 27. Συνε..οχιτών, ὁ σ. Συνετὶς χιτών. ὁ σ. [16])
c. 1306. l. 4. Συνετιῶσαμ, σοφίσωσαμ. Συνετιῶ σε. σοφιῶ σε. [17])
Σύνετος, συνῆκεν. Σύνετο. σ.
— l. 9. Συνέβλητο, συνεβάλλοντο. Σ. συνεβάλλετο.
— l. 26. Συνέψεθαμ, ἀκολουθῆθαμ, ἢ α. Σ. ἀκολουθῆσαμ, ἢ α.
c. 1307. l. 5. Συνηγήχει, ε. Συναγήχει. ε.
— l. 17. Συνημοσύνη, ἀνθήκη, ο. Σ. συνθήκη. ο.
— l. 21. Συνήργεις, συνέκαμες. Σ. συνέκαμνες.

c. 1307.

15) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Συνερέβουσι. quod forte corruptum eſt ex Συνερεύουσι, et hoc iterum ex Συνερέουσι. Hic et in praeced. gloſſa genuinam Lexicographi ſcripturam Iſ. Voſſius reſtituiſſe videtur. Cf. VV. DD.

16) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Συνεστοχιτών. Vera eſt Iſ. Voſſii conjectura, reponentis: Συνεστὼς χιτών. probantibus et ordine et ipſa codicis ſcriptura.

17) Vitium codicis prima manu correctum eſt. Cf. VV. DD.

c. 1307. l. 27. Συνηθέντες, συνχαριέντες.
Σ. συνχαρέντες.

Συνήθηται, σ.
Συναίθηται. σ.

c. 1308. l. 1. Συνθεῖσα, τ. — ἐπιβουλῆς σ.
Σ. τ. — ἐπιβολῆς σ.

— l. 19. Συνθηματιέο, ο.
Συνθηματιαῖοι. ο.

— l. 21. Συνθήση, συνταίξη.
Σ. σ.

[Συνθῆναι,] συνθήκη δ.
Συνθήκη. δ.

c. 1309. l. 2. Συνιζῆως, συγκαθήσεως, ε.
Συνίζησις. συγκαθίσεως. ε. [18])

Συνίρνα, σ.
Συνιρνα. σ.

— l. 8. Συνιστορεῖ, σ.
Συνιστορῶ. σ.

— l. 11. Σύνιτε, συνέλθατε.
Σ. συνέλθετε.

— l. 19. Συμμητιᾶσθαι, σ.
Συμμητιάσασθαι. σ.

c. 1310. l. 2. Συννοισία, τ.
Συνοισία. τ.

— l. 5. Συννόμους, συνθεῖς.
Σ. συνήθεις. [19])

— l. 7. Συννυργὶς, ξ.
Συνυργὶς. ξ.

— l. 10. Συνοθούμενος, σ.
Συνωθούμενος. σ.

— l. 17. Συνοιχοίσεται, συναναιρεθήσεται.
Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται.

c. 1311. l. 1. Συνομαρτεύει, σύνεσσι, κ.
Σ. σύνεστι. κ.

— l. 11. Συνοῦται, λ.
Συννοῦται. λ. [20])

Συνοφρυμένος, λ.
Συνωφρυωμένος. λ.

— l. 15. Συμπαίστωρ, συμφοιτητὶς, ο.
Σ. συμφοιτητής. ο.

— l. 20. Συνρεφειῶν, συνσκεπῶν.
Συνερεφῶν. συσκέπων.

18) Prima scriptura fuit: Συνιζήσεως. compendio male descripto. Retinendum συγκαθήσεως. Cf. VV. DD.

19) In Ald. Σύννομοι a typ.

20) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

. l. 20. Συνριθμοῦσθαι, σ. | Συναριθμεῖσθαι. σ.
lt. Συνσοῦσθαι, ε. | Συσσοῦσθαι. ε.
2. l. 1. Συνστείητον, σ. | Συνστείητον. σ.
Συνστρουλῆσαι, συνστρέψαι. | Σ. συστρέψαι.
Συνστύψαι, σ. | Συστύψαι. σ.
Συνσυρίστης, ὁ π. συνούρων. | Συσυρίστης. ὁ π. συσσύρων. [1])
Σύνταγμα, σ. — τάγμα. | Σ. σ. — τάγμα συνταχτήριον.
ντακτήριος, συντάξει, π. | Συντάξει. π. [2])
. 11. Συνταέργανες, σ. | Συνταέργανες. σ.
. 14. Συντέθηκα, σ. | Συντέθεικα. σ.
313. l. 15. Συντυχίζειν, συνσωρεύειν. | Σ. συσσωρεύειν.
Συνειλάσσεσθαι, συνσυρίσασθαι, σ. | Σ. συνουρίσασθαι. σ.
1314. l. 9. Συναρίδα, ἄρης δ. | Σ. ἄρμα δ.
1315. l. 1. Συὸς, φορβὸς συστρέφων. | Συοφορβός. σῦς τρέφων.
— l. 7. Σύρας, μ. — σοβαρεῖς, καὶ μ. | Σ. μ. — συβαρεῖς, καὶ μ.
— l. 13. Συρβήνευς, Κ. — ἡ .υλοθήκη, ἢ τ. | Σ. Κ. — ἡ αὐλοθήκη. ἢ τ. [3])

c. 1315.

1) Mendoſum συνούρων oritur ex συνσύρων. Muſurus antiquiorem ſcribendi rationem Συνσ ad recentiorem legem ubique reformavit.

2) Ordini male conſuluit, nam Συνταχτήριος eſt vox per ſe ſine interpretatione, συντάξει ob ſequens Συντάξασθαι ordini non convenit; hinc locum ita ordinarem: Σύνταγμα. σ. — τάγμα. Συνταχτήριος. Συντάξασθαι. α. Συντάξει. π.

3) In .υλοθήκη primam litteram expunxit; ſcriptum videtur: αὐλοθήκη.

c. 1315. l. 15. Συργάστωρ, σ. — Συσγάστωρ. σ. [4]

Σύρη, π. σύρματα ναυμαγίας. — Σ. π. σύρματα ναυμαχίας.

Συρία, ἡ π. — σησύρνης, ἡ ο. — Σ. ἡ π. — σισύρνης, ἡ ο.

c. 1316. l. 2. Συρία, διὰ τοῦ σ. — Σ. διὰ τὸ σ.

— l. 5. Συρίγγιον, τ. κύνωμα, δ. — Σ. τ. κένωμα, δ.

— l. 9. Συρίη, ἐνηγαίη τ. — Συρίη ἐνὶ γαίῃ. τ.

— l. 14. Σύριον, α. τὸ διὰ συρίας Φ. — Σ. α. τὸ διὰ Σ. Φ. [5]

c. 1317. l. 2. Σύρκεσι, σ. Αἰωλεῦς. — Σ. σ. Αἰολεῦς.

— l. 14. Σύρτης, χαλινός. [Σῦρος, Ἄραψ.] — Σ. χ.

Συρτὶς, Φ. — Σύρτις. Φ. [6]

Συράσσει, σ. — Συῤῥάσσει. σ.

Συῤῥίφη, σὺν σκέπη. — Συῤῥέφη. συσκέπη.

— l. ult. Συρφετὸς, ο. — συρμὸς, [ἡ] α. — Σ. c. — συρμὸς, α.

c. 1318. l. 2. Σῦρφος, θηρίδιον — ἔμπης. — Σύρφος, ἡ σέρφος. θ — ἐμπὶς. [7]

— l. 11. Σὺς, σύσσημος, [συσσημόν.] — Σ. σύσσημος.

— l. 18. Συσταστῶν, σ. συστῶν, κ. — Σ. σ. συνιστῶν. κ.

c. 1319. l. 1. Σύστηνον, σ. — Σύστενον. σ.

4) Lectio codicis in Albertinam adsumta est. Cf. VV. DD.
5) In impressis: τὸ περὶ Συρίας Φ.
6) Glossa intermedia aliunde huc illata est. Steph. et Theod. Lex. Ms. Οἱ Ἄραβοι. οἱ Σύροι.
7) Interponitur a Musuro: ἡ σέρφος.

l. 1.	Συστομώτερον σ. — ἀπὸ τ.	Σ. σ. — ἐπὶ τ.
	Συστρεμάτων, ϑ.	Συστρεμμάτων. ϑ.
3.	Σύτοι, ω.	Σύτο. ω. [8]
4.	Σύφαρ, γ. — οἱ δὲ τὸ τοῦ ο. — ἐρυτιδώμενον σ.	Σ. γ. — οἱ δὲ τὸ τοῦ ο. — ἐρρυτιδωμένον σ. [9]
8.	Συφιοὶ, ο.	Συφεοί. ο.
9. l. 3.	Σφαγὴ, ὁ κ. — καταχλί τ.	Σ. ὁ κ. — καταχλεῖδα τ.
16.	Σφαδάζει, β. δυϑανατ̃, χ.	Σ. β. δυϑανατοῖ. χ. [10]
13.	Σφαδὰν, σ. καταπληκτικῶς.	Σφαδανόν. σ. καταπληκτικόν.
l. 15.	Σφαιραγεῦντο, ε.	Σφαραγεῦντο. ε.
	Σφαιριδὸν, π.	Σφαιρηδόν. π.
321. l. 13.	Σφαλεῖεν, α. ψευϑείην.	Σ. α. ψευϑεῖεν.
l. 23.	Φαλλὸς, ε. — μολυαίδειν, ε.	Σφαλλὸς. ε. — μολύβδινον, ε. [11]
1322. l. 3.	Σφαραγγὲς, σ.	Σφαραγγεῖ. σ.
l. 15.	Σφεδανῶν, φ. — ἐπεσπερμένων, α.	Σ. φ. — ε. α. [12]
l. 20.	Σφειλλὸν, λ.	Σφειλὸν. λ.
1323. l. 2.	Σφενδόναιαν, σ.	Σφενδόναν. σ.
l. 8.	Σφετερίζει, ε. — χηνώς.	Σφετερίζων. ε. — κεχηνώς.

c. 1323.

8) Correctionem typotheta non obſervavit. Cf. VV. DD.
9) In impreſſis: οἱ δὲ τοῦ ο. omiſſo articulo τό.
10) In δυσϑανατ̃ exitum delevit.
11) In Φαλλὸς primam litteram praefixit.
12) Perperam in Ald. ἐπεσπευμένων. Cf. VV. DD.

c. 1323. l. 16. Σφήισι, τ.	Σφῇσι. τ.
Σφήκεια, ἡ Κ.	Σφηκεία. ἡ Κ. [13])
c. 1324. l. 5. Σφηκισμὸς, ε. — εἰρημένων — βομ-ῶν.	Σ. ε. — εἰρημένος — βομβῶν. [14])
— l. 13. Σφηκὸς λ. — λόφου ὁρᾶν.	Σ. λ. — λόφου οὐράν.
Σφὴ, σαλεῦσαι, κ. σφῆλαι.	Σφῆλαι. σ. κ. σ. [15])
c. 1325. l. 5. Σφήττιοι, δ. — φυλῆς.	Σ. δ. — φ.
[Σφὶ, ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς.]	
Σφίκται, ο.	Σ. ο.
c. 1326 l. 7. Σφραγιδονυχάργους, κομήτας τ. — ὄνυχας λίθους κ.	Σφραγιδονυχαργοκομήτας. τ. — ὄνυχας λευκοὺς κ. [16])
— l. 16. Σφριγᾷ, π. — πλήρεις — καπριᾷ.	Σ. π. — πλήρης — κ. [17])
— l. 19. Σφριγόντα, ἐπαιρομένα, ι.	Σφριγῶντα. ἐπαιρομένον. ι.
c. 1327. l. 6. Σφυρὰ τ. — ἢ ἡ ὑπέρ τισι λ.	Σ. τ. — ἢ ἡ παρά τισι λ.
Σφυράδες, τὰ διαχωρίσματα τ.	Σ. τὰ διαχωρήματα τ.
Σφυλίλατος, σ.	Σφυρήλατος. σ.

c. 1327.

13) Praeferendum est Σφήκεια, probantibus VV. DD.

14) In βομ. ῶν litteram erasit.

15) Ultimum σφῆλαι praecedentis Σφὴ correctio fuit. Cf. VV. DD.

16) Vocem ex Aristophane restituit. Cf. VV. DD.

17) Perperam in Ald. ceterisque edd. κοπριᾷ.

c. 1327. l. 6. Σφυρίματα, τ. — ἱπποτροφικά.	Σφυρήματα. τ. — ἱπποτροφικὰ γεγραφόσι. [18])
— l. 17. Σφὼ, υ. ἢ ὑμᾶς. [Σφῶϊ, τῆς ἑαυτῶν.]	Σ. υ. ἢ υ.
Σφῶε, ε.	Σ. ε.
c. 1328. l. 12. Σχανδὲς, τ.	Σχαδές. τ.
— l. 16. Σχαστήρια, ο. — καὶ ἵμερός τι ε.	Σ. ο. — καὶ μέρος τὶ ε.
— l. 19. Σχεδία, μ. — οὕτως π.	Σ. μ. — οὕτω π.
c. 1331. l. 8. Σχήσας, ε.	Σχήσων. ε.
— l. 15. Σχίζῃς, σχίζαις, σχίδαζε, τὰ ξύλα.	Σ. σχίζαις.
	Σχίδαζε. εἰς τὰ ξ. [19])
— l. 20. Σχίζεσι, σ.	Σχίζαισι. σ.
c. 1332. l. 5. Σχίνον δ. — λευκεῖν τ.	Σ. δ. — λευκαίνειν τ.
— l. 18. Σχοίαντο, π. ἐπίσχοιαν.	Σχοίατο. π. ἐπίσχοιεν.
Σχοίητε, ν. ὑπολάβοιτε.	Σ. ν. ὑπολάβητε.
c. 1333. l. 1. Σχοινίνην φωνὴν, τ.	Σ. φ. τ. [20])
Σχοίνινος, η. ὑδρίας καταθίασιν.	Σ. η. — ὑδρείας καθιᾶσιν.

c. 1333.

18) Adnectitur a Musuro: γεγραφόσι.

19) Male correxit et separavit, nam σχίδαζε depravatum est ex correctione: σχίδε. (ζαι) nec a praecedentibus disjungi debet; scribendum igitur: σχίζαι, τὰ ξύλα.

20) Perperam in impressis: Σχοινίην. φωνὴν τ. Cf. VV. DD.

c. 1333. l. 1. Σχοινιον, τ. — ἔραινον, υ. — Σ. τ. — ἔρραινον. υ.

c. 1334. l. 3. Σχόλια, σεμνολογήματα. — Σ. σ.

[Σχόμεθα, ἐπὶ τοῦ οὐ ἕνεκα μὴ σύμπεδι περισχόμεθα, περιέσχομεν.]

Σχομένη, κ. — Σ. κ.

— l. 9. Σχῦρ, ε. — Σχῦρος. ε.

c. 1335. l. 14. Σῶν, σῶαν, ἡ α. — Σ. σᾶον. ἡ β.

— l. 20. Σώρακον, α. — ξηλο. ανθίλια. — Σ. α. — ξυλοκανθήλια. [1]

c. 1336. l. 18. Σωστεύματα, τ. — Σωστρεύματα. τ.

c. 1337. l. 15. Σωχῖν, τ. — Σωχεῖν. τ.

— l. ult. Σώωντες, κ. — Σώοντες. κ.

T — T

c. 1338. l. 2. Τὰ τ. — προτετάχθαι ἐάσωμεν. — Τ. τ. προτετύχθαι ἐάσομεν.

— l. 4. Τὰ ἀϐάνοντα, τ. — Τὰ ἀνϐάνοντα. τ.

— l. 6. Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείττονα. — Τ. τ.

[Τὰ ἀνταϊον, βαρύ.]

Τὰ ἀπὸ τ. — Τὰ ἀπὸ τ. [2]

— l. 14. Ταβάλα, τ. — σάλπιγγος. — Τ. τ. — σ.

λ'

[Ταβερνία, καπη.]

1) In ξηλο. ανθίλια litteram expunxit.
2) Gloſſa intermedia corrupta eſt ex Ταλαντιαῖον, quod infra ſuo loco occurrit.

1338. l. 14. [Ταβέρναν, πανδοχείων.]
Ταγαῖος, ὁ ε. Τ. ὁ ε. [3])
1339. l. 5. Ταγηνία, π. τιγανῶν — στέας — σάμη, τ. Τ. π. τηγάνων — στέαρ — σησάμη, τ.
— l. 21. Ταυθίον, μ. τιτθίον. Τ. μ. τ.
[Ταῖδε χθόνα, τῶν ταῖς.]
Ταῖη, δ. Ταίης. δ.
1340. l. 6. Τακερὸν, τικτὸν, ο. Τ. τηκτόν. ο.
l. 10. Τακτονίτου, τ. — τὸ ἔνθα κ. Τ. τ. — τὸ ἐνταῦθα κ.
1341. l. 4. Ταλαντιόν, β. Ταλαντιαῖον. β.
l. 8. Τάλαντον, σ. — τετρακόσια, ἢ χίλια ε. Τ. σ. — τετρακοσίων, ἢ χιλίων ε.
l. 19. Τάλαροι, κ. — Φέρων μελίην δὲ ἄκαρπον. Τ. κ. — Φέρων μελιηδέα καρπόν.
342. l. 1. Ταλασεία, ὑπομείνει. Τ. ὑπομείνη.
l. 10. Ταλαβρινὸν, υ. Ταλαύρινον. υ. [4])
l. 22. Ταλλὶς, ἡ μ. Τάλις. ἡ μ.
343. l. 1. Ταλύβιος, ι. Ταλθύβιος. ι.
Ταλῶς, ὁ η. Τάλως. ὁ η.
l. 12. Ταμεταίξαι, μ. Ταμεταίξαι. μ.
17. Ταμιείας, Φ. Ταμίας. Φ.

Ex gloſſis deletis prior ita ſcribenda videtur: Ταβέρνα. καπήλιν.
In Ald. Ταλαύβριον culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 1344. l. 6. Ταμειοῦχος, ο. — Ταμιοῦχος. ο.

— l. 12. Τάμνοντες, δ. περιελαύνων. — Τ. δ. — περιήλαυνον.

Τάμοις, τ. ποιήσεις. — Τ. τ. ποιήσαις.

— l. 16. Τάμωμεν, ποιήσωμεν. — Τ. π.

[Ταῖν, σὺ Ἀττικῶς, ἢ ταύτην, ἢ τοῦτον.]

Ταναάγρα, α. — Τ. α. [5])

c. 1345. l. 2. Ταναγραίων φ. ττ' — παχυ, ὃς ε. — Τ. φ. — παχύτητα, ὃς ε. [6])

— l. 7. Ταναηκέως, μ. — Ταναηκέος. μ.

— l. 9. Ταναηκότες, χαλκῶ τ. — Ταναηκεῖ χαλκῷ. τ.

— l. 14. Ταναα., ι. — Ταναόν. ι. [7])

Τάναας, π. — Τανααὰς. π.

— l. 20. Τανέη, α. — Ταναῇ. α.

Τανεηκῆ, ε. ἔχοντι τ. — Ταναηκῆ. ε. ἔχοντα τ.

Τανηλέος, π. — Τανηλεγέος. π.

Τανταλύζει, τ. — Ταν.θαλύζει. τ.

c. 1346. l. 3. Τανόδρυστος, ὁ τ. πσκευάτιος. — Τ. ὁ τ. παρασκευαστικός.

— l. 6. Τανύγλωσσοι, μ. ἔχουσι τ. — Τ. μ. — ἔχοντες τ. [8])

5) Intermedium Τᾶν in Τάν mutaverat.

6) Compendium male intellexit; reponendum: παχύτητον. Cf. VV. DD.

7) In Ταναα., exitum delevit.

8) Male correxit, nam ἔχουσι corruptum est ex ἔχουση. Cf. VV. DD.

16. l. 13. Τανύοντο, ἐξετείνοντο, ἔτρεχον.	T. ε. ε.
Τάνυτοδε, μωνύχιπποι ἐπὶ τῶν οὐρῶν ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν ..... οντο διὰ Φλογὸς Ἡφαίστοιο.	Τανύποδε. μωνύχιπποι. Τανύοντο ἐπὶ τῶν οὐρῶν. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν. Τανύοντο διὰ Φλογὸς Ἡφαίστοιο. [9])

[9]) En locum, in quo criticus ingenium exerceat, nam primum a librario perturbatus est et vitiose descriptus, deinde etiam a Musuro misere dilaniatus, nec tamen horum culpa adeo depravatus, ut omnis sanandi spes amissa sit; tentemus igitur, quid ars efficere valeat. Ad solum codicis textum me converto, nam Musurus hic infra omnem criticam est. Τανύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον est caput articuli, a quo Τάνυτοδε cum sequentibus male divulsum est. Omnia (a Τάνυτοδε usque ad finem) consistunt ex duobus exemplis ab Homero petitis, quorum prius ad ἔτρεχον pertinet, alterum ad ἐξετείνοντο. Prius ergo sumtum est ex Il. Π. 375. ubi ita legitur: — τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. unde depravatum est Τάνυτοδε, μωνύχιπποι. Posterius ad duo loca referri potest, ad Il. I. 464. et Ψ. 33. utrobique enim de suibus agitur, qui per ignem protensi assantur; textus Homericus hic est: — πολλοὶ δὲ σύες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ, εὐόμενοι τανύοντο διὰ Φλογὸς Ἡφαίστοιο. Facile jam videmus, quod ἐπὶ τῶν οὐρῶν corruptum sit ex ἐπὶ τῶν σύων, nec rarum est ου ex συ in libris scriptis. In ..... οντο scripturam confodit; legebatur: εὖ μεταλλοίοντο. corruptum ex Homerico εὐόμενοι τανύοντο. Interposita ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν male ex Homeri interprete intrusa sunt, nam locum, quem interpretantur, sequi debent, nec praecedere; ad Homericum θαλέθοντες ἀλοιφῇ spectat διὰ τὴν λιπαρίαν, et ἐξετείνοντο ad τανύοντο. Articulus ergo in integrum restitutus ita exaretur: Τανύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον. — Τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. ἐπὶ τῶν σίων· Εὐόμενοι τανύοντο διὰ Φλογὸς Ἡφαίστοιο. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν.

c. 1346. l. 25. Τανυσάμενος, ε.	Τανυσσάμενος. ε.
c. 1347. l. 10. Τάπ.δες, τάπητες, τὰ ὅπλα τ.	Τάπιδες. τάπητες.
	Τὰ ὅπλα τ. [10])
— l. ult. Τάρανδος, ζῶον ἐλάφου, ὦ π.	Τ. ζῶον ἐλάφῳ π.
c. 1348. l. 3. Ταραντῖναι, α. — ἐδώδημοι γ.	Τ. α. — ἐδώδιμοι γ.
— l. 9. Ταράξιππος, ο. — Πέλοψ ι.	Τ. ο. — ὁ Πέλοψ ι.
c. 1357. l. 5. Τεθνία, γ.	Τενθεία. γ. [11])
— l. 8. Τεθομένον, ο.	Τεθοωμένον. ο.
Τεθράνευμαι, σ. ἀπὸ τῶν θραυῶν.	Τ. σ. ἀπὸ τοῦ θραύω.
— l. 18. Τεθυλλιαμένον, τ.	Τεθυλλιαμμένον. τ.
c. 1350. l. 1. Τάῤῥοθος, β. ἀῤῥωγός.	Τ. β. ἀρωγός.
c. 1351. l. 1. Ταρτησίασι, γάλαις.	Ταρτησίαις. γαλαῖς.
Ταρτησὸς, π. — στήλας, συνηχῆ — τραχέα.	Τ. π. — στήλας. Ταρφέα. συνεχῆ — τραχέα.

c. 1351.

10) Bene separavit; τὰ ὅπλα τ. rel. ex margine injecta sunt. Cf. VV. DD. Nec tamen haec cum Is. Vossio ejicienda vellem, nihil enim in antiquis scriptis ex bonis criticae regulis tollendum est; quae vero in Hesychio aperte spuria sunt et supposita, aut uncis includenda sunt, aut ad ordinem suis locis reponenda; sic τὰ ὅπλα τ. rel. in margine adscripta erant, ut post Τάξω insererentur, quo et salvo ordine revocari debent.

11) Eadem in codice, quae in Ald. ceterisque editionibus, transpositio; ordinem Alberti restituit. Cf. VV. DD.

; 1. l. 1. [Τάρφεας,] ταρ-Φέσι, π.	Ταρφέσι. π. [12])
6. Τάρφη, π. — ποδὸς — Βλαστ..	Τ. π. — σποδὸς — βλα-στός. [13])
. 19. Ταρχίσαι, ϑ.	Ταρχῆσαι. ϑ.
. ult. Τὰς οὐ τλαγὰς, τὰς οὐχ ὑπομονητικάς.	Τᾶς οὐ τλατᾶς. τῆς οὐχ ὑπομονητῆς. [14])
352. l. 1. Τὰς οὐ Φερτέ-ρας, τὰς οὐ Φορη-τάς.	Τᾶς οὐ Φερτᾶς. τῆς οὐ Φορητῆς.
l. 3. Τὰ στέγη, τὰς στέ-γας, [τὰς κέλλας.]	Τ. τὰς στέγας.
- l. 6. Τά τ' ἐόντα, ταυύ-οντα.	Τ. τὰ νῦν ὄντα.
— l. 11. Ταΰγε, ταῖς π.	Ταϋγέταις. π.
— l. 18. Ταυρίηδα, κ.	Ταυρείῃ δᾶ. κ.
. 1353. l. 1. Ταυροπῶλαι, ἡ A.	Ταυροπόλαι. ἡ A.
Ταῦρος, τ. — παιδα-ρέστην, κ.	Τ. τ. — παιδεραστήν. κ.
— l. 9. Ταύρω, ἡ ε.	Ταυρώ. ἡ ε.
c. 1354. l. 6. Ταφεῖς, ϑεω-ρεῖς, ϑ.	Τ. ϑεωροί. ϑ.
— l. 10. Τάφιοι, οἱ Τηλε-βόλαι λ.	Τ. οἱ Τηλεβόαι λ.
Τάφος, τ. — κατοι-χουμένων τ.	Τ. τ. — κατοιχομένων τ.

12) Locum bene digeſſit. In archetypo forte vox articuli ante συνεχῆ elapſa erat, quam aliquis in margine adſcripſit; ſcriba deinde vocem in alienum locum intulit et corrupit.

13) In βλαστ.. exitum delevit.

14) Hic et in ſequenti gloſſa ſcriptura codicis retinenda eſt, ſolo τλαγὰς in τλατὰς mutato; nec de genitivo Dorico cogitandum eſt.

c. 1354. l. 17. Ταφρεῦσαι, διορύξαι, τάφρων, ε. θαμβηθείς. — Τ. διορύξαι. Ταφών. ε. θ. [15])

c. 1355. l. 9. Ταχυπώλων, τ. ἵππους. — Τ. τ. ἵππους ἐχόντων. [16])

— l. 13. Τάως, τ. — ὄρνεον. — Τ. τ. — ὄρνεον, ταᾶς. [17])

— l. 18. Τέγγεις, πληρεῖς, κ. — Τ. πληροῖς. κ.

— l. 22. Τέγε, κ. — Τέγεα. κ.

c. 1356. l. 8. Τέειν, σ. — Τεῖν. σ.

— l. 15. Τέθειγεν, η. — Τέθιγεν. ή.

Τεθελῶται, θ. — Τεθαλῶται. θ.

— l. 17. Τεθηγμένον, η. — Τεθιγμένον. η. [18])

— l. 23. Τεθηπὸς, πεφοβεῖηνον, σεσειρός. — Τ. πεφοβημένον. σεσηρὸς

c. 1357. l. 3. Τέθμια, νομιμα. [ζτ' ὄπιθεν εἰς κ' τὴν πρώτην κ̄ στι τεθμός.] — Τ. νόμιμα.

Τεθυωμένον, η. — Τ. η. [19])

c. 1358. l. 8. Τείδαι, ε. — Τῆδε. ε.

— l. 14. Τείρεο, κ. — Τείρετο. κ.

c. 1359. l. 7. Τειχοφύλαξ, η. — Μυρίνη. — Τ. η. — Μυρρίνη.

c. 1360.

15) Bene correxit et divisit. In Ald. θαμβληθεὶς culpa typoth.

16) Adjungitur a Musuro: ἐχόντων.

17) In fine ταῶς a Musuro; perperam in Ald. ταῶς, omissa adspiratione. Cf. VV. DD.

18) Lectio codicis in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

19) Verba: ζητητέον εἰς τὴν πρώτην κατὰ στίχην Τεθμός. in textum ex margine archetypi illata sunt, ubi translationem vocum Τεθμὸς ad Τεθυωμένον aliquis notaverat.

). l. 1. Τέκτων, π. — Φαλαγγείου. | Τ. π. — Φαλαγγίου.
. Τέλαθι, υ. | Τέτλαθι. υ.
2. Τελδαίνειν, κ. ἀξίου. | Τ. κ. ἀξιοῦν.
4. Τελέθειεν, ὑπάρχειεν, θάλοιεν. | Τελέθοιεν. ὑπάρχοιεν. θάλλοιεν.
'έλεια, κ. — ἡ .ρα. | Τ. κ. — ἡ ἱερά. [20])
1. Τέλειος η. — τελοῦσα τ. | Τ. η. — τελειοῦσα τ.
4. Τελειότατον, πετεηνὸν, ἐπὶτελεστίκωτάτων. | Τελειότατον πετεηνόν. — ἐπιτελεστικώτατον. [1])
1. l. 7. Τελεσιγέρων, παιᾶνα τῶν ἐπιτελεστικῶν τ. | Τ. παιᾶνα τὸν ἐπιτελεστικόν. τ.
13. Τελεθίαι, θ. — Λύνδῳ. | Τ. θ. — Λίνδῳ.
3. l. 11. Τελμῖν .., ὁ ε. | Τελμίς. ὁ ε. [2])
lt. Τέλος, τ. — τοῖς ἀλώναις. | Τ. τ. — τοῖς τελώναις.
3. l. 2. Τέλσας, σ. — πέρατα.. | Τ. σ. — πέρατα. [3])
. Τελχιτένοντες, σκληροτρ. χηλοῦντες. | Τ. σκληροτραχήλουντες. [4])
5. Τέμενος, π. — ἡ ἱερὸς κ. | Τ. π. — ἡ ἱερὸν κ.
Τεμένωρον, τ. Φύλακα. | Τ. τ. Φ.

In ἡ .ρα litteram expunxit; legebatur: ἡ Ἥρα.
Cf. VV. DD. qui gloſſam Homericam reſtituerunt.
n Τελμῖν .. exitum delevit.
tidem in πέρα..
n σκληροτρ. χηλοῦντες litteram eraſit.

c. 1363. l. 15. [Τέμμαι, τείνει.]
Τέμματα, σ. Τ. σ.

c. 1364. l. 2. Τέμπει, τὰ σύνδεδρα — ὀρῶν. [Τέμπλα, τέμπλῳ ἐπίσημα.]
Τέμπη. τὰ σύνδενδρα — ο. [5])

Τεμπούροι, αι. Τ. αι.

— l. 7. Τεναγώδεσι, τόποι, ε. — ὕδωρ. Τέναγος, ν.
Τ. τόποις, ε. — ὕδωρ. Τέναγος. ν. [6])

— l. 14. Τενέδιον β. — Τένεδος πέλεκυς — πρᾶγμα τενέδιον π.
Τ. β. — Τενέδιος πέλεκυς — πρᾶγμα Τενεδίῳ π.

c. 1365. l. 2. Τενθρηδών, ζ. — κεντωφόρων π.
Τ. ζ. — κεντροφόρων π.

— l. 9. Τέννος, σ. ἐλαιεινὸς ε.
Τ. σ. ἐλαΐνος, ε. [7])

— l. 13. Τενοτωσεῖς, νοτοκοπεῖς, α.
Τενοντωσεῖς. νωτοκοπεῖς. α.

— l. 15. Τεότινος, τέο — ὀχεύων.
Τέο. τίνος.

Τέο — ἀχεύων. [8])

Τεοῖο, σοῦ, Τεὸν, σ.
Τ. σοῦ.
Τεόν. σ. [9])

c. 1366.

5) Scripturam codicis exhibet Cyr. Lex. Ms. Τέμπεα. μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν στενά· καθ' ὅλου δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενοτάταις διεκβολαί. Suspicaretur aliquis primam scripturam Τέμπεα fuisse.

6) Bene divisit; Τέναγος, ν. ex margine adhaesit. Cf. VV. DD.

7) Menda codicis nata est ex correctione ἐλαεινὸς ε.

8) Exemplum ab articulo male separavit. Cf. VV. DD.

9) Perperam divisit; Τεὸν et sequens Τεοῖ una serie cum praecedenti Τεοῖο scribenda sunt, suadente ordine.

c. 1366. l. 4.	Τεράστεια, ϑ.	Τεράστια. ϑ.
	Τεράστειοι ϑ.	Τεράστιοι ϑ.
— l. 15.	Τέρ.ν, α.	Τέρεν. α. [10]
— l. 19.	Τερενέη, ἀπαλὰ, τ.	Τέρενα α. τ.
c. 1368. l. 3.	Τέρνακα, τ. — καυλός.	Τ. τ. — καυλόν.
c. 1369. l. 5.	Τέρψομαι, τ.	Τέρψωμαι. τ.
	Τεσσίχου, τ.	Τοσσίχον. τ. [11]
	Τεστήληϊτε, τύμβῳ σ.	Τεστηλῆϊτε τύμβῳ. σ. [12]
— l. 13.	Τετάνυτο, ε.	Τετάνυστο. ε.
c. 1370. l. 6.	Τετάρτῳ, μετ' τ.	Τ. μέτρῳ τ. [13]
— l. 9.	Τέταχας, ε. — ἐτύπασας.	Τ. ε. — ἐτύπωσας. [14]
	Τετέων κεφαλὴν, τ.	Τὴν κεφαλήν. τ.
	Τετέλεσθαι, γ.	Τετέλεσται. γ.
	Τερέβινθος, π Ἰω̃β.	Τ. π. [15]

c. 1371.

10) In Τέρ.ν duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Τέρειν.

11) In Ald. Τεσσίχον a typ. Retinendum eſt Τεσσίχου, aliunde exſcriptum.

12) Τεστήληϊτε pueriliter hic injectum eſt ex Il. Π. 457. ubi haec de Sarpedone morituro: Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κυσίγνητοί τε ἕταροί τε τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Sequens τύμβῳ ſupplementum eſt, forte ex margine, aut ab ipſo Lexicographo claritatis cauſa adjectum; ſcribo igitur: Τε στήλῃ τε (τύμβῳ). στήλῃ ἐν τῷ τάφῳ. Interpretatio poeticam hendiadyn explicat. Cf. VV. DD. qui de hoc loco fuſe diſſeruerunt.

13) Deſcribi poteſt: μέτρον τ. Scriptura Τετάρτῳ ob ordinem mihi ſuſpecta eſt.

14) In Ald. ἐτύφωσας culpa typ. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, praecedens ἐτύπωσας mendoſi ἐτύφωσας vel ἐτύπασας correctionem eſſe.

15) Muſurus compendiorum explicationem neglexit; a typotheta habemus πόλις Ἰώβ, omiſſo nominis compendio

c. 1371. l. 2. Τέτευγκται, κ.	Τέτευκται. κ.
— l. 4. Τετευχῆθαι, καθωπεῖθαι.	Τ. καθωπλίθαι. [16])
Τετηότι, λ.	Τετιηότι. λ.
Τέτηφεν, ε.	Τετύφωται. ε.
— l. 8. Τετηκότες, ο.	Τετιηκότες. ο.
Τετηότι, λ.	Τετιηότι λ.
— l. 15. Γέτμης, εὕρεις, καταλάβεις.	Τ. εὕρης, καταλάβης.
— l. 17. Τετορείη, τρώσει.	Τετόρη. τρώσῃ. [17])
— l. 19. Τετραβαρήων, πλίνθων κ.	Τ. πλίνθων κ. [18])
— l. ult. Τετράγυον, τ. — τὸ ὀργυιαῖον μ.	Τ. τ. — τὸ ὀργυαῖον μ.
c. 1372. l. 2. Τετράδι μ. — γενέθαι κ.	Τ. μ. — γενέθαι Ἡρακλέα, κ. [19])
— l. 9. Τετράδυσιν, ἀηδόνας.	Τ. ἀηδόνα. [20])
— l. 11. Τετραελίκωπες, τ. — ἔχουσι ν.	Τ. τ. — ἔχουσαι ν.
— l. 14. Τετραέτηρον, τ. — τετραένον.	Τ. τ. — τετραέννον. [1])

dio. Scribendum: πόλις Ἰακώβ. quomodo vero Τερέβινθος dici potuerit πόλις Ἰακώβ, VV. DD. explicant. Ordo docet, quod gloſſa inſititia ſit.

16) Perperam in Ald. Τετυχῆθαι. Cf. VV. DD.

17) Bene correxit; menda nata eſt ex correctione: Τετόρει.

18) In Ald. ceterisque edd. Τετραβαρῆ, π. errore typothetae, qui compendium litterarum ων pro accentu circumflexo habuit. Cf. VV. DD.

19) Lacunam optime explevit. Cf. VV. DD.

20) Correxerat: ἀηδόσιν.

1) Bentleji conjectura ex codice firmatur. Cf. VV. DD.

c. 1372. l. 14. Τετραθέλυμνον, τ. — πτυχῶν [ὅ ἐστι] τ. — ἔχων — συνεστός.	Τ. τ' — πτυχῶν τ. — ἔχον — συνεστώς.[2]
— l. 21. Τετρακτὴς, Π.	Τετρακτύς. Π.
c. 1373. l. 2. Τετράκωμος, μ. — τεσσάρειν. κ	Τ. μ. — τ. κ.[3]
c. 1373. l. 3. Τετραμένη, τ. Τετραμέναι, ἀπεστραμέναι, π.	Τετρεμένει. τ. Τετραμμέναι. ἀπεστραμμέναι, π.
— l. 12. Τετραέρχαι, ο.	Τ. ο.[4]
c. 1374. l. 2. Τέτρηγεν, ἐτρύγησεν. Τετρῆναι, τρίσαι.	Τέτρηνεν. ἐτρύπησεν. Τ. τρῆσαι.
— l. 7. Τετρίζει, ε. Τέτριγε, τρίζει, [τέτριγεν.]	Τετρίγει. ε. Τ. τρίζει.
— l. 15. Τέτροφε, π. — ἐμετεώρισται.	Τ. π. — μετεώρισται.
— l. 19. Τετρυομένος, τετρυχομένος, δ.	Τετρυωμένος. τετρυχωμένος. δ.
— l. 22. Τετρυφάλια, π. Τετρυχομένος, κ.	Τετρυφάλεια. π. Τετρυχωμένος. κ.
c. 1375. l. 11. Τεττιγοφόρας, Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰ-	Τεττιγοφόροι. Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχῶν ἠρμένων

2) In ἔχων compendium $\overset{\chi}{\breve{\epsilon}}$ male descriptum fuit; legendum, ut VV. DD. jam viderunt: ἔχον — συνεστός subintellecto ex Homero τὸ σάκος. Musuri mentem non perspicio; ἔχων in ἔχον mutat, et mox συνεστὸς in συνεστώς. In Ald. ἔχων — συνεστώς a typ. Cf. VV. DD.

3) Bene in impressis: τέσσαρες κ.

4) In Ald. Τετράρχαι culpa typ.

ρομένων χρυσοὺς τέταρας.

μένων χρυσοῦς τέτταρας. 5)

c. 1375. l. 22. Τετυρευμένον, σ. — σάλακτος.

Τ. σ. — γάλακτος.

Τετύσκετο, κ.

Τιτύσκετο. κ.

Τετύσκων, ε.

Τιτύσκων. ε.

c. 1376. l. 2. Τετώμενοι, υ.

Τητώμενοι. υ.

Τευάζοντες, π.

Τευτάζοντες. π.

— l. 8. Τεύκρον, π.

Τεῦκρον, ἢ τευκτῆρα. π. 6)

— l. 10. Τευκτοῖς, κατασκευαθεῖσιν.

Τ. κατασκευαστοῖς.

— l. 21. Τευξομένη, ποιήσασα.

Τ. ποιήσουσα.

— l. 23. Τευτάξει, σ.

Τευτάζει. σ.

Τευτέξεται, τ.

Τετεύξεται. τ.

— l. ult. Τευτασμὸς, σ.

Τευτασμόν. σ.

c. 1377. l. 12. Τεῦχρος, α.

Τεῦκρος. α.

— l. 14. Τεύχωνται, σάττωνται, ο.

Τεύχονται. σάττονται. ο.

— l. 16. Τεφρὸν, σποδιὸν, φ.

Τ. σποδὸν, φ.

Τεφρα, σ. κονία, τέφρη κ.

Τ. σ. κονία.

Τέφρη κ. 7)

c. 1378. l. 4. Τέω, τ. — δυϊκῶς.

Τ. τ. — δυϊκῶς, τεώ. 8)

c. 1378.

5) Spreta et rejecta Muſuri critica ſcribamus: Τεττιγοφόρας. Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰρομένων χρυσοῦς τέττιγας. Quid ſimplicius aut facilius? Τεττιγοφόρας aliunde ſic deſcriptum eſt, et ſubintelligitur τὰς τριχὰς. In Ald. ἠρημένων, quod VV. DD. bona fide conſervarunt. Muſurus Heſychium ex Suida interpolavit. Cf. VV. DD.

6) Additur a Muſuro: ἢ τευκτῆρα.

7) Conjuncta diviſit. Totus articulus additamentum videtur ad ſuperius Τέφρα.

8) In fine τεώ a Muſuro adjungitur; confunduntur, ut ſaepius, diverſi accentus.

c. 1378. l. ult. Τηγανίτης, α. — ὀπτόμενος.
Τ. α. — ὀπτώμενος.

c. 1379. l. 2. Τηθαλλαδούσῃ, τηθαμμωδούσῃ, ὁ γ. — ὑποτιθῇ γ.
Τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμμωδοῦς. ὁ γ. — ὑποτίτθη γ. [9])

— l. 6. Τήθεα, τὰ α.
Τήθεα διφῶν. τὰ α. [10])

— l. 13. Τῆι ῥίνω ἴσχετο, ε. — βύρσω ε.
Τῇ ῥινῷ ἴσχετο, ε. — βύρσῃ ε. [11])

c. 1380 l. 5. Τηλεδάνοι, ο. — τηδέδαπος ο.
Τ. ο. — τηλέδαπος ο.

— l. 8. Τηλεβόαι, οἱ Πάφιοι.
Τ. οἱ Τάφιοι.

— l. 15. Τηλεμάχω, κ. — Τηλεμάχῳ ἔσταω ὁ λ.
Τ. κ. — Τηλέμαχον ἔστω ὁ λ.

Τηλέπυλον, μ. — στύλου πύλαι.
Τ. μ. — στύλους πυλῶν.

c. 1382. l. 8. Τηνεβλατὰ, ε.
Τήνεβλα. τὰ ε.

Τὴν ἐπιδεξιὰν, π. — ἐπιδεξιᾶ τ.
Τ. π. — ἐπὶ δεξιὰ τ.

— l. 14. Τὴν εὐπερίστατον, τὴν εὔκολον.
Τ. τ.

[Τηνήδε, ἐποίησε δέ σοι.]

Τὴν ἠϊόνα, τ.
Τ. τ.

c. 1383.

9) Scribendum videtur: Τηθαλλαδοὺς, ἢ τηθαμμωδοὺς, ἢ ὁ γ. In Ald. Τηθαλλαδοῦς culpa typ. Cf. VV. DD.

10) Muſurus διφῶν ex Poeta adjunxit. Cf. VV. DD.

11) Gloſſa divulſa eſt ex Il. H. 248. ubi haec de Hectore, qui Ajacem adoritur:

Ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρὴς,
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. —

Scribendum itaque, jubente ordine: Τῆι ῥινῷ σχέτο. Prima littera in ἴσχετοeſt jota dativi, quod a praecedenti ῥινω perperam disjunctum eſt. Cf. VV. DD.

c. 1383. l. 2. Τηπτέδεσε χ. Τίπτε δέ σε χ.
— l. 11. Τῆς δὲ φ. — φύσεως. Τ. — φ.
[Τῆς κουστωδίας, τοῦ συστήματος.]
Τῆς ὑπερώας, τ. Τ. τ.
— l. 15. Τῆτες, ε. — πυρούς καὶ μ. Τ. ε. — πυρούς τοὺς μ.
— l. 18. Τητωμένη, στερρεμένη. Τ. στερομένη.
— l. 21. Τητωμένου, στερρομένου. Τ. στερομένου.
c. 1384. l. 3. Τηϋσίην, μ. συδευσίαν — ἀρχίαν, α. Τ. μ. σὺ δὲ τηϋσίαν — ἀργίαν, α. [12])
— l. 7. Τηάλλακτον, Σέλευκος παρὰ Ἐπαινέτῳ ἐν βάμματι. Τ. Σ. παρὰ Ἐπαινέτῳ. ἔμβαμμά τι. [13])
— l. 9. Τιάρα, ἡ λ. — ταύτην δὲ — ὑποκεκλημένοι H. Τ. ἡ λ. — ταύτῃ δὲ — ὑποκεκλιμένῃ. H.
Τιάρις, λ. — περιθέμενα κεφαλῆς, κ. Τ. λ. — περιθέμενος κεφαλῇ, κ.
c. 1385. l. 3. Τίγγα, Δ. — κιννάβαρι λ. Τ. Δ. — κιννάβαρι λ.

c. 1385.

12) Pro *συδευσίαν* ex Od. O. 13. reponendum est *σὺ δὲ τηϋσίην*, ut exemplum cum articulo congruat. In *ἀρχίαν* prima scriptura fuit *ἀρχαίαν*, ut apud Homeri interpretem loco citato. Cf. VV. DD.

13) Scribendum suspicor: *παρὰ Ἐπαινέτῳ ἐν Βάμματι*. Adjectum *ἐν Βάμματι* lemma operis est, hucusque, ni fallor, incognitum; Epaeneti Ὀψαρτυτικὸν ex Deipnosophista notum est. Vox ipsa interpretatione caret, nisi forte in Σέλευκος lateat. Cf. VV. DD.

c. 1385. l. 3. Τιγόνιον, εἶδος τὶ Α. Τιγόνιον, ἢ τεττιγόνιον. εἶδος τὶ τεττίγων Α. [14])

— l. 6. Τίγρης, π. — Φορα, π. Τ. π. — Φ. π. [15])

c. 1386. l. 9. Τιθεβώσσειν, β. Τιθαιβώσσειν. β.

Τιθεβόσσουσιν, ε. Τιθαιβώσσουσιν. ε.

Τιθεβώσσουσα, τ. Τιθαιβώσσουσα. τ. [16])

c. 1387. l. 2. Τιθεῖον, μ. Τιτθίον. μ.

Τιθεῖθα, π. Τίθηθα. π.

— l. 8. Τιθήνας, τ. τιτ. ἀς. Τ. τ. τίτθας. [17])

— l. 12. Τιθήνη, τ. Τιθηνός. μ.

— l. 17. Τιθηνοκόμον γ. — μελανὶς καὶ κομήτις. Τ. γ. — μέλανες καὶ κομῆται.

— l. 22. Τιθίασται, τ. Τεθιᾶσθαι. τ.

c. 1388. l. 9. Τίλλει, ἀναπᾶ, μ. Τ. ἀναστπᾷ. μ.

c. 1389. l. 4. Τιμάναξ, ὁ π. Τιμάναξ. ὁ π.

— l. 7. Τιμὴ, δ. — ἀντέκτησις ἡ κ. Τ. δ. — ἀντέκτισις ἡ κ.

Τί μέλλει, τί βραδύνεις. Τ. τί βραδύνει.

— l. 13. Τιμηρύειν, τιμωπωλῶν. Τ. τιμηοπωλεῖν.

c. 1390. l. 10. Τιννεῖν, α. Τίγειν. α.

c. 1390.

14) Interſeruntur a Muſuro: ἢ τεττιγόνιον — τεττίγων. Cf. VV. DD.

15) Sic Φορα in codice, unde typotheta: Φοράδες. Cf. VV. DD.

16) In Ald. Τιθαιβώσσουσι a typ.

17) In τιτ. ἀς litteram expunxit.

c. 1390. l. 10. Τινυβείομαι, τί δὴ μέλω βίου, ὅ ε. — Τί νυ βείομαι. τί δὴ μέλλω βιοῦν, ὅ ε. [18])

— l. 19. Τίον, μ. — ἐτίμουν. — Τ. μ. — ἐτίμων.

[Τίον ἑτέρων, τὰ ἀπρεπῆ.]

Τί ἐνήσω, τ. — Τ. τ.

— l. 23. Τίπτε δέ σε χρεὼν, τ. — Τίπτε δέ σε χρεώ. τ. [19])

c. 1391. l. 5. Τίριος, θέρου, Κρῆταϛ. — Τ. θέρους. Κρῆτες.

— l. 8. Τιρύνθιον πλίνθεμα, α. — Τιρύνθιον πλίνθευμα. α.

— l. 15. Τίς δ' αὖ τοι, τί δέ σοι. — Τ. τίς δέ σοι.

Τίσοι, π. — Τίσι. π.

c. 1392. l. 3. Τίς κεν, τίς ἄν. — Τ. τ.

[Τίσις, τίποτε.]

Τίσον, τ. — Τ. τ.

Τίσομαι, τιμωρήσομαι. — Τ. τ.

[Τίς γὰρ, τίς δή.]

Τίσουσι, τ. — Τ. τ.

— l. 10. Τιταινόμενος, τ. — τινόμενος. — Τ. τ. — τεινόμενος.

Τίται. νον, ε. — Τίταινον. ε. [20])

c. 1393. l. 6. Τιταγὶς, γ. — γῆ, ἡ ἡ α. — Τ. γ. — γῆ, ἡ ἡ α.

c. 1394. l. 1. Τιτένων, τ. — Τιταίνων. τ.

λδ'

— l. 3. Τιτῆναϛ, βασι ἢ ε. — Τ. βασιλίδι ἢ Ε.

c. 1394.

18) Perperam in Ald. Τί νυ βίομαι. Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Τίταινον.

c. 1394. l. 6. Τιτθίον, τιτθὴ, τ. Τ. τιτθή. τ. [1])

— l. 11. Τιτόλμος, ο. Τιτόρμος. ο.

c. 1395. l. 2. Τιτύρας, ο. — τιτυρο. Τ. ο. — τιτυρώδης.

— l. 11. Τίφαι, α. — τιφὴ ε. Τ. α. — τίφεσιν, ε.

— l. 13. Τίφια, ὄρνεα, τὰ ε. Τ. ὄρνεα, τὰ ε. [2])

— l. 15. Τῖφυς, ὁ ε. — νέαλυς, κ. Τ. ὁ ε. — νεᾶλυς. κ.

— l. 18. Τιχίζομαι, σκέπομαι. Τειχίζομαι. σ.

[Τίω, σοῦ ἢ τιμῶ, ἢ τύχω.]

Τλάθι, υ. Τλᾶθι. υ.

c. 1396. l. 16. Τμῆγος ἀρότης. β. Τμῆγος ἀρότου. β.

Τμήδην, τ. — αὐχένες ε. Τ. τ. — αὐχέν' ε.

— l. 22. Τμηθῆναι, τμῆξαι, τ. Τμηθῆναι. κοπῆναι.

Τμῆξαι. τ. [3])

c. 1397. l. 1. Τμήξας, τ. Τμῆξαι. τ.

— l. 4. Τμῶλος, ο. — ποταμὸς, τὸ τῶ α. — ἡμυσὶ οἰνοπεδίον — τοῦτο μὲν οὔποτε Φύλατε καὶ ὄζους Φ. Τ. ο. — ποταμός. Τῶ. τὸ α. — ἥμισυ οἰνοπέδοιο — τοῦτο. τὸ μὲν οὔποτε Φῦλαι καὶ ὄζους Φ. [4])

1) In editis τιτθὴ a Τιτθίον disjungitur; Τιτθίον ex margine intrusum videtur.

2) In impressis: ὄρνεα ε. omisso articulo.

3) Separavit, et voci Τμηθῆναι interpretationem addidit.

4) Bene divisit et emendavit, nisi quod pro Φύλατε scribendum esset Φύλλα, ut VV. DD. notarunt; in Ald. ὄζος culpa typ.

c. 1397. l. 19. Τὸ ἤνυστρον, μ. — μηρυκομένων.
Τ. μ. — μηρυκωμένων.

— l. 21. Τοῖσι, οὗτοι, κ. — παραπληρωματικὶς, [καὶ ἀντὶ τούτοις.]
Τοί. οὗτοι. κ. — παραπληρωματικός.

Τοῖα, τοιαύτας, τοιάσδε.
Τ. τοιαῦτα, τοιάδε.

c. 1398. l. 1. Τοῖν, τ. — Κρῆτες.
Τ. τ. — Κ.

[Τοῖιν, ἐκείνου.]

Τοίνυν, δ.
Τ. δ. [5])

— l. 4. Τοῦς, τοῦτο, ἢ αὐτοῦ.
Τοῖς. τούτου, ἢ α.

[Τοῖοι, τοιοῦτοι, ἀγαθοί.]

Τοῖον, τ. θαυμασμοῦ.
Τ. τ. — θ.

[Τοῖος, τοιοῦτος.]

Τοιοῖς δὲ, τοιούτοις δέ.
Τ. τ.

[Τοίους, τοιούτους.]

Τοὶ ῥά, ο.
Τ. ο.

— l. 18. Τόκαγ, δίκαγ.
Τό κεν. διό κεν.

— l. 26. Τόλαε, τ.
Τόκα. τ.

c. 1399. l. 5. Τοπολυπεύσας, κ.
Τολυπεύσας. κ.

— l. 17. Τὸ μελάνδρυος, τ. — μελάνθρυος εἰς ἡ μέγ' ππ ρη λο — ἄσι δ.
Τ. τ. — μέλαν δρυὸς εἰς δύο μέρη λόγου — ἄσηπτον δ.

— l. 25. Τομία, τ. — σφάζονταγ ο.
Τ. τ. — σφάζοντες ο.

c. 1400. l. 7. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς, γραμμή τις τῇ παιδία τ.
Τ. γραμμή τις ἐν τῇ παιδιᾷ τ.

5) Pro Τοῖιν correxerat Τοῖο.

c. 1400. l. 12.	Τονθορύζει, α. — τονθρίζει, τ.	Τ. α. — τονθορίζει. τ. [6]
— l. 14.	Τόνθων, π. — νοτιβίου κ.	Τ. π. — νωτιαίου κ.
— l. 22.	Τὸν σὸν, τ. — τερτρέμονα, τ.	Τ. τ. — τέρμονα, τ.
— l. ult.	Τοξιούβονος, τ.	Τοξίου βουνός. τ.
c. 1401. l. 11.	Τόξου πήχυ, τ.	Τόξου πῆχυν. τ.
— l. 15.	Τόσσα μέμηλε, τ. Τὸ ὅσον ε. — δύναμιν.	Τόσσα μέμηλε. τ. Τ. — δύναμιν τὴν ἐμήν. [7]
— l. 21.	Τὸ πάροιθεν, τ. — τούτου. τὸ παροῦν εὐτίθεσο, π.	Τ. τ. — τούτου. Τὸ παρὸν εὖ τίθεσο. π. [8]
c. 1402. l. ult.	Τορνώσας, τ. — περιέγραψεν.	Τ. τ. — περιγράψας.
c. 1403. l. 7.	Τορόν. τι, ὀξεῖα.	Τ. ὀξύ.
c. 1404. l. 14.	Τοὔθρον, τὸν ὄρθρον.	Τοὔρθρον. τὸ ἄρθρον.
c. 1405. l. 4.	Τραύγ., A.	Τράγ. A. [9]
— l. 13.	Τραγικῆς, τ.	Τραγική. τ.
c. 1406. l. 6.	Τραγῳδὸς, χ. κωμῳδός.	Τ. χ. κωμῳδός.
	[Τραϊκτεύει,] μηχανᾶται.	
	[Ταικτωρία, μηχανουργία.]	

6) Posteriori loco reponendum: τονθρίζει. teste Oppiano. Cf. VV. DD.
7) In fine τὴν ἐμὴν adjunxit, praecedente ἐπ' ἐμοί.
8) Bene sejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.
9) Litteram in fine delevit; scriptum videtur: Τράγαις, A.

c. 1406. l. 6. Τραλλεῖς, ὁ. Τράλλεις. ο. [10])
— l. 11. Τράμις, τὸ ῥῆμα τ. Τ. τὸ ῥῆγμα τ.
c. 1407. l. 6. Τραπεζῆες, ο. — λῦσις τις τ. Τ. ο. — λῦσις τῆς τ.
Τραπεζίας, π τ. — τρυφομένους. Τ. περὶ τ. — τρεφομένους. [11])
— l. 21. Τραπεζίτην Π. — τὸν Μενέλαον. Τ. Π. — τὴν Μενελάου.
c. 1408. l. 1. Τραπελιζόμενος, σ. Τραπελιζόμενος, ἢ τροπαλιζόμενος. σ. [12])
— l. 5. Τραπέοντο, ε. παρὰ τ. Τ. ε. παρὰ τὸ τ.
— l. 18. Τρατικὸν. ϑ. Τραγικόν. ϑ.
— l. 21. Τραυλὸς, ψ. — βεβλαμένος. Τ. ψ. — βεβλαμμένος.
c. 1409. l. 5. Τράφαλλος, ὁ χ. — τραφαλλίδα. Τ. ὁ χ. τραφαλλίδα, καὶ τροφαλλίδα. [13])
— l. 15. Τραφηρὰ, ξ. Τραφερά. ξ.
— l. 18. Τραχὴς, ἡ ν. Τραχίν. ἡ ν.
c. 1410. l. 5. Τρεῖς ἕκαστον α. — ἔϑος γὰρ ἦν [ἐν τοῖς] τ. — ἀπόπλουν. τρεῖς ϑεοὶ π. Τ. — ἔϑος γὰρ ἦν τ. — ἀπόπλουν. Τρεῖς ϑεοί. π. [14])

c. 1411.

10) Musurus μηχανᾶται confodere oblitus est, ideoque a typotheta cum praeced. articulo junctum fuit. Cf. VV. DD. In sequentibus Ταχτωρία vitiose pro Τραχτωρία, docente ordine.
11) In impressis παρὰ τ. emendantibus VV. DD.
12) Additur a Musuro: ἢ τροπαλιζόμενος. Cf. VV. DD.
13) Itidem a Musuro: καὶ τροφαλλίδα.
14) Bene divisit; male vero ἐν τοῖς delevit, excidit enim ἀναγίσμασι, aut simile quid; legi etiam potuisset: ἐν τοῖς χοαῖς. Cf. VV. DD.

c. 1411. l. 6. Τρησμαστικτὰς κ. ἀντὶ τ. Τ. κ. ἀπὸ τ.

— l. 13. Τρηρσῶναι, δ. Τρητοὶ λ. — ἀλόβατα γ. Τρήρωναι. δ.[15] Τ. λ. — ἀλόβα. τὰ γ.

— l. ult. Τρητὸν ε. — τὸ ἄγριον ε. Τ. ε. — τὸν ἄγριον ε.[16]

c. 1412. l. 6. Τρὴ, κ. Τρία Θ. — Θηραμένου ε. Τρία. κ.[17] Τ. Θ. — Θηραμένους ε.

— l. 10. Τριαινατῆρες, α. — ἀεροτριοῦντος. Τ. α. — ἀεροτριοῦντας.

— l. 18. Τριάκοντα, οὕτω ε. Τριακοντόροι, πλοῖα ὑπολημοπελατούμενα. Τ. οὕτως ε. Τριακόντοροι. π. ὑπὸ τριάκοντα κωπηλατούμενα.[18]

c. 1413. l. 2. Τριὰς, τησιχόρου ε. Τριὰς Στησιχόρου ε.[19]

— l. 5. Τρίβαλλοι, σ. — Θωπευτικοὺς — τρίβοντας, κ. Τ. σ. — Θωπευτικῶς — διατρίβοντας, κ.

c. 1414. l. 9. Τριγλήζειν, κ. Τριγλίζειν. κ.

— l. 11. Τριγκᾶσαι, φ. Τριγκῶσαι, ἢ θριγγῶσαι. φ.[20]

— l. 16. Τρυγὸς, τρηγών. Τ. τρυγών.

15) In archetypo forte: Τρηρῶναι. Exinde: Τρηρσῶναι. Scripturam Τρήσωναι ordo exigit.

16) In Albertina: τὸ ἄγριον ε. emendante If. Voſſio.

17) Prima ſcriptura fuit Τρί.

18) Scriberem: ὑπὸ λή κωπηλατούμενα. duce codice.

19) Voces antea indiſtinctas librarius male ſecrevit; reponendum: Τρία Στησιχόρου ε. probantibus VV. DD.

20) Adjungitur a Muſuro: ἢ θριγγῶσαι.

c. 1415. l. 4. Τριήμερος, θ. — Λακώνων. — Λάκωνες.
— l. ult. Τρίκκος, ο. — ἀπὸ Ἰλείων. — Τ. ο. — ὑπὸ Ἠλείων.
c. 1416. l. 4. Τρικόρυνθος, α. — Τρικέρινθος. α. [1]
— l. 9. Τρικτεῖρα, θ. — Τρίκτειρα, ἢ τριττύα. θ. [2]
— l. 11. Τρίκτυα, τ. Τρικτῆς, μέρ..Φ. — Τρικτύα. τ. Τριττύς. μέρος Φ. [3]
— l. 16. Τρύλλιστος, π. — Τρίλλιστος. π.
c. 1417. l. 3. Τριμηταγωνιστὴς, ὁ τρίτος α. — Τριταγωνιστής. ὁ τ. α. [4]
— l. 5. Τρίμμε, Φοβεῖθαί με. — Τρεῖ με. Φοβεῖταί με.
— l. 13. Τριόπην, τ. — Τριώπην. τ.
— l. ult. Τριόρχος, εἴ ι. — Τρίορχος. εἶδος ι. [5]
c. 1418. l. 5. Τριπλάκαι, π. — τριπτυχῶν, τ. — Τρίπλακα. π. — τρίπτυχον, τ.
— l. 11. Τρίπολιν, τ. — Τρίπολον. τ.
— l. 16. Τρίπους, λ. — ἐχρῶντο δὲ αὐτὸ ε. — Τ. λ. — ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ε.
c. 1419. l. 4. Τρισαλητήριος, α. — Τρισαλιτήριος. α.
Τρισὲξ, ν. — Τρὶς ἓξ. ν.
— l. 12. Τριστάται, οἱ περὶ χ. — Τ. οἱ περὶ χ. [6]

c. 1419.

1) Veſſelingii conjecturam (Τρικόρυθος) ſcriptura codicis probabilem reddit. Cf. VV. DD.
2) Supponitur a Muſuro: ἢ τριττύα.
3) In μέρ.. exitum delevit. Scribendum: Τρικτύς. ex ordine. Cf. VV. DD.
4) Mendoſum Τριμηταγωνιστὴς oritur ex τρι μεταγωνιστής. Ad ordinem legeretur: Τριμιταγωνιστής.
5) In εἴ compendium neglectum fuit.
6) Cyr. Lex. Ms. Τριστάτας. τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, τοὺς ἔχοντας ἀνὰ λογχὰς ἓς τρεῖς κατὰ χεῖρα. (For-

c. 1419. 12. Τραγῳδίαι. τ. Τραγῳδία. τ.
Τραγῳδ. — κωμῳδ. — τ.

— ἐπιγρ.

(Τραγικωτατὸς, ὁ τὴν τραγῳδίαν ἀσκήσας.
Τραγῳδ. τ. — κωμ. τ. — ἐπιγρ. τ.

c. 1420. 18. Τραγῳδίαι. τ. Τ. τ. — λεγόμεν. τ.

— ἐπιγρ.

c. 1421. 1. Τραγῳδίαι. τ. Τ. ἐπὶ τοῦ ἀγωνίσεσθαι ἐν τραγῳδίᾳ τ.
Τραγῳδίαι. — ἐπιγρ. — ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ἀγωνίσασθαι τ.

c. 1421. 14. Τραγῳδίαι. τ. Τ. — ἐπιγράμματα τ.

Τράγος. τ. — ἐπιγρ. τ. — ἐπιγράμ. τ.

c. 1422. 1. Τ. Τράγος. τ. Τράγος ἐπ.

c. 1422. 3. Τραγῳδίαι. τ. Τραγῳδ. τ.

c. 1422. 4. Τ. Τραγῳδίαι. Τραγῳδ. τ.

Δεκ. 5 c. 1424.

(Γοητ. οἱ φαρμακοῦντες ἢ ἔρωτας καὶ τοὺς ἐναντίους καὶ μῖσος.) Γοητ. τ. Γοητεύω. τ. Γοητ. τὸ ἐπὶ κακῷ. τ. Γοητεία. τὸ αὐτό. ἐπιγρ. τ. Γοητεύω. τὸ ἐπὶ κακῷ. τ. Γοητ. τὸ ἐπὶ κακῷ. ἐπιγρ. τ. Γοητεύω. τὸ ἐπὶ κακῷ. ἐπιγρ. τ. Γοητεία. τὸ αὐτό

c. 1423. l. 12. Τριψ. μερεῖν, σ.
Τριψημερεῖν. σ. [10])

— l. 19. Τροίζη, π.
Τροιζήν. π.

— l. ult. Τρόνα, α.
Τρόνα, ἢ θρόνα. α. [11])

c. 1424. l. 1. Τρόνοι, σ. — ἀερπεδώνη, α.
Τ. σ. — ἀερπεδόνη. α.

— l. 16. Τρόπηκας, μ. — τρώπηξ, ο.
Τ. μ. — τρόπηξ. ο.

Τροπηκότερον, θ.
Τροπικώτερον. θ.

c. 1425. l. ult. Τροφημ., δ. ἡ μήτηρ.
Τροφίμη. δ. ἢ μήτηρ. [12])

c. 1426. l. 2. Τρόφι, τ. μετὰ πολλῶν τέτροφι κῦμα γέγονε δὲ [ἡ] κατὰ ἐπικοπὴν τ.
Τ. τ. μέγα. πολλόν τε, τρόφι κῦμα. γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τ. [13])

— l. 6. Τρόφιμον, ο. — δακτυλίω.
Τ. ο. — δακτύλιον.

Τροφ.όντα, ε.
Τροφόεντα. ε. [14])

— l. 9. Τροφιοῦται, παχύνεται.
Τ. π.

[Τροφόεντα, εὐτραφῆ καὶ μεγάλα.]

Τροφοὶ, α.
Τ. α.

c. 1427. l. 7. Τροχίας, πορείας α.
Τ. πορείας α.

c. 1427.

10) In Τριψ. μερεῖν litteram delevit.

11) Adjicitur a Muſuro: ἢ θρόνα.

12) In Τροφημ., exitum delevit. Correctionem ἢ μήτηρ typotheta non animadvertit. Cf. VV. DD.

13) VV. DD. ex Il. Λ. 307. Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα ſcribunt; cum Muſuro Πολλόν τε τρόφι κ. praeſerrem. Comma poſt Πολλόν τε errore calami poſitum videtur, nam major diſtinctio poſt μέγα indicat, quod πολλόν τε cum exemplo connectendum voluerit.

14) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Τροφέοντα.

c. 1427. l. 13. Τροχ'..σαι, τ.	Τροχόωσαι. τ. [15])
c. 1428. l. 11. Τρυγητὸς, ὑληστήρ.	Τ. ὑλιστήρ.
c. 1429. l. 14. Τρυσίππιον, τ. — τρισίππιον, τ.	Τ. τ. — τρυσίππιον. τ.
c. 1430. l. 1. Τρυφαλίδες, τ.	Τρυφαλίδες, ἢ τροφαλλίδες. τ. [16])
— l. 18. Τρῶα, ἀρπεδώνη.	Τρώα. ἀρπεδόνη.
— l. 20. Τρωγάλιν δ.	Τρωγάλιον δ.
c. 1432. l. 7. Τυκτὴν κακὸν, τ.	Τυκτὸν κακόν. τ.
— l. 11. Τύλλαι, ε.	Τύλαι. αἱ ε.
c. 1433. l. 2. Τυμβορύχος, λ.	Τυμβωρύχος. λ.
— l. 14. Τύνη, ἐντυπεὶς, π.	Τ. ἐντυπὰς, π.
c. 1435. l. 1. Τυπεῖ, π.	Τυποῖ. π.
— l. 10. Τυρβασία, χ. — αἰθυραμβικῶν.	Τ. χ. — ἡ θυραμβικῶν. [17])
— l. 13. Τύρβησις, ἡλίβατὸν ἀέρα.	Τύρβησιν. Ἠλεῖοι τὸν ἀέρα. [18])
Τυρεῖν, τ.	Τυρήν. τ.
c. 1436. l. 1. Τυροκν.στὴς, σ.	Τυροκνῆστις. σ. [19])
— l. 5. Τυῤῥηνικὸς, σ. — οὔ..ν κ.	Τυῤῥηνικὰ σ. — οὕτως κ. [20])

c. 1437.

15) In Τροχ'..σαι duas litteras erasit.
16) Subjungitur a Musuro: ἢ τροφαλλίδες. Cf. VV. DD.
17) Male correxit, nam prima scriptura fuit διθυραμβικῶν, quod et Alberti in textum adsumsit, emendantibus VV. DD. ΔΙΘ in ΑΙΘ transiit.
18) Temere textum codicis corrupit; retinendum: ἠλίβατον ἀέρα. Post Τύρβησις aliquid forte intercidit.
19) In Τυροκν.στὴς litteram confodit. Cf. VV. DD.
20) In οὔ..ν duas litteras delevit; scriptum videtur: οὔτιν.

c. 1437. l. 11. Τυφλότερος, σπάλαξ, τ. — Τυφλότερος ἀσπάλακος. π.

— l. 19. Τύφω.., ἐνὶ τῶν γιγαάντων. — Τυφωεῖ. ἐνὶ τῶν γ.

[Τύφυμεν, βρέχειν.]

Τυφώευς, ϑ. — Τυφωεύς. ϑ. [1]

c. 1438. l. 2. Τύφωνος, πυρόεδους δ. — Τ. πυρώδους δ.

— l. 15. Τυχὸν, ω. — λάχει, ἢ π. — Τ. ω. — λάχοι. ἢ π.

— l. 19. Τύχων πυλῶν, τ. — Τύχων πυλῶναι. τ.

c. 1439. l. 8. Τῷ κε, οὕτως γ. — Τ. ο.

Τῷ κε λάχον, οὕτως γαὲρ ἂν λάχον. — Τ. οὕτως γαὲρ ἂν ἔλαχον.

— l. 13. Τῶν μὴ σύγγε μύϑων, ε. — Τῶν μὴ σύ γε μῦϑον ε.

Τῶν δὲ πάροιϑεν, π. — Τῶν δὲ πάροιϑε. τῶν π.

Τῶν ἐν τέλει, τῶν ἀρχόντων ἢ τῶν δήμων. — Τ. τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ δήμῳ.

— l. 20. Τωνολβευς, τὸ κακοδαίμων. — Τωνόλβιον. τὸ κακόδαιμον. [2]

c. 1440. l. 2. Τῶν πτήλων, τ. — Τῶν πτίλων. τ.

Τῶν τριῶν ἓν, Θ. — δρώντων. — Τ. Θ. — δ.

[Τῶοι, οἵτινες αὐτοί.]

[Τῶ ὄητοι, τῇ ἀληϑείᾳ.]

c. 1440.

1) In Τύφω.. exitum delevit; emendaverat: Τυφῶνι. quod a typotheta posteriori emendationi adjunctum est, unde in Aldina: Τυφωνεῖ. Τυφῶνι, ε. operarum errore Τυφωνεῖ pro Τυφωεῖ posito. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τῶ κόλβιον errore typothetae, qui spiritum lenem pro circumflexo habuit, vocemque divisit. Cf. VV. DD.

c. 1440. l. 2. Τῶπιν, μ. δε- Τ. μ. δ. [3])
καχοίνικον.
[Τὼ πόδε, τοὺς πόδας, δυϊκῶς.]
Τῶ ξα. δ. Τῷ ξα. δ.
Τῶς, ο. ὁμοίως. Τ. ο. ο.
[Τὼ, τὸ ἐντεῦθεν.]
Τῷ φύσαντι, [ἢ τῷ φύντι,] τ. Τῷ φύσαντι. τ.
Τῶ χορτᾶν, τῶν σίτων ὑποστελλοῦ. Τῶν χόρτων. τ. — ὑποστέλλου. [4])

Υ Υ

— l. 14. Ὑανίζει, οἱ εἰς τ. Ὑανίζει. οἱ εἰς τ.
c. 1441. l. 3. Ὑαλὲν, λ. ὑαλίζων. Υ. λ. ὑαλίζον.
— l. 7. Ὑάλικος κώμη Δ. Ὑάλικος κῶμος. Δ.
— l. 9. Ὑαλο. ἐν, δ. Ὑαλόεν. δ. [5])
Ὑαλὸν, λ. — ἠλίθιος τίμιος. Υ. λ. — ἠλίθιον τίμιον.
— l. 14. Ὑανέοος, ε. Ὑάνεος. ε.
Ὑανεῶς, τ. Ὑανέως. τ.
— l. 17. Ὑαξ, π. Ὑαξ ἢ σίαξ. π. [6])
Ὑαργίδες, α. — ἄργιαι. Υ. α. — Ἀργεῖαι.
Ὑαστιν, υ. Ὑιάσιν. υ.
Ὑββαλεῖ, υ. Ὑββάλει. υ.
— l. ult. Ὑβλήτης, μάντης. Υ. μάντις.

c. 1442.

3) Pro priori Τῶοι ſcripſerat Τῶ οἱ.
4) Retinendum: Τῶ χορτᾶν. aliunde enotatum. Correctionem ὑποστέλλου typotheta non obſervavit. Cf. VV. DD.
5) In Ὑαλο. ἐν litteram eraſit.
6) Additur a Muſuro: ἢ σίαξ.

c. 1442. l. 2. Ὑβλιὸν, τ. — Υ. τ. — ὑβὸς, κ. ἠβὸς, κ.

— l. 18. Ὑγιοῦν, τὸ σαῤῥοῦν, κ. Υ. τὸ σαροῦν. κ.

c. 1443. l. 3. Ὑγρὸν ἔλαιον, [ὁ καταφερὴς] διαὶ τ. Ὑγρὸν ἔλαιον, διὰ τ.

— l. 9. Ὑδαὶν, α. Ὑδαρι., υ. Ὑδαὶν. α. Ὑδαριᾶ. υ. [7])

— l. 19. Ὑδεῖν, υ. [αἰδεῖν,] ἄδειν, λ. Υ. υ. ἄδειν. λ. [8])

— l. 24. Ὑδνόφυλλο., ἡ ε. Ὑδνόφυλλον. ἡ ε. [9])

c. 1444. l. 5. Ὑδραίν., εἰς θ. Ὑδραίνα. εἰς θ. [10])

— l. 7. Ὑδρανὸς, ὁ ἀγνωστὴς τ. Υ. ὁ ἀγνιστὴς τ.

— l. 11. Ὑδρεῦσαν, υ. Ὑδρεύουσαν. υ.

— l. 18. Ὑδρηναμένη, λ. ἢ περιραμένη, ἢ υ. Υ. λ. ἢ περιεῤῥαμμένη, ἢ υ.

Ὑδρήναθαι, λ. περιρανᾶθαι. Υ. λ. περιράναθαι. [11])

c. 1445. l. 3. Ὑδρεῦσα, .. ἑως οὕτω ε. Ὑδροῦσα. ἡ Κέως οὕτως ε. [12])

— l. 7. Ὕδωρ καὶ γ. — διαλυθείσιτε καὶ ἀποθάνοιθε. Υ. — διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε.

— l. 10. Ὕει, β. χειμάζει. [. ει, ῥω. οιω.] Υ. β. χ.

c. 1445.

7) In Ὑδαρι., exitum delevit.

8) Ejectum αἰδεῖν antiqua ſcriptura eſt, correctione ἄδειν adpoſita.

9) In Ὑδνόφυλλο., ultimam litteram expunxit.

10) In Ὑδραίν., exitum delevit; correxerat: Ὑδρανές.

11) Perperam in Ald. περιάναθαι.

12) In .. ἑως duas litteras delevit; ſolam priorem agnoſco: ὁ. ἑως. Cf. VV. DD.

c. 1445. l. 10. Ὕελος, ὕαλος. Υ. υ. [12])
[Ὑεν, εὗρεν.]
Ὑες, χ. Υ. χ.
Ὑεσι, σ. Ὑεσις. σ.
Ὑελέψης, ὑελο.. Υ. ὑελοτέχναι. [14])
— l. 16. .ετὴς, ὁ α. Ὑετὴς. ὁ α. [15])
— l. 20. Ὑὴ, ἡ Σ. ἀπὸ τῆς ..σεως, κ. Υ. ἡ Σ. ἀπὸ τῆς ὕσεως. κ. [16])
— l. 22. Ὑησον, σάλευσον. Υ. σάλευσον.
.ηται, υ. Ὑηται. υ. [17])
c. 1446. l. 2. Ὑα, υ. Ὑια. υ.
Ὑας, τ. Ὑιας. τ.
— l. 6. Ὑϊδῆν, υ. θυγατέρα. Υ. υ. θυγατέρα.
— l. 11. Ὑες Α. Ὑιες Α.
— l. 14. Ὑιλη, ὁμῆλος. Υ. ὅμιλος.
— l. 23. Ὑλαγμο., β. Ὑλαγμός. β. [18])
c. 1447. l. 1. Ὑλαεῖ, θ. Ὑλαίει. θ.
— l. 6. Ὑλακόμωροι, ο. — μεμωρημένοι — ἴσον τὸ π. Υ. ο. — μεμορημένοι — ἴσον τῷ π.
Ὑλακτιθέντων, φλυαριθέντων. Υ. φλυαρηθέντων.

c. 1447.

13) Gloſſam intermediam delendo Muſurus ita cominaculavit, ut integra legi nequeat; ſolae litterae, quas enotavi, clarae ſunt.
14) In ὑελο.. compendium ſuperſcriptum delevit.
15) Primam litteram a librario omiſſam voci praepoſuit.
16) In ..σεως duas priores litteras delevit; ſcriptum videtur: ευσεως. Accentum non video.
17) In .ηται primam litteram praefixit, at ſignum diviſionis omiſit, quod cauſa fuit, cur typotheta haec cum praecedentibus conjunxerit. Cf. VV. DD.
18) Ultimam vocis litteram delevit; ſcriptum videtur: Ὑλαγμοί.

c. 1447. l. 11. Ὕλαον, ὑλακτοῦ.	Υ. ὑλάκτουν.
— l. 13. Ὕλας, κ. καὶ ἄνοι, κ.	Υ. κ. καὶ ἄνθρωποι. κ.
c. 1448. l. 6. Ὑλί. ροι, τ. Ὑλήτις, ο.	Ὑληωροί. τ. [19] Ὑλήτης. ο.
— l. 9. Ὕλλει, τὰ πρὸς κάσσωσι δ. Ὕλεες, ο.	Ὑλίαμ. τὰ πρὸς καττύμασι δ. [20] Ὑλέες. ο.
— l. 15. Ὑλοιχθυόεντι, ο. Ὑλομανεὶς, ὁ τ.	Ὕλῳ ἰχθυόεντι. ο. Ὑλομανὴς. ὁ τ.
— l. 19. Ὑλορὸς, υ. Ὑμὰ, ὑμέτερα...	Ὑλωρός. υ. Υ. ὑμέτερα. [1]
c. 1449. l. 5. Ὑμέναιος, ε. — ὑμέναιος [ἀπὸ τοῦ ἡμήσης παιδὸς, ἢ] ἀπὸ τ.	Υ. ε. — υμέναιος, ἀπὸ τ.
— l. 8. Ὑμήττης, ἐν Ὑμήττη, ὁ Ἀπόλλων τ.	Ὑμήττιος. Ἀπόλλων ὁ ἐν Ὑμηττῷ τ.
— l. 12. Ὑμμῆρος, ὅρος ἀττικ..	Ὑμμητός. ὄρος Ἀττικόν. [2]
— l. 15. Ὑμνίον, τ. — Διονύσιον.	Υ. τ. — Διόνυσον. [3]
— l. 22. Ὑνναρεὺς, Ζεὺς ἐπὶ τ.	Υ. Ζεὺς ἀπὸ τ.
— l. ult. Ὑννὴ, α. — ὑννὴς ο.	Υ. α. — ὕννις ο.

c. 1450.

19) In Ὑλί. ροι litteram erasit.
20) In Ald. junctim: προσκαττύμασι. errore typ.
1) Post ὑμέτερα vocem delevit, quae ob lituram dignosci nequit.
2) In ἀττικ. exitum delevit.
3) Citatur Διονύσιος, teste codice; de Dionyso nequaquam hic sermo. Cf. VV. DD.

c. 1450. l. 3. Ὑντετρεάστιαν, κατεαγὲν σαλαμήνιος. — Ὑν τετραστίαν. κατεαγὲν Σαλαμίνιος.

— l. 6. Ὑολλὸς, τ. — Υ. τ. [4])

— l. 12. Ὑοσκιαμεῖς, μαίνει. α. — Υ. μαίνῃ, α.

— l. 21. Ὑπαὶ, π. — ὑπὸ δ πο. — Υ. π. — ὑπαὶ πόδα.

Ὑπαιδαήδασκεν, υ. — Ὑπαὶ δὲ ἴδεσκεν. υ.

— l. 24. Ὑπαιδράσειαν. υ. — Υ. υ. [5])

c. 1451. l. 14. Ὑπαντιαίης, υ. — πολεμούσης. — Ὑπ' ἀντιαίης. υ. — π. [6])

— l. 20. Ὑπαπειρία, ὑπὸ τ' ἁμαρ. — Ὑπ' ἀπειρία. ὑπὸ ἁμαρτίας.

c. 1452. l. 9. Ὑπαθεῖσαν, π. — Ὑπαρχθεῖσαν. π.

— l. 15. Ὑπαστὴ, υ. — Ὑπάτη. υ. [7])

Ὑπατε κ. βασι λ' β. — Υ. κ. βασιλεὺς β. [8])

— l. 19. Ὑπατον μήστορα, τ. — Υ. μήστωρα. τ.

c. 1453. l. 3. Ὑπ' αὐνὴν, παρεκατέω φιλιτάς. — Υ. παρ' Ἑκαταίῳ Φιλητᾶς.

Ὑπαφήτορες, υ. — Ὑποφήτορες. υ.

Ὑπαφροῖς, τ. — ὑπαφρὸν — ὕπαφον τὸ υ. — Ὕπαφρον. τ. — ὕπαφρον — ὕπαφρον τὴν υ.

— l. 13. Ὑπεδείδεσκεν, υ. — Ὑπαιδείδεσκεν. υ.

c. 1453.

4) In Ald. Ὑλλὸς culpa typ.
5) Perperam in Ald. Ὑπαιδράσειαν. Cf. VV. DD.
6) In Ald. πολεμούσας errore typ.
7) Correctionem typotheta non animadvertit.
8) Describi potest: βασιλεῦ β. Cf. VV. DD.

c. 1453. l. 16. Ὑπέδοι, [ὑπεισέλθοι,] ὑπεισῆλθεν. — Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν.

— l. 18. Ὑπεζῶθαι, τὸ εἰς ἀλίδρας ε. Φιλήτας. — Υ. τὸ εἰς ἀλίδρας ε. Φιλητᾶς.

c. 1454. l. 2. Ὑπεθολιάθη., ε. ἐκλείθην. ὑπεθόμησεν ο. — Ὑπεθολιάθην. ε. ἐκλείθη. ὑπεθόλησεν ο.[9]

Ὑπεθρεῖ, υ. — Ὑπεκρεῖ. υ.

Ὑπεθρον, υ. — Ὑπαιθρον. υ.

Ὑπειδούμενοι, υ. — Ὑπιδόμενοι. υ.

— l. 9. Ὑπειλημμένη, ἀντιλημμένη. — Υ. ἀντειλημμένη.

— l. 14. Ὑπείραλα, ὑπὸ τὴν ἄλα, ὑπὸ τ. — Ὑπεὶρ ἅλα. ὑπὲρ τὴν ἅλα, ὑπὲρ τ.[10]

— l. 17. Ὑπ' ἐκδιόσαισαν, π.. — Ὑπ' ἐκδιὸς αἴσαν. π.

c. 1455. l. 1. Ὑπεκινοῦντο, κατενοίγοντο, ἢ ε. — Υ. κατηνοίγοντο. ἢ ε.[11]

— l. 5. Ὑπέκτρενον, τὸ ε. — Ὑπέκτρεμον. τὸ ε.

— l. 8. Ὑπέλαβεν, ὑπεδέξατο. — Υ. υ.

[Ὑπελεῖν, ὑπειλεῖν.]

Ὑπέμβρυον, ν. — Υ. ν.

— l. 18. Ὑπενεσίησι, β. — Ὑπ' ἐννεσίησι. β.

Ὑπενεγμένον, υ. — Ὑπενηνεγμένον. υ.

c. 1456.

9) In Ὑπεθολιάσθη., ultimam litteram erasit; scriptum suspicor: Ὑπεθολιάσθην. Festinanter et inconsulto correxit, nam ν̄ in Ὑπεθολιάσθην ob ὑπεθόμησεν delevit, ob ἐκλείσθην vero mox illud reposuit; in ἐκλείσθη ν̄ sublatum restituere oblitus est. Cf. VV. DD.

10) Mendosum ὑπὸ utroque loco oritur ex similitudine compendiorum, quibus ὑπὸ et ὑπὲρ exarantur.

11) Prima scriptura fuit κατενύγοντο, suadente codice.

c. 1456. l. 2.	Ὑπεξελέαθαι, ὑπεκκλίνειν.	Ὑπεξαλέαθαι. υ. [12])
— l. 8.	Ὑπεπόδησεν, ἀνεπόδησεν.	Ὑπεπέδισεν. ἀνεπόδισεν.
— l. 14.	.περάγον, δ.	Ὑπεράγον. δ. [13])
— l. 16.	Ὑπεραγοναστὰς, ε.	Ὑπεραγοναστας. ε.
— l. 19.	Ὑπεραίει, υ.	Ὑπεραῖ. υ.
	Ὑπέραε, τ.	Ὑπέραι. τ.
— l. 22.	Ὑπεράλα, ϑ.	Ὑπὲρ ἅλα. ϑ.
	Ὑπεράλλα, [πέτηξ] υ.	Ὑπείραλα. υ.
c. 1457. l. 1.	Ὑπεράλεται, υ.	Ὑπεράλλεται. υ.
— l. 14.	Ὑπερβᾶν, υ.	Ὑπέρβαν. υ.
— l. 21.	Ὑπερβλύδην, υ.	Ὑπερβλήδην. υ.
c. 1458. l. 1.	Ὑπεργμένων, δ.	Ὑπηργμένων. δ.
— l. 3.	Ὑπερδέα, υ.	Ὑπερδεᾶ. υ.
	Ὑπερδέα, δῆμ.. ἔχοντα.	Ὑπερδεᾶ. δῆμον ε. [14])
— l. 15.	Ὑπερέκτησις, υ.	Ὑπερέκτισις. υ.
— l. 19.	Ὑπεέξουσι, μ.	Ὑπερέξουσι. μ.
	Ὑπερέπτατο, ὑπερήπτατο.	Υ. ὑπερίπτατο.

12) Perperam in Ald. ὑπεκλίνειν. Cf. VV. DD.

13) Voci primam litteram praepoſuit.

14) In δῆμ.. compendium delevit. Eſt hic articulus omnino diverſus a praecedente, quem Muſurus bene correxit; hic enim de Ὑπερδέης agitur, ibi de Ὑπερδεής. Excidit caput articuli cum interpretatione, et remanſit ſolum exemplum, quod ex Il. P. 330. ita refingendum eſt: — ὑπερδέα δῆμον ἔχόντας. ſubaudito ἀνέρας. Exemplo praeponi poteſt vox articuli Ὑπερδέα ſine interpretatione, ex Homeri interprete et Euſtathio facile ſupplenda. In Albertina exemplum praecedenti articulo peſſime ſubjungitur. Cf. VV. DD.

c. 1458 l. ult.	Ὑπέρεπτε, ἤθιεν, ὑπενεδίδου, υ.	Υ. ἤθιεν. Ὑπενεδίδου. υ. [15])
c. 1459. l. 3.	Ὑπεριφερὲς, μ.	Ὑπερηφερές. μ.
— l. 21.	Ὑπερήπης, υ.	Ὑπαιξίπης. υ.
— l. 23.	Ὑπερήσει, ὑπερβάλλει.	Υ. ὑπερβαλεῖ.
— l. 25.	Ὑπερήσμασι, σ.	Ὑπερείσμασι. σ.
c. 1460. l. 1.	Ὑπέρθεον, π τ.	Υ. ὑπὲρ τ.
— l. 7.	Ὑπερθάριος, ὁ ε.	Ὑπερθύριος. ὁ ε.
	Ὑπερία, ἡ τ.	Ὑπέρεια. ἡ τ.
	Ὑπερίοντα, υ.	Ὑπερίονα. υ.
	Ὑπερίδει, καταφρονεῖ.	Ὑπερίδη. καταφρονῇ.
	Ὑπικταίνοντο, ε.	Ὑπερίκνοντο. ε. [16])
— l. 17.	Ὑπερίων, τῶν ε. — ὑπερῆμεν ι.	Ὑπερίονα. τὸν ε. — ὑπὲρ ἡμᾶς ι.
	Ὑπερκαταβαπτύουσαν, α. — ποιουμένους.	Υ. α. — ποιουμένην.
c. 1461. l. 19.	Ὑπέρογκον, μ. — ὑπὲρ μέτρον.	Υ. μ. — ὑπέρμετρον.
	Ὑπεροιζομένου, υ.	Ὑπεριζομένου. υ.
c. 1462. l. 1.	Ὑπεροπεὺς, ψ. ὑπερόπτης.	Υ. ψ. ὑπερόπτης. ἢ διὰ τοῦ η. [17])
— l. 3.	Ὑπεροπλῆσαι, υ. ὑποπηδῆσαι.	Υ. υ. ὑπερπηδῆσαι.
— l. 15.	Ὑπερόφους, υ.	Ὑπεροφόους. υ.

15) Perperam divisit. Cf. VV. DD. qui unionem suadent.

16) Glossa ex Od. Ψ. 3. petita est, et ita scribenda: Ὑπερικταίνοντο. Cf. VV. DD. qui veram scripturam indagarunt. In Ὑπικταίνοντο compendium omissum est, nam ὑπερ in libris scriptis ita exaratur: ὑπ.

17) Subjungitur a Musuro: ἢ διὰ τοῦ η. habita scripturae Ἠπεροπεύς ratione.

c. 1462. l. 19. Ὑπεροψία, υ. — ὑπὲρ αὐτὸν ϑ.
Υ. υ. — υ. [18])

— l. ult. Ὑπεράγη, δ.
Ὑπερήγη. δ.

c. 1463. l. 1. Ὑπεραχεῖν, ἀνατελεῖν, ὑπερμαχῆσαι, β.
Ὑπερέχειν. ἀνατέλλειν.
Ὑπερμαχῆσαι. β. [19])

— l. 6. Ὑπέρτατος, μ. — ὑψηλώτατος, ε.
Υ. μ. — ὑψηλότατος. ε.

— l. 7. Ὑπέρτεγος, ὑπεράνω τῶν στέγων.
Υ. ὑπεράνω τῆς στέγης.

— l. 11. Ὑπερτέλλων, ὑπερατέλλων, υ.
Υ. ὑπεραναστέλλων, υ.

Ὑπερτενῆ, υ.
Ὑπερτενής. υ.

— l. 29. Ὑπέριθρος, π.
Ὑπέρυθρος. π.

c. 1464. l. 1. Ὑπερφερὲς, μ. — φύσει, ἢ υ.
Υ. μ. — φύσιν. ἢ υ.

Ὑπερφ.., υ.
Ὑπερφυῶς. υ. [20])

Ὑπερφίαλος, υ. — παράνομος, ὑπερφυὴς, μεγαλοπρεπὴς, ἢ ἔκσπονδος.
Υ. υ. — παράνομος.
Ὑπερφυὴς. μεγαλοπρεπής. ἢ ἔκσπονδος. [1])

18) In impreſſis: ὑπὲρ αὐτῶν ϑ.

19) Unita disjunxit, et ordinem turbavit; medelam forte tempus adferet.

20) Vocis exitum delevit; legebatur: Ὑπερφεῦ. quod hic reponendum eſt. Cf. VV. DD.

1) Bene ſeparavit, nam Ὑπερφυὴς. μεγαλοπρεπής. eſt articulus per ſe, ex margine in alienum locum injectus; huic articulo male ſubjungitur ἢ ἔκσπονδος, quod praecedentis articuli additamentum eſt ex margine, unde et in Albertina cum eodem optime conjungitur. Ex ordine Ὑπερφυὴς ante Ὑπερφὺς, quo olim pertinebat, collocandum eſt. Cf. VV. DD.

c. 1464. l. 9. Ὑπερφυᾶ, ὑπὲρ Φύσει μέγα. Υ. ὑπὲρ Φύσιν μέγαν.

— l. 17. Ὑπέρχρεως, ὁ πολλῶν π. Υ. ὁ πολλῶ π.

Ὑπερῶ, υ. Ὑπερορῶ. υ. [2])

Ὑπερῶ, ὑπερῶ σ. Ὑπερώα. ἡ τοῦ σ.

— l. 21. Ὑπερώησαν, ὑπερεχώρησαν. Υ. ὑπανεχώρησαν.

— l. 25. Ὑπεσάκκισεν, ὑπήθη — πρόκοπτε. Υ. ὑπήθες — προέκοπτε.

Ὑπεσενεχίζετο γέα, υ. Ὑπεστοναχίζετο γαῖα. υ.

Ὑπεσὶς, τ. Ὑπεσις. τ.

c. 1465. l. 2. Ὑπέ. ρεχον, υ. Ὑπείροχον. υ. [3])

Ὑπέστανον, υ. Ὑπέσταν. υ.

— l. 6. Ὑπέχεθαι, υ. Ὑπερέχεθαι. υ.

— l. 11. Ὑπ' εὐθείας, ἐφ' ι. Υ. ἐπ' ι.

— l. 18. Ὑπηδόμενοι, υ. Ὑπιδόμενοι. υ.

Ὑπηλάτων, τῶν ὑπὸ ἐλάττων, ε. Υ. τῶν ὑποελάττων, ε.

— l. 21. Ὑπηλήφαμεν, ἐνομίσαμεν, ὑπήλλαζεν, υ. Ὑπειλήφαμεν. ἐνομίσαμεν.

Ὑπήλλαξεν. υ. [4])

c. 1466. l. 2. Ὑπηνέμια, ὠά. τ. Υ. τ. [5])

— l. 7. Ὑπήνημος, σ. Ὑπήνεμος. σ.

c. 1466.

2) Lectionem codicis divinavit Valckenaer. Cf. VV. DD.

3) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ὑπέτρεχον. Facile cum Ruhnkenio crederem primam scripturam fuisse Ὑπείρεχον, quod contra ordinem ex margine ingestum videtur. Cf. VV. DD.

4) Bene sejunxit; ambae glossae mihi suspectae sunt.

5) Bene in impressis jungitur: Ὑπηνέμια ὠά. Cf. VV. DD.

c. 1466. l. 9. Ὑπηοίη, υ. Ὑπ᾽ ἠοίη. υ. [6])
— l. 18. Ὑπήω, υ. Ὑπ᾽ ἠῶ. υ.
Ὑπήραλαι, υ. Ὑπειρ ἅλαι. υ.
Ὑπήσχεται, α. Ὑπίσχεται. α.
— l. 23. Ὑπίχνιον, υ. Ὑπ᾽ ἴχνιον. υ.
Ὑπιωγαὶ, υ. — σκεπηναι μ. Υ. υ. — σ. μ. [7])
c. 1467. l. 2. Ὑπνάσσει, υ. Ὑπνώσσει. υ.
— l. 7. Ὑπνωτικὸν, ὁ μανδραγόρας. Υ. ὁ μανδραγόρας.
— l. 16. Ὑποβατᾶν, υ. Ὑποβάταν. υ.
— l. 21. Ὑποβλήδην, ὑποβάλλον τ. Υ. ὑποβάλλων τ.
c. 1468. l. 2. Ὑπογαίδιον, υ. Ὑπογαΐδιον. υ.
Ὑπογαμφήλαις. υ. Ὑπὸ γαμφηλαῖς. υ.
Ὑπογαμφηλήισιν, ο. Ὑπὸ γαμφηλῇσιν. ο.
— l. 9. Ὑπογλωττὸς, ε. Ὑπογλωττὶς. ε.
— l. 14. Ὑπόγοιον, π. Ὑπόγυιον. π.
Ὑπογράμματα, στημίσματα τ. Υ. στιμμίσματα τ.
— l. 19. Ὑπογραφίον, τ. Ὑπογραφίων. τ.
Ὑπόγυον, π. — πρὸ ὀλίγον γ. Υ. π. — πρὸ ὀλίγου γ.
Ὑποδαῖον, υ. Ὑπὸ δάφνῃ. υ.
— l. 25. Ὑποδεέστερος, ταπεινώτερος. Υ. ταπεινότερος.
c. 1469. l. 1. Ὑποδέξειν, ὑποδοχεῖν, ἢ ἡ χ. Ὑπόδεξιν. ὑποδοχήν. ἢ ἡ χ.
Ὑποδέρεα, υ. Ὑποδέραια. υ.
Ὑποδέρεον, ὑποδίριον κ. Ὑποδέραιον. ὑποδείριον κ.
— l. 9. Ὑποδέτινε, υ. Ὑποδ᾽ ἔτινε. υ.
— l. 14. Ὑπόδμος, υ. Ὑποδμώς. υ.

6) Conservanda est codicis scriptura ex Od. P. 25. Cf. VV. DD.
7) Perperam in Ald. σκέπηνα. Cf. VV. DD.

c. 1469. l. 19. Ὑποδραειδῶν, δ. — Ὑπόδρα ἰδών. δ.

— l. 24. Ὑποδρήσουσιν, υ. Ὑποδρόμον, ὑποτροχασμόν, ὑποκακοήθειαν. — Ὑποδρήσσουσιν. υ. Ὑπὸ δρόμον. ὑπὸ τροχασμόν. ὑπὸ κακοήθειαν.

c. 1470. l. 7. Ὑπεξακόροι, ν. — Ὑποζάκοροι. ν.

— l. 9. Ὑποζύγια, κ. — ὑπόζωμα π. — Υ. κ. — ὑπόζωναι π.

— l. 22. Ὑποίζεσθαι, υ. Ὑπηκουρεῖ, α. — Ὑποεῖσθαι. υ. Ὑποικουρεῖ. α.

— l. 26. Ὑποιταὶ, φ. — Ὑποισταί. φ.

c. 1471. l. 2. Ὑποκόρασιν, υ. — Ὑπὸ κρασίν. υ.

— l. 14. Ὑπόκρασιν, υ. Ὑποκρέκειν, ε. — πορεῖαί τις τ. — Ὑπὸ κρασίν. υ. [8]) Υ. ε. — πορεία τις, τ. [9])

Ὑποκρατέσφιν, υ. — Ὑπὸ κράτεσφιν. υ.

— l. 20. Ὑποκρίνοιτο, α. — ἀποκριτὴς, ὁ α. — Υ. α. — ὑποκριτὴς, ὁ α.

c. 1472. l. 11. Ὑπολαΐς, ο. — Ὑπολαῖς. ο.

— l. 14. Ὑπολαμπτῆρα, Ε. — Ὑπολαμπτείρα. Ε.

— l. 19. Ὑπολιαπάξας, υ. — Ὑπολαπάξας. υ.

— l. 21. Ὑπολιμαῖος, ὁμογνήσιος. — Ὑποβολιμαῖος. οὐχ ὁ γνήσιος.

c. 1473. l. 2. Ὑπολύξας, ε. — Ὑπαλύξας. ε.

— l. 8. Ὑπὸ μηνίθμων, υ. — Ὑπὸ μηνιθμόν. υ.

c. 1474. l. 1. Ὑποπερκάζουσι, κ. — ὑπομελαίνεται. — Υ. κ. — ὑπομελαίνονται.

— l. 4. Ὑποπιάζομεν, τ. — ὑποπιασμὸς γ. — Ὑπωπιάζομεν. τ. — ὑπωπιασμὸς γ. [10])

c. 1474.

8) Haec gloſſa ſuperioris Ὑποκόρασιν emendatio videtur.
9) Correctio a typotheta praetermiſſa eſt. Cf. VV. DD.
10) Scriptura codicis retinenda eſt. Cf. VV. DD.

c. 1474. l. 7. Ὑποπλακῶ, υ. — Πλακεῖ ο.
Ὑποπλάκω. υ. — Πλάκει ο.

— l. 10. Ὑποπραιτίδων, υ. Ὑπόπτερος, κ. καὶ ὑποπτρος, ὁ τ. [Ὑποπέτρου,] ὑποπτέρου τ.
Ὑποπραπίδων. υ. Υ. κ. καὶ ὑπόπτερος, ὁ τ. Ὑποπτέρου. τ. [11])

— l. 22. Ὑπὸ ῥοπῆς, υ.
Ὑπὸ ῥιπῆς. υ.

— l. 24. Ὑποῤῥάπτεις, λόγους συντιθείς. Ὑποσακίζειν, ὑπωθεῖν τ.
Ὑποῤῥάπτεις λόγους. συντίθης. Ὑποσακκίζειν. ὑπηθεῖν τ. [12])

c. 1475. l. 2. Ὑποσκελήσει, α. Ὑποσκεπίνχερα, Α.
Ὑποσκελίσει. α. Ὑπόσκοπον χέρα. Α.

— l. ult. Ὑπεσταχύοιτο, υ. ἀπὸ τῆς σ.
Υ. υ. ἀπὸ τοῦ σ.

c. 1476. l. 3. Ὑποστέλεισθαι, α.
Ὑποστείλασθαι. α.

— l. 14. Ὑποστρέσαι, α.
Ὑποτρέσαι. α.

— l. 17. Ὑπόσχετο, υ.
Ὑπόσχεο. υ.

c. 1477. l. 1. Ὑπόσχομαι, ὑποβάλλομαι, ἐπαγγέλλομαι.
Ὑπόσχωμαι. ὑποβάλωμαι. ἐπαγγέλλωμαι.

— l. 2. Ὑποσχὼν, τὰ αὐτά. [Ὑποτάβλων, ὑπεξουσίαν.]
Υ. τ.

Ὑποτέτροφεν, υ.
Υ. υ.

— l. 13. Ὑποτρύζει, ὑποβάλει.
Υ. ὑποβάλλει.

11) Optima hic est Musuri crisis; mendam ejecit, et emendationem retinuit.

12) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

c. 1477. l. 15. Ὑπότροπον, ὑποστροφότα, ε.
Υ. ὑπεστροφότα, ε.

— l. 18. [d] Ὑπουλος, υ. — ὑπλα δ.
Υ. υ. — ὕπουλα δ.

c. 1478. l. 12. Ὑποφόρος, ὑπὸ τέλος, [ὑπὸ κῖνσον,] υ.
Υ. ὑπὸ τέλος, υ.

— l. 14. Ὑποχαλκὲς, ἡ υ.
Ὑποχαλκὶς. ἡ υ.

— l. ult. Ὑπώρια, τ.
Ὑπώρεια. τ.

c. 1479. l. 5. Ὑρεωγάλεον, δ.
Ὑρωγαλέον. δ.

— l. 10. Ὑρίσιδα, σ. Ὑρίσσος, Φ.
Ὑρισίδα. σ. Ὑρισσός. Φ.

— l. 19. Ὑρτάνα, ἀπομάχυτρας.
Υ. πῶμα χύτρας.

c. 1480. l. 6. [e] Ὑς, ἀλείφα βοῦς, ο. — ἀλείματι χρῶνται ὑῶ καὶ μοσχίω σ.
Υ. ἄλειφαρ βοῦς. ε. — ἀλείμματι χρῶνται ὑείῳ καὶ μοσχείῳ σ.

— l. 9. Ὑσγινὸν, βάμα τί. Ὑσδοὶ, ο.
Υ. βάμμα τί. Υ. ο. [13])

— l. 13. [f] Ὑσειμι, ἐκεῖ βαδίζω. ὗς ἐκόμασα, π.
Υ. ἐκεῖ βαδίζω. [e] Ὑς ἐκώμασε. π. [14])

— l. 19. Ὑσκυθὰ, υ.
[d] Ὑσκυθα. υ.

c. 1481. l. 2. Ὑσμήνας, μ. Ὑσμήνη, μ.
Ὑσμίνας. μ. Ὑσμίνη. μ.

Ὑσὸν, τ. — συναναστροφή.
Ὑσόν. τ. — σὺν ἀνατροφῇ.

— l. 8. [d] Ὑσπληγα, τ. [d] Ὑσπληγξ, α. ἀφεστήριον τ.
[d] Ὑσπληγγα. τ. Υ. α. ἀφετηρίαι τ.

— l. 18. Ὑστάδα, ἡ δ.
Ὑστάς. ἡ δ.

c. 1482.

13) Perperam in Ald. Ὑσδοί. Cf. VV. DD.
14) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.

c. 1482. l. 5. Ὑστερόποτμος, ᾧ ζῶντι ὁ τάφος ᾧ τεθνηκότι γ. — Υ. ᾧ ζ. — οὐ τεθνηκότι γ. [15])

— l. 15. Ὑς ὑπὸ ρ. — ἐμβαλόντων. — Υ. — ἐμβαλλόντων.

— l. 18. Ὑφαμον, α. — Ὑφαιμον. α.

— l. 20. Ὑφάιαρ, τ. — Ὑφεαρ. τ.

— l. 23. Ὑφαγωρὴ, μ. — Ὑφαγορῆ. μ.

Ὑφαῖς, ἡ ω. — Ὑφή. ἡ ω.

c. 1483. l. 3. Ὑφαλοσφατὶς, ἡ κρύφα. — Υ. ἡ κρυφαία.

— l. 6. Ὑφαύχην, μ. — Ὑψαύχην. μ.

— l. 8. Ὑφείνται, π. — Ὑφίενται. π.

Ὑφειμένος, ε. — ἐλαττωμένος. — Υ. ε. — ἠλαττωμένος.

Ὑφαίνει, ε. — Ὑφαίνειν. ε.

— l. 17. Ὑφείλατο, ε. ἐκούφησεν. — Υ. ε. ἐκούφισεν.

Ὑφεξαίρειν, υ. — Ὑπεξαίρειν. υ.

Ὑφεξαιρομένου, ε. — Υπεξαιρομένου. ε.

— l. 21. Ὑφέξελαι, ε. — Υπέξελε. ε.

— l. 29. Ὑφεστὸς, ἐνυπόστατος, υ. — Ὑφεστὼς. ε. υ.

c. 1484. l. 1. Ὑφήμενος, καθήμενος, τ. — Ὑφειμένος, καθειμένος. τ.

— l. 4. Ὑφιέμενον, ἐνδιδόμενον, τ. — Ὑφιεμένον. ἐνδεδομένον, τ.

— l. 8. Ὑφινεῖν, υ. ἐλαττεῖν, μειεῖν. — Ὑφιέναι. υ. ἐλαττοῦν, μειοῦν.

— l. 11. Ὑφιμένως, ε. — Ὑφειμένως. ε.

— l. 19. Ὑφοώσιον, υ. — Ὑφόωσιν. υ.

Ὑφύδροον, υ. — Υ. υ. [16])

c. 1485.

15) Male correxit, nam ᾧ τεθνηκότι est varia lectio praecedentis ᾧ ζῶντι ex margine intrusa.

16) In Ald. Ὑφύδρυον a typ.

c. 1485. l. 1. Ὑψηβρεμέτης, ὁ ε.
— l. 6. Ὑψητ....., υ.
— l. 9. Ὑψημετέωρον, α. Ὑψηβόμος, ε.
— l. 12. Ὑψιδεπυνάων ω. — ἐπὶ ἀγκυρῶν ὥρμήσαμεν.
— l. 15. Ὑψικόλων ἂν, τ.
— l. 18. Ὑψὶ, μ.
— l. 20. Ὑψιπετὴς, ε. — πετώμενος.
— l. 23. Ὑψιρεφὲς, ζ' ὕψη.
— l. ult. Ὑψιτελέες, ταχιτῶνες [ζ.]
c. 1486. l. 4. Ὑψιχέες, υ.
— l. 13. Ὑωδίνων, Φυρῶν, β.

Ὑψιβρεμέτης. ὁ ε. Ὑψητῆς. υ. [17])
Ὑψι μετέωρον. α. Ὑψηβάμονος. ε.
Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ω. — ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὥρμίσαμεν.
Ὑψικόλωνον. τ.
Ὑψι. μ.
Ὑψιπέτης. ε. — πετόμενος.
Ὑψιρεφές. ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔχον. [18])
Ὑψιτελέες τε χιτῶνες. [19])
Ὑψαυχέες. υ.
Υ. Φύρων. β.

Φ

— l. 17. Φᾶ, ε. Φᾶν, λ.
c. 1487. l. 2. Φαβρὶς, νησήδιον πρ τ.
— l. 11. Φάγενα, Φ.
— l. 9. Φάγυλοι, μ.

Φ

Φάθι. ε. Φάναγ. λ.
Φ. νησίδιον πρὸς τ. [20])
Φάγαινα. Φ.
Φάγυλλοι. μ.

c. 1487.

17) In fine vocis plures litteras delevit; legebatur aut: Ὑψητησινίο. aut: Ὑψητοινίο.
18) Pro infititio ζητητέον Ὑψη interpretationem substituit.
19) Perperam in Ald. Ὑψιτελέεστε. χιτῶνες. Cf. VV. LD.
20) Rescribendum: πρὸ τ. emendantibus VV. DD. Compendium utrumque significat, et πρὸ et πρός.

c. 1487. l. 12. Φάεοι, ὀφθαλμοί.	Φάεα. o.
— l. 15. Φάθοντα, τ.	Φ. τ.
— l. 19. Φάεν, ἐπέστειλεν. [Φαένθεν, ἐφάνησαν.]	Φάνεν. ε.
Φαεινὸν, λ.	Φ. λ.
c. 1488. l. 4. Φάηκες, ὀφθαλμοί. [Φάθι. εἰπέ.]	Φ. o. [1]
Φαῖ, δ.	Φ. δ.
Φαίακες, ἔθνος. [Φαιάκων, αὐτὰ τὰ ἔθνη.]	Φ. ε.
Φαίδεα, o.	Φ. o.
— l. 10. Φαιδρὸς, κ. γεγηθὸς, Φ.	Φ. κ. γεγηθώς. Φ.
— l. 13. Φαῖεν ἄν, Φαίεν ἄν, εἴποιεν ἄν.	Φ. Φαῖεν ἄν, ε.
Φαι., ει...	Φαίη. εἴποι. [2]
Φαι., ε.	Φαίην. ε.
— l. ult. Φαιλόνης, εἰλητάριον, μεμβραΐον, ἢ γ.	Φ. ἢ ληταρίον μεμβραΐνον. ἢ γ. [3]
c. 1489. l. 11. Φαίνων, δεικνώων, δ.	Φ. δεικνύων, δ.
c. 1490. l. 6. Φαλαγγύβων, κ.	Φαλαγγηδόν. κ.
— l. 13. Φαλαγγοστορύναι, o.	Φάλαγγος τορύναι. o.

c. 1491.

1) In Ald. Φάηκες errore typ. Cf. VV. DD.
2) In Φαι., ει... exitus delevit. Itidem in seq. voce.
3) Cyr. Lex. Ms. Φαιλόνης. ἠλιτάριον τοῦ νόμου. ἢ τομάριον μεμβράνιον. ἢ γλωσσόκομον. Cf. VV. DD.

c. 1491. l. 4. Φαλεριαῶ, π. Φαληριάω. π.
— l. 8. Φαληριέσονται, λ. Φαληριόωνται. λ.
c. 1492. l. 8. Φάλικα, ω. — Φαλοῦ α. Φ. ω. — φαλλοῦ α.
Φαλλίκων, ο. — Φαλῶ α. Φ. ο. — Φαλλῷ α.
Φαλὸς, λ. — τὸ φάλλον ἐμμανῆ. Φ. λ. — τὸν Φάλλοντα ἐμμανῆ. [4])
[Φαλλοαὶ, πέφρικεν.]
Φαλὸν, τ. Φ. τ.
Φαλὸς, ὁ λ. — τριφαλία, ἡ τ. Φ. ὁ λ. — τριφάλεια, ἡ τ.
c. 1493. l. 1. Φαμάξαι, φάσεις. Φαμάξεις. φήσεις.
Φαμένων, τετελευτηκότων. Φθιμένων. τ.
[Φαμελία, ὁμόδου.]
Φαμὲν, λ. Φ. λ.
— l. 8. Φᾶν, ὑπέλαβον λ. Φάν. υ.
— l. 16. Φανὸν, τ. — λυχνοῦκον ε. Φ. τ. — λυχνοῦχον ε.
Φάντα, λ. Φάνοντα. λ.
— l. 20. Φανταίζου δομῶ, φ. Φανταίζου δόμῳ. φ. [5])
— l. 32. Φαραγγαῖον, τ. Φαρατραῖον. τ.
c. 1494. l. 3. Φάργμα, φ. Φ. φ. [6])
— l. ult. Φαρμάσσοι, φ. Φαρμάσσει. φ.

c. 1495.

4) In Ald. Φαλλὸς culpa typothetae, quem et correctio ἐμμανῆ latuit. Cf. VV. DD.
5) Prima ſcriptura fuit: Φανταίζου δόμων. ut apud Euripidem, quem VV. DD. citant. Accentus circumflexus in δομῶ natus eſt ex compendio litterarum ων.
6) In impreſſis: Φάραγμα. contra ordinem.

c. 1495. l. 6. Φάρος στελῶν, τ. — στέλων, ἢ τ. — Φ. τ. — στελῶν, ἢ τ. [7]

— l. 11. Φαρύγαθρον, ὁ κ. — παρίσμια τ. — Φ. ὁ κ. — παρίθμια τ.

c. 1496. l. 2. Φασιανὰ, ο. — ποντισμοὺς φ. — Φασιανοί. ο. — Ποντικοὺς φ.

— l. 10. Φασκώλιον, βαλάντιον δ. — Φ. βαλλάντιον δ.

— l. 14. Φασσοφόνοι, τ. — Φασσοφόνῳ. τ.

c. 1497. l. 7. Φάτριν, τ. ὕπεθρον, ἐρίπιον φ. — Φ. τ. ὕπαιθρον, ἐρείπιον φ.

— l. 9. Φαῦδα., γένη Σκῦθαι. — Φαῦδαι. γένη Σκυθῶν. [8]

— l. 20. Φαῦλον, α. — ἀρειὸν, [παληλθιτόν.] — Φ. α. — ἀρειόν.

c. 1498. l. 9. Φαῶν, ε. ἐγένετο ἠρέθην. — Φάων. τῶν ε. ἐγένετο ἠρέθην.

[Φέακες, ἔθνος Φεάκων.]

Φέβεθαι, φ. — Φ. φ. [9]

Φέβομαι, φ. φοβῶμαι. — Φ. φ. φοβοῦμαι.

Φεβῶντο, ε. — Φέβοντο. ε.

— l. 14. Φοβψὶς, λ. — Φοοψίς. λ.

— l. 16. Φέγγος, φ. — φέγγος ℭ. — Φ. φ. — Φέγγος σελήνης. [10]

Φεία, π. — Φειά. π.

c. 1498.

7) Vera gloſſae ſcriptura in Albertina repoſita eſt, emendante Abreſchio. Cf. VV. DD.

8) In Φαῦδα., litteram expunxit.

9) Correxerat: Φαίακες.

10) Compendium ſatis obvium eſt; male ſcripſerat: Φέγγος σέλας. quod mox confodit. Φέγγος σελήνης exemplum articuli eſt.

c. 1498. l. 19. Φειδώλιον, δ. Φελαὶς, χ.
Φ. δ. σφέλας. χ.

Φειδωλὲς, φ. δαπάνην σκνίφος.
Φ. φ. δαπανᾶν σκνιφός.

c. 1499. l. 2. Φεισὼν, π. — Γάγγης.
Φ. π. — Γάγγης.

— l. 7. Φελλεὺς, τὸ δυσελγὲς χ.
Φ. τὸ δυσεργὲς χ.

— l. 15. Φέναξ, χ. ἀπαταιὼν, ψ.
Φ. χ. ἀπατεὼν, ψ.

— l. 22. Φέραι, π. τῆς ἠλείας.
Φεραί. π. Θεσσαλίας.

c. 1500. l. 8. Φερέγγυος, α. — Βεβαιότης, ε.
Φ. α. — βεβαιωτὴς. ε.

— l. 12. Φερεκλέα, τὸν Ἄδωνιν.
Φ. τ.

[Φερεντάριοι, τάγμα στρατιωτικόν.]

Φερέοικος, ὁ κ. — γάλη ὑπὸ δυσὶ καὶ ἐλαίας γ.
Φ. ὁ κ. — γαλῆ ὑπὸ δυσὶ καὶ ἐλαίαις γ.

— l. 19. Φέρητος, ο. κύριον.
Φ. ο. κ.

[Φέρι, ἄγριε, ἢ ἄργιαι.]

Φέριστε, β. — ἀγαθε [καλλίον μείζον.]
Φ. β. — ἀγαθέ.

Φ. ερμια, α.
Φέρμια. α. [11])

c. 1501. l. 1. Φερναὶς, π. — Φεραῖς, κ.
Φ. π. — Φεραὶς, κ.

— l. 9. Φερσεφόνεια, ἡ τ. — ὄ. ησιν.
Φ. ἡ τ. — ὄνησιν. [12])

c. 1501.

11) In Φ. ρμια litteram delevit.

12) Itidem in ὄ. ησιν.

c. 1501. l. 27. Φεῦ, φ. ἴσον τὸ ο. — Φ. φ. ἴσον τῷ ο.

c. 1502. l. 3. Φηληκόθρεπτον, ὑπὸ ὄλονθον τ. — Φ. ὑπὸ ὄλυνθον τ.

Φήλης, ὄλοιθος, τὸ μὴ πέπαμένον σ. — Φ. ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σ.

— l. 14. Φημασι. μεν, β. — Φημάσωμεν. β.[13])

— l. 22. Φήνη, α. εἶδος. φανὸν, λ. — Φ. α. εἶδος. Φανόν. λ.[14])

— l. 27. Φηρία, Θ. Αἰωλεῖς. — Φ. Θ. Αἰολεῖς.

c. 1503. l. 8. ΦΘειάδος, Θ. ΦΘειμένων, α. — ΦΘιάδος. Θ. ΦΘιμένων. α.

— l. 11. ΦΘεινόπωρον, τ. — ΦΘινόπωρον. τ.

— l. 14. ΦΘεῖρα, φΘειρίασις. — Φ. φΘειρίασιν.

— l. 22. ΦΘείσονται, δ. — ΦΘήσονται. δ.

c. 1504. l. 29. ΦΘισίμβροτος, ἀναικτόνος, δ. — Φ. ἀνθρωποκτόνος. δ.[15])

c. 1505. l. 10. ΦΘονεῖς, ζηλεῖς, β. — Φ. ζηλοῖς. β.

— l. 15. .Θίδιον, ο. — ΦΘίδιον. ο.[16])

ΦΘήρεται, ο. — ΦΘείρεται. ο.

c. 1506. l. 1. Φισταλία, α. — Φ. α. — Λυκάονος π.

— Λυκίονος π.

Φιδάκνη, πειθάριον μ. — Φ. πιθάριον μ.

c. 1506.

13) Itidem in Φημασι. μεν.

14) Diversa distinxit. Φανὸν, λ. aliunde adhaesit.

15) In archetypo compendiose: ἀνοκτόνος. unde mendosum ἀναικτόνος. Perperam in Ald. ΦΘισίμβρωτος. Cf. VV. DD. Potuit tamen et ἀναικτόνος ex ἀνδροκτόνος derivari, sed ad unum redit.

16) Primam litteram restituit, vocemque a praecedentibus sejunxit.

c. 1506. l. 4. Φιδατία, συσσίτιον. — Φιδίτια. συσσίτια.

Φιδίαι, λ. — Φειδίαι. λ.

Φίδωλος, ε. — Φείδωλος. ε.

— l. 7. Φιδρὸν, κ. — Φιαρόν. κ.

— l. 11. Φιλαίμων, Φιλώμων τ. — Φ. Φιλῶν τ.

— l. ult. Φιλαυρᾶ, τ. — Φλαῦρα. τ. [17])

c. 1507. l. 1. Φιλαυτία, τὰ π. — Φ. τὸ π.

— l. 5. Φιλέεσκον, ε. — Φ. ε. [18])

— l. 8. Φιλεόντων, Φιλήτωσαν — ἔστησαν. — Φ. Φιλεήτωσαν — ἔστωσαν.

— l. 12. Φιλέτερος, π. — Φιλέταιρος. π.

— l. 21. Φιλησίαις, κλεψοσύναις. — Φ. κλεπτοσύναις.

c. 1508. l. 4. Φιλίων, α. — Φέλτερος — ἐμῶν ἵκετο δόμα. — Φ. α. — Φίλτερος — ἐμὸν ἵκετο δῶμα.

— l. 9. Φιλοδοτεῖν, λ. ἔχοντι. Φιλόθακος, α. — Φολιδωτῶ. λ. ἔχοντι. Φιλόθακος. α. [19])

c. 1509. l. 8. Φιλομηδιάδης, ο. — Ἡρακλει. — Φ. ο. — Ἡρακλείδαις. [20])

— l. 11. Φιλόνεικος, μάχημος, Φ. — Φ. μάχιμος. Φ.

— l. 18. Φιλοπίστη, Φ. — Φιλόπυστος. Φ.

17) In Ald. Φιλαῦρα a typ. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Φιλέσκον culpa typ.

19) Conjuncta divisit. Φιλοδοτεῖν ex vitioso codice huc illatum est.

20) Compendium prave intellexit; scribendum: Ἡρακλείδης. monente Wesselingio apud VV. DD.

c. 1509. l. 19. Φιλόσοφος, ὁ πάντων περαθεὶς — τὲ φασὶ λ.
Φ. ὁ πάντων περαθεὶς — δὲ Φ. λ. [1])

— l. 33. Φιλότιμος, ὁ Φ. — μεγάλως θέλων, ἢ αὐτὸς δοξάζεται.
Φ. ὁ Φ. — μεγάλως. ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι.

c. 1510. l. 13. Φιλύδρα, Φ.
Φιλυδριᾶ. Φ.

— l. 16. Φιλωνίδας, υ. — τοῦ [φιλεῖν] Φιλωνίδης.
Φ. υ. — τοῦ Φ.

— l. 27. Φῖν, α.
Φίν. α.

c. 1511. l. 20. Φλέγματις, ἡ Φ.
Φ. ἡ Φ. [2])

c. 1512. l. 9. Φλέξαι, καταικαῦσαι.
Φ. κ.

[Φλεξεντινὴς, ἱππικὴ τάξις παρὰ Ῥωμαίοις.]

Φλέοντας, Φ.
Φ. Φ.

— l. 21. Φλίας, τ. — παραστάδαι.
Φλιᾶς. τ. — παραστάδος.

[Λλίασμος,] Φλιδᾶν, σ.
Φλιδᾶν. σ. [3])

c. 1513. l. 2. Φλιὴ, π. ἢ π τὰς τ.
Φ. π. ἡ παραστὰς τ. [4])

— l. 8. . λογε, λ.
Φλόγεα. λ. [5])

— l. 13. Φλογίδια, αἱ κεγχρίδαις δ.
Φ. αἱ κεγχρίδες δ.

1) Cyr. Lex. Ms. Φιλόσοφος. ὁ πάντων περασθείς.
2) Perperam in Ald. Φλέγματι.
3) Pro Λλίασμος scripserat: Φλιασμός.
4) Scribendum: ἢ παραστὰς τ. Cf. VV. DD.
5) Primam litteram a librario omissam voci praefixit.

c. 1513. l. 16. Φλογμὸς, κ. — καῦσον, φ. Φ. κ. — καύσων, φ.

— l. 23. Φλοιὰ, τ. Φλοιάν. τ.

— l. 29. Φλοῖβος, τ. Φλοῖσβος. τ.

Φλόμος, π. — ἀντιελλυχνίω χ. Φ. π. — ἀντὶ ἐλλυχνίου χ.

c. 1514. l. 19. Φλυσὸς, στυβὴ, ο. Φ. στοίβη. ο.

c. 1517. l. 10. Φόβοι, Α. — δυσόδων, ο. Φ. Α. — δυσωδῶν. ο.

— l. 16. Φοινικελίκτην, κ. — ἀπατηλὸ. καὶ καίπ. λο.. Φ. κ. — ἀπατηλὸν καὶ καίπηλον. [6]

— l. 20. Φοινίκηϊ, γ. — Ἀκταίονος φασὶν ὠνομάσθη α. Φοινικήϊα γ. — Ἀκταίωνος φασὶν ὀνομασθῆναι α.

Φοιν. ἐντα, λεπιδωτῶν ὁ Α. Φοινήεντα. λεπιδωτὸν ὁ Α. [7]

Φοινικάδες, α. — Εὐβοικάων. Φ. α. — Εὐβοέων.

Φοινικηία, Λ. Φοινίκια. Λ. [8]

Φοινικέγκτον, α. Φοινικέλικτον. α.

c. 1518. l. 1. Φοινικιστὴς, π. — βασίλερον. Φ. π. — βασίλειον.

— l. 7. Φοινικῆς, ο. Φοινίκης. ο.

— l. 10. Φοινικόλαγνον, Ι. — λάγνη π. Φ. Ι. — λ. π.

— l. 28. Φοιταλέως, π. Φοιταλέος. π.

— l. ult. Φοιτῶνται ἄνδρα μανίαισι, λ. — Φοιτὸν ε. Φοιτῶνται ἄνδρα μανιάδι λύσσαις. λ. — Φοῖτον ε. [9]

c. 1519.

6) In ultimis vocibus litteras expunxit.
7) In Φοιν. ἐντα litteram erasit.
8) Prima scriptura fuit Φοινικηΐα, ut supra.
9) Glossa descripta est ex Soph. Aj. v. 59. ubi μανιάσιν νόσοις. Pro νόσοις Musurus λύσσαις inseruit.

c. 1519. l. 3. ..λέγανδρος, ν. Φλέγανδρος. ν. [10])
Φολιὰ, π. — οὕτως κ. Φ. π. — ο. κ.
— l. 8. Φολκὸς, σ. — λιπόδερμα. Φ. σ. — λιπόδερμον.
— l. 11. Φολύνει, μ. καταπίμπλησιν. Φ. μ. καταπίμπλησιν. [11])
— l. 28. Φορβάδην, π. Φερόμενον νομάδων, β. Φοραάδην. π. Φερόμενον. Φορβάδων. νομάδων, β. [12])
— l. 31. Φορβὰς, Α. Φόρβας. Α.
— l. ult. Φορβειὰ, ναυλητικὴ σ. Φορβειά. ἡ αὐλητικὴ σ. [13])
c. 1520. l. 5. Φόρβον, ἀπάνονα. Φ. ἀπάνθρωπον.
— l. 9. Φορεήσεται, ο. Φορήσεται. ο.
— l. 15. Φορεῖες, ο. Φορῆες. ο.
— l. 18. Φορητοὺς, ε. βαστάκτως. Φ. ε. βαστακτούς.
Φορὶ, τὸν υ. Φορητὸν. υ.
— l. 26. Φόρμικι, τ. Φόρμιγγι. τ.
— l. 28. Φόρμιξ, κ. Φόρμιγξ. κ.
Φόρμικα, μ. Φόρμιγγα. μ.
Φορμὶς, σΦ. ρύς. Φ. σφυρίς. [14])
Φορμέων, ο. Φορμίων. ο.
— l. 33. Φόρμος, α. — ψιάθους ω. Φορμός. α. — ψιάθοις ω.

10) Solam primam litteram praepoſuit; deſunt Φθ, teſte Strabone. Cf. VV. DD.

11) In καταπ.μπλησιν litteram confodit.

12) Diverſa diſtribuit, et Φορβάδων poſteriori articulo praemiſit.

13) Suſpicaretur aliquis ſcriptum fuiſſe: Φορβειάν. α. vel: Φορβειᾶ. α.

14) In σΦ.ρὺς litteram expunxit.

c. 1521. l. 5. Φορολόγος, [ἐξαίκτωρ,] ὁ ἀπαιτῶν τ.
Φορολόγος. ὁ ἀπαιτῶν τ.

— l. 8. Φορτὸν, ὀγκόμενον, β.
Φ. ὀγκώμενον, β. [15])

Φορτικὰ, τ. — σκώμματα.
Φ. τ. — σ.

[Φορτικὸν, ὅμοιον.]

Φορτὶς, φ.
Φ. φ.

— l. 18. Φορυσσέμεναι, μολυν̃αι.
Φ. μολῦναι. [16])

— l. 24. Φορσοτὰ, κιθαριστά.
Φ. κ.

[Φόσσατον, ὄρυγμα.]

Φουαδδεῖ, σ.
Φ. σ. [17])

Φουαέξιερ, ἡ ε.
Φουαέξιερ. ἡ ε.

c. 1522. l. 1. Φούιξ, φύσιγξ.
Φ. φ. [18])

— l. 4. Φυλλίδες, π. — δωριφυλλόμενοι, τ. Δωριεῖς. Φύρκος ο.
Φ. π. — Δωριεῖς. Φυλλόμενοι. τ. Δωριεῖς. Φύρκος ο. [19])

Φόως, φ. — σωτηρία. Φόρος ἐρέουσα, τ.
Φ. φ. — σωτηρία. Φόως ἐρέουσα. τ. [20])

— l. 11. Φραγμὸς, τριγχὸς — νόμος.
Φ. θριγκός — ν.

c. 1522.

15) Perperam in Ald. ἐγκώμενον. Cf. VV. DD.
16) In μολυν̃αι nexum litterarum ει delevit.
17) Gloſſa intermedia male diſtincta eſt; ſcribendum: Φόσσα. τὸ ὄρυγμα.
18) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.
19) Unita diviſit. Poſterius Δωριεῖς eſt correctio praecedentis δωρι, quod cum Φυλλόμενοι coaluit; potuit etiam ad Φύρκος pertinere, ab eo lemque male divulſum eſſe.
20) Bene emendavit, ſed perperam exemplum ab articulo ſeparavit.

c. 1522. l. 11. [Φρᾶ, Φρένας.]

Φράδεν, ε.	Φ. ε.
— l. 15. Φράδεσι, β.	Φραδαῖσι. β.
— l. 17. Φράγμονες, ε.	Φράδμονες. ε.
c. 1523. l. 2. Φράσαντας, ε. — λέξαντας.	Φ. ε. — λ.
[Φράσας ἢ Φράσει, τὰ αὐτά.]	
Φραθὲν, λ.	Φ. λ.
— l. 15. Φραστὺς, σ. — Φράσις. [καὶ Φράτωρ, ἀδελφός.]	Φ. σ. — Φράσις.
Φράτορας, τ.	Φ. τ. [1]
— l. 21. Φρέαρ, α. σκιοθ.ρεῖν, ο.	Φ. ο. σκιοθηρεῖν. ο. [2]
— l. 26. Φρεατοτύπανα, ο.	Φρετοτύπανα. ο. [3]
— l. 30. Φρέναι, ε.	Φρένες. ε.
c. 1524. l. 5. Φρενήρης, ἀ.τίφρων.	Φ. ἀρτίφρων. [4]
— l. 22. Φριτὴρ, α.	Φρητήρ. α.
— l. ult. Φριμάσσεται, σκιρτᾷ, ε.	Φ. σ. ε. [5]
c. 1525. l. 1. Φρυᾶται, βριμμένα.	Φ. βριμμενᾷ.
— l. 5. Φρίξας, ε. — ἀντὶ τοῦ α.	Φ. ε. — ἀντὶ τοῦ α. [6]
— l. 14. Φρόκλος, π.	Φ. π. [7]

1) Pro *Φράτωρ* scripserat *Φρατήρ*. Additamentum: *καὶ Φράτωρ, α.* ad seq. articulum olim pertinebat, huc ex margine retractum.
2) In *σκιοθ.ρεῖν* litteram delevit.
3) Scriptura codicis adsumenda est, suadentibus VV. DD.
4) In *ἀ.τίφρων* litteram erasit.
5) Perperam in Ald. *σμιρτᾶ*. Cf. VV. DD.
6) In impressis: *ἀντὶ α.* omisso *τοῦ*. Glossam Valckenaerius restituit. Cf. VV. DD.
7) Correxerat: *Φρόπλος*. Cf. VV. DD.

c. 1526. l. 9. Φρούδον, α. — κεχωρικὸς, ἔρημον. [Φρούδον, τὰ αὐτά....] Φρουρά, φ.

Φ. α. — κεχωρηκὸς, ε. Φ. φ. [8])

— l. 24. Φρύγιον, ἱστόρησον πέπεχεν Ε.

Φ. ι. πέπαιχεν Ε.

c. 1527. l. 13. Φρὺξ ἢ Φρυγὸς α. — ἐθνικός.

Φρὺξ ἢ Φρύγιος, α. — ἐθνικόν. [9])

— l. 15. Φρυγαὶ, φ. Φρῶν ἢ Φρονοερῶν, γ.

Φ. φ. [10]) Φ. ἢ Φρονερῶν, γ.

— l. 20. Φυγεῖν, φεύξειν. Φρυγμὸν, κ.

Φυγήν. φεῦξιν. Φρυγμόν. κ. [11])

— l. 28. Φυζακινὸς, δειλὸς, φυγὰς, δειλ..

Φ. δειλός. Φυγάς. δειλός. [12])

c. 1528. l. 2. Φύη, φ.

Φ. φ. [13])

— l. 6. Φύκει, εἶδος κωμωτικὸν γ.

Φ. εἶδος κομμωτικὸν γ. [14])

— l. 22. Φυλακὴ, φ. — Θεσσαλίας, ο.

Φ. φ. — Θεσσαλίας, παροξυτόνως· ο. [15])

c. 1529. l. 7. Φυλατὸς, ἡ λ.

Φυλατός. ἡ λ.

8) Articuli intermedii vocem ultimam confoderat; ſcriptum videtur: τὰ αὐτά. πληθυντικῶς. Ratio manifeſta eſt, nam πληθυντικῶς a Φροῦδον diſſentit.

9) Deeſt in Ald. Φρυγὸς culpa typ. Expleatur igitur ex Muſuri correctione lacuna impreſſorum.

10) In impreſſis: Φρυγά. ἡ φ.

11) Conjuncta diviſit; Φρυγμὸν ex margine adjectum eſt.

12) Male diviſit, nam Φυγὰς interpretatio eſt. In ultima voce compendium delevit; ſcriptum ſuſpicor: δειλῶν.

13) Perperam in Ald. Φύγη. Cf. VV. DD.

14) Cyr. Lex. Ms. Φύκει. ᾧ τὰς ὄψεις τὰς οἰκείας χρίουσι αἱ γυναῖκες. λέγεται δὲ καὶ τὰ Φύκια, βρύα. Cf. VV. DD.

15) Muſurus παροξυτόνως interpoſuit.

c. 1529. l. 10. Φυλεΐδης, Φυλ..παῖς ὁ μέγας. Φ. Φυλέως παῖς ὁ Μέγης. [16])

Φυλεύης, φ. Φυλίης. φ.

— l. 19. Φυλλεία, τ. Φύλλεια. τ.

c. 1530. l. 1. Φυλλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φύλλων α. Φυλοβασιλεῖς. ἐκ τῶν φυλῶν α.

Φυλλοκρίνειν, τ. Φυλοκρινεῖν. τ. [17])

— l. 10. Φύξαι, φύξειν, φ. Φῦξαι. φύξιν φ. [18])

. υξήληνα, φ. Φύ[illegible]λιν. φ. [19])

— l. 15. Φυξήμηλα, δ. Φυξίμηλα. δ.

— l. ult. Φυρμᾶται, πτάρνιται. Φ. πτάρνυται.

c. 1531. l. 6. Φυρτίζεσθαι. τ. — συνεστραμένοις φ. Φ. τ. — συνεστραμμένοις φ.

c. 1532. l 3. Φυσίον, τὸ καθήλιον. Φ. τὸ καυθήλιον.

— l. 7. Φυσήφρονες, πεφυσιμένοι τ. Φ. πεφυσημένοι τ.

— l. 10. Φύστη, μάχαι α. Φ. μάζαι α.

— l. 15. Φυταλίης, κῆπος δ. Φυταλιῆς. κήπου δ. [20])

— l. 17. Φυτάλμιος Z. — ζωογόνος. Φ. Z. — ζ.

16) In Φυλ.. compendium delevit.

17) Cyr. Lex. Ms. Φυλοκρινεῖ. διακρίνει, δοκιμάζει, περίεργος κατεξετάζει. Cyrilli interpretatio potius Φιλόκρινεῖ quam Φυλοκρινεῖ convenit.

18) Male correxit; ſcribendum cum Salmaſio: Φύξαν. Φύξιν, Φυγήν. ſuadente codice.

19) Abeſt prima littera culpa librarii. Cyr. Lex. Ms. Φύξηλις. δειλὸς, Φυγοπόλεμος. Praecedit: Φυξήλιδας. Φυγάδας, τῇ δειλίᾳ χρησαμένους.

20) Ex ratione toties in Heſychio adprobata retinendum: κῆπος δ. Male in impreſſis poſt κήπου interpungitur.

c. 1532. l. 17. [Φυταλμιοι, ὁ πληθυντικῶς.]
Φυτεύει, κ.
Φυτηκόμος, σύνδεδρος τ.
Φ. κ.
Φ. σύνδενδρος τ. [1]

c. 1532. l. ult. Φύχειρι, ἐμπεφυκότως λίξους τ.
Φῦ χειρί. ἐμπεφυκότως λίξους τ

c. 1533. l. 10. Φῶκος, κῆπος θαλάσσιος ὅμοιος δελφίνι.
Φ. κῆτος θαλάσσιον ὅμοιον δελφῖνι.

— l. 18. Φωλητηρίοις, Φ. — θειασῶν κ.
Φ. Φ. — θιάσων κ.

— l. 31. Φὼρ καὶ Φῶρας, κ. — καταισκόπους, [πληθυντικῶς καὶ ἑνικῶς.]
Φ. κ. — καταισκόπους. [2]

c. 1534. l. 4. Φωρᾶν, τ. — Φώρην δ.
Φ. τ. — Φώραν δ.

— l. 9. Φωρίαμος, κιβωτὸς, . ωριάμων.
Φωριαμός. κιβωτός. καὶ Φωριάμων. [3]

— l. 12. Φωρυτὸν, συρφερτὸν, ἢ Φ.
Φ. σ. ἢ Φ. [4]

— l. 18. Φώσκει, διαφάνει.
Φ. διαφαίνει.

— l. 20. Φωσφορεία, ε.
Φωσφορία. ε.

— l. 27. Φᾶτε, ἄνδρες, δ.
Φ. ἄνδρε, δ.

X

1) Cyr. Lex. Ms. Φυτικόμος. Φυτουργός· λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος, διὰ τὸ τοῖς Φυτοῖς κομᾶν.

2) Cyr. Lex. Ms. Φῶρ. κλέπτης. Φῶρες. λῃσταὶ, κλέπται.

3) In . ωριάμων prima littera vetustate evanuit. Cf. VV. DD. qui glossam ex Homero illustrant.

4) Bene in impressis: συρφετόν. Cyr. Lex. Ms. Φωρυτῷ. βορβόρῳ, ἀκαθαρσίᾳ, συρφετῷ.

X	X
c. 1535. l. 12. Χαδε., χ.	Χαδέων. χ. [5]
— l. 14. Χάζει, πρ..δεῖται, χ.	Χ. προσδεῖται. χ. [6]
— l. 16. Χάζεο τηλεὸν, α.	Χάζεο τῆλε. α.
c. 1536. l. 1. Χαίρειν θεάσαι, κ.	Χαίρειν ἐᾶσαι. κ.
— l. 12. Χαλάδες, τ.	Χολάδες. τ.
— l. 24. Χαλατρειῶν σ. — νήτρον γ.	Χαλαστρείων σ. — νίτρον γ.
— l. 27. Χαλεπὰ, τὰ καλὰ Σόλωνα ταῦτα πυθόμενον εἰπεῖν. Χαλεπὰ, τ.	Χαλεπὰ τὰ καλά. Σόλωνα φασὶ τὰ περὶ τὸν Περίανδρον πυθόμενον εἰπεῖν· Χαλεπὰ τ. [7]
c. 1537. l. 3. Χαλεπήνη, ε. — ἀγάπη.	Χ. ε. — ἀγάγη.
— l. 10. Χαλέρυπον, τὸ ῥύμα τ.	Χ. τὸ ῥῦμμα τ.
— l. 14. Χάλικες, ο.	Χάληκες. ο. [8]
— l. 16. Χάλιμα, Φ.	Χάλιμος. Φ.
— l. 28. Χάλκεα, τ. — σιδήρου. Χαλκέα, ἐπίσωτρα τ.	Χ. τ. — σιδήρου. Χάλκε' ἐπίσωτρα. τ. [9]

c. 1538.

5) In Χαδε., compendium delevit.
6) In πρ..δεῖται duas litteras erasit.
7) Separata conjunxit, et lacunam Paroemiographorum ope explevit; ex codice ταῦτα retinerem, et ita scriberem: πυθόμενον ταῦτα εἰπεῖν· X.
8) Scriptura codicis reponenda est, jubente ordine Glossae Mss. in Iobum ex cod. Marino: Χάλικες. ψηφῖδες. Cf. VV. DD.
9) Bene disjunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

c. 1538. l. 1. Χαλκεῖαι, ὑπόμνημα τ. — εὑρέσεως.
Χ. ὑπομνήματα τ. — ε.

[Χαλκεομίστωρ, ἰσχυροφόρος.]

Χαλκεοπίσσωτρα, ὁμοίως.
Χαλκὲ ἐπίσσωτρα. c. [10])

— l. 11. Χαλκεῶναι, χάλκιον ε.
Χ. χαλκεῖον ε.

— l. 16. Χαλκήρεα, χαλκᾶα ῥήτορα.
Χ. χαλκῷ ἀρηρότα.

— l. 25. Χαλκιδίζειν, α. — παιδαρεστούντων, ε.
Χ. α. — παιδαιραστούντων, ε. [11])

— l. ult. Χαλκιδικὸς λ. — κυκλωπι.. λίμνη.
Χ. λ. — Κύκλωπος λίμνην.

[Χαλκιδίκων, χάλκις ὁ. ἰχθύς.]

Χαλκίδικος, ε.
Χαλκιδικός. ε. [12])

c. 1539. l. 11. Χαλκόβατον, ἰσχυρὸν β.
Χ. ἰσχυρῶς β.

Χαλκογλώχινος, χ. — ἐχούσης. χαλκηδάνη, τ.
Χ. χ. — ἐχούσης. Χαλκηδάνη. τ. [13])

— l. 22. Χαλκόκροτος, ἡρέα δ.
Χ. ἡ Ῥέα δ.

c. 1539.

10) Pro Χαλκεομίστωρ correxerat: Χαλκεομήστωρ. Corruptum Χαλκεοπίσσωτρα eſt varia lectio ſuperioris Χαλκέα, ἐπίσωτρα, ex margine huc deducta: ſimile quid d'Orvillo in mentem veniſſe video. Cf. VV. DD.

11) Litteris transpoſitis bene in Albertina legitur: παιδεραστούντων. emendantibus VV. DD.

12) Pro χάλκις ſcripſerat: χαλκίς. In κυκλωπι.. compendium delevit.

13) Unita ſecrevit. Ordo docet, quod Χαλκηδάνη ex margine invectum ſit.

c. 1539. l. 22. Χαλκολογεῖ, νουμμία σ.	Χαλκολογεῖν. νομίσματα σ.
— l. 24. Χαλκόλοφον, ἱππίς. χαίτην, τὸ ὑπανάστημα τ.	Χ. ἱππιοχαίτην, τὸ ἐπαναάστημα τ.
— l. 28. Χαλκοπαρείη, χ.	Χαλκοπαρείης, χ.
c. 1540. l. 3. Χαλκοὺς, τοῦ ε.	Χαλκοῦς. τοῦτο ε.
— l. 10. Χαλκόνητος, η.	Χαλκώνητος. η.
— l. 17. Χαλυνέονται λ. Χαλοπὴ κιθάρα, α.	Χελυνέονται λ. Χελώπη. κιθάρα. α.
— l. 25. Χαμαιευμαίδες, ο. — ἢ χαμαικοιτῶνες.	Χαμαιευναίδες. ο. — ἢ οἱ χ.
c. 1541. l. 4. Χαμαιρεπῶς, χ.	Χαμαιῤῥεπῶς. χ.
— l. 10. Χαμαιταιρὶς, ἡ π.	Χαμεταιρίς. ἡ π. [14]
— l. 13. Χαμεύνη, σ. — ταπεινὶς κ.	Χ. σ. — ταπεινὴ κ. [15]
— l. 17. Χαμηλὸν, χαμαίζηλον, χαμώθεν, ε.	Χ. χαμαίζηλον.
	Χαμόθεν. ε. [16]
Χαμώκοιτος, ὁ ε.	Χ. ὁ ε. [17]
— l. 21. Χαναβὶς, α.	Χαναβίς. α.
— l. 29. Χανδὸν, π. — κεχανένας π.	Χ. π. — κεχηνένας π.
c. 1542. l. 5. Χα΄οιμι, ε.	Χάνοιμι. ε. [18]
Χάνης, στόμα, [χανῶν,] α.	Χανὼν στόμα. α.

c. 1542.

14) Cyr. Lex. Ms. Χαμαιταιρίς. πόρνη. Muſuri correctionem ordo poſtulat.

15) Cyr. Lex. Ms. Χαμευνά. ἡ ἐπὶ γῆς κατάκλισις. καὶ τὸ ταπεινὸν κλινίδιον, Χαμεύνη. Σοφοκλῆς Δόλοψι.

16) Bene diviſit et emendavit.

17) In impreſſis: Χαμόκοιτος.

18) In Χα΄. οιμι litteram expunxit.

c. 1542. l. 25. Χαρακτηρίζει, — σ. δηλῶν τ.
Χ. σ. — δηλοῦν τ.

— l. 32. Χάραξ, Φραγμὸς, ο.
Χάραξι. Φραγμοῖς. ο.

c. 1543. l. 2. Χάραξ τ. — σωζομένου τ.
Χ. τ. — σ. τ. [19])

— l. 20. Χαρίσιον, ε. — λειμμάτων.
Χ. ε. — λημμάτων. [20])

Χαρίσασθαι, π. λέγονται γὰρ [χώρας] γυναῖκες χαρίζεσθαι, ὑπὲρ συνουσίαν, αὐτοῖς ἐκδιδοῦσαι.
Χ. π. λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι, αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ε. [1])

c. 1544. l. 10. Χαροπὸν, ξ. — περιφερῆ.
Χ. ξ. — περιφερῆ. [2])

Χαρώνιον, ϑ. — ἐπὶ θανάτῳ ε.
Χ. ϑ. — ἐπὶ θανάτου ε.

— l. 27. Χαστήρια, τ.
Χαστηρίαι. τ.

Χατὲ, χ.
Χατέων. χ.

c. 1545. l. 13. Χέδρωψ, πᾶν ὄσπριον σ.
Χ. πᾶν ο. σ. [3])

Χει, ἐπὶ τ.
Χεῖ, ἐπὶ τ.

— l. 17. Χεδροπῶν, ὄσπρε.
Χεδροπῶν. ὀσπρίων.

Χειλεύει σ.
Χιλεύει σ.

Χειλιάκρω χειλαὶ, α.
Χειλιάκρων. χειλαὶ α.

19) Perperam in Ald. γωζομένου. Cf. VV. DD.
20) Scripturam λειμμάτων Heinsius restituit. Cf. VV. DD.
1) Scriptum fuisse suspicor: λέγονται γὰρ χάριν αἱ γυναῖκες χ. Perperam in impressis: ὑπὸ συνουσίαν. Cf. VV. DD.
2) Cyr. Lex. Ms. Χαροπός. ἐπίχαρις. εὐόφθαλμος.
3) In impressis: πᾶν ὀσπρίων σ.

c. 1545. l. 21. Χειλὸς, τ. Χιλός. τ.
— l. 24. Χειλοῦσθαι, παχύνεσθαι, σιτίζεσθαι. Χ. π. σ. [4])
— l. 30. Χείμαῤῥοι, ο. Χίμαροι. ο.
c. 1546. l. 6. Χειμεῶ, ῥιγῶ. [χειωστόμενος.] Χ. ῥιγῶ.
— l. 10. Χειμῶνται, ῥιγῶντα. Χ. ῥιγοῦνται.
— l. 14. Χειράλας, τ. Χειρίδας. τ.
— l. 25. Χειροβοσκῶν, τ. Χειροβοσκόν. τ.
— l. 31. Χειρόγραφον, σ. γραμμάτιον. Χ. σ. γραμματεῖον.
c. 1547. l. 11. Χειρονάκτας, χ. Χειρωνάκτας. χ.
Χειρονόμος, ὀρχιστής. Χ. ὀρχηστής.
— l. 16. Χειροτερῆ, ε. Χειροτερὴς. ε.
— l. 22. Χειρονάκτας, χ. Χειρωνάκτας. χ.
Χειρόναξ λ. Χειρώναξ λ.
— l. 27. Χειτὼν, ε. Χιτὼν. ε.
Χείσεται, χωρήση. Χ. χωρήσει.
— l. ult. Χελεῦ, χ. Χελεύς. χ.
c. 1548. l. 7. Χελιδονισταὶ, οἱ τὴν χελιδόνα ἀγείραντες. Χ. οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες.
Χελιδόναν, Φ. Χελιδόνιον, Φ.
Χελιδόνων μούσιον, ω. — ποιοῦνται τ. Χελιδόνων μουσεῖον. ω. — ποιούντων τ.
— l. 15. Χέλιον, τὸ ἀποστραπωμένον τ. Χέλειον. τὸ ἀπεστραπωμένον τ. [5])
Χέλιος, ν. Χέλειος. ν.

c. 1548.

4) In Ald. ceterisque edd. σιτόζεσθαι deeſt incuria typ.
5) Scribendum cum Iſ. Voſſio: ἀπωστραπωμένον. probante codice.

c. 1548. l. 15. Χελούειν, βίσσειν, κ.	X. βήσσειν. κ. [6]
c. 1549. l. 1. Χέλυσμα, τ. — τρόπη ξ.	X. τ. — τρόπεα ξ.
— l. 5. Χελώνη, τ. — καὶ Π. — τρόπη τ.	X. τ. — καὶ Π. — τρόπις τ. [7]
— l. 9. Χελωνίδος, ο. — σκηνῆς. χελῶνος τὴν θαλάσσιαν, χ.	X. ο. — σκηνῆς. Χελῶναι. τὴν θαλάσσιαν χ. [8]
— l. 13. Χεννίον, ο.	Χέννιον. ο.
— l. 19. Χερδαμὸς, λ. Χερεῖον, χ. ἐλάττονα, [χεῖρον.]	Χερμάδιον. λ. Χερείω. χ. ἐλάττονα.
c. 1550. l. 4. Χειρόβιος, χερνῆτις — πενία. χερνῆτις, ἡ α.	X. χερνήτης — πενία. Χερνῆτις. ἡ α. [9]
— l. 16. Χερσεύει, Σοφοκλῆς οἱ ἐν ἰονι κείμενος μὲν — ἢ διὰ χειρῶν ἔχει, ἢ ο.	X. Σοφοκλῆς Ἴωνι. κείμενος μὲν — ἢ διὰ χ. ε. ἢ ο. [10]

c. 1550.

6) Antea correxerat: *βύσσειν.*

7) Omiſſo *νέμισμα*, quod omnibus praeter Aldinam editionibus inſeritur. Cf. VV. DD.

8) Bene diſtinxit, ſed perperam mutavit; retinendum ob ordinem Χελῶνος in ſecundo caſu. Quomodo poſtrema: ὡς τὴν α. articulo conveniant, non perſpicio; videant alii.

9) Muſuri criſis prava eſt parumque acuta; articulum male diviſit, qui unus ſolus eſt, in quo interpretatio gloſſae praepoſita fuit, itaque ordinandus: Χερνῆτις. χειρόβιος· χέρνα γὰρ ἡ πενία. Articulo in margine adjunctum erat: χερνῆτις. ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. πενιχρὰ χήρα. quod poſtea a librario textui adnexum eſt. Cf. VV. DD.

10) Lemmati varia lectio prima manu ſuperſcripta eſt; haeremus igitur inter Ἴωνι et Οἰνεῖ, illud notum eſt, hoc vero (niſi memoria me fallit) hucusque incognitum eſſet.

c. 1550. l. 20. Χερσόνησος, γ. — ἐκ. νεύουσα, ἡ μ.	Χ. γ. — ἐκνεύουσα, ἡ μ. [11]
— l. 28. Χευάμεναι, περιβάλλονται.	Χ. περιβαλλόμεναι.
— l. ult. Χεύμασι, προχόη. [ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν.]	Χ. προχόη. [12]
c. 1551. l. 9. Χηλεύσεις, π. — οἰονιπίτια, ο.	Χ. π. — οἷον ἠπύτια, ο.
— l. 18. Χήμη, χάσμη. χηραὰμβής, λ.	Χ. χάσμη. Χηραμβής. λ. [13]
Χην. λόπες, ὄρνια π.	Χηνέλοπες. ὄρνεα π. [14]
— l. 21. Χῆναι ο. — τῶν κ.	Χ. ο. — τὸ κ.
— l. 27. Χηνυστρᾶθαι, χαμᾶθαι.	Χ. χασμᾶθαι.

c. 1551.

set. Notandum est, haec tria lemmata Ἴωνι, Ἰνοῖ et Οἰνεῖ haud raro a scribis confundi: exempla in Stobaei *Sermonibus* inveniemus. Perperam in Ald. ceterisque edd. ἢ ἀπὸ χειρῶν ε. quod Salmasius correxit. Cf. VV. DD.

11) In ἐκ. νεύουσα litteram expunxit; vitiose scriptum suspicor: ἐκνευόυσα. Cyr. Lex. Ms. Χειρονησία γῆ. (Leg. Χερσονησία γῆ) εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, μήτε χέρσος μήτε θάλασσα, ἀλλὰ περικλυζομένη, καὶ μὴ ἀνέχουσα διέξοδον.

12) Ejectum: ἡ ἐκ δ. — θάλασσαν. appendix est superioris Χερσόνησος, ex margine huc translata.

13) Unita secrevit. Χηραμβὴς ex margine adhaesit, monente ordine.

14) In Χην. λόπες litteram confodit; scriptum videtur: Χηναλόπες. Cf. VV. DD.

c. 1551. l. 27. Χηνυστεῖς, β. — στρεαγγεύη.
Χ. β. — στρεαγγεύη.

Χήπτη, ε.
Χήπτει. ε.

c. 1552. l. 9. Χηραμύδες, τ.
Χηραμίδες. τ.

Χήρατο, ἐχάρη.
Χήρατον. ἐσχάρη. [15])

— l. 14. Χῆρον, τ. — ἔχων τ.
Χ. τ. — ἔχοντα τ.

Χηροπτάζουσα, δ.
Χειροπτάζουσα. δ.

Χηροστατῆ, ο.
Χηρωσταί. ο.

— l. 20. Χηρώσας, χ. ἰάσας.
Χ. χ. ἐάσας.

Χήρωσε, ἐξ ἀνδρὸς ε.
Χ. ἔξανδρον ε.

— l. 23. Χήτει, σ. — σπάνη.
Χ. σ. — σπάνει.

Χήτει ἐνεναίνων, ε.
Χήτει ἐνεύνων. ε. [16])

c. 1553. l. 11. Χθονίην, νεκρικὸν.
Χ. νεκρικήν.

— l. 18. Χθονίους Ι. — ἐπίλυδας.
Χ. Ι. — ἐπηλύδας.

c. 1554. l. 11. Χιλὸς, ἡ τ. — βοσκημάτων. [καὶ τοῦτο ζήτει εἰς τὸ Χιλωθῆναι χιλίας.]
Χ. ἡ τ. — βοσκημάτων. [17])

— l. 32. Χειμαίῤῥαν, αἴγαν α.
Χιμαίραν. αἶγα α.

— l. ult. Χίοις τ. — ἤρυκα.
Χ. τ. — κήρυκα.

c. 1555.

15) Reponatur Homericum Χήρατο. ἐχάρη. flagitantibus VV. DD.

16) Prima ſcriptura fuit Χήτει ἐνευναίων, ut apud Hom. Od. Π. 35.

17) Merito has quisquilias, quas ſtupor librarii, intulit, e textu eliminavit.

c. 1555. l. 1. Χιονέα, λευκα-
νὴ φ.
— l. 3. Χίων, ὁ ἐκ Δ.
— l. 28. Χλεμύρα, χ.
Χλεαίεται, ϑ.
c. 1556. l. 10. Χλυδανὸν, τ.
— l. 15. Χλιδωνόσπουν, χλί-
δωνας π τ. — ἔχον-
τας, τ.
c. 1557. l. 3. .λοιὰ, ε. —
καάλπων.
— l. 17. Χλωριὴς α.
c. 1558. l. 16. Χνόο., ὁ χνοῦ,
γενιᾶν α.
— l. 19. Χοχοῦν χόα μέτρον
ὑγρῶν.
Χόαιξ, ϑ.
c. 1559. l. 4. Χοάσπις, π.
— l. 12. Χοίνικες, α. — οἱ
ἀπὸ μέρους τ.
— l. 21. Χοιροκομεῖον, λ. —
ὀρνιοτροφεῖον.

Χιονέαν. λευκὰν ἢ φ.
Χῖον τὸν ἐκ Λ.
Χλεμύραν. χ.
Χλεαίνεται. ϑ.
Χλιδανόν. τ.
Χ. χ. π. τ. — ἔχοντας, τ. [18])
Χλοιά. ε. — καάλπων. [19])
Χλωριὴς α.
Χνόος. ὁ χνοῦς τοῦ γενειᾶν α. [20])
Χοῦν. χόα. μέτρον υ. [1])
Χοαί. ϑ.
Χόασπις. π.
Χ. α. — αἱ ἀπὸ μ. τ.
Χ. λ. — ὀρνιϑοτροφεῖον.

18) Scribendum cum Meibomio: περὶ τ. Perperam in editis παρὰ τ.

19) Gloſſae primam litteram praefixit, eamque a praecedente, cui antea adhaeſerat, ſejunxit. Cf. VV. DD. apud quos Palmerius vehementer nugatur; artem tacendi, ubi lumine deſtituimur, tarde addiſcimus.

20) In Χνόο., litteram delevit.

1) Craſſior eſt Muſuri critica; diſtinguendum: Χο. χοῦν. χόα. μέτρον υ. Inſertum χόα emendatio eſt praecedentis Χο, forte ex margine. Cf. VV. DD.

c. 1560. l. 9. Χολεσέμεν, ὀργιαθησόμεθα. — Χολωσέμεν. ὀργισθήσεσθαι. [2])

Χολέρα, σ. — Φ. εταις ε. — Χ. σ. — φέρεται ε. [3])

c. 1561. l. 3. Χονδρίτων, π. — Χονδρίτις. π.

— l. 10. Χοραγίων, δ. — Χοραγείων. δ.

c. 1562. l. 3. Χορίλα ἐκφαντίδες. Κ. — Χορίλον Ἐκφάντιδος. Κ. [4])

— l. 15. Χόρτος, ὁ σ. — ὄρον τὸν ἐκγαίων ω. — Χ. ὁ σ — ὄρου τὸν ἐκγαίων ω. [5])

— l. 23. Χοῦς, α. — ἐρίπιον. — Χ. α. — ἐρεπιον.

c. 1563. l. 4. Χραιματίσαις, κ. — Χρεματίσαις. κ.

Χραιματισμὸς, ἡ τ. — Χρεματισμός. ἡ τ.

— l. 19. Χρανιεῖσθαι, χρα.. ησεσθαι, ε. — Χ. χρανθήσεσθαι. ε. [6])

— l. 30. Χρει., τ. — τῷ χρέει. — Χρείην τ. — τὸ χρέος. [7])

c. 1563.

2) Optime ex Poeta correxit. Cf. VV. DD. Gloſſa procul dubio ex margine invecta eſt, ſuadente ordine; potuit tamen ſequens Χολέρα ſuperiori Χολέρα in margine adjectum fuiſſe, et ſic mendoſum Χολεσέμεν locum tuetur. In ὀργισθησόμεθα compendium male deſcriptum fuit.

3) In Φ. εταις unam ſolam litteram expunxit.

4) In Χορίλα alpha natum eſt ex Λ, et compendium neglectum eſt, ita ut prima ſcriptura eadem fuerit ac in fine: Χορίλλον. Sequens ἐκφαντίδες prave deſcriptum videtur ex Ἐκφαν$^{τδ'}$. Cf. VV. DD.

5) In editis: ὄρον ε. omiſſo τόν. Poſtrema Caſaubonus reſtituit. Cf. VV. DD.

6) In χρα..ησεσθαι duas litteras expunxit.

7) In Χρει., compendium exitus delevit.

c. 1563. l. 33. Χρείως, δέησις.	Χρεῖος. δ.
— l. 36. Χραιμετίζει, κ. Χραιμετὶς, ο.	Χρεμετίζει. κ. Χρεμετὶς. ο.
c. 1564. l. 13. Χρεῶν, α. — ἀκυρεῖται.	Χ. α. — ἀκυροῦται.
— l. 29. Χρήμπτει, ε. Χρημφθῆναι, π.	Χρίμπτει. ε. Χριμφθῆναι. π.
c. 1565. l. 18. Χρίπτεσθαι, ε. — ἀλοίφειν, π.	Χρίμπτεσθαι. ε. — ἀλείφειν. π.
c. 1566. l. 3. Χρόος, χρως, καὶ τὸ εις ἀπὸ τοῦ σώματος διῆλθεν.	Χ. χ. καὶ ἀπὸ χροὸς ἀπὸ — δ. [8]
Χροσάμενος, τ.	Χρωσάμενος. τ.
Χρώσασται, τ.	Χρωὸς ἅσαι. τ. [9]
— l. 8. Χρυνάζει, κ.	Χιρυνάζει. κ. [10]

8) Adſpiciamus ſolum codicis textum, et gloſſa forte reſtituetur. Articulus mutilus eſt, et ex Il. N. 191. ita ſupplendus et ordinandus:

Χρόος. χρώς, καὶ τὸ·
Χροὸς εἵσατο. —
ἀπὸ τοῦ σώματος διῆλθεν.

At ubi εἵσατο? Latet in εις, quod ex compendio provenit. Pungit me tamen incommodum illud ἀπὸ τοῦ σώματος δ. Cur non διὰ τοῦ σώματος δ. quod vera loci interpretatio eſt? Statuamus igitur (et forte acu tetigimus) quod εἰς ἀπὸ unitim ex εἵσατο corruptum ſit, elapſa praepoſitione διά. Cf. VV. DD.

9) In Ald. Χρὸς ἅσαι culpa typ. Hanc et praecedentem gloſſam VV. DD. ex Poeta reſtituerunt; ob ordinem ita transponendae ſunt: Χροὸς ἅσαι. τ. Χροὸς ἀσάμενος. τ. Menda codicis nata eſt ex compendio prioris vocis et indiſtincta archetypi ſcriptura.

10) Lectionem codicis ordo poſtulat, quemadmodum in praeced. articulo Χρυὰ pro Χροιά.

c. 1566. l. 13. Χρυσάμπυκας, χρυσικαλίνους, χρυσομήτρους.
Χ. χρυσοχαλίνους. χρυσομίτρους. [11])

— l. 16. Χρυσάμπυκος, χ. — π τὴν ἄμπυκα. — ἄληψις.
Χ. χ. — παρὰ τ. α. — ἀνάληψις.

— l. 20. Χρυσαόρου, χρυσάορ — μάχαιραν, σπάθην.
Χ. χρυσὸν ἄορ — μάχαιραν, σπάθην.

— l. 27. Χρυσέντευκτος, ε. Χρυσοσκῆπτρον ἔχον, α.
Χρυσότευκτος. ε. Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων. ω.

— l. 30. Χρυσεόπη, ἡ διαχρόη ε.
Χ. ἡ διάχρυσος ε.

Χρυσέῳ, τῷ χρόνῳ ἢ λ.
Χ. τῷ χρυσῷ. ἢ λ. [12])

— l. 35. Χρυσήλατος, χρυσοελελασμένος κ.
Χ. χρυσῷ ἐληλασμένος κ.

c. 1567. l. 5. Χρυσίδα, τὴν χρυσοφιάλην.
Χ. τὴν χρυσῆν φιάλην.

Χρυσοπήνη, τὴν διὰ χρόνον ε.
Χ. τὴν διὰ χρυσοῦ ε.

— l. 13. Χρυσοκόλητος, σ.
Χρυσοκόλλητος. σ.

— l. 18. Χρυσοράπις, ὁ Ε.
Χρυσόῤῥαπις. ὁ Ε.

Χρυσοραγὲς, χ.
Χρυσορῥαγὲς. χ.

Χρυσοραγὲς ε.
Χρυσοῤῥαγὲς ε.

— l. 30. Χρύσω, δ.
Χρυσῶ. δ. [13])

c. 1563. l. 2. Χρωματισθεὶς — φοάω, α.
Χ. — φοάων, α.

c. 1568.

11) Cyr. Lex. Ms. Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους.

12) Corruptela oritur ex ϗ, quod, ut alibi monui, et χρόνος et χρυσὸς significat: eundem errorem mox infra inveniemus.

13) In impressis Χρυσῶν a typ. Cf. VV. DD.

c. 1568. l. 11. Χύσην, κ. Χύδην. κ.
— l. 22. Χυρράβισ., δ. Χυρράβιοι. δ. [14])
— l. 24. Χυβροίδια, τ. — οι χυβροίδια. Χ. τ. — χοιρίδια. [15])
Χύριον, σ. Χύρριον. σ.
— l. 28. Χυτὴ ἡ ε. — χωνυμένη γ. Χ. — χωννυμένη γ.
Χυτοὶ, ο. — περιφερόμενοι. Χ. ο. — παραφερόμενοι. [16])
c. 1569. l. 4. Χύτλα, τ. — μαντεισάσωδι ὕδατος καὶ ἐλαίου. Χ. τ. — μαντείας, ὃ δι' ὕδατος καὶ ἐλαίου γίνεται, [17])
— l. 7. Χύτλασον, ὕγραινον. Χ. υ.
Χυτλὸς δὲ κράτος ὁκοσεύσκιος παρῆν ἐσπαρμένος εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν. Χύτλος δὲ κρατὸς ὁκόσ' εὔσκιος παρῆν ἐσπαρμένοις εἰκῆ καὶ — μ. [18])

14) Ultimam vocis litteram delevit; ſcriptum videtur: Χυρράβιος. Gloſſam, ut ſaepius, interpretationi adaptavit; olim forte pro δεσμοὶ σ. legebatur δεσμὸς σ.

15) Ultima vox prima manu correcta eſt.

16) In impreſſis: περιφερόμενοι. Cf. VV. DD.

17) Bene emendavit, adjecto in fine γίνεται.

18) Bene Χυτλὸς a Χύτλασον ſeparatur; neſcio quomodo VV. DD. Χυτλὸς cum praeced. articulo, a quo toto caelo abhorret, conjungere potuerint. Χύτλασον, υ. eſt articulus per ſe. Sequens Χυτλὸς δ. eſt fragmentum articuli, cujus caput forte Χύτλον aut Χύτλος fuit: in his reliquiis conſervatum videtur articuli exemplum, in quo emendando omnes, niſi fontes detegant, fruſtra deſudabunt. Adjuncta: ἐσπαρμένος ε. rel. exemplum interpretari videntur. Cf. VV. DD.

c. 1569. l. 10. Χυτλῶσαι, τὸ ἀλείψαι [τὸ] μ. — Χ. τὸ ἀλείψαι μ.

— l. 18. Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης, κ. — Χ. π — κ. [19])

c. 1570. l. 6. Χωλάβει, ϑ. — Χωλαβεῖ. ϑ. [20])

— l. 8. Χωλότοισιν, ο. Χωλοθεὶς, ο. — Χολωτοῖσιν. ο. Χολωθείς. ο.

— l. 11. Χῶμα, ὕψωμα γῆς, ὄχθη. Χωματεπέκτης, τ. Χωνευτήριον, χωνίον. — Χ. υ. ο. [1]) Χωματεπάκτης. τ. Χ. χωνεῖον.

— l. 15. Χωνὴν, τ. — Ἀντίοχος ὁ Ξενόφα.. ἐν τῷ π. — Χώνην. τ. — Α. ὁ Ξενοφάνους ἐν τῷ π. [2])

— l. 23. Χώρισαν, ἀνεχώρισαν. Χωρίσαντα, κ. — Χώρησαν. ἀνεχώρησαν. Χωρήσαντα. κ.

— l. 26. Χωρίον, δοχεῖον, κόπτρον, κ. Χωριαμὸς, κ. — δῆλα ἢ διάζοντος. Χωρίτης, ἀγρότης, ἄγροικτος, α. — Χ. δ. κόπρον. κ. Χ. κ. — δῆλα ἢ δ. Χ. ἀγρώτης, ἄγροικος. α.

c. 1571. l. 3. Χῶρος, τ. — ἄνος, ἢ χ. Χωσάμενος, χωλοσάμενος. — Χ. τ. — ἄνθρωπος. ἢ χ. Χ. χολωσάμενος.

c. 1571.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. τοιαύτας. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Χολαβεῖ culpa typ. Cf. VV. DD.

1) In editis: ὕψωμα γῆς, ἢ ὄχθη.

2) In Ξενόφα.. compendium delevit. Accentus scripturam a Ξενοφάνους diversam arguit; non video tamen, quid aliud scriptum esse potuerit, et Musuri correctione adquiesco.

Ψ	Ψ
c. 1571. l. 7. Ψάδας, ψ.	Ψαδάς. ψ. [3]
— l. ult. Ψαινούζειν, διὰ ῥ. πισμοῦ καταψύχειν, γὰρ δὲ καὶ δραπισμοῦ.	Ψ. διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν. γράφεται δὲ καὶ δ. [4]
c. 1572. l. 4. Ψαινύρσιο, δ.	Ψαινύρατο. δ.
— l. 8. Ψαινύσσειν, ῥ. πίζειν. Ψαίρει, τινάσσει, ῥιπίζει, α.	Ψ. ῥιπίζειν. [5] Ψαίρειν. τινάσσειν. ῥιπίζειν. α.
c. 1573. l. 2. Ψαλακάνθα, τ. — εἶναι [ψ΄]	Ψ. τ. — εἶναι.
Ψαλακτὸν, οὐκ ἀνεύρητον.	Ψ. οὐκ ἀνερεύνητον.
— l. 8. Ψάλλειν, α. — τίλειν, κ.	Ψ. α. — τίλλειν. κ.
— l. 16. Ψαλύγων, ἔνιοι ψαγὰς — ἄμεινον, καὶ τ.	Ψ. ἔνιοι ψάλυγας — ἄμεινον δὲ, τ.
— l. 21. Ψαμμακόσια, γάργαρα, π. — τοῦ ψ.	Ψαμμακοσιογάργαρα. π. — τῆς ψ. [6]
— l. ult. Ψάρ. ς, ε.	Ψάρες. ε. [7]
c. 1574. l. 18. Ψαυστὰ, ψαυστὰ α.	Ψ. ψαιστά. Α.
— l. 27. Ψάφα, λόφοι ψηλοί.	Ψ. λόφοι ὑψηλοί.

3) Correctionem prima manu superscriptam delevit; reponendum: Ψαγδάς. probantibus VV. DD.
4) In ῥ. πισμοῦ litteram expunxit. Luculentum hic habemus exemplum, quod γρ (γράφεται) librarii insciti in γὰρ transierit: plura alibi exempla vidimus.
5) In ῥ. πίζειν litteram erasit.
6) Glossam ex Comico restituit. Cf. VV. DD.
7) In Ψάρ. ς litteram erasit. Cf. VV. DD.

c. 1574. l. 29. Ψὲ, α. αὐτὰς, αὐτῶν, α. — Ψ. α. αὐτὰς, αὐτὰν, α.

c. 1575. l. 3. Ψεδνὴ, ἡ θ. — ἐπήνθη. — Ψ. ἡ θ. — ἐπήνθει.

— l. 5. Ψέδυρα, ψ. — Ψέδυρος. ψ.

— l. 8. Ψεαδερτῶν, ε. εἰήματα, π. — Ψεάδερ. τῶν ε. Ψειήματα. π. 8)

— l. 18. Ψελιστὴν, λεγνον. — Ψ. λίχνον.

— l. 23. Ψέλια, δακτύλιοι, λύγαι.. — Ψέλλια. δακτύλιοι. λύγαι. 9)

— l. ult. Ψευδαμάξυς, ε. — Ψευδάμαξυς. ε.

c. 1576. l. 12. Ψευδόνυμοι ο. — Ψευδώνυμοι ο.

c. 1577. l. 27. Ψῆχοι, πραυγοὶ, κ. — Ψήχει. πραύνει. κ.

Ψῆχομαι, τὸν δ. — Ψ. τὸν δ. 10)

Ψηχραὶν, τ. — Ψυχράν. τ.

c. 1578. l. 26. Ψιθωμία, Λ. — Ψιθωμίαν. Λ.

Ψιλαὶς, π. κράσπεδα. — Ψ. π. κράσπεδον.

c. 1579. l. 4. Ψιλεῖς, ο. — χορεύοντες. — Ψ. ο. — χ.

[Ψιλὴ, ζητεῖ εἰς τὸ Ψιλόν.]

Ψιλίοις, π. — Ψ. π.

— l. 8. Ψιλοδετόρων, β. — Ψιλοδετόρων. β.

— l. 16. Ψίλοθρον, σ. — Ψίλωθρον. σ.

— l. 33. Ψιφὰ, ἐψιταὶ λ. — Ψ. ἐψηταὶ λ.

c. 1580. l. 7. Ψόγεια, ψ. — ἀκοαῖς. — Ψόγια. ψ. — ἀκοῆς.

c. 1580.

8) Omissam a librario litteram praeposuit.
9) In λύγαι.. ultimam litteram delevit; legebatur: λύγαια. quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.
10) In impressis: Ψήχομαι. δ. omisso articulo.

c. 1580. l. 14. Ψοθίον, αἰθαλόδες.	Ψ. αἰθαλώδες.
— l. 17. Ψόθωρ, α.	Ψόθωρον. α.
— l. 24. Ψοδία, ψ.	Ψοδίαν. ψ.
— l. 26. Ψοφεισδῶς, τ.	Ψοφοεισδῶς. τ.
c. 1581. l. 4. Ψίθυος, α. Ψιθυστὰς, ψ.	Ψύθυος. α. Ψυθυστάς. ψ.
— l. 11. Ψυκτὴρ, ο. — ψυγέαν, κ.	Ψ. ο. — ψυγέα, κ.
Ψυκτηρίαι, ο. — σύνσκιοι τ.	Ψ. ο. — σύσκιοι τ.
c. 1582. l. 1. Ψυρίη., ν.	Ψυρίη. ν. [11]
Ψύριος, α. — ψυρ.. τῆς ν.	Ψ. α. — Ψύρης τῆς ν. [12]
— l. 4. Ψύττα, ε. — ἀποδρ. μεῖν λ.	Ψ. ε. — ἀποδραμεῖν λ. [13]
Ψύτταρον, σ.	Ψ. σ. [14]
Ψύτταν, π.	Ψύττα. π.
— l. 17. Ψύχεος ι. καταψῦναι ε.	Ψ. ι. καταψύξεως ε.
— l. 20. Ψυχαραγεῖ, α.	Ψυχοβράγεῖ. α.
— l. 24. Ψυχραὶ, [τὴν] ἣν η.	Ψυχραὶ. ἣν η.
— l. 29. Ψυχρὸν, δελέχαλκον, ἀδυσιτὸν κ.	Ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσι. τὸν κ.
c. 1583. l. 6. Ψώϊζος, α. — νάθος δυσωδία — μίνθα, ο.	Ψ. α. — ν. δ. — μ. ο. [15]

c. 1583.

11) In Ψυρίη., ultimam litteram delevit. Cf. VV. DD.

12) In ψυρ.. exitum confodit.

13) In ἀποδρ. μεῖν litteram expunxit.

14) Perperam in Ald. Ψύτραρον. Lectionem codicis If. Voſſius repoſuit.

15) In impreſſis: μίνθαν ο. Gloſſam Hemſterhuſius reſtituit. Cf. VV. DD.

c. 1583. l. 8. Ψώϊα, σ.	Ψωΐα. σ.
— l. 12. Ψῶλον, τ.	Ψωλόν. τ.
	+
Ψώμηκες, ο. — ἔγκατρος, ὁ σ.	Ψ. ο. — ἔγκατρος, ὁ σ. [16])
Ω	Ω
c. 1584. l. 11. Ὠάτω, θήσω, α.	Ὠάσω. θήσω. α. [17])
Ὠαχεισχομένη, τ.	Ὦ ἄχεϊ σχομένη. τ.
— l. 21. Ὤβρατο, .μαρτο.	Ω. εἴμαρτο. [18])
Ὤγανον, κ. ἄμαρης.	Ω. κ. ἀμάρη.
— l. 25. .γῆν, ω.	Ὠγήν. ω. [19])
c. 1585. l. 2. Ὠγύγυια, α.	Ὠγύγια. α.
Ὠγυγίη, ο. — καλύψουσα.	Ω. ο. — Καλυψοῦς.
— l. 10. Ὠδδάκταζον, ε.	Ὠδάκταζον. ε. [20])
— l. 15. Ὧδ' ἂν ἔεις, οὕτως γὰρ ἂν ἐσσί.	Ὧδ' ἂν ἔοις. οὕτως γὰρ ἂν εἴης.
Ὧδ' ἄν, οὕτως γ.	Ὧι δ' ἄν. οὕτως γ.
— l. 20. Ὠδεῖσα, ε.	Ὤιδησα. ε.
— l. 27. Ὠδηκὼς, ο. πεφυσημένως.	Ω. ο. πεφυσημένος. [1])
Ὠδιοῦν, φ.	Ὠδίον. φ.
[Ὠδὶς,] ὠδῖνες, τοκετοί.	Ὠδῖνες. τ. [2])
[Ὠδήσας, ἀπέδοντο.]	

c. 1585.

16) Latet in ἔγκατρος scriptoris cujusdam nomen, ut ex sequentibus patet.

17) Rescribendum ex codice: Ὠατοθήσω. α. suffragantibus VV. DD.

18) In .μαρτο litteram expunxit.

19) Prima vocis littera a librario omissa erat.

20) In Ald. Ὠδάκτατον operarum errore. Cf. VV. DD.

1) Cyr. Lex. Ms. Ὠδηκώς. οὐδήσας. φυτήσας. ἢ φυσηθείς.

2) Cyr. Lex. Ms. Ὠδίς. ὀδύνη. ὁ καιρὸς τοῦ τοκετοῦ. Idem Ὠδὶς mox infra ejicitur.

c. 1585. l. 27.	Ὠδήσας, περιάμενος.	Ὠιδήσας. π. [3]
	[Ὠδί, οὕτω πως]	
	Ὠδικός, μ.	Ὠιδικός. μ.
	[Ὠδίνει, πάσχει, λυπεῖται.]	
	Ὠδίνει, π.	Ω. π.
c. 1586. l. 1.	Ὠδίνων, κ. τοκετῶν.	Ω. κ. τ.
	[Ὠδὸς, ῥοδός.]	
	[Ὠδὶς, ὠδῖνες, τοκετοὶ, ἢ τίκτουσα.]	
	Ὠδῶν, ο.	Ω. ο.
— l. 30.	Ὠίδας, τὰς μῆμ... οἰκίδας.	Ω. τὰς μ. [4]
c. 1587. l. 4.	Ὠκοδόμουν, οἰνοχόουν.	Ω. ᾠνοχόουν.
— l. 15.	Ὠκεανίνης, κοῦ.. τῆς τυγός.	Ω. κούρης τῆς Στυγός. [5]
— l. 18.	Ὠκεανὸς, ἀὴρ, θάλασσα, κ.	Ω. α. θ. κ. [6]
— l. 27.	Ὠκεὸν, οἰκοῦν.	Ὠκεον. ᾠκουν.
— l. 31.	Ὠκιάων, τ.	Ὠκεαάων. τ.
	Ὠκίεσσα, φ.	Ὠκήεσσα. φ.

c. 1588.

3) In Ald. περιάμενος a typ. Cf. VV. DD.
4) In μῆμ... exitus evanuit; in Ald. μνῆμον a typ. Cf. VV. DD.
5) In κοῦ.. litteram cum compendio delevit.
6) Sic ἀὴρ, θάλασσα, omisso θὴρ, quod in editis inseritur. Cyr. Lex. Ms. Ὠκεανός. ὁ τῆς οἰκουμένης ποταμός.
7) Lectio voci ἐπωδοῦν superscripta a Musuro deleta est; correctum videtur: ἐπῳδαί. quod hic rescribendum est. Scripturam Ὠκυαγεῖς ordo respuit; magna est in hac littera vocum perturbatio.

c. 1588. l. 5. Ὠκυαγεῖς, ἐπωδοῦν, ω.
Ω. ἐπῳδοῦν, ὠ. [7])

— l. 16. Ὠκύπτερος, τ. — ληγούσας.
Ω. τ. — ληγούσας πτέρυγας ἔχων.

[Ὠκύρ.ον, ταχύτητος.]

Ὠκυρῶϊ, τ.
Ὠκυρόῳ. τ. [8])

— l. 26. Ὠλένιαες, ο.
Ὠλέναι. ο.

— l. 30. Ὠλενὶ, κακὸν, ἢ λεινόν.
Ὠλένιον κακόν. ἢ δεινόν.

Ὠλένια, πόλις Α.
Ὤλενος. π. Α.

c. 1589. l. 16. Ὤλωϊτθ, ὦ β.
Ὤ λωϊστε. ὦ β.

Ὠλώναντο, ι.
Ὠλώναντα. ι.

— l. 24. Ὤμβρει, ὦ π.
Ὤμβροι. ὦ π.

— l. 25. Ὤ μέλαι, ὦ α.
Ὤ μέλεοι. ὦ α.

Ὠμηγέρονται, τ.
Ὠμογέροντα. τ. [9])

— l. 33. Ὠμήρυσε, σ. συνήντησεν, εἰς τὸ αὐτὰ ὦμους — συναρτῶντας.
Ω. σ. συνήντησεν εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ὁμοίους — σ. [10])

c. 1590. l. 5. Ὠμίλλαι, π. — εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ.... λ.
Ω. π. — εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λ. [11])

c. 1590.

8) Ad λεγούσας optime a Muſuro adjicitur: πτέρυγας ἔχων. duce Homeri interprete ad Il. N. 62. In Ὠκυρ.ον littera periit; olim ſcriptum ſuſpicor: Ὠκύροον. ταχύτατον.

9) Cyr. Lex. Ms. Ὠμογέρων. ὁ παρὰ ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

10) Perperam in Ald. συναρτῶτας. Scribendum duce codice: συναντῶντας. emendantibus VV. DD.

11) In μ.... plures litteras delevit.

c. 1590. l. 21. .μοι.ν, τῶν ὤμων. — Ὠμοῖιν. τ.[12])

c. 1591. l. 3. Ὠμωγήραϊ, τ. Ὠμωρεν, ω. Ὠμωσεν, ο. — Ὠμῷ γήραϊ. τ. Ὠμορεν. ω. Ὠμοσεν. ο.

— l. 7. Ὤναξ, ὦ δ. Ὤναξ παιών, ὦ β. — Ἀπόλλων. — Ὠναξ. ὦ δ. Ὤναξ παιών. ὦ β. — Ἄπολλον.

— l. 11. Ὠνάρχος, δῆμψος. — Ω. δήμιος.

— l. 14. Ὠνήμην, α. — Ὠνάμην. α.

— l. ult. Ὠνησάμην, ε. ἐξεφαύλησα, η. — Ω. ε. ἐξεφαύλισα, η.

c. 1592. l. 1. .νούμενοι, α. — Ὠνούμενοι. α.[13])

— l. 9. Ὤπα, ὄψις, πρόσοψις, π. — Ω. ὄψιν, πρόσοψιν, π.

— l. 11. Ὠπάζεσθαι, ο. σκοπεῖν. — Ω. ο. σ.

[Ὤπαινες, ὠπαιν.]

Ὤπασεν, ε. — Ω. ε.

— l. 17. Ὠπήσεσθαι, ο. — Ω. ο.[14])

— l. 21. Ὠπιάναισσα π. — Ω. π.[15])

— l. 28. Ὤπον, ὦ πονηρέ. — Ὤπον, ὦ π.[16])

Ὤπται, θεάθη. — Ω. ἐθεάθη.

c. 1593. l. 1. Ὠπὸς, ὁ θ. — Ω. ὡς θ.

12) In .μοι.ν primam litteram ſcriba neglexerat, mediam Muſurus confodit.

13) Deerat prima littera librarii incuria.

14) In Ald. Ὠπήσεσθαι a typ. Cf. VV. DD.

15) In libris excuſis: Ὤπι ἄναισσα. π. Neſcio unde.

16) Nullus dubito, quin ex Ariſtoph. Veſp. v. 464. Lexicographus exſcripſerit: Ὤ πονοπόνηρε. adjecta forte interpretatione: ὦ πονηρέ. quam gloſſa exſorbuit. Cf. VV. DD.

c. 1593. l. 1. Ὠπώποι, Φεῦ Φεῦ, παῖον, παὶ τῶν χ. — Ὦ πόποι. Φεῦ Φεῦ, παπαὶ τῶν χ.

— l. 6. Ὤπυιον, ε. — Ὤπυιεν. ε.

— l. 26. Ὡραϊσμένη, καλλωπισμένη. — Ω. κεκαλλωπισμένη.

— l. ult. Ὡραίων, τ. — καρπῶν. — Ω. τ. — καρπῶν.

c. 1594. l. 1. Ὡρακία, τὸν ε. — Ὡρακιᾶν. τὸ ε.

Ὡρακιᾶν, λειποψυχεῖν, ε. — Ω. λ. ε. [17])

— l. 14. Ὡργάσαν, π. — Ὡργάσαμ. π.

— l. 16. Ὤργατο, κατηπ.γη, κ. — Ω. κατήπειγε, κ. [18])

— l. 19. Ὡργιᾶται, χ. ὁρίζει. — Ω. χ. ὁ.

[Ὠργὼς, μεμηνήσας.]

Ὤργων, ε. ἐμεμίγησαν. — Ω. ε. ἐμίγησαν.

— l. 22. Ὡρέγει, δίδου. — Ὤρεγεν. ἐδίδου.

— l. 24. Ὤρεια, Φ. — Ὤρια. Φ.

c. 1595. l. 1. Ὤρης, κ. — Ὤρη. κ. [19])

Ὡρημάτων, Φυγασμάτων. — Ω. Φυλαγμάτων.

— l. 4. Ὤρης, α. — Ὤρην. α.

Ὡρήσαντα, Φ. — Ὡρήσσοντα. Φ.

— l. 9. Ὤρθευεν δέμας, ἀνόρθους ἐθεράπευσεν. — Ω. ἀνόρθου. ἐθεράπευεν.

17) Mendoſe in Ald. λυποψυχεῖν. Hic articulus praecedentis emendatio fuit et ſupplementum.

18) In Ald. Ὤγαρτο, litteris transpoſitis. In κατηπ.γη litteram eraſit.

19) Prima ſcriptura fuit Ὤργι. κ.

c. 1595. l. 12. Ὡρίατο, π. Ὡριάνεις, ὡραΐζει. Ὡριγνόμενον, ο. Ὡρίγμαι, ὠ. Ὡρίγγη, ε.
Ὡρίατον. π. [20]) Ω. ὡραΐζεις Ὡριγνώμενον. ο. Ω. ὠρίγγη. ε. [1])

— l. 24. Ὡρισμένη, ὑπ' οὐρεος, ἡ ο.
Ω. ὑπούρεος, ἡ ο.

— l. 28. Ὡρκύπεται, υ. ἐπαιρόμενος.
Ω. υ. ἐπαιρόμενοι.

Ὡρμ..., ε.
Ὡρμαινεν. ε. [2])

c. 1596. l. 5. Ὤνυτο, α.
Ὤρνυτο. α.

— l. 7. Ὡριγραΐφοι, ἱστοριγραΐφοι — ἐμπυτοί.
Ὡρογραΐφοι. ἱστοριογραΐφοι — ἐνιαυτοί.

— l. 14. Ὧροι, οἱ ἐνιαυτοὶ, ὅρος ε.
Ω. οἱ ἐνιαυτοί.
Ὅρος. ε. [3])

— l. 19. Ὤρου, ὤρια, Φ.
Ὧροι. ω. Φ.

— l. 26. Ὤρσεν, π.
Ὤρσε. π.

c. 1597. l. 4. Ὤρφωσεν, ὠρφάνησεν.
Ω. ὠρφάνισεν.

— l. 6. Ὤρωρεν, ἐκεκίνητο. Ὡρωρε.χατο, ὠρμῶν ἐπετίθει.
Ὤρορεν. ε. Ὡρωρέχατο, ὠρμῶντες ἐπετίθουν. [4])

Ὡς, θ. — ἢ εἰς [τὸ] τὰ παραδείγματα εἰς τὸ τέλος τ.
Ω. θ. — ἢ εἰς τὰ παραδείγματα ζήτει εἰς τὸ τέλος τ. [5])

c. 1597.

20) Distinguendum: Ὡρία. τὸ π.
1) In ὠ versus finitur, sequens in Ὡρίγγη incipit; Musurus diversa conjunxit.
2) Exitum delevit; legebatur: Ὤρμενεν.
3) Conjuncta divisit; ὅρος ε. ex margine forte adsutum.
4) In Ὡρωρε.χατο litteram expunxit.
5) Pertinet ἢ εἰς ad interpretationem, et locus ita interpungendus est: ἢ εἰς. τὰ παραδείγματα εἰς τ. Musuri ζήτει superfluum est.

c. 1597. l. 6. Ὅσαι, δ. — ἀποῤῥίψαι. Ω. δ. — ἀποῤῥίψαι.

— l. 16. Ὅσαν, ω. — ἀπεώσαντο. [ὡς ἄν τις εἴποι.] Ω. ω. — ἀπεώσαντο.

Ὡς ἂν ο. — δυνηθῶ. Ω. — δ.

[Ὅσα τε δεῖ, ὡς ἐκ τούτου.]

[Ὡς αὖ πάλιν, ἐκ δευτέρου.]

[Ὡς αὐτὸν, πρὸς αὐτόν.]

Ὡσαύτως, ο. Ω. ο.

Ὡς βασιλέα, πρὸς τὸν β. Ὡς β. — β.

[Ὡς δὴ, ὥ δὴ αὐτοῖς, ἢ ἐπειδή.]

Ὡς δή σφιν, ω. Ω. ω.

— l. 23. Ὡς εἶχεν, ο. — ἴσχυεν, ὡσεὶ τυχὼν, κ. Ω. ο. — ἴσχυεν. ὡσεὶ τυχόν. κ. [6])

— l. 29. Ὡς ἐκείθη σοι, ὡς ἐφάνη σοι. Ω. — σοι.

[Ὡς ἐμὲ, πρὸς ἐμὲ, καθάπερ ἐμὲ, ὡς ἐγώ.]

Ὅσεν, α. Ω. α.

— l. 38. Ὅσέ τοι, ὥθη σοι. Ω. ὥθει σ.

Ὡς ἔτυχεν, ὡς φθάσ.. Ω. ὡς ἔφθασε. [7])

— l. ult. Ὡς ἔφηθα, ὡς εἶπας. Ω. ω. [8])

c. 1598.

6) In editis ὡσεὶ τυχὼν a praecedentibus separatur.
7) In φθάσ.. exitum delevit.
8) In impressis: οὕτως εἶπες.

c. 1598. l. 5. Ἄωθησεν, ὤθησεν, [ἔπρασεν.]	Ω. ὤθησεν.
— l. 8. Ὦσιν, ὑπάρχουσιν, [εἰσίν.]	Ω. ὑπάρχωσιν.
— l. 27. Ὡς σε, διὰ τοῦτον ὡς ἔβαλλον Τ.	Ὡι σε. διὰ τοῦτο. Ὡι σ' ἔβαλον Τ.
— l. 39. Ὡσφρήθη, σ.	Ὡσφρήνθη. σ.
c. 1599. l. 1. Ὦσχης, ὁ μ. Ὡσχοὶ, τ.	Ὦσχος. ὁ μ. Ὡσχοι. τ.
— l. 4. Ὡσχοφορεία, π. — ὀσχαὶς εἰς τὸ τῆς κεραάδος Α. — βότρυσιν.	Ὡσχοφόρια. π. — ὤσχας εἰς τὸ τῆς Σκιραάδος Α. — βότρυς.
— l. 22. Ὡτοκάταξις, τ.	Ω. τ. [9])
— l. 24. Ὡτοκουστὴς, ὁ ὑποκρινόμενος ὠτοὺς, ω.	Ὡτακουστὴς. ὁ ὑποκρινόμενος. Ὡς τούς, ω. [10])
— l. 28. Ὦτος καὶ Ε. — ἐφιμεδείς . . π.	Ω. — Ἰφιμεδείας π. [11])
— l. 34. Ὤφειλεν, ω. Ὠφείλουν, ε.	Ὤφελεν. ω. Ὠφέλουν. ε.
c. 1600. l. 1. Ὠφθαλμιάσας, τ.	Ὠφθαλμίασε. τ.
— l. 11. Ὠφρυόμενος, ε.	Ὠφρυωμένος. ε.
— l. 33. Ὤψαιον, ὤπτεισαν ε.	Ω. ὤπτησαν. ε.
c. 1601. l. 4. Ὠψικόται, β.	Ὠψηκόται. β.
— l. 8. Ὡς, σ. — ἀσύφιλον ὂν Α.	Ω. σ. — ἀσύφηλον ἐν Α.

9) Perperam in Ald. Ὠτακάταξις. Cf. VV. DD.

10) Mutavit et distinxit, contrario ordine.

11) Compendium delevit; legebatur: ἐφιμεδείσης. In corrigendo Apollodorum secutus est. In fine articuli Sophoclis et Menandri fragmenta hodie legi nequeunt ob humiditatem, quae post Aldi tempora ultimas codicis paginas devastavit.

Digitized by Google

Digitized by Google